

Instytut Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
w Katowicach

Katowice, dnia 06 października 2017 r.

Sygn. akt S 157.2010.Zn

P O S T A N O W I E N I E
o umorzeniu śledztwa

Marzena Matysik - Folga – prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach, po zapoznaniu się z aktami śledztwa o sygn. S 157/10/Zn w sprawie zbrodni wojennych, stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionych z naruszeniem prawa międzynarodowego, przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego w latach 1939-1945 r. w Sosnowcu i Będzinie na szkodę obywateli polskich narodowości żydowskiej, podejmowanych w celu całkowitego wyniszczenia tej grupy narodowej i wyznaniowej, polegających na zabójstwach oraz stwarzaniu dla nich warunków życia grożących biologicznym wyniszczeniem, poprzez umieszczanie ich w tzw. getcie oraz obozach pracy i obozach koncentracyjnych, w wyniku czego śmierć poniosło co najmniej 48 000 osób - tj. o przest. z art. 118a § 1 i 2 kk, art. 123 § 1 pkt 4 kk, art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31.08.1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko - hitlerowskich zbrodniarzy, winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego, przy zast. art. 11 § 2 kk, w zw. z art. 3 Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. 2016. 1575)

na podstawie art. 17 § 1 pkt 5, 7 i art. 322 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

- w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej ludobójstwo, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionych z naruszeniem prawa

międzynarodowego, popełnionej w okresie od maja 1942 r do stycznia 1944r w Będzinie i w Sosnowcu przez niemieckich funkcjonariuszy policji porządkowej i bezpieczeństwa, polegającej na pozbawieniu życia przez zastrzelenie, pobicie oraz pozbawieniu wolności w obozie zagłady w Oświęcimiu, gdzie zostali zamordowani, bez jakichkolwiek podstaw prawnych, z motywów narodowościowych i wyznaniowych, w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej oraz stwarzaniu dla nich warunków życia grożących biologicznym wyniszczeniem, poprzez umieszczanie ich w tzw. getcie oraz obozach pracy i obozach koncentracyjnych, w wyniku czego śmierć poniosło co najmniej 48000 obywateli polskich narodowości w tym: Hilel ABRAMCZYK, Moszek ABRAMCZYK, Natan ABRAMCZYK, Noech ABRAMCZYK, Josek ABRAMCZYK, Chawa Jenta ABRAMCZYK, Basia ABRAMCZYK, Alter Chaim ABRAMCZYK, Dawid Moszek ABRAMCZYK, Szmul Chaskiel ABRAMCZYK, Szulim ABRAMCZYK, Abram Aba ABRAMCZYK, Abram AJZENBERG vel Eisenberg, Golda z Rozenzaftów AJZENBERG vel Eisenberg, Chaim AJZENBERG, Jacheta z Winterów AJZENBERG, Dawid ANIELEWICZ, Aron Icek ARBUZ, Helena ARBUZ, Miriam ADLER, Mosiek Luzer ALTMAN, Herszel ALTMAN, Rykla ADLERFLIGIEL, Chawa AMSTERDAM, Sara Małka AMSTERDAM, Chaim Józef AMSTERDAM, Chana ADLERFLIEGER z Gutmanów, Lejzor Lip BURSZTYN, Wulf BURSZTYN, Rejchla Majtla BURSZTYN, Chaim BERLINER, Nycha BRAUNER, Lewek BRAUNER, Alta BRAUNER, Rywka BRAUNER, Chana BRAUNER, Szlama Józef BRAUNER, Pesla BRAUNER, Szaja BINSZTOK, Abram Szlama BINSZTOK, Sura Rajzla BINSZTOK, Bajla BERLIŃSKA, Szmul BERLIŃSKI, Chaia z Ptaszników BAUMOWA, Szmul BRAUNER, Chawa Blima BUKOWSKA, Abram Dawid BURSZTYN, Hersz Lejb BURSZTYN, Grojnem BACHMAJER, Chawa BAUM, Laja BLAJCHOWA, Chawa BORENSZTAJN, Chana Laja BRANDYS, Rajzla BRAUNER, Leib Lazar BIENENFELD, Beniamin Wolf BERMAN, Rajzla ze Szwarcbbaumów BERMAN, Jakub BERMAN, Ruchla BERMAN, Icek BERMAN, Josek Aron BURSZTYN, Chana Łaja z Konów BLOCH, Abram Izaak BAJTNER, Kałma BERKOWICZ, Itla BERKOWICZ zd. Lewkowicz, Josek BERKOWICZ, Jakub BINDER, Maria Rachela BINENFELD, Chana BINENFELD, Pinkus Dawid BINENFELD, Markus BIRMAN, Szyja BIRMAN, Helena BIRMAN zd. Goldszajder, Brandla BOLIMOWSKA, Henryk BOLIMOWSKI, Mendel BOLIMOWSKI, Chaja Sura BORENSZTAJN, Moszek BORENSZTAJN, Cwela BRESZEL zd. Żmigród, Szyja BUCHNER, Jekiel vel Joachim BERLIŃSKI, Batsheva BIDERMAN zd. Bernstein, Mordechaj Eliezer Menachem BIDERMAN, Moszek BIDERMAN, Icek BORUCHOWSKI, Chaja Ryla BORUCHOWSKA zamężna Tajner, Wolf BORUCHOWSKI, Roza Hwula BORUCHOWSKA zd. Till, Liliana BORUCHOWSKA, Fajgla z Kwaśniewskich BRAT, Hena BRAT, Józef Ber BRAT, Rajzla BRENER, Chaja BRONSZTAJN, Józef BRUKNER, Brajndla z Rajzmanów BUGAJSKA, Icek BUGAJSKI, Mariem Rywka BUGAJSKA, Helena BERKOWICZ zd. Markowicz, Felicja BERKOWICZ, Chaja BERLINSKA z Lajchterów, Hirsch BOHMERWALD, Eutla BRUKNER, Józef BRUKNER, Rachla BINSZTOK zd. Lajchter, Rywka BRANDYS zd. Siedziarz, Lejb BRANDYS, Rudolfina BETTEROWA, Aron BORZYKOWSKI, Tauba BORZYKOWSKA, Abram BORZYKOWSKI, Pinkus Lewek BUCHWAJC, Ita z Szenbergów BUCHWAJC, Ruchla z Frydmanów

BRUKNER, Jacheta BRAT, Malka CHAJA vel Malwina SZAJER, Izrael CHLEWICKI, Chana CHLEWICKA, Moszek CZAPLICKI, Estera CZAPLICKA, Moszka CHRZANOWSKI, Chaja CHRZANOWSKA, Estera CHRZANOWSKA, Gitla CHRZANOWSKA, Abram CHRZANOWSKI, Szulim vel Szymon CHMIELNICKI, Frymeta z Fiszlów CHOROWICZ, Abram CUKIERMAN, Jakub CUKIERMAN, Josek Hersz CUKIERMAN, Rywka CUKIERMAN, Rywka CWAJGENHAFT, Izrael CUKIER, Laja CUKIER, Noma CUKIERMAN zd. Fels, Emanuel CUKIERMAN, Trajman CHASKIEL, Fajgla Chana z Genzdelów CHABA vel. HABA, Ferens CALEL, Estera Małka z Jegierów CHANELA, Cerka CYGIER, Hudesza Mirla DYMENTMAN zd. Bajtner, Abraham DJAMENT, Jerzy DUHL, Symchela DANCYNGIER, Izaak DZIEDZIC, Jenta DYJAMENT z Kurlandów, Małka Rywka DANCYNGIER, Chaim vel Jochym DANCYNGIER, Zlata DANCYNGIER, Tajbla DAFNER, Chana Fajgla DAFNER, Moszek Jakub DAJCZMAN, Rajzla DRZEWIECKA, Moszek Załma Izrael DYMANT, Idessa DYJAMENT vel DIAMENT, Mendel DREKSLER, Faigla DREKSLER, Rojza Mariem DREKSLER, Ruchla Nechuma DAB, Szlama DUŃSKI, Berek EKSZTAJN, Hana Rywka EKSZTAJN, Jakób Icek ERLICH, Dwojra ERLICH z Wekselmanów, Moszek Kałma ERLICH, Chaja z Frochtewajgów EPSZTAJN, Mordka Majlich ERNST, Moszek ERNST, Mordka Zajnwel ESTRAJCHER, Chawa ESTRAJCHER, Izrael EDELISTA, Małka Ruchla EDELISTA, Bajla EJBUSZYC, Henryk EJBUSZYC, Judka vel Julian EJBUSZYC, Leopold EJBUSZYC, Maryem ERLICH zd. Tanebaum, Naftula Hersz ERLICH, Dawid ERLICH, Szyfra vel Szufra ERLICH z Adlerów, Dawid ERNER, Estera ERNER, Maria ERLICH zd. Brukner, Josek ENGLARD, Frymeta z Szyjewiczów FINKIELSZTAJNOWA, Chaskiel FISZEL, Szymon FISZEL, Szajndla FISZEL, Margula Fiszer, Rachela FISZER, Jakub Hersz FISZER, Izaak vel Icek FISZER, Hinda FISZER z Fiszelów, Srula FISZER, Blima FISZER zd. Klejnbart, Moszek Hersz FISZ, Mariem FRYDMAN, Szyma Wolf FRYDMAN, Fajgla FUKS, Frajdlą FRYDRYCH, Milka FRENKIEL, Icek FUKS, Szlama FUKS, Berek FUKS, Jakób FUKS, Rywka Ruchla FRAJBERGER, Jacheta z Londnerów FRAJBERGER, Mejloch FRAJBERGER, Mosiek FRAJBERGER, Szajndla Ruchla z Lemanów FISZEL, Szulim Dawid FAJGENBLAT, Szlama FAJGENBLAT, Blima Czarny FAJGENBLAT, Moszek FAJKOPF, Sura Laja FAJKOPF, Judka FAJNER, Frymeta z Moczników FAJNER, Laja FEDER zd. Skowron, Jakub vel Jankla FELDMAN, Maria FELDMAN, Małka Rojza zd. Apelbaum FELDMANOWA, Abram Herszel FOGIEL, Dawid Lejbuś FOGIEL, Chil Majer FREUNDLICH, Fajgla ze Staszewskich FRYDMAN, Josek Chaim FRYDMAN, Natan Fajwel FRYDMAN, Pinkus FRYDMAN, Fajgla FUKS, Szmul FUKS, Boruch FURSTENBER, Kajla FURSTENBERG, Udlą FAGIEL zd. Rozenfeld, Rywka Rajzla FAGIEL, Jakób FEDEMAN, Chaim FEDERMAN, Chil FEDERMAN, Gecel FEDERMAN s. Lewka, Gecel FEDERMAN – s. Joska, Moszek FEDERMAN, Rubin Ber FEDERMAN, Zachariasz FEDERMAN, Bajla FELCMAN, Chaim FELCMAN, Chaja Szajndla FERENS, Rywka FERENS, Hindla Fajga FERENS, Brandla FERENS, Dawid FERENS, Abram FISZEL, Ajgla FISZEL, Frajdlą z Przyrowskich FROMER, Chaja FRYDLEWSKA, Gołda FRYDMAN z Księżkich, Kalma FISZEL, Szmul FRYSZER, Szlama Hersz FUKSBRUNER, Itla FRYDLEROWA, Gula FRIDMAN, Mina Sara FRIDMAN, Fajgla Laja FERLEGIEROWA, Jakub FERBER, Minka FISZ, Szaja FISZ, Rywka Laia z Zaksów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA, Mordka FAJMAN vel

FAJTMAN, Frajdla Frymeta z Hajdów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA, Jehuda Szmul FAJMAN vel FAJTMAN, Elka FRYDMAN, Edward FERBER, Julia FERBEROWA, Rywka Giena vel Hera z Werdygierów FRENKIEL, Estera Chaja GELBARD, Moszka Nachman GELBARD, Moszek GERTLER, Pesla GERTLER, Hinda GLAJTMAN, Mordka GLAJTMAN, Szajdla GLAJTMANOWA ze Śliwków, Carka GLAJTMANOWA zd. Rozdziałów, Icek Jerma GLAJTMAN, Jakub Hemia GLAJTMAN, Józef GLAJTMAN, Tobiasz Hersz GLAJTMAN, Sura Jentla GLAJTMAN, Rajzla Tauba GLIKSMAN, Faigla z Fiszerów GOLDBERG, Stanisław GOLDBERG, Chaim Mnyel GOLDWASSER, Gitla z Tropauerów GOLDWASSER, Chana Fajgla GOTESMAN, Abram GOTTFRID, Estera Rajzla GRINBERG, Pinches GRYNGRAS, Sara Rywka GRYNGRAS, Adeli GRYNGRAS, Nachuma GRYNGRAS, Icek Majer GUTMAN, Izaak GUTMAN, Nacha z Plesnerów GUTMAN, Sender vel Aleksander GUTMAN, Szprynca z Glasów GUTMAN, Jakub Elias GUTMAN, Henoch GRUNDMAN, Jakub Eljasz GRUNDMAN, Sender GRUNDMAN, Gitla GUTMAN, Chaja Mindla GUTMAN, Balbina GUTMAN, Moszek Chemia GUTMAN, Jakub Tobiasz GUTMAN, Chawa GUTMAN, Pinches GRYNGRAZ, Aron Symcha GRYNGRAS, Załma Rubin GITLER, Ruda z Glajtmanów GITLER, Mojżesz Majer GRYNWALD, Abram Lejb GRYNWALD, Abram Dawid GROSS, Szprynca z Gutmanów GROSS, Abram GOLDBERG, Zysman GUTMAN, Sura Blima GUTMAN, Estera Tłata GUTMAN, Abram GUTMAN, Fajgla GUTMAN, Rubin GUTMAN, Jakub Tobiasz GUTMAN, Etki GARBARZ zd. Sztajnberg, Herc GARBARZ, Herszel Wolf GENDZEL, Rubin GINSBERG, Chaja Hendla z Ginsbergów GOLBERGOWA, Dawid GINSBERG, Chil GINSBERG, Ruchla z Retmanów GLAJTMAN, Dwojra GLAJTMAN, Lejbuś GLAJTMAN, Boruch GLECER, Łaja Fajgla GLECER, Aron GLIK, Hendla GLIK, Jetta z Rabinowiczów GOLDBERG, Mordka GOLDBERG, Nuchym GOLDBERG, Izrael GOLDBERG, Boruch GOLDFAJN, Rywka GOLDFAJN, Icchok GOLDFAJN, Majer GRINBAUM, Chaim GROSMAN, Szłama GROSMAN, Izrael Dawid GUTBERG, Pesla GUTBERG zd. Borensztajn, Gutla GUTHERC zd. Borensztajn, Icyk GUTMAN, Wulf Jakub GETRAJCHENDLER vel GETRAJDEHENDLER, Chaja Fryderyka GICHNER, Ernest GICHNER, Antonina GICHNER, Rajzla GOTFRYD zd. Faktor, Fajgla GRAJCAR, Wolf Aron GRAJCAR, Różka vel Rajzla GRINBAUM z Juskowiczów, Icyk Majer GUTMAN, Lejbuś GERTNER, Drejzla GERTNEROWA zd. Ejzenman, Dwojra z Langerów GITLER, Pesla GITLER zd. Manela, Maria Laja z Marzęcińskich GŁODNA, Mendel GOLDSZER, Halina GOLDBERG, Izrael Dawid GRYNBAUM, Gołda GRYNBAUM, Szłama GRYNBAUM, Rojza GRYNBAUM, Jakub GLIKLICH, Erna Elza GUTTMANN, Fryc GUTTMANN, Horst GUTTMANN, Herman GRONNER, Edyta GUTTMANN, Chaim GOTFRID, Jecchok Mojżesz GOTFRID, Bajla GOTFRID z Bialerów, Brandla Małka GOLDSZTAJNOWA ze Sztajerów, Brandla GOLDMAN zd. Fiszer, Moszek Josek GRYNSZPAN, Frymeta Chaja GRYNSZPAN zd. Sztajnberg, Hana Fajgla z Szenbergów GREICER, Chana Gnendla GOLDBLUM z Frochcwajgów, Hersz Berek GOLDBLUM, Chana z Plesnerów GOLDMINC, Pesla GROSFELD, Alter Icyk GUTENSZTAJN, Tszewa Laja GOLDBERG z domu Wajntraub, Udla HAMBURGER, Frajdla HALCMAN zd. Golenzer, Majer HALCMAN, Berek HAMPEL, Estera Gitla HAMPEL, Gula HAMPEL zd. Gliksman, Brandla HAMPEL, Chana Ruchla HENDLER, Maria Prywa HENDLER, Rywka

HENDLER, Herszlik HONIGMAN, Liba HONIGMAN, Rajzla z Tuchszejderów
HENDLER, Margula HAMPEL, Bajla HENDLER, Elias HENDLER, Matla
HENDLER zd. Szwarzbaum, Ruchla HERBERT zd. Zelinger, Fajgla HERBET,
Izrael Hersz HERCBERG, Mania HELFAND, : Rajzla HERCBERG z
Ginsbergów, Bacia HOCHCAJT, Jakub HOCHCAJT, Józef HOCHCAJT, Maks
HOCHCAJT, Abram Icek HOCHCAJT, Chaim Uszer HAMBURGIER, Rywka
Cyrla HAMBURGIER, Syma HOROWICZ, Brajndla HOROWICZ, Izaak
HUTNER, Cypra HERSZFINKIEL z Herszfinkielów, Mosiek Fiszel
HANDELSMAN, Blima HANDELSMAN, Chemia HELLER, Hinda HELLER zd.
Winer, Majer HERCBERG, Rajzla z Mordkowiczów HAJDA, Kałma HAJDA,
Chaja z Pańskich HAJMANOWA, Margareta INGSTER, Abram INGSTER,
Pesla z Glików ISSAKOW, Wolf Izrael INGSTER, Joachim Lewek INGSTER,
Estera z Wrocławskich INWALD, Hersz Majlech JUTKIEWICZ, Hinda
JUTKIEWICZ, Chaja Sura JUTKIEWICZ, Fajwel JAKUBOWICZ, Fajgla
JAKOBSON, Sura Basia ze Stryckich I voto Książka II voto JEGIER, Szmul
JEGIER, Icyk Ksera JEGIER, Lejbuś JEGIER, Fiszel JEGIER, Estera Małka
JEGIER, Abram JAKUBOWICZ, Benjamin JAKUBOWICZ, Daniel
JAKUBOWICZ, Izaak vel Izydor JAKUBOWICZ, Józef JAKUBOWICZ, Lejbus
vel Leon JAKUBOWICZ, Ludomir JAKUBOWICZ, Małka JAKUBOWICZ zd.
Zawada, Miriam Jakubowicz, Mirla JASKIEROWICZ zd. Szybel, Wolf
JASKIEROWICZ, Laja z Abramczyków KON, Tauba KAC, Fajwuś Dawid
Kalisz, Ruchla Kamińska, Szaja Chil KLAJMAN, Pesla Małka KORENBERG,
Ruchla KORENBERG, Hinda KORENBERG, Chil Wolf KOWALSKI, Cywia
KRAKOWSKA, Maria Rywka z Gutmanów KOPLOWICZ, Rajca KOPEWICZ,
Aron KOPLEWICZ, Estera Sura KORENBERG, Mordka Mojżesz
KORENBERG, Fajgla KORENBLIM zd. Limerflik, Laja KORNBERG zd.
Rosner, Kalma KRAKOWSKI, Rebeka KRAKOWSKA, Zysla KRAKOWSKA,
Dina KRAKOWSKA, Ruchla KRAKOWSKA, Izrael Dawid KRAKOWSKI,
Szprynca KORNFELD, Izaak KORNFELD, Bendeta KORNFELD, Estera
KORNFELD zd. Pozmantiarów, Laja KNOBLER, Sura KNOBLER, Estera
KOMEK, Karola KOMEK, Abram Isucher KOKOTEK, Erwin KORNFELD,
Rywka Gitla KAC zd. Zygmant, Małka KAC zd. Merin, Chaim KAC, Judka
Lejzor KAMER, Szprynca KAMER zd. Biederman, Józef KIWKOWICZ, Moszek
KIWKOWICZ, Chaim KLAJNBERG, Chaja KLAJNBERG, Tobiasz
KLAJNBERG, Wolf KLAJNBERG, Frajdla KLINGER, Sura Bajla z Fiszlów
KON, Pejsach KORN, Blima KORN, Sachja KOTKA, Izrael KOŻUCH, Fajgla
KOŻUCH zd. Lewkowicz, Zelman KOŻUCH, Hendla KROMOŁOWSKA,
Eugenia z Brandów KUPFERBLUM, Gerson KUPFERBLUM, Wiktor
KUPFERBLUM, Ryszard KUPFERBLUM, Temel Pesla KAJNER zd. Finker,
Zysla KANAR zd. Plotek, Laja z Pachterów KARP, Mariem KAUFMAN zd.
Bajtner, Gitla KIMELMAN zd. Gutman, Małka KIWKOWICZ z Braunerów,
Chana Jacheta KON, Chaim Załma KRAKAUER, Tauba KRAKAUER z
Wilkomów, Fajwel KRAUZMAN, Icek KWAŚNIEWSKI, Lewek KOCZAJNER,
Szajndla z Fajnerów KERNEROWA, Jakub Józef KUCYŃSKI, Chana
KANTOR, Szlama KUCZBART, Erna KRAUZE, Rajzla Temera KRAUZE zd.
Szaja, Szprynca KAC zd. Brandys, Peretz Mendel KAHAN, Helena z Inwaldów
KOWAL, Mordka KENIGSBERG, Chawa LIPSZYC zd. Gutman, Mindla
LANDAU, Chana Ruchla LANDAU, Laja LANGNER, Chaim LAUDON, Nusyn
Dawid LEDERMAN, Mendel LEWKOWICZ, Szmul LEWKOWICZ, Chaja z

Kokotków LIBERMENSZ, Aron LIWER, Rywka z Rozenów LEMKOWICZOWA, Szajndla Laja z Ernstów LEWKOWICZ vel ZINGER, Josek Dawid LUSTIGER, Moszek LUSTIGER, Gitla LUSTIGER, Mirla LUSTIGER, Ksyl Dawid LANDAU, Dawid LEWI, Róża LEWI, Ruchla Laja LIDZBARSKA, Michała LACHMAN, Bajla Hendla LACHMAN zd. Szwajs, Nachman LANDAU, Szajndla LANDAU, Hana LANGER, Maria Rywa z Zaksów LEJBOWICZOWA, Salomon LEJZEROWICZ, Jankiel Herszlik LENCZNER, Rywka zd. Zelcer LENCZNER, Chaja Gitla Laja LEWENSZTAJN, Brajndla LIBERMENSZ, Szmul Bencjan vel Samuel LUFTSPRINGER, Fajgla LEMKOWICZ, Manel LIBERMAN, Szaja Pinkus LICHTENSZTAJN, Cywia LUSTMAN z Juśkiewiczów, Rywka LAMPEL, Rojza LANGER, Josek LENDER, Izaak Jakób LANDAU, Dina LAUFER zd. Schenker, Tusia LAUFER, Szaja LAUFER, Wigdor LAUFER, Chaja Szajndla LEWI, Pinkus Majer LAJTENBERG, Laja LAJTENBERG z Fiszerów, Mojżesz Wolf LAJTENBERG, Laja z Pańskich LASMANOWA, Chaim ŁĘCZYCKI, Szymon Ber ŁĘCZYCKI, Szymon Zelik MANELA, Chaja Ruchla MINC, Aron Lajzer MERYN; Chaim MERYN, Gnendla MERYN, Abram Wolf MERYN, Szlama MERYN, Moszek MERYN, Sura MERYN, Hana MERYN, Abram Berek MERYN, Icek Hersz MERYN, Jakób Majer MONETA, Rajzla MONETA z Markowiczów, Abram Mojżesz MONETA, Mordechaj Abram MONETA, Berek MONETA, Lola MASZLER, Jachweta vel Ewa MASZLEROWA, Elka MEITLIS z domu Gliklich, Mindla MEITLIS – z domu Gliklich, Pinkus Mendel MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ, Sura MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ, Fajgla z Fiszlów MENDELSONOWA, Małka Nacha MILCHIOR, Mindla MINC, Noech MINC, Abram MŁYNARSKI, Chaim MONSZAJN, Frajda MONSZAJN zd. Blumenfeld, Herszlik MAJTILIS, Aron MAJTILIS, Fajwel Fiszel MANDELBAUM, Cypa Maria MANELA, Hinda MANELA, Izrael Hilel MANELA, Estera Brucha MARIANKA, Izrael MARIANKA, Estera Laja MINC, Ruchla MINC, Estera MINCBERG, Hinda Frymeta MINCBERG, Moszka MINCBERG, Fajgla MONCZNIK, Josek MONCZNIK, Kiwa MONCZNIK, Rywka MONCZNIK, Szejwa MONCZNIK, Wita MONCZNIK, Mnil vel Emanuel MANELA, Szlama MAĆZNIK, Temerla z Zelingerów MAĆZNIK, Mendel MAJTILIS, Mendel MENTLIK, Sura Mirla MAŁACH, Abram MAŁACH, Ruchla Laja z Pinkusów MELIOCH, Szajndla MAJERCZYK z Borzykowskich, Tauba MELNIKOWA zd. Piekarska, Jerzy Władysław MANDELKERN, Tauba Chana Fajgla NAJMAN, Baila NAJMAN, Estera NAJMAN, Abram Szymon NEJMAN, Anna NUNBERG z Borensztajnow, Dawid Alter NAJFELD vel Neufeld, Szymon NAJER, Baruch Idel NAJER, Chena NUNBERG, Nusyn NUNBERG, Ruchla z Przechadzki NUNBERG, Szmul NUNBERG, Chaskiel NAJMARK, Szymon NAJMARK, Miriam NAJMARK, Krajndla NAJMARK, Jakób Icyk NAJMARK, Chaim Jehuda NEJMAN, Estera NAJMAN, Jankiel NACHEMIA, Ruchla Laja NACHEMIA, Abram Jakub NAJBERG, Sandla vel Szajndla NAJBERG zd. Fogel, Jakub NAKIELSKI, Neufeld HENOCH, Neufeld Icyk MAJER, Lewek NEUFELD, Frajda NUER, Ruchla NAJMAN zd. Korefeld, Basia NIEDŹWIECKA z Rozentalów, Chawa NIEDŹWIECKA, Izrael Hersz NIEDŹWIECKI, Abram Berek NUNBERGIER, Elja NACHEMJA, Chaskiel Berek OPENCHAJM, Ałta OBARZAŃSKA, Sura OBARZAŃSKA, Ruwen Dawid OBARZAŃSKI, Zelman OBARZAŃSKI, Zysła z Gutmanów OSTRA, Josek ORBACH, Izrael OLSZTAJN, Jachweta z Estrajcherów OLSZTAJN, Mirla

OPLER, Jusek Lewek OPLER, Chawa PREGIER zd. Kimelman, Alter Isucher PAŃSKI, Rachla PAŃSKA, Mariem PAŃSKA, Blima PAŃSKA, Chana PAŃSKA, Dawid PAŃSKI, Mendel PAŃSKI, Estera PAŃSKA, Rajzla PARASOL, Rywa PARASOL, Abram PERLMUTER, Mojżesz PLESNER, Mordka PLESNER, Joska PLESNER, Hinda Fajgla PLESNER, Szprynca z Libermenszów PLESNER, Szyja PREJS, Jankiel PRZYROWSKI, Chaia z Diamentów PRZYROWSKA, Fajgla PÓLTORAK zd. Przyrowska, Icek Majer PRZYROWSKI, Herszel Dawid PRZYROWSKI, Ruchla PÓLTORAK zd. Hampel, Laja Małka PRZYROWSKA, Laja Ruchla PIEKARSKA, Icek Hersz PIEKARSKI, Icek Hersz PIEKARSKI, Cywia PIEKARSKA, Laja PIEKARSKA, Chaja PIEKARSKA, Izrael Jozef PIEKARSKI, Rywka PIEKARSKA, Chaim Isachar PIEKARSKI, Mordka PIEKARSKI, Zelig PIEKARSKI, Icek Lajb PIEKARZ vel PIEKARSKI, Szmul PIEKARZ vel PIEKARSKI, Hinda PIEKARZ, Chaim Berek PIEKARSKI, Zelig PIEKARSKI, Abram Szymon PŁAWNER, Chwula PŁAWNER, Cypojra PŁAWNER, Jacheta POTASZ, Liliana POTASZ, Perla z Szychterów POTASZ, Mojżesz Aron POTOK, Laja z Lenderów POTOKOWA, Rywka vel Regina PANKOWSKA zd. Kajner, Dwojra PERGERYCHT zd. Kerner, Necha PERGERYCHT, Frymeta PARYZER zd. Lipnicka, Icek Lajb PIEKARZ vel PIEKARSKI, Abraham Mordka PRZECHADZKI, Mariem PRZECHADZKA, Chaskiel PRAWER, Szmul PRAWER, Marjem Ruda PŁOTEK, Izrael Jakub PŁOTEK, Herszel PŁOTEK, Sura Bajla PŁOTEK, Itla PŁOTEK, Tajbla PŁOTEK, Luzer POSMANTIER vel POZMANTIER, Chaja POZMANTIER, Abram Mordka POZMANTIER, Herszel POMERANCBLUM, Lewek RICHTER, Fajgla RICHTER, Perla z Abramczyków ROZENBERG, Fajgla ROZENBLAT, Lili ROZENBLUM, Rachla ROZENBLUM, Zyselka ROZENBLUM, Majlich ROZE vel ROZENBLUM, Dyna ROZE vel ROZENBLUM, Rachla RUBINSZTAJN, Josif RYBSZTAJN, Szprynca RYBSZTAJN, Abram RYCHTER, Chawa RODAŁ, Maria z Priwerów RAJZ, Marjem Gitla z Tańców RAWET, Estera z domu Jura ROZDZIAŁ, Abram Icia ROZDZIAŁ, Rywka ROZDZIAŁ, Frymeta z Ernstów RABINOWICZOWA, Abram RYBSZTAJN, Kałma Szymon RABINOWICZ, Chaim Majer RABINOWICZ, Abram Isachar RABINOWICZ, Józef RABINOWICZ, Idel ROZENCWAJG, Moszek vel Maurycy RAJCHER, Hendla RAWICKA zd. Leslau, Szlama Calel RAWICKI, Chil RECHTMAN, Rywka ROZE, Hendla z Łęczyckich ROZENBLATOWA, Berek ROZENZAFT, Hinda z Krakauerów RUSINEK, Wolf Kiwa vel Wulf Kiwa RUSINEK, Laja RUTMAN zd. KLAJNBERG, Berisz ROZENCWAJG, Chaja Blima ROZENCWAJG, Herszel (Gerszel) ROZENCWAJG, Rywka ROZENCWAJG, Estera Rywka ze Staszewskich ROZENZAFT, Dawid Jankiel RZEZAK, Rachela RZEZAK, Bajla RECHNIC, Chana ROZEN, Izrael RAJCH, Szandla RAJCH, Leon RESLER, Pesla ROZENCWEIG, Jusek ROZENCWEIG, Kałma ROTTENBERG, Blima z Ostrowieckich ROTTENBERG, Zysel vel Zygmunt ROZNER, Chawa Maria ROTTENSZTEJN, Nacha REZNIK, Lewek ROTSZTAJN, Brajndla ROTSZTAJN, Rywka ROTSZTAJNOWA zd. Piekarska, Rykla RAJCENSZTAJN z Konów, Chana ROTENBERG z Rotenbergów, Gitla ROTENBERG z Rotenbergów, Lotta z Betterów RIPPNEROWA, Moszek Aron RECHNIC, Elezjer RECHNIC, Bajla ze Żmigrodów RUDZYN, Mordka Hilel SZWAJCER, Estera SZWAJCER, Estera SZWAJCER z Zyngerów, Alta Chaja SZWAJCER, Zysla z Abramczyków SZPIRO, Tauba z Blochów SZTROCHLIC, Zysla SIEDZIARZ, Bajla z Chrzanowskich STROCHLIC, Benjamin Wolf

STROCHLIC, Złata SZTAJNBERG z Wekselmanów, Abram Moszek SALOMONOWICZ, Chana STASZEWSKA, Aron SZAJER, Izrael SZAJER, Szyja SZAJER, Chana Minka SZAJER, Icyk SZENBERG, Rychla z Zylberszaców SZENBERGOWA, Hena SZENBERG, Miriam SZENBERG, Icek Jonas SZTYBEL, Chana SZUSTER, Abram SZUSTER, Lamel SZUSTER, Bacia SZUSTER, Cyrla SZYJEWICZ, Chaim Szlama SZYJEWICZ, Bajla z Frajmanów SZYJEWICZ, Aria SZYJEWICZ, Fajwel SZYJEWICZ, Gitla z Jakubowiczów SZWARC, Estera SZYCHTEROWA, Rywka SZYJOWICZ, Tauba SZYJEWICZ, Majer SALOMONOWICZ, Brandla z Kalbów SZAJER, Brajndla SZTERN zd Grynkrout, Izrael Mordka SZWAJCER, Nuta SZWIMER, Matla SZWARC, Josek SZWARC, Hendla SZWARC, Fajgla Rywka STUDNIBERG, Abram Szaja SZPIGELMAN, Pesla ze Szwimerów SZWIMEROWA, Bajla STASZEWSKA zd. Hampel, Lejbus SZPIGELMAN, Rachela SZPIGELMAN, Grojneta SZUSTER, Rywka SZWIMER, Estera Fajgla SAPER zd. Michnik, Laja Dobra SAPER zd. Leslau, Herszlik vel Henryk SAPERA, Mariem z Frajmanów SENDROWICZ, Aron SIELCER, Chaim STRÓŻ, Szprynca STRÓŻ zd. Pergerycht, Bajla Mindla SUSZEK, Chaim Josek SZACHTER, Rachela SZACHTER, Chana SZAJER, Majer SZAJER, Szlama Szmul SZAJER, Dawid Lejba SZAJER, Chaja Ruchla SZAPIRO, Ryfka SZARF, Jakub Icyk SZAULEWICZ, Josek SZLACHCIC, Abram Wolf SZPIGIELMAN, Zysla SZPIGIELMAN, Frajdlia Ruchla SZPIGIELMAN, Fajgla Chaja SZPIGLER, Jakub SZWAJCER, Rozalja SZWAJCER, Bajla SZYFFER, Juliusz SAPERA, Estera SŁOMNICKA, Chil SŁOMNICKI, Bajla SŁOMNICKA, Symcha SŁOMNICKI, Szlama Dawid SŁOMNICKI, Chana SOŁDYN, Maria SZAJA z Zysów, Szajndla Rywka SZAPSZOWSKA, Moszek SZAPSZOWSKI, Ruchla SZERER zd. Dreksler, Chemia SZERER, Gitla SZERER zd. Marianka, Marek SZERER, Abram SZPIGIEL, Zelman SZTAJNBERG, Lewek SZWAJCER, Ruchla Laja SZWAJCER, Aron Benjamin SZWIMER, Szprynca z Landów SZWIMER, EliasZ Zelik SENDEROWICZ, Józef SIMENAUER, Joanna SIMENAUER, Heinz SIMENAUER, Chawa z Reichów SKOCZYLAS, Ajzyk SOŁDYN, Frajdlia STAHL zd. Isakow, Chaja Laja z Dancygierów SZANCER, Lejbus SZANCER, , Joszyja SZARF, Moszek SZECKI, Ruchla SZTERNFINKIEL zd. Topf, Aleksander SZYFER, Klara DAWIDOWICZ, Elżbieta SIMENAUER, Laja SZTEJNFELD z domu Raucher, Estera SZWAJCER z domu Fuks, Daniel SILBERMAN, Elżbieta SILBERMAN zd. Fuchs, Chaskiel SKOWRONEK, Estera SZWARCBAUM, Hana SAKS, Judesa SZTANKELLER, Hersz Wolf SZWARCBERG, Majer Szmul SPIEWAK, Estera SPIEWAK, Frajda SZTROCHLIC, Izaak SZTROCHLIC, Rafael SZTROCHLIC, Chemia SZTROCHLIC, Dwojra SZTURNER z Gutmanów, Izrael Samuel SIEGREICH vel ZYGRAJCH, Ruchla SZTAJER z Frajdmaków, Abram Lajb SZTAJER, Pinkus EliasZ SZTAJER, Jonas SZTAJER, Nenoch SZTAJER, Zendel SZTAJER, Dawid SZLEZYNGER, Halina SIEGEL, Hinda SIEGEL zd. Till, Maksymilan SZARF, Hersz Nuchim SZARF, Złata SZARF zd. Till, Sura SZYCHTER, Kałma SZYCHTER, Alter SZYCHTER, Perla SZYCHTER, Chaja SZYCHTER, Estera Chawa SZYCHTER, Cywia SZLEZYNGIER I voto Kokotek, Cyrla SZAJNFELD, Abram Lajzer SZAJNFELD, Herszlik TROPAUER, Rywka TROPAUER, Chil TUCHSZNAJDER, Józef vel Josek TUCHSZNAJDER, Pesla TUCHSZNAJDER zd. Paryzel, Hersz Icek TELNER, Jacheta TAJCHNER, Jakub TAJCHNER, Samul vel Samuel TAJCHNER, Szymka vel Szymon

TAJTELBAUM, Benjamina TENCERA, Maks THALER, Dawid TOBIASZ, Zysła TOBIASZ, Simon vel Szymon-Mendla TOBIASZ, Icyk- Majer TROPAUER, Moszek TROPAUER, Majer Berek TURNER, Fajgla Rajzla TUCHSZNAJDER, Szmul TUCHSZNAJDER, Berek TENCER, Kajla TENCER z domu Szlumper, Mojżesz TENCER, Rywka Ruchla TAUB zd. Englard, Estera TILL zd. Werner, Brandla TRAUB, Mindla z Szyjowiczów URBAS, Chaim UNGIER, Nena Frymeta UNGIER, Hersz UNGER, Frajdla Tauba UNGEROWA z Goldratów, Maria WAJSFELD, Icek Joel WEKSELMAN, Mojżesz WEKSELMAN, Ruchla Laja z Fuksebrunerów WILMAN, Chinda vel Hinda z Jegierów WERDYGIER, Syma WOLHENDLER zamężna Hepner, Alter Nuchym WINER, Szajndla WAJNBUM, Sura WAJNSZTOK, Fajwel WARGA, Symcha Wolf WARGA, Moszek Chil WARGA, Jacheta WELNER, Wolf WELNER, Estera WEŁNA, Jakub Judka WEŁNA, Mendel WINDHEIM, Pesla z Erlichów WAJSHAUS, Carka WEŁNA zd. Wajnsztof, Rachmil WEŁNA, Muchim WAKSELMAN, Ruchla WAKSELMAN, Szmul Gerszon WINTER, Gołda WINTER z domu Siwek, Ruchla WAJSBROT z domu Lipszyc, Moszek Aron WAJNSZTAJN, Chawa z Landszaftów WAJNTRAUB, Rachla WAJNTRAUB, Szajndla Chana z Tropauerów WAJS, Chaim Szlama WARMAN, Fajgla WARSZAWSKA, Hinda Chawa WARSZAWSKA, Pinches WARSZAWSKI, Rachla WARSZAWSKA, Frymeta WARSZAWSKA zd. Opler, Abram WEINBERG, Estera Dwojra KLANBERG zamężna WEINBERG, Mila WEINBERG, Alter Chaim WEINBERG, Mala Gitla ZYCHEROWA z Landauów, Izrael WEINSZTROF, Jacheta WEINSZTROF, Artur WULFSON, Rozalia z Muckenbrunów WULFSON, Juliusza WULFSON, Rebeka WULFSON, Mosiek WAJNSZTOK, Dawid Machel WAJNSZTOK, Ruchla WAJSBERG, Szajndla WAJSBERG, Wolf Herszel WĘGIER, Moszek WAJNGROD, Gołda z Masłowskich WAJNGROD, Olga WAJNTRAUB zd. Maschler, Zysła WAJNTRAUB zd. Skoczył, Chinda Maria WERDYGIER, Nusyn WERDYGIER, Itta WERDYGIER, Izaak WILKOM, Dawid WAJNGARTEN, Erna z Lauferów WASSERTHEILOWA, Rozalia z Lauferów WITTELSON, Bernard WITTELSON, Mojżesz vel Moszek WAJSBEKIER, Jacheta WAJSBEKIER, Bronisław WOŁKOWYSKI, Jusek Szaja WAJSHAUS, Frajdla WROCLAWSKA zd. Borzykowska, Jentla WALDMAN, Bajla Brajndla WALDMAN, Samuel ZYBERTAŃSKI, Franciszka z Wulfsonów ZYBERTAŃSKA, Edward Ezr ZYBERTAŃSKI, Simcha ZELINGER, Fajgla ZALCBERG, Szymon ZAJĄC, Aron Juma ZAJDWEBER, Chaja ZAJDWEBER zd. Rajcensztein, Chaja ZAJDWEBER zd. Rajcensztein, Pinkus ZAJDWEBER, Frajda ZAJDWEBER zd. Prusak, Hirszy Fajwel ZOMBEK, Pantel ZOMBEK, Szmul ZOMBEK, Pesla z Ginsbergów ZAJDEMAN, Bronisława zd. Wajsbard ZADEL, Tauba Blima ZADEL, Rajzla ZADEL, Maria z Hendlerów ZYSKIND, Ajdla ZYSKIND zd. Borzykowska, Frymeta ZYSKIND, Chawa ZYLBER, Ruchla Bajla ZAWADZKA, Dawid ZYGRAJCH, Liba z Lencznerów ZAROMPF, Szyja Jakub ZAROMPF, Lejzor ZELINGER, Moszek Binem ZELINGER, Lejbuś ZENDEL, Rojza ZYLBERSZAC, Aron ZYNGER, Bajla Fajgla ŻABNER z domu Kutner, Chana ŻMIGRÓD, Luzer ŻMIGRÓD, Jakub Lajb ZADEL, Mendel ZYLBERG, Nuchym ŻMIGRÓD, Mendel ZADEL vel ZAJDLER, Rajzla ZILBERSZTAJN zd. Goldszer, Chawa Rojza ZYLBERBERG z domu Feder, Estera ZYLBERSZTAJN, Gela ZYLBERSZTAJN, Witold Leon ZAJDWEBER, Szmul Lewek ZYSMAN, Izrael Nuchim ZYSMAN, Estera ZMIGROD, Henoch ZYLBERSZAC, Berek ZYLBERSZAC, Chana

ZYLBERSZAC z Rozenblatów, Abram Lajb ZYLBERSZAC, Sura Hena ZYLBERSZAC z Szlezyngerów, Henoch ZYLBERSZAC, Berek ZYLBERSZAC, Chana ZYLBERSZAC z Rozenblatów, Abram Lajb ZYLBERSZAC, Sura Hena ZYLBERSZAC z Szlezyngerów,

: tj. o przestępstwo z art. 118 § 1 i 2 *kk w zw. z art. 123 § 1 pkt 4 kk* i w zw. z art. 124 *kk w zw. z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31.08.1944 roku o wymiarze kary dla faszystowsko – hitlerowskich zbrodniarzy, winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego* (Dz. U. z 1946 roku nr 69 poz. 377 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 *kk w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu* (Dz.U. 2016, poz. 1575.),

- wobec bezpośrednich sprawców – Brunona Oskara Tschamlera, Henricha Hoeflingera i Friedricha Kuczyńskiego - na zasadzie 17 § 1 pkt. 5 *kpk* – wobec śmierci sprawców;
- w stosunku do pozostałych bezpośrednich sprawców – na zasadzie art. 322 § 1 *kpk* – wobec niewykrycia sprawców przestępstwa;
- wobec sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 7 *kpk* - wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone;

U Z A S A D N I E N I E

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach prowadziła śledztwo sygn. S 157.2010.Zn w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych stanowiącej ludobójstwo, przez naruszenie prawa międzynarodowego przez funkcjonariuszy Gestapo, Dienststelle, Schutzpolizei i innych formacji, polegającej na pozbawieniu życia poprzez zastrzelenie w okresie od drugiej połowy 1942r do końca 1943 w gettach w Będzinie i Sosnowcu kilkuset osób narodowości żydowskiej podczas likwidacji gett, tj. o przestępstwo z art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944r o wymiarze kary dla faszystowsko – hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw znęcania się nad ludnością cywilną oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (tekst jednolity Dz. U z 1946r Nr 69, poz. 377 z późn. zm) oraz art. 123 § 1 pkt 4 *kk* przy zast. art.11 § 2 *kk w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji*

Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jednolity Dz. U z 2016 poz. 1575).

(IV, k- 785) Śledztwo to uprzednio prowadzone przez d. Okręgową Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach pod sygn. akt OKKA/Ds 22/69 zostało zawieszono postanowieniem Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach z dnia 20 lipca 1976r, do czasu ujęcia ujawnionych sprawców, a także ustalenia nazwisk reszty sprawców zbrodni popełnionych podczas wysiedleń, łapanek i likwidacji getta w Sosnowcu, Będzinie i innych miejscowościach Oberschlesien. Śledztwo to, zostało podjęte w dniu 25 stycznia 2011r przez OKŚzPNP w Katowicach i zarejestrowane pod sygnaturą S 157.2010.Zn.

(t. LXX, k- 14251) Ponadto do śledztwa o sygn. S 157.2010.Zn prowadzonego w tut. Oddziałowej Komisji, postanowieniem z dnia 02 czerwca 2017r podjęto ze scontrum i połączono do wspólnego prowadzenia, zawieszono postanowieniem d. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach z dnia 14 kwietnia 1976r roku śledztwo o sygn. akt OKKA S 23.1975 w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych stanowiącej ludobójstwo, naruszającej prawo międzynarodowe przez funkcjonariuszy SS, policji i innych formacji niemieckich, polegającej na pozbawieniu życia poprzez zastrzelenie w dniu 03 sierpnia 1943r podczas likwidacji getta w Będzinie 11 obywateli polskich narodowości żydowskiej.

W toku postępowania uzyskano z Biura Edukacji Publicznej w Katowicach materiały źródłowe i publikacje, dotyczące funkcjonowania i likwidacji gett Zagłębia Dąbrowskiego w tym getta w Będzinie i Sosnowcu, kopie relacji Żydów, przedwojennych mieszkańców Będzina, przechowywanych w ŻIH oraz Yad Vashem oraz dane pokrzywdzonych z bazy The Central Database of Shoah Victims z Yad Vashem. Z materiałów tych wynika, iż w czasie rozpoczętych od maja 1943r pierwszych masowych wysiedleń z getta, a szczególnie w okresie od 22 do 25 czerwca 1943r zastrzelono łącznie 74 osoby z łącznej liczby 18670 Żydów umieszczonych w getcie, a w czasie rozpoczętej od dnia 01 sierpnia 1943r akcji likwidacji getta funkcjonariusze gestapo zastrzelili około 400 Żydów z powodu prób ucieczki i oporu zbrojnego.

W toku śledztwa w oparciu o zeznania przesłuchanego w dniu 14 października 1969r Mikołaja Szydłowskiego – grabarza cmentarza żydowskiego w Sosnowcu, uzyskanych z Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej w Katowicach materiałów źródłowych i publikacji, dotyczących funkcjonowania i likwidacji gett Zagłębia Dąbrowskiego w tym getta w Będzinie, kopii relacji Żydów, przedwojennych mieszkańców Będzina, przechowywanych w ŻIH oraz Yad Vashem, a także danych pokrzywdzonych z bazy The Central Database of Shoah Victims z Yad Vashem, sprawozdań policji o łapanek, wysiedleniach i wysyłce Żydów z wymienionych miejscowości do obozów pracy w Niemczech i obozów koncentracyjnych, akt

sądowych dotyczących Bruno Tschamlera, Friedricha Kuczyńskiego, Konrada Scheifele, funkcjonariuszy „ Dienststelle des Sonderbeauftragten des Reichsfuhres SS und Chef der Deutschen Polizei für fremdvulkschen Arbeitseinsatz in Oberschlesien“, skazanych z art. 1 dekretu z dnia 31.08.1944r (Dz. U. z 1946r nr 69, poz. 377), opracowań monograficznych M. Łyszczarza „*Sosnowiec w okresie okupacji hitlerowskiej*“; Natana Szternfinkiela „*Zagłada Żydów Sosnowca*“, artykułu Aleksandry Namysło „*Żydzi w Będzinie w okresie okupacji*“, ksiąg zgonów Urzędu Stanu Cywilnego w Sosnowcu za lata 1939-1943 dla ludności żydowskiej, pisma WUS Oddział w Sosnowcu odnośnie liczby ludności Sosnowca; publikacji „*Organizacja katowickiego Gestapo*” – W. Koniecznego z aneksem K. Radziwończyka „*Zbrodnie Generała Streckenbacha i innych*“, jak również materiałów archiwalnych w postaci ankiet b. Sądów Grodzkich, przeprowadzonych oględzin akt Sądów Grodzkich w Sosnowcu, Będzinie, Czeladzi w sprawie o stwierdzenie zgonu bądź uznanych za zmarłego wydanych w latach powojennych, dokumentujące zbrodnie ludobójstwa popełnione na 1339 osobach narodowości żydowskiej w gettcie w Będzinie, związane z przesiedleniami bądź likwidacją getta w Będzinie i Sosnowcu – ustalono, co następuje.

Getto w Będzinie.

W okresie okupacji niemieckiej Będzin należał do największych skupisk żydowskich w rejencji katowickiej. Z danych Archiwum Żydowskiego Instytutu Historycznego, w tym pisma komitetu żydowskiego w Będzinie skierowanego do ŻKH w Katowicach w dniu 23.11.1946r wynika, że u progu wybuchu wojny, w sierpniu 1939r w mieście żyło około 25 tys. Żydów (w całym powiecie będzińskim 35386). Według spisu policyjnego z grudnia 1939r Będzin zamieszkiwało 33286 Żydów. Od początku 1940r usuwano Żydów systematycznie z ulic w centrum miasta: Sączewskiego i Piłsudskiego. Skumulowano ich w mieszkaniach przy ulicach: Modrzejowskiej, Starym Rynku, Podzamczu i Czeladzkiej. Przy magistracie powstał *Umsiedlungsstab* (urząd przesiedleńczy) powołany w celu wysiedlenia Żydów i zakwaterowania w ich miejsce Niemców napływających do miasta z Besarabii i Bukowiny. Z czasem władze niemieckie regularnie ograniczały obszar, na którym Żydzi mogli zamieszkać. Pozwolono im mieszkać jedynie na ul. Modrzejowskiej, na Zawału i na Górcie Zamkowej lub okolicach, ale przejście na ten rejon odbywało się tylko ulicą Modrzejowską.

Konsekwentnie również niemieckie władze okupacyjne wyznaczały w mieście obszar, w którym nie wolno było poruszać się Żydom (*Judenbann*). Od 19.06.1940r obejmował on tereny: ul. Sączewskiego (*Gartenstrasse*) – chodnik po obu stronach ulicy, zieleniec bezpośrednio graniczący z ciągiem ulic, Małachowskiego (*Kattowitzerstrasse*) – od dworca do zachodniego chodnika ul. Kołłątaja (*Hauptstrasse*), wszystkie parki, tereny zielone i tereny sportowe. W dniu 22.07.1940r uwzględniono żądanie miejscowego kreisleitera – powiatowego kierownika NSDAP - i zakazano poruszać się zachodnim chodnikiem na ulicy Małachowskiego, a tylko wschodni pozostawiono dostępny dla Żydów. *Jugenbann* systematycznie poszerzano.)

Od 01.06.1941r niedostępne dla Żydów były: cała ulica Małachowskiego, Sączewskiego, Piłsudskiego i obszar od Małachowskiego do (*Markstrasse*) Modrzejowskiej.

Rozporządzenie prezydenta policji w Sosnowcu Aleksandra v. Woedtke z 18.01.1941r zezwalało Żydom między godzinami 8.00 a 10.00 przed południem korzystać z należących do *Judenbann* ulic w celu załatwienia spraw w urzędach, leżących w części niedostępnej. Załatwianie innych pozostałych spraw w tym czasie na tym obszarze uznano za niedopuszczalne. Między godz. 8.00 a 10.00 i 14.00 do 16.00 wolno było Żydom nadawać przesyłki pocztowe również na poczcie głównej. W każdym z tych przypadków obowiązywało Żydom zdjęcie nakrycia głowy. Kolejne ograniczenie wprowadził prezydent policji w Sosnowcu. Zabronił on od 01.02.1942r poruszać się ulicami: Reja (*Meisenstrasse*), Przy Ogródkach (*Strasse „an die Garten”*), Sienkiewicza (*Fabriksstrasse*) od ulicy 1 Maja do ulicy Kopernika (*Kopernicusstrasse*) i po całej ulicy Kopernika. 12.06.1942r Aleksander v. Woedtke uchylił zakaz poruszania się po ul. Fabrycznej i Kopernika, a to z powodu założenia tam nowego warsztatu krawieckiego, w którym pracowali Żydzi.

W maju 1942r była już stworzona dzielnica żydowska (*Judenviertel*); w jej skład wchodziły ulice: Modrzejowska, Alt Ring (Stary Rynek) i okoliczne małe uliczki, początek Kołłątaja, Czeladzkiej, Podgórznej i 1 Maja (*Kassernestrasse*). Nie wolno było mieszkać na ulicy Małachowskiego. Żydzi mieszkali w oficynach domów zlokalizowanych przy tej ulicy, ale nie mogli się po niej poruszać. Wobec tego przekopano połączenia przez piwnice, tak aby wyjście było na ulicę Modrzejowską. W sierpniu 1942r poza obrębem dzielnicy żydowskiej mieszkało jeszcze około 130 rodzin (tj. około 500 osób) na ulicach: Krakowskiej (*Robert Koch Strasse*), części ul. Kołłątaja (*Bergwerkstrasse*), Kolejowej (*Eisenbahnstrasse*), Paryskiej (*Bruckenstrasse*), Świerczewskiego (*Gutstrasse*), Sieleckiej (*Huettenstrasse*), Kościuszki (*Bahnhofstrasse*), Modrzejowskiej. Około 100 rodzin „aryjskich” mieszkało w dzielnicy żydowskiej (około 400 osób), przy ul. Podsiadło (*Langerwegstrasse*), Świerczewskiego i Podzamcze (*Burgstrasse*).

Pomysł wysiedlenia Żydów z centrum miasta i zbudowania getta na obrzeżach zrodził się już jesienią 1940. Jej inicjatorem był prezydent policji w Sosnowcu - Schonwalder, który argumentował swoją ideę potrzebą podobnego „rozwiązania problemu żydowskiego”, jaki zastosowano w Warszawie, gdzie utworzono dzielnicę zamkniętą. Nie zyskał on jednak poparcia u władz lokalnych. Przeciwnikiem powstania getta był Albrecht Schmelt i wspierający go w tej kwestii prezydent rejencji katowickiej Walter Springorum. Uważali, że skomplikuje ono i utrudni organizację pracy Żydów na miejscu. Sytuacja uległa zmianie dopiero w II połowie 1942r. W dniu 26 września 1942r w siedzibie Kreisleitungu – Powiatowego Kierownictwa NSDAP w Będzinie odbyło się spotkanie miejscowych władz administracyjnych i partyjnych oraz gestapo, dotyczące utworzenia odrębnych dzielnic dla Żydów. W wyniku rozmów ustalono, że nastąpi przesiedlenie, ale musi się ono odbyć w porozumieniu z burmistrzami,

gestapo, *Dienststelle* (urzędem zatrudnienia), miejscowym urzędem pracy i urzędem do spraw polityki rasowej po to, by nie zakłócić „Gospodarki wojennej” III Rzeszy. Przede wszystkim zaplanowano ewakuować bezrobotnych, potem, po dokładnym oszacowaniu – także zatrudnionych w szopach. Wszyscy przesiedleni mieli być zgromadzeni w jednej części miasta, a cały proces powinien odbywać się tak, by nie wywoływać niepokoju wśród Żydów.

Żydzi mieszkający na terenie rejencji katowickiej, w tym także Żydzi będziniacy, podlegali Specjalnemu Pełnomocnikowi Reichsführera SS i Szefa Niemieckiej Policji do Spraw Zatrudnienia Obcych Narodowości na Górnym Śląsku, powołanemu w październiku 1940r. Powierzono mu „całokształt wykorzystania żydowskiej siły roboczej”, a tym samym podejmowanie decyzji w sprawie wysyłania Żydów do obozów pracy i regulowanie kwestii zatrudniania ich na miejscu.

Do getta będzinińskiego (*Bendiner getto*) – zorganizowanego w Będzinie (w czasie okupacji miasto nosiło nazwę Bendsburg) przez Niemców w maju 1942 r., przymusowo przesiedlano ludność pochodzenia żydowskiego, głównie z pobliskich terenów na obszarze Wschodniego Górnego Śląska (Ostoberchlesien) administracyjnie podlegało prowincji Gau (Śląsk). Nadzór nad gettem pełnił przewodniczący Centrali Żydowskich Rad Starszych na Wschodnim Górnym Śląsku, Mojżesz Merin. Tak zwane „duże getto” mieściło się w dzielnicy Warpie. Niemcy umieścili w nim zagłębiowskich Żydów, a także Żydów z Bohumina, Kielc, Oświęcimia oraz Czechosłowacji. „Małe getto” znajdowało się w dzielnicy Kamionce. Mieszkańcy getta zmuszani byli do pracy fizycznej na rzecz okupanta w fabrykach i warsztatach rzemieślniczych.

W Będzinie zorganizowano kilkadziesiąt warsztatów pracy – zwanych szopów, zatrudniających od kilku do kilku tysięcy Żydów. Pod koniec 1940r powstał szop krawiecki Alberta Rosnera. Produkowano w nim odzież dla Wehrmachtu. Szop zatrudniał początkowo 300 Żydów, z czasem liczba zatrudnionych wzrosła do 8000. W październiku 1941r została założona kolejna duża firma – wytwórnia artykułów galanteryjnych i skórzanych. Pracowało w niej początkowo 20 Żydów, w styczniu 1941r - 300 Żydów, w maju 1942r - 137 Żydów. Pod koniec 1941r przy ul. Kołłątaja powstał szop Michatza na bazie przedwojennej fabryki koszul braci Faldbergów. W szopie produkowano koszule, bieliznę, a później mundury wojskowe. Pracowało tam ponad 1.000 osób. Kobiety pracowały w szopie krawieckim Loytsch,e, gdzie produkowano liny. W czerwcu 1942r powstał w Sosnowcu szop generalnego komisarza firm tekstylnych i żelaza Rudolfa Braunego. Firma produkowała i naprawiała buty. W jego będzinińskiej filii w maju 1943r pracowało 1500 Żydów. W szopie Scherleya (członek SA) zatrudniano kilkuset Żydów (w maju 1943r było ich 207), a w kilku punktach w mieście produkowano: torebki damskie z ceraty, siodełka do rowerów i inne części rowerowe, walizki. Scherley przejął firmy żydowskie: firmę Rosmarin (przedwojenna fabryka walizek), Rottenberg (fabrykę rymarsko – siodlarską) i Warsz (sprzedaż hurtowa walizek i toreb). Szop braci Hodłów zatrudniał

początkowo 700-800 Żydów, a w maju 1943r – 443 Żydów. Mieścił się przy ul. Modrzejowskiej – wyrabiano w nim mundury, płaszcze wojskowe, bieliznę i odzież. W mieście działały też mniejsze zakłady, w których obok Polaków i Niemców, pracowali Żydzi. Były to: fabryka pralek Szwajcera przy ul. Kołłątaja (100-200 osób), fabryka pralek i wieszaków przy ul. Małachowskiego 22, fabryka *Gruengrass*, gdzie produkowano wanny blaszane i wyroby metalowe, warsztat Viktora Kachela przy Marktstrasse 66, fabryka obuwia wojskowego czy będzińska fabryka mebli Franza Wagnera. Getto nie było otoczone murem, gdzieś tam znajdowały się zasieki i tabliczki ostrzegawcze o zakazie opuszczania getta oraz wstępu dla aryjczyków. Punkt kontrolny znajdował się na ul. Marktstrasse 88. Na terenie getta od 15 czerwca 1942 r. działał szpital, którego dyrektorem był dr Salomon Weinzieher, były poseł na Sejm. Szpital początkowo znajdował się przy ul. Podzamcze 41, w kwietniu 1943 r. został przeniesiony na ul. Krakowską 60. Teren getta, strzeżony przez żydowską służbę porządkową, nigdy nie został otoczony murem ani płotem. Getto będzińskie sąsiadowało z gettem w Sosnowcu.

W pierwszym okresie okupacji miasta (do końca 1941r) praca w szopach zabezpieczała Żydów przed wywózką do obozów pracy do Rzeszy. W okresie masowych wysiedleń przed wysyłką chronił jedynie dokument („*sonder*”), koloru żółtego, poświadczający pracę w warsztatach produkujących na rzecz gospodarki wojennej lub wojska niemieckiego. W maju 1943r w obrębie getta w Będzinie było już 64 warsztatów pracy. Pewną gwarancją pozostania na miejscu była też praca w gminie wyznaniowej czy w Centrali Żydowskich Rad Starszych Wschodniego Górnego Śląska. W maju 1943r będzińska gmina wyznaniowa zatrudniała w sumie 692 osoby. Byli to zarówno urzędnicy administracyjni, socjalni, jak i lekarze, pielęgniarki, osoby pracujące w służbie porządkowej oraz pracownicy fizyczni. Będzińskich Żydów wywożono równocześnie do obozów pracy przymusowej zlokalizowanych na obszarze III Rzeszy. Systematyczna akcja wysyłania Żydów do obozów pracy rozpoczęła się w listopadzie 1942r. Wszyscy, którzy nie byli zatrudnieni w szopie Rosnera lub w gminie żydowskiej musieli stawić się na komisję lekarską, a po selekcji wysyłano ich na roboty przymusowe. Tego typu akcje, polegające na zatrzymywaniu kilkunastu lub kilkudziesięciu Żydów i wysyłaniu ich do różnych ośrodków pracy przymusowej trwały do maja 1942r.

Pierwsza masowa deportacja żydowskich mieszkańców Będzina, których skupisko liczyło wówczas 26709 osób, została przeprowadzona 16 maja 1942r. W tym dniu po południu odtransportowano około 1600 będzińskich Żydów koleją w kierunku Katowic, a stamtąd do KL Auschwitz. W czerwcu do Będzina przybyła grupa Żydów z likwidowanego skupiska w Olkuszu (w tym pracownicy filii szopy Rosnera, urzędnicy gminni). Do połowy sierpnia 1942r deportowano z Będzina około 2.400 Żydów.

W dniu 08.08.1942r w mieście pojawiły się obwieszczenia nakazujące na polecenie gestapo w Katowicach i specjalnego pełnomocnika Reichsführera SS i szefa Niemieckiej Policji do Spraw Zatrudniania Obcych

Narodowości na Górnym Śląsku „stawić się wszystkim żydowskim mieszkańcom Będzina (zatrudnionym i bezrobotnym) wraz z rodzinami 12 sierpnia o godz. 7.00 rano w wyznaczonych miejscach w celu ostemplowania dowodów osobistych i sprawdzenia dowodów potwierdzających ich zatrudnienie”. Dla pracujących w większych, kluczowych szopach wyznaczono kilka punktów zbornych, a pozostali żydowscy mieszkańcy miasta mieli się stawić na placu sportowym przy ul. Dworcowej (stadion „Hakoach”). Na czas akcji zniesiono obowiązujący w mieście *Judenbann*. Za niestawienie się w wyznaczonym miejscu groziła utrata prawa pobytu na Wschodnim Górnym Śląsku. Obwieszczenia zostały podpisane przez ówczesnego przewodniczącego rady starszych żydowskiej gminy wyznaniowej Chaima Mołczadzkiego.

Zgodnie z powyższym rozporządzeniem 12.08.1942r około 23 tys żydowskich mieszkańców Będzina stawiło się w wyznaczonych punktach. O godz. 8.00 pod eskortą policji i żandarmerii niemieckiej, rozpoczęła się rejestracja zebranych, a właściwie selekcja, która trwała do późnych godzin wieczornych. Nikogo nie wypuszczono do domu, a niezarejestrowanych zakwaterowano w żydowskim sierocińcu, gminie żydowskiej, halach targowych i żydowskim domu spotkań. Komisja pod przewodnictwem Friedricha Kuczyńskiego i Hansa Dreiera podzieliła zebranych Żydów na trzy grupy. Pierwszą grupę stanowili młodzi, zdrowi, zdolni do pracy – oni mieli pozostać na miejscu i po selekcji wypuszczono ich do domów. Drugą – „osoby wątpliwe”, przeznaczone bądź do obozu koncentracyjnego lub też czasowego ich zatrzymania na miejscu. Starcy, inwalidzi, kobiety z dziećmi zostali skazani na zagładę. 13.08.1942r żandarmeria niemiecka przesiedliła do sierocińca w Będzinie ludność żydowską z okolicznych osad: Grodzca, Wojkowic, Dobieszowic, Rogoźnika, Bobrownik, Sączowa i Niezdar. Wywieziono ich wraz z Żydami będzińskimi do KL Auschwitz. Transport Żydów z Sosnowca i Będzina przeprowadzono w dniach 14-18 sierpnia 1942r. Podczas transportu kilkakrotnie doszło do prób ucieczki. Kolejny transport, planowany na 19 sierpnia nie doszedł do skutku, ponieważ około tysiącu Żydom udało się z niego zbiec. W sumie podczas akcji sierpniowej odtransportowano do KL Auschwitz około 4700 osób. W mieście pozostało wówczas 20135 Żydów.

Proces wysiedlania Żydów z centrum Będzina rozpoczął się w październiku 1942r. Dla ludności żydowskiej przeznaczono dwie ubogie dzielnice na obrzeżach miasta (graniczące z Sosnowcem): Kamionkę i Małą Środulę, zamieszkałe dotychczas przez polskich robotników. Przydział mieszkania w nowym osiedlu uzależniony był od „stopnia zdolności do pracy”. Kategorię „C” otrzymywali młodzi, silnie fizycznie Żydzi, zdolni do wyczerpującej pracy – ich osiedlano na Kamionce. Niezdolnych do pracy, a przez to przeznaczonych do wysiedlania osiedlano z kategorią „D” na „Małej Środuli”.

Proces przesiedlania około 19 tys. Żydów na Kamionkę formalnie został zakończony w połowie marca 1943r, choć jeszcze w tym czasie wolno było Żydom poruszać się po Zawalu i Gzichowie. Podczas jednego z kolejnych

posiedzeń lokalnych władz niemieckich, które odbyło się 08 kwietnia 1943 ustalono, że do 01 maja 1943r nowa dzielnica żydowska powinna stać się niedostępna dla Niemców i Polaków, a pozostałe części miasta wolne od Żydów. Kilka dni później zarząd gminy żydowskiej w Będzinie poinformował o zamknięciu 30 kwietnia 1943r getta, a tym samym zakazie wstępu na jego obszar ludności nieżydowskiej. W praktyce jednak getto nie było oddzielone drutami od polskiej części miasta, a tylko strzeżone przez ordnerów, stąd dostęp do niego nie był utrudniony.

Do getta przeniesiono wszystkie instytucje podlegające tak będzińskiej gminie wyznaniowej, jak i Centrali. W kwietniu przeniesiono izbę chorych z ul. Zamkowej na ul. Krakowską. Warunki mieszkaniowe były bardzo trudne: brud, ciasne domy (od 10 do 15 osób w jednym pomieszczeniu), brak kanalizacji. W getcie zorganizowano pocztę żydowską, domy budował lub remontował wydział budowlany gminy żydowskiej (Bautrupp, składający się z około 100 najbogatszych Żydów z Będzina), było również kilka baraków, przeznaczonych dla pracowników warsztatu Rosnera (z kanalizacją i elektrycznością). Na terenie getta działało: 14 punktów sprzedaży żywności, 5 punktów sprzedaży warzyw i punkt sprzedaży towarów mieszanych, 8 zakładów fryzjerskich, dwa punkty wydawania mleka, dwa punkty sprzedaży węgla, dwie piekarnie, gospoda, zakład szewski, krawiecki, ortopedyczny i zegarmistrzowski – optyczny. W maju 1943r w będzińskim getcie mieszkało 18670 Żydów. W dniu 19 maja 1943r do getta w Będzinie przesiedlono Żydów z dzielnicy Sosnowiec Południowy.

Pierwsze masowe wysiedlenie z getta odbyło się 22 czerwca 1943r. Tego dnia we wczesnych godzinach rannych Kamionka została otoczona i wszyscy jej mieszkańcy zostali zgromadzeni na głównym placu. 74 osoby zostały zastrzelone w domach i na ulicach (Niemcy uzasadniali to przeciwdziałaniem wobec próby ucieczki Żydów). Akcja ta trwała trzy dni. Kilkanaście tysięcy Żydów przeszło przez selekcję, deportowano około 6000-7000 osób. Od lipca 1943r do getta będzińskiego systematycznie przesiedlono kilka tysięcy Żydów ze zlikwidowanego w tym czasie getta w Dąbrowie Górniczej.

Likwidacja getta będzińskiego rozpoczęła się 01 sierpnia 1943r o godz. 2.30. Akcją kierowało gestapo przy pomocy 157 policjantów i 5 oficerów szkoły policyjnej z Maczek oraz oddziału policji porządkowej. Z zebranych do wysiedlenia tłumów Rosner, właściciel warsztatu, w którym praca dawała gwarancje ochrony przed wywózką do obozu pracy, wybrał 600-700 Żydów i za zgodą gestapo zatrzymał. W końcu sierpnia pozostało w Będzinie około 230-280 osób. Z początkiem stycznia 1944r zabrano ponownie 200 Żydów, zostało około 50 osób. Pracowali oni w szopie kuśnierskim i krawieckim. W lipcu 1944r wysłano ich do obozu na Górze św. Anny (*Annaberg*), a stamtąd w październiku 1944r do Oświęcimia. Policyjna ochrona getta została zagwarantowana do 07 lutego 1944r, po tym czasie bezpieczeństwo zapewniały jedynie patrole. Wszystkie osoby przebywające na terenie getta, a niemające zezwoleń – miały zostać aresztowane.

W pierwszych dniach akcji likwidacyjnej zastrzelono około 400 Żydów z powodu prób ucieczki i oporu zbrojnego, zastrzelony przez Żyda został jeden SS-man. Akcja likwidacyjna trwała dłużej niż zakładano, gdyż w gettach na Kamionce i Środuli doszło do zbrojnego oporu. Zorganizowali go członkowie Żydowskiej Organizacji Bojowej. Likwidację getta przeżyło, chroniąc się w bunkrach i kryjówkach ponad 200 osób, które później z głodu i wyczerpania zgłaszały się częstokroć na policję i gestapo. Ludzi tych wykorzystano do sprzątanania getta. Przetrwali w ten sposób na Kamionce do kwietnia 1944r, po czym wysłano ich do KL Auschwitz.

Getto w Sosnowcu

Sosnowiec, największe miasto Zagłębia Dąbrowskiego, przed wybuchem II wojny światowej w 1939r według danych oddziału statystycznego Zarządu Miejskiego liczyło 130000 mieszkańców, w tym wyznania mojżeszowego około 28000 i stanowiło w przybliżeniu 21,5% ogółu mieszkańców. Natomiast inne miejscowości należące do Oberschlesien liczyły: Chrzanów- około 8000, Jaworzno – około 2000, Trzebinia – około 1300 obywateli polskiej narodowości żydowskiej. Żydzi zajmowali poważną pozycję z życia gospodarczym miasta. Trudnili się przede wszystkim handlem i rzemiosłem. Byli właścicielami małych i średnich zakładów przemysłowych, które produkowały bieliznę, ubrania, buty, parasole i inne artykuły. Nadto istniała wielka rzesza robotników żydowskich, zatrudnionych w większych przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych. Znaczny odsetek społeczeństwa żydowskiego Sosnowca stanowiła inteligencja zawodowa jak: lekarze, dentyści, adwokaci, nauczyciele i pracownicy umysłowi.

Liczne żydowskie instytucje bankowe wspierały życie gospodarcze ludności przez udzielanie jej taniego kredytu. Czynny był na terenie Sosnowca Bank Przemysłowo – Handlowy, Kasa Kredytowa i Bank Agudy. Ponadto istniała Kasa Gemilus-Chesed, która udzielała bezprocentowych pożyczek, spłacanych małymi ratami. Celem tej instytucji było ułatwianie ludności żydowskiej uruchamiania warsztatów pracy i zdobycia warunków egzystencji.

Kupcy żydowscy byli zrzeszeni w Związku Kupców i Przemysłowców oraz w Związku Drobnych Kupców. Żydzi Sosnowca mieli własne instytucje opieki społecznej, które pomagały ubogim. Czynny był na terenie Sosnowca jedyny w całym Zagłębiu Dąbrowskim szpital żydowski, ambulatorium dla biednych (Lindas-Hacholim), Towarzystwo Ochrony Zdrowia TOZ, Dom Starców i Dom Sierot Żydowskich.

Młodzież żydowska uczęszczała do żydowskich szkół powszechnych, do żeńskiego gimnazjum żydowskiego przy ulicy Kowalskiej oraz do nowo wybudowanego Gimnazjum Żydowskiego Związku Kupców i Przemysłowców. Prócz tego istniały religijne szkoły Audy i Mizrachi, „Bejs Jakob” i „Talmud Tora”. Życie sportowe młodzieży żydowskiej było skoncentrowane w klubach

sportowych „Makabi”, „Gwiazda” i „Nordia”. O synagogi, bożnicę oraz cmentarz na Piaskach dbała Żydowska Gmina Wyznaniowa.

Po wkroczeniu armii niemieckiej do Sosnowca w dniu 04 września 1939r – w dniach 04-09 września 1939r Wehrmacht rozstrzelał około 100 Żydów. Z zeznań Mikołaja Szydłowskiego – grabarza cmentarza żydowskiego złożonych w dniu 14.10.1969r do sprawy Ds. 12/69 wynika, że już 05 września na polecenie władz wojskowych pogrzebał 60 Żydów przywiezionych na ręcznych wózkach przez żydowskich wozaków. Ofiary pochodziły z ulic: Modrzejowskiej, Targowej, Ostrogórskiej i Towarowej – zamieszkałych przeważnie przez Żydów. Pochowano ich bez ustalenia tożsamości. Część aresztowanych Żydów zwolniono po złożeniu przez rodziny dużych sum pieniężnych.

Dnia 09 września oddziały policyjne I Grupy Operacyjnej Streckenbacha spaliły w Sosnowcu synagogę przy ul. Dekerta 16 oraz bożnicę w Sosnowcu i Będzinie. Okoliczności te były przedmiotem śledztwa prowadzonego w tut. OK pod sygn. S 34.2003.Zn. Po aktach terroru i zbrodni pierwszych dni okupacji nastąpiła systematyczna eliminacja Żydów z życia gospodarczego. Przy pomocy licznych zarządzeń ograbiano Żydów z majątku; przez liczne ograniczenia prawne odseparowano ich od reszty społeczeństwa, a następnie skoncentrowano w jednym miejscu – gettach. Kontaktowanie się z ludnością polską oraz obrót towarowy został zabroniony. Pierwszy okres trwał w Sosnowcu od 04 września 1939r do utworzenia getta w 1943 roku, a drugi od 1943r do zupełnej likwidacji Żydów w styczniu 1944r.

Gdy Sosnowiec został zajęty przez wojska niemieckie, podlegał władzy szefa Administracji Cywilnej odcinka 3 Ochrony Granicznej w Katowicach (*Grenzschutz-Abschnitt-Kommando 3 Chef der Zivilverwaltung*). Sosnowiec należał wówczas do tzw. obszaru obsadzonego przez wojska niemieckie. Na terenie Sosnowca obowiązywały tylko te zarządzenia szefa Administracji Cywilnej w Katowicach, które były opublikowane w „Dzienniku Urzędowym miasta Sosnowca” Z dniem 10 października 1939r miasto Sosnowiec zostało przydzielone do obszaru Szefa Zarządu Cywilnego w Krakowie.

Dekretem Hitlera z dnia 08 października 1939r (*Reichsgesetzblatt* z 17.10.1939r nr 203) został utworzony Okręg Rejencji Katowice (Regierungsbezirk Kattowitz) jako część składowa prowincji śląskiej. Tym aktem ziemie te zostały włączone do Niemiec. Dekret ten wszedł w życie 26.10.1939r.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z 02 listopada 1939r ustaliło, że zwierzchnią władzą dla okręgu Rejencji Katowice jest Oberpräsident we Wrocławiu. Stan ten trwał do końca 1940r.

Ustawą z dnia 20 grudnia 1940r teren Śląska został podzielony na dwie prowincje; Śląsk Górny i Dolny zwane w administracji niemieckiej Oberschlesien i Niederschlesien. W skład prowincji Oberschlesien wchodziły

okręgi Rejencji Katowice i Opole. Siedzibą oberprasidenta prowincji Oberschlesien zostały Katowice. Po włączeniu tych terenów do Rzeszy zostało sukcesywnie wprowadzone ustawodawstwo obowiązujące w Niemczech. Sosnowiec był częścią prowincji Oberschlesien i podlegał władzy oberprasidenta w Katowicach. Na czele władz miejskich Sosnowca stał prezydent (Oberburgemeister). Pierwszym prezydentem był Niemiec dr Schneider, a od 09 stycznia 1940r- Schonwalder. Zarządzenia prezydenta i władz wyższych były publikowane w „Dzienniku urzędowym miasta Sosnowca”, który wychodził od 16 września 1939r do 29 sierpnia 1940r. Na początku ukazywał się w języku polskim i niemieckim, a od 05 kwietnia 1940r tylko w języku niemieckim. Pierwsze dwa numery nosiły nazwę „Dziennik Zarządzeń Prezydenta miasta Sosnowca”.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 06 marca 1940r zostało utworzone w Sosnowcu Przydium Policji (*Polizeiprasidium*), którego władza rozciągała się również na Będzin, Dąbrowę Górniczą, Czeladź, Niwkę, Zagórze i Strzemieszyce.

Łącznikiem między społeczeństwem żydowskim a władzami niemieckimi był Komitet przy Gminie Żydowskiej (*Komitee der Judischen Kultusgemeinde*). Utworzona przez władze niemieckie w Sosnowcu Gmina Żydowska była tylko ich organem wykonawczym. Wszystkie zarządzenia Gestapo i innych władz niemieckich dotyczące Żydów były kierowane do Gminy Żydowskiej, która je publikowała i wykonywała. Tego rodzaju Gminy Żydowskie utworzono również w pozostałych miejscowościach Oberschlesien jak: Będzin, Chrzanów i inne.

Jednocześnie władze niemieckie wydały cały szereg ustaw i rozporządzeń, które miały na celu wyeliminowanie Żydów z życia ekonomicznego.

Już w trzecim dniu po zajęciu miasta pojawiły się pierwsze rozporządzenia antyżydowskie. Na podstawie rozporządzenia szefa Administracji Cywilnej z dnia 07 września 1939r (Dziennik Urzędowy miasta Sosnowca z 03.10.1939r nr 3 poz. 4 par. 2), sklepy handlu detalicznego i zakłady rzemieślnicze, których właścicielami byli Żydzi, mogły być nadal prowadzone jedynie po uprzednim ustanowieniu nad nimi urzędowego nadzoru. Niezależnie od tego przesłanką dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa było, by kierownicze stanowisko zajmowała osoba „aryjskiego” pochodzenia. Przedsiębiorstwa te zostały zobowiązane do wywieszenia zarówno w oknie wystawowym jak i wewnątrz wywieszki z napisem: „Pod nadzorem urzędowym”.

Rozporządzeniem Fitznera, szefa Administracji Cywilnej Dowództwa Odcinka 3 Ochrony Granicznej w Katowicach z 08 września 1939r, dotyczące obrotu płatniczego i pieniężnego, w par 5, 6 i 7 zawierało przepisy wprowadzające specjalne ograniczenia dla Żydów. Na jego podstawie wypłaty dla Żydów wynoszące w poszczególnym wypadku więcej niż 500 złotych względnie 250 marek niemieckich można było dokonywać tylko na ich konto

w jakiejś instytucji bankowej. Wszelkie depozyty papierów wartościowych i inne oraz schowki Żydów zostały zablokowane. Wprowadzono ograniczenie wypłat w gotówce najwyżej 125 marek niemieckich na tydzień. Żydom nie wolno było mieć w posiadaniu w mieszkaniu lub poza instytutem pieniężnym w krajowych środkach płatniczych więcej niż 2.000 zł lub 1000 marek na każde gospodarstwo.

Zarządzeniem Prezydenta miasta Sosnowca z dnia 13 września 1939r (dziennik Zarządzeń miasta Sosnowca z 16.09.1939r nr 1) nakazano bezzwłoczne oznaczenie wszystkich sklepów żydowskich, które były jeszcze otwarte, napisem w języku niemieckim „Judisches Geschäft”, umieszczonym w widocznym miejscu.

We wrześniu 1939r zostały zamknięte żydowskie hurtownie obuwia oraz artykułów skórzanych, bławatnych, konfekcyjnych i jubilerskich, a żydowscy właściciele sklepów zobowiązani zostali na podstawie ogłoszenia Prezydenta Miasta z dnia 24.11.1939r do natychmiastowego przedłożenia władzom niemieckim spisu towarów. Zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 04.12.1939r nałożyło na każdego Żyda obowiązek prowadzenia dokładnej księgi swego majątku, dochodów i wydatków oraz przedłożenia jej na żądanie władzom niemieckim.

Ogłoszeniem Prezydenta Miasta z 02 lutego 1940r Żydom został zabroniony wstęp do hali targowej, zarówno jako kupującym jak i sprzedającym. Zarządzenie Regierungsprasidenta z 23 listopada 1940r zabroniło kupcom niemieckim i polskim sprzedaży żywności i wszelkich innych towarów ludności żydowskiej. Zarówno Niemcom jak i Polakom zabroniono dokonywania zakupów w detalicznych sklepach żydowskich. Zakupu artykułów żywnościowych dla ludności w hurtowniach „aryjskich” mogła dokonywać tylko żydowska baza rozdzielcza.

Żydowskie przedsiębiorstwa handlowe musiały wywiesić w oknie wystawowym gwiazdy Dawida z napisem: „Verkaufstelle nur für Juden” – „Sklepy tylko dla Żydów”, a warsztaty rzemieślnicze „ Werkstatte nur für Juden”- „Warsztaty tylko dla Żydów”.

Odebrane właścicielom nieruchomości żydowskie zostały oddane pod zarząd instytucji zwanej „Grundstücksegesellschaft für die Provinz Oberschlesien m.b H. Zweigstelle Sosnowitz” tj. Spółki Gruntowej Prowincji Górnego Śląska Palcówka Zamiejscowa w Sosnowcu.

Po wprowadzeniu kart żywnościowych, każdy Żyd otrzymywał dziennie 200 gr chleba i raz w tygodniu 100 gr margaryny, 100 gr cukru i 100 gr marmolady. Zaopatrywaniem ludności żydowskiej w artykuły żywnościowe zajęły się z czasem punkty sprzedaży zorganizowane przez Gminę Żydowską. Niewystarczające przydziały żywności zmuszały Żydów do korzystania z pokątnego zakupu. Niedostosowanie się do powyższych wymogów oraz ich ujawnienie w wyniku rewizji przeprowadzanej przez Policję Kryminalną (Kriminalpolizei, Kripo) karane było konfiskatą resztek dobytku. Posiadanie

kilku jaj było już przestępstwem. Ponadto Gmina Żydowska zobowiązana była do odprowadzania na rzecz władz niemieckich podatków – okupu w postaci złota i brylantów, na które wśród społeczeństwa żydowskiego organizowano przymusowe zbiorki. Położenie ekonomiczne ludności żydowskiej stale pogarszało się. Każdy Żyd musiał opłacić w 1939r jednorazowo średniowieczne pogłównie tzw. „Kopfsteuer”.

W listopadzie 1939r wszystkie osoby narodowości żydowskiej obowiązywało noszenie na lewym ramieniu białej opaski z wyszytą niebieską gwiazdą Dawida.

Niemcy usunęli Żydów z mieszkań przy głównych ulicach miasta: ulic Pierackiego, Małachowskiego i części ulicy 3 Maja. Musieli oni wyprowadzić się ze swych mieszkań i wszystkie meble oraz pościel za wyjątkiem ręcznego bagażu zostawić nienaruszone. Z czasem nie wolno było Żydom nie tylko mieszkać, ale również przechodzić przez wspomniane ulice. Wolno było jeździć tylko do Będzina, Dąbrowy i Strzemieszyc. Natomiast do Chorzowa i Katowic, które od razu zostały włączone do terenu tzw. „Altreichu” wjazd był zakazany.

W tramwajach były specjalnie odgródzone łańcuchem miejsca dla Żydów. Z czasem wolno im było jeździć tylko na pomostach. W 1941r został oddany do dyspozycji Gminy Żydowskiej jeden wóz doczepiony jako trzeci wagon do tramwaju z obsługą żydowską, oznaczony niebieską gwiazdą Dawida. Również i godzina policyjna dla Żydów była inna niż dla reszty ludności. Podczas gdy Polakom wolno było jeszcze późnym wieczorem chodzić po ulicy, Żydzi musieli przebywać w domach. W pewnych okresach Żydzi w ogóle mało wychodzili z mieszkań, o ile nie zachodziła konieczna potrzeba w obawie przed hitlerowcami. W urzędach mogli załatwiać swoje sprawy tylko w godzinach 8.00-10.00.

Ogłoszeniem Prezydenta Miasta z dnia 18 marca 1940r zamknięto szkoły żydowskie. Dzieciom żydowskim zamknięto również dostęp do szkół polskich. Ogłoszeniem Prezydenta Miasta z dnia 27.11.1939r Żydom surowo zabroniono uczęszczanie do kin. W 1941r zorganizowany został przy ul. Targowej 4 Urząd Pocztowy, który załatwiał wyłącznie interesantów żydowskich.

Pod koniec jesieni 1939r Niemcy sprowadzili do Sosnowca transport kilkuset mężczyzn Żydów w różnym wieku z Czechosłowacji. Umieszczono ich w fabryce Schoena. Zbrodnie popełnione w tym obozie są przedmiotem śledztwa w sprawie S 74.2017.Zn.

Zimą 1939/1940 wprowadzono częściowy przymus pracy ludności żydowskiej. Gminy żydowskie posiadające dokładną ewidencję ludności żydowskiej wyznaczały Żydów do pracy 7 dni w miesiącu na terenach wyznaczonych przez Gminę Żydowską przy zamiataniu ulic, wywózce śmieci.

Wiosną 1940r przybyli do Sosnowca Żydzi wysiedleni z Katowic i Chorzowa. W ten sposób rozpoczęto akcję wysiedlania Żydów i koncentrowania ich w oznaczonych miejscowościach Zagłębia Dąbrowskiego.

W końcu 1940r wprowadzono dla ludności żydowskiej Górnego Śląska ogólny przymus pracy nie tylko na miejscu, lecz także przez wywóz do niewolniczej pracy w fabrykach, hutach i kopalniach w głąb Niemiec.

W tym celu utworzono w Sosnowcu specjalny urząd pod nazwą „*Dienststelle des Sonderbaauftragten des Reichsfuhres SS und Chef der Deutschen Polizei fur Fremdvolkischen Arbeitseinsatz in Oberschlesien*” (odpis okólnika Gestapo z daty Katowice 31.10.1940r). Swym zasięgiem terytorialnym Dienststelle w Sosnowcu obejmowała wschodnią część Górnego Śląska z powiatami: będzińskim z miastem Sosnowcem, zawierciańskim, olkuskim, chrzanowskim. Zwłaszcza w Sosnowcu i Będzinie były duże skupiska Żydów, gdyż w 1940r wysiedlono do tych miast Żydów z Katowic i Chorzowa, zaś z początkiem 1941r – również Żydów z Oświęcimia. Urząd ten został podporządkowany tym samym ośrodkom dyspozycyjnym, co tajna policja państwowa (Gestapo). Kierownikiem Dienststelle został SS Oberfuhrer Heinrich Schmelt, który mieszkał w Opolu i bardzo rzadko przyjeżdżał do Sosnowca. Faktycznie ogólne kierownictwo Dienststelle z siedzibą przy ul. Pierackiego 6 sprawował Oberinspektor Hentschel.

Dienststelle podzielone było na wydziały (*Abteilung*) m.in. Wydział Kommando, zajmujący się wysyłką Żydów do obozów pracy w Niemczech, Wydział J (*Jude*) prowadzący ewidencję Żydów zatrudnionych na miejscu. Kierownikiem Wydziału Kommando był Obersturmbannfuhrer SS Heinrich Lindner – jemu podlegali referenci Bruno Ludwig i Knoll. Kierownikiem Wydziału J był Friedrich Kuczyński. Referentami w Wydziale J byli: Messner, Rolle i Wiesner. W pracy biurowej zatrudnieni byli Żydzi – kobiety i mężczyźni.

Wszyscy pracujący Żydzi zostali zarejestrowani w Dienststelle i otrzymali różnego koloru zaświadczenia pracy w zależności od ważności zakładu dla potrzeb wojennych, wieku, stanu zdrowia i wyglądu zewnętrznego. Również przy Gminie Żydowskiej utworzono z nakazu władz niemieckich tzw. Arbeitseinsatz, który zobowiązany był dostarczać na zarządzenie Dienststelle kontyngenty robotników żydowskich do obozów pracy w Niemczech.

W Sosnowcu została zorganizowana Centrala Gmin Żydowskich tzw. „*Zentrale der Judischen Aeltestenrate in Ost-Oberschlesien*” z Mojżeszem Merinem na czele, która była pośrednikiem między władzami niemieckimi a skupiskami żydowskimi na terenie wschodniej części Górnego Śląska, a w szczególności wykonywała wszelkie zarządzenia Dienststelle i Gestapo. Siedziba Centrali mieściła się przy ul. Targowej 12 w domu rabina. W Centrali w biurach i instytucjach zatrudnionych było około 1200 ludzi. Zorganizowane zostały wydziały aprowizacji, finansowy, pracy, opieki społecznej, zdrowia i inne.

W związku z utworzeniem Centrali Żydowskiej na całe Oberschlesien w Sosnowcu, Dienststelle zorganizowała w Sosnowcu przy ul. Składowej 5, w budynku byłego gimnazjum żydowskiego, obóz przejściowy tzw. „Dulag” (Durchgangslager), w którym koncentrowano wszystkich Żydów z Zagłębia i Śląska przeznaczonych na wysyłkę do obozów pracy w Niemczech. Transporty do obozów pracy organizowano na podstawie imiennych wezwań Gminy Żydowskiej, a uzupełniano je przy pomocy ulicznych łapanek organizowanych przez Gestapo przy współudziale funkcjonariuszy Dienststelle: Heinricha Lindnera, Friedricha Kuczyńskiego, Knolla i Ludwiga oraz policji. W przypadku niestawienia się w Dulagu wyznaczonej przez Gminę Żydowską osoby, policja przymusowo zatrzymywała członka jego najbliższej rodziny, którego nazywano „Ersatz” i osadzała czasowo w Zwilagu (*Zwischenlager*), pozostającym pod nadzorem milicji żydowskiej znajdującym się przy ul. Składowej naprzeciw Dulagu - do czasu zgłoszenia wyznaczonej osoby. W przypadku niestawienia się osobę taką kierowano do Dulagu.

Kierownikiem Wydziału Pracy (*Arbeitseinsatz*) przy Centrali Żydowskiej był od 1940r Majer Brzeski. Na początku 1941r, gdy wywózka do pracy przede wszystkim ubogiej ludności żydowskiej, która nie miała się czym wykupić - stała się zjawiskiem masowym - Brzeski odmówił dalszej współpracy.

O ile w 1941r Gestapo wspólnie z Dienststelle ograniczały się do masowego wysyłania Żydów do obozów pracy w Niemczech, to w 1942r przystąpiono już do właściwej stopniowej zagłady ludności żydowskiej Zagłębia Dąbrowskiego, gdyż nie tylko wysyłano Żydów do obozów pracy, lecz przy niemal każdej selekcji część niezdolnych do pracy, starców, kobiet i dzieci zaczęto wywozić do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.

Chcąc uchronić Żydów przed masową wysyłką do obozów pracy w Niemczech, Centrala Gmin Żydowskich w porozumieniu z Dienststelle zaczęła organizować na miejscu warsztaty pracy tzw. szopy, produkujące dla potrzeb wojny. W szopach zatrudniano zdolną do pracy ludność żydowską obojga płci, młodych i starych, a nawet dzieci od 10 lat. Praca w „szopie” dawała prawo do życia. Właścicielami „szopów” byli Niemcy. Główne kierownictwo „szopu” spoczywało w rękach niemieckiego dyrektora.

Szopy produkowały wyroby takiej jak: bieliznę, mundury i plecaki wojskowe, buty, torby - przeważnie dla potrzeb armii niemieckiej. We wszystkich szopach pracował ponad 13000 osób, a więc połowa ludności żydowskiej Sosnowca. W niektórych warsztatach pracowano na trzy zmiany. Warunki pracy były ciężkie, a płaca niska, wahała się w granicach 20-35 marek miesięcznie. Z pensji potrącano 30 % dla „Dienststelle” i na inne cele, które obciążały w największym stopniu Żydów. Jednak praca w szopach i posiadanie zaświadczenia pracy - Sonderu - gwarantowały ludności żydowskiej pozostanie na miejscu. W ten sposób funkcjonowały szopy należące do Niemca Hansa Held z Berlina przy ul. Modrzejowskiej 20, Sądowej 10 i Piłsudskiego 70; Schwedlera - przy ul. Modrzejowskiej 28;

Brauna – przy ul. Modrzejowskiej 16; Dietla – przy ul. Żeromskiego; Wilhelma Goretzkiego – przy ul. Białej 2; Landa – przy ul. 1 Maja; Skopka. Podobne szopy zorganizowano w Będzinie i Dąbrowie Górniczej. Praca w szopach początkowo chroniła przed wysyłką do obozów pracy w Niemczech.

Prześladowania Żydów przez władze hitlerowskie przybrały coraz ostrzejsze formy. Za występki skazywano Żydów na karę śmierci, osadzenie w obozach koncentracyjnych i w więzieniach w tym: Mysłowicach, Katowicach, Lagrze „Radocha”. Obóz przejściowy był stale przepełniony Żydami ujętymi w łapanekach ulicznych, domach i w pracy. Z ksiąg zgonów Standesamtu w Sosnowcu wynika, że w 1941r zastrzelono 8 Żydów w czasie próby ucieczki, zaś w 1942r w Lagrze Sosnowiec Radocha skatowano 13 więźniów – Żydów. W dniu 23.03.1942r podczas święta żydowskiego „Purim”, na polecenie Gestapo powieszono publicznie na placu w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej 32, dwóch Żydów – kupców: Roberta Mangel i Marka Liberman przywiezionych z więzienia myślowickiego, skazanych wyrokiem Standgerichtu na karę śmierci na nielegalny handel artykułami żywnościowymi, fałszowanie dowodów osobistych tzw. placówek. Tego samego dnia miały miejsce egzekucje w Będzinie i Olkuszu. Również 13.04.1942r na placu w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej 32 powieszono publicznie 4 Żydów: Nahum Kohn i jego syna Majera Kohn, Pfeffera i Warmunda – przywiezionych z więzienia w Mysłowicach, za rzekome działanie na szkodę gospodarki niemieckiej. Okoliczności te były przedmiotem śledztwa prowadzonego w tut. OK pod sygn. S 24.2011.Zn.

Na zasadzie rozporządzenia z 09.05.1941r wprowadzono nowy znak rozpoznawczy dla Żydów. Każdy Żyd otrzymał dodatkowe imię Izrael, a każda Żydówka imię Sara, które musiały być umieszczane na wszystkich dokumentach i korespondencji. Rozporządzeniem z dnia 05.09.1941r biała opaska została zastąpiona żółtą gwiazdą Dawida z czarnym napisem „Jude”, którego litery przypominały pismo hebrajskie. Każdy Żyd i Żydówka musieli nosić gwiazdę przyszytą do ubrania na piersi. Zimą 1941-1942 roku Niemcy zabrali wszystkim Żydom futra, wełnianą odzież i buty narciarskie. Na początku 1942 roku wprowadzono specjalne dowody osobiste dla ludności żydowskiej koloru żółtego tzw. Lichtbildausweis z literą „J” na okładce. Na podstawie rozporządzenia z dnia 30.03.1942r została rozciągnięta moc obowiązująca wszystkich niemieckich ustaw antyżydowskich w dziedzinie ekonomicznej na włączone tereny wschodnie. Wskutek ich realizowania w 1942r Żydzi zostali zupełnie wyparci ze wszystkich placówek gospodarczych. Do końca 1942r zmuszeni zostali do opuszczenia swoich sklepów i zlikwidowania warsztatów rzemieślniczych. Wylimitowanie Żydów z życia ekonomicznego pociągnęło za sobą ich całkowite zubożenie.

Akcja eksterminacyjna nasiliła się zwłaszcza w 1942r w wyniku rozpoczętej wiosną tegoż roku Akcji „Reinhard”. 20 stycznia 1942r podczas konferencji w Wannsee (Berlin) władze III Rzeszy zrezygnowały z wyznaczenia nowych odległych geograficznie terenów przeznaczonych na deportację Żydów i podjęły decyzje o zagładzie narodu żydowskiego. Konferencji przewodniczył SS-Obergruppenführer Reinhard Heydrich – szef

RSHA. 27 maja 1942r Heydrich został ciężko ranny w zamachu dokonanym na przedmieściach Pragi przez czeskich i słowackich cichociemnych – Józefa Gabcika, Jana Kubisa i Josefa Valcika (pod kryptonimem operacja Anthropoid). Osiem dni później zmarł.

W kwietniu 1942r podjęto wstępne przygotowania do zagłady Żydów Zagłębia. W kwietniu 1942r Gmina Żydowska z nakazu Gestapo wysłała do ludności odezwę o przygotowanie waliz, koców, łóżek polowych potrzebnych dla przesiedlenia części Żydów Sosnowca do miasta Teresin (Theresienstadt). Równocześnie Gmina dokonała rejestracji pracujących i bezrobotnych.

W maju 1942r z nakazu Gestapo, Gmina Żydowska wysłała około 5000 wezwań do stawienia się w dniu 10 maja o godzinie 10.00 w budynku szkoły przy ul. Dęblińskiej 13, z bagażem 10-cio kilogramowym, celem tzw. „przesiedlenia”. W pierwszym rzędzie wezwania otrzymali starcy, kobiety i dzieci, biedni oraz przesiedleni z innych miejscowości Zagłębia. Wobec stawienia się nieznacznej liczby, funkcjonariusze Gestapo na czele z Merinem wspólnie z milicją żydowską przeprowadziło łapankę, zabierając Żydów z domów i gromadząc ich w określonym miejscu. W/wym otoczyli w nocy domy przy ul. Modrzejowskiej 23, Dekerta 14, Targowej 11 i 2, skąd zabrali wszystkich Żydów i zgromadzili w kinie „Rialto” przy ul. Warszawskiej i przy ul. Jasnej w budynku kuchni gminnej. Nad ranem po przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Dienststelle na czele z Kuczyńskim kontroli dokumentów, zwolniono pracujących z rodzinami, część zatrzymano w Dulagu, a resztę około 1500 osób wywieziono nie do Teresina, jak przedtem informowano, lecz do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie wszyscy zostali zagazowani. Wśród wysiedlonych znajdował się również rabin Sosnowca Englardt wraz ze swoją rodziną.

Akcja z maja 1942 roku zapoczątkowała proces systematycznej totalnej zagłady Żydów Sosnowca i całego Zagłębia.

Do drugiego „wysiedlenia” Żydów z Sosnowca przez Gestapo doszło w połowie czerwca 1942r. „Wysiedleniem” tym objęto biedotę zamieszkałą przy ulicy Pańskiej i Ostrogórskiej oraz chorych ze szpitala żydowskiego. Po otoczeniu szpitala chorych nie mogących się poruszać wynoszono na noszach i układano na platformach jednych na drugich. W akcji tej brał czynny udział gestapowiec Karol Freytag. Do transportu dołączono także około 80 dzieci z sierocińca w wieku od 2 tygodni do 5 lat. Cały transport liczący około 2000 osób pociągiem został skierowany – podobnie jak poprzedni – do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.

Niezależnie od opisanych „wysiedleń” stale wysyłano do KL Auschwitz mniejsze grupy Żydów za popełnienie drobnych przewinień jak: złe przejście przez ulicę, posiadanie produktów bez przydziału, nieprzestrzeganie godziny policyjnej. Podobne wysiedlenia i selekcje Żydów odbywały się w innych miastach Zagłębia jak: Dąbrowie Górniczej, Chrzanowie, Jaworznie, Będzinie i innych miejscowościach Oberschlesien.

Trzecie największe wysiedlenie przed powstaniem getta odbyło się 12 sierpnia 1942r. pod pozorem przeglądu i stemplowania dokumentów na punktach zbórnych dla 60000 Żydów Sosnowca, Będzina i Dąbrowy Górniczej.

Na wezwanie Żydowskich Gmin Wyznaniowych Sosnowca, Będzina i Dąbrowy Górniczej stawili się niemal wszyscy Żydzi – nie wyłączając starów i dzieci- na wyznaczonych punktach zbórnych. W Sosnowcu na placu sportowym „Unii” stawiło się około 26000 osób, a więc prawie cała ludność żydowska tego miasta. Nieco więcej Żydów zebrało się w Będzinie na placach sportowych Sarmacji i Hakoachu. W Dąbrowie Górniczej zebrało się około 6000 Żydów. Upřednio w lipcu, celem stworzenia atmosfery zaufania, Niemcy przeprowadzili tego rodzaju przegląd w trzech małych skupiskach żydowskich: Czeladzi, Strzemieszycach i Modrzejowie, który faktycznie ograniczył się wyłącznie do stemplowania dokumentów, po czym ludność wróciła do domów.

Żydzi byli przekonani, że zbiórka ma na celu przegląd i stemplowanie dokumentów – jak to głosiły rozplakatowane obwieszczenia (*Bekanntmachung*) Żydowskich Gmin Wyznaniowych.

Gdy wszyscy Żydzi Sosnowca byli już zebrani, plac został obstawiony przez Gestapo i policję niemiecką, uzbrojoną w karabiny maszynowe. Na placu rozstawiono stoliki i każdy musiał zgłosić się do właściwego urzędnika według początkowej litery swego nazwiska. Po zarejestrowaniu całej ludności, gestapowcy stłoczyli wszystkich Żydów po jednej stronie placu, a druga połowa została wolna. Następnie około godz. 12.00 funkcjonariusze Gestapo, Centrali Żydowskiej i Dienststelle rozpoczęli selekcje, kwalifikując Żydów do jednej z czterech grup. Grupy te były rozmieszczone na placu w oddzielnych miejscach.

Do pierwszej grupy zaliczono rodziny, których wszyscy członkowie pracowali i które nie miały dzieci. Po ostemplowaniu dokumentów zostały zwolnione. Do grupy drugiej zaliczono młodych i zdrowych nie pracujących lub zatrudnionych w firmach prywatnych (posiadających tzw. „sondery”). Wyselekcjonowane w ten sposób osoby w liczbie około 4000, zostały odstawione do Dulagu, w celu wysłania do obozów pracy w Niemczech. Do grupy trzeciej zaliczono rodziny, które posiadały członków niepracujących i bezrobotnych. Do grupy czwartej zostały zaliczone osoby stare, kaleki, matki z dziećmi i osoby bezrobotne lub z nieważnymi „Sonderami”. Zaliczonych do grupy 3 i 4 przeznaczono do „wysiedlenia” do Oświęcimia.

Zakwalifikowanie do tej lub innej grupy zależało od przyjętych przez Gestapo kryteriów. Wielki wpływ mieli również członkowie Gminy Żydowskiej, którzy ratowali przede wszystkim swoich krewnych, znajomych i ludzi bogatych. Grupy 3 i 4 zostały połączone. Selekcja trwała cały dzień i całą noc. Z uwagi na padający deszcz wycieńczeni i stłoczeni Żydzi nie mogli ustać na nogach i siedzieli na ziemi w wodzie. Dzieci przemoknięte i głodne płakały. Ludzie ci zdawali sobie sprawę, że czeka ich zagłada. Usiłowali

ratować się ucieczką lub przejściem do grupy drugiej. Gestapo i policja strzelali do uciekających. Dopiero w dniu 13 sierpnia wieczorem ludzi tych w liczbie około 8000 w eskorcie policji niemieckiej i milicji żydowskiej grupami po kilka tysięcy osób odprowadzono i stłoczono w specjalnie opróżnionych domach przy ulicy Targowej 4 i 8 oraz Kołłątaja 4 i 6 i Dęblińskiej. Domy te otoczono milicją, strażami, Gestapo i policją niemiecką. Pewna część grupy przekopła przejście przez piwnicę z domu na ul. Targowej 8 do Modrzejowskiej 16 i uciekła. Część uciekła przez dach z Targowej 8 na Modrzejowską 18. Niektórzy uciekli ukryci w wozach, w których przywożono chleb lub w przebraniu za sanitariuszy. Po kilku dniach całą grupę odtransportowano koleją do KL Auschwitz, skąd więcej nie powrócili.

W dniach 12 i 13 sierpnia 1942r zostały przeprowadzone przez Gestapo i funkcjonariuszy Dienststelle podobne selekcje w Dąbrowie Górniczej. Zebranych podzielono na 3 grupy, przy czym do trzeciej grupy zaliczono starców, chorych, kobiety i dzieci. Ludzi tych wraz z zaliczonymi do drugiej grupy około 10000 ulokowano w sierocińcu żydowskim w Będzinie, skąd odtransportowano do KL Auschwitz. Kilka tysięcy wysłano do obozów pracy w Niemczech przez Dulag w Sosnowcu. Podobne selekcje i „wysiedlenia” odbyły się w dniu 07 sierpnia 1942r w Czeladzi i Strzemieszycach. Akcję „wysiedlenia” zakończono w dniu 18 sierpnia 1942r.

Po wielkim „wysiedleniu” w sierpniu 1942r w Sosnowcu pozostało około 15000 Żydów. Poza „wysiedleniami” odbywały się częste łapanki Żydów na ulicach Sosnowca, Będzina i innych miast Zagłębia Dąbrowskiego, w których brali udział funkcjonariusze Dienststelle: Ludwig, Kuczyński i Knoll, policja niemiecka oraz policja żydowska. Złapanych osadzano w Dulagu, gdzie po selekcji przekazywano do dyspozycji Gestapo lub wysyłano do obozów pracy. W 1942r i z początkiem 1943r w łapankach i selekcjach zorganizowanych przez Gestapo oraz policji zlikwidowano skupiska ludności żydowskiej w Modrzejowie, Chrzanowie, Szczakowej, Jaworznie, Trzebini, Suchej i Zawierciu. Większa część Żydów z tych miejscowości wywieziono do Oświęcimia. Podczas likwidacji Żydów w dniu 18 lutego 1943r w Chrzanowie z Dreierem na czele oraz oddziałów policji – zakwalifikowano ponad 9000 Żydów do KL Auschwitz, zaś około 500 do obozów pracy.

W drugiej połowie 1942r największe skupiska żydowskie istniały w szczególności w Sosnowcu i Będzinie. Realizując opracowany plan zagłady Żydów w końcu 1942r Niemcy przystąpili do utworzenia getta w Sosnowcu. Utworzenie getta miało na celu koncentrację wszystkich Żydów w jednym miejscu oraz izolowanie ich od polskiego społeczeństwa. Koncentracja Żydów w gettach ułatwiała przeprowadzanie łapanek i wysiedleń. W gettach tych skoncentrowano resztę ludności żydowskiej Zagłębia Dąbrowskiego. W Sosnowcu początkowo powstały dwa getta; jedno - w dzielnicy robotniczej na przedmieściach Sosnowca – Środuli (*Schrodell*) powstałe w październiku 1942r, a drugie w dzielnicy Stary Sosnowiec, obejmujące swoim zasięgiem ulice: Wiejską, Ciasną i przylegające małe uliczki. Gmina – do końca 1942r - została zobowiązana do przesiedlenia Polaków na swój koszt do miasta, a Żydów do getta.

Kwalifikacją Żydów do getta zajmowało się Dienststelle. Cała ludność żydowska musiała stawić się do siedziby komisji - urzędującej w lokalu dawnej szkoły przy ul. Dęblińskiej 13, a później na Targowej 7 - gdzie była poddana badaniom lekarskim. Po przeprowadzonym badaniu każdy otrzymał kartę odpowiedniego koloru, zależnie od stanu zdrowia, wieku i wykonywanej pracy. Komisję wydawały karty niebieskie z literą „A” lub „B” oraz żółte i zielone. Na niebieskich kartach odnotowywano litery „T” lub „U”, co oznaczało: „tauglich” – zdolny do pracy lub „untauglich” – niezdolny. Osoby, które otrzymały karty niebieskie z literą „A” zostały przeznaczone do getta na Środulę. Do tego getta przeznaczono ludzi młodych, zdrowych i pracujących, a do getta w Starym Sosnowcu osoby niepracujące, niezdolne do pracy lub posiadające niepracujących członków rodziny. Rozbicie ludności na dwie kategorie uzasadniało przypuszczenie, że ofiarami następnej selekcji i wysiedlenia będą mieszkańcy getta na Starym Sosnowcu. Stąd też zamożniejsi starali się kosztem wielkich sum pieniężnych dostać go getta na Środulę.

Już w listopadzie 1942r Żydzi zaczęli przenosić się do getta, co wskutek trudności związanych z transportem i rozlokowaniem rodzin polskich zamieszkałych na Środuli - postępowało powoli. W międzyczasie Niemcy przeprowadzali nieustannie łapanki i polowania na ludzi, celem wysłania ich do obozów pracy w Niemczech, bądź do Oświęcimia. W wyniku przeprowadzonej w dniu 19 listopada 1942r przez Niemców akcji, z „szopów” Helda na ulicy Modrzejowskiej 20, Sądowej i Piłsudskiego 70, Niemcy zabrali stamtąd większą liczbę osób, którą umieścili w Dulagu, a następnie wysłali do obozów pracy. Taka sama akcja została przeprowadzona 4 miesiące później. W piątek 19 marca 1943r SS-mani otoczyli „szopy” Helda, Goretzkiego, Schwedlera, Exspress i zabrali stamtąd wszystkich pracowników pierwszej i drugiej zmiany i wysłali do pracy w Niemczech. Zostawiono tylko wykwalifikowanych fachowców, koniecznych do kontynuowania produkcji. W łapankach i selekcjach brali udział funkcjonariusze Gestapo, Dienststelle i policja (Schupo). Praca w szopach przestała być ochroną dla Żydów.

Akcja przesiedlenia Żydów do getta trwała od listopada 1942r do marca 1943r. Wiosną 1943r na zarządzenie Gestapo zlikwidowano organizujące się getto na Starym Sosnowcu i wszystkie zamieszkałe tam rodziny żydowskie przeniesiono do getta na Środulę. Przesiedlenie do getta zostało ukończone 10 marca 1943r. Po uprzednich 3 wysiedleniach zostało w Sosnowcu około 15000 Żydów. W międzyczasie, tj. od sierpnia 1942r do marca 1943r w wyniku trzech łapanek wywieziono do pracy w Niemczech około 2000 młodych Żydów. Zatem w marcu 1943r getto na Środuli liczyło około 13000 osób zatrudnionych w szopach oraz ich rodzin. Zostali oni odizolowani od reszty społeczeństwa. Do Środuli przeniesiono Centralę Gmin Żydowskich, żydowskie zakłady usługowe i szpital, który został umieszczony w budynku szkoły powszechnej. Z powodu braku żydowskiego chirurga, operacje przeprowadzali polscy lekarze, którzy mieli wyjątkowe zezwolenia wejścia do getta. Zniesiony został specjalny wóz tramwajowy dla Żydów. W

kwietniu 1943r na zarządzenie Gestapo przeniesiono Żydów z getta w Starym Sosnowcu do getta w Środuli. Od dnia 01 maja 1943r w Sosnowcu istniało tylko jedno getto. Nikomu nie wolno było wychodzić z getta. Zatrudnieni w szopach szli do pracy i wracali do domu pod eskortą milicji żydowskiej. Żydzi zostali stłoczeni do niewielkich pomieszczeń. W jednym pokoju zamieszkiwało po 10-15 osób.

Po skoncentrowaniu wszystkich Żydów w getcie w Środuli rozpoczęto realizację przygotowywanego przez Niemców planu ostatecznej zagłady Żydów Sosnowca. Zanim jednak przystąpiono do likwidacji getta przeprowadzono kilka łapanek i selekcji.

W maju 1943r podczas likwidacji skupień żydowskich w Modrzejowie i Czeladzi, Gestapo uzupełniło transport do KL Auschwitz około 1000 osób ze Środuli w Sosnowcu – przeważnie dzieci – zabierając ich z mieszkań, gdy rodzice byli w pracy. Było to czwarte wysiedlenie Żydów z Sosnowca. Od tego czasu rodzice zabierali dzieci do pracy w szopach.

W obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego, Żydzi zaczęli szukać sposobów ratowania swego życia. Przede wszystkim robiono w każdym mieszkaniu bunkry, w których ukrywano się podczas „akcji”. Niektórzy po uzyskaniu za pieniądze papierów „aryjskich” wyjeżdżali nielegalnie do innych miast. Wreszcie, nieliczni dzięki staraniom komitetu żydowskiego w Szwajcarii otrzymali obywatelstwo krajów Południowej Ameryki, przeważnie Paragwaju. Ci ostatni jako obywatele państw wojujących z Niemcami zostali internowani w specjalnym obozie zwanym Internierungslager (Ilag).

W dniu 19 czerwca 1943r Gestapo zlikwidowało przedstawicieli Centrali Gmin Żydowskich z Mońkiem Merinem na czele – łącznie około 20 osób, wywożąc ich do KL Auschwitz. To zdarzenie było bezpośrednim sygnałem zbliżającej się zagłady Żydów Sosnowca. Niemcy rozpoczęli odgradzać Środulę drutem kolczastym. W „szopach” zwolniono część robotników żydowskich, a zastąpiono ich polskimi.

Podczas akcji wysiedleńczej w czerwcu 1943r w Środuli Niemcy w wyniku łapanek zatrzymali tylko 200 osób, zabierając nawet chorych ze szpitala. Niewielka ilość zatrzymanych wynikała z faktu ukrycia się Żydów w dobrze zamaskowanych bunkrach. Grupę tę uzupełniono transportem w getcie będzińskim i w Kamionce i skierowano ją do KL Auschwitz. Było to częściowe piąte wysiedlenie Żydów z Sosnowca.

Celem wprowadzenia w błąd i uśpienia czujności ludności Niemcy rozgłosili pogłoskę o przetrwaniu ocalałych Żydów w getcie i dalszej pracy w „szopach” przeniesionych w tym celu do getta. W tym celu Niemcy opróżnili kilka domów w Środuli, w których zainstalowano niektóre warsztaty Brauna i Goretzkiego.

W nocy 31 lipca na 01 sierpnia 1943r rozpoczęła się przygotowywana uprzednio akcja całkowitej likwidacji getta w Sosnowcu i Będzinie. Akcję tę przeprowadzono z całą bezwzględnością i okrucieństwem. Oprócz Gestapo i Kripo Sosnowca w akcji tej brały udział siły specjalnie zmobilizowane do tego celu - kompanie policji Sosnowca, Maczek, Katowic, Gliwic, Bytomia w ilości 16 oficerów i 651 szeregowych wyposażonych w broń maszynową i granaty.

W nocy Niemcy uzbrojeni w karabiny maszynowe obstawili getto, zwołali przedstawicieli Gminy Żydowskiej, którym oświadczyli o całkowitej likwidacji getta i przeniesieniu wszystkich mieszkańców wraz z warsztatami pracy do Brzezinki (Birkenau). Wielu Żydów stawiało się w oznaczonych punktach. Ludzi - w tym dzieci - ładowano do wagonów i wywożono do KL Auschwitz. W poszukiwaniu Żydów, którzy ukryli się w bunkrach, zamurowanych piwnicach i dziurach w ziemi - Niemcy przeszukiwali każdy dom. Znalezionych wyciągano i rozstrzeliwano na miejscu bądź ładowano do wagonów. Część Żydów zabrano z zakładów pracy, gdzie przebywali wbrew zarządzeniu o pozostawaniu w getcie.

W dniu 02 sierpnia 1943r została wydzielona grupa 300 osób, w skład której wchodziło 24 pracowników Dienststelle z rodzinami i urzędnicy Gminy Żydowskiej oraz milicjanci. Grupa ta została wysłana do obozu w Annabergu. 06 sierpnia zabrano również chorych ze szpitala wraz z całą obsługą za wyjątkiem kilku pielęgniarek i wysłano do KL Auschwitz. Akcja wysiedleńcza („*Judenaktion, Grosseinsatz* ”) mająca trwać początkowo 4 dni, przeciągnęła się. Wszelki opór był likwidowany użyciem broni.

Z raportu prezydenta policji w Sosnowcu z dnia 07 sierpnia 1943r wynika, że ...”w akcji likwidacji getta w Sosnowcu i Będzinie brało udział 22 oficerów i 775 szeregowych, uzbrojonych w broń maszynową i granaty. Do 07 sierpnia 1943r odtransportowano z Sosnowca i Będzina oraz Dąbrowy Górniczej około 30000 Żydów (mężczyzn, kobiet i dzieci), a zastrzelono za usiłowanie ucieczki i opór około 400 Żydów. Akcja nie została jeszcze zakończona. Zastrzelony został 1 esesman przez Żyda..” Lokalne opory Żydów zostały zlikwidowane przez oddział szturmowy przy użyciu granatów. Żydom nie pozwolono zabierać żadnego mienia. Codziennie odchodziły transporty do KL Auschwitz.

Główna i zasadnicza likwidacja getta w Sosnowcu i Będzinie została przeprowadzona w okresie od 01 do 07 sierpnia 1943r. Ze względu na znaczną ilość ukrywających się Żydów w dobrze zamaskowanych bunkrach i zamurowanych piwnicach „akcja wysiedleńcza” przeciągnęła się do około 15 sierpnia 1943r. Było to największe - szóste z kolei „wysiedlenie” w Sosnowcu. Setki ludzi zginęło na miejscu od kul hitlerowców, a około 10000 Żydów wywieziono do KL Auschwitz.

W tym czasie zlikwidowano także getto w Będzinie przez „wysiedlenie” około 12000 Żydów.

Po „wysiedleniu” w Sosnowcu pozostawiono grupę około 1000 Żydów, którą skierowano do wykończenia prac w szopie Brauna i uprzątnięcia getta. Tą grupę skoszarowano w kilku domach na Środuli i utworzono obóz, który pozostawał pod nadzorem Niemców. Liczba „obozowiczów” stale wzrastała, gdyż przychodzili do niego ludzie z bunkrów, którzy ukryli się w nich przed „wysiedleniem”. Po pewnym czasie w obozie znajdowało się około 1600 osób. Jak wynika z relacji Abrahama Krakowskiego, utworzenie obozu faktycznie miało na celu wyciągnięcie Żydów z bunkrów i ich zlikwidowanie. W tym celu Niemcy nawoływali ludzi do wyjścia z bunkrów, obiecując im legalny pobyt w obozie. W wyniku stale organizowanych przez Dreiera selekcji, wyłapywanych w ten sposób Żydów, w każdą środę transportowano autami do KL Auschwitz. Osoby złapane przez Gestapo były osadzane w szpitalu, który zamieniono na więzienie.

W połowie grudnia 1943r w ramach wysiedlenia wywieziono z Sosnowca około 800 Żydów do KL Auschwitz. Ostatnia grupa Żydów w liczbie około 600 osób została wywieziona do Oświęcimia w dniu 13 stycznia 1944r.

Wielkie skupiska żydowskie Sosnowca, liczące przed wybuchem wojny około 28000 osób, po ośmiu „akcjach wysiedleńczych „ i wywózkach do obozów pracy zostały zupełnie zlikwidowane.

Likwidacja getta w Sosnowcu i Będzinie była zaplanowana w ogólnym programie eksterminacji Żydów zamieszkałych na obszarach przyłączonych do Rzeszy.

W zagładzie Żydów Sosnowca – podobnie jak całego Ost-Oberschlesien można wyodrębnić trzy etapy:

- pierwszy etap, w którym Gestapo wspólnie z Dienstelle i policją ograniczały się do masowego wysyłania Żydów do obozów pracy w Niemczech;
- drugi etap od początku 1942r do marca 1943r, w którym przystąpiono już do właściwej akcji zagłady ludności żydowskiej Zagłębia Dąbrowskiego, gdyż nie tylko wysyłano Żydów do obozów pracy, lecz także przy każdej niemal selekcji część niezdolnych do pracy, starców, chorych, kobiety z dziećmi wywożono do krematorium obozu oświęcimskiego;
- trzeci etap od marca 1943r do połowy stycznia 1944r, w którym wysiedlono Żydów z getta w Sosnowcu i Będzina do obozów koncentracyjnych.

Z zeznań Mikołaja Szydłowskiego złożonych w sprawie OKKA/Ds. 12/69 wynika, że w okresie od września 1939r do likwidacji getta tj. do sierpnia 1943r pochował na tym cmentarzu około 50000 Żydów różnej narodowości. Informację tę posiadał od nieżyjącego Mojżesza (Mońka) Merina – przewodniczącego gminy żydowskiej w Sosnowcu, który wpisywał zgony do ksiąg cmentarnych. Po likwidacji getta księgi te zostały zniszczone. Tenże Szydłowski w monografii M. Łyszczarza „ *Sosnowiec w okresie okupacji*

hitlerowskiej wrzesień 1939-styczeń 1945” stwierdził, że w okresie okupacji pogrzebał na cmentarzu żydowskim około 150000 Żydów – w tym przewożonych z obozu mysłowickiego. Z zeznań w/wym wynika, że zwłoki w liczbie od kilku do kilkudziesięciu - przywyżono karawanem konnym na cmentarz nowo żydowski zawsze rano około godz. 7.00. Przed pochówkiem zwłoki były przeszukiwane. Znalezione przy ciałach dokumenty były palone, a pieniądze i kosztowności zabierane przez Niemców. Do połowy 1943r tj. do czasu likwidacji getta cmentarz o areale 5,5 morgi został w całości wypełniony zwłokami. Mikołaj Szydłowski jako grabarz pracował do połowy 1943r, po czym zbiegł do Krakowa.

W toku śledztwa prowadzonego w 1976r nie udało się uzupełnić przesłuchać w charakterze świadka Mikołaja Szydłowskiego z uwagi na stan zdrowia. Również ponowna próba jego przesłuchania podjęta w 2015r zakończyła się niepowodzeniem, albowiem w/wym nie figurował w bazie danych „ŹRÓDŁO”, co oznacza, że w/wym prawdopodobnie zmarł przed 1985r, kiedy to wprowadzano dane do bazy. Dokonując oceny zeznań tego świadka, uznano za wiarygodne zeznania złożone w dniu 14.10.1969r albowiem okoliczności towarzyszące zagładzie Żydów Sosnowca i całego Oberschlesien, przemawiały za dużą ilością Żydów pogrzebanych na cmentarzu żydowskim. Podana wówczas liczba około 50000 zł jest prawdopodobna. Oprócz Żydów polskich grzebano w Sosnowcu również Żydów czeskich, węgierskich, austriackich i innych narodowości.

Z zeznań świadka Karola Lehrera - byłego więźnia obozu oświęcimskiego - z dnia 15 i 18 września 1945r przesłuchanego w Wiesbaden przed sędzią mjr. Aud. W. Szuldrzynskim, na okoliczność transportu Żydów do obozu koncentracyjnego oraz akcji likwidacji getta w Będzinie i w Sosnowcu wynika, że od 1941r na terenie Sosnowca i całego Ostoberschlesien Lindner, Knoll i Ludwig przy współudziale SS-owców ubranych w czarne mundury – regularnie urządzali łapanki Żydów, których umieszczano w obozie przejściowym w Sosnowcu, a następnie transportowano do obozów pracy. Akcje te trwały nieprzerwanie do lipca 1943r. W końcu 1942r w Będzinie na Kamionce i w Sosnowcu na Środuli zaczęto tworzyć getta żydowskie, które sąsiadowały ze sobą. Przeniesieniem wszystkich Żydów do getta zajmowała się gmina żydowska. Akcja ta odbywała się spokojnie i została zakończona w lutym 1943r. Opuszczenie bez zezwolenia getta w 1943r groziło wysłaniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Selekcję ludzi chorowitych, starszych i słabych, których wysyłano do Oświęcimia, przeprowadzali polizeiinspektor Hauschildtoficier Gestapo z Katowic – Dreier oraz jego zastępca Freitag. W czerwcu 1942r na terenie Zagłębia Dąbrowskiego Lindner, Ludwig i Kuczyński – na boiskach sportowych przeprowadzili kolejną selekcję. W jej wyniku podzielono Żydów na dwie grupy – przeznaczonych do Arbeitseinsatzu – których odesłano do obozu przejściowego oraz grupę przeznaczoną do wysiedlenia, którą trzema transportami kolejowymi wysłano w nieznanym kierunku. Podobna akcja została przeprowadzona w okresie od czerwca do sierpnia 1942r na terenie Zagłębia Dąbrowskiego.

W dniu 19 maja 1943r z rozkazu katowickiego Gestapo i pod nadzorem Dreiera - na terenie getta w Sosnowcu przeprowadzono obławę, podczas której złapano kilka tysięcy ludzi. Ich selekcję przeprowadził Kuczyński. W czasie obław przeprowadzanych nocami lub nad ranem zastrzelono wielu Żydów. Uprzążaniem zwłok zajmował się m.in. Lehrer, który zbierał ciała osób znajdujące się także wzdłuż torów kolejowych, które wyskoczyły przez okna z towarowych wagonów.

Dnia 01 sierpnia 1943r w nocy z soboty na niedzielę Niemcy otoczyli getta w Będzinie i w Sosnowcu i rozpoczęli akcję likwidacji gett. Transportami w dniach 02 i 03 sierpnia 1943r część Żydów wywieziono do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, których bezpośrednio skierowano do komór gazowych. Zdolnych do pracy skierowano do obozów pracy przymusowej.

Z relacji Reifera, Mittelmanna, Neufelda, Grubnera, Heleny Żmigród, Kuczyńskiego, Nachy Krakowskiej, Abrahama Krakowskiego, Szajera i Grunbauma wynika, że w akcjach likwidacji getta brali udział Dreier, Kronau, Freytag, Peikert, Kade, Koch i Polten. Z publikacji A. Koniecznego „*Organizacja katowickiego gestapo w latach 1939-1945*” wynika, że w Stapo Katowice byli zatrudnieni m.in. Dreier – od stycznia 1940r do czerwca 1944r w różnych wydziałach: Bruno Kronau – od kwietnia 1940r do kwietnia 1941r w wydziale II B 3 – sprawy żydowskie, Karol Freytag – od kwietnia 1941r w wydziale II B 3 – sprawy żydowskie, Koch w 1943r, Kade – od lutego 1943r w wydziale IV E, Poltem lub Palten Josef – od września do listopada 1941r do specjalnych zadań. Wymienieni gestapowcy brali udział w wysiedleniach Żydów w Sosnowcu, lecz także w Będzinie, Dąbrowie Górniczej, Chrzanowie, Trzebini, Zawierciu i innych miejscowościach Ost – Oberschlesien.

Relacja Hanki Szajer wymienia nazwisko gestapowca Ducke. Publikacja A. Koniecznego zawiera nazwisko gestapowca: Kurt Dicke – ur. 1910r w Dusseldorfie – od października 1941r do marca 1943r Krim. Ass. AD w Sosnowcu.

Abraham Krakowski w relacji wymienia nazwiska policjantów: Deubel, Dahlenberg zwany „Schiesser” i Graupner – kierujących akcją likwidacji Żydów Sosnowca w jesieni 1943r. Deubel – leutnant Schupo w Sosnowcu – był Lagerfuhrerem obozu likwidacyjnego na Środuli.

Natomiast we wszystkich relacjach występują nazwiska funkcjonariuszy Dienststelle: Lindner, Kuczyński, Knoll, Rolle, Ludwig i Messner. Byli oni zatrudnieni w wydziałach „Kommando” i „J”. na czele wydziału „Kommando” stał Sturmbannfuhrer SS Lindner. W wydziale „J” referentami byli Rolle i Kuczyński. Knoll, Ludwig i Messner zajmowali wyższe stanowiska w wydziałach „Kommando” i „J”. Wymienieni wspólnie z Gestapo i policją organizowali selekcje, w wyniku których wysyłano Żydów do obozów pracy w Niemczech i do obozów koncentracyjnych.

Za zbrodnie popełnione w czasie łapanek i selekcji Żydów skazani zostali przez Sąd Okręgowy w Sosnowcu: Bruno Tschamler – szofer Dienstelle – na karę śmierci (sygn. akt Ksn 109/48 SOSn 7: Friedrich Kuczyński – referent do spraw żydowskich w Dienstelle – na karę śmierci (sygn. Kn 172/47 SOSn 3-4 oraz Konrad Scheifele – taksator mienia żydowskiego po likwidacji getta na Środuli – na dożywotnie więzienie (sygn. Ksn 103/48 SOSn 6 i 6a).

W związku z zarządzoną kwerendą w zakresie udostępnienia pozyskanych w dniu 29 lutego 2012r przez IPN z archiwum Muzeum Holokaustu w Waszyngtonie i odnalezieniem w jej toku 20 jednostek archiwalnych (KG 163/38, 164/621, 164/622, 164-4629, 164/4638, 164/4642, 164/4668, 164/4700, 164/4720, 164/4727, 164/5051, 173/83, 174/250, 173/251, 159/223, 195/IV/25 oraz IPN BU 2448/208, 2448/209, 2448/287, 2448/288 - zawierających akta spraw karnych przeciwko Batzowi – szefowi administracji w Sosnowcu, biorącego udział w deportacji, znęcaniu się oraz zabijaniu Żydów w Będzinie i Sosnowcu w sierpniu 1943r: p-ko Basetle, Graupnerowi, Fredowi Dallenberg, Burckausenowi, Ernestowi Schulzowi, Hansowi Dicke, Rudolfowi Teubel, Schroederowi, Bruno Otto Tschammlerowi i innym – z Oddziałowego Archiwum w Katowicach uzyskano kopie na CD zawierające 9 plików z akt o sygn. GK 164/621; GK 164/4700; GK 164/4720; GK 164/4727; GK 173/83; IPN BU 2448/208; IPN BU 2448/209; IPN BU 2448/287; IPN BU 2448/288, zawierające ankiety Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce oraz Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Warszawie zebrane w latach 1968-1972r., dotyczące województwa katowickiego powiaty Będzin i Sosnowiec, dotyczące egzekucji, represji na ludności żydowskiej, gett, i wysiedleń oraz akta badawczo – dochodzeniowe w sprawie: BARTZ, podejrzanego o udział w ostatniej deportacji Żydów z Będzina do Sosnowca w sierpniu 1943r, DICKE Hans, TEUBEL Rudolf, komendant Schutzpolizei w Sosnowcu, w 1943r, SCHROETER, JANDLA Simona oraz KUCZYŃSKIEGO Friedricha, a także materiały archiwalne o sygn. GK 173-251 – dot. Oskara TSCHAMMLERA - które poddano oględzinom. Na ich podstawie ustalono nazwiska 20 funkcjonariuszy Gestapo, Kripo, Policji i Dinstelle w Sosnowcu biorących udział w likwidacji getta w Sosnowcu: tj. GAWENDA, WATZLAWIK, generał Heinrich SCHMELT, HENTSCHEL, Heinrich LINDNER, Bruno LUDWIG, KUCZYŃSKI, MESSNER, KNOLL, Paul Gustaw Otto LANGE, Heinrich HOEFLINGER, Bruno Oscar TSCHAMMLER, Konrad SCHEIFELE, Franz ANGERER, DEUBEL, BARTSCH, DREIER, PEIKERT, FREYTAG i KAT. W związku z powyższym w OA w Katowicach zarządzono przeprowadzenie uzupełniającej kwerendy odnośnie w/wym funkcjonariuszy.

(t. I, k- 74, 88-94, t. II, k- 318-319, 323, t. XXXXV, k- 8990-9010, t. XXXXVI, k- 9140-9364) W jej wyniku uzyskano i poddano w toku śledztwa oględzinom materiały archiwalne w postaci kopii na CD z akt o sygn. IPN Ka 566/7, IPN Ka 32/774, IPN Ka 566/7 oraz GK 173-251 – dot. Bruno Oskara TSCHAMMLERA, stanowiące akta Prokuratora Sądu Okręgowego w sprawie Tschammler Bruno Oskar podejrz. z dekretu z dn. 31.08.1944r, zawierające m.in odpis aktu oskarżenia, informacje o wyroku

itp.; oraz akta postępowania sądowego Sądu Okręgowego w Sosnowcu w sprawie Tschammler Bruno Oskar, zawierające dokumenty w języku polskim w postaci protokołów zeznań 25 świadków: Moszka Kozak, Chaima Berlińskiego, Hirsza Selinger, Szymona Gelbard, Gerszona Ferstenfeld, Rozy Kozak, Józefa Glajcar, Maksymiliana Rek, Naftuli Leiber, Altera Biber, Hilary Perlmutter, Lajzora Kac, Aleksa Gerszonowicz, Benedet Beitner, Simona Beitner, Abrahama Beitner, Krystyny Szmpan, Estery Gutowskiej, Haliny Gertsman, Jakuba Perlmutter, Władysława Żmigród, Tobiasza Zilberszac, Sali Gutowskiej, Judki Wiener i Teofila Rozenbaum, aktu oskarżenia, wyroku, skargi kasacyjnej, a także akta z więzienia w Sosnowcu.

Z materiałów tych wynika, iż Bruno Oskar TSCHAMMLER - s. Wilhelma i Idy zd. Buda, urodzony 26 lutego 1896r w Oławie pow. wrocławskiego, został osadzony w Więzieniu Sosnowiec – Radocha w dniu 24 stycznia 1948r na podstawie nakazu tymczasowego aresztowania Pierwszego Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego w Warszawie z dnia 27 grudnia 1947r oraz postanowienia o tymczasowym aresztowaniu Prokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 24 stycznia 1948 sygn. akt I Ds. 17/48. Powyższa sprawa – prowadzona dotychczas przez amerykańskie władze okupacyjne w Niemczech – w 1948r została przekazana do prowadzenia Prokuratorowi Sądu Okręgowego w Sosnowcu przez Prokuraturę Najwyższego Trybunału Narodowego.

Aktem oskarżenia z dnia 29 maja 1948r Bruno Oscar Tschammler został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 1 pkt.1, z art. 4 dekretu z dnia 31.08.1944r polegającego na tym, że:

I. jako funkcjonariusz urzędu pełnomocnika Reichsführera S.S i szefa policji niemieckiej do spraw przymusowego zatrudnienia obcych narodowości dla terenów Sosnowca, powiatów będzińskiego i chrzanowskiego oraz części powiatów zawierciańskiego, olkuskiego i żywieckiego, wcielonych bezprawnie do Rzeszy Niemieckiej pod nazwą „Ost – Oberschlesien”

a): w czasie od kwietnia 1941r do połowy sierpnia 1943r w Sosnowcu, brał udział w łapankach mających na celu ujęcie i wysyłkę do obozów pracy przymusowej w Niemczech jak największej ilości obywateli polskich narodowości żydowskiej;

b) w wyżej podanym czasie w Sosnowcu i Strzemieszycach pow. będzińskiego, współdziałając z gestapo w systematycznym wyniszczeniu ludności żydowskiej, brał udział w segregacjach tej ludności, na wysyłkę do obozów zagłady lub obozów pracy przymusowej oraz w akcjach likwidujących getta, przy czym zastrzelił co najmniej kilkanaście osób, a ponadto znęcał się nad mężczyznami, kobietami i dziećmi narodowości żydowskiej, bijąc ich brutalnie pałą gumową i batem drucianym oraz kopiać, wskutek czego wiele osób zmarło;

c) w czasie od drugiej połowy sierpnia 1943r do stycznia 1945r w Górze Ś. Anny (Annaberg) woj. śląsko – dąbrowskiego w obozie pracy przymusowej dla osób narodowości żydowskiej, zastrzelił kilku więźniów oraz znęcał się nad innymi, bijąc ich niejednokrotnie do utraty przytomności, wskutek czego wiele osób zmarło;

II. w czasie od kwietnia 1941r do stycznia 1945r w Sosnowcu i Strzemieszycach i Górze Św. Anny, jako członek sztafet ochronnych (Schutzstaffeln – S.S), brał udział w organizacji przestępczej, powołanej przez władze państwa niemieckiego, a zdążającej do osiągnięcia swych celów również przez popełnianie zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości.

W toku procesu Tschammler nie przyznał się do winy, twierdząc, że nikogo nie zabił, ani też nie należał do SS, a jeśli zdarzyło się, iż kogoś uderzył, to czynił to jedynie na wyraźny rozkaz Lindnera.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 05.11.1948r Bruno Oscar Tschammler został skazany na łączną karę śmierci. Wskutek wniesionej przez Tschammlera kasacji od wyroku, na rozprawie kasacyjnej wyrokiem z dnia 03 marca 1949r Sąd Najwyższy na sesji wyjazdowej w Krakowie sygn. Kr K 1/49 oddalił kasację oskarżonego. Wyrok został wykonany w Więzieniu Karno - Śledczym w Sosnowcu w dniu 22 lutego 1949r przez powieszenie.

Z uzasadnienia wyroku sądu wynika, że Bruno Oscar Tschammler został powołany do służby w policji niemieckiej w kwietniu 1941r i wkrótce po tym wstąpił do organizacji SS, w następstwie czego uzyskał przydział do Dienststelle w Sosnowcu jako szofer Lindnera. Od tego czasu brał udział we wszystkich łapanekach i innych akcjach, którymi kierował Lindner. Jakkolwiek z uwagi na rodzaj stanowiska służbowego, Tschammler nie miał obowiązku bezpośrednio uczestniczyć w tych akcjach, to jednak z własnej woli brał w nich czynny udział, wyróżniając się przy tym nawet między SS-manami i gestapowcami – szczególną gorliwością i wyrafinowanym okrucieństwem, czym otrzymał miano bezwzględego kata ludności żydowskiej. Na tę okoliczność zeznania złożyli nieliczni ocalałi przy życiu członkowie ludności żydowskiej: Moszek Koznik, Chaim Berliński, Hirsz Selinger, Szymon Gelbard, Gerszon Fernstenfeld, Roza Kozak i Józef Grajcar, którzy zeznali, że w czasie akcji ulicznych Tschammler sam ścigał i chwycił uciekających Żydów, a schwytych bił nieludzko pałką gumową lub drucianym pejczem, przy czym ofiary jego często wskutek pobicia traciły przytomność. Podczas jednej z takich łapanek Tschammler pobił pałką gumową po głowie n/n kobietę, a następnie wyrwał jej z rąk 4 –ro miesięczne dziecko, któremu rozbił głowę o przydrożne drzewo.

W dniu 12 sierpnia 1942r, gdy wszyscy Żydzi z Sosnowca otrzymali – na rozkaz Dienststelle i Gestapo – z Centrali Żydowskiej wezwania do stawienia się tegoż dnia rano na boisku klubu sportowego „Unia” w Sosnowcu, Tschammler podczas akcji segregacyjnej - według świadka Hilarego Perlmuttera - zastrzelił rodzinę żydowską składającą się z 6 osób. Z zeznań świadków Józefa Glajcara i Róży Kozak wynika, iż gdy zgromadzeni zorientowali się w podstępie gestapowcy zaczęli bić uciekających i strzelać w tłum, Tschammler na placu bił Żydów długim drucianym pejczem i strzelał w tłum. W ten sposób zastrzelił m.in Moszka Londnera. Obecność Tschammlera na placu Unii i udział jego w segregacji ludności żydowskiej potwierdził również Chaim Berliński. W oparciu o zeznania świadka Aleksa

Gerszonowicza ustalono, że Tschamler brał udział w akcji likwidacji getta w Sosnowcu i w Będzinie w dniu 01 sierpnia 1943r. W akcji tej wzięło udział niemal całe Gestapo Zagłębia, specjalnie zmobilizowane siły policyjne z sąsiednich miast oraz Dienststelle. Ludność getta, broniąc się od wywiezienia do obozu zagłady w Oświęcimiu, szukała schronienia w piwnicach i na strychach domów oraz w specjalnie uprzednio urządzonych i zamaskowanych kryjówkach tzw. bunkrach.

Wówczas hitlerowcy rozpoczęli polowanie na usiłujących ratować swe życie ludzi. Zaczęto wyciągać ich z domówi strzelać do nich, dzieci wyrzucano przez okna. W ten sposób zginęło setki osób. W akcji tej brał udział również Tschammler. Widział go Aleks Gerszonowicz, jak kolbą od karabinu zabijał ludzi. Obserwował go również ze swej kryjówki na strychu Lajzer Kac, jak strzelał z automatu do tłumu, przy czym po jego strzałach wielu ludzi padało. Widział również Kac jak Tschammler zauważył, iż pewna kobieta schroniła się do piwnicy, wobec czego oddał przez okno do tej piwnicy serię strzałów z automatu.

W nocy Kac wyszedł ze swego schronienia i udał się do tej piwnicy celem ewentualnego udzielenia pomocy owej kobiecie, lecz zastał ją już martwą. Na drugi dzień Kac został wywieziony z getta do Dulagu na Składową, gdzie przebywał do połowy sierpnia 1943r razem z grupą ludności żydowskiej przeznaczoną do obozów pracy. Częstym gościem na terenie Dulagu był Tschammler. Pewnego dnia udało się jednemu z więźniów zbiec z obozu. Nazajutrz przyjechał do Dulagu Tschammler z kilkoma – SS – manami i zapytał Żyda w starszym wieku, zamiatającego wówczas podwórze, gdzie jest zbiegły więzień, a ponieważ ten nie mógł mu na to pytanie odpowiedzieć – zastrzelił go z pistoletu. Scenę tę obserwował z okna Kac wraz z kilkoma innymi mężczyznami, co zauważył Tschammler, wobec czego podszedł do nich i skatował ich drucianym batem. W/wym brał również udział w likwidacji getta w Strzemieszycach.

(t. I, k- 86, 104-122, t. II, k- 413-317, 325-631, t. III, k- 604-631, t. IV, k- 665-686, t. XXXXI, k- 8126-8950) Ponadto w śledztwie dokonano oględzin materiałów archiwalnych Więzienia Karno – Śledczego Sosnowiec Radocha o sygn. IPN Ka 32/410, IPN GK 173/83 – dotyczących Friedricha KUCZYŃSKIEGO - referenta dla spraw żydowskich w urzędzie pełnomocnika Reichsführera SS i szefa policji niemieckiej do spraw przymusowego zatrudniania obcych narodowości w Sosnowcu, Będzinie, Zawierciu, Modrzejowie, Chrzanowie i Suchej - przesłanych przez Oddziałowe Archiwum IPN w Katowicach.

Z materiałów tych wynika, iż Friedrich Kuczyński, ur. 04.09.1914r w Suczowie (Rumunia) s. Friedricha i Rozy zd. Hilbert, żonaty, z zawodu nauczyciel gimnazjum, obywatelstwa niemieckiego, (wydany w drodze ekstradycji, uprzednio od dnia 25.12.1946r osadzony w Więzieniu w Brzegu) - został osadzony w Więzieniu Sosnowiec - Radocha w dniu 20.04.1947r na podstawie nakazu tymczasowego aresztowania Pierwszego Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego z dnia 20.01.1946r sygn. prok. NTN

1063/46 i nakazu przyjęcia z dnia 25.04.1947r, za popełnienie przestępstwa z art. 1 pkt. 1 i 2 i art. 3 dekretu z dnia 31.08.1944r polegającego na tym, że: I: w czasie od stycznia 1941r do sierpnia 1943r, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, jako referent dla spraw żydowskich w urzędzie pełnomocnika Reichsführera SS i szefa policji niemieckiej do spraw przymusowego zatrudniania obcych narodowości, na terenie Sosnowca, powiatu będzińskiego i chrzanowskiego oraz części powiatów zawierciańskiego, olkuskiego i żywieckiego, wcielonych do III rzeszy pod nazwa tzw. Ost – Oberschlesien, brał udział w a) łapankach i akcjach mających na celu ujęcie i wysyłkę do obozów pracy przymusowej w Niemczech jak największej ilości obywateli polskich narodowości żydowskiej; b) współdziałając z gestapo w systematycznym wyniszczeniu ludności żydowskiej, segregując Żydów, na urządzanych w tym celu zbiórkach, na wysyłkę do obozów zagłady lub obozów pracy przymusowej oraz do pracy na miejscu, przy czym znęcał się moralnie i fizycznie nad Żydami, bijąc ich brutalnie oraz strzelając do nich, w tym również do dzieci, względnie rzucając granatami do ukrytych w bunkrach Żydów i zabijając w ten sposób szereg osób; II: w tymże czasie, miejscu oraz charakterze wyzyskując wytworzone przez wojnę warunki wyludzał od ludności żydowskiej wysokie wynagrodzenie w pieniądzu i kosztownościach za przydzielenie do pracy na miejscu względnie do obozu pracy przymusowej zamiast do obozu zagłady.

Wyrokiem z dnia 23.09.1948r Sąd Okręgowy w Sosnowcu sygn. akt Kn 172/47 uznał Friedricha Kuczyńskiego za winnego tego, że w okresie od stycznia 1942r do sierpnia 1943r idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, jako referent dla spraw żydowskich w urzędzie pełnomocnika Reichsführera SS i szefa policji niemieckiej do spraw przymusowego zatrudniania obcych narodowości w Sosnowcu, Będzinie, Zawierciu, Modrzejowie, Chrzanowie i Suchej współdziałając z gestapo w systematycznym wyniszczeniu ludności żydowskiej brał udział w łapankach i akcjach mających na celu wysyłkę Żydów do obozów zagłady lub obozów pracy przymusowej w Niemczech, segregując ich na odpowiednie grupy, przy czym znęcał się moralnie i fizycznie nad nimi bijąc ich i kopiąc oraz tego, że: w dniu 12 sierpnia 1943r w Sosnowcu, działając w tym samym charakterze brał udział w dokonywaniu zabójstw podczas selekcji Żydów na placu sportowym oraz likwidacji getta na Środuli strzelając do nich i zabijając w ten sposób szereg osób – skazał na łączną karę śmierci z pozbawieniem praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia. Wobec nie skorzystania przez Prezydenta RP z przysługującego prawa łaski i oddalenia przez Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 26.02.1949r wniesionej przez oskarżonego kasacji, wyrok został wykonany w Więzieniu Karno - Śledczym w Sosnowcu w dniu 22 lutego 1949r przez powieszenie.

(t. I, k- 75, 96-103, t. LIV, k- 10741-10749, t. LV, k- 10848-10976) Ponadto w śledztwie w związku z zarządzoną kwerendą z OA IPN w Katowicach uzyskano i przeprowadzono oględziny materiałów archiwalnych kolejnych funkcjonariuszy, biorących udział w likwidacji getta w Sosnowcu – dot. Konrada SCHEIFELE, stanowiące akta Prokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

Z materiałów tych wynika, iż Prokuratura Sądu Okręgowego w Sosnowcu prowadziła postępowanie przeciwko Konradowi Schaifele s. Lorenza i Franciszki zd. Strehl, urodzonego 06.12.1902r w Monachium, aresztowanego od dnia 24 stycznia 1948r. Powyższa sprawa – prowadzona dotychczas przez amerykańskie władze okupacyjne w Niemczech – w 1948r została przekazana do prowadzenia Prokuratorowi Sądu Okręgowego w Sosnowcu przez Prokuraturę Najwyższego Trybunału Narodowego. W/wym został osadzony w dniu 20.08.1947r w Więzieniu w Gliwicach, a następnie od dnia 22.01.1948r w więzieniu Sosnowiec – Radocha.

Aktem oskarżenia z dnia 13 maja 1948r Konrad Schaifele został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 1 pkt.1, z art. 4 dekretu z dnia 31.08.1944r polegającego na tym, że:

a): w okresie od sierpnia 1943r do stycznia 1944r w Sosnowcu, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, jako biegły w sprawach szacowania majątku żydowskiego i pozostałego po wysiedlonych brał udział w dokonywaniu zabójstw szeregu osób spośród ludności cywilnej – obywateli polskich narodowości żydowskiej polecając m.in. aresztowanie i wysłanie do Oświęcimia celem stracenia Gartnerową, Szpigielmaną oraz jego żonę i dwie córki;

b) współdziałając z tajną policją państwową Gestapo, brał udział w akcjach mających na celu wykrycie i ujęcie około 6000 osób narodowości żydowskiej, ukrywających się w bunkrach i innych kryjówkach oraz w wysyłce do obozów zagłady w Oświęcimiu, przy czym nad ujętymi znęcał się moralnie i fizycznie szykanując ich i bijąc

c) w tymże czasie, miejscu i w tym samym charakterze wyszukiwał i konfiskował na szkodę ludności żydowskiej wielkie ilości futer, dywanów, biżuterii i innych wartościowych przedmiotów, które przekazywał władzom niemieckim, częściowo zaś przywłaszczył sobie.

Z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika, iż od sierpnia 1943 do stycznia 1944r Konrad Schaifele z ramienia władz niemieckich zatrudniony był w obozie dla Żydów w Sosnowcu – Środuli, mającym na celu zlikwidowanie mienia po wymordowanych Żydach, oraz szacowanie mienia. W sierpniu 1943r władze niemieckie zlikwidowały getto w Sosnowcu pozostawiając około 1000 osób narodowości żydowskiej, której zadaniem było uprzątnięcie zwłok oraz poszukiwanie domów zamieszkałych przez Żydów i gromadzenie wszystkich odnalezionych przedmiotów wartościowych. Do grupy tej został przydzielony Konrad Schaifele, jako biegły w sprawach szacowania majątku żydowskiego. Jemu też podlegały „grupy robotnicze” zatrudnione przy wyszukiwaniu i sortowaniu ruchomości żydowskich.

Z zeznań świadków: Marii Grun, Jadwigi Rechtman, Felicji Borenstejn i Jakuba Szpigielmaną wynika, iż Konrad Schaifele był zdecydowanym zwolennikiem reżimu hitlerowskiego, bowiem oprócz szacowania rzeczy – co było jego oficjalną i zasadniczą funkcją – zajmował się także i to w sposób szczególny sprawami należącymi do kompetencji Gestapo, w szczególności urządzał codziennie zbiórki grup robotniczych i

każdego, kto choćby z wyglądu nie podobał mu się – kazał aresztować i wysłał do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Sposób segregacji tak spodobał się Gestapo, że faktycznie on rozstrzygał o życiu i śmierci mieszkańców obozu. Ponadto Konrad Scheifele współdziałając z Gestapo przeszukiwał on kryjówki i tzw. bunkry, gdzie ukrywali się Żydzi, z których wyciągał razem z funkcjonariuszami Gestapo wiele tysięcy Żydów różnej płci i wieku, których na polecenie Scheifele bito i maltretowano, wielu zaś z nich na miejscu rozstrzeliwano.

Zgodnie z zeznaniami świadka Jakuba Szpigelmana dnia 13 stycznia 1944r odszedł ostatni transport więźniów w ilości 213 mężczyzn i 140 kobiet z getta Środuli do Oświęcimia, gdzie oprócz nielicznej garstki, wszyscy zostali zagazowani.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego Konrad Scheifele nie przyznał się winy i wyjaśnił, iż w grudniu 1939r został powołany do służby i przydzielony do Głównego Urzędu Powierniczego „Wschód”, pełniąc swe funkcję w okolicy Katowic, gdzie przebywał do początku 1941r, po czym został przydzielony do Sosnowca. Do zakresu jego działalności należało szacowanie przedmiotów domowego użytku i z tego tytułu miał swe biuro w obozie na „Środuli” w jednym z baraków. Zaprzeczył, aby miał coś wspólnego z konfiskatą rzeczy, należało to bowiem do kompetencji nadinspektora Batcha, którego zastępował przez 4 tygodnie, a sam obóz podlegał Gestapo.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 13.07.1948r sygn. Ksn 103/48 Konrad Scheifele został skazany na łączną karę dożywotniego więzienia z pozbawieniem praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz konfiskatę całego mienia. Wyrokiem łącznym Sądu Powiatowego w Sosnowcu z dnia 23.10.1956r sygn. VI Ksn 103/48 – złagodniono w/wym karę łączną do 12 lat więzienia z pozbawieniem praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres 5 lat.

(t. IV, k- 689-745, t. LIII, k- 10686-10739) W śledztwie poddano również oględzinom materiały archiwalne o sygn. GK 164/1358 t. 2 dotyczące Heinricha LINDNERA – kierownika wydziału Komando w Dienststelle, zawierające kopie protokołów przesłuchania świadków: Bruno Oscara TSCHAMLERA z dnia 06.12.1948r z Sądu Okręgowego w Sosnowcu; Maksymiliana REK z dnia 30.11.1948r z Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Katowicach; Abeka ENISMANA, Abrama STRUBELA, Adama POTOKA, Bernarda EHRENFRIED z dnia 06.01.1949r z Wydziału Prawnego przy Centralnym Komitecie Żydowskim Angielskiej Strefy Okupacyjnej Niemiec w Bergen-Belsen.

Z materiałów tych wynika, iż d. Okręgowa Komisja Badania Zbrodni Niemieckich w Katowicach prowadziła dochodzenie przeciwko Heinrichowi Lindner, w toku którego ustalono, iż Heinrich Lindner w latach 1940-1944 zajmował stanowisko „Sonderbeauftragter für den Arbeitseinsatz” na Zagłębie Dąbrowskie w Sosnowcu. Podlegały jemu wszelkie obozy pracy na

Górnym i Dolnym Śląsku. Na skutek jego rozkazów zginęło około 300000 Polaków, których większą część wysyłał do Oświęcimia względnie mordował na miejscu. W/wym w licznych wypadkach osobiście mordował Polaków i Żydów. W listopadzie 1940r, kiedy władze niemieckie utworzyły w Sosnowcu urząd pod nazwą „Dienststelle des Sonder beauftragten des Reichsfuhres SS und Chef der Deustchen Politzei fur fremdvolkischen Arbeitseinsatz in Oberschlesien”, którego głównym zadaniem było wykorzystywanie sił roboczych do produkcji wojennej Rzeszy, bądź przez zatrudnienie wszystkich zdolnych do pracy w zakładach pracy na miejscu, bądź przez wysyłanie ich do obozów pracy przymusowej w Niemczech, a którego kierownikiem „Dienststelle” był generał Heinrich Schmidt. Całą pracą kierował Oberinspektor Hentschel, któremu podlegali SS Obersturmbannfuhrer Heinrich Lindner, Bruno Ludwig oraz referenci Kuczyński, Meisner i Knoll.

W dniu 17 września 1948r Żydzi Szaja Fajman oraz Izaak Springier rozpoznali oskarżonego w Niemczech w miejscowości Oldesloh koło Lubeki, gdzie ukrywał się pod fałszywym nazwiskiem w pewnym warsztacie samochodowym. W/wym został aresztowany przez władze brytyjskie, które ujawniły jego prawdziwe nazwisko. Podejrzanego przewieziono do obozu internowanych w Fallingbostel, gdzie oczekiwał na wyznaczoną na dzień 10 stycznia 1949r rozprawę przed Trybunałem Ekstradycyjnym Polskiej Misji Wojskowej Badania Zbrodni Wojennych w Hamburgu. W/wym figurował na liście Crowcassu, jako poszukiwany przez Polskę za masowe morderstwa. Władze polskie wszczęły postępowanie ekstradycyjne. Z pisma delegata do Trybunału – kpt. B. Bigdy wynika, iż do rozprawy nie doszło, albowiem w dniu 09 stycznia 1949r Heinrich Lindner popełnił samobójstwo.

Analiza zeznań świadków: Bruno Oscara TSCHAMLERA z dnia 06.12.1948r; Maksymiliana REK z dnia 30.11.1948r; Abeka ENISMANA, Abrama STRUBELA, Adama POTOKA, Bernarda EHRENFRIED wykazała, że Heinrich Lindner w okresie od wczesnego lata 1942r do 01 sierpnia 1943r brał udział w akcjach wysiedlania Żydów z getta w Będzinie, Czeladzi, Sosnowca i innych miast, polegających na wyszukiwaniu wśród przeznaczonych do wysiedlenia osób, których kierował do obozów pracy na obszarze Górnego i Dolnego Śląska do budowania dróg i zakładów przemysłowych. W aktach nie ujawniono danych tożsamości Heinrich Lindner ani odpisu jego aktu zgonu, aktu oskarżenia bądź dokumentów dotyczących aresztowania w/wym.

(t. I, k- 74, t. XXXXVI, k- 9130-9139, t. XXXXVII, k- 9418-9703)

Na podstawie przeprowadzonych oględzin materiałów archiwalnych w postaci kopii na CD z akt o sygn. IPN Ka 566/1 - dot. Heinricha HOEFLINGERA, stanowiących akta postępowania sądowego Sądu Okręgowego w Sosnowcu w sprawie karnej Heinricha Hoeflingera, zawierające dokumenty w języku angielskim w postaci zatrzymania i wydania przez amerykańskie władze strefy okupacyjnej w Niemczech Heinricha Hoeflingera oraz dokumenty w języku polskim w postaci protokołów zeznań świadków: Stanisława Toporek, Józefa Herszkiewicza, Natalii Trębaczewskiej, Feliksa Krzystanek, Marii

Adamieckiej, Marii Zychlowej, Ryszarda Piotrowskiego, Czesława Nazimek, Ignacego Mielcarek i Stanisława Kaczor, aktu oskarżenia, wyroku, wniosku o ułaskawienie, informacji o wykonaniu wyroku itp. ustalono, iż Prokuratura Sądu Okręgowego w Sosnowcu prowadziła postępowanie przeciwko Heinrichowi Hoeflinger – s. Luizy, ur. 07.07.1891r w Spiegelbergn (Wirtembergia – Niemcy), aresztowanego decyzją Pierwszego Prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego w dniu 08 lutego 1947r, podejrzanego o dokonanie zbrodni z art. 1 dekretu z dnia 31.08.1944r. Powyższa sprawa – prowadzona dotychczas przez amerykańskie władze okupacyjne w Niemczech została przekazana do prowadzenia Prokuratorowi Sądu Okręgowego w Sosnowcu przez Prokuraturę Najwyższego Trybunału Narodowego. W/wym został osadzony w Więzieniu Sosnowiec – Radocha.

Aktem oskarżenia z dnia 23 maja 1947r Heinrich Hoeflinger został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 1 pkt. 2, oraz z art. 2 w zw. z art. 4 dekretu z dnia 31.08.1944r o wymiarze kary dla faszystowsko – hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego polegającego na tym, że:

I. w okresie od lutego 1941r do stycznia 1945r w Sosnowcu, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, jako członek organizacji przestępczej pod nazwą niemieckiej narodowo – socjalistycznej partii robotniczej (NSDAP) oraz sekretarz wzgl. starszy sekretarz kryminalnej policji niemieckiej, działał na szkodę osób narodowości polskiej, biorąc udział w licznych aresztowaniach tychże osób i prowadzeniu przeciw nim dochodzenia, w toku których znęcał się nad badanymi bijąc ich w nieludzki sposób i szczując psem, ponadto spowodował osadzenie wielu spośród badanych w obozie koncentracyjnym;

II. współdziałając z tajną policją państwową (Gestapo) , brał udział w łapankach i aresztowaniach osób podejrzanych o przynależność do tajnych organizacji politycznych.

Z uzasadnienia aktu oskarżenia wynikało, iż Heinrich Hoeflinger, obywatel niemiecki, od 1919r był f-szem kryminalnej policji niemieckiej w Mannheim, gdzie w 1923r otrzymał stopień sekretarza policji kryminalnej. W tym charakterze przeniesiony został w lutym 1942r do policji kryminalnej w Sosnowcu i tu w styczniu 1944r awansował na starszego sekretarza. Przechodząc do służby w Sosnowcu był już członkiem NSDAP, do której wstąpił w maju 1937r. Do Hoeflingera jako sekretarza względnie starszego sekretarza kryminalnej policji należał dział przestępstw objętych nazwą wojenno – gospodarczych. Na stanowisku tym wykazał on wrogie nastawienie do ludności polskiej. Prowadząc dochodzenia i badając osobiście aresztowanych Hoeflinger w brutalny i nieludzki sposób odnosił się do badanych osób, biciem i znęcaniem się zmuszając ich do zeznań. W/wym dokonywał bardzo często aresztowań osobiście. Doprowadzonych do jego gabinetu aresztowanych poddawał długim badaniom trwającym po kilka godzin dziennie, przez kilka dni z rzędu lub co pewien czas, bijąc przy tym badanych ręką lub pałką gumową względnie jakimkolwiek innym

przedmiotem, albo też szczując psem. Na tę okoliczność zeznania złożyli świadkowie: Stanisław Toporek, Józef Herszkiewicz, Natalia Trębaczewska, Feliks Krzystanek, Maria Adamiecka, Maria Zychłowa, Ryszard Piotrowski, Czesław Nazimek, Ignacy Mielcarek i Stanisław Kaczor. W toku procesu Heinrich Hoeflinger przesłuchany przed Sądem Okręgowym w Sosnowcu w dniu 04 lipca 1947r nie przyznał się do winy, twierdząc, że nikogo nie wysyłał do obozów koncentracyjnych, gdyż nie miał na to żadnego wpływu, a jeśli zdarzyło się, iż kogoś uderzył, to czynił to jedynie z powodu porywczego charakteru.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 04.07.1947 sygn. Kn 135/47 Heinrich Hoeflinger został uznany winnym zarzucanych mu czynów z tą zmianą, że nie szczuł on psem przesłuchiwanym osób, natomiast wspólnie z Gestapo brał on udział nie tylko w łapaniach i aresztowaniach osób podejrzanych o udział w tajnych organizacjach politycznych, lecz także w zabójstwie Jerzego i Ireneusza Adamieckich i skazany na karę śmierci, pozbawienie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek na rzecz Skarbu Państwa całego majątku. Wobec nie skorzystania przez Prezydenta RP z przysługującego prawa łaski wyrok został wykonany w Więzieniu Karno - Śledczym w Sosnowcu w dniu 02 października 1947r przez powieszenie.

(t. LV, k- 10989-11007) Ponadto w śledztwie przeprowadzono oględziny materiałów archiwalnych o sygn. GK 164/559 t. 1-3 i GK 173/24 – dot. Franza ANGERERA, podoficera SS, zatrudnionego w latach 1940-1942r w gestapo w Sosnowcu, przesłanych przez Biuro Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Warszawie, stanowiące akta Polskiej Misji Wojskowej Do Spraw Zbrodni Wojennych.

W wyniku oględzin powyższych akt ustalono, że Angerer Franz był podejrzanym o to, ...”że w czasie okupacji w Sosnowcu jako funkcjonariusz Gestapo brał czynny udział w prześladowaniu ludności żydowskiej i wielu zabił własnoręcznie..” Zarzuty opracowano na podstawie materiału dowodowego, a to zeznań świadków: Abrama Grinblat z dnia 09.12.1946, Felicji Strauch z dnia 09.12.1946r; Szymona Gelbart z dnia 27.11.1946r; Marii Warman z dnia 09.12.1946r Józefa Koplowicza z dnia 09.12.1945r i Elżbiety Migocz z dnia 20.02.1947r- złożonych przed wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego z/s w Katowicach. W dniu 03.02.1948r do delegata Rządu do UNWCC w Londynie przesłano wniosek o wpisanie Franza Angerera na listę zbrodniarzy wojennych.

(t. X, k- 1982-2003, t. LIII, k- 11009-11015) Ponadto w toku postępowania przeprowadzono oględziny kolejnych materiałów archiwalnych o sygn. GK 164/1358 t. 1 i GK 164/296 – dot. Hansa DREIERA – przesłanych przez Biuro Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Warszawie, zawierające protokół przesłuchania świadka Artmana SZAJA lat 52, s. Jakóba i Sary z Eksztajnow, zam. Częstochowa, ul. Warszawska 41, wyznania mojżeszowego - z dnia 23 listopada 1948r przeprowadzonego przez sędziego śledczego – członka OKBZN w Częstochowie, przesłuchanego na

okoliczność zbrodniczej działalności Hansa DREIERA – komisarza Gestapo w czasie okupacji w Sosnowcu w latach 1940-1943 w tym publicznej egzekucji przez powieszenie na przełomie 1940/1941r 4 Żydów o nazwiskach: Kohna wraz z synem; Fefera i n/n mężczyzny, likwidacji w maju lub czerwcu 1943r getta w Modrzejowie oraz zastrzelenia n/n mężczyzny w Sosnowcu posłańca firmy Rosner z Będzina – oraz kopie protokołów przesłuchania świadków m.in. Julianny Domagała, Jerzego Pilińskiego, Bernarda Salomon, Stefanii Żmigród, Heleny Żmigród, Eugenii Dancyngier, Hastel Szpigielman, Szaji Artmana, Henryka Diament, Józefa Koplowicza, Gelbharta Samuela, Grzegorza Ajboszyc.

(t. XXIV, k- 4848-4879) Ponadto w śledztwie uzyskano - z Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach - kserokopie kart z rejestru obozów województwa katowickiego 1939-1945 o sygn. IPN 32/891 oraz przeprowadzono oględziny materiałów archiwalnych o sygn. IPN Ka 32/891, zawierających akta prokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu przeciwko Teofilowi TRYBUŚ, podejrzanego z art. 2 dekretu z 31.08.1944r sygn. III Ds. 194/47. Z materiałów tych wynika, iż prokurator Sądu Okręgowego w Sosnowcu w 1947r prowadził postępowanie przeciwko Teofil Trybus, s. Piotra i Marii zd. Latusek, ur. 29.09.1903r w Katowicach – Zawodziu, wpisanego do IV grupy listy narodowości niemieckiej, podejrzanemu o popełnienie przestępstwa z art. 1 pkt 1 i 2 dekretu z dnia 30.08.1944r w brzmieniu dekretu z dnia 10.12.1946r polegającego na tym, że m.in. w lecie 1943 w Strzemieszycach brał udział idąc na rękę władzy państwa niemieckiego wraz z żandarmerią i SS w likwidacji getta żydowskiego. Postanowieniem prokuratora III Rejonu Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 09.06.1947r sygn. III Ds. 194/47w/wym został tymczasowo aresztowany do dnia 09.08.1947r i osadzony w więzieniu w Będzinie. W wyniku przeszukania w/wym ujawniono zaświadczenie tymczasowe wystawione przez zarząd Miejski M. Katowice z dnia 02.08.1945r stwierdzające, że Teofil Trybus złożył deklarację wierności Narodowi Polskiemu. W toku tego postępowania Teofil Trybus został 3- krotnie przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniach: 13.02.1947, 09.06.1947r m.in. na okoliczność udziału w likwidacji getta w Będzinie. W/wym wyjaśnił, iż w 1943r pracując w straży pożarnej w Strzemieszycach jako drużynowy straży został wydelegowany do konwojowania Żydów z getta w Strzemieszycach do Będzina. Konwój składał się z 8 furmanek, na których znajdowało się na każdej po 25 mężczyzn i kobiet. W Kazimierzu konwój został przejęty przez innych konwojentów. Według jego relacji Żydzi, których konwojował, tego samego dnia zostali wywiezieni z getta w Będzinie w nieznanym kierunku. Zaprzeczył, aby brał udział w likwidacji getta w Będzinie bądź w Sosnowcu. Powyższe postępowanie zostało zakończone w dniu 31.08.1947r umorzeniem postępowania na podstawie art. 248 § 1 kpk wobec braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego.

(t. X, k- 1982-2003, t. LIII, k- 10686-10739, W toku śledztwa poddano również oględzinom materiały archiwalne o sygn. GK 173/254 – stanowiące akta prokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach w sprawie Folkert Hermann, Dreier Hans i Wandt, zawierające kopie protokołów

przesłuchania świadków m.in. Julianny Domagała, Jerzego Pilińskiego, Bernarda Salomon, Stefanii Żmigród, Heleny Żmigród, Eugenii Dancyngier, Hastel Szpigielman, Szaji Artmana, Henryka Diament, Józefa Kopłowicza, Gelbharta Samuela, Grzegorza Ajboszyc i innych oraz korespondencje - pisma z Trybunału Ekstradycyjnego w Hamburgu do Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce. Materiały niemieckie to protokołów przesłuchania Hermana FOLKERTSA z dnia 19.06.1947r przez ppor. F. Krakowskiego st. oficera śledczego, członka Głównej Komisji badania Zbrodni wojennych działającego z ramienia Polskiej Misji Badania Zbrodni Wojennych. Na jego podstawie ustalono dane tożsamości Hermana FOLKERTSA – urodzony 13.12.1902r w Bremen, od 01.03.1933r członek NSDAP, w czasie okupacji zajmował stanowisko Sipo w stopniu SS Hauptscharfuhrera w Katowicach w okresie od 1939r do 1945r w Abt. IV B i zajmował się sprawami kościelnymi, brał udział w aresztowaniu polskich księży. Na podstawie zachowanych niemieckich akt ubezpieczeniowych z Ubezpieczalni Społecznej w Katowicach wynika, iż w/wym w okresie od 01.12.1940r do 30.06.1942r zatrudniony był w „Geheime Staatspolizei” w Katowicach w charakterze urzędnika kryminalnego. Hans DREIER – w okresie okupacji Komisarz gestapo w Sosnowcu. Według zeznań świadków kierował akcjami wysiedlania i wyniszczania ludności żydowskiej w Sosnowcu, Jaworznie, Będzinie.

(t. LIV, k-10751-10458) W toku śledztwa oględzinom poddano również materiały archiwalne o sygn. GK 164/597 – dot. Alberta MUELLERA, Waltera KRUGER i Roberta GAWENDA vel Fritz zawierające korespondencję – pisma w języku polskim i niemieckim pomiędzy Polską Misją Wojskową przy Radzie Kontroli w Niemczech a Główną Komisją Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce z 1950r. Na ich podstawie ustalono jedynie dane tożsamości Alberta MUELLERA, Waltera KRUGER i Roberta GAWENDA vel Fritz.

1. Walter KRUGER – ur. 13.07.1911r w Berlinie, od 01.05.1935r członek NSDAP, od 01.11.1933 członek Alleg. SS (Leibstandarte Adolf Hitler), od 01.03.1940r członek Waffen SS, od 30.01.1944r w stopniu Untersturmführera; Kriminalangesteller;
2. Robert GAWENDA - ur. 19.02.1898r w Roździenu, członek Gestapo w latach 1939-1945, Kriminal- Obersekretar w Opolu i Katowicach ;
3. Albert MULLER – ur. 31.05.1906r w Emden, od 01.10.1930 członek NSDAP, członek Alleg. SS (Leibstandarte Adolf Hitler), od 18.09.1939r członek Waffen SS, od 09.11.1943r w stopniu Obersturmführera

(t. XXXXI, k- 8125, t. XXXXIV, k- 8887-8931, t. XXXXV, k- 9071-9086) Oględzinom poddano również materiały archiwalne o sygn. IPN GK 164/62, IPN Ka 230/1712; IPN Ka 08/3502; IPN Ka 04/5021 – dot. Fryderyka BARTSCHA, stanowiące akta śledcze Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego p-ko BARTSCH. Z akt wynika, iż BARTSCH Fryderyk – ur. 13.07.1889r we Wrocławiu, s. Karola i Emilii, zamieszkały w Biskupicach, ul. Augusta 1, obywatel niemiecki, o wyznaniu ewangelickim, z

zawodu kupiec, o wykształceniu podstawowym, żonaty, został zatrzymany w dniu 14.06.1945r przez f-szy WUBP w Katowicach jako podejrzany o przynależność do NSDAP. W/wym został przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 18.06.1945r przez st. ref. Pawła Bryś - oficera śledczego WUBP w Katowicach. Podczas przesłuchania przyznał się do stawianego zarzutu. W aktach nie ujawniono materiałów dotyczących zakończenia postępowania.

(t. **XXXXV**, k- **9057-9070**) Na podstawie oględzin materiałów archiwalnych o sygn. IPN Ka 230/6542 – dot. Karola FREYTAGA zawierających wnioski o udzielenie informacji o osobie Karola Fraytaga oraz pismo MBP skierowane do WUBP w b. Stalinogrodzie z dnia 02.06.1954r dot. udzielenia informacji o osobie Karola Fraytaga oraz odpowiedź WUBP z 25.06.1954r - ustalono dane tożsamości Karola Freytaga. Z materiałów tych wynika, iż Karol FREYTAG – s. Gustawa i Anny zd. Borsch, urodzony 22.11.1907r w Berlinie, przybył z Magdeburga, ul. Papenstrasse 20 w nieustalonym okresie. W okresie okupacji zamieszkiwał w Katowicach, ul. Stawowa 7 i Kościuszki 25, był członkiem SS Sturmscharfuhrer. Jak wynika z kartoteki ponemieckiej pracował w Gestapo w Katowicach jako sekretarz kryminalny.

(t. **XI**, k- **127-128**) W śledztwie przeprowadzono również oględziny akt postępowania Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach o sygn. S 7.2001.Zn. Na podstawie ich analizy ustalono, że Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach pod sygn. S 7.2001.Zn prowadziła śledztwo w sprawie deportacji połączonej ze szczególnym udrczeniem ludności polskiej z miejscowości Wareżyn, Kuźnica Wareżyńska, Kuźnica Podleśna i Wojkowice Kościelne w powiecie będzińskim w 1942r przez żandarmerię i wojsko niemieckie, tj. o przest. z art. 124 kk w zw. z art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Powyższe postępowanie zostało zakończone wydaniem w dniu 31 grudnia 2004r postanowieniem o umorzeniu postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 7 kpk. W tomie III obejmującym karty od 420 do 633 ujawniono uwierzytelnione tłumaczenie z języka niemieckiego materiałów, nadesłanych w dniu 08 października 2001r przez Centralę z Ludwigsburga – z prowadzonego przez Centralną Jednostkę w Dortmundzie postępowania o sygn. 45 Js 27/69 - dotyczącego wysiedlenia Żydów z okręgu będzińskiego, w tym z Będzina i Sosnowca, prześladowań Żydów, deportacji, utworzenia getta w Kamionce i Sosnowcu Środuli oraz ostatecznej likwidacji getta w Będzinie i Sosnowcu. Prowadzone przez Centralną Jednostkę w Dortmundzie postępowanie o sygn. 45 Js 27/69 zostało umorzone zgodnie z § 170 ust. II kpk w związku z brakiem dowodów.

(t. **LXXI**, k- **14249**) W toku śledztwa poddano również oględzinom szcztatkowe materiały archiwalne w postaci akt o sygn. IPN Ka 06/1254 – stanowiące akta postępowania przygotowawczego prowadzonego przez PUBP

w Będzinie i WUBP w Katowicach dot. Henryka BARENBLAT, zawierające: kwestionariusz personalny Henryka Barenblat, rozkaz zatrzymania w/wym z dnia 11.03.1948r, kopie protokołów przesłuchania świadków: Poli Fenkiel z 22.03.1948r, Icka Waksmana z 13.03.1948r, Symchy Złotkowskiego z 14.03.1948r, Leona Wajntrauba z 14.03.1948r, Marii Chaji SZANCER z 13.08.1947r, Menyla WAJMBLUM z 13.08.1947r, Isera LEWKOWICZA z 01.08.1947r, Mojżesza Szwarca z 01.08.1947r, i 13.03.1948r, oraz protokoły przesłuchania podejrzanego Henryka Barenblat z 18. i 20.03.1948r i 13.08.1947r, odrębny zapisek zatytułowany „Przebieg sprawy Barenblata z dnia 11.03.1948r, wniosek PUBP w Będzinie skierowany do Naczelnika Wydziału Śledczego WUBP w Katowicach z dnia 13.03.1948r o zarządzeniu rewizji procesu sądowego przeciwko Henrykowi Barenblat, odpis zaprzysiężonego zeznania Symcha Kosmali z 05.01.1948r, protokół konfrontacji Henryka Barenblat i świadka Ickiem Waksman (bez daty) oraz korespondencję w postaci pism przewodnich.

Na podstawie powyższych akt ustalono, że w okresie od 10.07.1947r do 26.07.1947r PUBP w Będzinie prowadził postępowanie przeciwko Henrykowi Barenblat – s. Pysa, urodzonego 28.12.1914r w Będzinie, zatrzymanego 21.07.1947r w Cieszynie, byłemu Komendantowi Policji Żydowskiej na terenie powiatu Będzin, podejrzanemu o przestępstwo z art. 1 par 2 dekretu z dnia 31.08.1944r. W toku tego postępowania przesłuchano świadków: Pola Fenkiel z 22.03.1948r, Icka Waksmana z 13.03.1948r, Symchy Złotkowskiego z 14.03.1948r, Leona Wajntrauba z 14.03.1948r, Marii Chaji SZANCER z 13.08.1947r, Menyla WAJMBLUM z 13.08.1947r, Isera LEWKOWICZA z 01.08.1947r, Mojżesza Szwarca z 01.08.1947r, i 13.03.1948r, oraz podejrzanego Henryka Barenblat z 18. i 20.03.1948r i 13.08.1947r.

Wyrokiem z dnia 11.03.1948r sygn. KN 304/47 (II Ds. 572/47) Sąd Okręgowy w Sosnowcu na sesji wyjazdowej w Sądzie Grodzkim w Będzinie uniewinnił oskarżonego.

W toku prowadzonego śledztwa dokonano oględzin ponad 1300 akt byłego Sądu Grodzkiego w Będzinie, Sosnowcu, Czeladzi oraz sądów grodzkich z innych miast, z lat 1946-1950, w sprawach o uznanie za zmarłego lub stwierdzenie zgonu, a dotyczących osób narodowości żydowskiej, mieszkańców Będzina, Sosnowca i okolic. W oparciu o zawarte w tych aktach informacje oraz znajdujące się tam zeznania świadków stworzono imienną, liczącą 1139 nazwisk, listę ofiar zbrodni, osób narodowości żydowskiej mieszkańców Będzina, Sosnowca i okolic, którzy w okresie II wojny światowej zostali w getcie w Będzinie bądź Sosnowcu zamordowani, zmarli lub zostali wywiezieni do KL Auschwitz. Lista ta obejmuje dane osobowe tych osób, ich miejsca zamieszkania, czasami zawód lub sprawowaną funkcję oraz daty i okoliczności śmierci lub informacje o wywiezieniu z Będzina czy Sosnowca. Z oczywistych względów lista ta nie obejmuje wszystkich ofiar, ale i tak pokazuje ogrom i rodzaj zbrodni popełnionych na żydowskich mieszkańcach Będzina i Sosnowca.

(t. LI, k- 10327-10336) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 396/46 dot. stwierdzenia zgonu Hilela ABRAMCZYKA, Moszka ABRAMCZYKA, Natana ABRAMCZYKA, Noecha ABRAMCZYKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 września 1946r pełnomocnika Reginy z Abramczyków Igrowej – krewnej zmarłych na podstawie którego ustalono, że Hilel ABRAMCZYK, Moszek ABRAMCZYK, Natan ABRAMCZYK, Noech ABRAMCZYK w sierpniu 1943r w Sosnowcu w czasie akcji likwidacji getta zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu w dniu 04 sierpnia 1943r zostali skierowani do komory gazowej, gdzie ponieśli śmierć. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Arona Abramczyka, który wraz z w/wym jechał pociągiem do Oświęcimia - przesłuchanego przed sądem w dniu 19 września 1946r. Według jego relacji z powyższego transportu ocalało jedynie 20 osób, których skierowano do robót. Pozostała część zaraz po przeprowadzonej przez Niemców selekcji posłano do komór gazowych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 396/46, w którym stwierdził, iż:

- 1. Hilel ABRAMCZYK, s. Lewka i Frajndli zd. Szwajcer, urodzony w dniu 24 czerwca 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
- 2. Moszek ABRAMCZYK, s. Lewka i Frajndli zd. Szwajcer, urodzony w dniu 18 lipca 1900r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
- 3. Natan ABRAMCZYK, s. Lewka i Frajndli zd. Szwajcer, urodzony w dniu 14 września 1888r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
- 4. Noech ABRAMCZYK - s. Lewka i Frajndli zd. Szwajcer, urodzony w dniu 30 stycznia 1890r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli w dniu 04 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XL, k- 7923-7931) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 16/46 dot. stwierdzenia zgonu Josek ABRAMCZYK

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lutego 1946r pełnomocnika Szyji Abramczyka, na podstawie którego ustalono, że Jousek Abramczyk, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, przy ul. Targowej 15a, w grudniu 1943r został wywieziony przez Niemców z getta w Sosnowcu – Środula do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i zaraz po przyjeździe do obozu - w wyniku przeprowadzonej selekcji - został przeznaczony i wysłany do krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Arona Abramczyka i Joska Dawidowicza – więźniów obozu, którzy widzieli w/wym pokrzywdzonych prowadzonych do krematorium. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 16/46, w którym stwierdził, iż **Jousek ABRAMCZYK – s. Jakóba Lewka i Frajndli zd. Szwajcer, urodzony**

19 grudnia 1888r w Księżej Wulce pow. Kielce, zmarł w grudniu 1943r w Oświęcimiu.

(t. LII, k- 10362-10382)Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 402/46 dot. stwierdzenia zgonu Chawa Jenta ABRAMCZYK, Basia ABRAMCZYK, Zysła z Abramczyków SZPIRO, Perla z Abramczyków ROZENBERG, Laja z Abramczyków KON, Alter Chaim ABRAMCZYK, Dawid Moszek ABRAMCZYK, Szmul Chaskiel ABRAMCZYK, Szulim ABRAMCZYK, Abram Aba ABRAMCZYK

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 września 1946r pełnomocnika Arona Abramczyka – brata zmarłych na podstawie którego ustalono, że Chawa Jenta ABRAMCZYK, Basia ABRAMCZYK, Zysła z Abramczyków SZPIRO, Perla z Abramczyków ROZENBERG, Laja z Abramczyków KON, Alter Chaim ABRAMCZYK, Dawid Moszek ABRAMCZYK, Szmul Chaskiel ABRAMCZYK, Szulim ABRAMCZYK, Abram Aba ABRAMCZYK, zostali umieszczeni przez Niemców w sosnowieckim getcie. Chcąc uniknąć wysiedlenia i likwidacji ukryli się w bunkrze, gdzie Niemcy znaleźli ich we wrześniu 1943r i wszystkich jednocześnie rozstrzelali. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Abrama Szlezyngiera - członka brygady roboczej sprzątajacej getto - przesłuchanego przed sądem w dniu 18 września 1946r, który zeznał, iż wynosił z bunkra zwłoki zmarłych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 402/46, w którym, stwierdził, iż:

- 1. Chawa Jenta ABRAMCZYK, c. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzona w dniu 10 marca/23 marca 1902r w Sosnowcu;**
- 2. Basia ABRAMCZYK, c. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzona w dniu 15 października 1903r w Sosnowcu;**
- 3. Zysła z Abramczyków SZPIRO, c. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzona w dniu 3/16 października 1905r w Sosnowcu;**
- 4. Perla z Abramczyków ROZENBERG, c. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzona w dniu 16/29 stycznia 1907r w Sosnowcu;**
- 5. Laja z Abramczyków KON, c. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzona w dniu 25 maja 1912r w Sosnowcu;**
- 6. Alter Chaim ABRAMCZYK, s. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzony w dniu 17/30 stycznia 1913r w Sosnowcu;**
- 7. Dawid Moszek ABRAMCZYK, s. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzony w dniu 20 maja 1911r w Sosnowcu;**
- 8. Szmul Chaskiel ABRAMCZYK, s. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzony w dniu 10 lipca 1913r w Sosnowcu;**
- 9. Szulim ABRAMCZYK, s. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzony w dniu 19 sierpnia 1916r w Sosnowcu;**
- 10. Abram Aba ABRAMCZYK s. Szlamy i Dwojry z Kimelmanów małż. Abramczyk, urodzony w dniu 06 lipca 1918r w Sosnowcu; -**

ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, zmarli w dniu 30 września 1943r w Sosnowcu.

(t. LII, k- 10383-10391) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 404/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram i Gołda małżonkowie AJZENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 września 1946r pełnomocnika Szmula Eisenberg – syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Abram i Gołda małżonkowie AJZENBERG, zostali umieszczeni przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli. Chcąc uniknąć wysiedlenia i likwidacji ukryli się w uprzednio przygotowanym bunkrze, w którym zostali znalezieni przez Niemców w dniu 02 sierpnia 1943r i na miejscu rozstrzelani. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Haliny Gerstman - przesłuchanej przed sądem w dniu 30 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 404/46 w którym stwierdził, iż: **Abram AJZENBERG vel Eisenberg, s. Chaima I Gnedli z Majerczyków małż. Ajzenberg vel Eisenberg, urodzony w dniu 16 kwietnia 1889r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu: Golda z Rozenzaftów AJZENBERG vel Eisenberg, c. Machela i Szpryncy z Ginsbergów małż. Rozenzaft, urodzona w listopadzie 1888r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu**

(t. LXVI, k- 13282-13290) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 253/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim AJZENBERG i Jacheta z Winterów AJZENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Chila Wintera - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Chaim AJZENBERG i Jacheta z Winterów AJZENBERG - stali mieszkańcy Sosnowca zostali zastrzeleni w sierpniu 1943r przez Niemców w czasie akcji likwidacji getta na Środuli w Sosnowcu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Monety i Broni Saks przesłuchanymi przed sądem w dniu 30 lipca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 253/46, w którym stwierdzono, że: **Chaim AJZENBERG – urodzony dnia 05 stycznia 1904 r w Piasecznie, s. Moszka i Laji z Lipskich, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Jacheta z Winterów AJZENBERG – urodzona w dniu 09 listopada 1906r w Sosnowcu, c. Jakóba i Pesli z Rusinków, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13271-13281) akt archiwalnych Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 256/46 dot. stwierdzenia zgonu Dawid ANIELEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 lipca 1946r pełnomocnika Itki Anielewicz – córki zmarłego, na podstawie którego

ustalono, że Dawid ANIELEWICZ - stały mieszkaniec Modrzejowa - w czasie okupacji został wywieziony do obozu w Markstadt koło Wrocławia, gdzie zmarł w maju 1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Erlicha przesłuchaną przed sądem w dniu 23 grudnia 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 08 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 256/46, w którym stwierdzono, że: **Dawid ANIELEWICZ - s. Chaima-Szyji i Dwojry z Fermanów małżonków Anielewiczów, urodzony 10 sierpnia 1891r w Kłobucku, zmarł w dniu 31 maja 1943r w miejscowości Laskowice / Markstadt koło Wrocławia;**

(t. LVI, k- 11172-11176) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 557/46 dot. stwierdzenia zgonu Aron Icek ARBUZ

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r pełnomocnika Adeli Ajbeszyc - krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Aron Icek ARBUZ, stale mieszkający w Sosnowcu, przy ul. Będzińskiej 32 w czasie okupacji został przesiedlony wraz z rodziną do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 557/46, w którym stwierdził, iż: **Aron Icek ARBUZ - s. Chaima i Ruchli z Miedzińskich małżonków Arbuz, urodzony w dniu 27 lipca 1891r w Pyzdrach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11177-11181) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 558/46 dot. stwierdzenia zgonu Helena ARBUZ

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r pełnomocnika Adeli Ajbeszyc - krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Helena ARBUZ, stale mieszkająca w Sosnowcu, przy ul. Będzińskiej 32 w czasie okupacji została przesiedlona wraz z rodziną do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 558/46, w którym stwierdził, iż: **Helena ARBUZ - c. Lejbusia i Surli z Frochcwajgów małżonków Fiszel, urodzona w dniu 24 marca 1906r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12611-12625) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 135/48 dot. stwierdzenia zgonu Miriam ADLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 marca 1948r Adeli Abejszyc - siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Miriam ADLER stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W dniu 03 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, jej kryjówka została odnaleziona, Miriam ADLER wyciągnięta z niej i na miejscu zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bogusława Radziewicza przesłuchanego przed sądem w dniu 18 czerwca 1948r, który obserwował przebieg wydarzeń z ukrycia, a który jeszcze kilka dni później widział zwłoki pokrzywdzonej leżące na ziemi z licznymi ranami postrzałowymi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 01 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 135/48, w którym stwierdził, iż: **Miriam ADLER – c. Wolfa i Judessy z Fiszerów, urodzona w dniu 10 stycznia 1895r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVI, k- 3123-3144) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 238/47 dot. stwierdzenia zgonu Mośka Luzera ALTMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 lipca 1947 r. Judy Lejba Rodała, na podstawie którego ustalono, że Mosiek Luzer Altman ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mońka Frajbergiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 238/47, w którym stwierdził, iż **Mosiek Luzer ALTMAN – syn Binema i Chwuli z Frenklów małżonków Altman, urodzony 20 marca 1863r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 642/1947.

(t. XVI, k- 3205-3219) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 239/47 dot. stwierdzenia zgonu Herszła ALTMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 lipca 1947 r. Judy Lejba Rodała, na podstawie którego ustalono, że Herszel Altman ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mońka Frajbergiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 239/47, w którym stwierdził, iż **Herszel ALTMAN – syn Binema i Jachwety z Grinbergów małżonków Altman, urodzony w dniu 26 lipca 1889r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 05 sierpnia 1943 r. w**

Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 643/1947.

(t. XXXIII, k- 6564-6588) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 48/47 dot. stwierdzenia zgonu Rykli ADLERFLIGIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1947r pełnomocnika Ruchli Szejnhaft vel Szajnhoft – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rykla ADLERFLIGIEL - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w Oświęcimiu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawcę, która została przesłuchana przed sądem w dniu 05 marca 1947r oraz przez świadka Szlamę Libermana. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Rykla ADLERFLIGIEL w sierpniu 1943r wraz ze świadkiem została wysiedlona z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zamordowana. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 listopada 1948r postanowienie o sygn. Zg 48/47, w którym uznał za zmarłą **Rykla ADLERFLIGIEL – urodzona 12/24 lutego 1896r w Dąbrowie, córka Jakuba Hersza Szajnhofta i Frajdli z domu Magier – i stwierdził , iż w/wym zmarła w dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 158/1949.

(t. IX, k- 1693-1700) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 99/46 dot. stwierdzenia zgonu Lejzora Lipa BURSZTYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 lipca 1946 1946r Icka Jakóba Bursztyna – brata w/wym. na podstawie którego ustalono, że Lejzor Lip BURSZTYN ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie wojny został wywieziony przez Niemców na roboty przymusowe. W lutym 1944r zmarł na tyfus w obozie pracy w Groditz (koło Rychbachu). Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 9 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 99/46, w którym stwierdził, iż **Lejzor Lip BURSZTYN, syn Fajwla i Chany – Simy z Morszajnow, urodzony 22 maja 1899r w Chmielniku, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 29 lutego 1944r w Groditz.**

(t. VII, k- 1582-1589) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 96/46 dot. stwierdzenia zgonu Wulfa BURSZTYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 lipca 1946r Icka – Jakóba Bursztyna – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Wolf BURSZTYN ostatnio zamieszkały w Będzinie, 1 sierpnia 1943 r. został zastrzelony przez Niemców w getcie w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 9 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 96/46, w którym stwierdził, iż **Wulf BURSZTYN, syn Fajwla i Chany Simy z Morszajnow, urodzony 17 marca**

1893 w Chmielniku, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 1 sierpnia 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 819/1946.

(t. XXXIV, k- 6796-6807) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 80/47 dot. stwierdzenia zgonu Rejchla Majtla BURSZTYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 marca 1947r Jakuba Bursztyna, na podstawie którego ustalono, że Rejchla Majtla BURSZTYN, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zginęła podczas ewakuacji więźniów z Oświęcimia w drodze do Ravensbruck. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Jachete Bursztyna, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż w/wym została zastrzelona na przez eskortującego transport Niemca. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 80/47, w którym stwierdził, iż **Rejchla Majtla BURSZTYN urodzona w dniu 18/31 lipca 1903r w Wiślicy, c. Lejbusia i Dwojry z Tuchmajerów małż. Lida, zmarła w dniu 22 stycznia 1945r na drodze Oświęcim-Ravensbruck.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 418/1947.

(t. XXXIV, k- 6878-6887) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 103/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaim BERLINER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Szwajcera – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaim BERLINER, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został w dniu 1 sierpnia 1943r zastrzelony podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Fele Glajtman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 103/47, w którym stwierdził, iż **Chaim BERLINER, urodzony 03 grudnia 1907r w Będzinie, s. Pawła vel Fajwla i Lai ze Szwajcerów małż. Berlinger, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 477/1947.

(t. XXXV, k- 7022-7032) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 120/47 dot. stwierdzenia zgonu Nycha BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Icchoka Brauner zastępowanego przez Karolę Abramczyk, na podstawie którego ustalono, że Nycha BRAUNER,

ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 01 sierpnia 1943r, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Arona Balickiego, który został przesłuchany przed sądem w dniu 16 maja 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 120/47, w którym stwierdził, iż **Nycha BRAUNER, urodzona w dniu 15 listopada 1895r w Będzinie, c. Icyka Hersza i Masi zd. Kruk, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 542/1947.

(t. XXXV, k- 7033-7040) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 121/47 dot. stwierdzenia zgonu Lewek BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Icchoka Brauner zastępowanego przez Karolę Abramczyk, na podstawie którego ustalono, że Lewek BRAUNER, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w dniu 01 sierpnia 1943r, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Arona Balickiego, który został przesłuchany przed sądem w dniu 16 maja 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 121/47, w którym stwierdził, iż **Lewek BRAUNER, urodzony w dniu 20 grudnia 1889r w Będzinie, s. Lajzera Gecla i Gitli z Bajtnerów, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 543/1947.

(t. XXVIII, k- 5563-5580) akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 157/46 dot. stwierdzenia zgonu Ałta BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 września 1946r Chaima Majera Braunera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że **Ałta Brauner**, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jana Tancuła. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 157/46, w którym stwierdził, iż **Ałta BRAUNER – c. Arona i Sury zd. Preger, urodzona 10 sierpnia 1911r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 920/1946.

(t. XXVIII, k- 5581-5596) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 157/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywki BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 września 1946r Chaima Majera Braunera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rywka Brauner, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jana Tancuła. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 158/46, w którym stwierdził, iż **Rywka BRAUNER – c. Arona i Sury zd. Preger, urodzona 22 września 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 921/1946.

(t. XXVIII, k- 5597-5609) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 159/46 dot. stwierdzenia zgonu Chany BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 września 1946r Chaima Majera Braunera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chana Brauner, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jana Tancuła. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 159/46, w którym stwierdził, iż **Chana BRAUNER – c. Arona i Sury zd. Preger, urodzona 20 grudnia 1909r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 922/1946.

(t. XXVIII, k-5687-5698) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 160/46 dot. stwierdzenia zgonu Szlamy Józefa BRAUNERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 września 1946r Chaima Majera Braunera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szlama Józef Brauner ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1942r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jana Tancułę. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 160/46, w którym stwierdził, iż **Szlama Józef BRAUNER – s. Arona i Sury zd. Preger, urodzony 20 grudnia 1918r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 923/1946.

(t. XXIX, k-5702-5720) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 161/46 dot. stwierdzenia zgonu Pesli BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 września 1946r Chaima Majera Braunera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Pesla Brauner ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 161/46, w którym stwierdził, iż **Pesla BRAUNER – c. Arona i Sury zd. Preger, urodzona 17 lutego 1907r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 924/1946.

(t. XII, k- 2289-2305) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 173/46 dot. stwierdzenia zgonu Szaja BINSZTOK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 października 1946r pełnomocnika Małki Binsztok- córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szaja BINSZTOK, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Kamionkę, gdzie z początkiem lipca 1942r został wywieziony do obozu w Grossarnow, pow. Falkenberg, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Tobiasza Siwek- szwagra zmarłego, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 października 1946r. W/wym zeznał, iż w 1942r za pośrednictwem Gminy Wyznaniowej w Będzinie otrzymał z obozu Grossarnow zawiadomienie o śmierci szwagra. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 173/46, w którym stwierdził, iż **Szaja BINSZTOK, syn Jakuba Majera i Fajgli ze Studnibergów, urodzony w dniu 22 kwietnia 1893r w Szczekocinach, zmarł w dniu 31 grudnia 1942r w Grossarnow (Niemcy).** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 894/1946.

(t. XXIX, k-5757-5773) akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 166/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Szlamy BINSZTOKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Małki Binsztok - krewnej w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Szlama BINSZTOK ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 165/46, w którym stwierdził, iż **Abram Szlama BINSZTOK – s. Jankła Majera i Fajgli zd. Studnibergów, urodzony 21 lutego 1884r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe

ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 887/1946.

(t. XXX, k- 6029-6046) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 169/46 dot. stwierdzenia zgonu Sury Rajzli BINSZTOK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Małki Binsztok- krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Sura BINSZTOK, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942r, podczas akcji wysiedlania żydów z getta zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Blimę Bermana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 169/46, w którym stwierdził, iż **Sura Rajzla BINSZTOK – c. Sendera Hersza i Bajli Curtwi zd. Binsztok, urodzona 02/14 lutego 1891r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 13 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 889/1946.

(t. XIII, k- 2581-2596) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 224/46 dot. stwierdzenia zgonu Bajli BERLIŃSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1946r pełnomocnika Abrama Berlińskiego wujka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że 9 – letnia Bajla BERLIŃSKA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Laję Sztrubel, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 04 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, bezpośrednio po przyjeździe, wraz z innymi dziećmi została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 224/46, w którym stwierdził, iż **Bajla BERLIŃSKA, córka Mordki i Kajli z Kaców, urodzona 12 stycznia 1934r w Będzinie, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIII, k- 2597-2609) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 225/46 dot. stwierdzenia zgonu Szmula BERLIŃSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 listopada 1946r pełnomocnika Abrama Berlińskiego wujka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że 5 – letni Szmul BERLIŃSKI ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez

wnioskodawcę bezpośredniego świadka Laję Sztrubel, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzony w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 04 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, bezpośrednio po przyjeździe, wraz z innymi dziećmi został wysegregowany na śmierć i autem przewieziony do komory gazowej, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 225/46, w którym stwierdził, iż **Szmul BERLIŃSKI, syn Mordki i Kajli z Kaców, urodzony 09 lutego 1938r w Będzinie, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. VII, k- 1551-1563) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 92/46 dot. stwierdzenia zgonu Chai z Ptaszników BAUMOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1946r Szmula Bauma – męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaia z Ptaszników BAUMOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943 r. podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, została również wysiedlona Chaia z Ptaszników BAUMOWA. Zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu przeznaczona została do komory gazowej i autem odtransportowana na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 92/46, w którym stwierdził, iż **Chaia z Ptaszników BAUMOWA, córka Zysela i Blumy z Birnbaumów, urodzona 14 lutego 1892r w Działoszycach, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. VII, k- 1649-1656) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 107/46 dot. stwierdzenia zgonu Szmula BRAUNERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 3 sierpnia 1946r Macheli z Horowiczów Oplerowej – szwagierki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szmul BRAUNER ostatnio zamieszkały w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej w Będzinie na Kamionce, w czerwcu 1943r poniósł śmierć przez zastrzelenie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 107/46, w którym stwierdził, iż **Szmul BRAUNER, syn Haska i Frajdlu z domu Helberg, urodzony 2/14 stycznia 1885r w Zawierciu, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 771/1946.

(t. VIII, k- 1664-1669) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 109/46 dot. stwierdzenia zgonu Chawy Blimy BUKOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 8 sierpnia 1946r Liby z Hellerów Szenbergowej – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chawa Blima BUKOWSKA ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w sierpniu 1943r wraz z innymi Żydami wywieziona do

Oświęcimia, gdzie zaraz po przyjeździe, ze względu na swój podeszły wiek została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do komory gazowej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 109/46, w którym stwierdził, iż **Chawa Blima BUKOWSKA, z domu Lewkowicz, córka Judki i Ruchli z domu Sznajderman, urodzona 4 grudnia 1870r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 1 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. IX, k- 1736-1742) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 100/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Dawida BURSZTYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1946 Icka Jakóba Bursztyna – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Dawid BURSZTYN ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie wojny został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarł na skutek ogólnego wyczerpania. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 9 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 100/46, w którym stwierdził, iż **Abram Dawid BURSZTYN, syn Fajwla i Chany – Simy z Morszajnow, urodzony 27 listopada 1901r w Chmielniku, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 31 października 1943r w Oświęcimiu.**

(t. VII, k- 1473-1482) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 101/46 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Lejba BURSZTYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1946r Icka Jakóba Bursztyna – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Hersz Lejb BURSZTYN ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji niemieckiej znalazł się w getcie w Będzinie, gdzie podczas likwidacji getta w dniu 01 sierpnia 1943r został zastrzelony przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 9 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 101/46, w którym stwierdził, iż **Hersz Lejb BURSZTYN, syn Fajwla i Simy z Morszajnow, urodzony 25 grudnia 1889r w Chmielniku, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 822/1946.

(t. X, k- 1919-1931) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 368/47 dot. stwierdzenia zgonu Grojnema Bachmajera

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 listopada 1947 r. Masi Gliksztajn – bratanicy Grojnema Bachmajera, na podstawie którego ustalono, że Grojnem Bachmajer, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 10 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 368/47, w którym stwierdził, iż **Grojnem BACHMAJER, syn Chila i Chaji Gitli z Księżkich małżonków**

Bachmajer, urodzony w dniu 21 października 1878 r. w Działoszycach – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 185/1948.

(t. VII, k- 1431-1436) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 350/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawy BAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 października 1947 r. Szmula Bauma – syna Chawy Baum, na podstawie którego ustalono, że Chawa Baum, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 30 listopada 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone świadka Bronię Herszlikiewicz. Postanowieniem z dnia 20 listopada 1947r umorzono postępowanie na zasadzie art. 4 KN i art. 375 § 2 kpc.

(t. VII, k- 1437-1444) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 417/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawy BAUM

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 3 grudnia 1947 r. Zygmunta Bauma, na podstawie którego ustalono, że Chawa Baum, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 1 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szmula Bauma. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 417/47, w którym stwierdził, iż **Chawa BAUM, córka Lajzera i Pessy z Rozenblatów małżonków Fuks, urodzona w dniu 18 września 1877 r. w Warszawie – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 158/1948.

(t. VII, k- 1454-1461) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 351/47 dot. stwierdzenia zgonu Laji BLAJCHOWEJ

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 października 1947 r. Feliksa Blajcha – męża Laji Blajchowej, na podstawie którego ustalono, że Laja Blajchowa, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mirlę Wajcman. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 351/47, w którym stwierdził, iż **Laja BLAJCHOWA, córka Dawida i Czarny-Brajndli z Gutmanów małżonków Zilberberg, urodzona w dniu 18/31**

sierpnia 1905 r. w Stopnicy – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.

(t. VII, k- 1400-1413) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 428/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawy BORENSZTAJN i Chaji Ruchli MINC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 grudnia 1947 r. Jakuba Borensztajna – brata Chawy Borensztajn i wuja Chaji Ruchli Minc, na podstawie którego ustalono, że Chawa Borensztajn i Chaja Ruchla Minc, ostatnio zamieszkałe w Będzinie, w czasie okupacji zostały przeniesione do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 15 grudnia 1944 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, zostały zamordowane przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Adelę Leokadię Słaboszcz. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 428/47, w którym stwierdził, iż: **Chawa BORENSZTAJN, córka Wigdora i Bruchy Estery z Dreznerów małżonków Borensztajn, urodzona w dniu 18 stycznia 1922 r. w Szczekocinach – zmarła w dniu 16 grudnia 1944 r. w Będzinie; Chaja Ruchla MINC, córka Abrama Lejzora i Liby z Rozenblumów małżonków Minc, urodzona w dniu 16 października 1914 r. w Żarkach – zmarła w dniu 16 grudnia 1944 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 279/1948 i 280/1948.

(t. X, k- 1897-1906) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 398/47 dot. stwierdzenia zgonu Chany Laji BRANDYS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1947 r. Izraela Brandysa – męża Chany Laji Brandys, na podstawie którego ustalono, że Chana Laja Brandys, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu w Gliwicach, gdzie zmarła w dniu 10 października 1944 r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jakuba Honiga. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 398/47, w którym stwierdził, iż **Chana Laja BRANDYS, córka Moszka Szmula i Gitli ze Szwarbaumów małżonków Najman, urodzona w dniu 8/21 kwietnia 1907 r. w Zarzeczcu – zmarła w dniu 01 października 1944 r. w Gliwicach.**

(t. XXXVI, k- 7225-7235) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 151/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzli BRAUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 maja 1947 r. pełnomocnika Macheli Oplerowej – siostry zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rajzla BRAUNE ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Kamionce w Będzinie. W dniu 01 sierpnia 1943r w trakcie likwidacji getta rozpoczętej przez Niemców

została zastrzelona przez Niemców dokonywujących wysiedlenia ludności żydowskiej w chwili gdy - aby uniknąć wywiezienia - chciała się ukryć w zbożu na polu, przylegającym do placu, na którym była zgrupowana ludność żydowska podlegająca wysiedleniu. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Icka Oplera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż widział zwłoki w/wym, gdyż wówczas udało mu się uciec z transportu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 151/47, w którym stwierdził, iż: **Rajzla BRAUNER, córka Motla i Brandli z Rusów małż. Horowicz, urodzona 06 lutego 1893r w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 580/1947.

(t. LXVIII, k- 13583-13589) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 9/50 dot. stwierdzenia zgonu Lazar BIENENFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 maja 1950 pełnomocnika Rojzy Bienenfeld – żony zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Lazar BIENENFELD - zamieszkały w czasie okupacji w Będzinie - w czasie okupacji został wywieziony przez Niemców do obozu pracy przymusowej w Hundsfeld (psie Pole), gdzie zmarł z wycieńczenia i głodu w dniu 29.10.1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Henryka Trauba przesłuchanego przed sądem w dniu 24 maja 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 maja 1950r postanowienie o sygn. Zg 9/50, w którym stwierdził, iż: **Leib Lazar BIENENFELD – s. Kalmana i Scheindli z domu Grun, urodzony 27 grudnia 1903r w Krakowie, zmarł w dniu 29 października 1943r w Hundsfeld (Psie Pole)**

(t. V, k- 946-961) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 39/46 i Zg 40/46 dot. stwierdzenia zgonu Beniamina Wolfa BERMAN i Rajzli ze Szwarcbbaumów BERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 grudnia 1946r Bliny Bermana – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Beniamin Wolf BERMAN i Rajzla ze Szwarcbbaumów BERMAN, ostatnio zamieszkali w Czeladzi, w 1943r zostali wywiezieni do getta w Sosnowcu, gdzie w dniu 15 sierpnia 1943r zostali zastrzeleni przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie na podstawie zeznań świadka Icek Waksmana, Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 15 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 39/46, Zg 40/46, w którym stwierdził, iż : **Beniamin Wolf BERMAN – syn Hendla i Lai z Klajnerów małż. Barman, urodzony 8/20 grudnia 1888r w osadzie Szczekociny – zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie; Rajzla ze Szwarcbbaumów BERMAN – córka**

Abrama-Icka i Małki małż. Szwarbaum, urodzona 4/16 stycznia 1890r w osadzie Szczekociny, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.

(t. XXXI, k- 6177-6192) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 206/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba BERMANA i Ruchli BERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 października 1946r Blimy Berman - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jakub i Ruchla Berman, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Małka Binsztoka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 206/46, w którym stwierdził, iż: **Jakub BERMAN – s. Chendla i Laji zd. Klejner, urodzony 31 stycznia 1891r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 22 czerwca 1943r w Będzinie; Ruchla BERMAN zd. Wolchender – c. Dydji i Rejzli zd. Kazimierska, urodzona 12 maja 1882r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach: 185/1947 i 184/1947.

(t. XXXII, k- 6305-6319) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 11/47 dot. stwierdzenia zgonu Icka BERMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 stycznia 1947r pełnomocnika Blimy Bermana, na podstawie którego ustalono, że Icek BERMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 05 sierpnia 1942r w Będzinie podczas wysiedlenia Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Icek BERMAN został zastrzelony w jego obecności w Będzinie Kamionce przez Niemców podczas rejestracji ludności żydowskiej na boisku Sarmacji, bez żadnego powodu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 11/47, w którym stwierdził, iż **Icek BERMAN – urodzony w 1889r w Zawierciu, syn Chendla vel Hendla i Laji vel Łaji z Klajbergów małż. Berman, zmarł w dniu 05 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 245/1947.

(t. VII, k- 1598-1604) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 98/46 dot. stwierdzenia zgonu Joska Arona BURSZTYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 2 sierpnia 1946r Icka Jakoba Bursztyna – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Josek Aron BURSZTYN ostatnio zamieszkały w Będzinie,

podczas wojny został przewieziony do Oświęcimia, gdzie zmarł wskutek ogólnego wyczerpania w grudniu 1943r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 9 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 98/46, w którym stwierdził, iż **Josek Aron BURSZTYN, syn Fajwla i Chany – Simy z Morszajnow, urodzony 19 maja 1907 r. w Chmielniku – zmarł w Oświęcimiu 31 grudnia 1943r.**

(t. V, k- 962-973). Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 51/47 dot. stwierdzenia zgonu Chana Łaja z Kohnów vel Konów BLOCH i Tauby z Blochów SZTROCHLIC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 lipca 1947r adwokata Włodzimierza Kozarskiego, na podstawie którego ustalono, że Chana Łaja z Konów BLOCH oraz jej córka Tauba z Blochów SZTROCHLIC zamieszkiwały w Czeladzi i były właścicielkami nieruchomości. W bliżej nieustalonym okresie w 1943 r. podczas wysiedlania Żydów przez Niemców, w/wym zostały wywiezione do Będzina, a stamtąd do Buchenwaldu, gdzie Chana Łaja Bloch zmarła w dniu 20 lutego 1945r, z wycieńczenia, a Tauba z Blochów Sztrochlic - w dniu 26 lutego 1945r na tyfus. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 51/47, w którym stwierdził, iż **Chana Łaja z Konów BLOCH, c. Icka – Dawida Kohna vel Kona i Eli-Małki z Grajcerów, ur. w 1875r, ostatnio zamieszkała w Czeladzi – zmarła w dniu 20 lutego 1945r w Buchenwaldzie, zaś jej córka Tauba z Blochów SZTROCHLIC, c. Chany Łaji z Kohnów i Efroima Blochów, ur. 18 października 1897r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Czeladzi – zmarła w dniu 26 lutego 1945r w Buchenwaldzie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Czeladzi wysawił akt zgonu nr 84/1947 i 85/1947.

(t. XLIX, k- 9926-9932) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 210/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram Izaak BAJTNER i Hudesza Mirla DYMENTMAN zd. Bajtner.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 czerwca 1946r pełnomocnika Jochy Rajzli z Bajtnerów Szolowicz – siostry zmarłych, na podstawie którego ustalono, że rodzeństwo Abram Izaak BAJTNER i Hudesza Mirla DYMENTMAN zd. Bajtner ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni z kamienicy w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej nr 7 – której byli współwłaścicielami - do getta w Sosnowcu - Środuli. W dniu 05 sierpnia 1943r oboje zostali zastrzeleni przez Niemców w czasie akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Sabiny Hamel przesłuchanej przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 210/46, w którym stwierdził, iż: **Abram Izaak BAJTNER - s. Szlamy i Rywki zd. Bajtner małżonków Bajtner, urodzony w dniu 26 września 1892r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu;**

Hudesa Mirła DYMENTMAN zd. Bajtner – c. Szlamy i Rywki zd. Bajtner małżonków Bajtner, urodzona w dniu 26 sierpnia 1894r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. L, k- 10006-10015) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 265/46 dot. stwierdzenia zgonu Itła BERKOWICZ i Kałma BERKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 lipca 1946r Doroty Lubelskiej – ciotki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Itła BERKOWICZ i Kałma BERKOWICZ w 1943 wraz z całą rodziną zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu – Środuli. W dniu 01 sierpnia 1943r wśród trupów zastrzelonych i rannych Żydów przewiezionych z getta do szpitala żydowskiego w Sosnowcu ujawniono zwłoki Kałmy Berkowicza, a wśród ciężko rannych – Itlę Berkowicz, która zmarła wskutek odniesionych ran postrzałowych w dniu 03 sierpnia 1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego – pracownika szpitala, przesłuchanego przed sądem w dniu 16 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 265/46, w którym stwierdził, iż: **Kałma BERKOWICZ – s. Mendla i Cyrli zd. Gerychter, urodzony w dniu 20 marca 1892r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Itła BERKOWICZ zd. Lewkowicz – c. Szmula i Hindy zd. Hassenberg, urodzona w dniu 15 lutego 1900r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9872-9877) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 186/46 dot. stwierdzenia zgonu Josek BERKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 czerwca 1946r Chaji Berkowicz – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Josek BERKOWICZ ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w którym był właścicielem nieruchomości przy ul. Towarowej 8, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie z początkiem września 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta, albowiem wskutek podeszłego wieku był już niedołążny. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Rozy Słomnickiej przesłuchanej przed sądem w dniu 27 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 186/46, w którym stwierdził, iż: **Josek BERKOWICZ – s. Moszka i Hany zd. Kochtesfat małżonków Berkowicz, urodzony w dniu 05 stycznia 1871r w Sulmieszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11261-11268) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 584/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakub BINDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1946r pełnomocnika Zygmunta Bindera – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub BINDER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943 w/wym w czasie akcji likwidacji getta, ukrył się w schronie, w którym został znaleziony i zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Marii Birman przesłuchanej przed sądem w dniu 10 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 584/46 w którym, stwierdził, iż: **Jakub BINDER – s. Lewka i Dyny z Pozmantierów małżonków Binder, urodzony w dniu 24 maja 1884r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11153-11166) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 555/46 dot. stwierdzenia zgonu Maria Rachela BINENFELD

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r pełnomocnika Adeli Ajbeszyc – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Maria Rachela BINENFELD, stale mieszkająca w Sosnowcu, przy ul. Będzińskiej 32 w czasie okupacji została przesiedlona wraz z rodziną do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 555/46, w którym stwierdził, iż: **Maria Rachela BINENFELD – c. Pinkusa Dawida i Chany z Fiszlów małż. Binefeld, urodzona w 25 czerwca 1934r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11182-11186) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 559/46 dot. stwierdzenia zgonu Chana BINENFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r pełnomocnika Adeli Ajbeszyc – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chana BINENFELD, stale mieszkająca w Sosnowcu, przy ul. Będzińskiej 32 w czasie okupacji została przesiedlona wraz z rodziną do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o

sygn. Zg 559/46, w którym stwierdził, iż: **Chana BINENFELD – c. Lejbusia i Surla z Frochcwajgów małżonków Fiszel, urodzona w dniu 24 maja 1911r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11167-11171) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 556/46 dot. stwierdzenia zgonu Pinkus Dawid BINENFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r pełnomocnika Adeli Ajbeszyc – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Pinkus Dawid BINENFELD, stale mieszkający w Sosnowcu, przy ul. Będzińskiej 32 w czasie okupacji został przesiedlony wraz z rodziną do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 556/46, w którym stwierdził, iż: **Pinkus Dawid BINENFELD – s. Kalmana i Szjndli z Grunerów małżonków Bienefeld, urodzony w dniu 13 stycznia 1907r w Krakowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10165-10174) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 314/46 dot. stwierdzenia zgonu Markus BIRMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1946r Marii Birman – żony zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Markus BIRMAN w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam zamieszkiwał do 1944r. W lutym 1944r został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie w czerwcu bądź lipcu 1944r został zastrzelony przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonego z ranami postrzałowymi zostały odnalezione przez więźnia tego obozu - Froima Parasola na placu nieopodal głównej łaźni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Froima Parasol przesłuchanego przed sądem w dniu 23 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 314/46, w którym stwierdził, iż: **Markus BIRMAN – s. Chaskiela i Reginy z Szlezyngierów, urodzony w dniu 08 października 1893r w Częstochowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 lipca 1944r w Oświęcimiu.**

(t. LI, k- 10153-10164) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 313/46 dot. stwierdzenia zgonu Szyja BIRMAN i Helena BIRMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1946r Ludwika Birmana – brata i szwagra zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Szyja BIRMAN i Helena BIRMAN wraz z dziećmi, w

czasie okupacji w 1940 r. zostali przesiedleni do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam zamieszkiwali do sierpnia 1943r. W dniu 01 sierpnia 1943r. podczas przeprowadzonej przez Niemców akcji likwidacji getta w Sosnowcu Środuli, Helena Birman została zastrzelona, a jej mąż z ranami postrzałowymi przewieziony został do szpitala w Sosnowcu, gdzie zmarł wskutek odniesionych ran w dniu 10 sierpnia 1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego – woźnego szpitala żydowskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 08 sierpnia 1946r, który widział zwłoki znanego mu z widzenia Szyji Birmana oraz jego żony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 313/46, w którym stwierdził, iż: **Szyja BIRMAN – s. Chaskiela i Reginy zd. Szlezyngier małżonków Birman, urodzony w dniu 20 grudnia 1896r w Częstochowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Helena BIRMAN zd. Goldszajder – c. Lejbusia i Jachety zd. Szlezyngier, urodzona w dniu 28 września 1899r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13316-13323) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 248/46 dot. stwierdzenia zgonu Brandla BOLIMOWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Glajcera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Brandla BOLIMOWSKA w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 12 lub 14 sierpnia 1942r w czasie akcji wysiedleńczej przeprowadzonej przez Niemców na terenie getta w czasie zbiórki zarządzanej dla Żydów zamieszkałych na terenie Sosnowca na boisku sportowym przy Alei Mireckiego została zastrzelona przez żołnierza niemieckiego. Zwłoki jej zostały pochowane przez męża Mendla Bolimowskiego na miejscowym cmentarzu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Maksa Glejcera przesłuchanego przed sądem w dniu 07 września 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 07 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 248/46, w którym stwierdzono, że: **Brandla BOLIMOWSKA – c. Izaaka i Dwojry z Gotszajnow małż. Markowicz, urodzona 17 sierpnia 1899r w Sosnowcu, zmarła w dniu 14 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13373-13380) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 247/46 dot. stwierdzenia zgonu Henryk BOLIMOWSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Glajcera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Henryk BOLIMOWSKI w czasie okupacji został wysiedlony przez Niemców do obozu w Markstadt koło Wrocławu. Tam zmarł najpóźniej 30 kwietnia 1943r wskutek wycieńczenia. Powyższe okoliczności

zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szetla przesłuchanego przed sądem w dniu 07 września 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 07 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 247/46, w którym stwierdzono, że **Henryk BOLIMOWSKI – s. Mendla i Brandli z Markowiczów, urodzony 04 marca 1926r w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 kwietnia 1943r w Markstadt koło Wrocławia.**

(t. LXVI, k- 13308-13315) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 249/46 dot. stwierdzenia zgonu Mendel BOLIMOWSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Glajcera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mendel BOLIMOWSKI w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 03 sierpnia 1943r w czasie akcji wysiedleńczej przeprowadzonej przez Niemców na terenie getta został zastrzelony przez żołnierza niemieckiego. Zwłoki jego zostały pochowane na cmentarzu sosnowieckim. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Maksa Glejcera przesłuchanego przed sądem w dniu 07 września 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 07 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 249/46, w którym stwierdzono, że **Mendel BOLIMOWSKI – s. Chaima Lejba i Baci z Kernów małżonków Bolimowskich, urodzony 05 listopada 1893r w Będzinie, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9917-9925) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 209/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaji Sury BORENSZTAJN i Udli HAMBURGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r pełnomocnika Moszka Hamburgera – brata zmarłych, na podstawie którego ustalono, że siostry Chaja Sura BORENSZTAJN i Udla HAMBURGER ostatnio zamieszkałe w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu - Środuli. W dniu 05 sierpnia 1943r zostały zastrzelone przez Niemców w czasie akcji likwidacji getta, a ich zwłoki znajdujące się przed domem przy ul. Kalkzeile – Wapienna nr 22 zostały ujawnione i rozpoznane przez Jakuba Neufelda – członka kolumny roboczej zajmującej się sprzątaniami getta i grzebaniem zwłok. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami w/wym świadka przesłuchanego przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 209/46, w którym stwierdził, iż: **Chaja Sura BORENSZTAJN - c. Chaima Lejby i Chany z Jakobsonów małżonków Hamburger, urodzona w dniu 28 maja 1899r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Udla HAMBURGER - c. Chaima Lejby i Chany z Jakobsonów małżonków Hamburger, urodzona w dniu 05 października 1910r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9909-9916) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 208/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszka BORENSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r pełnomocnika Moszka Hamburgera – szwagra zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek BORENSZTAJN ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, był właścicielem nieruchomości położonej w Sosnowcu przy ul. Targowej 19. W czasie okupacji został przesiedlony do getta w Sosnowcu - Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukrył się w bunkrze, gdzie został znaleziony i zastrzelony przez niemieckiego policjanta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Adeli Boruchowskiej przesłuchanej przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 208/46, w którym stwierdził, iż: **Moszek BORENSZTAJN – s. Mordki i Cyni małżonków Borensztajn, urodzony w dniu 01 lipca 1890r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10770-10777) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 510/46 dot. stwierdzenia zgonu Cwela BRESZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 listopada 1946r pełnomocnika Hanny Lubelskiej - Katz – siostry zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Cwela BRESZEL w marcu 1943r została przesiedlona do getta w Sosnowcu Środuli. W sierpniu 1943r została zastrzelona przez Niemców w bunkrze w czasie akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakóba Neufeld przesłuchanego przed sądem w dniu 25 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 510/46, w którym stwierdził, iż: **Cwela BRESZEL zd. Żmigród – c. Nuchyma i Ruchli Lai z Libarskich, urodzona w dniu 01 stycznia 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 08 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 7992-7997) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 32/46 dot. stwierdzenia zgonu Szyja BUCHNER

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 marca 1946r pełnomocnika Chaja Wajcmana - krewnego pokrzywdzonego, na podstawie którego ustalono, iż Szyja BUCHNER ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w 1943r został przesiedlony do getta w Sosnowcu na Środuli. W dniu 16 sierpnia 1943r podczas podjętej próby ucieczki z getta został zastrzelony na granicy getta przez f-szy żandarmerii niemieckiej. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Gucia Mandelbaum, który został przesłuchany przed sądem w dniu 16 kwietnia

1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 06 maja 1946r o sygn. Zg 32/46 stwierdził, iż **Szyja BUCHNER – s. Wolfa i Ruchli z Szyldfracznów małżonków Buchner, urodzony w 1897 r w Zawierciu, zmarł w dniu 16 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k- 11939-1194) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 247/47 dot. stwierdzenia zgonu Jekiel vel Joachim BERLIŃSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 maja 1947r Chany Szpiro - krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jekiel vel Joachim BERLIŃSKI stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam na początku września 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 19 maja 1946r, który pracując w szpitalu żydowskim na terenie getta w Sosnowcu, w okresie pomiędzy 01 a 10 września 1943r w kostnicy szpitala widział zwłoki krewnego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 247/47, w którym stwierdził, iż: **Jekiel vel Joachim BERLIŃSKI – s. Urysa i Gitli ze Sztajnow małżonków Berliński, urodzony w dniu 31 sierpnia 1888r w Obiechowie powiatu włoszczowskiego, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 10 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12151-12159) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 379/47 dot. stwierdzenia zgonu Batsheva BIDERMAN

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 sierpnia 1947r pełnomocnika Józefa Dafnera – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Batsheva BIDERMAN stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W połowie miesiąca sierpnia 1943r została zastrzelona wraz z mężem i synem w getcie przez SS-manów za niestawienie się na zbiórkę. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Stawskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 06 października 1947r., który zeznał, iż nie widział samego faktu zastrzelenia, ale dowiedział się od innych o tym fakcie, a na trzeci dzień będąc wyznaczonym do kolumny roboczej do uprzątnięcia trupów, rozpoznał zwłoki dobrze mu znanych Bidermanów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 kwietnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 379/47, w którym stwierdził, iż: **Batsheva BIDERMAN zd. Bernstein – c. Altera i Rywki Racheli z Bernsteinów, urodzona w dniu 10 maja 1892r w Jerozolimie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12137-12150) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 378/47 dot. stwierdzenia zgonu Mordechaj Eliezer Menachem BIDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 sierpnia 1947r pełnomocnika Józefa Dafnera – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mordechaj Eliezer Menachem BIDERMAN stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W połowie miesiąca sierpnia 1943r został zastrzelony wraz z żoną i synem w getcie przez SS-manów za niestawienie się na zbiórkę. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Stawskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 06 października 1947r. , który zeznał, iż nie widział samego faktu zastrzelenia , ale dowiedział się od innych o tym fakcie, a na trzeci dzień będąc wyznaczonym do kolumny roboczej do uprzątnięcia trupów, rozpoznał zwłoki dobrze mu znanych Bidermanów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 kwietnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 378/47, w którym stwierdził, iż: **Mordechaj Eliezer Menachem BIDERMAN- s. Yerachmiela Josepha i Nechamy zd. Perlow, urodzony w dniu 10 maja 1892r w Jerozolimie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12160-12169) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 380/47 dot. stwierdzenia zgonu Moszek BIDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 sierpnia 1947r pełnomocnika Józefa Dafnera – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek BIDERMAN stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W połowie miesiąca sierpnia 1943r został zastrzelony wraz z rodzicami w getcie przez SS-manów za niestawienie się na zbiórkę. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Stawskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 06 października 1947r., który zeznał, iż nie widział samego faktu zastrzelenia, ale dowiedział się od innych o tym fakcie, a na trzeci dzień będąc wyznaczonym do kolumny roboczej do uprzątnięcia trupów, rozpoznał zwłoki dobrze mu znanych Bidermanów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 kwietnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 380/47 w którym, stwierdził, iż: **Moszek BIDERMAN – s. Mordki Lejzora Menachema vel Mordechaja Eliezera Menachema i Bos Szejwy vel Batshevy zd. Bernstejn, urodzony w dniu 10 stycznia 1919r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11482-11490) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 22/47 dot. stwierdzenia zgonu Icek BORUCHOWSKI i Chaja Ryla BORUCHOWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Dawida Boruchowskiego – brata zmarłych, na podstawie którego ustalono, że rodzeństwo Icek BORUCHOWSKI i Chaja Ryla BORUCHOWSKA stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniach 01-02 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców podczas ucieczki. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Stanisława Wajnszyba przesłuchanego przed sądem w dniu 13 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 22/47, w którym stwierdził, iż: **Icek BORUCHOWSKI – s. Eliasza i Rywki z Głajtmanów, urodzony w dniu 22 sierpnia 1899r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Chaja Ryla BORUCHOWSKA żemężna Tajner– c. Eliasza i Rywki z Głajtmanów, urodzona w dniu 27 lutego 1893r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXVII, k- 5328-5344) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 147/46 dot. stwierdzenia zgonu Wolfa BORUCHOWSKIEGO i Rozy Hwuli BORUCHOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Hendli Fogelgarn, na podstawie którego ustalono, że Wolf BORUCHOWSKI i Roza Hwula BORUCHOWSKA, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 147/46, w którym stwierdził, iż **Wolf BORUCHOWSKI – S. Eljasza i Rywki zd. Głajtman, urodzony w 1899r w Sosnowcu i Roza Hwula BORUCHOWSKA zd. Till – córka Szlamy Kałmy i Estery zd. Wiener, urodzona w 1899r w Będzinie, ostatnio zamieszkali w Będzinie - zmarli w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 687/1946 i 686/1946.

(t. XXIX, k-5833-5848) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 143/46 dot. stwierdzenia zgonu Liliany BORUCHOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Handli Fogelgarn – krewnej w/wym, na podstawie którego ustalono, że Liliana BORUCHOWSKA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 05 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 143/46, w którym stwierdził, iż **Liliana BORUCHOWSKA – c. Wolfa i Róży – Hwuli zd. Tyla, urodzona 06 lutego 1931r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe

ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 180/1947.

(t. LVII, k- 11413-11422) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 8/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla BRAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 grudnia 1946r pełnomocnika Pesli Brat – szwagierki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla BRAT stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w końcu czerwca 1943r została zastrzelona wraz z dwojgiem dzieci przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Anny Arbis przesłuchanej przed sądem w dniu 21 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 8/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla z Kwaśniewskich BRAT – c. Borucha i Marii małż. Kwaśniewskich, urodzona w dniu 23 maja 1900r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11404-11412) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 7/47 dot. stwierdzenia zgonu Hena BRAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 grudnia 1946r pełnomocnika Pesli Brat – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Hena BRAT stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodzicami została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w końcu czerwca 1943r została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Anny Arbis przesłuchanej przed sądem w dniu 07 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 7/47, w którym stwierdził, iż: **Hena BRAT - Chaskiela Lejzora i Fajgli z Kwaśniewskich małż. Brat, urodzona w dniu 15 kwietnia 1926r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11396-11403) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 7/47 dot. stwierdzenia zgonu Józef Ber BRAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1946r pełnomocnika Pesli Brat – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Józef Ber BRAT - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w końcu czerwca 1943r został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Anny Arbis przesłuchanej przed sądem w dniu 21 lutego 1947r. W/wym zeznała, iż wraz z Józefem Brat rozstrzelano jego matkę – Fajglę z Kwaśniewskich oraz siostrę Henę. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu

uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 6/47, w którym stwierdził, iż: **Józef Ber BRAT – s. Chaskiela Lejzora i Fajgli z Kwaśniewskich małż. Brat, urodzony w dniu 02 sierpnia 1936r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12259-12265) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 440/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla BRENER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1947r Ajzyka Brener - szwagra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rajzla BRENER stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1942r w czasie przeprowadzanej przez Niemców selekcji Żydów na boisku przy ul. Aleja w Sosnowcu znalazła się w grupie przeznaczonej do wysiedlenia. W nocy z 12/13 sierpnia 1942r, gdy usiłowała przedostać się do grupy przeznaczonej do zwolnienia, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ruchli Wajnsztok przesłuchanej przed sądem w dniu 02 października 1947r, która wprawdzie nie widziała okoliczności śmierci pokrzywdzonej, lecz widziała jej zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 440/47, w którym stwierdził, iż: **Rajzla BRENER – c. Izraela i Małki Laji z Farberów, urodzona w dniu 13 stycznia 1890r w Byczynie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 13 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11906-11912) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 228/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja BRONSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 kwietnia 1947r Chaima Cukier – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chaja BRONSZTAJN stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 20 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Broni Herszlikiewicz - przesłuchanej przed sądem w dniu 12 maja 1947r. W/wym zeznała, iż zwłoki krewnej leżące na ulicy pół dnia, zostały uprzątnięte przez kolumnę robotniczą. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 12 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 228/47, w którym stwierdził, iż: **Chaja BRONSZTAJN – c. Lewka i Mariem ze Szpryngierów małżonków Federman, urodzona w dniu 05 lutego 1891r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11829-11838) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 176/47 dot. stwierdzenia zgonu Józef BRUKNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 marca 1947r Balki Lask - siostry zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Józef BRUKNER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W końcu sierpnia 1943r w/wym został zastrzelony przez Niemców podczas akcji wysiedlania Żydów z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Róży Jeleń oraz Abrama Lajtnera - przesłuchanych przed sądem w dniu 01 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 01 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 176/47, w którym stwierdził, iż: **Józef BRUKNER- s. Izaaka i Fajgli Rajzli z Hercbergów, urodzony w dniu 16 sierpnia 1928r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12092-12099) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 365/47 dot. stwierdzenia zgonu Brajndla BUGAJSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 sierpnia 1947r pełnomocnika Chaima Bugajskiego – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Brajndla BUGAJSKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W połowie lutego 1943r w czasie łapanki, podczas stawiania oporu została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Brana Herszlikiewicza przesłuchanego przed sądem w dniu 27 sierpnia 1947r. W/wym zeznał, iż aby uniknąć wywiezienia do obozu w Oświęcimiu ukryła się w grupie Żydów zakwalifikowanych do pracy, gdzie została ujawniona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 365/47, w którym stwierdził, iż: **Brajndla z Rajzmanów BUGAJSKA - c. Icka i Udli z Olmerów małż. Rajzman, urodzona w dniu 5/17 listopada 1886r w Strzeszkowicach pow. Jędrzejów, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 lutego 1943r w Sosnowcu.**

(t. XV, k- 3056-3075) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 232/47 dot. stwierdzenia zgonu Icka BUGAJSKIEGO i Mariem Rywki BUGAJSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1947 r. przez Chaima Bugajskiego – brata Icka Bugajskiego, na podstawie którego ustalono, że Icek Bugajski i Mariem Rywka Bugajska, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przeniesieni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 04 maja 1942 r. podczas likwidacji getta, zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szlamę Kierkowskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 232/47, w którym stwierdził, iż: **Icek BUGAJSKI – syn Janka i Brajndli z Rajzmanów, urodzony w 1911r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 15 lipca**

1942r w Będzinie; Mariem Rywka BUGAJSKA – córka Joska i Estery Dwojry z Wojnrachów małżonków Taubenblat, urodzona w 1911r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 15 maja 1942r w Będzinie.

(t. LXIII, k-12578-12590) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 83/48 dot. stwierdzenia zgonu Helena BERKOWICZ zd. Markowicz i Felicja BERKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 lutego 1948r pełnomocnika Luzera Markowicza - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Helena BERKOWICZ zd. Markowicz i Felicja BERKOWICZ stałe mieszkanki Sosnowca, przy ul. Dęblińskiej, w czasie okupacji zostały przesiedlone do getta na Środulę w Sosnowcu. W maju 1943r podczas spędzania Żydów na plac, Helena BERKOWICZ zd. Markowicz i jej córka Felicja BERKOWICZ usiłowały zbiec. Wówczas zostały zastrzelone przez Niemców serią z automatu, a ich ciała wraz z innymi zastrzelonymi, przeniesione do wagonu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Ity Rygiel przesłuchanej przed sądem w dniu 30 marca 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 83/48, w którym stwierdził, iż: **Helena BERKOWICZ zd. Markowicz - c. Izaaka i Dwojry z Gutszajnow, urodzona w dniu 01 kwietnia 1905r w Sosnowcu; ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; Felicja BERKOWICZ – c. Majera Isera i Heleny z Markowiczów, urodzona w dniu 18 kwietnia 1934r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarły w dniu 15 maja 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12864-12874) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 480/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaja BERLINSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1948r Chaima Berlinskiego – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chaja BERLINSKA w czasie okupacji na stałe zamieszkała w Sosnowcu, została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 05 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez samego męża, który został przesłuchany przed sądem w dniu 19 stycznia 1949r. W/wym zeznał, iż w dniu 01 sierpnia 1943r, gdy Niemcy rozpoczęli akcje likwidacji getta, zabrał żonę i dzieci z prywatnego mieszkania do budynku szpitalnego w Sosnowcu, gdzie pracował jako sanitariusz. Gdy w dniu 05 sierpnia 1943r w godzinach popołudniowych Niemcy prowadzili transport Żydów na dworzec do Nowego Będzina, gdy kolumna znalazła się w pobliżu budynku szpitalnego i gdy kilka osób oderwało się od kolumny szukając schronienia na podwórzu szpitalnym, Niemcy zaczęli strzelać do tych ludzi. W czasie tej strzelaniny została zastrzelona żona wnioskodawcy, która znajdowała się w tym czasie na podwórzu szpitalnym. Po przeprowadzonym

posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 19 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 480/48, w którym stwierdził, iż: **Chaja BERLINSKA z Lajchterów – c. Wolfa i Fajgli z Szpiglerów vel Sztyglerów, urodzona w 1901r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12529-12535) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 28/48 dot. stwierdzenia zgonu Hirsch BOHMERWALD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 stycznia 1948r Zofii Bohmerwald – wdowy po zmarłym, na podstawie którego ustalono, że Hirsch BOHMERWALD, stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji wraz z żoną i dzieckiem został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie pracował jako lekarz. Po likwidacji getta został umieszczony wraz z resztą Żydów w obozie pracy przy ul. Piotrkowskiej na Środuli, z którego po upływie około sześciu tygodni uciekł z rodziną. W październiku 1943r Hirsch BOHMERWALD został schwytany przez Niemców w Sosnowcu i wraz z innymi uciekinierami przewieziony samochodem do obozu, celem odtransportowania do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W czasie uzupełnienia tego transportu, usiłował uciec z samochodu. Wówczas nadjechał z tyłu drugi samochód wojskowy, z którego gestapowcy zastrzelili pokrzywdzonego z karabinu maszynowego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 stycznia 1948r, który zeznał iż osobiście ładował zwłoki pokrzywdzonego, które samochodem zostały wywiezione z innymi do krematorium w Oświęcimiu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 28/48, w którym stwierdził, iż: **Hirsch BOHMERWALD – s. Simchy i Szajndli z Grossów, urodzony w dniu 18 kwietnia 1893r w Brodach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 października 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12710-12721) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 251/48 dot. stwierdzenia zgonu Eutla BRUKNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 czerwca 1948r Bali Lask - siostry zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Eutla BRUKNER stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, jej kryjówka została znaleziona, a Eutla BRUKNER zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Róży z Preisów Jelni przesłuchanej przed sądem w dniu 18 czerwca 1948r, która ukrywała się w w/wym bunkrze wraz ze swoją najbliższą rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 czerwca 1948r postanowienie o sygn. Zg 251/48, w którym stwierdził, iż: **Eutla BRUKNER – c. Szlamy i Tyli z Grossów małż. Brukner, urodzona w dniu 16**

października 1892r w Dąbrowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LXIII, k-12702 – 12709) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 250/48 dot. stwierdzenia zgonu Józef BRUKNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 czerwca 1948r Bali Lask - siostry zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Józef BRUKNER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się w bunkrze. W dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, jego kryjówka została znaleziona, a Józef BRUKNER zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Róży z Preisów Jelni przesłuchanej przed sądem w dniu 18 czerwca 1948r, która ukrywała się w w/wym bunkrze wraz ze swoją najbliższą rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 czerwca 1948r postanowienie o sygn. Zg 250/48, w którym stwierdził, iż: **Józef BRUKNER – s. Szlamy i Tyli z Grossów małż. Brukner, urodzony w dniu 11 listopada 1890r w Dąbrowie Górniczej, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12909-12919) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 13/49 dot. stwierdzenia zgonu Rachla BINSZTOK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 stycznia 1949r Abrama Mojzesza – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rachla BINSZTOK w czasie okupacji na stałe zamieszkała w Sosnowcu została przesiedlona do getta, gdzie w dniu 22 czerwca 1943r w czasie częściowej likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym oraz akt małżeństwa. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Henryka Berlińskiego, który został przesłuchany przed sądem w dniu 03 lutego 1949r. W/wym zeznał, iż w dniu 22 czerwca 1943r pracując jako sanitariusz szpitala żydowskiego w Sosnowcu, został wydelegowany przez Niemców wraz z innymi do pracy w brygadzie sprzątającej zwłoki zabitych, wśród których rozpoznał zwłoki krewniej Ruchli Binsztok – żony Moszka Binsztoka. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 03 lutego 1949r postanowienie o sygn. Zg 13/49, w którym stwierdził, iż: **Rachla BINSZTOK zd. Lajchter – c. Herszlika i Hendli z Hercbergów, urodzona w dniu 10 marca 1891r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-13996-14007) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 52/56 dot. stwierdzenia zgonu Zyska SIEDZIARZA, Rywki BRANDYS zd. Siedziarz, Lejba BRANDYSA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 lutego 1956r Adama Brandysa – męża Rywki Brandys, na podstawie którego ustalono, że Zyska SIEDZIARZA – teść wnioskodawcy, Rywki BRANDYS zd. Siedziarz –żona wnioskodawcy i syn wnioskodawcy - Lejb BRANDYS – ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali umieszczeni w getcie na Środuli w Sosnowcu, gdzie w dniu 05 sierpnia 1943r podczas ogólnego wysiedlenia Żydów z Sosnowca do Oświęcimia zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawcę przesłuchanego przed sądem w dniu 04 kwietnia 1956r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 17 kwietnia 1956r postanowienie o sygn. II 2 Ns 52/56, w którym stwierdził, iż :

1. **Zysła SIEDZIARZ – syn Kielmana i Małki, urodzony 01 lipca 1887r w Opatowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
2. **Rywka BRANDYS zd. Siedziarz – córka Zysła i Małki, urodzonej 26 maja 1916r w Opatowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu;**
3. **Lejb BRANDYS – syn Adama i Rywki zd. Siedziarz, urodzony 11 lutego 1941r w Opatowie, ostatnio zamieszkały przy rodzicach w Sosnowcu - zmarli w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 13084-13092) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. Zg 86/46 dot. stwierdzenia zgonu Rudolfiną BETTEROWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia sierpnia 1946r Samuela Bettera – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rudolfiną BETTEROW ostatnio zamieszkała w Cieszynie, w czasie wojny została przesiedlona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W pierwszej połowie marca 1944r wraz z innymi więźniami została załadowana na auto i odwieziona do krematorium obozowego, gdzie została zagazowana. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchaną w charakterze świadka Olę Lencerową. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Cieszynie wydał w dniu 09 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 86/46, w którym stwierdzono, że: **Rudolfiną BETTEROWA – ur. 15 stycznia 1900r w Niemieckiej Lutyni, wdowa, c. Salomona Lancera i Gizeli z domu Urbachowej, ostatnio zamieszkała w Cieszynie zmarła w dniu 08 marca 1944r w Oświęcimiu.**

(t. XXVII, k- 5400-5412) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 191/46 dot. stwierdzenia zgonu Arona BORZYKOWSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Mojżesza Zyskinda- kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Aron Borzykowski, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 21 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Lejba Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 191/46, w którym stwierdził, iż **Aron BORZYKOWSKI – syn Abrama i Elki zd. Frochowajg, urodzony 13 października 1884r w Będzinie, ostatnio**

zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 883/1946.

(t. XXVII, k- 5413-5422) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 192/46 dot. stwierdzenia zgonu Tauby BORZYKOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Mojżesza Zyskinda- kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Tauba Borzykowska, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 21 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Lejba Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 192/46, w którym stwierdził, iż **Tauba BORZYKOWSKA – córka Abrama i Elki zd. Frochowajgm urodzona 09 grudnia 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 902/1946.

(t. XXVII, k- 5423-5435) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 193/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama BORZYKOWSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Mojżesza Zyskinda- wujka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Borzykowski, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 21 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Lejba Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 193/46, w którym stwierdził, iż **Abram BORZYKOWSKI – syn Chaskiela i Tauby zd. Herszweld, urodzony 31 października 1858r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 885/1946.

(t. XXXIX, k- 7827-7841) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 55/48 dot. stwierdzenia zgonu Pinkus Lewka BUCHWAJC i Ita z Szenbergów BUCHWAJC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 stycznia 1948r przez Wacława Buchwajca – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Pinkus Lewka BUCHWAJC i Ita z Szenbergów BUCHWAJC, ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali w dniu 01 sierpnia 1943r wysiedleni przez Niemców z Będzina do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu na dworcu zostali wysegregowani go grupy Żydów przeznaczonych do komory gazowej i tam straceni. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Zygmunta Baum, który

został przesłuchany przed sądem w dniu 11 marca 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 55/48, w którym stwierdził, iż **Pinkus Lewek BUCHWAJC – urodzony 22 czerwca/09 lipca 1887r w Słomnikach s. Mordki Józefa i Chaii ze Strzegowskich i Ita z Szenbergów BUCHWAJC – urodzona 14 marca 1891r w Będzinie, c. Icyka i Chawy z Kacengoldów - zmarli w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. IV, k- 848-860) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 142/47 dot. stwierdzenia zgonu Malki CHAJI vel Malwiny SZAJER

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1947r Fajgi z Szyjowiczów Szwarcowej, na podstawie którego ustalono, że Malka Chaja vel Malwina Szajer, ostatnio zamieszkała w Dobieszowicach, zmarła w dniu 16 lipca 1942r podczas likwidacji getta w Będzinie, zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Izaaka Nowaka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 142/47, w którym stwierdził, iż **Malka CHAJA vel Malwina SZAJER – urodzona 15 maja 1871r w Skale, c. Moszka i Ruchli z Haperów- zmarła w dniu 16 lipca 1942r w Będzinie.**

(t. VI, k- 1191-1198) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 403/47 dot. uznanie za zmarłego Izraela CHLEWICKIEGO i Chany CHLEWICKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 listopada 1947 r. Lajby Chlewickiego, na podstawie którego ustalono, że Izrael Chlewicki i Chana Chlewicka, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zostali zabici przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 kwietnia 1949 r. postanowienie o sygn. Zg 403/47, w którym stwierdził, iż **Izrael CHLEWICKI, syn Joska i Fajgli z Glików małżonków CHLEWICKICH, urodzony w dniu 08/20 grudnia 1871 r. we Włoszczowej i Chana CHLEWICKA, córka Jakuba i Perli z Litauerów małżonków Frochcwajg, urodzona w dniu 23 grudnia 1864 r. w Będzinie – uznani zostali za zmarłych, a data ich śmierci ustalona została na dzień 31 grudnia 1946 r. w miejscu nie ustalonym.**

(t. X, k- 1883-1896) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 400/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery CZAPLICKIEJ i Moszka CZAPLICKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1947 r. Izaaka Czaplickiego, na podstawie którego ustalono, że oboje ww., ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przeniesieni do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd podczas likwidacji getta w Będzinie, zostali wywiezieni do obozu w Płaszowie, gdzie Estera Czaplicka

zmarła w dniu 20 grudnia 1942 r., zaś Moszek Czaplicki zmarł w dniu 5 stycznia 1943 r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Dawida Millera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 400/47, w którym stwierdził, iż **Moszek CZAPLICKI, syn Altera i Tauby Ruchli z Rajzmanów małżonków Czaplickich, urodzony w dniu 14 kwietnia 1909 r. w Małogoszczu – zmarł w dniu 5 stycznia 1943 r. w Płaszowie, zaś Estera CZAPLICKA, córka Mendla i Siwcy z Nizenbergów, urodzona w dniu 14 lutego 1904 r. w Wiślicy – zmarła w dniu 20 grudnia 1942 r. w Płaszowie.**

(t. LXVIII, k- 13648-13666) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 40/49 o uznanie za zmarłych Moszek CHRZANOWSKI, Chaja CHRZANOWSKA, Bajla z Chrzanowskich STROCHLIC, Estera CHRZANOWSKA, Gitla CHRZANOWSKA, Abram CHRZANOWSKI, Benjamin Wolf STROCHLIC

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 maja 1949r pełnomocnika Mordki Chrzanowskiego – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Moszek CHRZANOWSKI i Chaja CHRZANOWSKA, oraz ich dzieci: Bajla z Chrzanowskich STROCHLIC, Estera CHRZANOWSKA, Gitla CHRZANOWSKA, Abram CHRZANOWSKI, Benjamin Wolf STROCHLIC - zamieszkiwali w Będzinie. Podczas okupacji w 1943r w podczas likwidacji getta, wraz z innymi Żydami zostali wysiedleni i wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zostali straceni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jakuba Nowaka przesłuchanego przed sądem w dniu 05 marca 1951r. Postanowieniem Sądu Powiatowego w Będzinie z dnia 05 marca 1951r sygn. Zg 1/51 uznano za zmarłych:

1. **Moszka CHRZANOWSKIEGO – syna Abrama i Bajli z Fernatów małżonków Chrzanowskich, urodzonego 18 lutego 1886r w Będzinie;**
2. **Chaja CHRZANOWSKA – córka Moszka i Estery ze Szpiglów małżonków Mincenmacherów, urodzona 01 czerwca 1893r w Miechowie;**
3. **Bajla z Chrzanowskich STROCHLIC – żona Benjamina Wolfa, urodzona 10 lipca 1916r w Będzinie; córka Moszka i Chaji;**
4. **Estera CHRZANOWSKA – urodzona 06 kwietnia 1924r w Będzinie, córka Moszka i Chaji;**
5. **Gitla CHRZANOWSKA – urodzona 01 września 1927r w Będzinie, córka Moszka i Chaji;**
6. **Abram CHRZANOWSKI – urodzony 01 lipca 1931r w Będzinie, mąż Bajli Stochlic,**
7. **Benjamin Wolf STROCHLIC – syn Berka i Ruchli z Mruwków małżonków Stochlic, urodzony 26 grudnia 1916r w Będzinie - i oznaczono datę ich śmierci na dzień 09 maja 1946roku.**

(t. LI, k- 10318-10326) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 395/46 dot. stwierdzenia zgonu Szulima vel Szymona CHMIELNICKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 września 1946r pełnomocnika Cecylii Chmielnickiej – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szulim vel Szymon CHMIELNICKIEGO został zastrzelony przez Niemców w sierpniu 1943r w Sosnowcu w czasie akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Abrama Grinblat przesłuchanego przed sądem w dniu 22 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 395/46, w którym stwierdził, iż: **Szulim vel Szymon CHMIELNICKI – s. Icchoka i Chawy zd. Kupczyk, urodzony w dniu 07 października 1881r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10201-10209) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 328/46 dot. stwierdzenia zgonu Frymeta z Fiszlów CHOROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 sierpnia 1946r pełnomocnika Abrama Szmula Chorowicza – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że stała mieszkanka Modrzejowa Frymeta z Fiszlów CHOROWICZ w marcu 1943r została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w dniu 31 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonej zostały odnalezione w sierpniu 1943r przez Jana Spokojnego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jana Spokojnego, przesłuchanego przed sądem w dniu 31 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 328/46, w którym stwierdził, iż: **Frymeta z Fiszlów CHOROWICZ – c. Icka Berka i Chaji z Majtlisów, urodzona w dniu 22 czerwca 1887r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - Modrzejowie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11195-11203) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 564/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram CUKIERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukiermana – bratanka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram CUKIERMAN, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się. W pierwszej połowie sierpnia 1943 w/wym został schwytyany i zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 02 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki

w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 564/46, w którym stwierdził, iż: **Abram CUKIERMAN – s. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów małżonków Cukierman, urodzony w dniu 26 stycznia 1879r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11204 -11211) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 565/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba CUKIERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukiermana – bratanka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub CUKIERMAN, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się. W pierwszej połowie sierpnia 1943 w/wym został schwytyany i zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 02 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 565/46, w którym stwierdził, iż: **Jakub CUKIERMAN – s. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów małżonków Cukierman, urodzony w dniu 03 stycznia 1886r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11016-11023) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 537/46 dot. stwierdzenia zgonu Josek Hersz CUKIERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukierman – syna zmarłego na podstawie którego ustalono, że Josek Hersz CUKIERMAN został zastrzelony przez Niemców w sierpniu 1943r w Sosnowcu, podczas przeprowadzonej akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 537/46, w którym stwierdził, iż **Josek Hersz CUKIERMAN – s. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów, urodzony w dniu 12/24 maja 1880r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXIX, k-5812-5832) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 7/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywki CUKIERMANOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 stycznia 1947r Bronisława Cukiermana – wnuczka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rywka Cukierman, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 05 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji

likwidacji getta w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Chaima Berlińskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 7/47, w którym stwierdził, iż **Rywka CUKIERMAN – c. Emanuela i Liby zd. Pławner, urodzona 14 listopada 1858r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 210/1947.

(t. LI, k- 10269-10274) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 369/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywka CWAJGENHAFT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 sierpnia 1946r Marii Cytter– córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka CWAJGENHAFT w 1943r została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szarfa Wery przesłuchanego przed sądem w dniu 17 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 369/46, w którym stwierdził, iż: **Rywka CWAJGENHAFT – c. Icka – Mendla i Cypojry z Kacengoldów małż. Pradelskich, urodzona w dniu 21 listopada 1883r w Myszkowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11454-11463) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 15/47 dot. stwierdzenia zgonu Izraela CUKIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Hersza Cukiera - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael CUKIER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r, w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Binem Cukiera przesłuchanego przed sądem w sprawie Co 3/47. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 15/47, w którym stwierdził, iż: **Izrael CUKIER – s. Naftuli i Cyrli z Piórów małżonków Cukier, urodzony w dniu 27 maja 1888r w Nowym Korczyniu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11446-11453) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 14/47 dot. stwierdzenia zgonu Laja CUKIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Hersza Cukiera - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laja CUKIER stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie

okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r, w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Binem Cukiera przesłuchanego przed sądem w sprawie Co 3/47. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 14/47, w którym stwierdził, iż: **Laja CUKIER – c. Moszka i Kajli z Gitlerów małżonków Półtorak, urodzona w dniu 18 maja 1883r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11385-11395) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 1/47 dot. stwierdzenia zgonu Noma CUKIERMAN i Emanuel CUKIERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 grudnia 1946r pełnomocnika Bronisława Kiermana – krewnego zmarłej Nomy Fels, na podstawie którego ustalono, że Noma CUKIERMAN i jej syn Emanuel CUKIERMAN- stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 03 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jegiera przesłuchanego przed sądem w dniu 17 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzątku osób zastrzelonych wśród zwłok w początkach sierpnia 1943r rozpoznał ciało pokrzywdzonej Nomy Cukierman, a kilka dni później jej syna Emanuela. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 1/47, w którym stwierdził, iż: **Noma CUKIERMAN zd. Fels – c. Szoela i Mindli zd. Mirel, urodzona w dniu 13 stycznia 1882r w Warszawie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 07 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Emanuel CUKIERMAN – s. Abrama i Nomy z Felsów, urodzony w dniu 04 lutego 1903r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11798-11807) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 149/47 dot. stwierdzenia zgonu Trajman CHASKIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 marca 1947r pełnomocnika Mordki Hersza Trajmana - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Trajman CHASKIEL - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 30 września 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców, albowiem z powodu podeszłego wieku pokrzywdzony był niezdolny do transportu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Singera Fiszel przesłuchanego w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Dzierżoniowie w dniu 02 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż

okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 09 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 149/47, w którym stwierdził, iż: **Trajman CHASKIEL – s. Moszka Jakuba i Chaji z Gliksmanów małż. Trajman, urodzony w dniu 23 września 1874r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12853-12863) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 476/48 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla Chana z Genzdelów CHABA vel. HABA

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 grudnia 1948r pełnomocnika Abrama Chaby – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Chana z Genzdelów CHABA vel HABA, w czasie okupacji na stałe zamieszkała w Sosnowcu, została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 02 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Lejzora Kaca, który został przesłuchany przed sądem w dniu 13 stycznia 1949r. W/wym potwierdził, iż widział zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 13 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 476/48, w którym stwierdził, iż: **Fajgla Chana z Genzdelów CHABA vel. HABA – c. Icka i Mariem z Solowiczów, żona Abrama Icyka Chaby, urodzona w dniu 13 maja 1903r w Koszycach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. X, k- 2019-2031) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 281/47 dot. stwierdzenia zgonu Ferensa CALELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 sierpnia 1947r Arona Grynwalda, na podstawie którego ustalono, że Ferens Cael, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w sierpniu 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka jakuba Frajbergera. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 281/47, w którym stwierdził, iż: **Ferens CALEL – syn Dydii i Surli z Winerów małżonków Ferens, urodzony w dniu 18/30 grudnia 1877r w Będzinie, zmarły w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu- Środuli.**

(t. IX, k- 1743-1754) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 348/47 dot. stwierdzenia zgonu Abrahama DJAMENTA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 października 1947 r. Mirli Djament – córki Abrahama Djamenta, na

podstawie którego ustalono, że Abraham Djament, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu został skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Marię Małach. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 348/47, w którym stwierdził, iż **Abraham DJAMENT, syn Szyji-Joske i Goldy z Ganczajchów małżonków Djament, urodzony w dniu 25 marca 1890 r. w Zawierciu – zmarł w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. XXV, k- 4984-4995) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 265/47 dot. stwierdzenia zgonu Jerzego DUHLA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 sierpnia 1947 r. Lipy Szykmana, na podstawie którego ustalono, że Jerzy Duhl, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Dawida Milera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 265/47, w którym stwierdził, iż **Jerzy DUHL, syn Beniamina i Geni z Horowiczów małżonków Duhl, urodzony w dniu 15 maja 1930 r. w Mysłowicach – zmarł w dniu 15 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 25/1948.

(t. XXXIV, k- 6857-6866) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 101/47 dot. stwierdzenia zgonu Symchela DANCYNGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Symchela DANCYNGIER, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w dniu 1 sierpnia 1943r zastrzelona podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Fele Glajtman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 101/47, w którym stwierdził, iż **Symchela DANCYNGIER, urodzona 15 stycznia 1884r w Będzinie, c. Wolfa i Ruchli z Putermanów małżonków Sz wajcer, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 467/1947.

(t. XIII, k- 2492-2505) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 216/46 dot. stwierdzenia zgonu Izaaka DZIEDZICA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Izabeli Dziedzic – żony zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izaak DZIEDZIC stały mieszkaniec Będzina, został wysiedlony w dniu 03 sierpnia 1943r przez Niemów do obozu w Oświęcimiu, gdzie tegoż dnia na dworcu został wysegregowany na śmierć i autem wywieziony do krematorium. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Sarę Glauzer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż jechała z Izaakiem Dziedzic do Oświęcimia tym samym transportem, lecz w czasie selekcji została skierowana do obozu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 216/46, w którym stwierdził, iż **Izaak DZIEDZIC, syn Hercla i Zysi z Wolarskich, urodzony 13 stycznia 1904r w Mławie, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXVIII, k- 13639-13645) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 48/49 dot. stwierdzenia zgonu Jenta DYJAMENT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 czerwca 1949r pełnomocnika Mirli Dyjament vel Djament - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Jenta DYJAMENT zamieszkała do chwili wybuchu wojny w Będzinie, w czasie okupacji latem 1943r została wysiedlona przez Niemców wraz z innymi Żydami do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu - w wyniku przeprowadzonej selekcji - została skierowana do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Wiktorię Kowalczyk, przesłuchana przed sądem w dniu 15 lipca 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie lipca grudnia 1949r postanowienie o sygn. Zg 48/49, w którym uznał, że: **Jenta DYJAMENT z Kurlandów – córka Chila i Biny – Małki z Landauów, urodzona 08 kwietnia 1890r w Miechowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXVIII, k- 13602-13607) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 21/50 dot. stwierdzenia zgonu Małka Rywka DANCYNGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1950 Chaji – Frajdli vel Heleny Rozdział - krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Małka Rywka DANCYNGIER zamieszkała w czasie okupacji w Będzinie - w dniu 01 sierpnia 1943r wraz z innymi Żydami została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Po dojechaniu do obozu w dniu 02 sierpnia 1943r została przeprowadzona selekcja tzn. oddzielanie zdolnych do pracy od osób, którzy czy to ze względu na wiek czy stan zdrowia do pracy nie nadawali się. Małka Rywka DANCYNGIER została uznana za zdolną do pracy, natomiast jej dwie córki przyłączono do grupy osób niezdolnych do pracy. Wówczas Małka Rywka DANCYNGIER dobrowolnie przyłączyła się do grupy, do której dołączono jej dwie córki,

które były słabe fizycznie i uznane za niezdolne do pracy. Cała ta grupa została skierowana do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Marię Baumgartner przesłuchaną przed sądem w dniu 22 sierpnia 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 sierpnia 1950r postanowienie o sygn. Zg 21/50, w którym stwierdził, iż: **Małka Rywka DANCYNGIER – urodzona 28 grudnia 1901r w Będzinie, córka Mordki Głajtmana i Szajndli z domu Śliwka, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXVI, k-13172-13179) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I.1 Zg 725/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim vel Jochym DANCYNGIER i Złata DANCYNGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lipca 1946r Fajwła Dancyngier - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Chaim vel Jochym DANCYNGIER i Złata DANCYNGIER ostatnio zamieszkali w Olkuszu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Będzinie, gdzie w czasie akcji wysiedleńczej Żydów Chaim vel Jochym Dancyngier zginął zastrzelony przez Niemców w lutym 1943r, zaś Złata Dancyngier zmarła śmiercią naturalną w Olkuszu w czerwcu 1942r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaima Cygler przesłuchanego przed sądem w dniu 04 czerwca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 04 lipca 1946r postanowienie o sygn. I 1 Zg 725/46, w którym stwierdzono, że: **Chaim vel Jochym DANCYNGIER – s. Izraela Dawida i Reizli, urodzony w 1878r, ostatnio zamieszkały w Olkuszu, zmarł w dniu 28 lutego 1943r w Będzinie; Złata DANCYNGIER – c. Berka i Maszy małż. Zilberfajnd, lat 62, ostatnio zamieszkała w Olkuszu, zmarła w dniu 30 czerwca 1942r w Olkuszu.**

(t. XL, k- 8098-8112) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 72/46 dot. stwierdzenia zgonu Tajbla DAFNER i Chana Fajgla DAFNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 kwietnia 1946r pełnomocnika Joska Monek Dafner męża Tajbli z Edelistów Dafner i ojca Chany Fagli Dafner, na podstawie którego ustalono, że w czasie okupacji cała rodzina Dafner została przesiedlona do getta w Sosnowcu Śróduli. W dniu 15 lipca 1943r Tajbla DAFNER została aresztowana i następnie rozstrzelana przez Niemców. Zwłoki w/wym wydano gminie żydowskiej i pochowano na cmentarzu. Córka Chana Fajgla DAFNER zamieszkiwała u swojego stryja Ajzyka Dafner. W czasie przeprowadzonej przez Niemców w dniu 02 sierpnia 1943r akcji likwidacji getta została zastrzelona. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka – Borucha Frejzerowicza, który został przesłuchany przed sądem w dniu 21 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 27 maja 1946r o sygn. Zg 72/46, stwierdził, iż:

Tajbla DAFNER – c. Izraela i Małki z Brandysów, urodzona w dniu 08 lutego 1913r w Jędrzejowie – zmarła w dniu 16 lipca 1943r w Sosnowcu; Chana Fajgla DAFNER – c. Joska Moszka i Tajbli Edelistów małżonków Dafner, urodzona w dniu 07 września 1936r w Sosnowcu - zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. XL, k- 8046-8059) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 57/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek Jakub i Estera Chana małżonkowie DAJCZMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 kwietnia 1946r pełnomocnika Rubina Dajczmana - syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Moszek Jakub i Estera Chana małżonkowie DAJCZMAN ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w czerwcu 1944r zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu na Środulę. W/wym w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu ukryli się w przygotowanym uprzednio bunkrze na terenie getta, w którym zostali wykryci przez gestapowców i wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie Moszek Jakub został skierowany w wyniku selekcji bezpośrednio do komory gazowej, gdzie został stracony. Jego żona Estera zmarła w czasie transportu do Oświęcimia śmiercią naturalną. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Lejzora Blumensztyki Dawida Szwimera, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 18 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 18 czerwca 1946r o sygn. Zg 57/46, stwierdził, iż: **Moszek Jakub DAJCZMAN – s. Mordki – Wolfa i Hindy z Rozenbergów małżonków Dajczman, urodzony w 1889r we Włoszczowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 października 1944r w Oświęcimiu.**

(t. LII, k- 10483-10492) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 422/46 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla DRZEWIECKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 września 1946r pełnomocnika Gustawy Zynger - kuzynki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rajzla DRZEWIECKA w sierpniu 1943r została umieszczona przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Frajberga, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 422/46, w którym stwierdził, iż: **Rajzla DRZEWIECKA – c. Rachmila i Laii zd. Rozenblum małżonków Zyngier, urodzona w dniu 15 maja 1892r w Końskich, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLVIII, k- 9716-9735) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 84/46 dot. o uznanie za zmarłego Moszek Załma Izrael DYMANT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 marca 1946r pełnomocnika Sury Sary z Kleimanów Dymant - żony zmarłego - na podstawie którego ustalono, że Moszek Załma Izrael DYMANT, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji niemieckiej, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu został wywieziony przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i od tej pory rodzina nie miała od niego żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonego do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków Jakóba Neufelda i Henocha Szenberg, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 06 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż przez wywiezienie zaginionego do Oświęcimia groziło mu szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od niego wiadomości, wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 84/46, w którym uznał za zmarłego; **Moszek Załma Izrael DYMANT – s. Lejba – Fiszla i Frajndli z Blumów, urodzony w dniu 20 grudnia 1906r w Janowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - przyjmując datę jego śmierci na dzień 09 maja 1946r w Oświęcimiu.**

(t. LXII, k-12346-12353) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 505/47 dot. stwierdzenia zgonu Idessa DYJAMENT vel DIAMENT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 października 1947r pełnomocnika Mirli Dyjament vel Diament - krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Idessa DYJAMENT vel DIAMENT ostatnio zamieszkała w Sosnowcu przy ul. Pańskiej 34a, w czasie okupacji została przesiedlona do getta Kamionkę w Będzinie, gdzie w obawie przed wywiezieniem ukryła się w bunkrze. W pierwszych dniach sierpnia 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów jej kryjówka została ujawniona, a Idessa DYJAMENT vel DIAMENT zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Wałach przesłuchanej przed sądem w dniu 27 października 1947r, która zeznała, iż wprawdzie nie była bezpośrednim świadkiem zastrzelenia w/wym, niemniej widziała jej zwłoki na placu szpitalnym. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 505/47, w którym stwierdził, iż: **Idessa DYJAMENT vel DIAMENT – c. Lejzora Kona i Roni z Kestenbergow, urodzona w dniu 27 stycznia 1896r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XI, k- 2166-2190) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 231/47 dot. stwierdzenia zgonu Mendla i Fajgli DREKSLERÓW.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947 Sary Mandelbaum, na podstawie którego ustalono, że Mendel Dreksler i Fajgla Dreksler, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Henryka Mandelbauma. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 231/47, w którym stwierdził, iż: **Mendel DREKSLER – syn Herszlika i Pesli z Nunbergów małżonków Dreksler, urodzony w dniu 18 czerwca 1884r we wsi Ujejsce, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie, Faigla DREKSLER – córka Moszka i Szajndli z Bisztoków małżonków Blat, urodzona w dniu 03 sierpnia 1900r we wsi Ujejsce, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 maja 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 675/1947 i 676/1947.

(t. XXXVII, k- 7377-7389) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 171/47 dot. stwierdzenia zgonu Rojza Mariem DREKSLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 czerwca 1947r przez pełnomocnika Chaima Majlich Drekslera, na podstawie którego ustalono, że Rojza Mariem DREKSLER ostatnio zamieszkała w Będzinie, została wywieziona przez Niemców w transporcie podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została skierowana do bloku nr 25, z którego wszystkich skierowano do komory gazowej. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Franję Szajer i Wandę Głuszek, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 171/47, w którym stwierdził, iż **Rojza Mariem DREKSLER, urodzona 24 stycznia 1899r w Będzinie, c. Ajzyka i Geli z Drekslerów, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIX, k- 3877-3892) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 143/48 dot. stwierdzenia zgonu Ruchli Nechumy DĄB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 marca 1948 r. Rywki Dąb – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla Nechuma DĄB, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Izydora Fajngolda. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 czerwca 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 143/48, w którym stwierdził, iż **Ruchla Nechuma DĄB – córka Moszka i Fajgli z Dąbów małżonków Morgenstern, urodzona w 1896r w**

Laskarzewie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 492/1948.

(t. XXVIII, k- 5656-5671) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 172/46 dot. stwierdzenia zgonu Szlamy DUŃSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 września 1946r Rajzli Fiszel - siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szlama Duński, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Lajba Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 172/46, w którym stwierdził, iż **Szlama DUŃSKI – s. Josefa i Szandli zd. Wanser, urodzony 04 sierpnia 1884r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 15 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 43/1948.

(t. XXXVII, k- 7424-7429) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 175/47 dot. stwierdzenia zgonu Berka EKSZTAJNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r Marii Pachter – zam. Sosnowiec, ul. Wspólna 4 – wnuczki Berka Eksztajna, w którym ustalono, że **Berek EKSZTAJN – urodzony 18/30 października 1869r we wsi Wydartuchy, s. Icka i Fajgli – Małki z Wekslerów,** ostatnio zamieszkały w Lelowie został przesiedlony do getta na Kamionkę w Będzinie. Tam w czasie likwidacji getta w sierpniu 1943r został zastrzelony przez Niemców. Do wniosku dołączono skrócony odpis aktu urodzenia w/wym nr 32/1869 oraz zawnioskowano do przesłuchania w charakterze świadka Idę Siwek. W dniu 10 lipca 1947 pełnomocnik wnioskodawczyni cofnął wniosek w niniejszej sprawie i wniósł o umorzenie postępowania. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie postanowieniem z dnia 27 sierpnia 1947r umorzył postępowanie.

(t. XXXVII, k- 7436-7441) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 177/47 dot. stwierdzenia zgonu Hany Rywki EKSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r pełnomocnika Marii Pachter – zam. Dzierżoniów, ul. Radkiewicza 52 – wnuczki Hany Rywki EKSZTAJN, w którym ustalono, że Hana Rywka EKSZTAJN – urodzona 8/20 marca 1876r w Staszowie, c. Fajwła i Laji – Rywy z Lembergów małżonków Kuplerberg, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Kamionkę w Będzinie. Tam w czasie likwidacji getta w sierpniu 1943r została zastrzelona przez Niemców. Do wniosku dołączono skrócony odpis aktu urodzenia w/wym nr 54/1876 oraz zawnioskowano do przesłuchania w charakterze świadka Idę Siwek. W dniu 10 lipca 1947 pełnomocnik wnioskodawczyni cofnął wniosek w niniejszej sprawie i wniósł o umorzenie

postępowania. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie postanowieniem z dnia 27 sierpnia 1947r umorzył postępowanie.

(t. XXXVI, k- 7236-7247) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 152/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakóba Icka ERLICH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 maja 1947 r. pełnomocnika Idy z Erlichów Kowak, na podstawie którego ustalono, że Jakób Icek ERLICH – stryj wnioskodawczyni, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Kamionce w Będzinie i w sierpniu 1943r wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W dniu 22 lutego 1944r po przeprowadzonej selekcji został skierowany do komory gazowej, gdzie został stracony. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szmula Baum, który został przesłuchany przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż będąc osadzony w obozie widział w/wym, gdy po obnażeniu z odzieży został załadowany do samochodu, którym odwożono wyselekcjonowanych do komory gazowej, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 152/47, w którym stwierdził, iż: **Jakób Icek ERLICH, urodzony w Będzinie w dniu 10 listopada 1893r, syn Moszka i Symchi z Bugaerów małż. Erlich, zmarł w dniu 19 lutego 1944r w Oświęcimiu.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka.

(t. XXIII, k- 4588-4625) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 31/46 dot. stwierdzenia zgonu Dwojry ERLICH, Złata SZTAJNBERG, Icyka Joela WEKSELMANA, Abrama WEKSELMANA, Mojżesza WEKSELMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 maja 1946r Tekli Faktorowej - bratanicy w/wym, na podstawie którego ustalono, że Dwojra ERLICH, Złata SZTAJNBERG, Icyk Joel WEKSELMANA, Abram WEKSELMANA, Mojżesz WEKSELMAN - ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie akcji likwidacji getta w Będzinie, w 1943r zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i tam zgładzeni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Adolfa Mitelmana i Henryka Jakubowskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 31/46, w którym stwierdził, iż:

1. **Dwojra ERLICH z Wekselmanów – c. Altera i Perli z Zajdmanów, urodzona 10 marca 1887r , ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu;**
2. **Złata SZTAJNBERG z Wekselmanów – c. Altera i Perli z Zajdmanów, urodzona 15 maja 1896r, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu;**

3. **Icek Joel WEKSELMAN - c. Altera i Perli z Zajdmanów, urodzony 05 kwietnia 1893r, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarływ dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu;**
4. **Mojżesz WEKSELMAN - c. Altera i Perli z Zajdmanów, urodzony 15 maja 1896r, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu.**

W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach; 333/1947, 336/1947, 335/1947, 118/1947.

(t. XXXI, k- 6144-6158) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 264/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszka Kałma ERLICHA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1946r Zofii Szpigielman – krewnej w/wym, na podstawie którego ustalono, że Moszek Kałma Erlich ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta został wywieziony przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji został skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Józefa Cyglera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 stycznia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 264/47, w którym stwierdził, iż: **Moszek Kałma ERLICH – s. Szaji Hendla i Chawy zd. Kromołowska, urodzony 02 listopada 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 247/1947.

(t. XII, k- 2389-2406) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 195/46 dot. stwierdzenia zgonu Chai z Frochtewajgów EPSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r pełnomocnika Felicji Kwal córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chai z Frochtewajgów EPSZTAJN, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943r została wysiedlona do getta w Będzinie Kamionce, gdzie zmarła śmiercią naturalną przed drugą likwidacją getta. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Abrama Szlezynger, który został przesłuchany przed sądem w dniu 13 listopada 1946r. W/wym zeznał, iż widział pogrzeb zmarłej, która została pochowana na cmentarzu w Czeladzi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 195/46, w którym stwierdził, iż **Chaja z Frochtewajgów EPSZTAJN, córka Lajzera Fajwla i Ity z Luksenbergów, urodzona w dniu 16 kwietnia 1894r w Dąbrowie, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 181/1947.

(t. XIV, k- 2702-2717) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 233/46 dot. stwierdzenia zgonu Mordka Majlich ERNST.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 listopada 1946r pełnomocnika Józefa Dawida Ernst – bratanka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mordka Majlich ERNST ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Herszel Kleiner, który został przesłuchany przed sądem w dniu 15 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzonymi został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj na dworcu kolejowym pokrzywdzony, bezpośrednio po przyjeździe, został wysegregowany na śmierć i autem przewieziony do krematorium, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 233/46, w którym stwierdził, iż **Mordka Majlich ERNST, syn Salomona i Fajgli z Wodzisławskich, urodzony 28 lutego 1888r w Będzinie, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIV, k- 2718-2730) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 234/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszka ERNST.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 listopada 1946r pełnomocnika Józefa Dawida Ernst syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszka ERNST ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Herszel Kleiner, który został przesłuchany przed sądem w dniu 15 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzonymi został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. na dworcu kolejowym pokrzywdzony, bezpośrednio po przyjeździe, został wysegregowany na śmierć i autem przewieziony do krematorium, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 234/46, w którym stwierdził, iż **Moszek ERNST, syn Salomona i Fajgli z Wodzisławskich, urodzony w 1890r w Będzinie, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXVIII, k- 13595-13601) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 12/50 dot. stwierdzenia zgonu Mordka Zajnwel ESTRAJCHER i Chawa ESTRAJCHER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 maja 1950 pełnomocnika Jakuba Józefa Welnera - krewnego zmarłych na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Mordka Zajnwel ESTRAJCHER i Chawa ESTRAJCHER - zamieszkali w czasie okupacji w Będzinie - w czasie okupacji zostali wysiedleni do obozu koncentracyjnego w Blechhammer, znajdującym się w powiecie Koźle, gdzie w czerwcu 1943r Mordka Zajnwel ESTRAJCHER zmarł na tyfus. W 1945r cały obóz został ewakuowany przez Niemców do Buchenwaldu, znajdującym się na przedmieściach miasta

Weimar i tam w styczniu 1945r Chawa ESTRAJCHER podczas nalotu została zabita przez bombę. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Izraela Gryncajger przesłuchanego przed sądem w dniu 30 czerwca 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 czerwca 1950r postanowienie o sygn. Zg 12/50, w którym stwierdził, iż: **Mordka Zajnwel ESTRAJCHER – syn Abrama – Berka i Gitli z domu Estrajcher, urodzony 30 lipca 1908r w Wolbromiu, zmarł 31 lipca 1943r w Blechhammer; Chawa ESTRAJCHER- c. Wolfa i Jachety z domu Welner małżonków Welner, urodzona 25 lipca 1910r w Będzinie, zmarła w dniu 31 stycznia 1945r w Buchenwaldzie.**

(t. XL, k- 8088-8097) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 71/46 dot. stwierdzenia zgonu Izraela i Małki Ruchli małżonków EDELISTA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 kwietnia 1946r pełnomocnika Joska Monek Dafner - zięcia zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Izrael i Małka Ruchla małżonkowie EDELISTA ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu na Środulę. W czasie zarządzanej przez Niemców w dniu 12 sierpnia 1942r zbiórki Żydów na placu sportowym przy ul. Jana w Sosnowcu w/wym zostali zastrzeleni, podczas podjętej próby ucieczki z grupy Żydów przeznaczonej na stracenie. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka zdarzenia – Izaaka Lustiger, który został przesłuchany przed sądem w dniu 21 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 27 maja 1946r o sygn. Zg 71/46, stwierdził, iż: **Izrael EDELISTA – s. Jankla i Chaji Fajgli, urodzony 17 lutego 1890r w Jędrzejowie; Małka Ruchla EDELISTA – c. Naftuli i Estery z Brandesów, urodzona 04 lutego 1889r w Jędrzejowie - zmarli w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10785-10790) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 512/46 dot. stwierdzenia zgonu Bajła EJBUSZYC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 listopada 1946r pełnomocnika Ady Sztatler – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajła EJBUSZYC w sierpniu 1942r podczas zarządzanej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym w Sosnowcu została zastrzelona przez Niemców w czasie próby przedostania się do grupy wyselekcjonowanych osób przeznaczonych do pracy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Krystyny Sztatler przesłuchanej przed sądem w dniu 25 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 512/46, w którym stwierdził, iż: **Bajła EJBUSZYC – c. Michała i Racheli z Selcerów małż. Fridman, urodzona w dniu 04 sierpnia 1891r w**

Krakowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.

(t. LIV, k- 10778-10784) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 511/46 dot. stwierdzenia zgonu Henryk EJBUSZYC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 listopada 1946r pełnomocnika Ady Sztatler – siostry ciotecznej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Henryk EJBUSZYC w sierpniu 1942r podczas zarządzonej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym w Sosnowcu został zastrzelony przez Niemców z bratem i matką w czasie próby przedostania się do grupy wyselekcjonowanych osób przeznaczonych do pracy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Krystyny Sztatler przesłuchanej przed sądem w dniu 25 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 511/46, w którym stwierdził, iż: **Henryk EJBUSZYC – s. Judki i Bajli z Fridmanów, urodzony w dniu 29 listopada 1926r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10791-10797) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 513/46 dot. stwierdzenia zgonu Judka vel Julian EJBUSZYC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 listopada 1946r pełnomocnika Ady Sztatler – siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Judka vel Julian EJBUSZYC w marcu 1943r został przesiedlony do getta w Sosnowcu Środuli. W sierpniu 1943r podczas przeprowadzonej przez Niemców akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Krystyny Sztatler przesłuchanej przed sądem w dniu 25 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 513/46 w którym stwierdził, iż: **Judka vel Julian EJBUSZYC - s. Kałmy vel Arie Kałmy i Sury z Brygierów, urodzony w dniu 10 lutego 1887r w Żarkach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10798-10803) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 514/46 dot. stwierdzenia zgonu Leopold EJBUSZYC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 listopada 1946r pełnomocnika Ady Sztatler – siostry ciotecznej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Leopold EJBUSZYC w sierpniu 1942r podczas zarządzonej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym w Sosnowcu został zastrzelony przez Niemców z bratem i matką w czasie próby przedostania się do grupy wyselekcjonowanych osób przeznaczonych do pracy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Krystyny Sztatler przesłuchanej przed sądem w dniu 25 listopada 1946r. Po

przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 514/46, w którym stwierdził, iż: **Leopold EJBUSZYC – s. Judki i Bajli z Fridmanów, urodzony w dniu 23 listopada 1916r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9901-9908) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 207/46 dot. stwierdzenia zgonu Naftula Hersz ERLICH i Maryem z Tenenbaumów ERLICH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 czerwca 1946r pełnomocnika Arona Grandapla – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Naftula Hersz ERLICH i Maryem z Tenenbaumów ERLICH ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, gdzie byli właścicielami nieruchomości położonej w Sosnowcu przy ul. Mościckiego 27, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu - Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r oboje małżonkowie z ranami postrzałowymi zostali przewiezieni do szpitala w getcie na Środuli, gdzie pracował Chaim Berliński jako woźny. Maryem z Tenenbaumów była postrzelona w okolice prawego obojczyka, a kula przebiła łopatkę. W/wym zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r. Jej mąż z ranami głowy zmarł około tygodnia później. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 207/46, w którym stwierdził, iż: **Maryem ERLICH zd. Tanebaum - c. Naftuli i Rojzy z Szejerów, urodzona w dniu 14 maja 1908r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Naftula Hersz ERLICH – s. Calela i Chaji z Grandaplów małżonków Erlich, urodzony w dniu 20 czerwca 1906r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXII, k- 4437-4462) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 15/46 dot. stwierdzenia zgonu Dawida ERLICH i Szyfry vel Szufry ERLICH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 kwietnia 1946r Bronisławy Schaffelowej – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Dawid ERLICH i Szyfra vel Szufra ERLICH, ostatnio zamieszkali w Będzinie zostali wywiezieni przez Niemców w dniu 02 sierpnia 1943r do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zginęli, a ich ciała zostały spalone w krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Waclawa Buchwajc oraz Henryka Jakubowskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 15/46, w którym stwierdził, iż: **Dawid ERLICH – s. Szaji Hendla i Chany z Kromołowskich, urodzony 22 października 1884r**

w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu; Szyfra vel Szufra ERLICH z Adlerów – c. Moszka i Chaji Dwojry z Wajsblumów, urodzona 22 kwietnia 1882r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach 414/1946 i 413/1946.

(t. LXII, k-12459-12470) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 529/47 dot. stwierdzenia zgonu Dawid ERNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1947r pełnomocnika Józefa Manela - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Dawid ERNER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w pierwszych dniach sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Celiny Śmietany przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Katowicach w dniu 01 grudnia 1947r, która widziała zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 529/47, w którym stwierdził, iż: **Dawid ERNER – s. Icka i Marii z Goldwasserów, urodzony w 1885r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12441-12449) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 522/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera ERNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 października 1947r pełnomocnika Józefa Manela - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera ERNER stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1942r podczas zarządzanej przez władze niemieckie selekcji Żydów na boisku sportowym przy ul. Jana w Sosnowcu, została zastrzelona przez Niemców, gdy usiłowała przenieść się z grupy osób przeznaczonych do wywiezienia do obozu do grupy osób przeznaczonych do pracy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Celiny Śmietanowej przesłuchanej przed sądem w dniu 11 listopada 1947r, która wśród zwłok rozpoznała znaną jej z czasów przedwojennych pokrzywdzoną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 522/47, w którym stwierdził, iż: **Estera ERNER – c. Herszla i Rywki z Blumentalów małżonków Goldman, urodzona w dniu 13 czerwca 1876r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12722-12733) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 252/48 dot. stwierdzenia zgonu Maria ERLICH zd. Brukner.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 czerwca 1948r Bali Lask - siostry zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Maria ERLICH zd. Brukner stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W dniu 12 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, jej kryjówka została znaleziona, a Maria ERLICH zd. Brukner zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Róży z Preisów Jelni przesłuchanej przed sądem w dniu 18 czerwca 1948r, która ukrywała się w w/wym bunkrze wraz ze swoją najbliższą rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 czerwca 1948r postanowienie o sygn. Zg 252/48, w którym stwierdził, iż: **Maria ERLICH zd. Brukner – c. Szlamy i Tyli z Grossów małż. Brukner, urodzona w dniu 13 listopada 1903r w Dąbrowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXVI, k- 5259-5272) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 198/46 dot. stwierdzenia zgonu Joska ENGLARDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 października 1946r Alty Mariem Ernat - kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Josek Englard, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 22 czerwca 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Joska Frajmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 198/46, w którym stwierdził, iż **Josek ENGLARD – syn Icka Nuchima i Chindy Frajdli zd. Fisz, urodzony w styczniu 1890r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 168/1946.

(t. VII, k- 1509-1516) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 85/46 dot. stwierdzenia zgonu Frymety z Szyjewiczów FINKIELSZTAJNOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 lipca 1946r Fajgi Szyjowicz – kuzynki w/wym. na podstawie którego ustalono, że Frymeta z Szyjewiczów FINKIELSZTAJNOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943 r. podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, została również wysiedlona Frymeta z Szyjewiczów Finkielsztajnowa. Zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu przeznaczona została do komory gazowej i autem odtransportowana na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 85/46, w którym stwierdził, iż **Frymeta z Szyjewiczów FINKIELSZTAJNOWA, córka Joewa i Chai – Rywki z Lencznerów, urodzona 24 marca 1910r w**

Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.

(t. XXXVI, k- 7189-7202) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 146/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaskiela FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 maja 1947 r. Adeli Jakubowskiej – siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że znany jej osobiście Chaskiel Fiszel ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji wraz z innymi osobami narodowości żydowskiej został umieszczony w getcie Kamionka w Będzinie, skąd w dniu 22 czerwca 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta został zastrzelony podczas próby ucieczki. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Sarę Glauzer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 01 lipca 1947r. W/wym dodatkowo podała, iż była bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 lipca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 146/47, w którym stwierdził, iż: **Chaskiel FISZEL, syn Abrama i Jochwety z Grinbergów, urodzony 20 stycznia 1882r w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 579/1947.

(t. VI, k- 1102-1107) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 429/47 dot. stwierdzenia zgonu Szymona FISZLA i Szajndli FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 grudnia 1947 r. Izraela Aszera Gitlera, na podstawie którego ustalono, że: Szymon Fiszel, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zabity przez Niemców; Szajndla Fiszel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie zmarła w 1943 r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Blimę Berman. Postępowanie w przedmiotowej sprawie odroczone do czasu przedstawienia przez wnioskodawcę dowodów nie budzących wątpliwości. W aktach nie ujawniono postanowienia w zakresie złożonego wniosku.

(t. VI, k - 1108-1116) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 16/48 dot. stwierdzenia zgonu Szymona FISZLA i Szajndli FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 4 stycznia 1948 r. Izraela Aszera Gitlera, na podstawie którego ustalono, że: Szymon Fiszel, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w 1942 r. podczas

likwidacji getta w Będzinie, został zabity przez Niemców; Szajndla Fiszel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie zmarła w 1943 r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 16/48, w którym stwierdził, iż: **Szymon FISZEL, syn Mordki i Fajgi z Cycowskich małżonków Fiszel, urodzony w dniu 10 grudnia 1875 r. w Tyszynie – zmarł w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie; Szajndla FISZEL, córka Lipy i Chaji z Głajtmanów małżonków Gitler, urodzona w dniu 05 grudnia 1873 r. w Pilicy – zmarła w dniu 04 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 160/1949 i 159/1949.

(t. VII, k- 1414-1417) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 425/47 dot. stwierdzenia zgonu Marguli FISZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 9 grudnia 1947 r. Moszka Arona Fiszera – wuja Marguli Fiszer, na podstawie którego ustalono, że Margula Fiszer, c. Izaaka i Serwy Cymy z Landamów małżonków Fiszarów, ur. 20 kwietnia 1943r w Będzinie i ostatnio zamieszkała w Będzinie, przy ul. Wilczej, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 3 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona przez Niemców do obozu w Oświęcimiu i w tymże samym dniu stracona. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez Rozię Fiszer. W aktach sprawy nie ujawniono protokołu z rozprawy jak i postanowienia o stwierdzenie zgonu Marguli Fiszer.

(t. XVI, k- 3104-3122) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 234/47 dot. stwierdzenia zgonu Racheli FISZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 lipca 1947 r. Moszka Arona Fiszera – kuzyna Racheli Fiszer, na podstawie którego ustalono, że Rachela Fiszer ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez Cesię Fiszer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 234/47, w którym stwierdził, iż **Rachela FISZER – córka Moszka i Chany z Lisów małżonków Fiszer, urodzona 25 czerwca 1926r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 684/1947.

(t. XIX, k- 3706-3722) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 66/48 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Hersza FISZERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 lutego 1948 r. Moszka Arona Fiszera – brata Jakuba Hersza Fiszera, na podstawie którego ustalono, że Jakub Hersz Fiszer, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942 r. podczas likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szyję Najmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 66/48, w którym stwierdził, iż **Jakub Hersz FISZER – syn Abrama Mordki i Lai z Fiszerów, urodzony 08/21 stycznia 1907r w Bobrownikach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 666/1948.

(t. XXII, k- 4412-4436) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 14/46 dot. stwierdzenia zgonu Izaaka vel Icka FISZER i Hindi FISZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 kwietnia 1946r Kendli Fiszer - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Izaak vel Icek FISZER i Hinda FISZER, ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali umieszczeni w czasie okupacji przez Niemców w getcie w Będzinie na Kamionce i tam zastrzeleni w dniu 23 czerwca 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka L. Renherc. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 14/46, w którym stwierdził, iż **Izaak vel Icek FISZER – s. Izraela i Itli z Szajnermanów, urodzony w 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 23 czerwca 1943r w Będzinie; Hinda FISZER z Fiszelów – c. Wolfa i Judesy z Fiszerów, urodzona 06 lipca 1891r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 23 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu 672/1946 i 671/1946.

(t. XXX, k- 5965-5985) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 137/46 dot. stwierdzenia zgonu Sruli FISZER i Blimy FISZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 września 1946r Chila Lejby Goldmana żony Blimy Fiszera, na podstawie którego ustalono, że Srula Fiszer i Blima Fiszer w sierpniu 1943r zostali zastrzeleni przez Niemców w getcie w Będzinie, podczas akcji likwidacji getta. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Eugena Lokaja. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 137/46, w którym stwierdził, iż **Srula FISZER – s. Natana Berka i Chaji zd. Meryn, urodzony w 1874r w Łagiszy, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 20 sierpnia 1943r w Będzinie; Blima FISZER zd. Klejnbart – c. Izraela i Rachli Laji zd. Goldman, urodzona w 1876r w Żarkach, ostatnio zamieszkała w**

Będzinie, zmarła 20 sierpnia 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 912/1946 i 913/1946.

(t. XXXI, k- 6290-6304) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 10/47 dot. stwierdzenia zgonu Moszka Hersza FISZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 stycznia 1947r Frymety Szajer – kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Moszek Hersz Fisz, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł prawdopodobnie w dniu 22 kwietnia 1943r w Będzinie, podczas segregacji Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Icka Lustigera, który przesłuchany przed sądem w dniu 16 stycznia 1947r zeznał, że Moszek Hersz Fisz został zastrzelony w getcie w Będzinie Kamionce przez dozoruujących Niemców w jego obecności podczas segregacji Żydów, w czasie podjęcia próby przedostania się z grupy osób starszych, do której został zakwalifikowany (przeznaczonych do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu) do grupy młodszych mężczyzn, przeznaczonych do pracy. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 10/47, w którym stwierdził, iż **Moszek Hersz FISZ – urodzony w dniu 21 lutego 1894r w Jędrzejowie, syn Szai i Gitli z Grinbergów, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 kwietnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 351/1947.

(t. VI, k- 1241-1249) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 433/47 dot. stwierdzenia zgonu Mariem FRYDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 grudnia 1947 r. Jakuba Bursztyna, na podstawie którego ustalono, że Mariem Frydman, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w czerwcu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jachetę Bursztyn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 433/47, w którym stwierdził, iż **Mariem FRYDMAN, córka Szmula i Ruchli z Klajnerów małżonków Zombek, urodzona w dniu 01/14 maja 1909 r. w Truskolasach – zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 351/1948.

(t. VI, k- 1232-1240) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 435/47 dot. stwierdzenia zgonu Szymy Wolfa FRYDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 grudnia 1947 r. Jakuba Bursztyna, na podstawie którego ustalono, że Szyma

Wolf Frydman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jachetę Bursztyn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 435/47, w którym stwierdził, iż **Szyma Wolf FRYDMAN, syn Anszla i Elki z Fiszelów małżonków Frydman, urodzony w dniu 10 lipca 1905 r. w Pławnie – zmarł w dniu 14 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 350/1948.

(t. VII, k- 1445-1453) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 258/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 sierpnia 1947 r. Wolfa Fuksa – syna Fajgli Fuks, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Fuks, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Gitlę Fuks. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 258/47, w którym stwierdził, iż **Fajgla FUKS, córka Berka i Małki z Siwków małżonków Meryn, urodzona w dniu 16/28 maja 1876 r. w Będzinie – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. XXXV, k- 6954-6962) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 110/47 dot. stwierdzenia zgonu Frajdlu FRYDRYCH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Frajdlu FRYDRYCH, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w dniu 1 sierpnia 1943r zastrzelona podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 110/47, w którym stwierdził, iż **Frajdlu FRYDRYCH urodzona w dniu 11 września 1888r w Będzinie, c. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 470/1947.

(t. XXXV, k- 6963-6971) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 111/47 dot. stwierdzenia zgonu Milka FRENKIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Milka FRENKIEL, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła nagle w dniu 1 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 111/47, w którym stwierdził, iż **Milka FRENKIEL urodzona w dniu 1/13 listopada 1877r w Będzinie, c. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 471/1947.

(t. XXXV, k- 6972-6980) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 112/47 dot. stwierdzenia zgonu Icek FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Icek FUKS, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców bez żadnego powodu w dniu 1 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 112/47, w którym stwierdził, iż **Icek FUKS urodzony w 1894r w Będzinie, c. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 472/1947.

(t. XXXV, k- 6981-6989) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 113/47 dot. stwierdzenia zgonu Szlama FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szlama FUKS, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w dniu 1 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30

kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 113/47, w którym stwierdził, iż **Szlama FUKS urodzony w 1887r w Będzinie, c. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 473/1947.

(t. XXXV, k- 6990-6998) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 114/47 dot. stwierdzenia zgonu Berek FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Berek FUKS, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w dniu 1 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 114/47, w którym stwierdził, iż **Berek FUKS urodzony w 10/22 lutego 1883r w Będzinie, s. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 474/1947.

(t. XXXV, k- 6999-7009) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 115/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakób FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Sz wajcera – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jakób FUKS, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w dniu 1 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Fele Glajtman, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 115/47, w którym stwierdził, iż **Jakób FUKS urodzony w dniu 25 listopada 1867r w Będzinie, s. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 475/1947.

(t. XIV, k- 2813-2829) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 270/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywka Ruchla FRAJBERGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1946r pełnomocnika Jakuba Frajberger – wujka zmarłej, na

podstawie którego ustalono, że Rywka Ruchla FRAJBERGER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 22 czerwca 1943r podczas akcji wysiedlenia z getta w Będzinie została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Nacę Krakowską, która została przesłuchana przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona została zastrzelona na jej oczach. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 270/46, w którym stwierdził, iż **Rywka Ruchla FRAJBERGER, córka Mejlocha i Jachety z Londernów, urodzona 28 sierpnia 1935r w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 243/1947.

(t. XIV, k- 2830-2842) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 272/46 dot. stwierdzenia zgonu Jachety FRAJBERGER i Mejlocha FRAJBERGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1946r pełnomocnika Jakuba Frajberger – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Jacheta FRAJBERGER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedlenia z getta w Będzinie zmarła z wycieńczenia. Natomiast Majloch Frajberger został wywieziony do obozu w Groeditz, gdzie zmarł z wycieńczenia w marcu 1944r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Nacę Krakowską i Mojżesza Szwarca, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 11 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 272/46, w którym stwierdził, iż: **Jacheta z Londnerów FRAJBERGER, córka Kałmy i Rywki Ruchli z Lemkowiczów, urodzona 08 października 1903r w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie; Mejloch FRAJBERGER – syn Szlamy i Udli z Fajermanów, urodzony 21 marca 1901r w Wolbromiu, zmarł 30 kwietnia 1944r w Groditz na Dolnym Śląsku.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 512/1947 dot. Jachety Frajberger.

(t. XXVI, k- 5192-5210) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 70/46 dot. stwierdzenia zgonu Mośka FRAJBERGERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 czerwca 1946r Jakuba Frajbergera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mośka Frajberger ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie z końcem listopada 1943 zmarł. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jakuba Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 70/46, w którym stwierdził, iż **Mosiek FRAJBERGER – s. Szlamy i Udli zd. Fajerman, urodzony 21**

marca 1901r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 30 listopada 1943r w Oświęcimiu. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 743/1946.

(t. LXVI, k- 13203-13211) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 353/47 dot. stwierdzenia zgonu Szajndla Ruchla z Lemanów FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 października 1947r Arona Moszka Fiszela - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szajndla Ruchla z Lemanów FISZEL ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 05 stycznia 1941r nie stawiała się na wezwanie niemieckiego policjanta, lecz zaczęła uciekać. Wówczas została przez niego zastrzelona. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaję Najman przesłuchaną przed sądem w dniu 06 listopada 1947r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 353/47, w którym stwierdzono, że: **Szajndla Ruchla z Lemanów FISZEL- ur. w 1878r w (pisownia nieczytelna), c. Izraela i Chaji ze Stucgawaldów, zmarła w Będzinie w dniu 05 stycznia 1941r;** Akta nie zawierały rozstrzygnięcia odnośnie stwierdzenia zgonu pozostałych osób wskazanych we wniosku.

(t. LXVIII, k- 13735-13737) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 30/49 o uznanie za zmarłego Szulima – Dawida i Symchy małżonków FAJGENBLAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 kwietnia 1949r pełnomocnika Ruchli z Fajgenblatów Krzesiwo – córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie **Szulim Dawid FAJGENBLAT – syn Icyka i Marii z Gotfrydów, urodzony 14 sierpnia 1872r w Chęcinach i Symcha z Rudolerów FAJGENBLAT – córka Marka i Estery z domu Lewi, urodzona 07 lipca 1874r w Będzinie** - zamieszkiwał w Będzinie. Podczas okupacji w 1943r wraz z innymi Żydami zostali wysiedleni i wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zostali straceni. W dniu 08.02.1949r pełnomocnik wniósł o zawieszenie postępowania do czasu uzyskania właściwego pełnomocnictwa. W aktach nie ujawniono postanowienia sadu o uznaniu za zmarłego lub stwierdzenia zgonu, jak też innych dokumentów informujących o sposobie zakończenia postępowania.

(t. LXVII, k- 13498-13508) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 236/46 dot. stwierdzenia zgonu Szlama FAJGENBLAT i Blima Czarny FAJGENBLAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1946r pełnomocnika Mirli Fajgenblat – córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Szlama i Blima Fajgenblat, stale mieszkający w Sosnowcu przy ul. Kaliskiej 27, w czasie okupacji w 1943r zostali

przesiedleni do getta w Sosnowcu Środuli, gdzie w czasie likwidacji getta, około 04 lub 05 września 1943r zostali rozstrzelani przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Izaaka Szlezyngera, przesłuchanego przed sądem grodzkim w Wałbrzychu w dniu 27.06.1946r. W/wym świadek zeznał, że w dniu w którym zginęli pokrzywdzeni, zastrzelono bardzo wielu Żydów, w tym starszych, niezdolnych do pracy. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 236/46, w którym stwierdził, iż: **Szlama FAJGENBLAT – s. Herszlika i Rajcli zd. Opsfeld, urodzony w dniu 13 stycznia 1887r w Żarnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Blima Czarny FAJGENBLAT – c. Mendla i Estery Rajcli zd. Fersztenfeld, urodzona 05 stycznia 1891r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli z początkiem września 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10101-10107) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 294/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek FAJKOPF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Szymona Gelbard – ciotecznego brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek FAJKOPF, w marcu 1943 został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie ukrywał się na terenie miasta. Na początku września 1943r został przez Niemców schwytany i na ul. Modrzejowskiej zastrzelony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Dawida Minca, przesłuchanego przed sądem w dniu 02 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 294/46, w którym stwierdził, iż: **Moszek FAJKOPF – s. Szlamy i Doby z Neufeldów, urodzony w dniu 04 września 1899r w Lelowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10108-10119) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 295/46 dot. stwierdzenia zgonu Sura Laja FAJKOPF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Szymona Gelbard – ciotecznego brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Sura Laja FAJKOPF, w marcu 1943 została przesiedlona przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942r w czasie zarządzonej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym w Sosnowcu została tam zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Dawida Minca, przesłuchanego przed sądem w dniu 02 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 295/46, w którym stwierdził, iż: **Sura Laja FAJKOPF – c. Szlamy i Złaty małż. Wiśniców, urodzona w dniu 11 lutego**

1901r w Lelowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.

(t. L, k- 10134-10144) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 299/46 dot. uznania za zmarłego Judka FAJNER i Frymeta FAJNER z Moczników.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 lipca 1946r pełnomocnika Izraela Fajner – syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Judka FAJNER i Frymeta FAJNER z Moczników – właściciele nieruchomości w Sosnowcu przy ul. Bieruta 35, w dniu 14 maja 1942 zostali wysiedleni i przewiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie słuch o nich zaginął. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Bucka przesłuchanej przed sądem w dniu 28 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 299/46, w którym uznał za zmarłych: **Judka FAJNER – s. Kalmy i Rojzy z Gancwajgów małż. Fajner, urodzony w dniu 23 kwietnia 1892r w Wiślicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu i datę jego śmierci ustalić na dzień 31 maja 1942r; Frymeta z Moczników FAJNER – c. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Mocznik, urodzona w dniu 08 kwietnia 1894r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu i datę jej śmierci ustalić na dzień 31 maja 1942r.**

(t. LV, k- 11118-11126) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 545/46 dot. stwierdzenia zgonu Laja FEDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 listopada 1946r Gedalii Feder – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laja FEDER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z córką i rodzicami została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 04 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, Laja FEDER została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernerda Jegier - przesłuchanego przed sądem w dniu 29 listopada 1946r, który będąc w brygadzie sprzątającej getto z trupów, rozpoznał na ulicy zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 29 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 545/46, w którym stwierdził, iż: **Laja FEDER zd. Skowron – c. Pinkusa i Frymety (naziwsko panięskie nieczytelne) małż. Skowron, urodzona w dniu 10 kwietnia 1919r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 7985-7991) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 25/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba vel Jankla i Marię FELDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 marca 1946r pełnomocnika Szlamy Sztajnfelda - siostrzeńca pokrzywdzonego, na

podstawie którego ustalono, że Jakub vel Jankla i jego żona Maria FELDMAN ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w 1943r zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu na Środuli. W związku ze zorganizowaniem w okresie od 1-3 sierpnia 1943r akcji wysiedlenia Żydów w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu ukryli się w przygotowanym uprzednio bunkrze na terenie getta, w którym w dniu 01 sierpnia 1943r zostali wykryci przez gestapowców i zastrzeleni. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Zygmunta Weinreich. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 09 kwietnia 1943r o sygn. Zg 25/46, stwierdził, iż: **Jakub vel Jankla FELDMAN – s. Icka Lejbusia i Rywki Tauby zd. Goldsztajn małżonków Feldbaum, urodzony w 1876r w Szczekocinach; Maria FELDMAN – c. Nuty i Małki z Ryńskich, urodzona w 1876r w Szczekocinach - zmarli w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXI, k- 4133-4149) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 113/46 dot. stwierdzenia zgonu Małki Rojzy FELDMANOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 sierpnia 1946r Arona Feldmana – męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Małka Rojza FELDMANOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r została zastrzelona przez Niemców w czasie ucieczki z transportu z Będzina do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Dorę Brauner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 113/46, w którym stwierdził, iż **Małka Rojza zd. Apelbaum FELDMANOWA - córka Pałytyla Abrama i Bajli Jachety zd. Sztern, urodzona 30 maja 1903r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 618/1946.

(t. LII, k- 10493-10499) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 432/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram Herszel FOGIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 października 1946r Altera Szlamy Gutmana - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Herszel FOGIEL w sierpniu 1943r został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w sierpniu 1943r, w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana, przesłuchanego przed sądem w dniu 09 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 09 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 432/46, w którym stwierdził, iż **Abram Herszel FOGIEL – s. Altera i Udli z Rozenfeldów, urodzony w dniu 17 września 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10500-10506) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 433/46 dot. stwierdzenia zgonu Dawid Lejbuś FOGIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 października 1946r Altera Szlamy Gutmana - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Dawid Lejbuś FOGIEL w sierpniu 1943r został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w sierpniu 1943r, w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana, przesłuchanego przed sądem w dniu 09 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 09 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 433/46, w którym stwierdził, iż **Dawid Lejbuś FOGIEL – s. Altera i Udli z Rozenfeldów, urodzony w dniu 03 marca 1903r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 9940-9950) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 214/46 dot. stwierdzenia zgonu Chil Majer FREUNDLICH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 czerwca 1946r pełnomocnika Chaskiel Warszawski – pasierba zmarłego, na podstawie którego ustalono, że liczący około 60 lat Chil Majer FREUNDLICH, w marcu 1943 został przesiedlony do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie - w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego - ukrywał się w bunkrze. W czerwcu 1943r został ujawniony, wyprowadzony na ulicę i rozstrzelany przez Niemców. Zwłoki zostały pochowane przez gminę żydowską na cmentarzu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Frymetę Wajnberg przesłuchaną przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 214/46, w którym stwierdził, iż: **Chil Majer FREUNDLICH – s. Fiszla i Laji z Birencwajgów, urodzony w 1880r w Łodzi, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10525-10534) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 440/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla ze Staszewskich FRYDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 października 1946r pełnomocnika Hindy vel Haliny ze Staszewskich Gerstnerowej – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla ze Staszewskich FRYDMAN, stała mieszkanka Sosnowca, w sierpniu 1943r została wywieziona transportem z Sosnowca do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przyjeździe została skierowana do komory gazowej i tam zginęła. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Rajzli Szwarcbaum przesłuchanej przed sądem w

dniu 23 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 440/46, w którym stwierdził, iż: **Fajgla ze Staszewskich FRYDMAN – c. Dawida i Chaji Dyny z Werdygierów, urodzona w dniu 05 stycznia 1897r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XL, k- 8073-8087) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 65/46 dot. stwierdzenia zgonu rodzeństwa Josek – Chaim FRYDMAN, Natan-Fajwel FRYDMAN, Pinkus FRYDMAN i Ruchla z Frydmanów BRUKNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 kwietnia 1946r pełnomocnika Szlamy Frydmana - brata zmarłych, na podstawie którego ustalono, że rodzeństw Josek – Chaim FRYDMAN, Natan-Fajwel FRYDMAN. Pinkus FRYDMAN I Ruchla z Frydmanów BRUKNER, ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w marcu 1943r zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu na Środulę. W/wym w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu ukryli się w przygotowanym uprzednio bunkrze na terenie getta, w którym zostali wykryci w dniu 08 sierpnia 1943r przez gestapowców i na miejscu zastrzeleni. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka zdarzenia – Józefa Reinherc, który został przesłuchany przed sądem w dniu 05 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 25 maja 1946r o sygn. Zg 65/46, stwierdził, iż:

1. **Josek Chaim FRYDMAN – s. Ezryela i Sury z Enzelów, urodzony w dniu 09 kwietnia 1886r w Kłobucku,**
2. **Natan Fajwel FRYDMAN – s. Ezryela i Sury z Enzelów, urodzony w dniu 14 października 1898r we wsi Kamyk;**
3. **Pinkus FRYDMAN - s. Ezryela i Sury z Enzelów, urodzony w dniu 01 lutego 1903r we wsi Kamyk;**
4. **Ruchla z Frydmanów BRUKNER - s. Ezryela i Sury z Enzelów małżonków Fridman, urodzona w dniu 18 stycznia 1897r we wsi Kamyk - zmarła w dniu 08 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11277-11285) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 588/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 listopada 1946r pełnomocnika Bajli Nusbaum – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla FUKS stale mieszkająca w Sosnowcu przy ul. Targowej 11, w czasie przeprowadzonej w dniu 19 sierpnia 1942 na punkcie zbornym przy ul. Mireckiego w Sosnowcu na boisku selekcji, znalazła się w grupie IV przeznaczonej do wysiedlenia. W czasie podjętej przez nią próby przedostania się do grupy II tzw. reklamowanych - została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Sali Ostrej przesłuchanej przed sądem

w dniu 10 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 588/46, w którym stwierdził, iż **Fajgla FUKS – c. Szmula i Bajli z Fiszlów małżonków Parasol, urodzona w dniu 28 grudnia 1890r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 19 maja 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11269-11276) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 586/46 dot. stwierdzenia zgonu Szmul FUKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1946r pełnomocnika Bajli Nusbaum – siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szmul FUKS stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie pierwszego wysiedlenia Żydów z Sosnowca oraz przeprowadzonej w okresie pomiędzy 14 a 16 maja 1941r łapanki Żydów na ul. Targowej w Sosnowcu został zatrzymany i przewieziony na dworzec towarowy w Sosnowcu. Tam w czasie podjętej przez pokrzywdzonego próby ucieczki został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Sali Ostrej przesłuchanej przed sądem w dniu 10 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 586/46, w którym stwierdził, iż: **Szmul FUKS – s. Herszla Lejba i Małki z Lejnów małżonków Fuks, urodzony w dniu 29 listopada 1882r w Chęcinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 16 maja 1941r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10079-10087) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 286/46 dot. stwierdzenia zgonu Boruch FURSTENBER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 lipca 1946r pełnomocnika Danuty Firstenber - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że 53- letni Boruch FURSTENBER, w marcu 1943 został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, został zastrzelony, w czasie próby połączenia się z rodziną. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Birman, przesłuchanej przed sądem w dniu 20 sierpnia 1946r, która widziała zwłoki ojca leżące na ulicy. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 286/46, w którym stwierdził, iż: **Boruch FURSTENBER – s. Izydora i Kajli z Binderów, urodzony w dniu 16 lutego 1890r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11252-11260) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 583/46 dot. stwierdzenia zgonu Kajla FURSTENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 października 1946r pełnomocnika Zygmunta Bindera – krewnego zmarłej, na

podstawie którego ustalono, że Kajla FURSTENBERG stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943 w/wym w czasie akcji likwidacji getta, ukryła się w schronie, w którym została znaleziona i zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Marii Birman przesłuchanej przed sądem w dniu 16 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 583/46, w którym stwierdził, iż **Kajla FURSTENBERG – c. Lewka i Dyny z Pozmantierów małżonków Binder, urodzona w dniu 01 grudnia 1874r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11510-11517) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 30/47 dot. stwierdzenia zgonu Udla FAGIEL i Rywka Rajzla FAGIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Altera Szlamy Gutmana – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Udla FAGIEL i jej córka Rywka Rajzla FAGIEL stale mieszkające w Sosnowcu, przy ul. Ciasnej 8, w czasie okupacji zostały przesiedlone do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta, zostały zastrzelone przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szulima Ingermana przesłuchanego przed sądem w dniu 24 stycznia 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 30/47 w którym, stwierdził, iż: **Udla FAGIEL zd. Rozenfeld – c. Izraela i Ruchli zd Haberman, urodzona w styczniu 1870r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; Rywka Rajzla FAGIEL – c. Altera i Udli z Rozenfeldów, urodzona w dniu 27 marca 1905r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarły w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11913-11918) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 229/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakób FEDEMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 kwietnia 1947r Chaima Cukier – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakób FEDEMAN stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 20 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Broni Herszlikiewicz - przesłuchanej przed sądem w dniu 12 maja 1947r. W/wym zeznała, iż zwłoki krewnego leżące na ulicy, zostały uprzątnięte dopiero wieczorem przez kolumnę robotniczą. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 12 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 229/47, w którym stwierdził, iż: **Jakób**

FEDEMAN – s. Lewka i Marii ze Szpryngierów małżonków Federman, urodzony w dniu 16 lipca 1889r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LIX, k- 11774-11781) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 142/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaim FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 marca 1947r pełnomocnika Chaima Cukier - siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim FEDERMAN - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 marca 1947r, który wśród zastrzelonych Żydów rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 20 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 142/47, w którym stwierdził, iż: **Chaim FEDERMAN – s. Lewka i Mariem ze Szpryngierów, urodzony w dniu 09 sierpnia 1892r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11758-11765) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 140/47 dot. stwierdzenia zgonu Chil FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 marca 1947r pełnomocnika Chaima Cukier - siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chil FEDERMAN - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 marca 1947r, który wśród zastrzelonych Żydów rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 20 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 140/47 w którym, stwierdził, iż: **Chil FEDERMAN – s. Lewka i Mariem ze Szpryngierów, urodzony w dniu 01 marca 1897r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11790-11797) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 144/47 dot. stwierdzenia zgonu Gecel FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 marca 1947r pełnomocnika Chaima Cukier - siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Gecel FEDERMAN - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w

Sosnowcu. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 marca 1947r, który wśród zastrzelonych Żydów rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 20 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 144/47, w którym stwierdził, iż: **Gecel FEDERMAN – s. Lewka i Mariem ze Szpryngierów, urodzony w dniu 16 lutego 1900r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11925-11930) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 232/47 dot. stwierdzenia zgonu Gecel FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 kwietnia 1947r Chaima Cukier – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Gecel FEDERMAN stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 20 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Broni Herszlikiewicz - przesłuchanej przed sądem w dniu 12 maja 1947r. W/wym zeznała, iż zwłoki krewnego leżące na ulicy, zostały uprzątnięte dopiero wieczorem przez kolumnę robotniczą. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 12 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 232/47, w którym stwierdził, iż: **Gecel FEDERMAN – s. Joska i Estery Perli z Gutensztajnow, urodzony w dniu 14 września 1934r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11766-11773) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 141/47 dot. stwierdzenia zgonu Moszek FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 marca 1947r pełnomocnika Chaima Cukier - siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek FEDERMAN - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 marca 1947r, który wśród zastrzelonych Żydów rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 20 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 141/47, w którym stwierdził, iż: **Moszek FEDERMAN – s. Lewka i Mariem ze Szpryngierów, urodzony w dniu 24 lutego 1884r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11919-11924) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 231/47 dot. stwierdzenia zgonu Rubin FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 kwietnia 1947r Chaima Cukier – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Rubin FEDEMAN stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 20 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Broni Herszlikiewicz - przesłuchanej przed sądem w dniu 12 maja 1947r. W/wym zeznała, iż zwłoki krewnego leżące na ulicy, zostały uprzątnięte dopiero wieczorem przez kolumnę robotniczą. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 12 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 231/47, w którym stwierdził, iż: **Rubin Ber FEDERMAN – s. Joska i Estery Pesli z Gutensztajnow, urodzony w dniu 18 kwietnia 1933r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11782-11789) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 143/47 dot. stwierdzenia zgonu Zachariasz FEDERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 marca 1947r pełnomocnika Chaima Cukier - siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Zachariasz FEDERMAN - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 marca 1947r, który wśród zastrzelonych Żydów rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 20 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 143/47, w którym stwierdził, iż: **Zachariasz FEDERMAN – s. Berka Lewka i Mariem ze Szpryngierów, urodzony w dniu 13 lutego 1882r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11609-11615) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 70/47 dot. stwierdzenia zgonu Bajla FELCMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Zurycha Nachemji – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajla FELCMAN stale mieszkająca w Sosnowcu, w dniu 12 sierpnia 1942r została zastrzelona przez Niemców tzw. punkcie - na placu sportowym w Sosnowcu przy Al. Mireckiego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Ajzyka Skoczylas przesłuchanego przed sądem w dniu 10 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w

Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 70/47, w którym stwierdził, iż: **Bajla FELCMAN – c. Gabriela Chananii i Ruchli zd. Frimorgen, urodzona w dniu 11 sierpnia 1883r w Miechowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11601-11608) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 69/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaim FELCMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Zurycha Nachemji – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim FELCMAN stale mieszkający w Sosnowcu, w dniu 12 sierpnia 1942r został zastrzelony przez Niemców na placu sportowym w Sosnowcu przy Al. Mireckiego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Ajzyka Skoczylas przesłuchanego przed sądem w dniu 10 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 69/47, w którym stwierdził, iż: **Chaim FELCMAN – s. Gariela Chananii i Ruchli zd. Frimorgen, urodzony w dniu 11 sierpnia 1883r w Miechowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12296-12315) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 459/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Szajndla FERENS i Dawid Alter NAJFELD vel Neufeld.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 września 1947r pełnomocnika Jakuba Neufelda - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Chaja Szajndla FERENS i Dawid Alter NAJFELD vel Neufeld stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryli się w bunkrze. W dniu 03 sierpnia 1943r, gdy gestapowcy odkryli ten bunkier rozstrzelali wszystkich ukrywających się tam Żydów, wśród których byli m.in. Chaja Szajndla FERENS i Dawid Alter NAJFELD vel Neufeld. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Arona Cebularza – ukrywającego się od dnia 01 sierpnia 1943r z pokrzywdzonymi w bunkrze - przesłuchanego przed sądem w dniu 14 października 1947r, który zeznał, iż uniknął cudem śmierci, albowiem w czasie gdy Niemcy strzelali do ukrywających się, udało mu się schronić w wejściu do sąsiedniego bunkra. W/wym widział zwłoki pokrzywdzonych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 459/47, w którym stwierdził, iż: **Chaja Szajndla FERENS – c. Izraela i Tauby Itli z Witelsonów małż. Neufeld, urodzona w dniu 13 października 1874r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu i Dawid Alter NAJFELD vel Neufeld - s. Izraela i Tauby Itli z Witelsonów małż. Neufeld, urodzony w dniu 10 września 1883r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVII, k- 3278-3297) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 297/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywki FERENS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 sierpnia 1947 r. Arona Grynwalda, na podstawie którego ustalono, że Rywka Ferens ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Sosnowcu na Środuli, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jakuba Frajbergera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 297/47, w którym stwierdził, iż **Rywka FERENS – córka Dydii i Surli z Winerów małżonków Ferens, urodzona w 1881r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 119/1948.

(t. XVII, k- 3468-3485) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 31/48 dot. stwierdzenia zgonu Hindly Fajgli FERENS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 stycznia 1948 r. Arona Tojwie Grynwalda, na podstawie którego ustalono, że Hindla Fajgla FERENS, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Kalmana Honigmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 31/48, w którym stwierdził, iż **Hindla Fajga FERENS – córka Dydie i Sury z Winerów małżonków Ferens, urodzona 31 października 1862r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 368/1948.

(t. XVIII, k- 3486-3498) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 30/48 dot. stwierdzenia zgonu Brandli FERENS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 stycznia 1948 r. Arona Tojwie Grynwalda, na podstawie którego ustalono, że Brandla FERENS, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Kalmana Honigmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 30/48, w którym stwierdził, iż **Brandla FERENS – córka Dydie i Sury z Winerów małżonków Ferens, urodzona 19 września/ 01 października 1879r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w**

Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 367/1948.

(t. XVIII, k- 3499-3510) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 29/48 dot. stwierdzenia zgonu Dawida FERENS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 stycznia 1948 r. Arona Tojwie Grynwalda, na podstawie którego ustalono, że Dawid FERENS, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Kalmana Honigmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 listopada 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 29/48, w którym stwierdził, iż **Dawid FERENS – syn Dydie i Sury z Winerów małżonków Ferens, urodzony 24 marca/05 kwietnia 1875r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie , zmarły w dniu 31 grudnia 1946 r. w miejscu nieustalonym.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 126/1948.

(t. LIX, k- 11888-11893) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 222/47 dot. stwierdzenia zgonu Abram FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 kwietnia 1947r pełnomocnika Karola Fiszel – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram FISZEL stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel- przesłuchanego przed sądem w dniu 07 maja 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 19 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 222/47, w którym stwierdził, iż: **Abram FISZEL – s. Hersza Majera i Marii Rajzli z Plesnerów, urodzony w dniu 05 maja 1872r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11882-11887) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 221/47 dot. stwierdzenia zgonu Ajgla FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 kwietnia 1947r pełnomocnika Karola Fiszel – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ajgla FISZEL stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Fiszel- przesłuchanego przed sądem w dniu 07 maja 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu

19 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 221/47, w którym stwierdził, iż: **Ajgla FISZEL – c. Dawida i Marii z Monszajnow małż. Honigman, urodzona w dniu 29 listopada 1876r w Żarnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12337-12345) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 492/47 dot. stwierdzenia zgonu Frajdla z Przyrowskich FROMER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 października 1947r pełnomocnika Hendli Fogelgarn - krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Frajdla z Przyrowskich FROMER w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych dniach sierpnia 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów w bliżej nieustalonych okolicznościach została zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Basi Grajcer – mieszkającej w bliskim sąsiedztwie z pokrzywdzoną - przesłuchanej przed sądem w dniu 24 listopada 1947r, która zeznała, iż wprawdzie nie była bezpośrednim świadkiem zastrzelenia w/wym, niemniej widziała jej zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 492/47, w którym stwierdził, iż: **Frajdla z Przyrowskich FROMER – c. Abrama i Chai Winer zd. Szwajcer małż. Przyrowskich, urodzona w dniu 9/21 marca 1872r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12013-12020) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 291/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja FRYDLEWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 czerwca 1947r pełnomocnika Rojzli Geli Frydlewskiej - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chaja FRYDLEWSKA stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji likwidacji getta w pierwszej połowie sierpnia 1943 , licząc około 60 lat, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chila Sztein przesłuchanego przed sądem w dniu 27 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 291/47, w którym stwierdził, iż: **Chaja FRYDLEWSKA – c. Szlamy i Fajsi Geli małż. Milechmanów, urodzona w dniu 05 czerwca 1876r (bdd) , ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12423-12431) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 513/47 dot. stwierdzenia zgonu Gołda FRYDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 października 1947r Bernarda Jegiera – krewnego zmarłej, na podstawie

którego ustalono, że Gołda FRYDMAN stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została wysiedlona do getta żydowskiego na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie wywożenia ludności żydowskiej z getta ukryła się przed Niemcami. W połowie lipca 1943r w Sosnowcu jej kryjówka została odnaleziona, a Gołda FRYDMAN postrzelona przez Niemców w czasie ucieczki i zabrana do szpitala, gdzie zmarła wskutek odniesionych obrażeń. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Skowronek przesłuchanej przed sądem w dniu 31 października 1947r, która dostarczała jedzenie ukrywającej się Gołdzie FRYDMAN a uzyskawszy informacje o jej śmierci, wraz z siostrą pokrzywdzonej Cyprą Jegier udała się do kostnicy szpitala, w której rozpoznała zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 513/47, w którym stwierdził, iż: **Gołda FRYDMAN z Księżkich – c. Moszka i Sury Basi ze Steckich, urodzona w 1904r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12599-12610) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 134/48 dot. stwierdzenia zgonu Kalma FISZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 marca 1948r Adeli Abejszyc - siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Kalma FISZEL stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się w bunkrze. W dniu 03 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, jego kryjówka została odnaleziona, Kalma FISZEL wyciągnięty z niej i na miejscu zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bogusława Radzewicza przesłuchanego przed sądem w dniu 18 czerwca 1948r, który obserwował przebieg wydarzeń z ukrycia, a który jeszcze kilka dni później widział zwłoki pokrzywdzonego z licznymi ranami postrzałowymi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 01 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 134/48, w którym stwierdził, iż: **Kalma FISZEL – s. Wolfa i Judessy z Fiszerów, urodzony w dniu 17 kwietnia 1894r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13422-13432) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 332/48 dot. stwierdzenia zgonu Szmul FRYSZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 lipca 1948r Szlamy Kierkowskiego - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szmul FRYSZER stały mieszkaniec Modrzejowa, w czasie okupacji został przesiedlony do getta w Sosnowcu Środuli. W dniu 03 czerwca 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów z getta został ranny i w dniu 03 czerwca 1943r zmarł. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Rajzli Fryszer przesłuchanej przed sądem w dniu 07 września 1948r, która zeznała, iż widziała w getcie zwłoki szwagra. Po

przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 07 września 1948r postanowienie o sygn. Zg 332/48, w którym stwierdził, iż: **Szumł FRYSZER – s. Abrama i Gołdy z Będzińskich, urodzony w dniu 11 grudnia 1890r w Niwce, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu- Modrzejowie, zmarł w dniu 03 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13180-13185) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I.3 Zg 465/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla Laja WILMAN i Szlama Hersz FUKSBRUNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 maja 1946r Józefa Fuksbruner - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Ruchla Laja WILMAN i Szlama Hersz FUKSBRUNER ostatnio zamieszkali w Krakowie przy ul. Wiślniej 8, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Będzinie, gdzie w czasie akcji wysiedleńczej Żydów zostali zastrzeleni przez policje niemiecką w sierpniu 1942r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Berka Schontal przesłuchanego przed sądem w dniu 04 czerwca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 04 czerwca 1946r postanowienie o sygn. I 3 Zg 465/46, w którym stwierdzono, że: **Ruchla Laja z Fuksebrunerów WILMAN – lat 64, urodzona w Olkuszu, c. Jakóba Lejby i Sury z Liebichów, ostatnio zamieszkała w Olkuszu; Szlama Hersz FUKSBRUNER – lat 70, s. Jakóba Lejby i Sury z Liebichów, ostatnio zamieszkały w Olkuszu - zmarli w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie**

(t. XI, k- 2156-2165) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 230/47 dot. stwierdzenia zgonu Itli FRYDLEROWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 lipca 1947 Bronisławy Frydler – córki Itli Frydlerowej, na podstawie którego ustalono, że Itla Frydlerowa ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943r podczas likwidacji getta została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Bronisławę Frydler. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 230/47, w którym stwierdził, iż **Itla FRYDLEROWA – córka Jochyma – Szmula i Frajdlu z Winerów małżonków Rozen, urodzona w dniu 11 stycznia 1866r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. XVII, k- 3315-3334) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 338/47 dot. stwierdzenia zgonu Guli FRIDMAN i Miny FRIDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 października 1947 r. Wolfa Bera Fridmana – męża Guli Fridman i ojca Miny Fridman, na podstawie którego ustalono, że Gula FRIDMAN i Mina

FRIDMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji zostały przeniesione do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 31 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta, zostały zastrzelone przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Abrama Jerzego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 384/47, w którym stwierdził, iż: **Gula FRIDMAN, córka Joska i Bajli Brandli z Salamonowiczów małżonków Waldman, urodzona 28 stycznia 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 sierpnia 1943r w Będzinie; Mina Sara FRIDMAN – córka Wolfa Bera i Guli z Waldmanów małżonków Fridman, urodzona 10 lipca 1940r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 432/1948 i 431/1948.

(t. XXIV, k- 4715-4729) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 38/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli Lai FERLEGIEROWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946r Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Laja FERLEGIEROWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zagazowana w komorze gazowej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 38/46, w którym stwierdził, iż **Fajgla Laja FERLEGIEROWA – c. Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzona 15 czerwca 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 737/1946.

(t. XXVI, k- 5105-5125) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 63/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba FERBERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1946r Józefa Borenhauta – siostrzeńca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jakub Ferber ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji został skierowany do komory gazowej, gdzie poniósł śmierć. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jachetę Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 63/46, w którym stwierdził, iż **Jakub FERBER – syn Joachima Henocha i Chany zd. Steiner, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Brzezince.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 767/1946.

(t. XXIX, k- 5876-5890) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 246/46 dot. stwierdzenia zgonu Minki FISZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r Frymety Szajer – krewnej w/wym, na podstawie którego ustalono, że Minka Fisz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Gutkę Telner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 246/46, w którym stwierdził, iż **Minka FISZ – c. Fiszla i Bajli Nochy zd. Fajrajzen, urodzona 18/30 stycznia 1875r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXX, k- 5910-5927) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 247/46 dot. stwierdzenia zgonu Szaja FISZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1946r Frymety Szajer – krewnej w/wym, na podstawie którego ustalono, że **Szaja Fisz**, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w maju 1943r został zastrzelony przez Niemców na terenie getta w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Gutkę Telner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 247/46, w którym stwierdził, iż **Szaja FISZ – s. Fiszla i Bajli Vochy zd. Fajrajzen, urodzony 15 maja 1868r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 22 maja 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 203/1947.

(t. XXXVII, k- 7349-7358) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 166/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywki Lai z Zaksów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r przez Izaaka Zaks, na podstawie którego ustalono, że Rywka Laia z Zaksów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona na początku sierpnia 1943r przez Niemców podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Dawida Gruszke, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 166/47, w którym stwierdził, iż **Rywka Laia z Zaksów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA urodzona 3/16 czerwca 1903r w Będzinie, c. Moszka Majera i Estery Blimy z Kokotów małż. Zaks, zmarła w dniu 18 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVII, k- 7359-7366) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 167/47 dot. stwierdzenia zgonu Mordka FAJMAN vel FAJTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r przez Izaaka Zaks, na podstawie którego ustalono, że Mordka FAJMAN vel FAJTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony na początku sierpnia 1943r przez Niemców podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Dawida Gruszke, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 167/47, w którym stwierdził, iż **Mordka FAJMAN vel FAJTMAN, s. Lewka Zajwela i Frajdl Frymety z Hajdów małż. Fajman vel Fajtman, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVII, k- 7367-7376) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 168/47 dot. stwierdzenia zgonu Frajdl Frymeta z Hajdów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r przez Izaaka Zaks, na podstawie którego ustalono, że Frajdl Frymeta z Hajdów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona w dniu 20 czerwca 1943r przez Niemców podczas drugiej akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chai Brat, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 168/47, w którym stwierdził, iż **Frajdl Frymeta z Hajdów FAJMANOWA vel FAJTMANOWA urodzona 13/25 stycznia 1874r w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7680-7690) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 362/47 dot. stwierdzenia zgonu Jehuda Szmul FAJMAN vel FAJTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 listopada 1947r przez Izaaka Zaks – wujka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jehuda Szmul FAJMAN vel FAJTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, podczas akcji wysiedlenia Żydów z Będzina został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarł w maju 1944r. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manie Baumgartner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 listopada 1947r. Po

przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 362/47, w którym stwierdził, iż **Jehuda Szmul FAJMAN vel FAJTMAN – urodzony 20 sierpnia 1925r w Dąbrowie Górniczej, s. Mordki i Rywki Lai z Zaksów , zmarł w dniu 01 maja 1944r w Oświęcimiu.**

(t. XXXVIII, k- 7659-7668) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 360/47 dot. stwierdzenia zgonu Elka FRYDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 listopada 1947r przez Moszka Arona Fiszer, na podstawie którego ustalono, że Elka FRYDMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r na boisku „Sarmacji” w Będzinie, w czasie akcji likwidacji getta. Zwłoki w/wym złożone na cmentarzu w Czeladzi zostały rozpoznane przez świadka Chaje Najman. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 360/47, w którym stwierdził, iż **Elka FRYDMAN – urodzona w 1869r w Łagiszy, c. Arona i Sury z domu Fiszer, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. LXV, k- 13049-13056) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I 1 Zg 1275/46 dot. stwierdzenia zgonu Edward FERBER i Julia FERBER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 listopada 1946r pełnomocnika Anny Helwin – córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Edward FERBER i Julia FERBER do wybuchu wojny zamieszkiwali w Krakowie. W dniu 03.09.1939r wyjechali do Lwowa, gdzie ukrywali się przed Niemcami. Stamtąd do 1942r utrzymywali z córką kontakt listowny. W bliżej nieustalonym czasie wyjechali do Kosowa po czym do Kołomyży i stamtąd do getta w październiku 1944r, skąd mieli zostać wywiezieni do obozu śmierci do Bełżca. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchaną w dniu 06.12.1946r w charakterze świadka Jadwigę Podhajską. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 20 września 1947r postanowienie o sygn. I 1 Zg 1275/46, w **którym uznano za zmarłych z dniem 09 maja 1946r; Edward FERBER – ur. 29.05.1872r w Krakowie, s. Wiktora i Anny z Libanów, ostatnio zamieszkały w Krakowie ul. Matejki 5 i Julia FERBEROWA – ur. 15. 12.1880r w Krakowie, c. Hirscha Glassnera i Rozalii z Fregów, ostatnio zamieszkała w Krakowie, ul. Matejki 5.**

(t. VI, k- 1177-1189) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 14/48 dot. stwierdzenia zgonu Estery Chaji GELBARD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 8 stycznia 1948 r. Henryka Gelbarda – syna Estery Chaji Gelbard, na podstawie którego ustalono, że Estera Chaja Gelbard, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zabita przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaję Najman. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 6 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 14/48, w którym stwierdził, iż **Estera Chaja GELBARD, córka Natana i Hudesy z Rajcensztajnow małżonków Hercberg, urodzona w dniu 23 października 1892 r. w Sielcu – zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 293/1948.

(t. XXI, k- 4149-4159) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 112/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszki Nachmana GELBARDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 sierpnia 1946r Henryka Gelbarda – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Moszek Nachman GELBARD ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 24 czerwca 1943r został zastrzelony przez Niemców w getcie w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Szyję Najmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 112/46, w którym stwierdził, iż **Moszka Nachman GELBARD – syn Szymona Lejba i Marii Laji zd. Najman, urodzony 6/18 marca 1892r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 24 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 833/1946.

(t. IV, k- 793-805) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 8/48 dot. stwierdzenia zgonu GERTLER Moszek.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 stycznia 1948r Jakuba Pozmantira, zam. Sosnowiec, ul. Targowa 6/5 - siostrzeńca Gertlera Moszka, w którym ustalono, że Gertler Moszka, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, w czasie okupacji został wysiedlony do getta na Środulę, gdzie zmarł na przełomie czerwca i lipca 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szlama Kierkowskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 8/48 , w którym stwierdził śmierć w dniu 01 lipca 1943r **GERTLERA Moszek, s. Izraela i Maszy z domu Kornfeldów, ur. 03 grudnia 1877r w Baranowiczach, zmarł w dniu 01 lipca 1943r w Będzinie.**

(t. IV, k- 833-847) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 135/47 dot. stwierdzenia zgonu Pesli GERTLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 grudnia 1947r Jakuba Pozmantira – siostrzeńca Pesli Gertler , na podstawie którego ustalono, że Pesla Gertler, ostatnio zamieszkała w Czeladzi w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie w sierpniu 1943r podczas likwidacji getta w Sosnowcu, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szlama Kierkowskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 135/47, w którym stwierdził, iż **Pesla GERTLER, córka Berka i Małki z Prawerów małżonków Posłusznych, urodzona w dniu 20 listopada 1885r w Miechowie – zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. VI, k- 1094-1101) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 390/47 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Nuchima GITTLERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 listopada 1947r Arona Artura Gittlera – syna Hersza Nuchima Gittlera , na podstawie którego ustalono, że Hersz Nuchim Gittler, ostatnio zamieszkały w Będzinie w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w lipcu 1943r podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu w Oświęcimiu i w dniu 19 stycznia 1944 r. stracony w komorze gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez syna ofiary, Artura Gittlera oraz poświadczony przez Arona Feinera i Wolfa Ehrlicha. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 02 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 390/47, w którym stwierdził, iż należy oddalić wniosek złożony przez Arona Artuta Gittlera, z uwagi na brak wystarczających dowodów do uznania faktu zgonu za niewątpliwy.

(t. VII, k- 1491-1499) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 82/46 dot. stwierdzenia zgonu Hindy GLAJTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 lipca 1946r Frajda z Głajtmanów Telnerowa – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Hinda GLAJTMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943 r. została wysiedlona przez Niemców do Oświęcimia, gdzie zmarła w styczniu 1944 r. na skutek ogólnego wycieńczenia i choroby. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 82/46, w którym stwierdził, iż **Hinda Głajtman, córka Mordki i Szajndli ze Śliwków, urodzona 15 maja 1914r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 stycznia 1944r w Oświęcimiu.**

(t. XXIII, k- 4649-4669) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 34/46 dot. stwierdzenia zgonu Mordki GLAJTMANA i Szajdli GLAJTMANOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 maja 1946 r. Frajdli Telner - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że

Mordka GLAJTMAN i Szajdla GLAJTMANOWA ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali w dniu 01 sierpnia 1943 zastrzeleni przez Niemców podczas likwidacji getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Gutę Telner i Zofie Minc. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 34/46, w którym stwierdził, iż **Mordka GLAJTMAN – s. Jakuba Kopla, urodzony w 1876r w Olkuszu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie; Szajdla GLAJTMANOWA ze Śliwków – c. Joska Lejzera i Chai Sury z Libermanów, urodzona w 1878r w Żarkach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 715/1946 i 716/1946.

(t. XXIX, k-5739-5756) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 165/46 dot. stwierdzenia zgonu Carki GLAJTMANOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 września 1946r Chaji Rozdział - siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Carka Glajtmanowa ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wysiedlona z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu podczas wstępnej selekcji została skierowana do komory gazowej, gdzie zginęła. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Gute Telner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 165/46, w którym stwierdził, iż **Carka GLAJTMANOWA zd. Rozdziałów – c. Szmula Chemii i Estery z Jurów, urodzona 03 września 1917r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 793/1946.

(t. IX, k- 1713-1720) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 80/46 dot. stwierdzenia zgonu Icka - Jermy Glajtmana.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 lipca 1946 1946r Frajdli z Glajtmanów Telnerowej – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Icek Jerma GLAJTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie, został również wysiedlony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu został on wysegregowany razem z chorymi i starcami do komory gazowej i następnie odtransportowany autem na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 80/46, w którym stwierdził, iż **Icek -Jerma GLAJTMAN, syn Mordki i Szajndli ze Śliwców, urodzony 19 grudnia 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 2 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. IX, k- 1701-1712) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 83/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Hemji Glajtmana.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 lipca 1946 1946r Frajdli z Glajtmanów Telnerowej – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jakub Hemia GLAJTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, w styczniu 1945r zmarł na skutek ogólnego wyczerpania w obozie koncentracyjnym w Blachowni, na Dolnym Śląsku. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 9 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 83/46, w którym stwierdził, iż **Jakub Hemia GLAJTMAN, syn Mordki i Szajndli ze Śliwków, urodzony 6 grudnia 1909r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 31 stycznia 1945r w Blachowni. (Dolny Śląsk).** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 804/1946.

(t. VII, k- 1590-1597) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 81/46 dot. stwierdzenia zgonu Lajzera – Józefa GLAJTMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r Frajda z Glajtmanów Telnerowa – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Lajzer – Józef GLAJTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki z Będzinie został również wysiedlony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, zaraz przy wstępnej selekcji został on wysegregowany razem z chorymi i starcami do komory gazowej i następnie odtransportowany autem na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 81/46, w którym stwierdził, iż **Lajzer – Józef GLAJTMAN, syn Mordki i Szajndli ze Śliwków, urodzony 19 listopada 1912r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 2 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXII, k- 6320-6335) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 14/47 dot. stwierdzenia zgonu Tobiasza Hersza GLAJTMAN i Sury Jentli GLAJTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 stycznia 1947r pełnomocnika Frajdli Telner, na podstawie którego ustalono, że rodzeństwo Tobiasz Hersz GLAJTMAN i Sura Jentla GLAJTMAN ostatnio zamieszkali w Będzinie, zmarli w dniu 28 stycznia 1944r w Oświęcimiu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Gutę Telner, która przesłuchana przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznała, iż rodzeństwo Tobiasz Hersz GLAJTMAN i Sura Jentla GLAJTMAN przybyli do obozu koncentracyjnego w Brzezince - w którym była osadzona - transportem z Wiednia pod koniec stycznia 1944r, zostali publicznie rozstrzelani przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 14/47, w którym stwierdził, iż **Tobiasz Hersz GLAJTMAN – urodzony w dniu 04 czerwca**

1923r w Będzinie, syn Arii i Bajli z Bajtnerów oraz Sura Jentla GLAJTMAN – urodzona 09 kwietnia 1921r w Będzinie, córka Arii i Bajli z Bajtnerów – zmarli w dniu 28 stycznia 1944r w Brzezince koło Oświęcimia. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu 251/1947.

(t. XXXVI, k- 7248-7260) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 153/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzli Tauby GLIKSMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 maja 1947 r. Szyji Nejmana – zięcia Rajzli Tauby Gliksman, na podstawie którego ustalono, że, Rajzla Tauba Gliksman ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji, wraz z innymi osobami narodowości żydowskiej ukrywała się w Będzinie na tzw. „Małej Środuli” w piwnicy. W wyniku przeprowadzonej łapanki i ujawnienia miejsca schronienia została zastrzelona przez Niemców w chwili, gdy upadła z przerażenia czy osłabienia w czasie transportu z Będzina do Oświęcimia. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Cesię Fiszer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 09 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podała, iż z polecenia władz niemieckich wynosiła zwłoki Rajzli Tuby Gliksman. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 153/47, w którym stwierdził, iż: **Rajzla Tauba GLIKSMAN, urodzona 23 października /04 listopada 1883r w Lelowie, córka Mordki i Chindy Rywy z Berlinerów małżonków Moneta, zmarła w dniu 24 czerwca 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 483/1947.

(t. VII, k- 1564-1573) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 93/46 dot. stwierdzenia zgonu Faigli GOLDBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 lipca 1946r Chaja Goldberga – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Faigla GOLDBERG ostatnio zamieszkała w Będzinie, 22 czerwca 1943 r. została zastrzelona przez SS – mana w getcie w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 93/46, w którym stwierdził, iż **Faigla z Fiszerów GOLDBERG, córka Abrama - Mordki i Łaji Fiszerów, urodzona 16 lipca 1889 w Łagiszy, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 821/1946.

(t. V, k- 909-920) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 21/46 dot. stwierdzenia zgonu Stanisława GOLDBERGA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 lipca 1946r Weroniki Goldberg, zam. w Grodźcu ul. Mickiewicza 2 – żony w/wym,

na podstawie którego ustalono, że Stanisław Goldberg, ostatnio zamieszkały w Grodźcu, przy ul. Konopnickiej 28, w dniu 16 maja 1942r został przymusowo wysiedlony przez okupacyjne władze niemieckie wraz z mieszkańcami gminy wyznania mojżeszowego i do chwili obecnej nie powrócił. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 08 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 21/46, w którym stwierdził, iż **Stanisław GOLDBERG, ur. 28 czerwca 1891r, s. Szai i Sury, ostatnio zamieszkały w Grodźcu, zmarł w dniu 10 maja 1945r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu o nr 35/1947/G.

(t. V, k- 921-932) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 32/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaima Mnyela GOLDWASSERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 października 1946r Miry Kamińskiej – kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaim Mnyel GOLDWASSER ostatnio zamieszkały w Czeladzi we wrześniu 1942r podczas łapanki ulicznej w Sosnowcu został zastrzelony przez Niemców podczas próby ucieczki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 14 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 32/46, w którym stwierdził, iż **Chaim Mnyel GOLDWASSER, syn Jonasa i Chany zd. Brab małż. Goldwaser, urodzony 27 grudnia 1901r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Czeladzi – zmarł w dniu 30 września 1942r w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Czeladzi wystawił akt zgonu nr 60/1947.

(t. V, k- 933-944) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 33/46 dot. stwierdzenia zgonu Gitli z Tropauerów GOLDWASSER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 października 1946r Miry Kamińskiej – kuzynki w/wym na podstawie którego ustalono, że Gitla z Tropauerów GOLDWASSER ostatnio zamieszkała w Czeladzi w czasie okupacji niemieckiej znalazła się w getcie w Sosnowcu, gdzie podczas wysiedlenia Żydów z Sosnowca w dniu 01 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 14 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 33/46, w którym stwierdził, iż **Gitla z Tropauerów GOLDWASSER, córka Szymona i Szajndli z Szlezyngerów, urodzona 02 grudnia 1891r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Czeladzi – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Czeladzi wysawił akt zgonu nr 61/1947.

(t. V, k- 1030—1036) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 18/46 dot. stwierdzenia zgonu Chana Fajgla GOTESMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 lipca 1946r Dawida Józefa Gotesmana – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chana Fajgla z Szumfeldów zamieszkiwała w Czeladzi koloni Piaski. W 1942r została przesiedlona do Sosnowca, a tam w dniu 12 sierpnia

1942r podczas segregowania, w czasie próby ucieczki została zastrzelona przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie, na podstawie zeznań Jakuba Kupferberga i Abrama Słomnieki, postanowieniem z dnia 06 sierpnia 1946r Sąd Grodzki w Czeladzi wydał postanowienie o sygn. Zg 18/46, w którym stwierdził, iż **Chana Fajgla GOTESMAN, urodzona w dniu 26 stycznia 1891r, córka Szlamy-Pinkusa i Rywki zd. Siwek, ostatnio zamieszkała w Czeladzi, zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Sosnowcu.** W księgach zgonów USC w Sosnowcu za lata 1942-1948 nie odnaleziono aktu zgonu w/wym.

(t. V, k- 1037-1045) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 397/47 dot. stwierdzenia zgonu Abrama GOTTFRIDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1947 r. Abrama Szyji Gottfrida – bratanka Abrama Gottfrida, na podstawie którego ustalono, że Abram Gottfrid, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 03 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 397/47, w którym stwierdził, iż **Abram GOTTFRID, syn Szlamy i Rojzy z Morawieckich małżonków Gottfrid, urodzony w dniu 27 września 1906 r. w Jędrzejowie – zmarł w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.**

(t. IX, k- 1853-1861) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 262/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery Rajzli GRINBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 sierpnia 1947 r. Lipy Szykmana, na podstawie którego ustalono, że Estera Rajzla Grinberg, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Dawida Milera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 262/47, w którym stwierdził, iż **Estera Rajzla GRINBERG, córka Moszka Majera i Guli z Erlichów małżonków Grinberg, urodzona w dniu 20 lutego 1880 r. w Wolbromiu – zmarła w dniu 15 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 81/1948.

(t. XXXVI, k- 7117-7131) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 138/47 dot. stwierdzenia zgonu Pinchesa GRYNGRASA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 maja 1947 r. pełnomocnika Nuchima Herszberga – brata żony Pinchesa Gryngrasa, na podstawie którego ustalono, że Pinches Gryngras, ostatnio

zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został umieszczony w getcie w Sosnowcu - Środuli, gdzie w dniu 05 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Sosnowcu, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szlamę Bajtnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 04 czerwca 1947r, który dodatkowo podał, iż w obawie przed wywiezieniem do obozu Pinches Gryngras ukrywał się wraz z nim na terenie getta w schronie. W nocy z 3/4 sierpnia 1943r Pinches Gryngras opuścił schron udając się w nieznanym kierunku po wodę i pożywienie i więcej nie wrócił. Zwłoki w/wym zostały ujawnione przez świadka następnego dnia w niedalekiej odległości od miejsca schronienia. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 138/47, w którym stwierdził, iż **Pinches GRYNGRAS – urodzony w dniu 31 marca/13 kwietnia 1904r w Będzinie, s. Arona Symchy i Ruchli zd. Lask małż. Gryngras, nastąpił w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu Środuli.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci aktu urodzenia, odpisu aktu ślubu oraz zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 544/1947.

(t. XXXV, k- 7088-7116) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 137/47 dot. stwierdzenia zgonu Sary Rywki GRYNGRAS, Adeli GRYNGRAS, Nachuma GRYNGRAS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 maja 1947r pełnomocnika Nuchima Herszberga zam. Sosnowiec, ul. Dęblińska 13/18, w którym ustalono, że Sara Rywka GRYNGRAS, Adela GRYNGRAS i Nachum GRYNGRAS, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali umieszczeni w getcie w Sosnowcu Środuli i tam zastrzeleni w czasie wysiedlania ludności żydowskiej z getta w Sosnowcu w sierpniu 1943r. We wniosku zawnioskowano o przesłuchanie świadka zdarzenia – Szlama Bajtnera. Na rozprawie w dniu 04 czerwca 1947r przesłuchano zawnioskowanego świadka, który zeznał, iż podczas likwidacji getta w Sosnowcu w dniu 01 sierpnia 1943r, w/wym ukryli się w schronie, chcąc uniknąć wysiedlenia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W schronie przebywali do dnia 15 sierpnia 1943r. W tym czasie świadek dostarczał żywność. Około 15 sierpnia 1943r zostali ujawnieni przez Niemców i na miejscu rozstrzelani. Sąd Grodzki w Będzinie postanowieniem z dnia 04 czerwca 1947r stwierdził, że zgon niżej wymienionych, ostatnio zamieszkałych w Będzinie tj.:

- 1. Sara Rywka GRYNGRAS – ur. 02 lipca 1929r w Będzinie, c. Pinchesa i Chany Rajzli zd. Herzberg małż. Gryngras;**
- 2. Adeli GRYNGRAS – ur. 10 listopada 1930r, c. Pinchesa i Chany Rajzli zd. Herzberg małż. Gryngras;**
- 3. Nachuma GRYNGRAS – ur. 04 kwietnia 1933r, s. Pinchesa i Chany Rajzli zd. Herzberg małż. Gryngras - nastąpił w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu – Środuli.**

Wydanie postanowienia nastąpiło w oparciu o dowodowy przedstawione przez wnioskodawcę oraz zeznania świadka. W oparciu o

powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 40/1948, 41/1948, 42/1948.

(t. VII, k- 1470-1472, 1462-1460) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 286/47 dot. stwierdzenia zgonu Icka Majera GUTMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 sierpnia 1947 r. Mojżesza Józefa Gutmana – wnuka Icka Majera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Icek Majer Gutman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu został skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaima Berlińskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 286/47, w którym stwierdził, iż **Icek Majer GUTMAN, syn Moszka-Hersza i Blimy z Openhajmów małżonków Gutman, urodzony w dniu 01/13 października 1876 r. w Będzinie – zmarł w dniu 31 lipca 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 732/1947.

(t. IX, k- 1678-1685) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 77/46 dot. stwierdzenia zgonu Izaaka GUTMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 8 lipca 1946 1946r Szlamy – Altera Gutmana – syna w/wym. na podstawie którego ustalono, że Izaak GUTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, 12 sierpnia 1942r, na skutek zarządzonego przez Niemców zgromadzenia Żydów w Będzinie, stawiał się na boisku sportowym dawnej „Sarmacji” i tam po przegrupowaniu Żydów został przydzielony do oddziału, który miał być wysłany na stracenie; usiłował zbiec z boiska, jednak został przez Niemców przyłapany i zastrzelony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 77/46, w którym stwierdził, iż **Izaak GUTMAN, syn Jakuba i Estery z Gutmanów, urodzony 2 lutego 1880r w Katowicach – zmarł w Będzinie 12 sierpnia 1942r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 781/1946.

(t. VII, k- 1643-1648) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 104/46 dot. stwierdzenia zgonu Nachy z Plesnerów GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 lipca 1946r Reginy z Gutmanów Mehlowej – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Nacha z Plesnerów GUTMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w połowie 1942r wywieziona do Oświęcimia i nie ma o niej żadnej wiadomości. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 21 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 104/46, w którym stwierdził,

iż Nacha z Plesnerów GUTMAN, córka Jakóba Ksyla Plesnera i Fajgli z Najhausów, urodzona w 1872 roku w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu.

(t. VII, k- 1483-1490) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 102/46 dot. stwierdzenia zgonu Sender vel Aleksander GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 lipca 1946r Reginy z Gutmanów Mehlowej – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Sender vel Aleksander GUTMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji niemieckiej znalazł się w getcie w Będzinie, w 1943r został wywieziony do obozu w Oświęcimiu i od tej pory nie było o nim żadnej wiadomości. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 21 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 102/46, w którym stwierdził, iż **Sender vel Aleksander GUTMAN, syn Salomona Gutmana i Nachy z Plessnerów, urodzony 10 czerwca 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu.**

(t. IX, k- 1721-1728) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 79/46 dot. stwierdzenia zgonu Szpryncy z Glasów GUTMAN .

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1946 1946r Slamy Altera Gutmana – syna bratanka męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szprynca z Glasów GUTMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, razem z resztą ludności Żydowskiej została zabrana przez Niemców na placu sportowym tow. „Sarmacja” w dniu 12 sierpnia 1942r. W czasie segregacji Szprynca Gutman została zastrzelona przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 79/46, w którym stwierdził, iż **Szprynca z Glasów GUTMAN, córka Salomona i Gitli, z domu Glas, urodzona w kwietniu 1863r w Chrzanowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 732/1946.

(IX, k- 1929-1933) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 1/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Eliasza GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Karola Gutmana – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub Eliaz Gutman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 03 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki został zastrzelony przez Niemców. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Jakuba Frajberga, który przesłuchany przed sądem w dniu 13 marca 1947r zeznał, iż Jakub Eliaz Gutman został zastrzelony w jego obecności w czasie deportacji, albowiem liczący wówczas

60 lat z powodu starości nie mógł nadażyć za innymi i pozostawał w tyle. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 1/47, w którym stwierdził, iż **Jakub Eljasz GUTMAN – urodzony 11/23 stycznia 1880r w Będzinie, syn Zelika i Diny małżonków Gutman, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXIII, k- 6683-6688, 6691) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 66/47 dot. stwierdzenia zgonu Henocha GRUNDMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 marca 1947r pełnomocnika Lajba Eliasza Grundmana – brata stryjecznego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Henoch GRUNDMAN - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Renie Ryterband, która została przesłuchana przed sądem w dniu 26 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Henoch GRUNDMAN został zastrzelony w dniu 22 czerwca 1942r przez Niemców na boisku Hakoachu, podczas akcji wysiedlenia części Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 66/47, w którym stwierdził, że **Henoch GRUNDMAN – urodzony w 09 stycznia 1902r w Będzinie, syn Joska beniamina i Hendli Cylki z Gutmanów małż. Gutman, zmarł w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 428/1947.

(t. XXXIII, k- 6637-6645) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 65/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Eljasza GRUNDMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 marca 1947r pełnomocnika Lajba Eliasza Grundmana – brata stryjecznego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jakub Eljasz GRUNDMAN - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Renie Ryterband, która została przesłuchana przed sądem w dniu 26 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Jakub Eljasz GRUNDMAN został zastrzelony w dniu 22 czerwca 1942r przez Niemców na boisku Hakoachu, podczas akcji wysiedlenia części Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 65/47, w którym stwierdził, że **Jakub Eljasz GRUNDMAN – urodzony w dniu 01 stycznia 1898r w Będzinie, syn Joska Beniamina i Hendli Cylki z Gutmanów małż. Gutman, zmarł w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 432/1947.

(t. XXXIII, k- 6646-6659) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 64/47 dot. stwierdzenia zgonu Sendera GRUNDMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 marca 1947r pełnomocnika Lajba Eliasza Grundmana – brata stryjecznego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Sender GRUNDMAN - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Renie Ryterband, która została przesłuchana przed sądem w dniu 26 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Sender GRUNDMAN został zastrzelony w dniu 22 czerwca 1942r przez Niemców na boisku Hakoachu, podczas akcji wysiedlenia części Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 64/47, w którym stwierdził, że **Sender GRUNDMAN – urodzony w 1891r w Będzinie, syn Joska Beniamina i Hendli Cylki z Gutmanów małż. Gutman, zmarł w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 431/1947.

(t. XXXIII, k- 6699-6713) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 67/47 dot. stwierdzenia zgonu Gitli GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Gitla Gutman, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż Gitla Gutman została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzeloną widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 67/47, w którym stwierdził, iż **Gitla GUTMAN, urodzona 30 września 1890r w Będzinie, c. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 434/1947.

(t. XXXIV, k- 6729-6737) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 68/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaji Mindli GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Chaja Mindla GUTMAN, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów

z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż Gitla Gutman została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzeloną widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 68/47, w którym stwierdził, iż **Chaja Mindla GUTMAN urodzona 20 lipca 1895r w Będzinie, c. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 435/1947.

(t. XXXIV, k- 6738-6743) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 69/47 dot. stwierdzenia zgonu Balbiny GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Balbina GUTMAN, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż Balbina Gutman została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzeloną widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 69/47, w którym stwierdził, iż **Balbina GUTMAN urodzona 15 października 1907r w Będzinie, c. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 429/1947.

(t. XXXIV, k- 6750-6758) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 70/47 dot. stwierdzenia zgonu Moszka Chemii GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Moszek Chemia GUTMAN, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż w/wym został zastrzelony w schronie, znajdującym

się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywał się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzelonego widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż go dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 70/47, w którym stwierdził, iż **Moszek Chemia GUTMAN urodzony 20 października 1899r w Będzinie, s. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 436/1947.

(t. XXXIV, k- 6759-6767) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 71/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Tobiasza GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Jakub Tobiasz GUTMAN, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż w/wym został zastrzelony w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywał się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzelonego widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż go dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 71/47, w którym stwierdził, iż **Jakub Tobiasz GUTMAN urodzony 10 lutego 1893r w Będzinie, s. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 437/1947.

(t. XXXIV, k- 6768-6777) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 72/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawa GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Chawa GUTMAN, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 12 sierpnia 1942r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż w/wym została zastrzelona na boisku „Sarmacja” w Będzinie, podczas selekcji Żydów sprowadzonych tam celem częściowego wysiedlenia, w chwili gdy próbowała uciec z boiska. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 72/47, w którym stwierdził, iż **Chawa GUTMAN urodzona w 1896r w Będzinie, c.**

Joachima Majera i Sury z Minców małż. Orbach zmarła w dniu 15 sierpnia 1942r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 438/1947.

(t. XXXV, k- 7041-7050) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 124/47 dot. stwierdzenia zgonu Pinches GRYNGRAZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Chany Eisenberg, na podstawie którego ustalono, że Pinches GRYNGRAZ ostatnio zamieszkały w Będzinie, w końcu lipca 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta Będzina Kamionki został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie na skutek selekcji został bezpośrednio skierowany do komory gazowej. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Moszka Szmula Eisenberg, który został przesłuchany przed sądem w dniu 19 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 124/47, w którym stwierdził, iż **Pinches GRYNGRAZ, urodzony w dniu 13 kwietnia 1904r w Będzinie, s. s. Arona Symchy i Ruchli z Lasków małż. Gryngraz, zmarł w dniu 31 lipca 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 544/1947.

(t. XI, k- 2207-2224) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 125/46 dot. stwierdzenia zgonu Arona Symchy GRYNGRASA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1946r pełnomocnika Arona Cebularz – bratanek zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Arona Symcha GRYNGRAS, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł śmiercią naturalną w Będzinie w lipcu 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Henryka Arona Abramczyk, który został przesłuchany przed sądem w dniu 05 września 1946r. W/wym zeznał, iż był na jego pogrzebie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 125/46, w którym stwierdził, iż **Aron Symcha GRYNGRAS, syn Joska i Ajdli z Perelmanów, urodzony w dniu 24 grudnia 1861r w Pińczowie, zmarł w Będzinie w dniu 31 lipca 1943r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 846/1946.

(t. XIV, k- 2669-2688) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 231/46 dot. stwierdzenia zgonu Załmy Rubina GITLERA i Rudy z Glajtmanów GITLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 listopada 1946r pełnomocnika Baci z Gitlerów Fiszel - córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Załma Rubin GITLER i Ruda z Glajtmanów

GITLER ostatnio zamieszkali w Będzinie, w sierpniu 1943r zostali wysiedleni z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarli. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Jakóba Żmigród, który został przesłuchany przed sądem w dniu 12 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzonymi został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj na dworcu kolejowym Ruda Gitler, bezpośrednio po przyjeździe, została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do komory gazowej, gdzie została stracona. Natomiast Załma Rubin Gitler wraz ze świadkiem został skierowany do obozu w Brzezince. W końcu października 1943r zaczął puchnąć i wówczas został przewieziony do krematorium, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 231/46, w którym stwierdził, iż **Załma Rubin GITLER, syn Kałmy i Chany Dwojry z Rozenesów małżonków Gitler, urodzony 18 września 1882r w Będzinie, zmarł w dniu 30 października 1943r w Oświęcimiu; Ruda z Głajtmanów GITLER, córka Mordki Hersza i Chai Łai z Wolnermanów, urodzona 16 maja 1879r w Olkuszu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIV, k- 2744-2760) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 237/46 dot. stwierdzenia zgonu Mojżesza Majera GRYNWALDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1946r Arona Tojwi Grynwalda brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, Mojżesz Majer GRYNWALD ostatnio zamieszkały w Będzinie, w 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Lange Bielau na Dolnym Śląsku, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Izraela Kleiman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 12 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzonym został wywieziony do w/wym obozu. W listopadzie 1944r pokrzywdzony spuchł i wkrótce zmarł. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 237/46, w którym stwierdził, iż **Mojżesz Majer GRYNWALD, syn Abrama Lejby i Szajndli z Ferensów małżonków Grynwald, urodzony 12 lipca 1916r w Będzinie, zmarł w dniu 30 listopada 1944r w Bielawie na Dolnym Śląsku.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 148/1947.

(t. XXXI, k- 6261-6276) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 254/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Lejba GRYNWALDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 grudnia 1946 r. Arona Tojwii Grynwalda – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Lejb Grynwald, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jakóba Frajbergera. Po

przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 grudnia 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 254/46, w którym stwierdził, iż **Abram Lejb GRYNWALD – s. Arona Tojwii i Rojzy zd. Giezundhajt, urodzony 15 lipca 1882r w Kałuszynie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 149/1947.

(t. IX, k- 1729-1735) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 78/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama – Dawida i Szpryncy z Gutmanów małż. GROSSÓW.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 9 lipca 1946 1946r Slamy Altera Gutmana – siostrzeńca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram – Dawid i Szprynca z Gutmanów małż. GROSSÓW ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali zastrzeleni 12 sierpnia 1942r przez strażników niemieckich w czasie segregacji ludności żydowskiej Będzina na boisku sportowym tow. „Sarmacja”, gdy zamierzali uciec. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 78/46, w którym stwierdził, iż **Abram – Dawid GROSS, syn Szmula i Mendli z Dutkiewiczów, urodzony 16 września 1904r, we wsi Kocierzowy, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 12 sierpnia 1942r w Będzinie oraz Szprynca z Gutmanów GROSS, córka Jachety, urodzona 20 listopada 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 745/1946.

(t. LXVIII, k- 13731-13734) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 31/49 o uznanie za zmarłego Abram GOLDBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 kwietnia 1949r pełnomocnika Majera Arona Goldberga – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram GOLDBERG - zamieszkiwał w Będzinie. Podczas okupacji wraz z innymi Żydami został wysiedlony i wywieziony do nieustalonego obozu koncentracyjnego, gdzie został stracony. Po przeprowadzeniu postępowania, postanowieniem Sądu Grodzkiego w Będzinie z dnia 10 lutego 1950r sygn. Zg 31/49 uznano za zmarłego: **Abram GOLDBERG – syn Berka- Benjamina i Gnendli z domu Rechnic, urodzonego 14 sierpnia 1880r w Będzinie i oznaczono datę jego śmierci na dzień 31 grudnia 1946r.**

(t. LXVIII, k- 13694-13703) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 23/49 dot. stwierdzenia zgonu Zysman GUTMAN, Sura Blima GUTMAN, Estera Złata GUTMAN, Abram GUTMAN, Fajgla GUTMAN, Rubin GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 marca 1949r pełnomocnika Ajgi z Gutmanów Zajdel - krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Zysman Gutman i jego żona

Sura Blima Gutman oraz ich dzieci: Estera Złata GUTMAN, Abram GUTMAN, Fajgla GUTMAN, Rubin GUTMAN do wybuchu wojny zamieszkiwali w Będzinie przy ul. Rybnej. Zysman Gutman i jego żona Sura Blima Gutman zmarli w pierwszym roku wojny, natomiast ich dzieci w 1942r wraz z innymi Żydami zostali wysiedleni i wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zostali zgładzeni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mirłę Popławska, przesłuchaną przed sądem w dniu 24 czerwca 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 23 września 1949r wydał postanowienie o sygn. Zg 23/49, w którym stwierdził, iż:

1. **Zysman GUTMAN – urodzony w 1862r w Będzinie, syn Dawida – Hersza i Fajgli z domu Potok;**
2. **Sura Blima GUTMAN – urodzona w 1886r w Będzinie, żona Zysmana Gutmana, córka Abrama Gutmana i Estery Złaty z domu Wekselman**
- zmarli w dniu 31 grudnia 1939r w Będzinie;
3. **Estera – Tłata GUTMAN – urodzona 12 lutego 1913r w Będzinie, córka Zysmana Gutmana i Sury z domu Gutman;**
4. **Abram GUTMAN – urodzony 06 lutego 1909r w Będzinie, syn Zysmana Gutmana i Sury z domu Gutman;**
5. **Fajgla GUTMAN – urodzona 28 kwietnia 1915r w Będzinie, córka Zysmana Gutmana i Sury z domu Gutman;**
6. **Rubin GUTMAN – urodzony 01 czerwca 1924r w Będzinie, syn Zysmana Gutmana i Sury z domu Gutman;**
- zmarli 31 grudnia 1946r w miejscu nieustalonym.

(t. XXXI, k- 6277-6289) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 71/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Tobiasza GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Jakub Tobiasz GUTMAN, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż w/wym został zastrzelony w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywał się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzętającej zwłoki i zastrzelonego widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż go dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 71/47, w którym stwierdził, iż **Jakub Tobiasz GUTMAN urodzony 10 lutego 1893r w Będzinie, s. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** Na podstawie powyższych ustaleń Urząd Stanu Cywilnego wystawił akt zgonu nr 417/1947.

(t. LII, k- 10437-10448) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 415/46 dot. stwierdzenia zgonu Etki GARBARZ i Herc GARBARZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1946r pełnomocnika Cwika Barbarza – męża i ojca zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Etki GARBARZ i jej syn Herc GARBARZ w sierpniu 1943r zostali umieszczeni przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta Etki Garbarz została przez Niemców zastrzelona, a jej 7- letni syn wywieziony w dniu 20 sierpnia 1943r transportem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Tam bezpośrednio po przybyciu wraz z innymi dziećmi został skierowany do krematorium, gdzie został zagazowany. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Moszka Sinwy przesłuchanej przed sądem w dniu 02 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 415/46, w którym stwierdził, iż: **Etki GARBARZ zd. Sztajnberg - c. Zysmana i Ruchli z Krakowskich małżonków Sztajnberg, urodzona w dniu 09 marca 1914r w Żarnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Herc GARBARZ – s. Cwika i Etki z Sztajnbergów małżonków Garbarz, urodzony w dniu 17 marca 1936r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XLIX, k- 9886-9892) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 193/46 dot. stwierdzenia zgonu Herszel Wolf GENDZEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 czerwca 1946r Lejzora Kac – siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Herszel Wolf GENDZEL ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji tj. w marcu 1943r wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r Niemcy rozpoczęli akcję likwidacji getta i przystąpili do wywożenia Żydów. Herszel Wolf GENDZEL podczas podjętej próby ucieczki z getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Laji Łęczyckiej przesłuchanej przed sądem w dniu 03 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 193/46, w którym stwierdził, iż: **Herszel Wolf GENDZEL – s. Szyji, urodzony w 1880r w Koszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10464-10482) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 421/46 dot. stwierdzenia zgonu Rubin GINSBERG, Chaja Hendla z Ginsbergow GOLBERGOWA, Dawid GINSBERG, Chil GINSBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 września 1946r Estery Najer - krewnej zmarłych, na podstawie którego

ustalono, że rodzeństwo Rubin GINSBERG, Chaja Hendla z Ginsbergow GOLBERGOWA, Dawid GINSBERG, Chil GINSBERG w sierpniu 1943r zostali umieszczeni przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w czasie łapanki na terenie getta ukryli się w bunkrze. W dniu 07 września 1943r został wykryci przez Niemców i po wyprowadzeniu na zewnątrz - rozstrzelani. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami Rojzy Słomnickiej przesłuchanej przed sądem w dniu 02 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 421/46 w którym, stwierdził, iż:

- 1. Rubin GINSBERG- s. Szai i Fajgli z Hochcajtów, urodzony w dniu 12 maja 1889r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
- 2. Chaja Hendla z Ginsbergow GOLBERGOWA – c. Szai i Fajgli z Hochcajtów, urodzona w dniu 20 sierpnia 1891r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu;**
- 3. Dawid GINSBERG - s. Szai i Fajgli z Hochcajtów, urodzony w dniu 10 września 1895r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
- 4. Chil GINSBERG - s. Szai i Fajgli z Hochcajtów, urodzony w dniu 24 maja 1901r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli w dniu 07 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 8022-8034) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 52/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla z Retmanów GLAJTMAN, Dwojra GLAJTMAN, Lejbuś GLAJTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 marca 1946r pełnomocnika Retmana Moszek - Josek na podstawie którego ustalono, że Ruchla z Retmanów GLAJTMAN, wraz z córką Dwojrą GLAJTMAN i mężem Lejbusiem GLAJTMAN zamieszkiwali w okresie okupacji w Olkuszu, skąd następnie zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu Środuli. W/wym w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, zostali wywiezieni przez Niemców z getta w Sosnowcu – Środula do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie prawdopodobnie ponieśli śmierć. Od tego czasu rodzina nie miała żadnych wiadomości. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Agnieszki Zgola, która została przesłuchana przed sądem w dniu 04 kwietnia 1946. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż pomimo wywieszenia obwieszczeń oraz zgłoszenia w Monitorze Polskim, a także upływu 3 – miesięcznego terminu nie zgłosili się do sądu - wydał w dniu 20 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 52/46, w którym uznał za zmarłych:

- 1. Ruchla z Retmanów GLAJTMAN – c. Moszka- Joska i Itli z Kochenów małżonków Retman, urodzona 20 września 1917r w Olkuszu;**
- 2. Dwojra GLAJTMAN – c. Ruchli z Retmanów i Lejbusia Glajtmana małżonków Glajtman, urodzona w dniu 19 kwietnia 1937r w Sosnowcu;**
- 3. Lejbuś GLAJTMAN – s. Nuty-Dawida i Bajli z Wajcmanów małżonków Glajtman, urodzony w dniu 14 grudnia 1908 r w**

Olkuszu - i datę ich śmierci ustalił na dzień 09 maja 1946r w Oświęcimiu.

(t. LIII, k- 10563-10570) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 450/46 dot. stwierdzenia zgonu Boruch GLECER i Łaja Fajgla GLECER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 października 1946r pełnomocnika Chany Szeftel – siostry zmarłego, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Boruch GLECER i Łaja Fajgla GLECER, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym w sierpniu 1943r zostali zastrzeleni przez Niemców podczas akcji likwidacji getta, w czasie oczekiwania na transport. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Abrama Szeftela - przesłuchanego przed sądem w dniu 21 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 21 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 450/46, w którym stwierdził, iż: **Boruch GLECER - s. Henocha i Estery zd. Kiwkowicz małżonków Glecer, urodzony w dniu 26.06.1906r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 24 czerwca 1943r w Sosnowcu; Łaja Fajgla GLECER – c. Joachima i Brandli z Kaufmanów małżonków Mulsztajn, urodzona w dniu 10 listopada 1905r w Miechowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 8060-8072) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 58/46 dot. stwierdzenia zgonu Arona i Hendli małżonków GLIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 kwietnia 1946r pełnomocnika Rubina Dajczmana - siostrzeńca zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Aron i Hendla małżonkowie GLIK ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w 1943r zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu na Środuli. W związku ze zorganizowaniem w okresie od 1-3 sierpnia 1943r akcję wysiedlenia Żydów w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu ukryli się w przygotowanym uprzednio bunkrze na terenie getta, w którym w dniu 01 sierpnia 1943r zostali wykryci przez gestapowców. Aron Glik został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie wskutek pobicia przez gestapowca zmarł w grudniu 1943r. Jego żona Hendla została zastrzelona na terenie getta. Zwłoki w/wym zostały znalezione przez jej sąsiada Moszka Kotek. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Moszka Kotek, Wolfa Borensztajn i Izraela Honigman, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 27 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 18 czerwca 1946r o sygn. Zg 58/46, stwierdził, iż: **Aron GLIK – s. Lewka i Nachy –Lai z Fuksów małżonków Glik, urodzony w dniu 04 lutego 1892r we wsi Pogoń, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu**

- zmarł w dniu 31 grudnia 1943r w Oświęcimiu; Hendla GLIK - c. Szlamy i Frymety zd. Szajnerman, urodzona w dniu 22 sierpnia 1895r w Lelowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarła 03 sierpnia w Sosnowcu.

(t. LII, k- 10400-10406) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 406/46 dot. stwierdzenia zgonu Jetta z Rabinowiczów GOLDBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 września 1946r pełnomocnika Jakuba Gutmana - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Jetta z Rabinowiczów GOLDBERG, została umieszczona przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - członka brygady sprzątającej getto, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 września 1946r. W/wym zeznał, iż następnego dnia po akcji, podczas prac porządkowych wśród nieżyjących rozpoznał zwłoki znanej mu dobrze Jetty z Rabinowiczów GOLDBERG. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 406/46, w którym stwierdził, iż: **Jetta z Rabinowiczów GOLDBERG - c. Izraela Mordki i Gustawy z Lipskich, urodzona w dniu 11 października 1900r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10392-10399) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 405/46 dot. stwierdzenia zgonu Mordka GOLDBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 września 1946r pełnomocnika Jakuba Gutmana - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mordka GOLDBERG, został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - członka brygady sprzątającej getto, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 września 1946r. W/wym zeznał, iż następnego dnia po akcji, podczas prac porządkowych wśród nieżyjących rozpoznał zwłoki znanego mu dobrze Mordki Goldberga. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 405/46, w którym stwierdził, iż: **Mordka GOLDBERG, s. Lewka i Rywki Frymety z Benclowiczów, urodzony w dniu 24 maja 1894r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10449-10456) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 419/46 dot. stwierdzenia zgonu Nuchym GOLDBERG i Izrael GOLDBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 września 1946r Chawy Zajberg - krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Nuchym GOLDBERG i Izrael GOLDBERG w sierpniu 1943r zostali umieszczeni przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w obawie przed wysiedleniem do połowy października 1943r ukrywali się w bunkrze. W październiku 1943r zostali wykryci przez Niemców i na miejscu zastrzeleni w obecności Anny Kucyńskiej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami Anny Kucyńskiej i Izydora Skoczylas przesłuchanych przed sądem w dniu 15 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 15 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 415/46, w którym stwierdził, iż: **Nuchym GOLDBERG – s. Lewka i Rywki Frymety z domu Benclowicz, urodzony w dniu 12 czerwca 1884r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 października 1943r w Sosnowcu i Izrael GOLDBERG s. Lewka i Rywki Frymety z domu Benclowicz, urodzony w dniu 16 kwietnia 1886r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 20 października 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXIX, k- 7910-7922) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 13/46 dot. stwierdzenia zgonu Boruch GOLDFAJN, Rywka GOLDFAJN, Icchok GOLDFAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1946r pełnomocnika Stanisława vel Szyji Liwera – szwagra i wuja pokrzywdzonych, na podstawie którego ustalono, że Boruch GOLDFAJN, Rywka GOLDFAJN wraz z ich synem Icchok GOLDFAJN, ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w 1943r zostali przesiedleni getta w Sosnowcu na Środuli. W związku ze zorganizowaniem w okresie Od 1-3 sierpnia 1943r akcję wysiedlenia Żydów w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu ukryli się w bunkrze, który w dniu 03 sierpnia 1943r został wykryty przez Niemców. Rodzinę Goldrajnów wyprowadzono z bunkru i zastrzelono. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadków Szymona Grinblatt, który jako członek komisji likwidacyjnej getta uczestnicząc w oczyszczaniu getta w grzebaniu zwłok, rozpoznał w dniu 03.08.1943r zwłoki Borucha Goldrajn, a w dniu 20.08.1943r w w/wym bunkrze zwłoki Rywki Goldrajn i jej syna Icchoka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 15 marca 1943r o sygn. Zg 13/46, stwierdził, iż:

- 1. Boruch GOLDFAJN – s. Szapsi i Rojzy z Oksenhendlerów małżonków Goldrajn, urodzony w 1893r w Kielcach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu – zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu;**
- 2. Rywka GOLDFAJN – c. Joachima i Jenty z Lochowskich małż. Liwer, urodzona w dniu 01 lipca 1900r w Rawie, zmarła w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu;**

3. **Icchok GOLDFAJN – s. Borucha i Rywki z Liwerów małż. Goldfajn, urodzony w dniu 08 listopada 1918r w Sosnowcu – zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11062-11069) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 633/46 dot. stwierdzenia zgonu Majer GRINBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 grudnia 1946r pełnomocnika Samuela Krauze - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Majer GRINBAUM stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie zarządzonej w sierpniu 1942r na boisku sportowym przy Aleji Mireckiego w Sosnowcu segregacji Żydów, został zastrzelony, gdy usiłował przedostać się do grupy osób nie przeznaczonych do wywiezienia do obozu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego, który będąc członkiem grupy sprzątającej, wśród wielu osób zastrzelonych rozpoznał zwłoki znanego mu Majera GRINBAUMA - przesłuchanego przed sądem w dniu 09 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 633/46, w którym stwierdził, iż: **Majer GRINBAUM- s. Mendla Chaima i Sury z Frajmanów małżonków Grinbaum, urodzony w dniu 17 sierpnia 1887r w Kole, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11230-11237) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 568/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim GROSMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 listopada 1946r przez Joska Majloch Grosmana – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim GROSMAN, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 02 sierpnia 1943 w/wym w czasie akcji likwidacji getta, z powodu podeszłego wieku został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 568/46, w którym stwierdził, iż: **Chaim GROSMAN – s. Herszla i Frajdlia zd. Grosman, urodzony w dniu 06 kwietnia 1884r w Radomsku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10839-10847) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 520/46 dot. stwierdzenia zgonu Szlama GROSMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Joska Majlocha Grosmana – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szlama GROSMAN został zastrzelony przez Niemców we wrześniu 1943r w Sosnowcu, podczas przeprowadzonej

akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Lejba Kornfelda przesłuchanego przed sądem w dniu 23 listopada 1946r, który będąc sanitariuszem w szpitalu żydowskim w Sosnowcu wśród przywiezionych do kostnicy szpitalnej zwłok rozpoznał zwłoki znanych mu dobrze Izraela Grosmana i jego syna Szlamy. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 520/46, w którym stwierdził, iż **Szlama GROSMAN - s. Izraela i Ruchli z domu Narcyz małż. Grosman, urodzony w dniu 08 września 1907 r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10254-10261) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 357/46 dot. stwierdzenia zgonu Izrael Dawid GUTBERG i Pesla GUTBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 sierpnia 1946r Rajzli Gutberg – córki zmarłych na podstawie którego ustalono, że Izrael Dawid i Pesla małżonkowie Gutberg w okresie od 03.06.1926r do 1943r zamieszkiwali w Modrzejowie przy ul. Dąbrowskiej 7. W 1943r zostali przesiedleni do getta na Środuli w Sosnowcu, z którego w lipcu 1943r zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie wskutek selekcji, jako ludzie w podeszłym wieku - zostali skierowani do komory gazowej, gdzie ponieśli śmierć. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Poli Gleitman i Gitli Bajtner przesłuchanych przed sądem w dniu 11 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 14 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 357/46, w którym stwierdził, iż: **Izrael Dawid GUTBERG – s. Moszka i Rajzli z d. Keller, urodzony w dniu 13 kwietnia 1883r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 lipca 1943r w Oświęcimiu; Pesla GUTBERG zd. Borensztajn – c. Joska i Laji zd. Goldfeld, urodzona w dniu 08 kwietnia 1883r, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LIII, k- 10597-10608) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 466/46 dot. stwierdzenia zgonu Gutla GUTHERC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 października 1946r Abrama icka Gutherca - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Gutla GUTHERC, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym w dniu 02 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta, a jej zwłoki przewiezione do szpitala. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 28 października 1946r - zatrudnionego w szpitalu żydowskim w Sosnowcu jako sanitariusza, który w dniu 02 sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym

nie budzą wątpliwości wydał w dniu 12 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 466/46, w którym stwierdził, iż: **Gutla GUTHERC z domu Borensztajn – c. Abrama i Lai zd. Moszkowicz, urodzona w dniu 22 marca 1910r w Bełchatowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10210-10220) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 333/46 dot. stwierdzenia zgonu Icyk GUTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 sierpnia 1946r pełnomocnika Estery Gutman – córki zmarłego na podstawie którego ustalono, że Icyk GUTMAN marcu 1943r został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukrył się w bunkrze. Tam pomiędzy 10 a 15 sierpnia 1943r po zakończeniu akcji likwidacji getta został odnaleziony i zastrzelony przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonego zostały odnalezione przez Chaima Berlińskiego, który brał udział w brygadzie uprzątającej teren getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 20 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 333/46, w którym stwierdził, iż: **Icyk GUTMAN – s. Joachima i Mindli zd. Kochman, urodzony w dniu 14 sierpnia 1893r we wsi Gajdówka, ostatnio zamieszkały w Dańdówce, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11491-11496) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 24/47 dot. stwierdzenia zgonu Wulf Jakub GETRAJCHENDLER vel GETRAJDEHENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Rajzli z Wachterów Majerowicz – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Wulf Jakub GETRAJCHENDLER vel GETRAJDEHENDLER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 02 lub 03 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta w/wym został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Izraela Klajmana przesłuchanego przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 24/47, w którym stwierdził, iż: **Wulf Jakub GETRAJCHENDLER vel GETRAJDEHENDLER – s. Szymona i Pesli z Erlichów małżonków Getrajchendler, urodzony w dniu 28 maja 1877r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12327-12336) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 488/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Fryderyka GICHNER, Ernest GICHNER i Antonina GICHNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 października 1947r Henryka Markowitza - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Chaja Fryderyka GICHNER, Ernest GICHNER i Antonina GICHNER do marca 1939r zamieszkiwali we Frysztacie w Czechosłowacji. Po zajęciu Czech przez Niemców schronili się w Polsce i zamieszkali w Sosnowcu. W czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie schronili się w bunkrze. W końcu sierpnia 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów w bliżej nieustalonych okolicznościach zostali zastrzeleni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Broni Herliszkiewicz – mieszkającej w bliskim sąsiedztwie z pokrzywdzonymi - przesłuchanej przed sądem w dniu 20 października 1947r, która zeznała, iż wprawdzie nie była bezpośrednim świadkiem zastrzelenia w/wym, niemniej po powrocie z pracy znalazła przed bunkrem ich zwłoki z ranami postrzałowymi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 488/47, w którym stwierdził, iż:

- 1. Chaja Fryderyka GICHNER – c. Salomona i Sary z Ebelsztajnow małżonków Sternlicht, urodzona w dniu 07 grudnia 1892r w Darkowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu;**
- 2. Ernest GICHNER - s. Eugeniusza i Chaji Fridy vel Fryderyki z Sternlichtów małżonków Gichner, urodzony w dniu 14 kwietnia 1921r we Frysztacie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu;**
- 3. Antonina GICHNER – c. Eugeniusza i Chaji Fridy vel Fryderyki z Sternlichtów małżonków Gichner, urodzona w dniu 01 maja 1919r w Darkowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11471-11481) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 21/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzła GOTFRYD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r Abrama Szyji Gotfryda – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rajzła GOTFRYD stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Majera Frajberga przesłuchanego przed sądem w dniu 22 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 21/47, w którym stwierdził, iż: **Rajzła GOTFRYD zd. Faktor – c. Moszka i Chawy z Ejchlerów, urodzona w dniu 20 października 1911r w Chęcinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12225-12233) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 436/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla GRAJCAR.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 sierpnia 1947r pełnomocnika Salomona Grajcara - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla GRAJCAR stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych dniach sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, w czasie gdy usiłowała uciec z szeregu, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda przesłuchanego przed sądem w dniu 02 października 1947r, który wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonej, lecz dowiedział się od Żydów osadzonych w getcie, którzy chowali zmarłych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 436/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla GRAJCAR-c. Isera Fromera i Frajdli z Przerowskich, urodzona w dniu 3/15 lutego 1881r w Olkusz, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12234-12241) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 437/47 dot. stwierdzenia zgonu Wolf Aron GRAJCAR.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 sierpnia 1947r pełnomocnika Salomona Grajcara - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Wolf Aron GRAJCAR stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych dniach sierpnia pomiędzy 01 a 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, gdy usiłował zbiec z szeregu, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda przesłuchanego przed sądem w dniu 02 października 1947r, który wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonej, lecz dowiedział się od Żydów osadzonych w getcie, którzy chowali zmarłych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 437/47 w którym, stwierdził, iż: **Wolf Aron GRAJCAR – s. Chila i Rywki Lai zd. Lewi, urodzony w dniu 07 października 1885r w Miechowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11730-11736) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 112/47 dot. stwierdzenia zgonu Różka vel Rajzla GRINBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 lutego 1947r Laji Minkor Lustman – matki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Różka vel Rajzla GRINBAUM - stale mieszkająca w Sosnowcu, przy ul. Kowalskiej 14, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. Na początku sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli w/wym została zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szulima

Jungermana przesłuchanego przed sądem w dniu 28 lutego 1947r, który widział zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 112/47, w którym stwierdził, iż: **Różka vel Rajzla GRINBAUM z Juskowiczów – c. Jozera i Liby z Rogowskich małżonków Juskowicz, urodzona w dniu 22 października 1877r w Wiślicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12398-12407) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 508/47 dot. stwierdzenia zgonu Icyk Majer GUTMAN i Chawa LIPSZYC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 października 1947r pełnomocnika Szajndli Tatelbaum - krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Icyk Majer GUTMAN i Chawa LIPSZYC stali mieszkańcy Sosnowca, w sierpniu 1942r w Sosnowcu podczas selekcji ludności żydowskiej na boisku sportowym przy ul. Aleji w Sosnowcu, z powodu podeszłego wieku zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Mordko Lewkowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 03 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 508/47, w którym stwierdził, iż: **Icyk Majer GUTMAN – s. Moszka Hersza i Bliny zd. Openchajm, urodzony w dniu 13 października 1876r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Chawa LIPSZYC zd. Gutman – c. Moszka Hersza i Bliny zd. Sander, urodzona w 1858r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13393-13399) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 288/48 dot. stwierdzenia zgonu Lejbuś GERTNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1948r Joela Kamrata - krewnego zmarłego na podstawie którego ustalono, że Lejbuś GERTNER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, został przeznaczony do wywiezienia na roboty przymusowe. Gdy pomimo polecenia przyspieszenia kroku ociągał się w marszu, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szymsie Wajnsztoka przesłuchanego przed sądem w dniu 03 lipca 1948r, który zeznał, iż zwłoki pokrzywdzonego jeszcze kilka dni leżały na ulicy. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 288/48, w którym stwierdził, iż: **Lejbuś GERTNER – s. Altera i Frymety z Goldmanów, urodzony w dniu 17 kwietnia 1881r w Iwonisku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXIX, k-5861-5875) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 243/46 dot. stwierdzenia zgonu Drejzli GERTNEROWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Ignacego Lustigera – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Drejzla GERTNEROWA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została wywieziona przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu skierowano ją do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Franię Szajer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 143/46, w którym stwierdził, iż **Drejzla GERTNEROWA zd. Ejzenman – c. Joachima Ksyła i Małki Chany zd. Rechnic, urodzona 03 lutego 1887r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 117/1947.

(t. LXIII, k-12546-12553) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 67/48 dot. stwierdzenia zgonu Dwojra z Langerów GITLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 lutego 1948r pełnomocnika Jakuba Szmula Langer – brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Dwojra z Langerów GITLER, stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji likwidacji getta w sierpniu 1943r, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Frymety Niewiem, przesłuchanej przed sądem w dniu 23 lutego 1948r, która zeznała, iż widziała zwłoki znanej jej osobiście pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 67/48, w którym stwierdził, iż: **Dwojra z Langerów GITLER – c. Nachmana langera i Pesli zd. Gitler, urodzona w dniu 25 marca 1891r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12521-12528) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 18/48 dot. stwierdzenia zgonu Pesla GITLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 stycznia 1948r pełnomocnika Józefa Manela – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Pesla GITLER, stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W pierwszych dniach sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, jej kryjówka została wykryta, a Pesla GITLER zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Cecylii Śmietany, przesłuchanej przed sądem w dniu 26 stycznia 1948r, która zeznała iż wprawdzie nie widziała okoliczności śmierci pokrzywdzonej, albowiem ukrywała się w sąsiednim bunkrze, niemniej

jednak rozpoznała jej zwłoki leżące przed bunkrem. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 18/48, w którym stwierdził, iż: **Pesla GITLER zd. Manela – c. Dawida Lejzora i Sury Chany z Drobnerów małżonków Manela, urodzona w dniu 13 października 1879r w Chęcinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12842-12852) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 475/48 dot. stwierdzenia zgonu Maria Laja z Marzęcińskich GŁODNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 grudnia 1948r pełnomocnika Abrama Chaby – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Maria Laja z Marzęcińskich GŁODNA, w czasie okupacji na stałe zamieszkała w Sosnowcu , została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam na początku sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Lejzora Kaca, który został przesłuchany przed sądem w dniu 13 stycznia 1949r. W/wym potwierdził, iż widział zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 13 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 475/48, w którym stwierdził, iż: **Maria Laja z Marzęcińskich GŁODNA – c. Jakuba i Sury Gitli z Brodkiewiczów, żona Jakóba Fajwła, urodzona w dniu 13 grudnia 1870r w Działoszycach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12808-12817) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 464/48 dot. stwierdzenia zgonu Mendel GOLDSZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 listopada 1948r pełnomocnika Franciszki Koplowicz – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mendel GOLDSZER, do marca 1942r zamieszkały w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej, w końcu 1942r został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w sierpniu 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Gutę Telner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 07 grudnia 1948r. W/wym zeznała, iż wraz z Mendel GOLDSZER i innymi osobami ukryła się w bunkrze. W dniu 02 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, Niemcy znaleźli bunkier, wyciągnęli pokrzywdzonych i w obecności Guty Telner zastrzelili pokrzywdzonego. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 07 grudnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 464/48, w którym stwierdził, iż: **Mendel GOLDSZER – s. Abrama i Bajli – Gitli z Wajłów, urodzony w dniu**

21 lutego 1886r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LXIV, k- 12934-12943) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 87/49 dot. stwierdzenia zgonu Halina GOLDBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 maja 1949r pełnomocnika Gitli Goldberg – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że 8 letnia Halina GOLDBERG w czasie okupacji na stałe zamieszkała w Sosnowcu została przesiedlona do getta, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r w czasie likwidacji getta została przez Niemców wysiedlona wraz z matką transportem do Oświęcimia. Tam na peronie podczas segregacji została zastrzelona przez Niemców, gdy rozłączona chciała wrócić do matki. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Gutę Telner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 maja 1949r. W/wym zeznała, iż wraz z pokrzywdzoną tym samym transportem została przewieziona do Oświęcimia. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 27 maja 1949r postanowienie o sygn. Zg 87/49, w którym stwierdził, iż: **Halina GOLDBERG – c. Fajwla i Gitli z Dafnerów, urodzona w dniu 27 stycznia 1935r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXV, k- 12999-13010) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 73/50 dot. stwierdzenia zgonu Izrael Dawid GRYNBAUM i Gołda GRYNBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 sierpnia 1950r pełnomocnika Joska Cyny Grinbauma – syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Izrael Dawid GRYNBAUM (z zawodu rzeźnik) i Gołda GRYNBAUM w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środuli w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców, ponieważ nie chcieli opuścić mieszkania. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w dniu 11 września 1950r w charakterze świadka Broni Herliszkiewicza, który zeznał, iż był sąsiadem zmarłych i widział jak wnoszono zwłoki pokrzywdzonych. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 11 września 1950r postanowienie o sygn. Zg 73/50, w którym stwierdził, iż: **Izrael Dawid GRYNBAUM – s. Joska Cyny i Sury Geli z Fogłów, urodzony w dniu 13 grudnia 1880r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Gołda GRYNBAUM – c. Litmana i Gołdy małżonków Lenczner, urodzona w dniu 10 października 1884r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XX, k- 3951-3856) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 122/48 dot. stwierdzenia zgonu Szlamy GRYNBAUMA i Rojzy GRYNBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 marca 1948r icka Wajsbekiera, na podstawie którego ustalono, że Szlam GRYNBAUM i Rojza GRYNBAUM, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie Rojza Grynbaum – w dniu 30 czerwca 1943r, zaś Szlama Grynbaum – w dniu 30 sierpnia 1943r, zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Samuela Gotliba. W aktach nie ujawniono decyzji sądu zapadłej w przedmiocie złożonego wniosku.

(t. LXX, k-14040-14048) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 206/55 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba GLIKLICH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1955r Ireny Węgrzynowskiej – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub GLIKLICH – ostatnio zamieszkały w Niwce, w dniu 22 czerwca 1943r, w czasie wypędzenia Żydów z Niwki do Sosnowca został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Gerinę Lejzerowicz, przesłuchaną przed sądem w dniu 11 sierpnia 1955r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 11 sierpnia 1955r postanowienie o sygn. II 2 Ns 206/55 w którym stwierdził, iż : **Jakub GLIKLICH – urodzony 31 grudnia 1977r w Modrzejowie, syn Mośka i Chajli Gliklich z domu Blumental, ostatnio zamieszkały w Niwce, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Niwce.**

(t. LXVIII, k- 13750-13760) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 9/62 dot. stwierdzenia zgonu Erny Elzy GUTTMANN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1962r pełnomocnika Eryka Simenauer - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Erna Elza GUTTMANN w czasie okupacji zamieszkiwała z rodzicami w Sosnowcu, a następnie została umieszczona przez Niemców w getcie, z którego w czasie likwidacji getta zbiegła w dniu 01 sierpnia 1943r i ukrywał się wraz z ojcem i bratem przez kilka dni w Sosnowcu przy ul. Wiejskiej 20. W dniu 05 sierpnia 1943r, gdy Erna Elza GUTTMANN z ojcem i bratem wyszła z kryjówki została złapana przez Niemców na ulicy i zaprowadzona na żydowski cmentarz, gdzie została zastrzelona. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Aleksandra Gocoń, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1962r, który był obecny przy ujęciu Guttmanów i prowadzenia ich na kirkut. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 23 stycznia 1962r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 9/62, w którym stwierdził, iż: **Erna Elza GUTTMANN – córka Fryca i Elfrydy z domu Simenauer, urodzona 24 czerwca 1922r w Bytomiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVIII, k- 13761-13771) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 8/62 dot. stwierdzenia zgonu Fryc GUTTMANN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1962r pełnomocnika Eryka Simenauer - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Fryc GUTTMANN w czasie okupacji zamieszkiwał z żoną i dziećmi w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie, z którego w czasie likwidacji getta zbiegł w dniu 01 sierpnia 1943r i ukrywał się wraz z dziećmi przez kilka dni w Sosnowcu przy ul. Wiejskiej 20. W dniu 05 sierpnia 1943r, gdy Fryc GUTTMANN z dziećmi wyszli z kryjówek, został złapany przez Niemców na ulicy i zaprowadzony na żydowski cmentarz, gdzie został zastrzelony. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Aleksandra Goçoń, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1962r, który był obecny przy ujęciu Guttmanów i prowadzenia ich na kirkut. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 23 stycznia 1962r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 8/62, w którym stwierdził, iż: **Fryc GUTTMANN – syn Natana i Ernestyny z domu Preiss, urodzony 08 września 1896r w Pyskowicach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIX, k- 13739-13749) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 10/62 dot. stwierdzenia zgonu Horsta GUTTMANNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1962r pełnomocnika Eryka Simenauer - krewnego zmarłego na podstawie którego ustalono, że Horst GUTTMANN w czasie okupacji zamieszkiwał z rodzicami w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie, z którego w czasie likwidacji getta zbiegł w dniu 01 sierpnia 1943r i ukrywał się wraz z ojcem i siostrą przez kilka dni w Sosnowcu przy ul. Wiejskiej 20. W dniu 05 sierpnia 1943r gdy Horst Guttman z ojcem i siostrą wyszli z kryjówek, zostali złapani przez Niemców na ulicy i zaprowadzeni na żydowski cmentarz, gdzie zostali zastrzeleni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Aleksandra Goçoń, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1962r, który był obecny przy ujęciu Guttmanów i prowadzenia ich na kirkut. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 23 stycznia 1962r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 10/62, w którym stwierdził, iż: **Horst GUTTMANN – syn Fryca i Elfrydy z domu Simenauer, urodzony 29 grudnia 1926r w Chorzowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIX, k- 13726-13743) Akt archiwalne Sądu Grodzkiego w Bielsku sygn. Zg 379/46 dot. stwierdzenia zgonu Herman GRONNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 października 1946r Idy Gronner – wdowie po zmarłym, na podstawie którego ustalono, że Herman Gronner przebywał podczas okupacji w Suchej, gdzie

pracował w tzw. dziale wodnym. Jako chory został z końcem 1942r odstawiony do szpitala żydowskiego w Sosnowcu. W jakiś czas później otrzymała z Sosnowca wiadomość, że Herman Gronner zmarł, a gmina żydowska w Suchej zabrała na własność jego rzeczy. Dr Reich i niejaki Melman, którzy znali Gronnera opowiadali jego żonie, że Herman Gronner zmarł 20 stycznia 1943r na gruźlicę gardła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w charakterze świadka Samuela Loewi. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Bielsku wydał w dniu 22 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 379/46, w którym stwierdzono, że: **Herman GRONNER – urodzony 01 sierpnia 1897r w Kozach pow. Biała, s. Pinkusa Gronnera i Heleny zd. Goldberg, zamieszkały stale w Dziedzicach, zmarł w Sosnowcu w dniu 20 stycznia 1943.**

(t. IX, k- 8725-8746) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. Zg 95/46 dot. stwierdzenia zgonu Edyta GUTMANN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 sierpnia 1946r Eryka Guttman - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Edyta GUTMANN ostatnio zamieszkała w Cieszynie, przy ul. Mennicznej 18, w czasie okupacji w październiku 1942r została przetransportowana do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zagazowana w krematorium. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Brunona Gałuszkę przesłuchanego przed sądem w dniu 12 września 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Cieszynie wydał w dniu 12 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 95/46, w którym stwierdzono, że: **Edyta GUTMANN – urodzona w dniu 05 maja 1907r w Cieszynie, córka Ignacego Kolban i Idy z domu Kokshorn, z zawodu księgowa, ostatnio zamieszkała w Cieszynie, zmarła w dniu 15 października 1942r w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu.**

(t. XXII, k- 4340-4365) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 6/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaima GOTFRIDA i Jecchoka Mojżesza GOTFRIDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 lutego 1946r Chaima Machela Tendlera – szwagra i wujka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaim GOTFRID i Jecchok Mojżesz GOTFRID zostali w 1943r wysiedleni do getta w Będzinie na Kamionkę, a następnie podczas wysiedlania Żydów do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu w dniach 22 i 24 czerwca 1943r zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności śmierci zostały potwierdzone w toku postępowania na rozprawie przez świadka Chaima Rotner i Rajzlę Borensztajn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając za wiarygodne zeznania świadków, wydał w dniu 09 marca 1946r postanowienie o sygn. Zg 6/46 , w którym stwierdził, iż **Chaim GOTFRID – s. Abrama Mordki i Sury małżonków Gotfrid, ur. w 1894r w Kielcach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie; Jecchok Mojżesz GOTFRID – s. Chaima i Bajli z Tendlerów małżonków Gotfrid, ur. 03.10.1922r w Będzinie,**

ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 331/1946 i 330/1946.

(t. XXXVIII, k- 7647-7658) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 357/47 dot. stwierdzenia zgonu Bajla GOTFRID.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 października 1947r przez Abrama Szyje Gotfryda – siostrzeńca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Bajla GOTFRID ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r na boisku „Sarmacji” w Będzinie, w czasie akcji likwidacji getta, podczas podjętej próby ucieczki z boiska - miejsca zgrupowania ludności żydowskiej przeznaczonej do wysiedlenia. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manie BAUMGARTNER, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 357/47, w którym stwierdził, iż **Bajla GOTFRID z Bialerów – urodzona 25 maja 1905r w Rokicinach, c. Nojacha i Certli z Lenerwstajnow, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXIV, k- 4767-4782) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 41/46 dot. stwierdzenia zgonu Brandli Małki GOLDSZTAJNOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946r Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Brandla Małka Goldsztajnowa, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została skierowana do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadków: Waldmana Rena i Wolfa Fuksbrauner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 41/46, w którym stwierdził, iż **Brandla Małka GOLDSZTAJNOWA ze Sztajerów, córka Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzona 02 maja 1895r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 740/1946.

(t. XXXI, k- 6159-6176) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 205/46 dot. stwierdzenia zgonu Brandli GOLDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1946r Moszka Fiszera – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Brandla Goldman ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta została wywieziona przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji została

skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Cesię Fiszer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 205/46, w którym stwierdził, iż: **Brandla GOLDMAN zd. Fiszer – c. Szaji i Ruchli zd. Bery, urodzona 15 grudnia 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 31 lipca 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXI, k- 6211-6229) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 255/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszka Joska GRYNSZPAN i Frymety Chai GRYNSZPAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z 30 listopada 1946r Chajli Fajwela Korony - siostrzeńca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Moszek Joska GRYNSZPAN w sierpniu 1942r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji wysiedlania Żydów z getta w Będzinie, podobnie zginęła rok później tj. w sierpniu 1943r Frymeta Chaia GRYNSZPAN. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Dawida Hofmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 stycznia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 255/46, w którym stwierdził, iż: **Moszek Josek GRYNSZPAN – s. Icka Wolfa i Rajzli, urodzony w 1879r w Łagowie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły 01 sierpnia 1943r w Będzinie; Frymeta Chaja GRYNSZPAN zd. Sztajnberg – c. Abrama Moszka i Gołdy Bajli, urodzona 15 lutego 1899r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 198/1947 i 199/1947.

(t. XXXII, k- 6486-6499) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 38/47 dot. stwierdzenia zgonu Hany Fajgli z Szenbergów GREICER

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 stycznia 1947r pełnomocnika Mordki Hersza Trajmana – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Hana Fajgla z Szenbergów GREICER-ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w Będzinie podczas akcji likwidacji getta na Kamionce wraz ze swoją siostrą i matką. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Reinera Salomon, który został przesłuchany przed sądem w dniu 12 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 02 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 38/47, w którym stwierdził, iż **Hana Fajgla z Szenbergów GREICER – urodzona 23 sierpnia 1904r w Będzinie, córka Mendla i Cywii z Hajszereków małżonków Szlezyngier - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 454/1947.

(t. XXXVIII, k- 7573-7585) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 208/47 dot. stwierdzenia zgonu Chana Gnendla GOLDBLUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1947r przez Soela Waksman, na podstawie którego ustalono, że Chana Gnendla GOLDBLUM ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 15 sierpnia 1943r podczas likwidacji getta w Będzinie. W/wym została ujawniona w schronie, znajdującym się na terenie getta w Będzinie, w którym ukrywała się w obawie przed wywiezieniem do obozu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Blime Bermiana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 208/47, w którym stwierdził, iż **Chana Gnendla GOLDBLUM z Frochcwajgów – urodzona 12 października 1887 r w Będzinie, c. Wolfa i Ruchl Lai z Przyrowskich– zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7586-7593) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 211/47 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Berka GOLDBLUMA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1947r przez Szoela Waksmana, na podstawie którego ustalono, że Hersz Berek GOLDBLUM ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 15 sierpnia 1943r został zastrzelony przez Niemców w schronie na terenie utworzonego przez władze okupacyjne getta, gdzie ukrywał się w obawie przed wywiezieniem do obozu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Blime Bermiana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 211/47, w którym stwierdził, iż **Hersz Berek GOLDBLUM – urodzony 30 czerwca 1889r w Olkuszu, s. Nachemii i Itli z Rozencwajgów małż. Goldblum - zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7607-7616) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 220/47 dot. stwierdzenia zgonu Chana z Plesnerów GOLDMINC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947r przez Sara Kajla Gitler – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chana z Plesnerów GOLDMINC ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez gestapowca w sierpniu 1942r w Będzinie

podczas likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Hersza Goldblata, który został przesłuchany przed sądem w dniu 03 września 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 220/47, w którym stwierdził, iż **Chana z Plesnerów GOLDMINC – urodzona 20 stycznia 1892r w Będzinie, c. Berka Lewka i Hindy Fajgli z Erlichów - zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7691-7704) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 363/47 dot. stwierdzenia zgonu Pesli GROSFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1947r przez Hinde Felzen, na podstawie którego ustalono, że Pesla GROSFELD ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w pierwszej połowie czerwca 1942r na boisku „Sarmacji” w Będzinie, w czasie akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Marie Baumgartner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 363/47, w którym stwierdził, iż **Pesla GROSFELD- urodzona 16 października 1894r w Żarnowcu, c. Arona i Estery z Bidermanów, zmarła w dniu 15 czerwca 1942r w Będzinie.**

(t. XXXIX, k- 7855-7864) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 58/48 dot. stwierdzenia zgonu Alter Icyk GUTENSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1948r przez pełnomocnika Abrama Wolfa Gutensztajn – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Alter Icyk GUTENSZTAJN ostatnio zamieszkały w Będzinie, został w 1942r wysiedlony przez Niemców z Będzina do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie prawdopodobnie podzielił los wszystkich Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 listopada 1948r postanowienie o sygn. Zg 58/48, w którym stwierdził, iż **Alter Icyk GUTENSZTAJN – urodzony 07 lutego 1898r w Będzinie, s. Jochyma Dawida i Tauby z domu Szpigiel, zmarł w dniu 31 grudnia 1946r w miejscu nieustalonym.**

(t. XXXVI, k- 7149-7164) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 141/47 dot. stwierdzenia zgonu Frajdli HALCMAN zd. Golenzer oraz Majera HALCMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 maja 1947 r. pełnomocnika Zili Halcmana – stryja zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Frajdl HALCMAN zd. Golenzer oraz Majer HALCMANA, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali umieszczeni w getcie w Sosnowcu, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta, zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaima Berlińskiego, który został przesłuchany przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r, który dodatkowo podał, iż w obawie przed wywiezieniem do obozu w/wym znani mu z widzenia, ukrywali się na w szpitalu żydowskim na terenie getta, w którym świadek był zatrudniony. W dniu 01 sierpnia 1943r zwłoki Frajdli HALCMAN zd. Golenzer zostały ujawnione przez świadka na terenie szpitala i przeniesione do kostnicy. Mąż w/wym ukrywał się w obrębie szpitala, lecz podczas kolejnej akcji w dniu 15 sierpnia 1943 został odnaleziony i zastrzelony przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 141/47, w którym stwierdził, iż: **Frajdl HALCMAN zd. Golenzer, córka Józefa – Chaima i Mindli z Paliwodów, urodzona 31 grudnia 1894r w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia w Będzinie; Majer HALCMAN – syn Gutmana i Macheli zd. Golenzer , urodzony 15 października 1890r w Będzinie, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci aktu urodzenia oraz zeznania świadka. (W orzeczeniu oczywista omyłka co do miejsca zgonu, nie została sprostowana). W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 560/1947 i 559/1947.

(t. IX, k- 1670-1677) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 73/46 dot. stwierdzenia zgonu Bereka HAMPELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 5 lipca 1946 1946r Felicji z Półtoraków Parasol – siostrzenicy w/wym, na podstawie którego ustalono, że Berek HAMPEL ostatnio zamieszkały w Będzinie, został 23 czerwca 1943r wywieziony przez Niemców do obozu oświęcimskiego, gdzie został zabity. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 73/46, w którym stwierdził, iż **Berek HAMPEL, syn Naftuli i Chany z Nunbergów, urodzony w 1882r, w Będzinie – zmarł w Oświęcimiu 30 września 1943r.**

(t. XXXVII, k- 7405-7413) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 173/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery Gitli HAMPEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1947r Moszka Fiszera, zam. w Będzinie przy ul. Modrzejowskiej 58 – kuzyna Estery Gitli Hampel w którym ustalono, że Estera Gitla Hampel, ostatnio zamieszkała w Będzinie zginęła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie, zastrzelona przez Niemców na boisku w Będzinie podczas selekcji Żydów na 3 grupy tj. do I grupy zaliczano tych, którzy mieli być zwolnieni, do II grupy – reklamowani i do III grupy - wywiezieni do obozu. Estera Gitla Hampel została przydzielona do III grupy przeznaczonej do wysiedlenia i gdy

chciała przejść do grupy I, została zastrzelona przez Niemców. Do wniosku dołączono skrócony odpis aktu urodzenia w/wym nr 119/1897 oraz zawnioskowano do przesłuchania bezpośredniego świadka Chaję Najman. Okoliczności śmierci zostały potwierdzone w toku postępowania na rozprawie w dniu 07 lipca 1948r przez świadka Chaję Najman, która widziała zwłoki w/wym. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając za wiarygodne zeznania świadka, wydał w dniu 07 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 173/47 , w którym stwierdził śmierć w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie **Estery Gitli HAMPEL, córki Nuchyma Hampla i Zeldy z domu Landau, urodzonej 13 listopada 1896r w Będzinie, zamieszkałej ostatnio w Będzinie** wskazując, iż śmierć w/wym jest niewątpliwa. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 639/1947.

(t. XXVIII, k- 5638-5655) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 170/46 dot. stwierdzenia zgonu Guli HAMPEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 września 1946r Jakuba Gliksmana - kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Gula Hampel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Blima Lida. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 170/46, w którym stwierdził, iż **Gula HAMPEL zd. Gliksman – c. Salomona i Małki zd. Rechniców, urodzona 08 lutego 1887r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 893/1946.

(t. XXXVII, k- 7487-7495) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 188/47 dot. stwierdzenia zgonu Brandla HAMPEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1947r przez Moszka Fiszera - kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Brandla HAMPEL ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie została zastrzelona przez Niemców na tzw. „punkcie”, podczas akcji wysiedleńczej Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaję Najman, która została przesłuchana przed sądem w dniu 07 lipca 1947r. W/wym rozpoznała w zwłokach leżących na terenie getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 188/47, w którym stwierdził, iż **Brandla HAMPEL urodzona 28 sierpnia 1898r w Będzinie, c. Nuchyma Hampla i Zeldy zd. Landau, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. VI, k- 1126-1133) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 415/47 dot. stwierdzenia zgonu Chany Ruchli HENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1947 r. Jakuba Kopela Hendlera – brata Chany Ruchli Hendler, na podstawie którego ustalono, że Chana Ruchla Hendler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Zofię Zygrajch. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 415/47, w którym stwierdził, iż **Chana Ruchla HENDLER, córka Arona i Laji z Bugajerów małżonków Hendler, urodzona w dniu 07 marca 1894 r. w Będzinie – zmarła w dniu 31 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. VI, k- 1118-1125) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 416/47 dot. stwierdzenia zgonu Marii Prywy HENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 listopada 1947 r. Jakuba Kopela Hendlera – brata Marii Prywy Hendler, na podstawie którego ustalono, że Maria Prywa Hendler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Zofię Zygrajch. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 416/47, w którym stwierdził, iż **Maria Prywa HENDLER, córka Arona i Laji z Bugajerów małżonków Hendler, urodzona w dniu 20 maja 1891 r. w Będzinie – zmarła w dniu 31 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. VI, k- 1134-1141) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 414/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywki HENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 listopada 1947 r. Jakuba Kopela Hendlera – brata Rywki Hendler, na podstawie którego ustalono, że Rywka Hendler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Zofię Zygrajch. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 414/47, w którym stwierdził, iż **Rywka HENDLER, córka Arona i Laji z Bugajerów**

małżonków Hendler, urodzona w dniu 04 czerwca 1896 r. w Będzinie – zmarła w dniu 31 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.

(t. V, k- 1003-1014) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 9/46 dot. stwierdzenia zgonu Herszlik HONIGMAN i Liba HONIGMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 maja 1946r Izraela Honigmana – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że w/wym w czasie okupacji niemieckiej w 1941r wyjechali do Sosnowca, gdzie przebywali przez pewien czas w getcie na Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r w czasie wysiedlenia Żydów z Sosnowca, podczas doprowadzenia do punktu zbornego Herszlik Honigman zmarł na atak serca, zaś jego żona - tego samego dnia - na skutek stawiania oporu przy odprowadzaniu jej do transportu została zastrzelona przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 17 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 9/47, w którym stwierdził, iż **Herszlik HONIGMAN s. Rubina i Gitli z Śliwowiców, ur. 13 lutego 1880r, z zawodu rzeźnik oraz jego żona Liba HONIGMAN, c. Cyna i Chawy z Potasów, ur. 24 lipca 1976r, ostatnio zamieszkali do 1941r w Czeladzi Piaskach, przy ul. Borowej 123 – zmarli w dniu 15 września 1947r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Czeladzi wystawił akty zgonu nr 39/1948 i 40/1948.

(t. XXXV, k- 7051-7062) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 128/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla z Tuchszejderów HENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 maja 1947r przez pełnomocnika Doby Hendler, na podstawie którego ustalono, że Rajzla z Tuchszejderów HENDLER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w końcu lipca 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie Kamionce została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie po kilku dniach została umieszczona w szpitalu więziennym w związku z zachorowaniem na czerwonkę, gdzie zmarła w grudniu 1944r. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadków Jachete Bursztyn i Honoratę Sosnowską, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 128/47, w którym stwierdził, iż **Rajzla z Tuchszejderów HENDLER, urodzona 16 stycznia 1895r w Będzinie, c. Chila i Laji z Wolnermanów małżonków Tuchszejder, zmarła w dniu 31 grudnia 1944r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 547/1947.

(t. XXXVII, k- 7390-7404) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 172/47 dot. stwierdzenia zgonu Marguli HAMPEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1947r Moszka Fiszera, zam. w Będzinie przy ul. Modrzejowskiej 58 – kuzyna Marguli Hampel, w którym ustalono, że Margula Hampel, ostatnio zamieszkała w Będzinie zginęła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie, zastrzelona przez Niemców na tzw. „punkcie” podczas segregacji Żydów na 3 grupy tj. do I grupy zaliczano tych, którzy mieli być zwolnieni, do II grupy – reklamowani i do III grupy - wywiezieni do obozu. Margula Hampel została przydzielona do II grupy i gdy chciała przejść do grupy I, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania na rozprawie w dniu 07 lipca 1948r przez świadka Chaję Najman, która widziała zwłoki w/wym. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając za wiarygodne zeznania świadka, wydał w dniu 07 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 172/47 , w którym stwierdził śmierć w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie **Marguli HAMPEL, córki Nychyma Hampla i Zeldy z domu Landau, urodzonej 15 listopada 1893r w Będzinie** wskazując, iż śmierć w/wym jest niewątpliwa. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 638/1947.

(t. LXVIII, k- 13713-13717) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 36/49 o uznanie za zmarłej Bajli HENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 kwietnia 1949r pełnomocnika Jakuba Icka Hendlera – wnuka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajla HENDLER- zamieszkiwała w Będzinie. Podczas okupacji wraz z innymi Żydami została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została stracona we wrześniu 1942r. Po przeprowadzeniu postępowania, postanowieniem Sądu Grodzkiego w Będzinie z dnia 10 lutego 1950r uznano za zmarłą **Bajlę HENDLER – córkę Szlamy Brynera i Doby Bryner a żony Jakuba Icyka Hendlera, urodzoną w 1857r i datę jej śmierci oznaczono na dzień 31 grudnia 1946r.**

(t. LXVIII, k- 13722-13726) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 35/49 o uznanie za zmarłych Eliasza i Matli małżonków HENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 kwietnia 1949r pełnomocnika Jakuba Icka Hendlera – syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Eliazs i Matla HENDLER - zamieszkiwali w Będzinie. Podczas okupacji w kwietniu 1942r wraz z innymi Żydami zostali wysiedleni i wywiezieni do nieustalonego obozu koncentracyjnego, gdzie zostali straceni. Po przeprowadzeniu postępowania, postanowieniem Sądu Grodzkiego w Będzinie z dnia 10 lutego 1950r uznano za zmarłych: **Eliazs HENDLER – syna Jakuba – Icyka i Bajli z domu Bryner, urodzonego 22 kwietnia 1898r w Będzinie; Matla HENDLER z domu Szwarcbaum – córka Moszka i Fajgli z domu Birenfeld, urodzona w 1895r we Włodowicach - i oznaczono datę ich śmierci na dzień 31 grudnia 1946r.**

(t. LXVII, k- 13469-13478) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 240/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla HERBERT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lipca 1946r pełnomocnika Perli Zelinger – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla HERBERT stale mieszkająca w Niwce, w czasie okupacji została wywieziona do obozu w Parsznicach w Sudetach, gdzie zmarła w czerwcu 1944r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Perli Landau przesłuchanej przed sądem w dniu 25 lipca 1946r, która przebywała w obozie wraz z pokrzywdzoną. Z jej zeznań wynika, że Ruchla HERBERT została przywieziona do obozu wraz z matką Dwojgrą Zelinger, gdzie w czasie epidemii tyfusu zachorowała i po krótkim czasie zmarła. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 240/46, w którym stwierdził, iż: **Ruchla HERBERT zd. Zelinger – c. Majera – Jakuba i Perli z domu Finkelsztajn, urodzona 20 marca 1900r w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1944r w miejscowości Parsznice koło miasta Trautenau w Niemczech.**

(t. L, k- 10022-10030) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 271/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla HERBET.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 lipca 1946r pełnomocnika Perli Zelinger - siostry ciotecznej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla HERBET w marcu 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, ukryła się w bunkrze na terenie getta. W sierpniu 1943r kryjówka została odkryta, a Fajgla HERBET została zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Symy Anielewicz, przesłuchanej przed sądem w dniu 24 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 271/46, w którym stwierdził, iż: **Fajgla HERBET – c. Izraela i Ruchli z Zelingerów małż. Herbet, urodzona w dniu 12 kwietnia 1928r w Niwce, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10275-10281) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 376/46 dot. stwierdzenia zgonu Izrael Hersz HERCBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 sierpnia 1946r Chawy Lajncajg – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael Hersz HERCBERG, stały mieszkaniec Sosnowca w lipcu 1942r został złapany w czasie łapanek zorganizowanej przez Niemców i wraz z innymi osobami umieszczony na punkcie zbornym w Alejach Mireckiego w Sosnowcu, gdzie Niemcy zgromadzili wszystkich Żydów z Sosnowca. Tam w czasie podjętej próby ucieczki w sierpniu 1942r został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka

Lazara Markowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 28 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 376/46, w którym stwierdził, iż: **Izrael Hersz HERCBERG – s. Abrama i Laii małżonków Hercberg, urodzony w dniu 15 maja 1871r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11962-11972) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 274/47 dot. stwierdzenia zgonu Mania HELFAND.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 maja 1947r pełnomocnika Jana Helfanda - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Mania HELFAND stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W maju 1943r, w czasie gdy wysiedlanych z Sosnowca Żydów umieszczano na boisku sportowym przy ul. Aleja w Sosnowcu, na skutek popłochu powstałego wśród prowadzonych Żydów, Niemcy strzelili kilkakrotnie w tłum ludzi, zabijając m.in. Manię Helfand. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefy Baranowskiej przesłuchanej przed sądem w dniu 03 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 274/47, w którym stwierdził, iż: **Mania HELFAND – c. Mojżesza Zyskinda i Chai Lai z Adlerfliegelów, urodzona w dniu 21 stycznia 1932r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 maja 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12450-12458) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 527/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla HERCBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 listopada 1947r pełnomocnika Abrama Hercberga - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rajzla HERCBERG stała mieszkanka Sosnowca, przy ul. Floriańskiej 38, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W grudniu 1943r została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Leokadii Słabosz przesłuchanej przed sądem w dniu 19 listopada 1947r, która zeznała, iż usiłowała udzielić pomocy Rajzli HERCBERG w ucieczce z getta i ucieczce do Generalnej Guberni. Kiedy w umówionym dniu w grudniu 1943r udała się na spotkanie z pokrzywdzoną, aby wyprowadzić ją z getta, jej kryjówka została ujawniona, a Rajzla HERCBERG zastrzelona przez Niemców wraz z innymi ukrywającymi się w bunkrze Żydami. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 527/47 w którym, stwierdził, iż: **Rajzla HERCBERG z Ginsbergów – c. Jakuba i Marii zd. Zylberg, urodzona w dniu 12 sierpnia 1896r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 grudnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11550-11556) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 47/47 dot. stwierdzenia zgonu Bacia HOCHCAJT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Chaskiela Hochcajt - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bacia HOCHCAJT stale mieszkająca w Modrzejowie w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie rozpoczętej akcji likwidacji getta, została zastrzelona wraz z rodziną przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Henryka Markowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1947r, który zeznał, iż w/wym została zastrzelona w jego obecności przez policję niemiecką bezpośrednio po wyprowadzeniu z kryjówki, w której się ukrywała z rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 47/47, w którym stwierdził, iż: **Bacia HOCHCAJT – c. Moszka i Szajndli z Czapaków vel Ciapów małżonków Najer, urodzona w dniu 30 stycznia 1869r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11537-11542) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 45/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakub HOCHCAJT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Chaskiela Hochcajt - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub HOCHCAJT stale mieszkający w Modrzejowie w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie rozpoczętej akcji likwidacji getta, został zastrzelony wraz z rodziną przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Henryka Markowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1947r, który zeznał, iż w/wym został zastrzelony przez policję niemiecką bezpośrednio po wyprowadzeniu z kryjówki, w której się ukrywał z rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 45/47, w którym stwierdził, iż: **Jakub HOCHCAJT – s. Majera i Fajgli z Federów małżonków Hochcajt, urodzony w dniu 30 września 1870r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11540-11549) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 46/47 dot. stwierdzenia zgonu Józefa HOCHCAJT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Chaskiela Hochcajt - stryja zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Józef HOCHCAJT stale mieszkający w Modrzejowie w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie rozpoczętej akcji likwidacji getta, został zastrzelony wraz z

rodziną przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Henryka Markowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1947r, który zeznał, iż w/wym został zastrzelony przez policję niemiecką bezpośrednio po wyprowadzeniu z kryjówki, w której się ukrywał z rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 46/47, w którym, stwierdził, iż: **Józef HOCHCAJT – s. Jakuba i Beli vel Bajli Ruchli z Cymermanów małżonków Hochcajt, urodzony w dniu 22 lutego 1933r w Mysłowicach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11531-11536) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 44/47 dot. stwierdzenia zgonu Maks HOCHCAJT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Chaskiela Hochcajt - stryja zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Maks HOCHCAJT stale mieszkający w Modrzejowie w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie rozpoczętej akcji likwidacji getta, został zastrzelony wraz z rodziną przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Henryka Markowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1947r, który zeznał, iż w/wym został zastrzelony bezpośrednio po wyprowadzeniu z kryjówki, w której się ukrywał z rodziną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 44/47, w którym stwierdził, iż: **Maks HOCHCAJT – s. Jakuba i Beli vel Bajli Ruchli z Cymermanów małżonków Hochcajt, urodzony w dniu 01 stycznia 1930r w Mysłowicach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXI, k- 4167-4174) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 110/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Icka HOCHCAJTA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 sierpnia 1946r Arona Feldmana – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Icek HOCHCAJT, ostatnio zamieszkały w Pilicy, w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie został zastrzelony przez Niemców w czasie ucieczki z transportu do obozu koncentracyjnego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 24 sierpnia 1946r wniosek odrzucił, jako skierowany do niewłaściwego sądu, gdyż **Abram Icek HOCHCAJT – syn Mortki Herszlika i Hany Mindli zd. Grynkrant, urodzony 14 czerwca 1864r w Pilicy – do 1942r zamieszkiwał na stałe w Zawierciu.**

(t. LXII, k-12512-12520) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 8/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaim Uszer HAMBURGIER i Rywka Cyrla HAMBURGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 stycznia 1948r pełnomocnika Sary Fryszman – córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Chaim Uszer HAMBURGIER i Rywka Cyrla HAMBURGIER, stali mieszkańcy Sosnowca, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryli się w bunkrze. W drugiej połowie sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, ich kryjówka została wykryta, a Chaim Uszer HAMBURGIER i Rywka Cyrla HAMBURGIER zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Henryka Herszlewicza, przesłuchanego przed sądem w dniu 13 stycznia 1948r, który zeznał iż wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonych, niemniej jednak rozpoznał ich zwłoki leżące wraz z innymi przed bunkrem, które - na rozkaz Niemców - układał w stosie trupów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 8/48, w którym stwierdził, iż: **Chaim Uszer HAMBURGIER - s. Nuchyma i Chai z Londnerów, urodzony w dniu 20 marca 1892r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Rywka Cyrla HAMBURGIER – c. Arona i Sury Frajdy z Lewich małżonków Lewkowicz, urodzona w 1887r w Książu Wielkim, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVII, k- 3298-3314) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 314/47 dot. stwierdzenia zgonu Symy HOROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1947 r. Macheli Opler – siostry Symy Horowicz, na podstawie którego ustalono, że Syma Horowicz ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Icka Oplera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 01 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 314/47, w którym stwierdził, iż **Syma HOROWICZ- córka Motla i Brajndli z Russów małżonków Horowicz, urodzona 02/15 marca 1910r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 118/1948.

(t. XVIII, k- 3652-3665) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 79/48 dot. stwierdzenia zgonu Brajndli HOROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lutego 1948 r. Macheli Opler – córki Brajndli Horowicz, na podstawie którego ustalono, że Brajndla Horowicz ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 19 maja 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka

Machełę Opler. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 02 kwietnia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 79/48, w którym stwierdził, iż **Brajndla HOROWICZ – córka Berka i Chany z Malinowiczerów małżonków Russ, urodzona 29 listopada/10 grudnia 1870r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 19 maja 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 379/1948.

(t. XIX, k- 3857-3876) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 144/48 dot. stwierdzenia zgonu Izaaka HUTNERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 marca 1948 r. Anny Gold, na podstawie którego ustalono, że Izaak Hutner, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Adełę Jakubowską i Marię Baumgartner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 marca 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 144/48, w którym stwierdził, iż **Izaak HUTNER – syn Icka i Ruchli małżonków Hutner, urodzony w 1885r w Warszawie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 234/1949.

(t. XXIII, k- 4626-4648) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 33/46 dot. stwierdzenia zgonu Cypra HERSZFINKIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 maja 1946 r. Mojżena Herszfinkiela – męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Cypra Herszfinkiel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji w 1943r została wywieziona wraz z córką przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu została skierowana do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Esterę Tuchszejder. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 33/46, w którym stwierdził, iż **Cypra HERSZFINKIEL z Herszfinkielów – s. Abrama Szlamy i Biny Mindli z Luksenburgów, urodzony 12 października 1907r w Zduńskiej Woli, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 682/1946.

(t. XXVI, k- 5182-5191) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 69/46 dot. stwierdzenia zgonu Mośka Fiszla HANDELSMAN i Blimy HANDELSMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 czerwca 1946r Luzera Arona Handelsmana - syna w/wym, na podstawie

którego ustalono, że Mosiek Fiszel Handelsman i Blima Handelsman, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji zostali skierowani do komory gazowej i tam straceni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Chaima Lewkowicza. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 69/46, w którym stwierdził, iż **Mosiek Fiszel HANDELSMAN – syn Herszla i Sary Fajgli zd. Brandenburg, urodzony 12 czerwca 1872r w Nowym Korczynie oraz Blima HANDELSMAN – córka Gerszona Gertnera i Gitli Entli zd. Bliaszewicz, urodzona w 1876r w Pińczowie, ostatnio zamieszkali w Będzinie - zmarli w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXIX, k-5721-5738) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 162/46 dot. stwierdzenia zgonu Chemii HELLERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 września 1946r Liby Szenbergowej - siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chemia Heller ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1942r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Chaję Katz. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 162/46, w którym stwierdził, iż **Chemia HELLER – s. Majzera i Chawy Blimy zd. Lewkowiczów, urodzony 24 września 1895r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarł 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 793/1946.

(t. XXXI, k- 6193-6210) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 209/46 dot. stwierdzenia zgonu Hindy HELLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z października 1946r Chajli Rajzli Winer – siostrzenicy w/wym, na podstawie którego ustalono, że Hinda Heller, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Wolfa Szwajcera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 209/46, w którym stwierdził, iż: **Hinda HELLER zd. Winer – c. Herszla i Fajgli zd. Pańska, urodzona 10 września 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 141/1947.

(t. XXVI, k- 5126-5146) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 64/46 dot. stwierdzenia zgonu Majera HERCBERGA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1946r Mojusza Hercberga – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Majer Hercberg, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Blechhammer, a następnie w styczniu 1945r został zastrzelony podczas ewakuacji więźniów z tego obozu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Dawida Herberg. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 64/46, w którym stwierdził, iż **Majer HERCBERG – syn Szyi i Ruchli zd. Hercberg, urodzony 24 marca 1886r w Krasnobrodzie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 31 stycznia 1945r w Niemczech.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 770/1946.

(t. XXXVII, k- 7317-7328) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 164/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla z Mordkowiczów HAJDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r przez Izaaka Zaks, na podstawie którego ustalono, że Rajzla z Mordkowiczów HAJDA ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona w dniu 12 sierpnia 1942r przez Niemców na boisku Sarmacja w Będzinie na tzw. „punkcie”, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Arie Renkawiec, który został przesłuchany przed sądem w dniu 24 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 164/47, w którym stwierdził, iż **Rajzla z Mordkowiczów HAJDA urodzona 01 grudnia 1877r w Jędrzejowie, c. Dawida i Chany z Rybów małż. Mordkowicz, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXXVII, k- 7329-7348) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 165/47 dot. stwierdzenia zgonu Kałma HAJDA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r przez Izaaka Zaks, na podstawie którego ustalono, że Kałma HAJDA ostatnio zamieszkały w Będzinie, został postrzelony w dniu 12 sierpnia 1942r przez Niemców na boisku sportowym Sarmacja w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie, a następnie odnaleziony tam przez współziomków i wywieziony do mieszkania w Będzinie przy ul. Daszyńskiego 40, gdzie po kilku dniach zmarł. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Arie Renkowicz i Frymete Szajer, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 23 lipca 1947r i 10 i 20 stycznia 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Okręgowy w Sosnowcu wydał w dniu 31 marca 1950r

postanowienie o sygn. Zg 165/47, w którym stwierdził, iż **Kalma HAJDA urodzony 25 sierpnia 1874r w Będzinie, s. Nychyma i Cywii z Horowiczów, zmarł w dniu 18 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. LVI, k- 11320-11335) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 612/46 dot. stwierdzenia zgonu Margareta INGSTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 grudnia 1946r pełnomocnika Józefa Ingster – brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Margareta INGSTER stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w połowie sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jagiera, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż w dniu 10 sierpnia 1943 będąc zatrudniony w getcie przy uprzątnianiu osób zastrzelonych, które ukryły się w bunkrze na terenie getta, wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 612/46 w którym, stwierdził, iż: **Margareta INGSTER – c. Juliana i Cyrli z Plesnerów małżonków Ingster, urodzona w dniu 29 marca 1914r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVIII, k- 3511-3521) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Katowicach sygn. V Zg 62/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama INGSTERA.

W aktach znajduje się jedynie postanowienie V Zg 62/46 **Sądu Grodzkiego w Katowicach**, w którym stwierdzono, iż **Abram INGSTER – syn Mojżesza i Sali z Fogelfrajnów małżonków Ingster, urodzony 11/23 grudnia 1883r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu.** Postanowienie nie zawierało uzasadnienia. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Sosnowcu wystawił akt zgonu nr 468/1946.

(t. XL, k- 8035-8045) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 59/46 dot. stwierdzenia zgonu Pesla z Glików ISSAKOW.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 kwietnia 1946r pełnomocnika Rubina Dajczmana, na podstawie którego ustalono, że Pesla z Glików ISSAKOW zamieszkiwała w okresie okupacji w Sosnowcu, skąd następnie została przesiedlona do getta w Sosnowcu Środuli. W/wym w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, ukryła się w schronie na terenie getta, w którym została ujawniona i zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Moszka Kotek i Izraela Honigman, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 27 kwietnia 1946. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, wydał w dniu 18 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 59/46,

w którym stwierdził iż **Pesla z Glików ISSAKOW – c. Lewka i Nachy – Lai z Fuksów małżonków Glik, urodzona w 1898r w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12200-12213) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 432/47 dot. stwierdzenia zgonu Wolf Izrael INGSTER i Joachim Lewek INGSTER

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1947r pełnomocnika Chaji Ingster - siostry zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Wolf Izrael INGSTER i Joachim Lewek INGSTER stale mieszkający w Sosnowcu przy ul. Głowackiego 3, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta Wolf Ingster został zastrzelony przez strażników niemieckich. Po zakończonej akcji likwidacji getta, w grudniu 1943r Joachim Ingster został zastrzelony na drodze wiodącej do stacji w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Lusi Rozenes oraz Henryka Rozenes przesłuchanych przed sądem w dniu 22 grudnia 1947r, którzy wśród trupów rozpoznali zwłoki pokrzywdzonych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 432/47, w którym stwierdził, iż: **Wolf Izrael INGSTER – s. Ajzyka i Laji zd. Borensztajn, urodzony w dniu 09 listopada 1894r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Joachim Lewek INGSTER – s. Ajzyka i Laji zd. Borensztajn, urodzony w 1888r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 16 grudnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. I, k- 2-8) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Mikołowie sygn. Zg. 281/46 dot. stwierdzenia zgonu Estera INWALD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 mlistopada 1946r Jeremiasza Inwald – męża zmarłej - na podstawie którego ustalono, że Estera Inwald – stała mieszkanka Kostuchny, w 1939r uciekła do matki męża do Będzina, gdzie wraz z mężem umieszczona w getcie w Będzinie. W/wym w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Henryka Symchowicza, który został przesłuchany przed sądem w dniu 05 grudnia 1946. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Mikołowie, wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 281/46/46, w którym stwierdził iż **Estera z Wrocławskich INWALD – c. Majlocha i Sury z Pachterów, ur. 15 sierpnia 1905r w Będzinie, zmarła w dniu 15 czerwca 1943 w Będzinie.**

(t. X, k- 1907-1918) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 380/47 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Majlecha JUTKIEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 listopada 1947 r. Rozy vel Ruchli Gotfryd, na podstawie którego ustalono, że

Hersz Majlech Jutkiewicz, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie w dniu 10 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Sosnowcu, został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaję Szwarc. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 380/47, w którym stwierdził, iż **Hersz Majlech JUTKIEWICZ, syn Chaima i Chany Frajdli z Ajzenmanów małżonków Jutkiewicz, urodzony w dniu 17/30 stycznia 1906 r. w Dąbrowie – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 227/1948.

(t. X, k- 1932-1944) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 379/47 dot. stwierdzenia zgonu Hindy JUTKIEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 listopada 1947 r. Rozy vel Ruchli Gotfryd – szwagierki Hindy Jutkiewicz, na podstawie którego ustalono, że Hinda Jutkiewicz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie w dniu 15 maja 1943 r. podczas likwidacji getta w Sosnowcu, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaję Szwarc. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 379/47, w którym stwierdził, iż **Hinda JUTKIEWICZ, córka Wolfa i Jachety z Welnerów małżonków Welner, urodzona w dniu 4/17 października 1908 r. w Będzinie – zmarła w dniu 15 maja 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 167/1948.

(t. XXXIX, k- 7720-7730) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 381/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Sura JUTKIEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 listopada 1947r przez Roze vel Ruchle Gotfryd, na podstawie którego ustalono, że **Chaja Sura JUTKIEWICZ** ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w dniu 25 lipca 1943r na boisku „Sarmacji” w Będzinie, gdy usiłowała uciec z szeregu ludzi przygotowanych do wysiedlenia. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaję Szwarc, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 381/47, w którym stwierdził, iż **Chaja Sura JUTKIEWICZ - urodzona 10 maja 1930r w Będzinie, c. Hersza i Hindy z Welnerów, zmarła w dniu 25 lipca 1943r w Będzinie.**

(t. LXVIII, k- 13541-13545) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 71/49 dot. stwierdzenia zgonu Fajwel JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 października 1949r pełnomocnika Alty Róży z Jakubowiczów Bredin – córki zmarłego na podstawie którego ustalono, że Fajwel Jakubowicz zamieszkały do chwili wybuchu wojny w Będzinie, w czasie okupacji został wysiedlony przez Niemców wraz z innymi Żydami do obozu w Oświęcimiu. Z ustaleń sądu wynikało, że w/wym z uwagi na fakt, iż był Żydem, przeto uległ prześladowaniom, stosowanym przez Niemców w czasie wojny i niewątpliwie poniósł śmierć w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 15 grudnia 1950r postanowienie o sygn. Zg 71/49 w którym, uznał: **Fajwel JAKUBOWICZ – syn Dawida i Rojzy, urodzony w 1883r w Wielgomłynie powiatu Noworadomskiego, ostatnio zamieszkały w Będzinie – za zmarłego i datę jego śmierci oznaczył na dzień 31 grudnia 1946r w miejscu nieustalonym.**

(t. LI, k- 10145-10151) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 309/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla JAKOBSON.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 lipca 1946r pełnomocnika Guci Jakobsohn - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla JAKOBSON, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w czasie likwidacji getta w sierpniu 1943r, 53 – letnia pokrzywdzona została zastrzelona przez Niemców jako niezdolna do pracy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Feli Rozenek przesłuchanej przed sądem w dniu 26 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 309/46, w którym stwierdził, iż: **Fajgla JAKOBSON – c. Dawida i Szyfry zd. Przysych, urodzona w 1890r w Lelowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12100-12117) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 368/47 dot. stwierdzenia zgonu Sura Basia JEGIER, Chinda vel Hinda z Jegierów WERDYGIER, Estera Małka z Jegierów CHANELA, Izrael JEGIER, Cerka BOJER; Szmula JEGIER, Icyk JEGIER, Lejbuś JEGIER, Fiszel JEGIER, Estera Małka JEGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 sierpnia 1947r Bernarda Jegier – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Sura Basia JEGIER, Chinda vel Hinda z Jegierów WERDYGIER, Estera Małka z Jegierów CHANELA, Izrael JEGIER, Cerka BOJER; Szmula JEGIER, Icyk JEGIER, Lejbuś JEGIER, Fiszel JEGIER, Estera Małka JEGIER - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukryli się w bunkrze. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta kryjówka rodziny Jegierów została ujawniona i wszyscy zostali rozstrzelani przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Kidawę

przesłuchanego przed sądem w dniu 27 sierpnia 1947r. W/wym zeznał, iż będąc członkiem brygady sprzątającej getto z trupów, w dniu 20 sierpnia 1943r wśród zmarłych rozpoznał zwłoki znanych mu pokrzywdzonych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 01 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 368/47 w którym, stwierdził, iż:

1. **Sura Basia ze Stryckich I voto Książka II voto JEGIER, c. Izraela Jakuba i Chany zd. Zylberberg, urodzona w 1872r w Staszowie;**
2. **Chinda vel Hinda z Jegierów WERDYGIER, c. Wolfa i Chaji Blimy zd. Studniberg, urodzona w dniu 15 grudnia 1902r w Szczekocinach;**
3. **Estera Małka z Jegierów CHANELA, c. Wolfa i Chaji Blimy zd. Studniberg, urodzona w dniu 24 maja 1901r w Szczekocinach;**
4. **Izrael JEGIER, s. Wolfa i Sury Basi ze Stryckich, urodzony w dniu 11 listopada 1916r w Kielcach;**
5. **Cerka CYGIER; c. Borucha Cygiera i Ruchli z Kiestenbergów, urodzona w dniu 29 lipca 1910r w Kielcach,**
6. **Szmul JEGIER, s. Wolfa i Cypry zd. Chereberg, urodzony w dniu 21 grudnia 1859r w Chmielniku;**
7. **Icyk Ksera JEGIER, s. Szmula i Idli Fajgli zd. Goldner, urodzony w dniu 14 sierpnia 1886r w Chęcinach;**
8. **Lejbuś JEGIER, s. Szmula i Idli Fajgli zd. Goldner, urodzony w dniu 23 lutego 1897r w Kielcach;**
9. **Fiszel JEGIER, s. Szmula i Idli Fajgli zd. Goldner, urodzony w dniu 15 marca 1900r w Chęcinach;**
10. **Estera Małka JEGIER, c. Szmula i Idli Fajgli zd. Goldner, urodzona w dniu 18 kwietnia 1902r w Chęcinach - ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, zmarli w dniu 20 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVIII, k- 13862-13875) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 121/57 dot. stwierdzenia zgonu Abram JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji bezpośrednio po przybyciu transportu, przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 121/57, w którym stwierdził, iż: **Abram JAKUBOWICZ – syn Dawida Jakubowicza i Itty Jakubowicz z domu Bendet, urodzony 11 czerwca 1880r w Częstochowie, ostatnio**

zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.

(t. LXVIII, k- 13930-13939) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 127/57 dot. stwierdzenia zgonu Benjamin JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Benjamin Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu do obozu, podczas selekcji został przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 127/57, w którym stwierdził, iż: **Benjamin JAKUBOWICZ – s. Abrama Jakubowicza i Małki Jakubowicz z domu Zawader, urodzony 13 marca 1923r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.**

(t. LXVIII, k- 13900-13909) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 124/57 dot. stwierdzenia zgonu Daniel JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Daniel Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie przebywał dłuższy czas. W grudniu 1943r podczas selekcji został przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 124/57, w którym stwierdził, iż: **Daniel JAKUBOWICZ – s. Abrama Jakubowicza i Małki Jakubowicz z domu Zawader, urodzony 20 lutego 1904r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 grudnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.**

(t. LXVIII, k- 13920-13929) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 126/57 dot. stwierdzenia zgonu Izidor JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izydor Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu do obozu, podczas selekcji został przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 126/57, w którym stwierdził, iż: **Izaak vel Izydor JAKUBOWICZ – s. Abrama Jakubowicza i Małki Jakubowicz z domu Zawader, urodzony 14 września 1912r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.**

(t. LXVIII, k- 13910-13919) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 125/57 dot. stwierdzenia zgonu Józef JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Józef Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie przebywał dłuższy czas. W grudniu 1943r podczas selekcji został przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r, Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 125/57, w którym stwierdził, iż: **Józef JAKUBOWICZ – s. Abrama Jakubowicza i Małki Jakubowicz z domu Zawader, urodzony 06 października 1907r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 grudnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.**

(t. LXVIII, k- 13887-13899) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 123/57 dot. stwierdzenia zgonu Leon JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Leon Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji bezpośrednio po przybyciu transportu, przydzielony do

grupy Żydów przeznaczanej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 123/57, w którym stwierdził, iż: **Lejbus vel Leon JAKUBOWICZ – s. Abrama Jakubowicza i Małki Jakubowicz z domu Zawader, urodzony 10 stycznia 1900r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.**

(t. LXX, k-13940-13953) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 128/57 dot. stwierdzenia zgonu Ludomir JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – ojca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Ludomir Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu do obozu, podczas selekcji został przydzielony do grupy Żydów przeznaczanej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 03 września 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 128/57, w którym stwierdził, iż: **Ludomir JAKUBOWICZ – s. Natana Jakubowicza i Marii Jakubowicz z domu Wolfron, urodzony 07 sierpnia 1932r w Katowicach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.**

(t. LXVIII, k- 13876-13886) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 122/57 dot. stwierdzenia zgonu Małki JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Małka Jakubowicz w czasie okupacji zamieszkiwała w Sosnowcu, a następnie została umieszczona przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji bezpośrednio po przybyciu transportu, przydzielona do grupy Żydów przeznaczanej do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 10 maja 1957r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 122/57, w którym stwierdził, iż: **Małka JAKUBOWICZ z domu Zawada –urodzona 03 maja 1880r w Będzinie, córka Zymel Zawader i Ruchli Zawader z domu**

Epszajn, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu – Brzezince.

(t. LXX, k-13954-13959) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 129/57 dot. stwierdzenia zgonu Miriam JAKUBOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1957r Natana Jakubowicza – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Miriam Jakubowicz z domu Wolfach, urodzona w 1904r w Wilnie, w czasie okupacji zamieszkiwała w Sosnowcu, a następnie została umieszczona przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta, wraz z innymi Żydami została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu do obozu, podczas selekcji została przydzielona do grupy Żydów przeznaczonych do stracenia w komorze gazowej. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Seweryna Prawera, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 07 marca 1957r wydał postanowienie o umorzeniu postępowania o sygn. II 2 Ns 129/57, z uwagi na oświadczenie wnioskodawcy, iż stwierdzenie zgonu Miriam Jakubowicz zostało już dokonane postanowieniem Sądu Powiatowego w Katowicach w 1951r.

(t. LXVIII, k- 13830-13840) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. I Ns 695/74 dot. stwierdzenia zgonu Mirla JASKIEROWICZ i Wolf JASKIEROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 grudnia 1974r Ignacego Szlenckiego – krewnego zmarłych na podstawie którego ustalono, że Mirla JASKIEROWICZ i jej syn Wolf JASKIEROWICZ w czasie okupacji zamieszkiwali w Sosnowcu, a następnie zostali umieszczeni przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Annę Krzycką, przesłuchaną przed sądem w dniu 20 grudnia 1974. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 20 grudnia 1974r wydał postanowienie o sygn. I Ns 695/74, w którym stwierdził, iż: **Mirla JASKIEROWICZ z domu Sztybel, urodzona 26 lipca 1904r w Pilicy powiat Olkusz, córka Wolfa i Fajgli z domu Barumherczyk, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 28 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Wolf JASKIEROWICZ – syn Jakuba i Mirli z domu Sztybel, urodzony 03 kwietnia 1940r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 28 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXI, k- 4160-4166) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 111/46 dot. stwierdzenia zgonu Joska JOSKOWICZA i Liby JOSKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 sierpnia 1946r Arona Feldmana – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Josek JOSKOWICZ i Liba JOSKOWICZ, ostatnio zamieszkali w Zawierciu. Josek Joskowicz w dniu 12 sierpnia 1942r został zastrzelony przez Niemców w czasie ucieczki z transportu do obozu koncentracyjnego, zaś Liba Joskowicz – w dniu 23 czerwca 1943r podczas wysiedlania Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 14 sierpnia 1946r wniosek odrzucił, jako skierowany do niewłaściwego sądu, gdyż zmarli zamieszkiwali na stałe w Zawierciu.

(t. IX, k- 1805-1815) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 287/47 dot. stwierdzenia zgonu Tauby KAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 sierpnia 1947 r. Szlamy Kaca – syna Tauby Kac, na podstawie którego ustalono, że Tauba Kac, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Henryka Mandelbauma. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 287/47, w którym stwierdził, iż **Tauba KAC, córka Moszka i Basi małżonków Marmur, urodzona w listopadzie 1885 r. w Rzezuśni – zmarła w dniu 30 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 730/1947.

(t. V, k- 1049-1056) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 396/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajwusia Dawida KALISZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1947 r. Arona Mordki Wajntrauba – kuzyna Fajwusia Dawida Kalisza, na podstawie którego ustalono, że Fajwuś Dawid Kalisz, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 03 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 396/47, w którym stwierdził, iż **Fajwuś Dawid Kalisz, syn Szaji i Ruchli z Korców małżonków Kalisz, urodzony w 1898 r. – zmarł w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 406/1948.

(t. V, k- 1017-1029) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 14/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchli Kamińskiej.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Miry Kamińskiej córki w/wym (w aktach brak wniosku). Po przeprowadzonej

rozprawie na podstawie zeznań Chamii Berlinski ustalono, że Mira Kamińska w początku sierpnia 1943r przebywała w szpitalu w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r zarządzono załadowanie chorych do wagonów kolejowych. Podczas wyprowadzania ze szpitala Mira Kamińska została zastrzelona przez Niemców. Postanowieniem z dnia 26 marca 1947r Sąd Grodzki w Czeladzi wydał postanowienie o sygn. Zg 14/47, w którym stwierdził, iż **Ruchla Kamińska, córka Hila i Hany zd. Gelbhart małżonków Leleryngier, urodzona 22 września 1867r w Żarkach zmarła 01 sierpnia 1944r w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Czeladzi wystawił akt zgonu nr 96/1947.

(t. V, k- 898-908) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 37/47 dot. stwierdzenia zgonu Szymona KAMIŃSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r Kiwy Wenger – żony w/wym, na podstawie którego ustalono, że **Szymon Kamiński s. Kiwy Wengra i Rywki Kamińskiej, urodzony w dniu 09 maja 1938r w Czeladzi, ostatnio zamieszkały w Czeladzi,** został przymusowo wysiedlony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarł w dniu 06 sierpnia 1943r. Z uwagi na to, iż w toku postępowania nie stawili się wnioskodawca ani świadek Alter Brat, zam. w Niwce, ul. Żymierskiego 6, po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 23 lipca 1947r postanowieniem o sygn. Zg 37/47 o odrzuceniu wniosku.

(t. VI, k- 1189, 1199-1206, t. XV, k- 3015-3020) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 401/47 dot. stwierdzenia zgonu Szaji Chila KLAJMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 listopada 1947 r. Majera Federa – kuzyna Szaji Chila Klajmana, na podstawie którego ustalono, że Szaja Chil Klajman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Sosnowcu, został zabity przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaima Fendlera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 401/47, w którym stwierdził, iż **Szaja Chil KLAJMAN, syn Zysi i Rajzli z Rotnerów małżonków Klajman, urodzony w dniu 06 czerwca 1894 r. w Będzinie – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 266/1948.

(t. XXXVIII, k- 7558-7572) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 203/47 dot. stwierdzenia zgonu Pesla Małka KORENBERG, Ruchla KORENBERG, Hinda KORENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 lipca 1947r przez Jachete Bursztyna – brata w/wym, na podstawie którego

ustalono, że Pesła Małka KORENBERG, Ruchla KORENBERG, Hinda KORENBERG ostatnio zamieszkałe w Będzinie, podczas likwidacji getta w Będzinie w sierpniu 1943r zostały wywiezione do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji zostały skierowane do komory gazowej i tam stracone. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawcę, który został przesłuchany przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 203/47, w którym stwierdził, iż **Pesła Małka KORENBERG – urodzona 04 maja 1902r w Dzierzgowie, powiat włoszczowski, c. Moszka i Estery Sury z Tarnowskich; Ruchla KORENBERG – urodzona 18 lipca 1907r w Dzierzgowie, powiat włoszczowski, c. Moszka i Estery Sury z Tarnowskich i Hinda KORENBERG – urodzona 26 marca 1911r w Dzierzgowie, powiat włoszczowski, c. Moszka i Estery Sury z Tarnowskich – zmarły w dniu 25 października 1943r w Oświęcimiu.**

(t. IX, k- 1762-1768) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 442/47 dot. stwierdzenia zgonu Chila Wolfa KOWALSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 grudnia 1947 r. Józefa Szenberga – kuzyna Chila Wolfa Kowalskiego, na podstawie którego ustalono, że Chil Wolf Kowalski, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu został skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Zygmunta Bauma. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 442/47, w którym stwierdził, iż **Chil Wolf KOWALSKI, syn Pinkwasa i Sury z Fuksów małżonków Kowalskich, urodzony w dniu 18 czerwca 1879 r. w Łagowie – zmarł w dniu 02 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. VII, k- 1657-1663) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 108/46 dot. stwierdzenia zgonu Cywii KRAKOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 3 czerwca 1946r Szmula Krakowskiego – męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Cywia KRAKOWSKA ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w sierpniu 1943r wywieziona do Oświęcimia, skąd nie wróciła i nie ma o niej żadnej wiadomości. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 108/46, w którym stwierdził, iż **Cywia KRAKOWSKA, córka Wolfa i Machy z Gniesławów, urodzona 11 czerwca 1885r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 1 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXIV, k- 6778-6786) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 73/47 dot. stwierdzenia zgonu Marii Rywki z Gutmanów KOPLOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Maria Rywka z Gutmanów KOPLOWICZ ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż Maria Rywka Koplownic została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzętającej zwłoki i zastrzeloną widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 73/47, w którym stwierdził, iż **Maria Rywka z Gutmanów KOPLOWICZ urodzona 31 października 1886r w Będzinie, c. Abrama i Szpryncy z Glasów małż. Gutman, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 439/1947.

(t. XXXIV, k- 6787-6795) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 74/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajcy KOPLEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 marca 1947r Szlamy Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że Rajca Koplewicz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 12 sierpnia 1942r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Szulima Jungermana, który przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r zeznał, iż w/wym została zastrzelona na boisku „Sarmacja” w Będzinie, podczas selekcji Żydów sprowadzonych tam celem częściowego wysiedlenia, w chwili gdy usiłowała zbiec z boiska. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 74/47, w którym stwierdził, iż **Rajca KOPEWICZ urodzona w dniu 08 grudnia 1914r w Będzinie, c. Arona i Marii Rywki z Gutmanów małż. Koplewicz zmarła w dniu 15 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 440/1947.

(t. XXXIII, k- 6622-6636) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 66/47 dot. stwierdzenia zgonu Arona KOPLEWICZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 marca 1947r Szlami Altera Gutmana, na podstawie którego ustalono, że

Aron KOPLEWICZ - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Szulima Jungermana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 26 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Aron KOPLEWICZ został zastrzelony w dniu 15 sierpnia 1942r przez Niemców na boisku „Sarmacja” podczas akcji wysiedlenia części Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 66/47, w którym stwierdził, że **Aron KOPLEWICZ – urodzony w dniu 15 czerwca 1884r w Żarkach, syn Moszka i Lai ze Sztyblów małż. Koplewicz - zmarł w dniu 15 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 433/1947.

(t. XXXV, k- 7077-7087) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 135/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery – Sura KORENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 maja 1947r pełnomocnika Jachety Bursztyn (spadkobierczyni po zmarłej) w którym ustalono, że Estera – Sura KORENBERG, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przetransportowana do getta w Będzinie, gdzie wskutek osłabienia i wycieńczenia nie będąc w stanie odbyć podróży do miejsca przeznaczenia została zastrzelona przez esesmana w czasie wysiedlania ludności żydowskiej z getta w Będzinie w 1943r. We wniosku zawnioskowano do przesłuchania bezpośredniego świadka zdarzenia - Jakuba Bursztyn – zięcia zmarłej. Po przeprowadzonej rozprawie, na której przesłuchano zawnioskowanego świadka, Sąd Grodzki w Będzinie postanowieniem z dnia 04 czerwca 1947r stwierdził, że **Estera Sura KORENBERG – c. Pereca i Szyfry zd. Tajchner, małż. Tarnowskich, ur. w 1880 r we Włoszczowej, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Będzinie o godz. 24.00.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 591/1947.

(t. XXXVI, k- 7203-7213) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 148/47 dot. stwierdzenia zgonu Mordka Mojżesza KORENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 maja 1947 r. Jachety Bursztyn ciotki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mordka Mojżesz KORENBERG, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji wraz z innymi osobami narodowości żydowskiej został umieszczony w getcie Kamionka w Będzinie, skąd w dniu 04 lub 05 sierpnia został wywieziony wraz z grupą Żydów do obozu w Oświęcimiu. Podczas przeprowadzonej segregacji został przydzielony do grupy osób przeznaczonych na stracenie. Grupę tę odwieziono do komory i tam stracono a zwłoki spalono w krematorium. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez

wnioskodawcę świadka Jachelę Bursztyn, która została przesłuchana przed sądem w dniu 01 lipca 1947r. W/wym dodatkowo podała, iż była bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 148/47, w którym stwierdził, iż: **Mordka Mojżesz KORENBERG – syn Abrama Dawida i Dwoiry z Korenblumów, urodzony w dniu 10 marca 1929r w Chęcinach, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka.

(t. XXXVI, k- 7214-7224) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 150/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli KORENBLIM zd. Limerglik.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 maja 1947 r. Jachety Bursztyna, na podstawie którego ustalono, że Fajgla KORENBLIM zd. Limerglik ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła śmiercią naturalną w sierpniu 1942r w czasie wysiedlania ludności żydowskiej z Będzina na punkcie chorych gminy żydowskiej w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaja Nejmana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 04 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż w/wym została umieszczona w getcie w Będzinie i podczas czerwcowego wysiedlania Żydów z Będzina, będąc w sędziwym wieku, zmarła z wycieńczenia, zaduszona stojąc w grupie kilkuset Żydów zgromadzonych w punkcie zbornym gminy żydowskiej przy ul. Modrzejowskiej w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 150/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla KORENBLIM zd. Limerglik, urodzona w 1878r w Wolbromiu, córka Arona Pinkusa vel Szylima i Chany Teley z domu Estereich małż. Limerglik, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka.

(t. XXXIV, k- 6823-6829) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 88/47 dot. stwierdzenia zgonu Laji KORNBERG zd. Rosner.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 marca 1947r Arona Horowicz – (brak danych odnośnie pokrewieństwa), w którym ustalono, że Laja KORNBERG zd. Rosner, ur. 11 marca 1893r w Jaworznie, c. Pinkusa i Rywki zd. Gutterów, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przetransportowana do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas epidemii czerwonki, na wniosek lekarzy niemieckich którzy przeprowadzali badanie w/wym została skierowana do krematorium gdzie zginęła. Do wniosku dołączono skrócony odpis aktu urodzenia w/wym oraz zawnioskowano do przesłuchania w charakterze świadka Jachetę Bursztyn. Po przeprowadzonej rozprawie, na której przesłuchano zawnioskowanego świadka, Sąd Grodzki w Będzinie postanowieniem z dnia 02 kwietnia 1947r stwierdził, że **Laja KORNBERG**

zd. Rosner, ur. 11 marca 1893r w Jaworznie, c. Pinkusa i Rywki zd. Gutterów, zmarła w dniu 31 października 1943r w Jaworznie o godz. 24.00.

(t. XIII, k- 2506-2520) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 217/46 dot. stwierdzenia zgonu Kalma KRAKOWSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Wiktora Czamaniewicza krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Kalma KRAKOWSKI stały mieszkaniec Będzina, podczas wojny został wysiedlony przez Niemców na roboty, gdzie zmarł w obozie w Groditz na tyfus w lutym 1944r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Icka Jakóba Bursztyna, wywiezionego z w/wym na roboty, który został przesłuchany przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 217/46, w którym stwierdził, iż **Kalma KRAKOWSKI syn Majera Hersza i Zysli z Libermenszów, urodzony 28 lutego 1926r, zmarł w dniu 29 lutego 1944r w Groditz koło Rychbachu na Dolnym Śląsku.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 186/1947.

(t. XIII, k- 2521-2535) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 220/46 dot. stwierdzenia zgonu Rebeki KRAKOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Nacy Krakowskiej – krewniej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Rebeka KRAKOWSKA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Jakuba Frajberger, który został przesłuchany przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznał, iż w jego obecności Rebeka Krakowska została zastrzelona wraz z matką Zysłą Krakowską na punkcie zbornym na Kamionce w getcie będzińskim. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 220/46, w którym stwierdził, **Rebeka KRAKOWSKA córka Majera Hersza i Zysli z Libermenszów, urodzona 11 czerwca 1921r w Będzinie , zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 187/1947.

(t. XIII, k- 2536-2549) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 221/46 dot. stwierdzenia zgonu Zysli KRAKOWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Nacy Krakowskiej – krewniej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Zysła KRAKOWSKA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina

została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Jakuba Frajberger, który został przesłuchany przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznał, iż w jego obecności Zysła Krakowska została zastrzelona wraz z córką Rebeką Krakowską na punkcie zbornym na Kamionce w getcie będzińskim. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 221/46, w którym stwierdził, **Zysła KRAKOWSKA córka Joska i Fajgli Rachli z Szitelmanów, urodzona 01 lutego 1892r w Pilicy, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 189/1947.

(t. XVIII, k- 3540-3617) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Katowicach sygn. V Zg 149-161/46 dot. stwierdzenia zgonu Diny KRAKOWSKIEJ, Szymona NAJERA, Barucha Idela NAJERA, Ruchli KRAKOWSKIEJ i Izraela KRAKOWSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 maja 1946r Abrahama Ingstera i Róży Krakowskiej, na podstawie którego ustalono, że Dina KRAKOWSKA, Szymon NAJER, Baruch Idel NAJER, Ruchla KRAKOWSKA i Izrael KRAKOWSKI, ostatnio zamieszkali w Katowicach, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie podczas akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców: Dina Krakowska, Szymon Najer i Baruch Idel Najer - w dniu 15 sierpnia 1943r; Ruchla Krakowska i Izrael Dawid Krakowski – w dniu 17 sierpnia 1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Einszydlera, Polę Krakowską, Salę Szaulewicz i Mojżesza Ledermana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Katowicach uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 czerwca 1946r postanowienie o sygn. V Zg 149-161/46, w którym stwierdził, iż:

1. **Dina KRAKOWSKA – córka Izaaka i Sary z Grubnerów małżonków Goldberger, urodzona 22 października 1882r w Chrzanowie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu;**
2. **Szymon NAJER – syn Chaskiela i Kajli z Krakowskich małżonków Najer, urodzony w marcu 1935r w Katowicach, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu;**
3. **Baruch Idel NAJER – syn Chaskiela i Kajli z Krakowskich małżonków Najer, urodzony w kwietniu 1939r w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu;**
4. **Ruchla KRAKOWSKA – córka Chaskla Mindicza, urodzona 03 sierpnia 1913r w Częstochowie, zmarła w dniu 17 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu;**
5. **Izrael Dawid KRAKOWSKI – syn Eliasza Dawida i Ruchli z Mindiczów małżonków Krakowskich, urodzony 29 września 1937r w Katowicach, zmarły w dniu 17 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu.**

Na podstawie powyższych ustaleń Urząd Stanu Cywilnego w Katowicach wystawił akty zgonu nr 1172/1946/1, 1167/1946/1, 1168/1946/1, 1163/1946/1, 1164/1946/1.

(t. XIV, k- 2780-2792) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 266/46 dot. uznania za zmarłą Szpryncy KORNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1946r Frymety Kornfeld siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szprynca KORNFELD ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie prawdopodobnie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawczynię, która została przesłuchana przed sądem w dniu 17 września 1947r. Mimo zamieszczonych w „Monitorze Polskim” z dnia 06 maja 1947r Nr 58 ogłoszeń, Szprynca Kornfeld nie zgłosiła się do sądu, brak było o niej innej wiadomości. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 266/46, w którym uznał **Szpryncę KORNFELD córkę Mendla i Estery z Pozmantirow, urodzoną 15 czerwca 1895r w Będzinie, za zmarłą i datę jej śmierci ustalił na dzień 31 grudnia 1946r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 739/1947.

(t. XIV, k- 2793-2802) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 267/46 dot. uznania za zmarłego Izaaka KORNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1946r Frymety Kornfeld siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izaak KORNFELD ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie prawdopodobnie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawczynię, która została przesłuchana przed sądem w dniu 17 września 1947r. Mimo zamieszczonych w „Monitorze Polskim” z dnia 06 maja 1947r Nr 58 ogłoszeń, Izaak Kornfeld nie zgłosił się do sądu, brak było o nim innej wiadomości. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 267/46, w którym uznał **Izaaka KORNFELD syna Mendla i Estery z Pozmantirow, urodzonego 04 lipca 1901r w Będzinie, za zmarłego i datę jego śmierci ustalił na dzień 31 grudnia 1946r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 738/1947.

(t. XIV, k- 2803-2812) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 268/46 dot. uznania za zmarłego Bendeta KORNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1946r Frymety Kornfeld siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Bendeta KORNFELD ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie prawdopodobnie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawczynię, która została przesłuchana przed sądem w dniu 17 września 1947r. Mimo zamieszczonych

w „Monitorze Polskim” z dnia 06 maja 1947r Nr 58 ogłoszeń, Izaak Kornfeld nie zgłosił się do sądu, brak było o nim innej wiadomości. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 268/46, w którym uznał **Bendeta KORNFELD syna Mendla i Estery z Pozmantirow, urodzonego 05 maja 1903r w Będzinie, za zmarłego i datę jego śmierci ustalił na dzień 31 grudnia 1946r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 740/1947.

(t. XXVI, k- 5165-5181) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 67/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery KORENFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r Frymety Korenfeld – wnuczki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera Korenfeld ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji została skierowana do komory gazowej i tam stracona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Basię Magier. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 63/46, w którym stwierdził, iż **Estera KORENFELD zd. Pozmantiarów, córka Kałny i Frymety, urodzona 27 marca 1861r w Będzinie ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 773/1946.

(t. LXVIII, k- 13622-13626) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 65/49 dot. stwierdzenia zgonu Laja KNOBLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 września 1949r Szlamka Englander – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że jego żona **Laja Knobler – c. Moszka Szmula Knobler i Rejli ostatnio zamieszkała w Będzinie przy ul. Modrzejowskiej 93** - w czasie okupacji w maju 1943 została wysiedlona z Będzina przez Niemców i od tego czasu nie ma od niej żadnych wiadomości. Sąd wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku poprzez nadesłanie aktu urodzenia żony. W aktach nie ujawniono odpowiedzi wnioskodawcy na pismo oraz sposobu zakończenia postępowania.

(t. XVI, k- 3165-3177) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 242/47 dot. stwierdzenia zgonu Sury KNOBLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1947 r. Moszka Wasermana, na podstawie którego ustalono, że Sura Knobler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Feldmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie

wydał w dniu 06 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 242/47, w którym stwierdził, iż **Sura KNOBLER – córka Icka i Dwojry z Lanefeldów, urodzona 02 października 1897r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 704/1947.

(t. XVIII, k- 3621-3637) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 91/48 dot. stwierdzenia zgonu Estery KOMEC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 lutego 1948 r. Natana Rechnica – kuzyna Estery Komec, na podstawie którego ustalono, że Estera Komec, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Sure Bitner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 91/48, w którym stwierdził, iż **Estera KOMEC – córka Chila i Kruzy z Dajchelów małżonków Żmigród, urodzona 09 sierpnia 1875r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 592/1948.

(t. XIX, k- 3811-3821) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 92/48 dot. stwierdzenia zgonu Karoli KOMEC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 lutego 1948 r. Natana Rechnica – kuzyna Karoli Komec, na podstawie którego ustalono, że Karola Komec, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Surę Bitner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 92/48, w którym stwierdził, iż **Karola KOMEC – córka Lajzera i Estery ze Żmigrodów małżonków Komec, urodzona 02 sierpnia 1915r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.**

(t. LXVIII, k- 13627-13633) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 59/49 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Isuchera KOKOTKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 sierpnia 1949r pełnomocnika Mirjam Kiper zd. Kokotek i Noemi Kokotek – córek zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Isucher KOKOTEK zamieszkały do chwili wybuchu wojny w Będzinie, w czasie okupacji został wysiedlony przez Niemców wraz z innymi Żydami do obozu w Oświęcimiu, z

którego został ewakuowany do obozu w Gross Rosen. W czasie ewakuacji tego obozu w drodze do obozu we Flissenburgu idąc na końcu kolumny, w czasie drogi został zastrzelony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Adama Naparsztkę, przesłuchanego przed sądem w dniu 21 października 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 października 1950r postanowienie o sygn. Zg 59/49, w którym uznał: **Abram Isucher KOKOTEK – urodzony 18 marca 1894r w Będzinie, syn Dawida i Cywii z domu Hajszererek, zmarł w dniu 31 stycznia 1945r w miejscu nieustalonym.**

(t. LXVIII, k- 13704-13708) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 56/49 dot. stwierdzenia zgonu Erwina KORNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 lipca 1949r Tamary Kornfeld - żony zmarłego, na podstawie którego ustalono, że **Erwin KORNFELD - urodzony 08 maja 1901r w Będzinie, syn Szlamy i Chai – Heleny z Millerów**, zamieszkały do wybuchu wojny w Będzinie, przy ul. Piłsudskiego 6, wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Zgorzelcu, gdzie zmarł na tyfus w dniu 20 kwietnia 1945r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Nelly Tramer, przesłuchaną przed sądem w dniu 28 lutego 1950r. W aktach nie ujawniono postanowienia Sądu Grodzkiego w Będzinie w przedmiocie stwierdzenia zgonu Erwina Kornfelda bądź uznania za zmarłego

(t. LVI, k- 11301-11307) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 607/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywka Gitla KAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 grudnia 1946r pełnomocnika Chany Kac – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka Gitla KAC stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 02 lub 03 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta - zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 grudnia 1946r, który wśród ciał zmarłych rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 607/46, w którym stwierdził, iż: **Rywka Gitla KAC zd. Zygmant, c. Szymona i Dobry Rajzli z Sztajnhartów, urodzona w dniu 19 czerwca 1880r w Ostrowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. XXI, k- 4175-4184) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 60/49 dot. stwierdzenia zgonu Małki KAC, Duchli Blimy KAC i Chaima KAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1949r Arona vel Urona Kaca – syna i brata w/wym, na podstawie

którego ustalono, że **Małka KAC zd. Merin – c. Arona i Gitki, urodzona 10 lipca 1887r w Czeladzi, Duchła Blima KAC – urodzona 12 grudnia 1912r w Czeladzi i Chaim KAC – s. Jakuba i Małki, urodzony 21 grudnia 1914r**, ostatnio zamieszkali w Czeladzi, zostali przesiedleni do getta, skąd w 1941r zostali wywiezieni do obozu zagłady, gdzie zmarli. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Stanisława Gaśiora. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi w dniu 06 marca 1950r zawiesił postępowanie, przychylając się do wniosku wnioskodawcy.

(t. LVI, k- 11245-11251) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 576/46 dot. stwierdzenia zgonu Judka Lejzor KAMER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1946r Mordki Fiszla Kamera – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Judka Lejzor KAMER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 02 sierpnia 1943 w/wym w czasie akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego – członka kolumny sanitarnej zbierającej zwłoki zmarłych - przesłuchanego przed sądem w dniu 05 grudnia 1946r, który zeznał, iż wśród ciał rozpoznał zwłoki znanego mu z widzenia pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 576/46, w którym stwierdził, iż: **Judka Lejzor KAMER – s. Abrama Dawida i Chai Sury z Cynów, urodzony w dniu 22 lutego 1888r w Chęcinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11238-11244) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 575/46 dot. stwierdzenia zgonu Szprynca KAMER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1946r Mordki Fiszla Kamera – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szprynca KAMER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 02 sierpnia 1943 w/wym w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego – członka kolumny sanitarnej zbierającej zwłoki zmarłych - przesłuchanego przed sądem w dniu 05 grudnia 1946r, który zeznał, iż wśród ciał rozpoznał zwłoki znanej mu z widzenia pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 575/46, w którym stwierdził, iż: **Szprynca KAMER zd. Biederman – c. Izraela Majera i Temarli z Przygodzkich, urodzona w dniu 18 lipca 1886r w Chęcinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10303-10310) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 392/46 dot. stwierdzenia zgonu Józef KIWKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Icka Majera Szlezyngera – krewnego zmarłego na podstawie którego ustalono, że Józef KIWKOWICZ został zastrzelony przez Niemców w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Harry Adlera przesłuchanego przed sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 26 sierpnia 1946r w trybie zabezpieczenia dowodu. W/wym zeznał, iż w dniu 15 sierpnia 1943r w getcie w Sosnowcu miał miejsce pogrom Żydów, który polegał na tym, że SS- mani wchodzili do domów i rozstrzelali wszystkie osoby znajdujące się wówczas w mieszkaniu. W ten sposób zgineli jego współlokatorzy: Josek Kiwkowicz i Koszek Kiwkowicz Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 392/46 w którym, stwierdził, iż: **Józef KIWKOWICZ – s. Mordki i Rechli zd. Adlerfligel, urodzony w dniu 23 kwietnia 1907r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10295-10302) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 391/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek KIWKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Icka Majera Szlezyngera – krewnego zmarłego na podstawie którego ustalono, że Moszek KIWKOWICZ został zastrzelony przez Niemców w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Harry Adlera przesłuchanego przed sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 26 sierpnia 1946r w trybie zabezpieczenia dowodu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 391/46 w którym, stwierdził, iż: **Moszek KIWKOWICZ – s. Mordki i Tauby zd. Adlerfligel, urodzony w dniu 12 września 1902r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10072-10078) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 283/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim KLAJNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Kleinberga - kuzyna zmarłego na podstawie którego ustalono, że Chaim KLAJNBERG, w marcu 1943 wraz z całą rodziną został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, rodzina Klajnbergów ukryła się w bunkrze na terenie getta. W sierpniu 1943r kryjówka została odkryta, a Chaim KLAJNBERG został wyprowadzony przed dom i zastrzelony. Zwłoki tego samego dnia zostały wywiezione do krematorium w Oświęcimiu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Reny Tornheim – członka komisji likwidacyjnej, przesłuchanej przed sądem w dniu 13 sierpnia

1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 282/46 w którym stwierdził, iż: **Chaim KLAJNBERG – s. Mordki i Rywki małż. Klajnberg, urodzony w dniu 24 grudnia 1902r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10053-10061) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 281/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaja KLAJNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Kleinberga - kuzyna zmarłej na podstawie którego ustalono, że Chaja KLAJNBERG, w marcu 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, rodzina Klajnbergów ukryła się w bunkrze na terenie getta. W sierpniu 1943r kryjówka została odkryta, a Chaja KLAJNBERG została wyprowadzona przed dom i zastrzelona. Zwłoki tego samego dnia zostały wywiezione do krematorium w Oświęcimiu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Reny Tornheim – członka komisji likwidacyjnej, przesłuchanej przed sądem w dniu 13 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 281/46 w którym stwierdził, iż: **Chaja KLAJNBERG – c. Mordki i Rywki małż. Klajnberg, , urodzona w dniu 13 października 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10031-10041) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 279/46 dot. stwierdzenia zgonu Tobiasz KLAJNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Kleinberga - kuzyna zmarłego na podstawie którego ustalono, że Tobiasz KLAJNBERG – współwłaściciel nieruchomości i młyna w Sosnowcu, w marcu 1943 wraz z całą rodziną został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, rodzina Klajnbergów ukryła się w bunkrze na terenie getta. W sierpniu 1943r kryjówka została odkryta, a Tobiasz KLAJNBERG został wyprowadzony przed dom i zastrzelony. Zwłoki tego samego dnia zostały wywiezione do Oświęcimia i tam prawdopodobnie spalone. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Reny Tornheim – członka komisji likwidacyjnej, przesłuchanej przed sądem w dniu 13 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 279/46 w którym stwierdził, iż: **Tobiasz KLAJNBERG - s. Mordki i Rywki małż. Klajnberg, urodzony w dniu 05 kwietnia 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10062-10071) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 282/46 dot. stwierdzenia zgonu Wolf KLAJNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Kleinberga - kuzyna zmarłego na podstawie którego ustalono, że Wolf KLAJNBERG, w marcu 1943 wraz z całą rodziną został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, rodzina Klajnbergów ukryła się w bunkrze na terenie getta. W sierpniu 1943r kryjówka została odkryta, a Wolf KLAJNBERG został wyprowadzony przed dom i zastrzelony. Zwłoki tego samego dnia zostały wywiezione do krematorium w Oświęcimiu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Reny Tornheim – członka komisji likwidacyjnej, przesłuchanej przed sądem w dniu 13 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 282/46 w którym stwierdził, iż: **Wolf KLAJNBERG – s. Mordki i Rywki małż. Klajnberg, urodzony w dniu 16 czerwca 1907r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 7946-7954) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 18/46 dot. o uznanie za zmarłej Frajdli KLINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 marca 1946r pełnomocnika Marii Birman - siostry zmarłej na podstawie którego ustalono, że Frajdla KLINGER ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w grudniu 1943r podczas akcji przesiedleńczej została wywieziona przez Niemców z getta w Sosnowcu - Środuli do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i od tej pory rodzina nie miała od niej żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonej do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków Reny Tornhajm i Lea Orbach, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 18 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż przez wywiezienie zaginionej do Oświęcimia groziło jej szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od niej wiadomości, wydał w dniu 21 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 18/46, w którym uznał za zmarłą **Frajdla KLINGER – c. Joachima i Szjndli z Binderów małż. Szwajcer, urodzoną w dniu 26 stycznia 1890r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkałą w Sosnowcu, przyjmując datę jej śmierci na dzień 09 maja 1946r.**

(t. LI, k- 10183-10191) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 326/46 dot. stwierdzenia zgonu Sura Bajla z Fiszlów KON.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 sierpnia 1946r pełnomocnika Abrama Szmula Chorowicza – siostrzeńca zmarłej na podstawie którego ustalono, że Sura Bajla z Fiszlów KON w marcu 1943r została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w dniu 31 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonej zostały odnalezione w sierpniu 1943r

przez Jana Spokojnego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jana Spokojnego, przesłuchanego przed sądem w dniu 31 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 326/46 w którym, stwierdził, iż: **Sura Bajla z Fiszlów KON – c. Icka – Berka i Chaji z Majtlisów, urodzona w dniu 07 sierpnia 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXIX, k- 7877-7886) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 8/46 dot. stwierdzenia zgonu Pejsacha KORNA, Blimy KORN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 stycznia 1946r pełnomocnika Fajgli Korn – synowej w/wym, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Pejsach KORN i Blima KORN ostatnio zamieszkiwali w Sosnowcu przy ul. Ciasnej 8. W sierpniu 1943r wraz z innymi mieszkańcami Sosnowca zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu – Środuli. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu ukryli się w domu, gdzie zostali ujawnieni i zastrzeleni przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadków Jerychem Frajmana, Basi Wolhendler i Rubina Feder. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, za niewątpliwe okoliczności śmierci w/wym postanowieniem z dnia 04 kwietnia 1946r o sygn. Zg 8/46, stwierdził, iż: **Pejsach KORN – s. Berka i Sary z Frajmanów, urodzony w sierpniu 1883r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Blima KORN – c. Lejzora i Bajli z Klajnerów małż. Korn, urodzona w czerwcu 1886r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 8005-8013) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 46/46 dot. stwierdzenia zgonu Sachja KOTKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 marca 1946r pełnomocnika Mosieja Kotka – brata zmarłego na podstawie którego ustalono, że Sachja KOTKA, od wybuchu wojny zamieszkały w Sosnowcu, w sierpniu 1943r został wywieziony przez Niemców z getta w Sosnowcu – Środula do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i zaraz po przyjeździe - w wyniku przeprowadzonej selekcji - został przeznaczony i wysłany do krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Honigman i Szlamy Blumenfeld – więźniów obozu, którzy widzieli jak w/wym pokrzywdzonych załadowano na wozy, i wywieziono do krematorium. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 46/46, w którym stwierdził, iż **Sachja KOTKA – s. Judy i Sary z Oliwów, urodzony w Nowym Korczynie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LII, k- 10535-10544) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 442/46 dot. stwierdzenia zgonu Izrael KOŻUCH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 października 1946r pełnomocnika Reginy Lewkowicz – siostrzenicy zmarłego na podstawie którego ustalono, że Izrael KOŻUCH, na stałe mieszkający w Sosnowcu, w sierpniu 1943r został zastrzelony przez Niemców w czasie akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - pracownika szpitala żydowskiego w Sosnowcu - przesłuchanego przed sądem w dniu 21 października 1946r, który wśród przywiezionych do kostnicy ciał Żydów rozpoznał zwłoki znanego mu z widzenia Izraela Kożucha. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 29 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 442/46 w którym, stwierdził, iż: **Izrael KOŻUCH – s. Zelmana i Fajgli z Lewkowiczów małżonków Kożuch, urodzony w dniu 16 maja 1918r w Igołomji pow. Miechów, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10545-10555) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 443/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla KOŻUCH i Zelman KOŻUCH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 października 1946r pełnomocnika Mordki Lewkowicz – brata zmarłej Fajgli Kożuch na podstawie którego ustalono, że Fajgla KOŻUCH i Zelman KOŻUCH, stałe mieszkający w Sosnowcu, w sierpniu 1943r zostali zastrzeleni przez Niemców w czasie akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - sanitariusza szpitala żydowskiego w Sosnowcu - przesłuchanego przed sądem w dniu 21 października 1946r, który wśród przywiezionych do kostnicy ciał Żydów rozpoznał zwłoki znanych mu z widzenia Fajgli Kożuch i jej męża Zelmana Kożucha. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 29 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 443/46 w którym, stwierdził, iż: **Fajgla KOŻUCH zd. Lewkowicz, c. Ezryela (Izraela) i Alty z Ickowiczów małżonków Lewkowicz, urodzona w dniu 27 września 1888r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; Zelman KOŻUCH – s. Bencjona i Małki zd. Introligator, urodzony w dniu 13 grudnia 1890r w Tropiszowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli jednocześnie w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11362-11369) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 617/46 dot. stwierdzenia zgonu Hendla KROMOŁOWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 grudnia 1946r pełnomocnika Aleksandra Żmigród – brata zmarłej, na

podstawie którego ustalono, że Hendla KROMOŁOWSKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 07 lub 08 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jegier przesłuchanego przed sądem w dniu 23 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzątaniu osób zastrzelonych wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 617/46 w którym, stwierdził, iż: **Hendla KROMOŁOWSKA – c. Judki i Fajgli z Fiszlów małż. Żmigród, urodzona w dniu 28 kwietnia 1901r w Będzinie , ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 08 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10804-10826) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 516/46 dot. stwierdzenia zgonu Eugenia z Brandów KUPFERBLUM, Gerson KUPFERBLUM, Wiktor KUPFERBLUM i Ryszard KUPFERBLUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Natana Birn – krewnego zmarłych na podstawie którego ustalono, że Eugenia z Brandów KUPFERBLUM, Gerson KUPFERBLUM, Wiktor KUPFERBLUM i Ryszard KUPFERBLUM byli właścicielami apteki „Pod Gwiazdą” w Sosnowcu przy ul. Nowopogońskiej 25. W połowie lipca 1943r Gerson Kupferblum został aresztowany przez gestapo w Sosnowcu i rozstrzelany. Natomiast Eugenia z Brandów KUPFERBLUM wraz z dziećmi: Wiktorem KUPFERBLUM i Ryszardem KUPFERBLUM dwa miesiące później została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i od tego czasu nie uzyskano od niej żadnych wiadomości. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Stanisława Beck przesłuchanego przed sądem w dniu 19 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 516/46 w którym, uznał za zmarłych

1. **Eugenia z Brandów KUPFERBLUM – c. Salezego i Rozalii Frist, urodzona w dniu 18 stycznia 1904r w Krakowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 09 maja 1946r;**
2. **Gerson KUPFERBLUM – s. Izraela i Debory, urodzony w dniu 15 sierpnia 1903r w Sandomierzu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 09 maja 1946r;**

Postanowieniem Sądu Grodzkiego w Sosnowcu z dnia 15 stycznia 1948r uznano za zmarłych:

3. **Wiktor KUPFERBLUM - s. Gersona i Eugenii z Brandów małż. Kapferblum, urodzony w dniu 31 maja 1935r w Krakowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 09 maja 1946r;**
4. **Ryszard KUPFERBLUM - s. Gersona i Eugenii z Brandów małż. Kapferblum, urodzony w dniu 02 lutego 1937r w Krakowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 09 maja 1946r;**

(t. LXII, k-12495-12501) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 559/47 dot. stwierdzenia zgonu Temel Pesla KAJNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 grudnia 1947r pełnomocnika Zysli Szpigielman – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Temel Pesla KAJNER, stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 31 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Blimy Bermana, przesłuchanego przed sądem w dniu 19 grudnia 1947r, który zeznał iż wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonej, niemniej jednak rozpoznał jej zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 559/47 w którym, stwierdził, iż: **Temel Pesla KAJNER zd. Finker – c. Lejzora i Estery z Grawerów, urodzona w dniu 24 listopada 1874r w Krakowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12482-12494) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 553/47 dot. stwierdzenia zgonu Zysła KANAR.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1947r pełnomocnika Lejzora Rubina – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Zysła KANAR, stała mieszkanka Sosnowca, przy ul. Modrzejowskiej 28, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 31 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, gdy gestapowcy wyganiaли ludzi z domów i gdy będąc w podeszłym wieku upadła, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Michała Fuksbrumer przesłuchanego przed sądem w dniu 26 listopada 1947r, który zeznał, iż zwłoki zmarłej zostały zabrane i pogrzebane przez specjalną żydowską obsługę. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 12 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 553/47 w którym, stwierdził, iż: **Zysła KANAR zd. Płotek – c. Izraela i Itli z Cudzynowskich, urodzona w dniu 03 listopada 1866r w Działoszycach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12316-12326) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 470/47 dot. stwierdzenia zgonu Laja KARP.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 października 1947r pełnomocnika Witolda Pachtera - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laja KARP stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W drugiej połowie sierpnia 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów i stawiania Niemcom oporu, została zastrzelona w mieszkaniu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Broni Herliszkiewicz –

mieszkającej w bliskim sąsiedztwie z pokrzywdzoną - przesłuchanej przed sądem w dniu 15 października 1947r, która zeznała, iż wprawdzie nie była bezpośrednim świadkiem zastrzelenia pokrzywdzonej, niemniej jednak widziała jej zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 15 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 470/47 w którym, stwierdził, iż: **Laja z Pachterów KARP – c. Szyji i Chindy z Blumentalów małżonków Pachter, urodzona w dniu 14 marca 1881r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11438-11445) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 11/47 dot. stwierdzenia zgonu Mariem KAUFMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 grudnia 1946r pełnomocnika Kaufmana Lejbusia vel Leona - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Mariem KAUFMAN stała mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W końcu lipca 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – jej kryjówka została odnaleziona a Mariem KAUFMAN została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Zofii Półtorak przesłuchanej przed sądem w dniu 04 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 11/47 w którym, stwierdził, iż: **Mariem KAUFMAN zd. Bajtner – c. Abrama i Gitli z Bratów, urodzona w dniu 19 listopada 1905r w Kromolowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12471-12481) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 538/47 dot. stwierdzenia zgonu Gitla KIMELMAN i Chawa PREGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 listopada 1947r pełnomocnika SZAJNDLI A Pregierów Tatelbaum – wnuczki i córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Gitla KIMELMAN i jej córka Chawa PREGIER, stała mieszkanki Sosnowca, w czasie okupacji zostały przesiedlone do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w końcu sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta zostały zastrzelone przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mordki Lewkowicza przesłuchanego przed sądem w dniu 26 listopada 1947r, który wprawdzie nie widział okoliczności śmierci w/wym, lecz brał udział w grzebaniu zwłok zmarłych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 538/47 w którym, stwierdził, iż: **Gitla KIMELMAN zd. Gutman – c. Moszka Hersza i Blimy z Openchajmów, urodzona w 1860r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; Chawa PREGIER zd. Kimelman – c. Icka i Gitli z Gutmanów, urodzona w dniu 30 listopada 1886r w Będzinie, ostatnio**

zamieszkała w Sosnowcu - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LX, k-12118-12136) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 370/47 dot. stwierdzenia zgonu Małka KIWKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 sierpnia 1947r Bereka Kiwkowicz – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Małka KIWKOWICZ stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W połowie miesiąca maja 1943r w czasie apelu w getcie ukryła się w bunkrze, gdzie została odnaleziona i w czasie wyprowadzania przez policję z ukrycia, na skutek stawiania oporu została zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Józefa Stawskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 06 października 1947r. W/wym zeznał, iż widział również, jak jakiś czas później zwłoki pokrzywdzonej zostały załadowane na samochód ciężarowy i wywiezione w nieznanym kierunku. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 370/47 w którym, stwierdził, iż: **Małka KIWKOWICZ z Braunerów – c. Arona Szai i Chyany z Ptaszników, urodzona w dniu 20 czerwca 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 maja 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12266-12274) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 453/47 dot. stwierdzenia zgonu Chana Jacheta KON.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 września 1947r Arona Abramczyka - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chana Jacheta KON stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie wraz z Rywką Gross i innymi osobami w czasie akcji likwidacji getta ukryła się w bunkrze, w którym przebywała do dnia 30 września 1944r. Wówczas jej kryjówka została odkryta przez Niemców, a Chana Jacheta KON zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Rywki Gros przesłuchanej przed sądem w dniu 10 października 1947r, która zeznała, że w dniu 30 września 1944r gdy skończyły się zapasy żywności, wyszła z bunkra udając się na stronę aryjską w Sosnowcu. Gdy tego samego dnia wieczorem wróciła do bunkra, znalazła Chana Jacheta KON zastrzeloną i innych nieżyjących, gdyż Niemcy po ujawnieniu kryjówki zastrzelili wszystkich ukrywających się tam Żydów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 453/47 w którym, stwierdził, iż: **Chana Jacheta KON – c. Jakuba i Laji z Abramczyków małż. Kon, urodzona w dniu 31 stycznia 1935r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 września 1944r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k-11737-11743) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 116/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaim Załma KRAKAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 lutego 1947r pełnomocnika Izraela Icka Krakauer - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim Załma KRAKAUER - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z żoną został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się w bunkrze. Na początku sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli, Niemcy odkryli bunkier, w którym ukrywał się pokrzywdzony i zastrzelili w/wym. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana przesłuchanego przed sądem w dniu 04 marca 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 116/47 w którym, stwierdził, iż: **Chaim Załma KRAKAUER – s. Lewka i Liby z Rozenblumów małżonków Krakauer, urodzony w dniu 30 grudnia 1884r w Żarkach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 06 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11744-11750) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 117/47 dot. stwierdzenia zgonu Tauba KRAKAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 lutego 1947r pełnomocnika Izraela Icka Krakauer - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Tauba KRAKAUER - stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z mężem została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. Na początku sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli, Niemcy odkryli bunkier, w którym ukrywała się pokrzywdzona i zastrzelili w/wym. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana przesłuchanego przed sądem w dniu 04 marca 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 117/47 w którym, stwierdził, iż: **Tauba KRAKAUER z Wilkomów – c. Abrama i Chai Sury z Rozenblumów małżonków Wilkom, urodzona w 1887r w Ząbkowicach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 06 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11982-11989) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 286/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajwel KRAUZMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 czerwca 1947r pełnomocnika Jachety Żmyślanej - krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Fajwel KRAUZMAN stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. I tam w dniu 03 sierpnia 1943r w trakcie rozpoczętej akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców za ociąganie się podczas

eskortowania przez Niemców 5 osobowej grupy Żydów. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Józefa Zmysłanego przesłuchanego przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 286/47 w którym, stwierdził, iż: **Fajwel KRAUZMAN – s. Moszka i Frajdli z Rozenków, urodzony w dniu 01 października 1876r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11431-11437) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 10/47 dot. stwierdzenia zgonu Icek KWAŚNIEWSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r Arona Mordki - kuzyna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Icek KWAŚNIEWSKI stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 02 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Majera Frajbergiera, przesłuchanego przed sądem w dniu 15 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 15 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 10/47 w którym, stwierdził, iż: **Icek KWAŚNIEWSKI – s. Motela i Hindy z Grynbaumów, urodzony w dniu 01 czerwca 1907r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12693-12701) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 238/48 dot. stwierdzenia zgonu Lewek KOCZAJNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 maja 1948r pełnomocnika Geni Feder - wnuczki zmarłego na podstawie którego ustalono, że Lewek KOCZAJNER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1942r podczas akcji przesiedlenia ludności żydowskiej, z powodu podeszłego wieku, jako niezdolny do marszu i podróży - został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Kazimierza Podsiadło przesłuchanego przed sądem w dniu 12 czerwca 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 12 czerwca 1948r postanowienie o sygn. Zg 238/48 w którym, stwierdził, iż: **Lewek KOCZAJNER – s. Icyka i Goldy małż. Koczajner, urodzony w dniu 11 stycznia 1864r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 12955-12965) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 189/49 dot. stwierdzenia zgonu Szajndla Fajnerów KERNEROWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 października 1949r Józefa Kenera – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szajndla Fajnerów KENEROWA w czasie okupacji na stałe zamieszkiwała w przy ul. Wspólnej. W/wym pod nieobecność męża została przesiedlona do getta na Środulę, gdzie w pierwszym tygodniu sierpnia 1943r w czasie likwidacji getta została zastrzelona. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Abrama Grynblatt, który został przesłuchany przed sądem w dniu 22 grudnia 1949r. W/wym zeznał, iż w dniu 03 sierpnia 1943r podczas totalnej akcji likwidacji getta i strzelania przez Niemców do grupy osób starszych, kobiet i dzieci, - Szajndla Fajnerów KENEROWA została zastrzelona. Świadek widział jej zwłoki. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 22 grudnia 1949r postanowienie o sygn. Zg 189/49, w którym stwierdził, iż: **Szajndla z Fajnerów KENEROWA – córka Rywki i Chemii, małżonków Fajner, urodzona w dniu 11 marca 1909r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-13962-13971) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 40/57 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba KUCYŃSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 stycznia 1957r Anny Krzyckiej – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub Kucyński – ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, we wrześniu 1943r został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie na miejscu w wyniku przeprowadzonej selekcji – jako człowiek starszy i schorowany – został przeznaczony do komory gazowej. Ponieważ nie mógł chodzić na skutek osłabienia związanego z ukrywaniem się w getcie w bunkrze – został zastrzelony na miejscu. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Józefa Kenera przesłuchanego przed sądem w dniu 10 kwietnia 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 10 kwietnia 1957r postanowienie o sygn. II 2 Ns 40/57 w którym stwierdził, iż **Jakub Józef KUCYŃSKI – urodzony 06 lipca 1877r w Płocku, syn Abrama Szmula Kucyńskiego i Małki Kucyńskiej zd. Węgorz, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 04 września 1943r w Sosnowcu o godz. 15.00.**

(t. LXV, k- 13043-13048) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Bytomiu sygn. Zg 1589/47 dot. stwierdzenia zgonu – Chana KANTOR.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 sierpnia 1947r Józefa Kantora – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chana KANTOR w czasie okupacji została przesiedlona z Bytomia do getta w Sosnowcu, gdzie zamieszkiwała przy ul. Ostrogórskiej 16 u rodziców kolegi Józefa Kantora. W połowie sierpnia 1942r, podczas akcji wymierzonej przeciwko Żydom została zastrzelona przez Niemców z powodu

stawiania oporu i niedostosowania się do poleceń. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanych w dniu 18 sierpnia 1947r w charakterze świadków: Dawida Siekocińskiego i Maksymiliana Rudolfa. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 18 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 1589/47, w którym stwierdził, iż: **Chana KANTOR – c. Herszlika Kantora i Chaji z Zylgelbaumów, urodzona w dniu 20 maja 1884r w Potoku Złotym, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 września 1942r w Sosnowcu.**

(t. XVII, k- 3387-3406) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 39/48 dot. stwierdzenia zgonu Szlamu KUCZBARTA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 stycznia 1948r Motli Rozencwajg, na podstawie którego ustalono, że Szlama Kuczbart, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przesiedlony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w czerwcu 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Samuela Gotliba. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 39/48 w którym, stwierdził, iż: **Szlama KUCZBART – syn Majera i Sury z Moszkowiczów, urodzony w 1895r w Kłobucku, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 06 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. XXIV, k- 4799-4821) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 43/46 dot. stwierdzenia zgonu Erny KRAUZE.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 maja 1946r Samuela Krauzego – ojca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Erna Krauze ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu została przewieziona samochodem wprost do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Golde Unger Zeryker. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 43/46, w którym stwierdził, iż **Erna KRAUZE – córka Samuela i Rajzli temery z szajów, urodzona 19 stycznia 1938r, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 31 grudnia 1946r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 695/1947.

(t. XXIV, k- 4822-4841) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 43/46 dot. stwierdzenia zgonu Rajzli Temery KRAUZE.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 maja 1946r Samuela Krauzego – męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rajzla Temera Krauze ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia

1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zagazowana. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Goldę Unger Zeryker. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 44/46, w którym stwierdził, iż **Rajzla Temera KRAUZE zd. Szaja – córka Herszlika i Szyfry Marji z Woźniców, urodzona 08 kwietnia 1896r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 15 grudnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 694/1947.

(t. XXV, k- 4959-4983) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 51/46 dot. stwierdzenia zgonu Szpryncy KAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 czerwca 1946r. Dwojra Rotenbergowa – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szpryncza Kac, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943 w czasie akcji likwidacji getta, została wysiedlona przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu przy wstępnej selekcji została skierowana do komory gazowej. Jej ciało zostało spalone w krematorium. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Feldmana i Estere Tuchszejder. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 51/46, w którym stwierdził, iż **Szpryncza KAC zd. Brandys - córka szmula i Marii z Cymblerów, urodzona 12 maja 1875r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 31 grudnia 1943 r. w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 764/1946.

(t. XXV, k- 5086-5102) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 58/46 dot. stwierdzenia zgonu Peretza Mendla KAHANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 czerwca 1946r przez Rachelę Kahan - żonę w/wym, na podstawie którego ustalono, że Peretz Mendel ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został umieszczony w getcie w Będzinie, gdzie w czasie likwidacji getta został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie ślad po nim zaginął. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Annę Troplwitz. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 58/46, w którym stwierdził, iż **Peretz Mendel KAHAN – syn Samuela i Eidli Pesli zd. Barafow, urodzony 07 listopada 1893r w Brodach, zmarł 09 maja 1945r.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 323/1947.

(t. XXXIII, k- 6553-6563) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 46/47 dot. stwierdzenia zgonu Helena z Inwaldów KOWAL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 lutego 1947r pełnomocnika Jerzego Kowala - męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Helena z Inwaldów KOWAL - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Tusię Wrocławską, która została przesłuchana przed sądem w dniu 21 lutego 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Helena z Inwaldów KOWAL w dniu 01 sierpnia 1943r wraz ze świadkiem została wysiedlona z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została umieszczona w baraku. W ciągu kilku następnym dni, w wyniku przeprowadzonej selekcji na osoby młodsze zdolne do pracy i starsze i chore przeznaczone do eliminacji – Helena Kowal z uwagi na podeszły wiek została skierowana do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 21 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 46/47, w którym stwierdził, iż **Helena z Inwaldów KOWAL – urodzona w dniu 03 stycznia 1901r w Będzinie, córka Joachima i Rochli z Zyngierów małżonków Inwald– zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 101/1947.

(t. VI, k- 1085-1093) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 391/47 dot. stwierdzenia zgonu Mindli LANDAU.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1947 r. Moszki Arona Fiszera – męża Mindli Landau, na podstawie którego ustalono, że Mindla Landau, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 2 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Adelę Jakubowską. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 391/47, w którym stwierdził, iż **Mindla LANDAU, córka Moszka i Marguli z Testylierów małżonków Landau, urodzona w dniu 04 października 1893 r. w Będzinie – zmarła w dniu 02 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 229/1948.

(t. VI, k- 1076-1084) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 392/47 dot. stwierdzenia zgonu Chany Ruchli LANDAU.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1947 r. Moszki Arona Fiszera – szwagra Chany Ruchli, na podstawie którego ustalono, że Chana Ruchla Landau, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 3 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Adelę Jakubowską. Po

przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 392/47, w którym stwierdził, iż **Chana Ruchla LANDAU, córka Hendla i Heleny ze Szternfeldów małżonków Landau, urodzona w dniu 13 maja 1884 r. w Miechowie – zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wysawił akt zgonu nr 228/1948.

(t. X, k- 1956-1968) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 437/47 dot. stwierdzenia zgonu Laji LANGNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 grudnia 1947 r. Jakuba Langnera – brata Laji Langner, na podstawie którego ustalono, że Laja Langner, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie w dniu 15 czerwca 1943 r. podczas likwidacji getta w Sosnowcu, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Henryka Grabowskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 437/47, w którym stwierdził, iż **Laja LANGNER, córka Chany Langner, urodzona w dniu 06 listopada 1931 r. w Sosnowcu – zmarła w dniu 15 czerwca 1943 r. w Sosnowcu.**

(t. XXXVII, k- 7462-7474) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 183/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaim LAUDON.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 czerwca 1947r przez pełnomocnika Mariana Górskiego – brata ciotecznego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaim LAUDON ostatnio zamieszkały w Będzinie, w końcu lipca 1943r został zastrzelony przez Niemców na terenie getta w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Kazimierę Liwińską która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 lipca 1947r. W/wym rozpoznała w zwłokach leżących na terenie getta w Będzinie dobrze jej znanego Chaima LAUDON. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 183/47, w którym stwierdził, iż **Chaim LAUDON urodzony 13 lutego 1891r w Będzinie, s. Wolfa i Laji z Habermanów małż. Laudon, zmarł w dniu 31 lipca 1943r w Będzinie.**

(t. VI, k- 1190, 1207-1214, t. XV, k- 3021-3027) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 402/47 dot. stwierdzenia zgonu Nusyna Dawida LEDERMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 listopada 1947 r. Majera Federa – bratanka Nusyna Dawida Ledermana, na podstawie którego ustalono, że Nusyn Dawid Lederman, ostatnio

zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Sosnowcu, został zabity przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaima Fendlera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 402/47, w którym stwierdził, iż **Nusyn Dawid LEDERMAN, syn Rafaela i Chany z Goldów małżonków LEDERMAN, urodzony w dniu 09 grudnia 1865 r. w Będzinie – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 267/1948.

(t. V, k- 1058-1065) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 395/47 dot. stwierdzenia zgonu Mendla LEWKOWICZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 listopada 1947 r. Szaji Lewkowicza – syna Mendla Lewkowicza, na podstawie którego ustalono, że Mendel Lewkowicz, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 10 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Blimę Bermiana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 395/47, w którym stwierdził, iż **Mendel LEWKOWICZ, syn Szyji i Celki z Krzesiwów małżonków Lewkowicz, urodzony w dniu 11 września 1898 r. w Miechowie – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wysawił akt zgonu nr 225/1948.

(t. XXXVIII, k- 7669-7679) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 361/47 dot. stwierdzenia zgonu Szmul LEWKOWICZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 listopada 1947r przez Kajlę Półtorak – kuzynkę w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szmul LEWKOWICZ ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1943r na boisku „Sarmacji” w Będzinie, w czasie akcji częściowego wysiedlenia Żydów z Będzina. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manie Baumgartner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 361/47, w którym stwierdził, iż **Szmul LEWKOWICZ – urodzony 11 marca 1899r w Ząbkowicach, s. Joska i Gitli z Posmentierów małż. Lewkowicz, zmarła w dniu 12 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVII, k- 7442-7452) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 180/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja LIBERMENSZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r przez pełnomocnika Bajli z Kokotków Kurland – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaja LIBERMENSZ ostatnio zamieszkała w Będzinie, w marcu lub kwietniu 1943r została wywieziona przez Niemców w transporcie podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, i tam skierowana do komory gazowej, gdzie została stracona. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Adele Jakubowską która została przesłuchana przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 180/47, w którym stwierdził, iż **Chaja z Kokotków LIBERMENSZ urodzona 4/16 sierpnia 1883r w Będzinie, c. Berka i Cyrli z Markowiczów, zmarła w dniu 30 kwietnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. IX, k- 1835-1843) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 288/47 dot. stwierdzenia zgonu Arona LIWERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1947r Mariana Liwera – syna Arona Liwera, na podstawie którego ustalono, że Aron Liwer, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został umieszczony w getcie w Będzinie na Kamionce, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r podczas likwidacji getta w Będzinie został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Dawida Szwimera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 288/47, w którym stwierdził, iż **Aron LIWER, syn Kałmy i Erli z Kupferminców małżonków Liwer, urodzony w dniu 12 lipca 1889 r. w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 15 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 750/1947.

(t. XII, k- 2463-2477) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 213/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywki z Rozenów LEMKOWICZOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 listopada 1946r pełnomocnika Bronisławy Frydler - ciotki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka z Rozenów LEMKOWICZOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943r została umieszczona w getcie w Będzinie Kamionce, gdzie w sierpniu podczas wysiedlania Żydów, zmarła śmiercią naturalną. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Annę Jakubowską, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, widziała zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 213/46, w którym stwierdził, iż **Rywka z Rozenów LEMKOWICZOWA, córka Joachima Szmula i Frajdli z Winerów, urodzona 16 grudnia 1878r**

w Będzinie, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 194/1947.

(t. XIV, k- 2689-2701) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 232/46 dot. stwierdzenia zgonu Szajndla Laja z Ernstów LEWKOWICZ vel ZINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1946r pełnomocnika Józefa Dawida Ernsta - ciotka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szajndla Laja z Ernstów LEWKOWICZ vel ZINGER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Herszel Kleiner, który został przesłuchany przed sądem w dniu 15 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzoną został wywieziony transportem do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. na dworcu kolejowym Szajndla Lewkowicz bezpośrednio po przyjeździe, została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 232/46, w którym stwierdził, iż **Szajndla Laja z Ernstów LEWKOWICZ vel ZINGER, córka Salomona i Fajgli z Wodzisławskich małż. Ernst, urodzona 20 października 1902r w Będzinie, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIV, k- 2761-2778) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 252/46 dot. stwierdzenia zgonu Josek Dawid LUSTIGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 listopada 1946r pełnomocnika Samuela Lustigera krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Josek Dawid LUSTIGER ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Szmula Baum, który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzonymi został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. na dworcu kolejowym pokrzywdzony bezpośrednio po przyjeździe, został wysegregowany na śmierć i przewieziony do krematorium, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 252/46, w którym stwierdził, iż **Josek Dawid LUSTIGER, syn Szymczy i Chany z Miodowników małż. Lustiger, urodzony 23 grudnia 1888 r w Pilicy, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu**

(t. XIV, k- 2843-2858) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 274/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszka LUSTIGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 grudnia 1946r pełnomocnika Icchoka Majera Lustigera – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek Lustiger ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Szmula Baum który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzonymi jednym wagonem został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. na dworcu kolejowym pokrzywdzony, bezpośrednio po przyjeździe, został wysegregowany na śmierć i autem przewieziony do krematorium, gdzie poniósł śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 274/46, w którym stwierdził, iż **Moszek LUSTIGER syn Siamsi i Chany z Miodowników małż. Lustiger, urodzony w 1895r w Pilicy pow. Olkuskiego, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XV, k- 2875-2885) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 275/46 dot. stwierdzenia zgonu Gitla LUSTIGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 grudnia 1946r pełnomocnika Icchoka Majera Lustigera – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Gitla Lustiger ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Szmula Baum który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzoną jednym wagonem został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia, na dworcu kolejowym pokrzywdzona, bezpośrednio po przyjeździe, została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do krematorium, gdzie poniósła śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 275/46, w którym stwierdził, iż **Gitla LUSTIGER córka Chaima Ksyła i Anny Małki z Rechniców małż. Ajzenman, urodzona 25 października 1898r w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXX, k- 5928-5944) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 251/46 dot. stwierdzenia zgonu Mirli LUSTIGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 listopada 1946r pełnomocnika Samuela Lustigera syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mirła LUSTIGER ostatnio zamieszkała w Będzinie, sierpniu 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu została skierowana do komory gazowej, gdzie została stracona. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę

bezpośredniego świadka Szmula Baum, który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzoną została wywieziona do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. na dworcu kolejowym pokrzywdzona bezpośrednio po przyjeździe, została wysegregowana na śmierć i przewieziona do krematorium. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 251/46, w którym stwierdził, iż **Mirla LUSTIGER – c. Szlamy i Szpryncy zd. Puterman, urodzona 20 marca 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 207/1947.

(t. LXVI, k- 13220-13227) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 355/47 dot. stwierdzenia zgonu Ksyl Dawid LANDAU.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 października 1947r Arona Moszka Fiszela - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Ksyl Dawid LANDAU w czasie okupacji został przesiedlony do getta w Będzinie. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, nie mogąc nadażyć za transportem z powodu osłabienia i podeszłego wieku został zastrzelony przez Niemców prowadzących transport. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Ajdlę Jakubowską przesłuchaną przed sądem w dniu 06 listopada 1947r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 355/47, w którym stwierdzono, że: **Ksyl Dawid LANDAU – urodzony 2/14 lutego 1887r w Będzinie, s. Moszka Jakuba i Marguli z Testylierów, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w Będzinie w dniu 01 sierpnia 1943r;**

(t. LXVIII, k- 13608-13614) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 26/50 dot. stwierdzenia zgonu Dawida LEWI I Róży LEWI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 października pełnomocnika Symy Rydygier - krewniej zmarłych na podstawie którego ustalono, że Dawid LEWI i jego córka Róża LEWI - w czasie okupacji zostali osadzeni w getcie w Będzinie - w pierwszych dniach sierpnia 1943r wraz z innymi Żydami zostali zakwalifikowani do grupy osób przeznaczonych do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W czasie drogi na dworzec w Będzinie oboje zostali zastrzeleni przez strażnika niemieckiego z uwagi na fakt, iż Róża lewi będąc w wieku 50 lat była chora, szła bardzo powoli i poruszała się o lasce, pozostając w tyle za kolumną. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Marię Baumgartner przesłuchaną przed sądem w dniu 22 sierpnia 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 sierpnia 1950r postanowienie o sygn. Zg 26/50 w którym stwierdził, iż: **Dawid LEWI – s. Awnera i Szajdli z domu Rutman, urodzony dnia 01 grudnia 1874r w Przytyku; Róża LEWI – córka Dawida i Estery – Rojzy z domu Wagner małżonków Lewi,**

urodzona dnia 01 września 1895r w Zamościu - zmarła w dniu 07 sierpnia 1943r w Będzinie.

(t. LXVIII, k- 13571-13577) Akt archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 6/50 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla Laja LIDZBARSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 marca 1950 pełnomocnika Samuela Erlicha - krewnego zmarłej na podstawie którego ustalono, że Ruchla Laja Lidzbarska - zamieszkała do chwili wybuchu wojny w Będzinie, - w czasie okupacji została przesiedlona przez Niemców wraz z innymi Żydami do getta w Będzinie. W 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z Będzina została wysiedlona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarła na tyfus we wrześniu 1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Rózie Jeleń przesłuchaną przed sądem w dniu 21 kwietnia 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 21 kwietnia 1950r postanowienie o sygn. Zg 6/50 w którym stwierdził, iż: **Ruchla Laja LIDZBARSKA – córka Berka Cadyka Plesnera i Tauby z domu Opatowskiej, urodzona 15 maja 1889r w Będzinie, zmarła w dniu 30 września 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XL, k- 7955-7966) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 19/46 dot. o uznanie za zmarłej małżonków Michała i Bajli Hendli LACHMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 marca 1946r pełnomocnika Mindla NUNBERG - na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Michała i Bajla Hendla LACHMAN ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w czasie okupacji niemieckiej, w sierpniu 1943r podczas akcji przesiedleńczej zostali wywiezieni przez Niemców z getta w Sosnowcu Środuli do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i jako ludzie starsi straceni w krematorium. Od tej pory rodzina nie miała od nich żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonej do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków Marii Niechciał oraz Józefa Grajcara, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 18 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż przez wywiezienie zaginionych do Oświęcimia groziło im szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od nich wiadomości, wydał w dniu 23 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 19/46, w którym uznał za zmarłych; **Michała LACHMAN – s. Chaima Lejba i Szpryncy z Gotlibów Lachamn, urodzonego w dniu 27 stycznia 1870r w Częstochowie i Bajli Hendli LACHMAN zd. Szwajs, c. Mojżesza i Sary Szwajsów, urodzonej w 1884r w Działoszycach, ostatnio zamieszkałych w Sosnowcu - przyjmując datę ich śmierci na dzień 09 maja 1946r.**

(t. LXVI, k- 13291-13299) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 257/46 dot. stwierdzenia zgonu Nachman LANDAU i Szajndla LANDAU.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 lipca 1946r pełnomocnika Perli Landau- córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Nachman LANDAU i Szajndla LANDAU- stali mieszkańcy Modrzejowa – Nachman Landau w 1942r został wywieziony do obozu w Markstadt koło Wrocławia, zaś w 1943r Szajndla Landau została w 1943r przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie likwidacji getta w sierpniu 1943r została zabita. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Symę Anielewiczę przesłuchaną przed sądem w dniu 06 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 16 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 257/46, w którym stwierdzono, że: **Nachman LANDAU – s. Lewka i Cypy zd. Zandberg małżonków Landau, urodzony w dniu 07.03.1897r w Kromołowie, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w miejscowości Laskowice / Markstadt koło Wrocławia; Szajndla LANDAU – c. Majera-Jakóba i Perli zd. Finkelsztajn, urodzona w dniu 15.05.1893r w Niwce koło Sosnowca, zmarła w dniu 30 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 9968-9974) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 224/46 dot. stwierdzenia zgonu Hana LANGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r pełnomocnika Jakuba Samuela Langer – brata zmarłej na podstawie którego ustalono, że Hana LANGER, w marcu 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona do getta w Sosnowcu – Środuli. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta została zastrzelona na ulicy przez gestapowców podczas podjętej próby ucieczki. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Adeli Zylberberg przesłuchanej przed sądem w dniu 24 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 224/46, w którym stwierdził, iż: **Hana LANGER – c. Nachmana Langer i Pesli zd. Gitler, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10337-1-346) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 397/46 dot. stwierdzenia zgonu Marii Rywy z Zaksów LEJBOWICZOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 września 1946r pełnomocnika Artura Leona Lejbowicza – męża zmarłej na podstawie którego ustalono, że Maria Rywa z Zaksów LEJBOWICZOWA w sierpniu 1943r w Sosnowcu w czasie akcji likwidacji getta została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu w dniu 04 sierpnia 1943r została skierowana do komory gazowej, gdzie poniosła śmierć. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Arona Abramczyka, który wraz z w/wym jechał pociągiem do Oświęcimia - przesłuchanego przed sądem w dniu 19 września 1946r. Według jego relacji z powyższego transportu ocalało jedynie

20 osób, których skierowano do robót. Pozostałą część zaraz po przeprowadzonej przez Niemców selekcji posłano do komór gazowych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 397/46 w którym, stwierdził, iż: **Maria Rywa z Zaksów LEJBOWICZOWA - c. Joachima i Blimy Relji małż. Zaks, urodzona w dniu 28 lutego/ 12 marca 1904r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XL, k- 8014-8021) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 48/46 dot. stwierdzenia zgonu Salomon LEJZEROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 marca 1946r pełnomocnika Mieczysława Hermana Lejzerowicza - bratanka zmarłego na podstawie którego ustalono, że Salomon LEJZEROWICZ, zamieszkały w Sosnowcu, pełniący w okresie okupacji funkcję prezesa dawnej gminy żydowskiej w Sosnowcu i Towarzystwa „Piaś”. W sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu - Środula w czasie doprowadzania do punktu zbornego, skąd wysyłano transporty do obozu koncentracyjnego, został zastrzelony przez Niemców za stawianie oporu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośrednich świadków Szymona Orensztajn i Róży Orensztajn, którzy zostali przesłuchani w dniu 12 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, niewątpliwy fakt śmierci w/wym, wydał w dniu 24 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 48/46, w którym stwierdził, iż **Salomon LEJZEROWICZ - s. Berka i Fajgli z Goldmanów, urodzony w 1882r w gminie Praszka powiat Częstochowa, zamieszkały przed wojną w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13340-13350) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 242/46 dot. stwierdzenia zgonu Jankiel LENCZNER i Rywka LENCZNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lipca 1946r Arona Feldmana - krewnego zmarłych na podstawie którego ustalono, że Jankiel LENCZNER i Rywka LENCZNER ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacyjnej getta do szpitala w Sosnowcu przywieziono zwłoki Rywki Lenczner zastrzelonej tego samego dnia, a w dniu 08 sierpnia 1943r zwłoki Jankla Hersza Lencznera. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 27 lipca 1946r - ówczesnego woźnego miejscowego szpitala, który rozpoznał zwłoki znanych mu pokrzywdzonych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 242/46, w którym stwierdził, iż: **Jankiel Herszlik LENCZNER - urodzony 24.01.1886r w Szczekocinach, s. Moszka i Goldy z Feldmanów, zmarł w dniu 08**

sierpnia 1943r w Sosnowcu; Rywka zd. Zelcer LENCZNER – c. Bendyta i Chai zd. Wilder małżonków Zelcer, urodzona 05 maja 1888r w Żarkach, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LVI, k- 11294-11300) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 605/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Gitla Laja LEWENSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 listopada 1946r pełnomocnika Sali Anisman – siostry ciotecznej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chaja Gitla Laja LEWENSZTAJN stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 20 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta - zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 20 grudnia 1946r, który wśród ciał zmarłych rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 605/46 w którym, stwierdził, iż: **Chaja Gitla Laja LEWENSZTAJN – c. Lewka i Rywki z Anismanów małżonków Drezner, urodzona w dniu 13 stycznia 1900r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 20 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10311-10317) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 394/46 dot. stwierdzenia zgonu Brajndla LIBERMENSZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 września 1946r pełnomocnika Hendla Libermensz – krewnego zmarłej na podstawie którego ustalono, że Brajndla LIBERMENSZ została zastrzelona przez Niemców w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu w trakcie ucieczki z boiska sportowego w Sosnowcu, na którym zarządzono zbiórkę Żydów. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Leona Igra przesłuchanego przed sądem w dniu 25 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 394/46 w którym, stwierdził, iż: **Brajndla LIBERMENSZ – żona Szmula, c. Szoela i Miriam małż. Majtlis, urodzona w 1905r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10556-10562) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 448/46 dot. stwierdzenia zgonu Szmul Bencjan vel Samuel LUFTSPRINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 października 1946r pełnomocnika Natana Bomsa – brata ciotecznego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szmul Bencjan vel Samuel LUFTSPRINGER, stale mieszkający w Sosnowcu, we wrześniu 1942r na Alei

Mireckiego w Sosnowcu został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izaaka Warszawskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 21 października 1946r - który na miejscu rozpoznał zwłoki krewnego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 21 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 448/46 w którym, stwierdził, iż: **Szumł Bencjan vel Samuel LUFTSPRINGER - s. Herszla i Brajndli z Kiferów, urodzony w dniu 2/14 grudnia 1887r w Chmielniku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12076-12083) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 310/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla LEMKOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 czerwca 1947r Szajndli Genendli Parasol - krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla LEMKOWICZ stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Cecylii Śmietana przesłuchanej przed sądem w dniu 09 września 1947r. W/wym zeznała, iż wśród zabitych w getcie rozpoznała zwłoki ciotecznej siostry. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 310/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla LEMKOWICZ - c. Herszla i Temerli z Ptaszników małżonków Lemkowicz, urodzona w dniu 27 października - 08 listopada 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11710-11722) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 107/47 dot. stwierdzenia zgonu Manel LIBERMAN, Mordka KENIGSBURG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 lutego 1947r Lajba Bajtnera - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Manel LIBERMAN - syn siostry matki wnioskodawcy, Mordka KENIGSBURG - brat matki wnioskodawcy - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu. Początkiem sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli zostali zastrzeleni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jerichema Frajmana przesłuchanego przed sądem w dniu 27 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 107/47, w którym stwierdził, iż: **Manel LIBERMAN - s. Maiera i Szandli z Kenigsbergów, urodzony w dniu 17 kwietnia 1892r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Mordka KENIGSBURG - s. Leibusia i Geli z Horowiczów, urodzony w**

dniu 01 października 1877r w Kozięglowach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LXI, k-12214-12224) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 433/47 dot. stwierdzenia zgonu Szaja Pinkus LICHTENSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1947r pełnomocnika Ajzyka Lichtensztajn - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szaja Pinkus LICHTENSZTAJN stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta w bliżej nieustalonych okolicznościach został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków: mali Sztark i Leona Czarnego przesłuchanych przed sądem w dniu 24 listopada 1947r i 20 grudnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 433/47, w którym stwierdził, iż: **Szaja Pinkus LICHTENSZTAJN – s. Lejzora i Rywki, urodzony w dniu 21 czerwca 1891r ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11723-11729) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 111/47 dot. stwierdzenia zgonu Cywia LUSTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 lutego 1947r Laji Minkor Lustman – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Cywia LUSTMAN - stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. We wrześniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli w/wym została zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szulima Jungermana przesłuchanego przed sądem w dniu 28 lutego 1947r, który widział zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 111/47, w którym stwierdził, iż: **Cywia LUSTMAN z Juśkiewiczów – c. Jojzera i Liby z Rogowskich małżonków Juśkiewicz, urodzona w dniu 22 listopada 1874rw Wiśliczu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 wrześniu 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12831-12841) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 474/48 dot. stwierdzenia zgonu Rywka LAMPEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 grudnia 1948r pełnomocnika Sury Liberman – pasierbicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka LAMPEL, w czasie okupacji na stale zamieszkała w Sosnowcu , została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam na początku sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu

urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Adelę Neufeld, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 stycznia 1949r. W/wym widziała zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 13 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 474/48, w którym stwierdził, iż: **Rywka LAMPEL – c. Jakóba – Mordki i Chaji – Rajzli z Banachów małżonków Glajtman, urodzona w dniu 23 lipca 1871r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13400-13409) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 320/48 dot. stwierdzenia zgonu Rojza LANGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lipca 1948r pełnomocnika Dawida Senderowicza - siostrzeńca zmarłej na podstawie którego ustalono, że Rojza LANGER stała mieszkanka Sosnowca, w marcu 1943r została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych dniach sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, gdy z powodu złego stanu zdrowia nie mogła stawić się tzw. „punkt”, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 16 lipca 1948r, który zeznał, iż widział zwłoki znanej mu osobiście pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 320/48, w którym stwierdził, iż: **Rojza LANGER – c. Wolfa i Ruchli z Senderowiczów małż. Szpiro, urodzona w dniu 06 lipca 1897r w Warszawie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12682-12692) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 215/48 dot. stwierdzenia zgonu Jasek LENDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 kwietnia 1948r pełnomocnika Margulisy z Potoków Reinerowej - wnuczki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jasek LENDER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, z powodu podeszłego wieku, jako niezdolny do marszu i podróży - został zastrzelony przez Niemców na rynku, gdzie przeprowadzano selekcję. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Ignacego Reiner przesłuchanego przed sądem w dniu 31 maja 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 215/48, w którym stwierdził, iż: **Jasek LENDER - s. Rubina i Chaji małż. Lender, urodzony w dniu 20 czerwca 1864r w Olkuszu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 12944-12954) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 160/49 dot. stwierdzenia zgonu Izaak Jakób LANDAU.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 listopada 1949r Chawy Lejberga – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izaak Jakób LANDAU w czasie okupacji na stałe zamieszkiwał w Sosnowcu i był z zawodu pracownikiem umysłowym. W/wym został przesiedlony do getta na Środulę, gdzie w pierwszym tygodniu sierpnia 1943r w czasie likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Gołdę Kucyńską, która została przesłuchana przed sądem w dniu 19 października 1949r. W/wym zeznała, iż będąc ukryta w bunkrze słyszała kilka strzałów, a po wyjściu rozpoznała leżące zwłoki Izaaka Jakóba LANDAU. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 19 października 1949r postanowienie o sygn. Zg 160/49, w którym stwierdził, iż: **Izaak Jakób LANDAU – s. Szyji – Matla i Bajli zd. Goldman, urodzony w dniu 30 lipca 1897r w Będzinie, mąż Ruchli – Perli z Osieckich Landau, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13156-13165) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I.2 Zg 229/46 dot. stwierdzenia zgonu Dina LAUFER, Tusia LAUFER, Szaja LAUFER, Wigdor LAUFER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 kwietnia 1946r Barucha Laufera - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Dina LAUFER, Tusia LAUFER, Szaja LAUFER, Wigdor LAUFER ostatnio zamieszkali w Krakowie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji wysiedleńczej Żydów w Sosnowcu, zostali Dina Laufer, Szaja Laufer i Tusia Laufer zabici w połowie sierpnia 1943r zaś Wigdor Laufer został w tymże czasie postrzelony, a zmarł z końcem sierpnia 1943r w Sosnowcu. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jakóba Nefeldta przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Żydów w Sosnowcu, przesłuchanego przed sądem w dniu 31 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 10 maja 1946r postanowienie o sygn. I 2 Zg 229/46, w którym stwierdzono, że:

- 1. Dina LAUFER zd. Schenker – urodzona 20 lipca 1901r w Jaworznie, c. Chaima i Tauby Schenker, ostatnio zamieszkała w Krakowie, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu;**
- 2. Tusia LAUFER – urodzona w dniu 18 kwietnia 1932r w Jaworznie, c. Wigdora i Diny z Schenkerów, ostatnio zamieszkała w Krakowie, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu;**
- 3. Szaja LAUFER – urodzony w dniu 15 października 1927r w Jaworznie, s. Wigdora i Diny z Schenkerów, ostatnio zamieszkały w Krakowie, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu;**

4. Wigdor LAUFER – urodzony w dniu 17 lutego 1898r w Jaworznie, s. Salomona i Hendli z Schenkerów, ostatnio zamieszkały w Krakowie, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu;

(t. XIX, k- 3690-3705) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 73/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaji Szajndli LEWI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 lutego 1948 r. Jakuba Londnera, na podstawie którego ustalono, że Chaja Szajndla LEWI, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Samuela Gotliba. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 73/48, w którym stwierdził, iż **Chaja Szajndla LEWI – córka Szlamy Ruchli Rywki Wajkseliszów, urodzona 14 stycznia 1901r w Łodzi, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 172/1948.

(t. XXII, k- 4366-4393) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 7/46 dot. stwierdzenia zgonu Pinkusa Majera LAJTENBERGA, Laji LAJTENBERG i Mojżesza Wolfa LAJTENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 marca 1946r Tauby Lajtenberg – córki i siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Pinkus Majer LAJTENBERG, Laja LAJTENBERG – zostali w dniu 10 sierpnia 1942r zastrzeleni przez Niemców podczas zgromadzenia wszystkich mieszkańców pochodzenia żydowskiego na boisku w Będzinie, a Mojżesz Wolf LAJTENBERG zginął w obozie pracy w Chemnitz. Okoliczności śmierci zostały potwierdzone w toku postępowania na rozprawie przez świadka Izraela Fromana i Zofię Frysztacką. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając za wiarygodne zeznania świadków, wydał w dniu 05 kwietnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 7/46, w którym stwierdził, iż:

- 1. Pinkus Majer LAJTENBERG – s. Szai i Rywki z Freifkopfów, ur. w 1878r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 11 sierpnia 1942r w Będzinie;**
- 2. Laja LAJTENBERG z Fiszerów – c. Izraela i Itli z Szajnermanów, ur. w 1883r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 11 sierpnia 1942r w Będzinie;**
- 3. Mojżesz Wolf LAJTENBERG – s. Pinkusa i Laji z Fiszerów, ur. w 1908r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 30 listopada 1944r w Chemnitz.**

W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 418/1946, 419/1946 i 420/1946.

(t. XLIX, k- 9783-9791) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 91/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim ŁĘCZYCKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Abrama Łęczyckiego –brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że na początku sierpnia 1942r Chaim ŁĘCZYCKI podczas próby ucieczki z punktu zbornego w Sosnowcu przy ul. Aleje Mireckiego – do którego spędzono wszystkich Żydów celem wysiedlenia – został zastrzelony przez funkcjonariuszy policji niemieckiej. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Honigman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 31 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 31 maja 1946r o sygn. Zg 91/46, stwierdził, iż: **Chaim ŁĘCZYCKI – s. Wolfa i Bajli Idesy z Abramowiczów małżonków Łęczyckich, urodzony w dniu 14 marca 1909r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9776-9782) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 90/46 dot. stwierdzenia zgonu Szymon Ber ŁĘCZYCKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Abrama Łęczyckiego –brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że na początku sierpnia 1942r w czasie akcji likwidacji getta Szymon Ber ŁĘCZYCKI podczas próby ucieczki z punktu zbornego w Sosnowcu przy ul. Aleje Mireckiego – do którego spędzono wszystkich Żydów celem wysiedlenia – został zastrzelony przez funkcjonariuszy policji niemieckiej. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Honigman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 31 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 31 maja 1946r o sygn. Zg 90/46, stwierdził, iż: **Szymon Ber ŁĘCZYCKI – s. Wolfa i Bajli Idesy z Abramowiczów małżonków Łęczyckich, urodzony w dniu 15 marca 1899r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. XXXIX, k- 7731-7748) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 382/47 dot. stwierdzenia zgonu Szymon Zelik MANELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1947r przez Bernarda Jegiera – zięcia w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szymon Zelik MANELA ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w Będzinie w dniu 30 sierpnia 1942r na boisku „Sarmacji” w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Marie Skowronek, która została przesłuchana przed sądem w dniu 11 grudnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 382/47, w którym stwierdził, iż

Szymon Zelik MANELA – urodzony 20 czerwca 1854r w Wodzisławiu, s. Szyi i Gitli, zmarł w dniu sierpnia 1942r w Będzinie.

(t. VI, k- 1157-1165) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 20/48 dot. stwierdzenia zgonu Arona Lajzera MERYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 stycznia 1948 r. Estery Laji Meryn – siostry stryjecznej Arona Lajzera Meryna, na podstawie którego ustalono, że Aron Lajzer Meryn, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie na początku lipca 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zabity przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Antoniego Bielawskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 20/48, w którym stwierdził, iż **Aron Lajzer Meryn, syn Wolfa Nuchyma i Sary z Rajzów małżonków Meryn, urodzony w dniu 10 października 1914 r. w Będzinie – zmarł w dniu 31 lipca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 305/1948.

(t. VI, k- 1166-1175) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 18/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaima MERYNA i Fajgli MERYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 stycznia 1948 r. Estery Laji Meryn – córki Chaima i Fajgli Merynów, na podstawie którego ustalono, że: Chaim Meryn, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zabity przez Niemców; Fajgla Meryn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zabita przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Esterę Laję Meryn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 18/48, w którym stwierdził, iż: **Chaim Meryn, syn Altera Paltysa i Małki z Anzlewiczów małżonków Meryn, urodzony w dniu 14/26 listopada 1881 r. w Szczekocinach – zmarł w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie; Fajgla Meryn, córka Wolfa Hersza i Estery z Zilbersztajnowów małżonków Percyk, urodzona w dniu 20 czerwca 1887 r. w Pilicy – zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 302/1948 i 303/1948.

(t. XVI, k- 3237-3276) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 256/47 dot. stwierdzenia zgonu Gnedli MERYN, Abrama Wolfa MERYNA, Chawy AMSTERDAM, Szlamy MERYNA, Sary Małki AMSTERDAM, Chaima Józefa AMSTERDAM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 sierpnia 1947r Wolfa Fuksa, na podstawie którego ustalono, że Gnedla MERYN, Abram Wolf MERYN, Chawa AMSTERDAM, Szlama MERYN, Sara Małka AMSTERDAM, Chaim Józef AMSTERDAM, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943r podczas akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Gitle Fuks. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 256/47 w którym, stwierdził, iż:

- 1. Gnedla MERYN – córka Icka i Sury z Hopsów małżonków Berkowicz, urodzona 10 października 1888r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie;**
- 2. Abram Wolf MERYN – syn Szyji i Gnedli z Berkowiczów małżonków Meryn, urodzony 06/19 lipca 1910r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie;**
- 3. Chawa AMSTERDAM – córka Szyji i Gnedli z Berkowiczów małżonków Meryn, urodzona 05/18 czerwca 1912r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie;**
- 4. Sara Małka AMSTERDAM – córka Chaima Józefa i Chawy z Merynów małżonków Amsterdam, urodzona 04 kwietnia 1936r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie;**
- 5. Szlama MERYN – syn Szyji i Gnedli z Berkowiczów małżonków Meryn, urodzony 06/19 lutego 1913r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie;**
- 6. Chaim Józef AMSTERDAM – syn Fajwela i Sury z Ledermanów, urodzony 02/15 listopada 1906 r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.**

W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 57/1948, 58/1949, 59/1948, 60/1948, 61/1948, 62/1948.

(t. XVII, k- 3431-3444) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 47/48 dot. stwierdzenia zgonu Moszka MERYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lutego 1948 r. Estery Laji Meryn – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek Meryn, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943 r., został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Esterę Laję Meryn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 47/48, w którym stwierdził, iż **Moszek**

MERYN – syn Altera Pantyla i Małki z Anzlewiczów, urodzony 17 września 1892r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 287/1948.

(t. XVII, k- 3445-3455) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 48/48 dot. stwierdzenia zgonu Sury MERYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lutego 1948 r. Estery Laji Meryn – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Sura Meryn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943 r., została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Esterę Laję Meryn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 48/48, w którym stwierdził, iż **Sura MERYN – córka Altera Pantyla i Małki z Anzlewiczów, małżonków Meryn, urodzona 15 stycznia 1890r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.**

(t. XXV, k- 4903-4922) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 47/46 dot. stwierdzenia zgonu Hany MERYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 maja 1946 r. Lajzera Meryna – kuzyna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Hana Meryn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r., została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Meryna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 47/46, w którym stwierdził, iż **Hana MERYN – córka Chaima i Estery Rajzli, urodzona 20 grudnia 1905r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 04 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 747/1946.

(t. XXV, k- 4923-4940) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 47/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Berka MERYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 maja 1946 r. Lajzera Meryna – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Berek Meryn, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r., został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Meryna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 48/46, w którym stwierdził, iż **Abram Berek MERYN – syn Lajzera i Bruchy z Najmarków, urodzony 08 kwietnia**

1894r w Bedzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 06 sierpnia 1943 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 759/1946.

(t. XXXI, k- 6230-6247) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 256/46 dot. stwierdzenia zgonu Icka Hersza MERYNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 grudnia 1946 r. Wolfa Fuksa – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Icek Hersz Meryn, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r., został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Franię Szwajcer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 grudnia 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 256/46, w którym stwierdził, iż **Icek MERYN – syn Berka i Małki zd. Siwka, urodzony 23 maja 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 15 sierpnia 1943 r. w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7547-7557) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 201/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakób Majer MONETA i Rywka MONETA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1947r przez Szyje Nejmana – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jakób Majer MONETA I Rywka MONETA ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali zastrzeleni przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r, podczas segregacji Żydów na boisku „Sarmacji”. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawcę, który został przesłuchany przed sądem w dniu 07 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 201/47, w którym stwierdził, iż **Jakób Majer MONETA – urodzony 18 kwietnia 1914r w Będzinie, s. Berka i Sury Rachli z Mauchajmerów i Rywka MONETA – urodzona 18 czerwca 1926r w Będzinie, c. Berka i Sury Rachli z Mauchajmerów – zmarli w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7630-7646) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 356/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla MONETA, Abram Mojżesz MONETA i Mordechaj Abram MONETA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 września 1947r przez Szyje Nejmana – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rajzla MONETA i jej dzieci Abram Mojżesz MONETA i Mordechaj Abram MONETA ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali zastrzeleni przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r, podczas segregacji Żydów na boisku „Sarmacji”. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym.

Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaje Najman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 356/47, w którym stwierdził, iż **Rajzla MONETA z Markowiczów – urodzona 07 września 1915r w Będzinie c. Icka i Jachety ze Szlajniców; Abram Mojżesz MONETA – urodzony 15 listopada 1935r w Będzinie, s. Jakoba Majera i Rajzli z Markowiczów oraz Mordechaj Abram MONETA – urodzony 06 maja 1939r w Będzinie, s. Jakoba Majera i Rajzli z Markowiczów – zmarli w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXXVI, k- 7271-7284) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 156/47 dot. stwierdzenia zgonu Berek MONETA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 czerwca 1947 r. Szyji Nejmana – wujka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Berek Moneta ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony w dniu 22 czerwca 1943r przez Niemców w czasie wysiedlania ludności żydowskiej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Pinkusa Welnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż Berek Moneta w obawie przed wywiezieniem do obozu ukrył się w bunkrze, z którego został wywleczony przez Niemców i zastrzelony. Jego zwłoki leżały na ulicy w pobliżu bunkra. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 156/47, w którym stwierdził, iż: **Berek MONETA – syn Mordki i Hindy-Rywy z Berlinerów, urodzony 17/31 grudnia 1879r w Lelowie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia oraz zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 551/1947.

(t. LVI, k- 11212-11219) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 566/46 dot. stwierdzenia zgonu Lola MASZLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukierman – bratanka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Lola MASZLER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się. W pierwszej połowie sierpnia 1943 w/wym została schwytana i zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 02 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 566/46, w którym stwierdził, iż: **Lola MASZLER – c. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów małżonków Cukierman, urodzona w dniu 10 grudnia 1892r**

w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LV, k- 11024-11031) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 538/46 dot. stwierdzenia zgonu Jachweta vel Ewa MASZLEROWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukierman – bratanka zmarłej na podstawie którego ustalono, że Jachweta vel Ewa MASZLEROWA została zastrzelona przez Niemców w sierpniu 1943r w Sosnowcu, podczas przeprowadzonej akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 538/46, w którym stwierdził, iż **Jachweta vel Ewa MASZLEROWA – c. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów, urodzona w dniu 1-13 lipca 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13253-13263) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 259/46 dot. stwierdzenia zgonu Elka MEITLIS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1946r pełnomocnika Abrama Meitlisa – brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Elka MEITLIS w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę skąd została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Parsznicy w Sudetach, gdzie zmarła w 1944r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jadzię Kirszenblatt przesłuchaną przed sądem w dniu 24 października 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 359/46, w którym stwierdzono, że: **Elka MEITLIS z domu Gliklich –c. Chaima i Mindli z Gliklichów małżonków Meitlis, urodzona w 1906r w Nivce, zmarła w dniu 31 marca 1944r w Parszwicy w Sudetach w Czechosłowacji.**

(t. LXVI, k- 13242) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 260/46 dot. stwierdzenia zgonu Mindla MEITLIS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1946r pełnomocnika Abrama Meitlisa – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Mindla MEITLIS w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie zmarła w lipcu 1943r w wieku 60 lat. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Esterę Rosenberg przesłuchaną przed sądem w dniu 06 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 31 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 360/46, w którym stwierdzono, że: **Mindla**

MEITLIS – z domu Gliklich – c. Mojżesza i Hali małżonków Gliklichów, urodzona w 1880r w Niwce, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.

(t. XLIX, k- 9745-9759) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 87/46 dot. stwierdzenia zgonu Pinkus Mendel MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ i Sury MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Dawida Mendeljowicz vel Mendlowicz – syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że w czasie okupacji rodzice w/wym zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu Środuli. W dniu 04 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta Pinkus Mendel MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ i Sury MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka – Mońka Herszkowicz który został przesłuchany przed sądem w dniu 14 maja 1946r. W/wym stwierdził, iż zwłoki pokrzywdzonych zostały przez niego odnalezione na terenie getta w dniu 22 lub 23 sierpnia 1943r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 25 maja 1946r o sygn. Zg 87/46, stwierdził, iż: **Pinkus Mendel MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ - s. Fajwusia i Chaji z Ofmanów, urodzony w dniu 28 kwietnia 1883r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Sura MENDELJOWICZ vel MENDLOWICZ - c. Dawida – Berka i Mali z Kaszenowiczów małż. Śpiewak vel Śpiewok, urodzona w dniu 24 lipca (4 sierpnia) 1884r we wsi Sędziszowice gm. Dobiesławice, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu – zmarła w dniu 23 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10192-10200) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 327/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla z Fiszlów MENDELSONOWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 sierpnia 1946r pełnomocnika Abrama Szmula Chorowicza – siostrzeńca zmarłej, na podstawie którego ustalono, że stała mieszkanka Modrzejowa - Fajgla z Fiszlów MENDELSONOWA w marcu 1943r została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w dniu 31 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonej zostały odnalezione w sierpniu 1943r przez Jana Spokojnego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jana Spokojnego, przesłuchanego przed sądem w dniu 31 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 327/46 w którym, stwierdził, iż: **Fajgla z Fiszlów MENDELSONOWA – c. Icka – Berka i Chaji z Majtliśów, urodzona w dniu 12 czerwca 1890r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - Modrzejowie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 7932-7945) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 17/46 dot. stwierdzenia zgonu Małka Nacha MILCHIOR i Syma WOLHENDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 marca 1946r pełnomocnika celi Milchior – córki w/wym na podstawie którego ustalono, Małka Nacha MILCHIOR i Syma WOLHENDLER ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, zostali zastrzeleni przez funkcjonariuszy policji niemieckiej w dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji przesiedleńczej z getta w Sosnowcu – Środula do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Basi Wolhender i Romana Feder. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 15 marca 1946r postanowienie o sygn. Zg 17/46, w którym stwierdził, iż: **Małka Nacha MILCHIOR – c. Chaima vel Jochyma-Icka i Sury z Secemskich małżonków Wolhender, urodzona w dniu 01 października 1902r w Wolbromiu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Syma WOLHENDLER żonę Hepner – c. Chaima vel Jochyma-Icka i Sury z Secemskich małżonków Wolhender, urodzona w dniu 18 maja 1910r w Wolbromiu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r.**

(t. LIII, k- 10641-10649) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 486/46 dot. stwierdzenia zgonu Mindla MINC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 października 1946r pełnomocnika Rywki Minc - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Mindla MINC, stale mieszkająca w Sosnowcu, wraz z mężem w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Sztajnfelda - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r do sprawy Zg 487/46. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 486/46, w którym stwierdził, iż: **Mindla MINC – c. Joska i Rajzli z Piotrkowskich małż. Sztajnfeld, urodzona w dniu 15 maja 1902r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10650-10660) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 487/46 dot. stwierdzenia zgonu Noech MINC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 października 1946r pełnomocnika Rywki Minc - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Noech MINC, stale mieszkający w Sosnowcu, wraz z żoną w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Sztajnfelda - przesłuchanego przed

sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 487/46, w którym stwierdził, iż: **Noech MINC – s. Szlamy i Estery z Zanościów, urodzony w dniu 04 stycznia 1899r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10246-10253) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 342/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram MŁYNARSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 sierpnia 1946r pełnomocnika Szmula Młynarskiego - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram MŁYNARSKI w marcu 1943r został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta został przydzielony do grupy osób przeznaczonych do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Wówczas z czasie podjętej próby ucieczki z grupy, zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Adeli Zylberg, przesłuchanej przed sądem w dniu 31 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 342/46, w którym stwierdził, iż: **Abram MŁYNARSKI – s. Moszka i Chaji z Herszkowiczów, urodzony w dniu 1/13 sierpnia 1883r we wsi Lony, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 9975-9986) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 231/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim MONSZAJN i Frajda MONSZAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 czerwca 1946r Abrama Monszajna – syna zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Chaim MONSZAJN i Frajda MONSZAJN w marcu 1943 wraz z całą rodziną zostali przesiedleni z kamienicy w której zamieszkiwali w Sosnowcu przy ul. Henryka 7 do getta w Sosnowcu – Środuli. Po zlikwidowaniu getta w sierpniu 1943r rodzice ukryli się w bunkrze na terenie getta, gdzie na początku września 1943r zostali wykryci przez gestapowców i zastrzeleni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Estery Najer i Kopel Robensztoka przesłuchanymi przed sądem w dniu 06 lipca 1946r, którzy widzieli zwłoki w/wym. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 231/46, w którym stwierdził, iż: **Chaim MONSZAJN – s. Wolfa i Cypry zd. Noefeld, urodzony w dniu 20 kwietnia 1878r we wsi Bobrek, gmina Niwka, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 08 września 1943r w Sosnowcu; Frajda MONSZAJN zd. Blumenfeld – c. Fiszla i Liby, urodzona w dniu 15 marca 1879r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 08 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12408-12414) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 510/47 dot. stwierdzenia zgonu Herszlik MAJT LIS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 października 1947r Abrama Majtlisa – bratanka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Herszlik MAJT LIS stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został wysiedlony do getta żydowskiego na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w Sosnowcu podczas rozpoczętej akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Karola Węgier przesłuchanego przed sądem w dniu 03 listopada 1947r, który przebywając wówczas w getcie, widział zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 510/47, w którym stwierdził, iż: **Herszlik MAJT LIS – s. Borucha i Laji z Lubelskich, urodzony w dniu 16 lipca 1868r w Nowce, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXI, k- 6248-6260) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 257/46 dot. stwierdzenia zgonu Arona MAJT LISA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 grudnia 1946 r. Reginy Majtlis – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Aron Majtlis, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r., został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Franję Szwajcer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 grudnia 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 257/46, w którym stwierdził, iż **Aron MAJT LIS – s. Icka Hersza i Fajgli zd. Frochcwałj, urodzony 10 maja 1869r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 31 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. LVIII, k- 11580-11585) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 54/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajwel Fiszel MANDELBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem Gitli vel Guci Mandelbaum - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Fajwel Fiszel MANDELBAUM stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. Pomędzy 04 a 10 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jegier, przesłuchanego przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 54/47, w którym stwierdził, iż: **Fajwel Fiszel MANDELBAUM – s. Joska Berka i Hindy Macheli ze Skopnickich małżonków Mandelbaum, urodzony w**

dniu 09 marca 1890r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LXII, k-12415-12422) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 512/47 dot. stwierdzenia zgonu Cypa Maria MANELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 października 1947r Bernarda Jegiera – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Cypa Maria MANELA stała mieszkanka Sosnowca, przy ul. 1 – go Maja 10, w czasie okupacji została wraz z całą rodziną wysiedlona do getta żydowskiego na Środulę w Sosnowcu, gdzie z matką i młodszym bratem ukryli się. W połowie lipca 1943r w Sosnowcu ich kryjówka została odnaleziona, a Cypa Maria MANELA zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Skowronek przesłuchanej przed sądem w dniu 31 października 1947r, który przebywając wówczas w getcie, widziała w kostnicy zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 512/47, w którym stwierdził, iż: **Cypa Maria MANELA – c. Chila Majera i Estery Małki z Jegierów, urodzona w dniu 24 marca 1922r w Jędrzejowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12242-12250) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 438/47 dot. stwierdzenia zgonu Hinda MANELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 września 1947r pełnomocnika Józefa Manela - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Hinda MANELA stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych dniach sierpnia w czasie akcji likwidacji getta, jako osoba w podeszłym wieku została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Grajcara, przesłuchanego przed sądem w dniu 02 października 1947r, który wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonej, lecz widział jej zwłoki i brał udział w jej pochówku. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 438/47, w którym stwierdził, iż: **Hinda MANELA – c. Icka i Marii z Goldwasserów małż. Erner, urodzona w dniu 16 marca 1888r w Żarkach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12251-12258) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 439/47 dot. stwierdzenia zgonu Izrael MANELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 września 1947r pełnomocnika Józefa Manela - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael MANELA stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych

dniach sierpnia w czasie akcji likwidacji getta, jako osoba w podeszłym wieku został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Grajcara, przesłuchanego przed sądem w dniu 02 października 1947r, który wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonego, lecz widział jego zwłoki i brał udział w jego pochówku. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 439/47, w którym stwierdził, iż: **Izrael Hilel MANELA – s. Dawida i Sury Chany z Drobnerów małżonków Manela, urodzony w dniu 12 lipca 1877r w Jędrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11633-11646) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 76/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera Brucha MARIANKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Adeli Marianka – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera Brucha MARIANKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została umieszczona w getcie na Środuli w Sosnowcu, w którym również osadzono Marię Cytler. W dniu 02 sierpnia 1943r została ona zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Marii Cytler przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Oławie w dniu 27 lutego 1947r. W/wym zeznała iż w dniu 02 sierpnia 1943r władze niemieckie zarządziły, iż osoby które chcą się zgłosić do obozów pracy stawily się przed wyznaczonym domem przy ul. Siegelzeile w Sosnowcu. Ponieważ było wiadomo, że w przypadku otrzymania skierowania do obozu pracy można być ocalonym, przed wskazanym domem zebrały się tłumy, wśród których znaleźli się małżonkowie Izrael i Estera Marianka – rodzice jej przyjaciółki z lat dziecińczych. Wszyscy starali się dostać do wnętrza domu przed komisję. Świadek znalazł się w niewielkiej grupie, która została przyjęta i z wewnątrz budynku przyglądała się temu co działo się na zewnątrz. W pewnym momencie gestapowcy wpadli w złość i zaczęli na oślep strzelać do tłumu i wypychać sprzed domu. Od strzałów zostało zabitych wówczas kilkanaście osób, wśród których znalazła się Izrael i Estera Mariankowie. Ich zwłoki zostały następnie zabrane. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 76/47, w którym stwierdził, iż: **Estera Brucha MARIANKA – c. Icka i Gołdy Ity z Lipszyców, urodzona w dniu 05 września 1886r w Piątku k/Łodzi, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11616-11632) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 75/47 dot. stwierdzenia zgonu Izrael MARIANKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Adeli Marianka – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael

MARIANKA stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przeniesiony do getta na Środulę w Sosnowcu, w którym również osadzono Marię Cytler. W dniu 02 sierpnia 1943r został on zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Marii Cytler przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Oławie w dniu 27 lutego 1947r. W/wym zeznała iż w dniu 02 sierpnia 1943r władze niemieckie zarządziły, iż osoby które chcą się zgłosić do obozów pracy stawiały się przed wyznaczonym domem przy ul. Siegelzeile w Sosnowcu. Ponieważ było wiadomo, że w przypadku otrzymania skierowania do obozu pracy można być ocalonym, przed wskazanym domem zebrały się tłumy, wśród których znaleźli się małżonkowie Izrael i Estera Marianka – rodzice jej przyjaciółki z lat dziecińczych. Wszyscy starali się dostać do wnętrza domu przed komisję. Świadek znalazł się w niewielkiej grupie, która została przyjęta i z wewnątrz budynku przyglądała się temu co działo się na zewnątrz. W pewnym momencie gestapowcy wpadli w złość i zaczęli na oślep strzelać do tłumu i wypychać sprzed domu. Od strzałów zostało zabitych wówczas kilkanaście osób, wśród których znalazła się Izrael i Estera Mariankowie. Ich zwłoki zostały następnie zabrane. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 75/47, w którym stwierdził, iż: **Izrael MARIANKA – s. Moszka i Chaji z Zylbergów, urodzony w dniu 17 marca 1889r w Szydłowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11557-11564) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 48/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera Laja MINC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Mordki Zyderman siostrzeńca zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera Laja MINC, stale mieszkająca w Modrzejowie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Sosnowcu. Około 15 sierpnia 1942r w/wym została zastrzelona przez Niemców na placu sportowym przy Alei Mireckiego w Sosnowcu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Frymety Weinberg przesłuchanej przed sądem w dniu 31 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 48/47, w którym stwierdził, iż: **Estera Laja MINC – c. Fajwla i Gitli z Szternów małżonków Zederman, urodzona w dniu 15 października 1889r w Pilicy , ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11565-11572) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 49/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla MINC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Mordki Zyderman siostrzeńca zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla MINC stale mieszkająca w Modrzejowie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Sosnowcu. W dniu 12 sierpnia 1942r w czasie

zarządzonej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku przy Alei Mireckiego w Sosnowcu została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Frymety Weinberg przesłuchanej przed sądem w dniu 31 stycznia 1947r, która rozpoznała zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 49/47, w którym stwierdził, iż: **Ruchla MINC – c. Borucha Dawida i Tauby z Goldbergów małżonków Baumer, urodzona w dniu 16 października 1895r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11423-11430) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 9/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera MINCBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Chany Hercygier - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera MINCBERG – do 02.12.1941r stale mieszkająca w Sosnowcu przy ul. Kollątaja 10, w dniu 02.12.1941r została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 01 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Ewy Jakubowicz i Hanki Hercygier, przesłuchanych przed Sądem grodzkim w Dzierżoniowie w dniu 27 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 9/47, w którym stwierdził, iż: **Estera MINCBERG – c. Joska i Ruchli małż. Sztajnbaum, żona Kalmana Mincberga, urodzona w dniu 03 kwietnia 1879r w Staszowie pow. Jędrzejów, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11931-11938) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 238/47 dot. stwierdzenia zgonu Hinda Frymeta MINCBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 kwietnia 1947r pełnomocnika Meilocha Mincberg– krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Hinda Frymeta MINCBERG stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukryła się w bunkrze. W dniu 15 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, kryjówka w/wym została ujawniona, a Hinda Frymeta MINCBERG zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Chany Herziger - przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Dzierżoniowie w dniu 06 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 28 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 238/47, w którym stwierdził, iż: **Hinda Frymeta MINCBERG – c. Mendla i Rywki z Krakowskich małż. Mincberg, urodzona w dniu 03 kwietnia**

1934r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. XXVI, k- 5147-5164) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 66/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszka MINCBERGA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r Rywki Marii Mincberg – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Moszek Mincberg ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców 02 lub 03 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Reginę Urbach. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 66/46, w którym stwierdził, iż **Moszka MINCBERG – syn Szyi i Cerli Perli zd. Urbach, urodzony 15 maja 1902r w Ostrowcu Świętokrzyskim, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Brzezince.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 790/1946.

(t. LVIII, k- 11689-11694) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 87/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla MONCZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane w dniu 03 lutego 1947r wnioskiem pełnomocnika Izraela Fajnera – wuja zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla MONCZNIK stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przeniesiona do getta na Środulę w Sosnowcu. W czasie akcji likwidacji getta ukryła się wraz ze swym rodzeństwem w bunkrze na terenie getta. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r Niemcy odkryli ten bunkier i w drodze represji zastrzelili pokrzywdzoną wraz ze wszystkimi osobami znajdującymi się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Chawy Simtmauer i Chaskiela Szpigielmana przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 22 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 87/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla MONCZNIK – c. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Moncznik, urodzona w dniu 18 grudnia 1893 w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11683-11688) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 86/47 dot. stwierdzenia zgonu Josek MONCZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane w dniu 03 lutego 1947r wnioskiem pełnomocnika Izraela Fajnera – wuja zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Josek MONCZNIK stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przeniesiony do getta na Środulę w Sosnowcu. W czasie akcji likwidacji getta ukrył się wraz ze swym rodzeństwem w bunkrze na terenie getta. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r Niemcy odkryli ten

bunkier i w drodze represji zastrzelili pokrzywdzonego wraz ze wszystkimi osobami znajdującymi się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Chawy Simtmauer i Chaskiela Szpigielmana przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 22 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 86/47, w którym stwierdził, iż: **Josek MONCZNIK – s. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Moncznik, urodzony w dniu 10 marca 1898 w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11677-11682) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 85/47 dot. stwierdzenia zgonu Kiwa MONCZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane w dniu 03 lutego 1947r wnioskiem pełnomocnika Izraela Fajnera – wuja zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Kiwa MONCZNIK stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przeniesiony do getta na Środulę w Sosnowcu. W czasie akcji likwidacji getta ukrył się wraz ze swym rodzeństwem w bunkrze na terenie getta. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r Niemcy odkryli ten bunkier i w drodze represji zastrzelili pokrzywdzonego wraz ze wszystkimi osobami znajdującymi się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Chawy Simtmauer i Chaskiela Szpigielmana przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 22 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 85/47, w którym stwierdził, iż: **Kiwa MONCZNIK – s. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Moncznik, urodzony w dniu 08 stycznia 1902r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11665-11670) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 83/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywka MONCZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Izraela Fajnera – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka MONCZNIK stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przeniesiona do getta na Środulę w Sosnowcu. W czasie akcji likwidacji getta ukryła się wraz ze swym rodzeństwem w bunkrze na terenie getta. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r Niemcy odkryli ten bunkier i w drodze represji zastrzelili pokrzywdzoną wraz ze wszystkimi osobami znajdującymi się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Chawy Simtmauer i Chaskiela Szpigielmana przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 22 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 83/47, w którym stwierdził, iż:

Rywka MONCZNIK – c. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Moncznik, urodzona w dniu 06 marca 1904r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LVIII, k- 11671-11676) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 84/47 dot. stwierdzenia zgonu Szejwa MONCZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane w dniu 03 lutego 1947r wnioskiem pełnomocnika Izraela Fajnera – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szejwa MONCZNIK stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przeniesiona do getta na Środulę w Sosnowcu. W czasie akcji likwidacji getta ukryła się wraz ze swym rodzeństwem w bunkrze na terenie getta. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r Niemcy odkryli ten bunkier i w drodze represji zastrzelili pokrzywdzoną wraz ze wszystkimi osobami znajdującymi się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Chawy Simtmauer i Chaskiela Szpigielmana przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 22 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 84/47, w którym stwierdził, iż: **Szejwa MONCZNIK – c. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Moncznik, urodzona w dniu 20 marca 1906r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11655-11664) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 82/47 dot. stwierdzenia zgonu Wita MONCZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Izraela Fajnera – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Wita MONCZNIK stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przeniesiona do getta na Środulę w Sosnowcu. W czasie akcji likwidacji getta ukryła się wraz ze swym rodzeństwem w bunkrze na terenie getta. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r Niemcy odkryli ten bunkier i w drodze represji zastrzelili pokrzywdzoną wraz ze wszystkimi osobami znajdującymi się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Chawy Simtmauer i Chaskiela Szpigielmana przesłuchanych w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Wałbrzychu w dniu 22 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 82/47, w którym stwierdził, iż: **Wita MONCZNIK – c. Ejbera i Cyrli z Frydmanów małż. Moncznik, urodzona w dniu 04 lutego 1890r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12663-12672) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 190/48 dot. stwierdzenia zgonu Mnil vel Emanuel MANELA i Szyja MANELA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 kwietnia 1948r i Bernerda Jegiera - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że bracia Mnil vel Emanuel MANELA i Szyja MANELA stali mieszkańcy Sosnowca, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu. W czerwcu 1942r podczas częściowej akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mikołaja Szydłowskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 12 maja 1948r, dozorca cmentarza żydowskiego w Sosnowcu, który w dniu 30 sierpnia 1942r w transporcie zwłok zastrzelonych Żydów przywiezionych na cmentarz rozpoznał zwłoki pokrzywdzonych, których pochował na cmentarzu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 12 maja 1948r postanowienie o sygn. Zg 190/48, w którym stwierdził, iż: **Mnil vel Emanuel MANELA - s. Szymona i Liby ze Srebrnych, urodzony w 1892r w Jedrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Szyja MANELA - s. Szymona i Liby ze Srebrnych, urodzony w 1896r w Jędrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli w dniu 30 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12894-12908) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 489/48 dot. stwierdzenia zgonu Szlamy MAĆZNIKA i Temerli z Zelingerów MAĆZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 grudnia 1948r pełnomocnika Rywki Maćznik – córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Szlamy MAĆZNIKA i Temerli z Zelingerów MAĆZNIK w czasie okupacji na stałe zamieszkali w Niwce, w 1942r zostali przesiedleni do Modrzejowa, gdzie w dniu 19 maja 1943r podczas próby schronienia się w bunkrze, zostali zastrzeleni przez Niemców na rynku w Modrzejowie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym oraz akt małżeństwa. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę Karola Węgier, który został przesłuchany przed sądem w dniu 07 stycznia 1949r. W/wym zeznał, iż był bezpośrednim świadkiem zastrzelenia pokrzywdzonych, a nawet na polecenie Niemców sprzątał ich zwłoki. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 07 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 489/48, w którym stwierdził, iż: **Szlama MAĆZNIK – s. Joachima i Idessy z Buchbinderów, urodzony w dniu 15 sierpnia 1890r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Temerla z Zelingerów MAĆZNIK – c. Majera i Hendli z Werdygierów, urodzona w dniu 13 listopada 1890r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 19 maja 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVIII, k- 13772-13784) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 314/60 dot. stwierdzenia zgonu Mendel MAJTŁIS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 maja 1960r pełnomocnika Abrama Szeftela - krewnego zmarłego, na podstawie

którego ustalono, że Mendel MAJTŁIS w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r wraz z innymi Żydami miał być wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. W dniu 01 sierpnia 1943r na dworcu dęblińskim od wczesnych godzin rannych grupowano Żydów, których okupant miał przetransportować do obozu koncentracyjnego, wśród których był również Mendel Majtłis. Około godz. 10.00 Mendel Majtłis oddalił się od pozostałych Żydów z zamiarem ucieczki. Wówczas został zauważony przez patrolujących Niemców, którzy zastrzelili w/wym. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Hanę Szeftel, przesłuchaną przed sądem w dniu 08 września 1960r, która widziała zwłoki pokrzywdzonego w kałuży krwi. Ciało zmarłego leżało do wieczora, a następnie zostało wywiezione przez Niemców w nieustalonym kierunku. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 08 września 1960r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 314/60, w którym stwierdził, iż: **Mendel MAJTŁIS – syn Hajma i Mindli z domu Gliklich, urodzony 20 kwietnia 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu Niwce, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13450-13458) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Mysłowicach sygn. Zg 171/48 dot. stwierdzenia zgonu Mendel MENTLIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 lutego 1948r Henryka Mandelbauma – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mendel Mentlik stale mieszkający w Mysłowicach, w czasie okupacji został osadzony w getcie w Sosnowcu Środuli. W drugiej połowie sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, gdy zebrano na placu wszystkich Żydów nie podporządkował się rozkazowi i stawiał opór. Wówczas został zastrzelony przez gestapowca. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szlamę Bajtnera, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 lutego 1948r, który przebywał w getcie wraz ze stryjem. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Mysłowicach uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 171/48, w którym stwierdził, iż: **Mendel MENTLIK – ur. 18/30 stycznia 1881r we wsi Bogucice, s. Kalmy i Estery zd. Czarnes, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XIX, k- 3822-3840) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 138/48 dot. stwierdzenia zgonu Surli Mirli MAŁACH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 marca 1948 r. Zygmunta Małacha, na podstawie którego ustalono, że Surła Mirla Małach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez

świadka Franję Telner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 138/48, w którym stwierdził, iż **Sura Mirla MAŁACH – córka Janasa i Bliomy z Jaskierowiczów małżonków Kwart vel Manela, urodzona w 1891r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 183/1949.

(t. XIX, k- 3841-3856) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 139/48 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Aby MAŁACHA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 marca 1948 r. Zygmunta Małacha, na podstawie którego ustalono, że Abram Aba Małach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 03 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Franję Telner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 139/48, w którym stwierdził, iż **Abram MAŁACH – syn Arona Joska i Chany Pesy z gerliców małżonków Małach, urodzony w 1894r w Makowie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 184/1949.

(t. XXI, k- 4102-4132) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 115/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchli Laji MELIOCH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 sierpnia 1946r Dawida Pinkusa, na podstawie którego ustalono, że Ruchla Laja MELIOCH ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r została wysiedlona z Bedzina do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarła w dniu następnym w komorze gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Stefa Rottenberg. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 116/46, w którym stwierdził, iż **Ruchla Laja z Pinkusów MELIOCH – córka Pałyła i Chany zd. Rajcensztajn, urodzona 24 września 1902r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 834/1946.

(t. XXII, k- 4463-4479) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 20/46 dot. stwierdzenia zgonu Chawy Szajndli MAJERCZYK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 kwietnia 1946r Loli Schneeweiss – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chawa Szajndla MAJERCZYK, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została wywieziona przez Niemców w sierpniu 1943r do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie ślad po niej zaginął. Powyższe

okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Henryka Majerczyka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 16/46, w którym stwierdził, iż: **Chawa Szajndla MAJERCZYK z Borzykowskich – c. Chaima Icka i Pesli ze Sztajnfeldów, urodzona 21 grudnia 1881/02 stycznia 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 09 maja 1946r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu o nr 345/1947.

(t. XXVII, k- 5473-5483) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 179/46 dot. stwierdzenia zgonu Tauby MELNIKOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zelig Łatasza - krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Tauba Melnikowej, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 179/46, w którym stwierdził, iż **Tauba MELNIKOWA zd. Piekarska – córka Abrama i Chaji zd. Sztrubl, urodzona 09 lipca 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 856/1946.

(t. XXIX, k-5849-5860) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 144/46 dot. stwierdzenia zgonu Jerzego Władysława MANDELKERNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Handli Fogelgarn – krewniej w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jerzy Władysław MANDELKERN, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 05 sierpnia 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Będzinie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 143/46, w którym stwierdził, iż **Jerzy Władysław MANDELKERN-syn Arona Jakuba i Rozy Chwuli zd. Till, urodzony 17 grudnia 1923r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 31 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. VII, k- 1628-1634, t. XI, k- 2257-2270) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 129/46 dot. stwierdzenia zgonu Tauby -Chany – Fajgli NAJMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 sierpnia 1946r Szyi Najman – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Tauba Chana Fajgla NAJMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie

„akcji” w getcie w Będzinie, 22 czerwca 1943r, została zastrzelona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 129/46, w którym stwierdził, iż **Tauba Chana Fajgla NAJMAN, córka Szymona – Lajba i Marii z Najmanów, urodzona 16 marca 1886r w Białej, Gm. Marianów, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 853/1946.

(t. XXIII, k- 4549-4567) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 29/46 dot. stwierdzenia zgonu Baili NAJMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 maja 1946r Szyi Najmana – męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Baila NAJMAN ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie „akcji” w getcie w Będzinie, w dniu 24 czerwca 1943r wraz z dziećmi została zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Reginę Berkowicz. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 29/46, w którym stwierdził, iż **Baila NAJMAN – c. Chaima Lejbusia Gliksmana i Rajzli Tauby z Monetów, urodzona 14 października 1904r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXIII, k- 6510-6519) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 42/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera NAJMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 stycznia 1947r pełnomocnika Mordki Hersza Trajmana – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera NAJMAN- ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w Będzinie podczas akcji likwidacji getta na Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Reinera Salomon, który został przesłuchany przed sądem w dniu 12 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 02 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 42/47, w którym stwierdził, iż **Estera NAJMAN – urodzona w dniu 05 maja 1900r w Będzinie, córka Icka Mendla i Cywii z Hajszerków małżonków Szlezyn gier -zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 450/1947.

(t. VI, k- 1066-1073) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 393/47 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Szymona NEJMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1947 r. Szyi Nejmana – ojca Abrama Szymona Nejmana, na podstawie którego ustalono, że Abram Szymon Nejman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na

Kamionkę, podczas likwidacji getta w Będzinie wywieziony do obozu w Oświęcimiu, gdzie w dniu 15 listopada 1943 r. zginął. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Cezię Fiszer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 393/47, w którym stwierdził, iż **Abram Szymon NEJMAN, syn Szyji i Bajli z Gliksmanów małżonków Nejman, urodzony w dniu 27 sierpnia 1939 r. w Sosnowcu – zmarł w dniu 15 listopada 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. XXXVIII, k- 7540-7546) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 199/47 dot. stwierdzenia zgonu Anny NUNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1947r przez Lejbusa Przechacki, na podstawie którego ustalono, że Anna NUNBERG ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r, podczas segregacji Żydów na boisku „Sarmacji”, w czasie usiłowania ucieczki z placu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Jakobera Izrael, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 199/47, w którym stwierdził, iż **Anna NUNBERG z Borensztajnow, urodzona 02 stycznia 1882r w Noworadomsku, c. Icka i Estery małż. Borensztajn, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7533-7539) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 198/47 dot. stwierdzenia zgonu Cheny NUNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1947r przez Lejbusa Przechacki, na podstawie którego ustalono, że Chena NUNBERG ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r, podczas segregacji Żydów na boisku „Sarmacji”, w czasie usiłowania ucieczki z placu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Jakobera Izrael, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 198/47, w którym stwierdził, iż **Chena NUNBERG urodzona 28 września 1913r w Będzinie c. Szymona i Anny z Borensztajnow, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XXXVII, k- 7507-7516) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 195/47 dot. stwierdzenia zgonu Nusyn NUNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947r przez Lajbusa Przechacki, na podstawie którego ustalono, że Nusyn NUNBERG ostatnio zamieszkały w Będzinie, wraz z półtorarocznym dzieckiem został wysiedlony w 1943r do getta w Będzinie, gdzie został zastrzelony w dniu 01 sierpnia 1943r przez Niemców, podczas akcji wysiedleńczej Żydów, w czasie podjętej próby ucieczki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Felicję Rozenek, która została przesłuchana przed sądem w dniu 20 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 195/47, w którym stwierdził, iż **Nusyn NUNBERG urodzony 16 czerwca 1909r w Będzinie s. Szymona i i Chany z Borensztajnow małż. Nunberg , zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7525-7532) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 197/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchli NUNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947r przez Lajbusa Przechacki, na podstawie którego ustalono, że Ruchla NUNBERG ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w Będzinie w sierpniu 1943r, podczas segregacji Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Felicję Rozenek, która została przesłuchana przed sądem w dniu 20 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 197/47, w którym stwierdził, iż **Ruchla z Przechadzkich NUNBERG urodzona 14 lutego 1919r w Będzinie c. Icka i Ajzyka i Mariem Lai z Rozenbergów małż. Przechadzkich, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXXVIII, k- 7517-7524) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 196/47 dot. stwierdzenia zgonu Szmul NUNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1947r przez Lajbusa Przechacki, na podstawie którego ustalono, że Szmul NUNBERG ostatnio zamieszkały w Będzinie, gdzie został zastrzelony przez Niemców na boisku w Będzinie w dniu 12 sierpnia 1942r, podczas segregacji Żydów, czasie podjętej próby ucieczki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Jakobera Izrael, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 196/47, w którym stwierdził, iż **Szmul NUNBERG urodzony 15 sierpnia 1911r w Będzinie s. Szymona i**

Chany z Borensztajnow małż. Nunberg , zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.

(t. XXXIV, k- 6888-6900) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 104/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaskiel NAJMARK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 kwietnia 1947r Elżbiety Turner, na podstawie którego ustalono, że Chaskiel NAJMARK, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Moniek FRAJBERGIER, który przesłuchany przed sądem w dniu 07 maja 1947r zeznał, iż w/wym został zastrzelony w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywał się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzętającej zwłoki i zastrzelonego widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż go dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 104/47, w którym stwierdził, iż **Chaskiel NAJMARK, urodzony w dniu 29 października 1916r w Będzinie, s. Jakóba Icka Najmarka i Chany z Safirsztajnow Najmark, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 532/1947.

(t. XXXIV, k- 6901-6910) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 105/47 dot. stwierdzenia zgonu Szymon NAJMARK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 kwietnia 1947r Elżbiety Turner, na podstawie którego ustalono, że Szymon NAJMARK, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Moniek FRAJBERGIER, który przesłuchany przed sądem w dniu 07 maja 1947r zeznał, iż w/wym został zastrzelony w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywał się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzętającej zwłoki i zastrzelonego widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż go dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 105/47, w którym stwierdził, iż **Szymon NAJMARK, urodzony w dniu 24 czerwca/07 lipca 1904r w Będzinie, s. Jakóba Icyka Najmarka i Chany z Safirsztajnow małż. Najmark, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 533/1947.

(t. XXXIV, k- 6911-6920) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 106/47 dot. stwierdzenia zgonu Miriam NAJMARK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 kwietnia 1947r Elżbiety Turner, na podstawie którego ustalono, że Miriam NAJMARK, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Moniek FRAJBERGIER, który przesłuchany przed sądem w dniu 07 maja 1947r zeznał, iż w/wym została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzelonej widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 106/47, w którym stwierdził, iż **Miriam NAJMARK, urodzona w dniu 08 sierpnia 1913r w Będzinie, c. Jakóba Icka Najmarka i Chany z Safirsztajnow małż. Najmark, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 535/1947.

(t. XXXV, k- 6921-6920) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 107/47 dot. stwierdzenia zgonu Krajndli NAJMARK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 kwietnia 1947r Elżbiety Turner, na podstawie którego ustalono, że KrajndlaNAJMARK, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Moniek FRAJBERGIER, który przesłuchany przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r zeznał, iż w/wym została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzelonej widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 107/47, w którym stwierdził, iż **Krajndla NAJMARK, urodzona w dniu 17/30 kwietnia 1903r w Będzinie, c. Icyka Mendla i Gołdy z Damaszków małżonków Safirsztajn, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 541/1947.

(t. XXXV, k- 6930-6942) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 108/47 dot. stwierdzenia zgonu Icka Jakóba NAJMARK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 kwietnia 1947r Elżbiety Turner, na podstawie którego ustalono, że Icek Jakób NAJMARK, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w połowie sierpnia 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta

z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Moniek FRAJBERGIER, który przesłuchany przed sądem w dniu 07 maja 1947r zeznał, iż w/wym został zastrzelony w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywał się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzelonej widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż go dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 108/47, w którym stwierdził, iż **Jakób Icyk NAJMARK, urodzony w dniu 4/16 lutego 1881r w Będzinie, s. Chaskiela i Szejwy z Lewensztajnow małż. Najmark, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 536/1947.

(t. XXXVI, k- 7261-7270) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 154/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaima Jehuda NEJMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 maja 1947 r. Szyji Nejmana – ojca Chaim Jehuda Nejmana, na podstawie którego ustalono, że Chaim Jehuda Nejmana ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji wraz z innymi osobami narodowości żydowskiej został wywieziony do obozu w Oświęcimiu i wprost z wagonu wysłany do komory gazowej, gdzie zginął. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Cesię Fiszer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 09 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podała, iż z polecenia władz niemieckich została wysłana do pracy na stację kolejową w Oświęcimiu. W dniu 02 sierpnia 1943r gdy wraz z innymi więźniami obozu koncentracyjnego pracowała na stacji, przyjechał kolejny transport z więźniami. Wśród więźniów zauważyła dobrze jej znanego 9 – letniego syna wnioskodawcy, który po przeprowadzonej segregacji wraz z innymi dziećmi i osobami starszymi został skierowany do krematorium. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 154/47, w którym stwierdził, iż: **Chaim Jehuda NEJMAN, urodzony dnia 03 lipca 1934r w Będzinie, syn Szyi Fałka i Bajli z Gliksmanów małż. Nejman, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka.

(t. LXVIII, k- 13634-13638) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 53/49 dot. stwierdzenia zgonu Estera NAJMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 czerwca 1949r pełnomocnika Bajli Najman - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera NAJMAN zamieszkała do chwili wybuchu wojny w Będzinie, w czasie okupacji została wysiedlona przez Niemców wraz z innymi Żydami do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, z którego do dnia

złożenia wniosku nie powróciła. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 15 grudnia 1949r postanowienie o sygn. Zg 53/49, w którym uznał: **Estera NAJMAN – urodzona 27 stycznia 1898r w Będzinie, córka Chaima – Lajba Bolimowskiego i Baci z domu Kerner, żona Wolfa Najmana, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 grudnia 1946r w miejscu nieustalonym.**

(t. LIII, k- 10669-10676) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 491/46 dot. stwierdzenia zgonu Jankiel NACHEMIA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 października 1946r pełnomocnika Nusyna Zurycha Nachemia - syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jankiel NACHEMIA, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ajzyka Skoczylas - przesłuchanego przed sądem w dniu 11 listopada 1946r, który sprzątając osoby zabite w getcie, w dniu 03 lub 04 sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki znanego mu pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 491/46, w którym stwierdził, iż: **Jankiel NACHEMIA – s. Nusyna Zurycha i Szajndli z Kaufmanów, urodzony w maju 1888r w Jędrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10661-10668) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 490/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla Laja NACHEMIA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 października 1946r pełnomocnika Nusyna Zurycha Nachemia - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla Laja NACHEMIA, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ajzyka Skoczylas - przesłuchanego przed sądem w dniu 11 listopada 1946r, który sprzątając osoby zabite w getcie, w dniu 03 lub 04 sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki znanej mu pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 490/46, w którym stwierdził, iż: **Ruchla Laja NACHEMIA – c. Rafała i Frajdli z Szwajcerów małż. Libermensz, żona Jankla Nachemia, urodzona w dniu 30 listopada 1892r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10590-10596) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 465/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram Jakub NAJBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 października 1946r Abrama Icka Gutherca - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Jakub NAJBERG, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się w bunkrze. Kryjówka w/wym została ujawniona we wrześniu 1943r. Abram Jakub NAJBERG został z niej wyprowadzony na zewnątrz i na miejscu zastrzelony przez Niemców. Jego zwłoki zostały przewiezione do szpitala. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 28 października 1946r - zatrudnionego w szpitalu żydowskim w Sosnowcu jako sanitariusza, który rozpoznał zwłoki swojego kuzyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 465/46, w którym stwierdził, iż: **Abram Jakub NAJBERG – s. Rubina i Rajzli Frymety z domu Najberg, urodzony w dniu 24 sierpnia 1886r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10583-10589) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 464/46 dot. stwierdzenia zgonu Sandla vel Szajndla NAJBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 października 1946r Abrama icka Gutherca - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Sandla vel Szajndla NAJBERG , stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym w dniu 02 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta, a jej zwłoki przewiezione do szpitala. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 28 października 1946r - zatrudnionego w szpitalu żydowskim w Sosnowcu jako sanitariusza, który w dniu 02 sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 464/46, w którym stwierdził, iż: **Sandla vel Szajndla NAJBERG zd. Fogel – c. Majera i Sury zd. Lancberg, urodzona w dniu 15 czerwca 1883r w Wodzisławiu koło Miechowa, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11286-11293) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 595/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakub NAKIELSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 listopada 1946r pełnomocnika Sury Natli Horensztajn – ciostki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub NAKIELSKI stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 03 sierpnia 1943r w czasie ostatecznej akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Moszka Fogiel

przesłuchanego przed sądem w dniu 16 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 595/46, w którym stwierdził, iż: **Jakub NAKIELSKI – s. Icyka i Chaji Itli z Horensztajnow, urodzony w dniu 22 stycznia 1936r w Strzemieszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11040-11046) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 540/46 dot. stwierdzenia zgonu Neufeld HENOCHE.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Neufelda HENOCHE – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Neufeld HENOCHE został zastrzelony przez Niemców w sierpniu 1943r w Sosnowcu, podczas przeprowadzonej akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Arona Cebularza przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 540/46, w którym stwierdził iż **Neufeld HENOCHE – s. Izraela i Tauby – Itty z Witelsonów małż. Neufeld, urodzony w dniu 20 sierpnia 1880 r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11104-11109) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 541/46 dot. stwierdzenia zgonu Neufeld Icyk MAJER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Jakuba Neufelda – bratanka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Neufeld Icyk MAJER, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym w sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Arona Cebularza - przesłuchanego przed sądem w sprawie Zg 542/46. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 541/46, w którym stwierdził, iż: **Neufeld Icyk MAJER – s. Izraela i Tauby – Ity z Witelsonów małż. Neufeld, urodzony w dniu 04 lipca 1881r w Modrzejowie gm. Zagórze, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11110-11118) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 542/46 dot. stwierdzenia zgonu Lewek NEUFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Jakuba Neufelda – bratanka zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Lewek NEUFELD, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w

Sosnowcu, gdzie wraz z innymi członkami rodziny ukrył się w bunkrze. W dniu 03 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, kryjówka została wykryta, a Lewek NEUFELD został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Arona Cebularza - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r, który rozpoznał na ulicy zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 542/46, w którym stwierdził, iż: **Lewek NEUFELD- s. Izraela i Tauby - Ity z Witelsonów małż. Naufeld, urodzony w dniu 22 lipca 1890r w Chrzanowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10262-10268) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 362/46 dot. stwierdzenia zgonu Frajda NUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 sierpnia 1946r Estery Rozenberg – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Frajda NUER w 1943r została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta, w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego, wraz z innymi osobami kryła się w piwnicy, w której została znaleziona i zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami ocalałego świadka Chil Katza przesłuchanego przed sądem w dniu 17 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 362/46, w którym stwierdził, iż: **Frajda NUER – żona Mordki Joska Nuera, c. Majera i Ruchli zd. Brat, urodzona w dniu 25 maja 1890r w Kromolowie pow. Zawiercie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11990-11998) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 288/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla NAJMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 czerwca 1947r pełnomocnika Jakuba Moszka Fiszaufa - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla NAJMAN stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W lipcu 1943rw czasie gdy po kryjomu wraz z Janiną Stach i Tadeuszem Słomskim usiłowała zbiec z getta w kierunku Sielca, po drodze została zatrzymana przez Niemców i podczas legitymowania, wobec braku dokumentu tożsamości rozstrzelana przez dwóch Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Czesławy Stach, przesłuchanej przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. W/wym zeznała, iż po kryjomu wyprowadziła Ruchlę NAJMAN z getta. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 288/47, w którym stwierdził, iż: **Ruchla NAJMAN zd. Korefeld – c. Ajzyka i Sury Rajzli z Korcfeldów, urodzona w dniu 01**

sierpnia 1897r w Żarkach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.

(t. LXI, k-12275-12284) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 454/47 dot. stwierdzenia zgonu Basia NIEDŹWIECKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 września 1947r pełnomocnika Rajzli Gołuchowskiej - krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Basia NIEDŹWIECKA stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 15 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców za niepodporządkowanie się do rozkazu władz niemieckich, udania się wraz z kilkoma Niemcami do bliżej nieokreślonego miejsca. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Basi Grajcar - osadzonej wraz z pokrzywdzoną w getcie - przesłuchanej przed sądem w dniu 31 października 1947r, która zeznała, że widziała zwłoki zastrzelonej, leżące na podwórzu przed wejściem do bunkra. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 454/47, w którym stwierdził, iż: **Basia NIEDŹWIECKA z Rozentalów - c. Moszka Szmula i Chawy z Gołuchowskich małż. Rozental, urodzona w dniu 05 maja 1890r w Jędrzejowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11973-11981) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 279/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawa NIEDŹWIECKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 czerwca 1947r pełnomocnika Rajzli Gołuchowskiej - krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chawa NIEDŹWIECKA stale mieszkająca w Sosnowcu w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszych dniach sierpnia, pomiędzy 01 a 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców za stawianie oporu konwojującym ją Niemcom. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Jakuba Neufelda przesłuchanego przed sądem w dniu 28 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 279/47, w którym stwierdził, iż: **Chawa NIEDŹWIECKA - c. Izraela Hersza i Basi z Rozentalów małż. Niedźwieckich, urodzona w dniu 20 maja 1920r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12285-12295) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 455/47 dot. stwierdzenia zgonu Izrael Hersz NIEDŹWIECKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 września 1947r pełnomocnika Rajzli Gołuchowskiej - krewnej zmarłego, na

podstawie którego ustalono, że Izrael Hersz NIEDŹWIECKI stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. Początkiem maja 1943r w czasie stawiania oporu podczas akcji wysiedleńczej został na miejscu zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda i Basi Grajcer – osadzonej wraz z pokrzywdzonym w getcie - przesłuchanych przed sądem w dniu 31 października 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 455/47, w którym stwierdził, iż: **Izrael Hersz NIEDŹWIECKI - s. Szmula i Rywki z Wajsbergów małż. Niedźwieckich, urodzony w dniu 16 lutego 1879r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 maja 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 13011-13019) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 77/50 dot. stwierdzenia zgonu Abram Berek NUNBERGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 września 1950r Lejzora Nunbergier – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Berek NUNBERGIER w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu i tam w styczniu 1943r zastrzelony przez Niemców, ponieważ nie chciał opuścić mieszkania. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w dniu 14 września 1950r w charakterze świadka Chaskiela Lewit sąsiada w/wym który zeznał, iż pochował zwłoki w/wym w zbiorowej mogile na cmentarzu w Środuli. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 14 września 1950r postanowienie o sygn. Zg 77/50, w którym stwierdził, iż: **Abram Berek NUNBERGIER – s. Majera i Chindy – Liby zd. Wachter, urodzony w dniu 23 czerwca 1909r w Nowej Łące, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 stycznia 1943r w Sosnowcu.**

(t. IX, k- 1755-1761) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 339/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaskiela Berka OPENCHAJMA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1947 r. Manela Openchajma – syna Chaskiela Berka Openchajma, na podstawie którego ustalono, że Chaskiel Berek Openchajm, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu, gdzie natychmiast po przybyciu został skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Marylę Michałowską. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 339/47, w którym stwierdził, iż **Chaskiel Berek OPENCHAJM, syn Izraela i**

Sury z Laskierów małżonków Openchajm, urodzony w dniu 22 stycznia 1881 r. w Będzinie – zmarł w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.

(t. LV, k- 11047-11054) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 630/46 dot. stwierdzenia zgonu Alta OBARZAŃSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1946r Abrama Obarzańskiego - szwagra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Alta OBARZAŃSKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie na początku sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szulima Jungiermana - przesłuchanego przed sądem w dniu 23 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 630/46, w którym stwierdził, iż: **Alta OBARZAŃSKA – c. Abrama i Mirli z domu Hochberg, urodzona w dniu 10 stycznia 1900r w Wiślicy pow. Pińczów, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11055-11061) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 631/46 dot. stwierdzenia zgonu Sura OBARZAŃSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1946r Abrama Obarzańskiego - wujka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Sura OBARZAŃSKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W końcu października 1943r w czasie ostatecznej akcji likwidacji getta, jej kryjówka została ujawniona, a pokrzywdzona na miejscu zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szulima Jungiermana - przesłuchanego przed sądem w dniu 09 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 09 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 631/46, w którym stwierdził, iż: **Sura OBARZAŃSKA – c. Rywena Dawida i Alty z domu Chmielnicka, urodzona w dniu 08 czerwca 1925r w Wiślicy pow. Pińczów, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 października 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10414-10420) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 411/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruwen Dawid OBARZAŃSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 września 1946r Abrama Obarzańskiego – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Ruwen Dawid OBARZAŃSKI został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w obawie przed wywiezieniem ukrył się w bunkrze. W dniu 10 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, Niemcy ujawnili kryjówkę i na miejscu zastrzelili

pokrzywdzonego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego – woźnego w szpitalu żydowskim na Środuli - przesłuchanego przed sądem w dniu 20 września 1946r. W/wym zeznał, iż wśród zwłok przywiezionych do kostnicy szpitalnej rozpoznał zwłoki znanego mu dobrze Ruwen Dawid OBARZAŃSKI. Zwłoki pokrzywdzonego zostały przewiezione samochodem do Oświęcimia, gdzie zostały spalone wraz z innymi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 411/46, w którym stwierdził, iż: **Ruwen Dawid OBARZAŃSKI – s. Lejbusia i Kajli z Izraelowiczów, urodzony w dniu 13 grudnia 1896r w Koszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10407-10413) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 410/46 dot. stwierdzenia zgonu Zelman OBARZAŃSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 września 1946r Abrama Obarzańskiego – stryja zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Zelman OBARZAŃSKI, został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli. , gdzie w obawie przed wywiezieniem ukrył się na Środuli w bunkrze. W dniu 10 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta Niemcy ujawnili kryjówkę i na miejscu zastrzelili pokrzywdzonego. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego – woźnego w szpitalu żydowskim na Środuli - przesłuchanego przed sądem w dniu 20 września 1946r. W/wym zeznał, iż wśród zwłok przywiezionych do kostnicy szpitalnej rozpoznał zwłoki znanego mu dobrze Zelmiana OBARZAŃSKIEGO. Zwłoki pokrzywdzonego zostały przewiezione samochodem do Oświęcimia, gdzie zostały spalone wraz z innymi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 410/46, w którym stwierdził, iż: **Zelman OBARZAŃSKI, s. Mordki i Hany z Lewenbergów, urodzony w dniu 05 września 1868r w Skorczowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu**

(t. XXXIX, k- 7865-7876) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 1/46 dot. stwierdzenia zgonu Zysli z Gutmanów OSTREJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 stycznia 1946r pełnomocnika Fajwla Ostrego – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Zysla z Gutmanów OSTRA, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w 1943r została wywieziona przez Niemców z getta w Sosnowcu do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i od tej pory rodzina nie miała od niej żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia Zysli Ostrej do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków Szlomy Sztajnfelda i Rozie Kozak. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż przez wywiezienie zaginionej do Oświęcimia groziło jej szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od niej wiadomości, wydał

w dniu 14 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 1/46, w którym uznał za zmarłą **Zysłą z Gutmanów OSTRĄ, c. Lejbusia i Chany Doby ze Sztarków małż. Gutman, urodzoną dnia 15 stycznia 1890r w Jędrzejowie woj. Kieleckie, przy czym chwilę jej śmierci ustalił na dzień 09 maja 1946r.**

(t. LIX, k- 11873-11881) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 207/47 dot. stwierdzenia zgonu Josek ORBACH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 kwietnia 1947r Henocha Orbacha – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Josek ORBACH stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym został zastrzelony wraz z grupą Żydów w podeszłym wieku przez Niemców którzy z karabinów maszynowych otworzyli ogień do tej grupy. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Pinkusa Obacha- przesłuchanego przed sądem w dniu 02 maja 1947r. W/wym zeznał, iż był członkiem sekcji tzw. „pogrzebowej”, zajmującej się zbieraniem i grzebaniem zmarłych. W dniu 04 sierpnia 1943r wśród zmarłych rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 02 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 207/47, w którym stwierdził, iż: **Josek ORBACH – s. Moszka i Fajgli zd. Gutman, urodzony w dniu 04 lutego 1884r Gidlach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12818-12830) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 467/48 dot. stwierdzenia zgonu Izrael OLSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 listopada 1948r pełnomocnika Borucha Ber – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael OLSZTAJN, z zawodu kupiec, w czasie okupacji na stałe zamieszkały w Sosnowcu , został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 02 sierpnia 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chanę Olsztajn, która została przesłuchana przed sądem w dniu 19 stycznia 1949r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 19 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 467/48, w którym stwierdził, iż: **Izrael OLSZTAJN – s. Icyka Majera i Mali z Englardów, urodzony w 1905 r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12920-12933) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 60/49 dot. stwierdzenia zgonu Jachweta z Estrajcherów OLSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 marca 1949r pełnomocnika Borucha Ber – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jachweta z Estrajcherów OLSZTAJN, w czasie okupacji na stałe zamieszkała w Sosnowcu , została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 01 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chanę Olsztajn, która została przesłuchana przed sądem w dniu 22 kwietnia 1949r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 12 maja 1949r postanowienie o sygn. Zg 60/49, w którym stwierdził, iż: **Jachweta z Estrajcherów OLSZTAJN – c. Symcha – Binema i Estery Lai z Erstów małżonków Estreicher, urodzona w dniu 28 lutego 1905 r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXIX, k-5791-5801) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 4/47 dot. stwierdzenia zgonu Mirli OPLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Icka Oplera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mirła Opler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wysiedlona z getta na Kamionce do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu, podczas selekcji została odtransportowana autem do komory gazowej, gdzie została stracona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Manię Opler. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 4/47, w którym stwierdził, iż **Mirła OPLER – c. Joela i Nysli zd. Kugiel fres, urodzona 22 listopada 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 415/1947.

(t. XXIX, k-5802-5810) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 5/47 dot. stwierdzenia zgonu Joska Lewka OPLERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Icka Oplera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Josek Lewer Opler, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wysiedlony z getta na Kamionce do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu, podczas selekcji został skierowany do komory gazowej, gdzie został stracony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Manię Opler. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 5/47, w którym stwierdził, iż **Josek Lewek OPLER – c. Joela i Nysli zd. Kugiel fres, urodzony 20 października 1889r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł**

05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 416/1947.

(t. XXXIX, k- 7749-7779) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 383/47 dot. stwierdzenia zgonu Alter Isucher PAŃSKI; Laja z Pańskich LASMANOWA, Chaja z Pańskich HAJMANOWA, Rachla PAŃSKA, Elja NACHEMJA, Mariem PAŃSKA, Blima PAŃSKI, Chana PAŃSKA, Dawid PAŃSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1947r przez pełnomocnika Arona Pańskiego – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Alter Isucher PAŃSKI; Laja z Pańskich LASMANOWA, Chaja z Pańskich HAJMANOWA, Rachla PAŃSKA, Elja NACHEMJA, Mariem PAŃSKA, Blima PAŃSKI, Chana PAŃSKA, Dawid PAŃSKI - ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali wywiezieni przez Niemców w Będzinie w sierpniu 1943r, podczas akcji wysiedlania ludności żydowskiej z Będzina - do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, skąd nie powrócili. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mariem Pańska, która została przesłuchana przed sądem w dniu 11 sierpnia 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 sierpnia 1949r postanowienie o sygn. Zg 383/47, w którym stwierdził, iż:

- 1. Alter Isucher PAŃSKI, - urodzony 10 września 1892r w Będzinie, s. Daniela i Rywki z domu Frajdman;**
 - 2. Laja z Pańskich LASMANOWA, - urodzona 19 listopada 1897r w Będzinie, c. Daniela i Rywki z domu Frajdman;**
 - 3. Chaja z Pańskich HAJMANOWA, - urodzona 23 kwietnia/06 maja 1902r w Będzinie, c. Daniela i Rywki z domu Frajdman;**
 - 4. Rachla PAŃSKA, - urodzona 30 października 1895r w Będzinie, c. Daniela i Rywki z domu Frajdman;**
 - 5. Elja NACHEMJA, - urodzona 02 maja 1917r w Będzinie, c. Heinricha i Hudesy Tauby z Hejmanów;**
 - 6. Mariem PAŃSKA, - urodzona 02 czerwca 1920r w Będzinie, c. Chila i Hudesy Tauby z Hajman-Kempnerów;**
 - 7. Blima PAŃSKA, - urodzona 10.07.1923r w Będzinie, c. Chila i Hudesy Tauby z Hajman-Kempnerów;**
 - 8. Chana PAŃSKA, - urodzona w grudniu 1925r, c. Chila i Hudesy Tauby z Hajman-Kempnerów;**
 - 9. Dawid PAŃSKI – urodzony 05 listopada 1927r w Będzinie, s. Chila i Hudesy Tauby z Hajman-Kempnerów;**
- zostali uznani za zmarłych w nieustalonym miejscu i datę ich śmierci oznaczono na dzień 31 grudnia 1946r. w Będzinie.**

(t. XXIX, k- 5891-5909) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 245/46 dot. stwierdzenia zgonu Mendla PAŃSKIEGO i Estery PAŃSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 listopada 1946r Mariem Bejli Pańskiej - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mendel Pański i Estera Pańska ostatnio zamieszkali w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu zostali skierowani do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jachete Bursztyn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 245/46, w którym stwierdził, iż **Mendel PAŃSKI – s. Daniela i Rywki zd. Frajdman, urodzony 08 grudnia 1885r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 07 sierpnia 1943r w Oświęcimiu; Estera PAŃSKA – c. Tobiasza i Itli zd. Frajdman, urodzona 24 stycznia 1885r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 07 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach: 201/1947 i 202/1947.

(t. IX, k- 1785-1795) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 345/47 dot. stwierdzenia zgonu Rajzli PARASOL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 października 1947 r. Dawida Majera Parasola, na podstawie którego ustalono, że Rajzla Parasol, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Adelę Jakubowską. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 345/47, w którym stwierdził, iż **Rajzla PARASOL, córka Berka i Cyrli z Markowiczów małżonków Kokotek, urodzona w dniu 5/17 maja 1880 r. w Będzinie – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 146/1948.

(t. IX, k- 1777-1784) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 346/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywy PARASOL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 października 1947 r. Dawida Majera Parasola, na podstawie którego ustalono, że Rywa Parasol, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mirlę Diament-Michałowską. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 346/47, w którym stwierdził, iż **Rywa PARASOL, córka Samuela i Gitli z Turnerów małżonków Parasol, urodzona w dniu 15 grudnia 1888 r. w Będzinie – zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. VII, k- 1621-1627, 2241-2256) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 127/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama PERLMUTERA .

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1946r Marii Perlmutter – córki w/wym. na podstawie którego ustalono, że Abraham PERLMUTER ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Kamionce, gdzie zmarł w czerwcu 1943 r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 127/46, w którym stwierdził, iż **Abram PERLMUTER, syn Froima i Rywki, urodzony w 1878r, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 849/1946.

(t. XV, k- 2958-2969, t. XXXVIII, k- 7594-7606) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 218/47 dot. stwierdzenia zgonu Mojżesz PLESNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947r przez Sara Kajla Gitler – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mojżesz PLESNER ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas likwidacji getta w Będzinie, wraz z wnioskodawcą został wywieziony do obozu w Rychbach (Grossrosen), gdzie w grudniu 1943r został zastrzelony przez Niemców w czasie apelu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Markusa Plesnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 03 września 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 218/47, w którym stwierdził, iż **Mojżesz PLESNER – urodzony 19 listopada 1907r w Będzinie, s. Berka Lewka i Hindy Fajgli z Erlichów - zmarł w dniu 15 grudnia 1943r w Grossrosen.** W toku postępowania ustalono, że w sprawie dot. stwierdzenia zgonu Mojżesza Plesnera toczyło się drugie postępowanie przed Sądem Grodzkim w Będzinie o sygn. Zg 326/47, zainicjowane przez Leona Szwarcbauuma – siostrzeńca Mojżesza Plesnera w dniu 22 września 1947r. Na podstawie tego wniosku ustalono, że Mojżesz Plesner w czasie okupacji został ewakuowany do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Danutę Marczewską. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 326/47, w którym stwierdził, iż **Mojżesz PLESNER – urodzony 06/19 listopada 1907r w Będzinie, s. Berka Lewka i Hindy Fajgli z Erlichów – zmarł w dniu 30 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 48/1948.

(t. XV, k – 2970-2984) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 324/47 dot. stwierdzenia zgonu Mordki PLESNERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane przez Leona Szwarcbauuma – siostrzeńca Mordki Plesnera w dniu 22 września 1947r. Na podstawie tego wniosku ustalono, że Mordka Plesner w czasie okupacji został ewakuowany do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Danutę Marczewską. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 324/47, w którym stwierdził, iż **Mordka PLESNER – urodzony 22 października/04 listopada 1903r w Będzinie, s. Berka Lewka i Hindy Fajgli z Erlichów małżonków Plesner – zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 55/1948.

(t. XV, k – 2985-2997) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 322/47 dot. stwierdzenia zgonu Joska PLESNERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane przez Leona Szwarcbauuma – siostrzeńca Joska Plesnera w dniu 22 września 1947r. Na podstawie tego wniosku ustalono, że Joska Plesner w czasie okupacji został ewakuowany do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Danutę Marczewską. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 322/47, w którym stwierdził, iż **Joska PLESNER – urodzony 15 lipca 1899r w Będzinie, s. Berka Lewka i Hindy Fajgli z Erlichów małżonków Plesner – zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 49/1948.

(t. X, k- 2062-2074, 2942-) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 229/47 dot. stwierdzenia zgonu Hindy Fajgli PLESNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947r przez Sara Kajla Gitler – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Hinda Fajgla PLESNER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942 podczas akcji likwidacji getta została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka hersza Goldblata. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 229/47, w którym stwierdził, iż **Hinda Fajgla PLESNER, córka Jochyma i Ity z Hercygierów małżonków Erlich,**

urodzona w dniu 29 listopada 1869r w Będzinie – zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 56/1948.

(t. XXXVII, k- 7453-7461) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 181/47 dot. stwierdzenia zgonu Szprynca z Libermenszów PLESNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 czerwca 1947r przez pełnomocnika Bajli z Kokotków Kurland – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szprynca z Libermenszów PLESNER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w marcu lub kwietniu 1943r została wywieziona przez Niemców w transporcie podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i tam niezwłocznie skierowana do komory gazowej, gdzie została stracona. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Adele Jakubowską, która została przesłuchana przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 181/47, w którym stwierdził, iż **Szprynca z Libermenszów PLESNER, urodzona 02 sierpnia 1900r w Będzinie, c. Jankła Jakuba Libermensza i Chaji z Kokotków, zmarła w dniu 30 kwietnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. V, k- 982-1002) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 76/47 dot. stwierdzenia zgonu Szyji PRAJSA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 października 1947r Mojżesza Prajs – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szyja Prajs, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, w lecie 1943r wraz z innymi izraelitami, po zlikwidowaniu getta w Czeladzi został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi na podstawie zeznań Józefa Rozena wydał w dniu 23 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 76/47, w którym stwierdził, iż **Szyja PREJS, ur. 31 maja 1875r w Wiślicy, s. Lejbusa i Ity zd. Bek, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, ul. Milowicka 55 – zmarł w Oświęcimiu w dniu 30 czerwca 1943.**

(t. VII, k- 1541-1550) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 90/46 dot. stwierdzenia zgonu Jankła i Chai małż. Przyrowskich.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 lipca 1946r Beli Dziedzicowej – córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jankiel i Chaja PRZYROWSCY ostatnio zamieszkali w Będzinie, w sierpniu 1943 r. podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, zostali również wysiedleni małż. Jankiel i Chaja PRZYROWSCY. Zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu małż. Ze względu na

swój podeszły wiek wysegregowani zostali na śmierć i autami przetransportowani do komór gazowych. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 90/46, w którym stwierdził, iż : **Jankiel Przyrowski syn Jochima i Bajli z Diamentów, urodzony 30 lipca 1861r w Gidlach, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu; Chaia z Diamentów Przyrowska, córka Szmula – Herszlika i Ruchli z domu Strzegowskiej, urodzona w 1868 r. w Księżu Wielkim – zmarła 02 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. XXXVII, k- 7430-7435) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 176/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli PACHTER zd. Eksztajn.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r pełnomocnika Marii Pachter – zam. Dzierżoniów, ul. Radkiewicza 52 – córki Fajgli Pachter w którym ustalono, że Fajgla Pachter zd. Eksztajn – urodzona 05 listopada 1901r we wsi Małobądz gm. Gzichów, c. Berka Eksztajna i Chany Rywki z Kuperbergów, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została przesiedlona do getta na Kamionkę w Będzinie. Tam w czasie likwidacji getta w sierpniu 1943r została zastrzelona przez Niemców. Do wniosku dołączono skrócony odpis aktu urodzenia w/wym nr 300/1901 oraz zawnioskowano do przesłuchania w charakterze świadka Idę Siwek. W dniu 10 lipca 1947 pełnomocnik wnioskodawczyni cofnął wniosek w niniejszej sprawie i wniósł o umorzenie postępowania. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie postanowieniem z dnia 27 sierpnia 1947r umorzył postępowanie.

(t. XXXVI, k- 7308-7316) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 160/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli PÓŁTORAK zd. Przyrowskiej.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 czerwca 1947 r. Kajli Półtorak, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Półtorak zd. Przyrowska, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona w Będzinie w dniu 15 sierpnia 1943r przez Niemców w czasie wysiedlania ludności żydowskiej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Majera Frajbergiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż Fajgla Półtorak zd. Przyrowska w 1943r została wywieziona do getta w Będzinie, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu wraz z innymi Żydami ukryła się w schronie na terenie getta, w którym została znaleziona przez Niemców i rozstrzelona na miejscu. Zwłoki zostały rozpoznane przez świadka Majera Frajberga, który będąc zatrudniony w gminie żydowskiej w Będzinie, podczas załadowywania na wozy zwłok osób zastrzelonych przez Niemców przy częściowej ewakuacji getta w dniu 15 sierpnia 1943r, rozpoznał między innymi zwłoki znanej mu osobiście Fajgli Półtorak zd. Przyrowskiej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 160/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla**

PÓŁTORAK zd. Przyrowska, córka Hersza – Dawida i Laji Małki z Pozmantierów małż. Przyrowskich, urodzona 21 maja 1893r w Będzinie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie. Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 120/1948.

(t. XXXI, k- 6115-6133) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 261/46 dot. stwierdzenia zgonu Icka Majera PRZYROWSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 grudnia 1946 r. Kajli Półtorak, na podstawie którego ustalono, że Icek Majer Przyrowski, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony w Będzinie w sierpniu 1943r przez Niemców, za ukrywanie się w bunkrze na terenie getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Wolfa Nunberga. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 stycznia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 261/47, w którym stwierdził, iż: **Icek Majer PRZYROWSKI – s. Hersza Dawida i Lai Małki zd. Pozmantier, urodzony 26 czerwca 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 14 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 274/1947.

(t. XXXI, k- 6134-6143) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 261/46 dot. stwierdzenia zgonu Herszla Dawida PRZYROWSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 grudnia 1946 r. Kajli Półtorak – wnuczki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Herszl Dawid Przyrowski ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony w Będzinie w sierpniu 1943r przez Niemców w za ukrywanie się w bunkrze na terenie getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Wolfa Nunberga. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 stycznia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 262/47, w którym stwierdził, iż: **Herszel Dawid PRZYROWSKI – s. Jakuba i Kajli zd. Potok, urodzony 01 października 1865r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 14 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 250/1947.

(t. XXVI, k- 5231-5245) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 72/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchli PÓŁTORAK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r Felicji Parasol - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że

Ruchla Półtorak ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 03 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu, podczas selekcji została skierowana do komory gazowej i tam stracona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Salę Kaner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 72/46, w którym stwierdził, iż **Ruchla PÓLTORAK zd. Hampel – córka Naftuli i Chany zd. Nunberg, urodzona 05 października 1880r, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 779/1946.

(t. XXXVI, k- 7295-7307) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 159/47 dot. stwierdzenia zgonu Laji Małki PRZYROWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 czerwca 1947 r. Kajli Półtorak, na podstawie którego ustalono, że Laja Małka PRZYROWSKA ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona w dniu 15 sierpnia 1943r przez Niemców w czasie wysiedlania ludności żydowskiej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Majera Frajbergiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż Laja Małka PRZYROWSKA w obawie przed wywiezieniem do obozu wraz z innymi Żydami, ukryła się w schronie na terenie getta w Będzinie, w którym została znaleziona przez Niemców i rozstrzelona na miejscu. Zwłoki zostały rozpoznane przez świadka Majera Frajberga, który będąc zatrudniony w gminie żydowskiej w Będzinie podczas załadowywania na wozy zwłok osób zastrzelonych przez Niemców przy częściowej ewakuacji getta w dniu 15 sierpnia 1943r rozpoznał między innymi zwłoki znanej mu osobiście Laji Małki Przyrowskiej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 159/47, w którym stwierdził, iż: **Laja Małka PRZYROWSKA, córka Joachima i Elki małż. Pozmantier, urodzona 24 listopada 1869r zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 51/1948.

(t. XII, k- 2306-2321) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 182/46 dot. stwierdzenia zgonu Laii Ruchli PIEKARSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1946r pełnomocnika Zeligą Łatasz – kuzyn zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laia Ruchla PIEKARSKA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina cała rodzina Piekarskich została zabita przez Niemców, poprzez wrzucenie granatu do bunkra, w którym ukrywali się. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez

wnioskodawcę świadka Abrama Szlezyngiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 października 1946r. W/wym zeznał, iż w czasie akcji wysiedleńczej w getcie w Będzinie w drugiej połowie czerwca 1943r wielu Żydów poniosło śmierć. W/wym został zatrudniony do uprzątnięcia zwłok pomordowanych. W kryjówce pod jedną z piwnic na terenie getta ujawnił zwłoki znanej mu dobrze, trzynastoosobowej rodziny Piekarskich w tym Laji Ruchli PIEKARSKIEJ. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 182/46, w którym stwierdził, iż **Laja Ruchla PIEKARSKA córka Icyka i Udli Frymety z Hamplów, urodzona 11 stycznia 1921r w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 878/1946.

(t. XXVII, k- 5484-5494) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 178/46 dot. stwierdzenia zgonu Icka Hersza PIEKARSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zeligą Łatasza - krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Icek Hersz Piekarski ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 178/46, w którym stwierdził, iż **Icek Hersz PIEKARSKI – syn Abrama i Chaji zd. Sztrubl, urodzony 01 maja 1889r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 788/1946.

(t. XXVII, k- 5495-5505) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 177/46 dot. stwierdzenia zgonu Michała Jakuba PIEKARSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zeligą Łatasza - krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Michał Jakub Piekarski ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 177/46, w którym stwierdził, iż **Icek Hersz PIEKARSKI – syn Abrama i Chaji zd. Sztrubl, urodzony 17 marca 1895r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 897/1946.

(t. XXVIII, k-5506-5515) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 176/46 dot. stwierdzenia zgonu Cywii PIELARSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zelig Łatasza - krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Cywia Piekarska ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 176/46, w którym stwierdził, iż **Cywia PIEKARSKA – córka Abrama i Chaji zd. Sztrubl, urodzona 22 marca 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. XXVIII, k-5516-5526) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 175/46 dot. stwierdzenia zgonu Laji PIELARSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zelig Łatasza - krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Laja Piekarska ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 175/46, w którym stwierdził, iż **Laja PIEKARSKA – córka Abrama i Chaji zd. Sztrubl, urodzona 01 maja 1889r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 895/1946.

(t. XXVIII, k-5672-5686) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 174/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaji PIELARSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zelig Łatasza - krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaja Piekarska ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 174/46, w którym stwierdził, iż **Chaja PIEKARSKA – c. Icka i Udli Frymety zd. Hampel, urodzona 10 maja 1926r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 895/1946.

(t. XII, k- 2322-2333) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 183/46 dot. stwierdzenia zgonu Izraela Jozefa PIEKARSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1946r pełnomocnika Zelig Łatasz – kuzyn zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael Jozef PIEKARSKI, ostatnio zamieszkały

w Będzinie, w czerwcu 1943r, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina wraz z całą rodziną Piekarskich został zabity przez Niemców, poprzez wrzucenie granatu do bunkra, w którym ukrywali się. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Abrama Szlezyngiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 października 1946r. W/wym zeznał, iż w czasie akcji wysiedleńczej w getcie w Będzinie w drugiej połowie czerwca 1943r wielu Żydów poniosło śmierć. W/wym został zatrudniony do uprzątnięcia zwłok pomordowanych. W kryjówce pod jedną z piwnic na terenie getta ujawnił zwłoki znanej mu dobrze trzynastoosobowej rodziny Piekarskich w tym Izraela Jozefa PIEKARSKIEGO. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 183/46, w którym stwierdził, iż **Izrael Jozef PIEKARSKI, syn Icyka i Udli Frymety z Hamplów, urodzony w dniu 31 stycznia 1915r, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 879/1946.

(t. XII, k- 2334-2346) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 184/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywki PIEKARSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1946r pełnomocnika Zeligą Łatasz – kuzyna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka PIEKARSKA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina wraz z całą rodziną Piekarskich została zabita przez Niemców, poprzez wrzucenie granatu do bunkra, w którym ukrywali się. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Abrama Szlezyngiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 października 1946r. W/wym zeznał, iż w czasie akcji wysiedleńczej w getcie w Będzinie w drugiej połowie czerwca 1943r wielu Żydów poniosło śmierć. W/wym został zatrudniony do uprzątnięcia zwłok pomordowanych. W kryjówce pod jedną z piwnic na terenie getta ujawnił zwłoki znanej mu dobrze trzynastoosobowej rodziny Piekarskich w tym Rywki Piekarskiej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 184/46, w którym stwierdził, iż **Rywka PIEKARSKA – córka Icyka i Udli Frymety zd. Hampel, urodzona 28 maja 1910r w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 880/1946.

(t. XII, k- 2346-2357) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 185/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaima Isachara PIEKARSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1946r pełnomocnika Zeligą Łatasz – kuzyna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim Isachar PIEKARSKI, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina wraz z całą rodziną Piekarskich został zabity przez Niemców,

poprzez wrzucenie granatu do bunkra, w którym ukrywali się. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Abrama Szlezyngiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 października 1946r. W/wym zeznał, iż w czasie akcji wysiedleńczej w getcie w Będzinie w drugiej połowie czerwca 1943r wielu Żydów poniosło śmierć. W/wym został zatrudniony do uprzątnięcia zwłok pomordowanych. W kryjówce pod jedną z piwnic na terenie getta ujawnił zwłoki znanej mu dobrze trzynastoosobowej rodziny Piekarskich w tym Chaima Isachara PIEKARSKIEGO. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 185/46, w którym stwierdził, iż **Chaim Isachar PIEKARSKI – syn Icyka i Udli Frymety zd. Hampel, urodzony w dniu 26 maja 1923r w Będzinie, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 881/1946.

(t. XII, k- 2358-2370) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 186/46 dot. stwierdzenia zgonu Mordki PIEKARSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 października 1946r pełnomocnika Zelig Łatasz – kuzyna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mordka PIEKARSKI, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina wraz z całą rodziną Piekarskich został zabity przez Niemców, poprzez wrzucenie granatu do bunkra, w którym ukrywali się. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Abrama Szlezyngiera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 23 października 1946r. W/wym zeznał, iż w czasie akcji wysiedleńczej w getcie w Będzinie w drugiej połowie czerwca 1943r wielu Żydów poniosło śmierć. W/wym został zatrudniony do uprzątnięcia zwłok pomordowanych. W kryjówce pod jedną z piwnic na terenie getta ujawnił zwłoki znanej mu dobrze trzynastoosobowej rodziny Piekarskich w tym Mordki PIEKARSKIEGO. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 186/46, w którym stwierdził, iż **Mordka PIEKARSKI – syn Icyka i Udli Frymety zd. Hampel, urodzony w dniu 27 lutego 1918r w Będzinie, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. XXVII, k- 5449-5461) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 181/46 dot. stwierdzenia zgonu Zelig PIEKARSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zelig Łatasza - kuzyn w/wym, na podstawie którego ustalono, że Zelig Piekarski, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 181/46, w którym stwierdził, iż **Zelig PIEKARSKI – syn Icyka i Udli zd. Hampel, urodzony**

06 czerwca 1911r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 874/1946.

(t. LXVIII, k- 13590-13594) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 10/50 dot. stwierdzenia zgonu Icek Lajb PIEKARZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 maja 1950 Macheli Opler – szwagierki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że **Icek Lajb PIEKARZ – vel PIEKARSKI – s. Szmula Piekarza vel Piekarskiego i Hindy z Abelsów, urodzony 01 sierpnia 1914r w Będzinie-** zamieszkały w czasie okupacji w Będzinie - w czasie okupacji został wysiedlony do getta w Będzinie. W dniu 12 sierpnia 1942r wraz z innymi Żydami został spędzony na plac sportowy (boisko) Hakoach w Będzinie i tam zabity. Na powyższe okoliczności został przesłuchany w charakterze świadka Icek Opler w dniu 12 maja 1950r, który zeznał, iż Lajb Piekarz został zastrzelony przez Niemców z broni maszynowej, podczas ucieczki wraz z grupą Żydów, gdy przechodził przez płot. W aktach nie ujawniono postanowienia sądu przedmiocie stwierdzenia zgonu w/wym.

(t. XIX, k- 3723-3736) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 64/48 dot. stwierdzenia zgonu Szmula PIEKARZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1948 r. Macheli Opler – kuzynki Szmula Piekarza, na podstawie którego ustalono, że Szmul Piekarz, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 19 maja 1943 r. podczas likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Kałmę Honigmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 64/48, w którym stwierdził, iż **Szmul PIEKARZ vel PIEKARSKI- syn Chuny i Chany z Braunerów małżonków Piekarz, urodzony 29 stycznia 1900r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 19 maja 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 308/1948.

(t. XIX, k- 3737-3749) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 63/48 dot. stwierdzenia zgonu Hindy PIEKARZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1948 r. Macheli Opler – kuzynki Hindy Piekarz, na podstawie którego ustalono, że Hinda Piekarz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 10 maja 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Kałmę Honigmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 63/48, w którym stwierdził, iż **Hinda PIEKARZ – córka Kiwy i Rywki z Braunerów**

małżonków Ables, urodzona 13 grudnia 1889r w Działoszycach, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 10 maja 1943 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 309/1948.

(t. XL, k- 7967-7974) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 20/46 dot. o uznanie za zmarłej małżonków Chaima Berka i Małki PIEKARSKICH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 marca 1946r pełnomocnika Józefa Piekarskiego i Pejsacha Piekarskiego – synów zmarłych - na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Chaim Berka i Małka PIEKARSCY, ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w czasie okupacji niemieckiej, we wrześniu 1943r podczas ogólnej akcji przesiedleńczej zostali wywiezieni przez Niemców z getta w Sosnowcu Środuli do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i straceni w krematorium. Od tej pory rodzina nie miała od nich żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonej do obozu, zostały potwierdzone zeznaniami świadków Salamona Schonfeld, N. Orbach i Janinę Nabrdalik, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 18 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż przez wywiezienie zaginionych do Oświęcimia groziło im szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od nich wiadomości, wydał w dniu 23 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 20/46, w którym uznał za zmarłych; **Chaim – Berek PIEKARSKI – s. Lejzora i Zeldy małż. Piekarskich, urodzony w 1882r w Brzeźnicy pow. Radomsko; Małka PIEKARSKA – c. Altera i Mindli małż. Feldlaufer, urodzona w 1888r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkałych w Sosnowcu - przyjmując datę ich śmierci na dzień 09 maja 1946r.**

(t. XL, k- 7975-7984) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 21/46 dot. o uznanie za zmarłego Zelig PIEKARSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 marca 1946r pełnomocnika Józefa Piekarskiego i Pejsacha Piekarskiego braci zmarłego - na podstawie którego ustalono, że Zelig PIEKARSKI, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji niemieckiej, we wrześniu 1943r podczas ogólnej akcji przesiedleńczej został wywieziony przez Niemców z getta w Sosnowcu Środuli do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i prawdopodobnie stracony w krematorium. Od tej pory rodzina nie miała od niego żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonego do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków Salamona Schonfeld, N. Orbach i Janinę Nabrdalik, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 18 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż przez wywiezienie zaginionego do Oświęcimia groziło mu szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od niego wiadomości, wydał w dniu 23 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 21/46, w którym uznał za zmarłego; **Zelig PIEKARSKI – s. Chaima Berka i Małki,**

urodzonego w 1916r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkałego w Sosnowcu - przyjmując datę jego śmierci na dzień 09 maja 1946r.

(t. L, k- 9951-9959) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 221/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram Szymon PŁAWNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r pełnomocnika Eliasza Pławner – syna zmarłego na podstawie którego ustalono, że Abram Szymon PŁAWNER, w marcu 1943 wraz z całą rodziną został przesiedlony do getta w Sosnowcu – Środuli, w którym przebywał do końca sierpnia 1943r. W końcu sierpnia 1943r w czasie podjętej próby ucieczki został zastrzelony przez gestapowców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Bogdańskiej przesłuchanej przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 221/46, w którym stwierdził, iż: **Abram Szymon PŁAWNER – s. Joska i Ruchli zd. Szajnweksler, urodzony w dniu 24 grudnia 1884r w Żarkach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 9960-9907) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 223/46 dot. stwierdzenia zgonu Chwula PŁAWNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 czerwca 1946r pełnomocnika Eliasza Pławner – bratanka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że 80- letnia Chwula PŁAWNER, w marcu 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona do getta w Sosnowcu – Środuli. W końcu sierpnia 1943r idąc w końcu kolumny i nie nadążając za jej tempem, została zastrzelona przez gestapowców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Bogdańskiej przesłuchanej przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 223/46, w którym stwierdził, iż: **Chwula PŁAWNER c. Mendla i Dwojry małżonków Söldyn, urodzona w dniu 15 maja 1861r w Inżygłowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVIII, k- 3523-3539) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Katowicach sygn. V Zg 61/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama INGSTERA I Cypojry PŁAWNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 marca 1946r pełnomocnika Artura Ingstera, na podstawie którego ustalono, że Abram Ingster i Cypojra Pławner, ostatnio zamieszkali w Katowicach, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Władysławy Śmietanowej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w

Katowicach uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 marca 1946r postanowienie o sygn. V Zg 61/46, w którym stwierdził, iż: **Cypojra PŁAWNER – córka Abrama i Chaji z Nejgutów małżonków Ingster, urodzona 26 lipca 1914r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu.** Na podstawie powyższych ustaleń Urząd Stanu Cywilnego w Sosnowcu wystawił akt zgonu nr 469/1946. Akta nie zawierały ustaleń sądu poczynionych odnośnie Abrama Ingstera.

(t. LXVI, k- 13300-13307) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 252/46 dot. stwierdzenia zgonu Jacheta POTASZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika dawida Tajtelbaum - brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Jacheta POTASZ - stała mieszkanka Sosnowca została zastrzelona w sierpniu 1943r przez Niemców w czasie akcji likwidacji getta na Środuli w Sosnowcu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 30 lipca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 252/46, w którym stwierdzono, że: **Jacheta POTASZ – c. Lejzora i Rywki z Szwarbaumów małżonków Tajtelbaum, urodzona w dniu 02 stycznia 1910r w Żarkach, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XIX, k- 3750-3755) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 119/48 dot. stwierdzenia zgonu Liliany POTASZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 marca 1948 r. Stefana Żmigroda – kuzyna Lilina Potasz, na podstawie którego ustalono, że Liliana Potasz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Sosnowcu na Środulę, gdzie podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Margot Żmigród. W aktach nie ujawniono postanowienia sądu w przedmiocie złożonego wniosku.

(t. XIX, k- 3755-3772) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 107/48 dot. stwierdzenia zgonu Liliany POTASZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 marca 1948 r. Natana Rechnica – kuzyna Lilina Potasz, na podstawie którego ustalono, że Liliana Potasz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Majera Gliksmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 107/48 w którym, stwierdził, iż: **Liliana POTASZ – córka Rafaela i Złaty z Komeców małżonków Potasz, urodzona 01 marca 1937r w Będzinie, ostatnio**

zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 363/1948.

(t. XXXII, k- 6401-6415) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 23/47 dot. stwierdzenia zgonu Perla z Szychterów POTASZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 stycznia 1947r pełnomocnika Abrama Nachmusza Potasz, na podstawie którego ustalono, że Perla z Szychterów POTASZ ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Moryca Welnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. W/wym zeznał, iż Perla z Szychterów POTASZ została rozstrzelana przez Niemców Będzinie w dniu 01 sierpnia 1943r, podczas likwidacji getta. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 23/47, w którym stwierdził, iż **Perla z Szychterów POTASZ – urodzona w 1896r w Krzepicach pow. Częstochowa, c. Dawida i Estery ze Szwarcbartów – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 242/1947.

(t. LVI, k- 11308-11319) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 610/46 dot. stwierdzenia zgonu małżonków Mojżesz Aron POTOK i Laja z Lenderów POTOKOWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 grudnia 1946r pełnomocnika Margulisy Potok – córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Mojżesz Aron POTOK i Laja z Lenderów POTOKOWA stale mieszkający w Olkuszu, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 02 lub 03 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – wywiezieni transportem kolejowym do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Bezpośrednio po przyjeździe zostali skierowani do krematorium, gdzie zostali zagazowani. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ignacego Reiner, przesłuchanego przed sądem w dniu 09 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 09 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 610/46 w którym, stwierdził, iż: **Mojżesz Aron POTOK - s. Herszla Potoka i Frajdlki zd. Meryn, urodzony w dniu 18 października 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Laja z Lenderów POTOKOWA – c. Joska Lendera i Marguli zd. Erlich, urodzona w dniu 06 czerwca 1901r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXII, k-12502-12511) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 560/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywka vel Regina PANKOWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 grudnia 1947r pełnomocnika Zysli Szpigelman – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka vel Regina PANKOWSKA, stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została postrzelona przez Niemców w głowę, wskutek czego w kilka dni później zmarła w wyniku odniesionych obrażeń. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Blimy Bermiana, przesłuchanego przed sądem w dniu 19 grudnia 1947r, który zeznał, iż wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonej, niemniej jednak rozpoznał jej zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 560/47, w którym stwierdził, iż: **Rywka vel Regina PANKOWSKA zd. Kajner – c. Jakuba i Temel z Finkarów, urodzona w dniu 22 września 1903r w Żarkach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12788-12797) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 457/48 dot. stwierdzenia zgonu Dwojra PERGERYCHT i Necha PERGERYCHT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1948r pełnomocnika Abrama Sztarka – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Dwojra PERGERYCHT i Necha PERGERYCHT, ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, zostali zastrzeleni przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu w sierpniu 1943r. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Krajndłę Rozenblum, która została przesłuchana przed sądem w dniu 06 grudnia 1948r. W/wym zeznała, iż Dwojra PERGERYCHT i jej córka Necha PERGERYCHT w czasie okupacji zostały przesiedlone do getta na Środuli w Sosnowcu. W połowie sierpnia 1943r Dwojra PERGERYCHT i Necha PERGERYCHT wraz z innymi osobami ukryły się w bunkrze. W czasie akcji likwidacji getta, Niemcy znaleźli bunkier, wyciągnęli pokrzywdzonych i zastrzelili na miejscu. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 06 grudnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 457/48, w którym stwierdził, iż: **Dwojra PERGERYCHT zd. Kerner – c. Joska i Rywki z Gilerów, urodzona w 1901r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu oraz Necha PERGERYCHT – c. Jakuba Majera i Dwojry z Kernerów, urodzona w dniu 04 grudnia 1936r w Pilicy - zmarły w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 12987-12998) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 43/50 dot. stwierdzenia zgonu Frymeta PARYZER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 maja 1950r Pinkusa Paryzer – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Frymeta PARYZER w czasie okupacji została przesiedlona wraz z mężem do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców po wyjściu z domu. Wraz z nią zostało zastrzelonych kilkadziesiąt osób. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w dniu 19 maja 1950r w charakterze świadka Pinkusa Zorskiego. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 19 maja 1950r postanowienie o sygn. Zg 43/50, w którym stwierdził, iż: **Frymeta PARYZER zd. Lipnicka – c. Herszla i Gitli z Hipszerów, urodzona w marcu 1900r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 12978-12986) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 42/50 dot. stwierdzenia zgonu Icek Lajb PIEKARZ vel PIEKARSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 maja 1950r pełnomocnika Icyka Opler – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Icek Lajb PIEKARZ vel PIEKARSKI, w czasie okupacji na stałe zamieszkiwał w Sosnowcu. W dniu 12 sierpnia 1942r udał się do swojego ojca zamieszkałego w Będzinie. W tym dniu w Będzinie Niemcy skoncentrowali wszystkich Żydów na boisku sportowym, gdzie przebywali aż do rana. Spędzono tam również pokrzywdzonego. W godzinach wieczornych Icek Lajb PIEKARZ vel PIEKARSKI usiłował wydostać się z boiska. Gdy przeskoczył przez płot, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w dniu 30 maja 1950r w charakterze świadka Machela Opler. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 30 maja 1950r postanowienie o sygn. Zg 42/50, w którym stwierdził, iż: **Icek Lajb PIEKARZ vel PIEKARSKI – s. Szmula i Hindy z Abelesów małżonków Piekarz vel Piekarskich, urodzony w dniu 01 sierpnia 1914r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. LXVI, k- 13166-13171) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I.2 Zg 283/46 dot. stwierdzenia zgonu Abraham Mordka PRZECHADZKI i Mariem PRZECHADZKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r Lejbusia Przechadzkiego - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Abraham Mordka PRZECHADZKI i Mariem PRZECHADZKA ostatnio zamieszkali w Krakowie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji wysiedleńczej Żydów w Sosnowcu, Abraham Mordka Przechadzki zginął zastrzelony przez Niemców w lutym 1943r, zaś Mariem Przechadzka zmarła w Sosnowcu w grudniu 1942r popełniwszy samobójstwo, poprzez zażycie trucizny. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadków Felicję Rosenek i Rosę

Felleman, przesłuchanych przed sądem w dniu 04 czerwca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 04 czerwca 1946r postanowienie o sygn. I 2 Zg 283/46, w którym stwierdzono, że: **Abraham Mordka PRZECHADZKI – s. Lejbusia i Reji z Blugruneltów, lat 48, ostatnio zamieszkały w Krakowie, zmarł w dniu 28 lutego 1943r w Sosnowcu; Mariem PRZECHADZKA – c. Abrahama i Leonii małż. Głajtmanów, lat 47, ostatnio zamieszkała w Krakowie, zmarła w dniu 31 grudnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. XVI, k- 3076-3094) Akta Sądu Grodzkiego w Będzinie o stwierdzenie zgonu sygn. Zg 318/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaskiela PRAWERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 września 1947 r. Frajdli Bajli Prawer – córki Chaskiela Prawera, na podstawie którego ustalono, że Chaskiel Prawer, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu i natychmiast skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Małach. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 318/47, w którym stwierdził, iż **Chaskiel PRAWER – syn Dawida i Blimy z Obrachów małżonków Prawer, urodzony w dniu 09/21 listopada 1879r w Żarkach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XVI, k- 3094-3103) Akta Sądu Grodzkiego w Będzinie o stwierdzenie zgonu sygn. Zg 319/47 dot. stwierdzenia zgonu Szmula PRAWERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 września 1947 r. Frajdli Bajli Prawer, na podstawie którego ustalono, że Szmul Prawer, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu i natychmiast skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Małach. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 318/47, w którym stwierdził, iż **Szmul PRAWER – s. Dawida i Blimy z Orbachów małżonków Prawer, urodzony 27 marca/08 kwietnia 1873r w Żarkach, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.**

(t. XX, k – 3959-3976) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 123/46 dot. stwierdzenia zgonu Marjem Rudy PŁOTEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r Rajzli Płotek – szwagierki w/wym, na podstawie tego wniosku ustalono, że Rajzla Płotek, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 20

sierpnia 1943r jej zwłoki zostały odnalezione w getcie w Będzinie. W/wym została zastrzelona przez Niemców wraz z innymi członkami rodziny. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksman. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 123/46, w którym stwierdził, iż **Marjem Ruda PŁOTEK – córka Izraela Jakuba i Chany Laji z Konarów, urodzona 10 czerwca 1924r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 20 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 841/1946.

(t. XX, k – 3977-3991) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 122/46 dot. stwierdzenia zgonu Izraela Jakuba PŁOTEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r Rajzli Płotek – siostry w/wym, na podstawie tego wniosku ustalono, że Izrael Jakub Płotek, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 20 sierpnia 1943r jego zwłoki zostały odnalezione w getcie w Będzinie. W/wym został zastrzelony przez Niemców wraz z innymi członkami rodziny. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksman. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 122/46, w którym stwierdził, iż **Izrael Jakub PŁOTEK – syn Joska i Fajgli z Lewkowiczów, urodzony 21 grudnia 1891r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 848/1946.

(t. XX, k – 3992-4007) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 121/46 dot. stwierdzenia zgonu Herszla PŁOTEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r Rajzli Płotek – siostry w/wym, na podstawie tego wniosku ustalono, że Herszel Płotek, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 20 sierpnia 1943r jego zwłoki zostały odnalezione w getcie w Będzinie. W/wym został zastrzelony przez Niemców wraz z innymi członkami rodziny. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksman. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 121/46, w którym stwierdził, iż **Herszel PŁOTEK – syn Joska i Fajgli z Lewkowiczów, urodzony 05 listopada 1886r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 20 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 850/1946.

(t. XX, k – 4008-4023) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 120/46 dot. stwierdzenia zgonu Sury Bajli PŁOTEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r Rajzli Płotek – ciotki w/wym, na podstawie tego wniosku ustalono, że Sura Bajła Płotek, ostatnio zamieszkała w Dąbrowie Górniczej, w dniu 20 sierpnia 1943r jej zwłoki zostały odnalezione w getcie w Będzinie. W/wym została zastrzelona przez Niemców wraz z innymi członkami rodziny. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksman. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 120/46, w którym stwierdził, iż **Sura Bajła PŁOTEK – córka Izraela Jakuba i Chany Laji z Konarów, urodzona 19 grudnia 1922r w Dąbrowie Górniczej, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 20 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 838/1946.

(t. XX, k – 4023-4037) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 119/46 dot. stwierdzenia zgonu Itli PŁOTEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r Rajzli Płotek – ciotki w/wym, na podstawie tego wniosku ustalono, że Itla Płotek, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 20 sierpnia 1943r jej zwłoki zostały odnalezione w getcie w Będzinie. W/wym została zastrzelona przez Niemców wraz z innymi członkami rodziny. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksman. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 119/46, w którym stwierdził, iż **Itla PŁOTEK – córka Izraela Jakuba i Chany Laji z Konarów, urodzona 17 lipca 1920r w Zagórz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 20 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 837/1946.

(t. XX, k – 4038-4051) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 118/46 dot. stwierdzenia zgonu Tajbli PŁOTEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r Rajzli Płotek – ciotki w/wym, na podstawie tego wniosku ustalono, że Tajbla Płotek, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 20 sierpnia 1943r jej zwłoki zostały odnalezione w getcie w Będzinie. W/wym została zastrzelona przez Niemców wraz z innymi członkami rodziny. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Icka Waksman. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 118/46, w którym stwierdził, iż **Tajbla PŁOTEK – córka Izraela Jakuba i Chany Laji z Konarów, urodzona 01 lipca 1928r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 20 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 836/1946.

(t. XXVIII, k- 5527-5544) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 155/46 dot. stwierdzenia zgonu Luzera POSMANTIERA vel POZMANTIERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 września 1946r Frymety Pozmantier - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Luzer POSMANTIER vel POZMANTIER, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Symcha Złotowski. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 155/46, w którym stwierdził, iż **Luzer POSMANTIER vel POZMANTIER – s. Dawida i Ruchli Laji zd. Fajgel, urodzony 26 czerwca 1877r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 906/1946.

(t. XXVIII, k- 5545-5562) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 156/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaji POZMANTIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 września 1946r Frymety Pozmantier - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaja POZMANTIER, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Symcha Złotowski. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 156/46, w którym stwierdził, iż **Chaja POZMANTIER – c. Nusyma vel Natana i Rebekei zd. Kawoń, urodzona 14 listopada 1899r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 907/1946.

(t. XXVIII, k- 5610-5625) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 167/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Mordki POZMANTIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1946r Blanki Żmigród - kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Mordka Pozmantier, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Henryka Gelbarda. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 03 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 159/46, w którym stwierdził, iż **Abram Mordka POZMANTIER – s. Mendla i Laji zd. Cudzynowska, urodzony 02 listopada 1911r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 900/1946.

(t. IX, k- 1862-1870) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 290/47 dot. stwierdzenia zgonu Lewka RICHTERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1947 r. Izraela Zygrajcha – kuzyna Lewka Richtera, na podstawie którego ustalono, że Lewek Richter, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 02 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Horowicza. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 290/47, w którym stwierdził, iż **Lewek RICHTER, syn Meszulema i Chai z Erlichmanów małżonków Richter, urodzony w dniu 05 października 1898 r. w Będzinie – zmarł w dniu 02 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 752/1947.

(t. X, k- 2004-2018) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 291/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli RICHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1947 r. Izraela Zygrajcha – kuzyna Fajgli Richter, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Richtera, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 02 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Horowicza. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 291/47, w którym stwierdził, iż **Fajgla RICHTER, córka Meszulema i Chaji z Erlichmanów małżonków Zylbersztajn, urodzona w dniu 26 listopada/09 grudnia 1903r w Będzinie, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. IX, k- 1769-1776) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 344/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli ROZENBLAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 października 1947 r. Dawida Majera Parasola, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Rozenblat, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Mirłę Diament-Michałowską. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 344/47, w którym stwierdził, iż **Fajgla ROZENBLAT, córka Wadji i Chai z Merynów małżonków Parasol, urodzona w dniu 26 lipca 1885 r. w Będzinie – zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. XXXIX, k- 7794-7801) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 387/47 dot. stwierdzenia zgonu Lili ROZENBLUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 listopada 1947r przez pełnomocnika Chaima Szetlanda – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Lili ROZENBLUM - ostatnio zamieszkała w Będzinie, została wywieziona przez Niemców w Będzinie w sierpniu 1943r, podczas ogólnej akcji wysiedlania ludności żydowskiej z Będzina - do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została stracona. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Halinę Lichtensztajn, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 387/47, w którym stwierdził, iż: **Lili ROZENBLUM – urodzona 15 lipca 1930r w Będzinie, c. Eljasza Dawida i Rachli z Openchajmów, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXIX, k- 7780-7793) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 386/47 dot. stwierdzenia zgonu Rachli ROZENBLUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 listopada 1947r przez pełnomocnika Chaima Szetlanda – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rachla ROZENBLUM - ostatnio zamieszkała w Będzinie, została wywieziona przez Niemców w Będzinie w sierpniu 1943r, podczas ogólnej akcji wysiedlania ludności żydowskiej z Będzina - do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została stracona. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Halinę Openchajm, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 386/47, w którym stwierdził, iż: **Rachla ROZENBLUM – urodzona w 1906r w Będzinie, c. Adama Joska i Cypojry z Hellerów, zmarła w dniu 30 września 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXIX, k- 7802 – 7809) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 388/47 dot. stwierdzenia zgonu Zyselki ROZENBLUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 listopada 1947r przez pełnomocnika Chaima ROZENBLUM Szetlanda – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Zyselka ROZENBLUM - ostatnio zamieszkała w Będzinie, została wywieziona przez Niemców w Będzinie w sierpniu 1943r, podczas ogólnej akcji wysiedlania ludności żydowskiej z Będzina - do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została stracona. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Halinę Lichtensztajn, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i

miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 05 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 388/47, w którym stwierdził, iż: **Zyselka ROZENBLUM – urodzona 07 lipca 1929r w Będzinie, c. Eljasza Dawida i Rachli z Openchajmów, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXIII, k- 6520-6531) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 43/47 dot. stwierdzenia zgonu Majlocha i Dyny małżonków ROZE vel ROZENBLUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 lutego 1947r pełnomocnika Fajgli Roze vel Rozenblum - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Majlocha i Dyny małżonków Roze vel Rozenblum - ostatnio zamieszkali w Będzinie, zmarli w sierpniu 1943r w Oświęcimiu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Judyta Bursztyna, który został przesłuchany przed sądem w dniu 12 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Majloch i Dyna małżonków Roze vel Rozenblum przebywali w getcie w Będzinie, skąd w dniu 06 sierpnia 1943r zostali wysiedleni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz na dworcu, po przeprowadzonej segregacji zostali załadowani na auta ciężarowe i przewiezieni do krematorium, gdzie zostali spaleni. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 43/47, w którym stwierdził, iż **Majlich ROZE vel ROZENBLUM – urodzony w dniu 12 maja 1882r w Będzinie, syn Rubina i Chany ze Sztajnborgów małż. Roze vel Rozenblum oraz Dyna ROZE vel ROZENBLUM – urodzona w 1889r w Żarnowcu, córka Izaaka i Rojzy z Rozenów małż. Kerstenberg – zmarli w dniu 06 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach: 348/1947 i 349/1947.

(t. VI, k- 1150-1156) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 412/47 dot. stwierdzenia zgonu Rachli RUBINSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 3 grudnia 1947 r. Hersza Rubinsztajna – syna Rachli Rubinsztajn, na podstawie którego ustalono, że Rachla Rubinsztajn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 stycznia 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 412/47, w którym stwierdził, iż **Rachla RUBINSZTAJN, córka Chaima Mendla i Chawy Rajzli z Kanserów małżonków Kamer, urodzona w 1878 r. w Jędrzejowie – zmarła w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie.**

(t. IX, k- 1796-1804) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 285/47 dot. stwierdzenia zgonu Josifa RYBSZTAJNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 sierpnia 1947 r. Arona Moczka Fiszera – szwagra Josifa Rybsztajna, na podstawie którego ustalono, że Josif Rybsztajn, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 24 czerwca 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szyję Najmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 września 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 285/47, w którym stwierdził, iż **Josif RYBSZTAJN, syn Szlamy i Fajgli Ruchli z Ozińskich małżonków Rybsztajn, urodzony w dniu 13 maja 1910 r. w Gołonogu – zmarł w dniu 24 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 651/1947.

(t. IX, k- 1816-1825) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 352/47 dot. stwierdzenia zgonu Szpryncy RYBSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 października 1947 r. Arona Moczka Fiszera – kuzyna Szpryncy Rybsztajn, na podstawie którego ustalono, że Szprynca Rybsztajn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Cezię Fiszera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 352/47, w którym stwierdził, iż **Szprynca RYBSZTAJN, córka Lejbusia i Liwsi z Brandszleterów małżonków Rybsztajn, urodzona w dniu 01/13 października 1895 r. w Chmielniku – zmarła w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie.**

(t. IX, k- 1826-1834) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 289/47 dot. stwierdzenia zgonu Abrama RYCHTERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1947 r. Izraela Zygrajcha – kuzyna Abrama Rychtera, na podstawie którego ustalono, że Abram Rychter, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 02 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Horowicza. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 289/47, w którym stwierdził, iż **Abram RYCHTER, syn Meszilema i Chai z Erlichmanów małżonków Rychter, urodzony w dniu 01 sierpnia 1894 r. w Będzinie – zmarł w dniu 02 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 753/1947.

(t. XXXIV, k- 6714-6728) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 67/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawa RODAŁ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 marca 1947r Lajba Eliasza Grundmana, na podstawie którego ustalono, że Chawa Rodał - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadków: Arona Maryn i Marię Ryczkowską, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 26 marca 1947r, przy czym jeden z nich stwierdził, że zgon nastąpił na udar serca, drugi zaś że przyczyny zgonu nie wie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 67/47, w którym stwierdził, że **Chawa RODAŁ, urodzona 06 grudnia 1896r w Żarnowcu, c. Mordki Wolfa i Ruchli Laji z Cukiermanów małż. Staszewskich, zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 182/1947.

(t. XXXVI, k- 7132-7148) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 139/47 dot. stwierdzenia zgonu Marii z Priwerów RAJZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 maja 1947 r. pełnomocnika Szlamy Rajza – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Maria z Piwerów Rajz, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została umieszczona w getcie w Będzinie - Kamionce, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Szulima Jungermana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 04 czerwca 1947r, który dodatkowo podał, iż w obawie przed wywiezieniem do obozu Maria z Priwerów Rajz, znana mu z widzenia, będąca już w sędziwym wieku - ukrywała się na terenie getta w schronie. W połowie sierpnia 1943r zwłoki w/wym zostały ujawnione przez świadka w pobliżu schronu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 139/47, w którym stwierdził, iż **Maria z Priwerów RAJZ, c. Lajba i Sury Lai z Hamburgerów, urodzona 16 marca 1881r w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci aktu urodzenia oraz zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 553/1947.

(t. XIII, k- 2478-2491) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 215/46 dot. stwierdzenia zgonu Marjem Gitli z Tańców RAWETOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Chaima Rawet – szwagra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Marjem Gitli z Tańców RAWETOWEJ

ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemów w dniu 22 sierpnia 1942r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina w czasie segregacji. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Abrama Raweta, który został przesłuchany przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 215/46, w którym stwierdził, iż **Marjem Gitla z Tańców RAWET, córka Szmula i Basi z Niwkierów, urodzona 09 kwietnia 1912r w Będzinie, zmarła w dniu 18 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 190/1947.

(t. XIII, k- 2610-2625) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 226/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery ROZDZIAŁ zd. Jura.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1946r pełnomocnika Chaji Rozdział - matki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera ROZDZIAŁ zd. Jura ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Gutę Telner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 01 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, bezpośrednio po przyjeździe, wraz z innymi dziećmi została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 226/46, w którym stwierdził, iż **Estera z domu Jura ROZDZIAŁ, córka Jakuba i Chaji, urodzona 22 czerwca 1878r w Działoszycach, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIII, k- 2627-2637) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 227/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Ici ROZDZIAŁ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1946r pełnomocnika Chaji Rozdział - brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Ici ROZDZIAŁ ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r wraz z siostrą Rywką i matką Esterą został wysiedlony z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Gutę Telner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzony w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 01 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, bezpośrednio po przyjeździe, wraz z innymi Żydami został wysegregowany na śmierć i autem przewieziony do komory gazowej, gdzie został stracony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 227/46, w którym stwierdził, iż **Abram Icia ROZDZIAŁ, syn Szmula**

Hemii i Estery z domu Jura, urodzony 03 stycznia 1907r w Będzinie, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.

(t. XIII, k- 2638-2651) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 228/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywki ROZDZIAŁ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 listopada 1946r pełnomocnika Chaji Rozdział - siostra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka ROZDZIAŁ ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r wraz z rodziną została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Gutę Telner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 01 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, bezpośrednio po przyjeździe, wraz z innymi Żydami została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 228/46, w którym stwierdził, iż **Rywka ROZDZIAŁ, córka Szmula Chemii i Estery z domu Jura, urodzona 14 października 1909r w Działoszycach, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIV, k- 2731-2743) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 236/46 dot. stwierdzenia zgonu Frymety z Ernstów RABINOWICZOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1946r pełnomocnika Józefa Dawida Ernst – bratanka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Frymeta z Ernstów RABINOWICZOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Herszel Kleiner, który został przesłuchany przed sądem w dniu 07 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż wraz z pokrzywdzoną został wywieziony do Oświęcimia. Tam w dniu przyjazdu do Oświęcimia, na dworcu kolejowym pokrzywdzona, bezpośrednio po przyjeździe, została wysegregowana na śmierć i autem przewieziona do krematorium, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 236/46, w którym stwierdził, iż **Frymeta z Ernstów RABINOWICZOWA córka Salomona i Fajgli z Wodzisławskich, urodzona w 1892r w Będzinie, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXVI, k- 13212-13119) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 354/47 dot. stwierdzenia zgonu Abram RYBSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 października 1947r Arona Moszka Fiszela - krewnego zmarłej, na podstawie

którego ustalono, że Abram RYBSZTAJN w czasie okupacji został przesiedlony do getta w Będzinie, gdzie ukrył się w bunkrze. W dniu 22 czerwca 1943r w czasie akcji likwidacji getta, jego kryjówka została odkryta przez Niemców. Gdy na polecenie Niemców nie wyszedł z kryjówki, został zastrzelony. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Chaję Najman, przesłuchaną przed sądem w dniu 06 listopada 1947r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 354/47, w którym stwierdzono, że: **Abram RYBSZTAJN – urodzony w dniu 04 stycznia 1897r w Rogowcu, s. Szlamy Rybsztajna i Fajgli z Ozdańskich, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w Będzinie w dniu 22 czerwca 1943r.**

(t. LXVIII, k- 13546-13552) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 80/49 dot. stwierdzenia zgonu Kałma Szymon RABINOWICZ, Chaim Majer RABINOWICZ, Abram Isachar RABINOWICZ, Józef RABINOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1949r Ireny z Rabinowiczów Rudnickiej - krewnej zmarłych na podstawie którego ustalono, że bracia: Kałma Szymon RABINOWICZ, Chaim Majer RABINOWICZ, Abram Isachar RABINOWICZ, Józef RABINOWICZ - zamieszkali do chwili wybuchu wojny w Będzinie - w czasie okupacji zostali wysiedleni przez Niemców wraz z innymi Żydami do obozu pracy w Pionkach koło Skarżyska, gdzie w dniu 30 lipca 1943r zostali rozstrzelani przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jadwigę Krakowską, przesłuchaną przed sądem w dniu 20 grudnia 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 grudnia 1950r postanowienie o sygn. Zg 80/49 w którym stwierdził, iż:

- 1. Kałma Szymon RABINOWICZ – urodzony 02 czerwca 1911r w Będzinie;**
- 2. Chaim Majer RABINOWICZ – urodzony 01 września 1914r w Będzinie;**
- 3. Abram Isachar RABINOWICZ – urodzony 27 maja 1919r w Będzinie;**
- 4. Józef RABINOWICZ – urodzony 11 lipca 1920r w Będzinie;**
- wszyscy wyżej wymienieni synowie Nusena – Nuchema Rabinowicza i Frymety z domu Ernst – zmarli w dniu 30 lipca 1943r w Pionkach pod Skarżyskiem.

Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 34/49 dot. stwierdzenia zgonu Idel ROZENCWAJG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 kwietnia 1949r pełnomocnika Chana vel Annę Zygrajch - siostrę zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Idel ROZENCWAJG – kupiec, zamieszkiwał w Będzinie. W 1943r wraz z innymi Żydami został wysiedlony do getta na Kamionce, gdzie zmarł na zapalenie ślepej kiszki, wskutek nie udzielenia pomocy. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku

postępowania przez bezpośredniego świadka Brajndłę Herszlikiewicz przesłuchaną przed sądem w dniu 29 kwietnia 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 29 kwietnia 1949r wydał postanowienie o sygn. Zg 34/49, w którym stwierdził, iż: **Idel ROZENCWAJG – urodzony 22 sierpnia 1882r w Brzostówce, syn Wolfa i Sury z domu Rumer, kawaler, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XLIX, k- 9799-9807) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 101/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek vel Maurycy RAJCHER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 kwietnia 1946r pełnomocnika Fredy z Rajcherów Wanderer – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek vel Maurycy RAJCHER, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w dniu 03 sierpnia 1943r został wywieziony przez Niemców z getta w Sosnowcu – Śródula do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i zaraz po przyjeździe do obozu - w wyniku przeprowadzonej selekcji - został wysłany do krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Eleonory Aszerowej, przesłuchanej przed sądem w dniu 03 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 101/46, w którym stwierdził, iż **Moszek vel Maurycy RAJCHER- s. Joska Reichera i Gnedli z Nowytargierów, urodzony w dniu 20 kwietnia 1897r w Sosnowcu, zmarł dniu 31 sierpnia 1943r w Birkenau.**

(t. LI, k- 10282-10287) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 387/46 dot. stwierdzenia zgonu Hendla RAWICKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Gustawy Zynger – krewnej zmarłej na podstawie którego ustalono, że Hendla RAWICKA została zastrzelona przez Niemców w dniu 02 lub 03 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Piunkusa Orbacha – członka komisji pogrzebowej, zatrudnionego przez gminę żydowską do grzebania zwłok - przesłuchanego przed sądem w dniu 25 września 1946r, który rozpoznał zwłoki w/wym. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 387/46 w którym, stwierdził, iż: **Hendla RAWICKA zd. Leslau – c. Jakuba Szmula i Fajgi z Żmigrodów, urodzona w dniu 13 sierpnia 1898r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10288-10294) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 388/46 dot. stwierdzenia zgonu Szlama Cael RAWICKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Gustawy Zynger – krewnej zmarłego na podstawie którego

ustalono, że Szlama Cael RAWICKI został zastrzelony przez Niemców w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Frajbergera przesłuchanego przed sądem w dniu 25 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 388/46, w którym stwierdził, iż: **Szlama Cael RAWICKI – s. Samuela Markusa i Hindy z Geldblumów, urodzony w dniu 11 września 1896r w Kaliszu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10175-10182) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 325/46 dot. stwierdzenia zgonu Chil RECHTMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1946r Jachety Rechtman – żony zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chil RECHTMAN w marcu 1943r został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonego z ranami postrzałowymi zostały odnalezione w sierpniu 1943r przez żonę pokrzywdzonego - Chil Rechtman, pozostałej w getcie po akcji wysiedleńczej i pracującej tam w oddziale roboczym, zajmującym się uprzątnięciem zwłok. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chil Rechtman i bezpośredniego świadka zdarzenia - Fajgli Borensztajn, przesłuchanych przed sądem w dniu 12 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 325/46, w którym stwierdził, iż: **Chil RECHTMAN – s. Pinkusa i Mnichy zd. Abramzon małżonków Rechtman, urodzony w dniu 14 maja 1900r w Lublinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10571-10582) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 460/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywka ROZE.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 października 1946r pełnomocnika Laji Ruchli Sztrubel – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka ROZE, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym w sierpniu 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izaaka Waksman - przesłuchanego przed sądem w dniu 26 października 1946r, który w dniu 01 sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 460/46, w którym stwierdził, iż: **Rywka ROZE – c. Szmai i Estery Zysła ze Sztrubów małżonków Fryszer vel Tryszer, urodzona w dniu 18 grudnia 1887r w**

Niwce, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. XLIX, k- 9792-9798) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 91/46 dot. stwierdzenia zgonu Hendla z Łęczyckich ROZENBLATOWA .

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Abrama Łęczyckiego – brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że na początku sierpnia 1942r Hendla z Łęczyckich ROZENBLATOWA, podczas próby ucieczki z punktu zbornego w Sosnowcu przy ul. Aleje Mireckiego – do którego spędzono wszystkich Żydów celem wysiedlenia – została zastrzelona przez funkcjonariuszy policji niemieckiej. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Honigman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 31 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 15 czerwca 1946r o sygn. Zg 92/46, stwierdził, iż: **Hendla z Łęczyckich ROZENBLATOWA – c. Wolfa i Bajli Idesy z Abramowiczów małżonków Łęczyckich, urodzona w dniu 13 lutego 1895r w Laskach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10421-10428) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 413/46 dot. stwierdzenia zgonu Berek ROZENZAFT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1946r Sury Jachety Szenberg – siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Berek ROZENZAFT wraz z rodziną został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w obawie przed wywiezieniem ukrył się wraz z innymi w bunkrze. W dniu 02 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta został przez Niemców wykryty i po wyprowadzeniu z ukrycia – zastrzelony w obecności wnioskodawczynie. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Haliny Gerstman przesłuchanej przed sądem w dniu 02 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 413/46, w którym, stwierdził, iż: **Berek ROZENZAFT – s. Michała i Szpryncy z Ginsbergów, urodzony w dniu 22 grudnia 1891r w Żarkach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIV, k- 10760-10769) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 493/46 dot. stwierdzenia zgonu Hinda z Krakauerów RUSINEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 października 1946r pełnomocnika Szulima Majera Krakauer - brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Hinda z Krakauerów RUSINEK – żona Wolfa Kiwy Rusinka, stale mieszkająca w Sosnowcu, gdzie posiadała

nieruchomość, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się wraz z innymi osobami, w tym z Andzię Zajdman – w bunkrze. W dniu 01 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, jej kryjówka została ujawniona przez Niemców, a pokrzywdzona na miejscu zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego ocalałego świadka Andzię Zajdman - przesłuchaną przed sądem w dniu 11 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 493/46, w którym stwierdził, iż: **Hinda z Krakauerów RUSINEK – c. Lewka i Liby z Rozenblumów małżonków Krakauer, urodzona w 1885r w Żarkach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10677-10684) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 492/46 dot. stwierdzenia zgonu Wolf Kiwa vel Wulf Kiwa RUSINEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 października 1946r pełnomocnika Szulima Majera Krakauer - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Wolf Kiwa vel Wulf Kiwa RUSINEK stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942r w czasie akcji wysiedlania Żydów, na boisku sportowym przy Alei Mireckiego, został zastrzelony przez Niemców, w czasie usiłowania przedostatnia się z grupy czwartej – przeznaczonej do wysiedlenia, do której został zakwalifikowany – do grupy trzeciej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Ojzera Ostrego - przesłuchanego przed sądem w dniu 11 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 11 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 492/46, w którym stwierdził, iż: **Wolf Kiwa vel Wulf Kiwa RUSINEK- s. Chaima Symchy vel Chaima i Mirli z Michałowiczów małż. Rusinek, urodzony w 1885r w Dąbrowie Górniczej, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10041-10053) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 280/46 dot. stwierdzenia zgonu Laja RUTMAN zd. KLAJNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r pełnomocnika Chaima Kleinberga - kuzyna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laja RUTMAN zd. KLAJNBERG, w marcu 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, rodzina Klajnbergów ukryła się w bunkrze na terenie getta. W sierpniu 1943r kryjówka została odkryta, a Laja RUTMAN zd. KLAJNBERG została wyprowadzona przed dom i zastrzelona. Zwłoki tego samego dnia zostały wywiezione do krematorium w Oświęcimiu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego

świadka Reny Tornheim – członka komisji likwidacyjnej, przesłuchanej przed sądem w dniu 13 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 280/46, w którym stwierdził, iż: **Laja RUTMAN zd. KLAJNBERG – c. Mordki i Rywki małż. Klajnberg, zona Chila Szmula Rutmana, urodzona w dniu 22 grudnia 1900r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11867-11872) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 206/47 dot. stwierdzenia zgonu Berisz ROZENCWAJG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r pełnomocnika Abrama Grinblata – szwagra zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Berisz ROZENCWAJG stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w/wym został zastrzelony przez Niemców podczas akcji wysiedlania Żydów z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Blumenfelda- przesłuchanego przed sądem w dniu 28 kwietnia 1947r. W/wym zeznał, iż w dniu 02 sierpnia 1943r Niemcy otoczyli getto na Środuli w Sosnowcu z zamiarem wywiezienia znajdujących się tam Żydów do obozu koncentracyjnego. W getcie pozostawiono jedynie posiadających stałą pracę, oznaczonych czerwonymi opaskami. Tych Żydów, którzy nie zastosowali się do rozkazu władz i usiłowali się ukryć rozstrzeliwano na miejscu. Wśród rozstrzelanych znalazła się również cała rodzina Rozencwajgów, którzy ukryli się w bunkrze, a którzy zostali tam znaleźni przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 28 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 206/47, w którym stwierdził, iż: **Berisz ROZENCWAJG – s. Moszka i Chaji Blimy z Bergmanów małżonków Rozencwajg, urodzony w dniu 25 czerwca 1900r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11852-11859) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 204/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Blima ROZENCWAJG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r pełnomocnika Abrama Grinblata – siostrzeńca zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chaja Blima ROZENCWAJG stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w/wym została zastrzelona przez Niemców podczas akcji wysiedlania Żydów z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Blumenfelda- przesłuchanego przed sądem w dniu 28 kwietnia 1947r. W/wym zeznał, iż w dniu 02 sierpnia 1943r Niemcy otoczyli getto na Środuli w Sosnowcu z zamiarem wywiezienia znajdujących się tam Żydów do obozu koncentracyjnego. W getcie pozostawiono jedynie posiadających stałą pracę, oznaczonych czerwonymi opaskami. Tych Żydów, którzy nie zastosowali się

do rozkazu władz i usiłowali się ukryć rozstrzeliwano na miejscu. Wśród rozstrzelanych znalazła się również cała rodzina Rozencwajgów, którzy ukryli się w bunkrze, a którzy zostali tam znaleźieni przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 28 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 204/47 w którym, stwierdził, iż: **Chaja Blima ROZENCWAJG – c. Abrama Kuny i Edki Frajdy z Grasnbraftów małżonków Bergman, urodzona w 1886r w Bełżycach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11860-11866) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 205/47 dot. stwierdzenia zgonu Herszel (Gerszel) ROZENCWAJG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r pełnomocnika Abrama Grinblata – szwagra zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Herszel (Gerszel) ROZENCWAJG stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w/wym został zastrzelony przez Niemców podczas akcji wysiedlania Żydów z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Blumenfelda- przesłuchanego przed sądem w dniu 28 kwietnia 1947r. W/wym zeznał, iż w dniu 02 sierpnia 1943r Niemcy otoczyli getto na Środuli w Sosnowcu z zamiarem wywiezienia znajdujących się tam Żydów do obozu koncentracyjnego. W getcie pozostawiono jedynie posiadających stałą pracę, oznaczonych czerwonymi opaskami. Tych Żydów, którzy nie zastosowali się do rozkazu władz i usiłowali się ukryć rozstrzeliwano na miejscu. Wśród rozstrzelanych znalazła się również cała rodzina Rozencwajgów, którzy ukryli się w bunkrze, a którzy zostali tam znaleźieni przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 28 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 205/47 w którym, stwierdził, iż: **Herszel (Gerszel) ROZENCWAJG – s. Moszka i Chaji Blimy z Bergmanów małżonków Rozencwajg, urodzony w dniu 25 marca 1903r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11845-11851) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 203/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywka ROZENCWAJG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r pełnomocnika Abrama Grinblata - szwagra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rywka ROZENCWAJG stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w/wym została zastrzelona przez Niemców, podczas akcji wysiedlania Żydów z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Blumnefelda- przesłuchanego przed sądem w dniu 16 kwietnia 1947r. W/wym zeznał, iż w dniu 02 sierpnia 1943r Niemcy otoczyli getto na Środuli w Sosnowcu z zamiarem wywiezienia znajdujących się tam Żydów do obozu

koncentracyjnego. W getcie pozostawiono jedynie posiadających stałą pracę, oznaczonych czerwonymi opaskami. Tych Żydów, którzy nie zastosowali się do rozkazu władz i usiłowali się ukryć rozstrzeliwano na miejscu. Wśród rozstrzelanych znalazła się również cała rodzina Rozencwajgów, którzy ukryli się w bunkrze, a którzy zostali tam znalezieni przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 28 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 203/47, w którym stwierdził, iż: **Rywka ROZENCWAJG - c. Moszka i Chaji Blimy z Bergmanów małż. Rozencwajg, urodzona w dniu 02 stycznia 1902r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11573-11579) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 51/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera Rywka ze Staszewskich ROZENZAFT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Haliny z Rozensaftów Gerstmanowej - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera Rywka ze Staszewskich ROZENZAFT stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Henryka Szenberg przesłuchanego przed sądem w dniu 31 stycznia 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 51/47, w którym stwierdził, iż: **Estera Rywka ze Staszewskich ROZENZAFT - c. Dawida Mendla i Chany Dyny zd. Werdyger, urodzona w dniu 17 października 1894r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11586-11592) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 56/47 dot. stwierdzenia zgonu Dawid Jankiel RZEZAK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Sary Rzezak - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Dawid Jankiel RZEZAK stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. Tam w dniu 02 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez policję niemiecką. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Estery Rozenberg - osadzonej również w getcie - przesłuchanej przed sądem w dniu 02 lutego 1947r, która rozpoznała znanego jej od 1939r pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 56/47 w którym, stwierdził, iż: **Dawid Jankiel RZEZAK - s. Jojchema i Hindy Machli ze Skopickich małżonków Rzezak, urodzony w dniu 12 lutego 1903r w Działoszycach,**

ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LVIII, k- 11593-11600) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 57/47 dot. stwierdzenia zgonu Rachela RZEZAK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Sary Rzezak – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rachela RZEZAK stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. Tam w dniu 02 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez policję niemiecką. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Estery Rozenberg – osadzonej również w getcie - przesłuchanej przed sądem w dniu 04 lutego 1947r, która rozpoznała pokrzywdzoną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 57/47, w którym stwierdził, iż: **Rachela RZEZAK – c. Szlamy i Sary ze Skopickich małż. Rozenfrucht, urodzona w dniu 10 grudnia 1898r w Działoszycach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13433-13440) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 334/48 dot. stwierdzenia zgonu Bajła RECHNIC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 lipca 1948r Natana Rechnica - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajła RECHNIC stale mieszkająca w Sosnowcu przy ul. Targowej 8, w czasie okupacji jako żydówka została aresztowana przez władze niemieckie i osadzona w getcie w Sosnowcu Środuli. W dniu 03 sierpnia 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów z getta, w czasie ucieczki została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Celiny Śmietana, przesłuchanej przed sądem w dniu 05 sierpnia 1948r, która zeznała, iż widziała w getcie zwłoki pokrzywdzonej, leżące nieopodal domu w którym ukrywała się. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 sierpnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 334/48 w którym, stwierdził, iż: **Bajła RECHNIC – c. Szmula i Temerli ze Żmigrodów małżonków Rechnic, urodzona w dniu 28 września – 10 października 1883r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12734-12741) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 286/48 dot. stwierdzenia zgonu Chana ROZEN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 czerwca 1948r pełnomocnika Józefa Rozen - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chana ROZEN stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, jej kryjówka

została znaleziona, a Chana ROZEN zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Abrama Brandysa, przesłuchanego przed sądem w dniu 16 lipca 1948r, który będąc zatrudniony jako robotnik wywiózł zwłoki pokrzywdzonej na cmentarz żydowski. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 286/48, w którym stwierdził, iż: **Chana ROZEN – c. Judela i Sury z Olewskich małż. Jastrzębskich, urodzona w dniu 20 maja 1902r w Białymstoku, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-13984-13995) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 42/57 dot. stwierdzenia zgonu Izraela RAJCHA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lutego 1957r pełnomocnika Jerzego Pilińskiego – siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael Rajch, w bliżej nieustalonym czasie, wraz ze wszystkimi Żydami zamieszkałymi w Sosnowcu na polecenie władz niemieckich został zgrupowany na boisku przy ul. Mireckiego w Sosnowcu, gdzie wszyscy Żydzi zostali podzieleni na cztery grupy. W pierwszej grupie znalazły się osoby, które zostały zwolnione tego samego dnia wieczorem, w drugiej grupie znalazły się osoby, które zostały odtransportowane do obozu przejściowego przy ul. Skłodowskiej. W trzeciej i czwartej grupie znalazły się osoby przeznaczone do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Z zeznań bezpośredniego świadka Gryny Lejzerowicz wynika, że Izrael Rajch został skierowany do drugiej grupy i umieszczony w obozie przejściowym. W dniu 21.08.1942r około godz. 14.00 w czasie pobierania posiłku na placu obozowym, podszedł do kuchni polowej poza kolejką i za to został zastrzelony przez gestapowca. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Grynę Lejzerowicz, przesłuchaną przed sądem w dniu 15 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 15 marca 1957r postanowienie o sygn. II 2 Ns 42/57 w którym stwierdził, iż **Izrael RAJCH – urodzony 05 grudnia 1883r w Żarnowcu, syn Chila Rajcha i Rywki Rajch zd. Kornberg, robotnik, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 21 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-13972-13983) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 42/57 dot. stwierdzenia zgonu Szandli RAJCH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lutego 1957r pełnomocnika Jerzego Pilińskiego – siostrzeńca męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szandla Rajch, wraz z mężem i wszystkimi Żydami zamieszkałymi w Sosnowcu, na polecenie władz niemieckich została zgrupowana na boisku przy ul. Mireckiego w Sosnowcu, gdzie wszyscy Żydzi zostali podzieleni na cztery grupy. W pierwszej grupie znalazły się osoby, które zostały zwolnione tego samego dnia wieczorem, w drugiej grupie znalazły się osoby, które zostały odtransportowane do obozu przejściowego

przy ul. Skłodowskiej. W trzeciej i czwartej grupie znalazły się osoby przeznaczone do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Z zeznań bezpośredniego świadka Gryny Lejzerowicz wynika, że Szajndla Rajch została skierowana do grupy czwartej. W dniu 12.08.1942r gdy usiłowała przedostać się do grupy pierwszej została zastrzelona przez gestapowca. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Grynę Lejzerowicz, przesłuchaną przed sądem w dniu 15 marca 1957r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 15 marca 1957r postanowienie o sygn. II 2 Ns 41/57, w którym stwierdził, iż **Szandla RAJCH – urodzona 10 czerwca 1887r w Szczekocinach, córka Arona Lejbusia Bermana i Chany Rajzli Berman zd. Mydlarz, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu o godz. 19.00.**

(t. LXVIII, k- 13785-13806) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 402/59 dot. stwierdzenia zgonu Leon RESLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1959r pełnomocnika Elzy Demacon – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Leon RESLER w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W dniu 29 czerwca 1944r wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji bezpośrednio po przybyciu transportu, przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia i tego samego dnia został zgładzony. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Estere Wrocławską, przesłuchaną przed sądem w dniu 21 września 1959r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 27 maja 1960r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 402/59, w którym stwierdził, iż: **Leon RESLER – syn Józefa i Estery Blimy z Ornsteinów, urodzony 18 kwietnia 1903r w Baranowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 29 czerwca 1944r w Oświęcimiu.**

(t. LXX, k-14075-14093) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2Ns 499/57 dot. stwierdzenia zgonu Joska ROZENCWEIG i Pesla ROZENCWEIG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 października 1957r Pauliny Rozencweig - córki zmarłych na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Josek i Pesla ROZENCWEIG – ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w 1943r zostali osadzeni w pierwszej połowie sierpnia 1943r w getcie w Sosnowcu. W czasie likwidacji getta, ukryli się w bunkrze, z którego zostali wyciągnięci przez Niemców i zastrzeleni. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Joska Ajnchorda, przesłuchanego przed sądem w dniu 29 października 1957r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 02 maja 1958r postanowienie o sygn.

II 2Ns 499/57 w którym stwierdził, iż: **Pesla ROZENCWEIG – urodzona 02 sierpnia 1884r w Pinczowie, córka Sury, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Josek ROZENCWEIG – urodzony 11 marca 1881r w Pinczowie, syn Lejbusza Rozencweig, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13235-13241) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I 3 Zg 459/47 dot. stwierdzenia zgonu Kałma ROTTENBERG i Blima ROTTENBERG

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 października 1947r pełnomocnika Ruth z Rottenberów Verbeeten - córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Kałma ROTTENBERG i Blima ROTTENBERG ostatnio zamieszkali w Krakowie przy ul. Bonifraterskiej 5, w czasie rozpoczętej akcji wysiedlania żydów z Krakowa do getta uciekli do Sosnowca, gdzie podczas łapanki zostali złapani i osadzeni wraz z córką Ruth w więzieniu w Sosnowcu. Tam w kwietniu 1943r w więzieniu w Sosnowcu zostali rozstrzelani na podwórzu więziennym na oczach ich dziecka. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w charakterze świadka Ruth z Rottenbergów. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 10 stycznia 1948r postanowienie o sygn. I 3 Zg 459/47, w którym stwierdzono, że: **Kałma ROTTENBERG – s. Josła i Sary z Wolhandlerów małżonków Rottenberg, urodzony w dniu 16 maja 1900r w Żarkach; Blima z Ostrowieckich ROTTENBERG – c. Szmula Zajnwela i Sary z Lublinerów małżonków Ostrowieckich, urodzona w dniu 06 maja 1898r w Proszowicach- zmarli w dniu 30 kwietnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13186-13191) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I.3 Zg 210/46 dot. stwierdzenia zgonu Zysel vel Zygmunt ROZNER i Cecylia z Kimmelmannów ROZNEROWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 marca 1946r Gitli Langer - krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Zysel vel Zygmunt ROZNER i Cecylia z Kimmelmannów ROZNEROWA ostatnio zamieszkali w Krakowie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji wysiedleńczej Żydów zostali zastrzeleni przez Niemców w październiku i grudniu 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Józefa Dawidowicza, przesłuchanego przed sądem w dniu 11 marca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 12 marca 1946r postanowienie o sygn. I 3 Zg 210/46, w którym stwierdzono, że: **Zysel vel Zygmunt ROZNER – s. Mojżesza i Sary, lat 55, zmarł w Sosnowcu w dniu 31 października 1943r; Cecylia z Kimmelmannów ROZNEROWA – c. Dawida i Sary Kimmelmannów, lat 53, zmarła w Sosnowcu w dniu 31 grudnia 1943r.**

(t. X, k- 2046-2061) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 278/47 dot. stwierdzenia zgonu Chawy Marii ROTTENSZTEJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 sierpnia 1947r Abrahama Jakuba Rottensztejna – męża Chawy Rottensztejn, na podstawie którego ustalono, że Chawa Rottensztejn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 10 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 278/47, w którym stwierdził, iż **Chawa Maria ROTTENSZTEJN, córka Symchy i Sury z Szyłmanów małżonków Wajnrajch, urodzona 22 marca/03 kwietnia 1898r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 621/1947.

(t. XI, k- 2075-2092) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 222/47 dot. stwierdzenia zgonu Nachy REZNIK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947r Sary Gitler – kuzynki Nachy Reznik, na podstawie którego ustalono, że Nacha Reznik ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942r, podczas likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Hersza Goldblata. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 222/47, w którym stwierdził, iż **Nacha REZNIK – córka Berka i Hindy – Fajgli z Erlichów małżonków Plesner, urodzona w dniu 25 maja 1902r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 54/1948.

(t. XIX, k- 3773-3810) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 103/48 dot. stwierdzenia zgonu Lewka ROTSZTAJNA, Brajndli ROTSZTAJN, Jachety BRAT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 lutego 1948 r. Fajgli Rotsztajn, na podstawie którego ustalono, że Lewek Rotsztajn, Brajndla Rotsztajn i Jacheta Brat, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przeniesieni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942r podczas likwidacji getta, zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Moryca Trzebinera, Chaję Szwarcbbaum, Ajzyka Wajnsztoka i Samuela

Gotliba. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 103/48 w którym, stwierdził, iż:

1. **Lewek ROTSZTAJN – syn Jochyma i Rojzy Małki z Hochcajtów małżonków Rotsztajn, urodzony 07 stycznia 1895r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943 r. w Będzinie;**
2. **Brajndla ROTSZTAJN – córka Jochyma i Rojzy Małki z Hochcajtów małżonków Rotsztajn, urodzona 22 września 1883r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943 r. w Będzinie;**
3. **Jacheta BRAT – córka Jochyma i Rojzy Małki z Hochcajtów małżonków Rotsztajn, urodzona 26 kwietnia 1897r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943 r. w Będzinie.**

W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 409/1948, 410/1948 i 411/1948.

(t. XXVII, k- 5462-5472) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 180/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywki ROTSZTAJNOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 października 1946r Zeligą Łatasza - kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rywka Rotsztajnowa ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 180/46, w którym stwierdził, iż **Rywka ROTSZTAJNOWA zd. Piekarska – córka Abrama i Chaji zd. Sztrubl, urodzona 02 listopada 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 857/1946.

(t. XXI, k- 4232-4254) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 25/49 dot. stwierdzenia zgonu Rykli RAJCENSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 maja 1949r Icka Dawida Rajcensztajna – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rykla Rajcensztajn ostatnio zamieszkała w Czeladzi, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w lipcu 1942r, podczas likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 11 października 1949r postanowienie o sygn. Zg 25/49, w którym stwierdził, iż **Rykla RAJCENSZTAJN z Konów – córka Joana i Małki, urodzona w 1876r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Czeladzi, zmarła w dniu 09 maja 1946 r. miejscowości nieustalonej.**

(t. XXV, k- 5008-5025) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 53/46 dot. stwierdzenia zgonu Chany ROTENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 czerwca 1946r przez Lejzora Rotenberga - wujka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chana Rotenberg ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r w Będzinie została podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta została wysiedlona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zastrzelona bezpośrednio po przybyciu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Michała Studniberga. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 53/46, w którym stwierdził, iż **Chana ROTENBERG z Rotenbergów – córka Abrama i Gitli z Rotenbergów, urodzona 01 stycznia 1922r w Będzinie, zmarła 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 754/1946.

(t. XXV, k- 5026-5038) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 52/46 dot. stwierdzenia zgonu Gitli ROTENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 czerwca 1946r przez Lejzora Rotenberga - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Gitla Rotenberg ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r w Będzinie została podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta została wysiedlona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu przy wstępnej selekcji została skierowana do komory gazowej, a jej ciało spalone w krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Michała Studniberga. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 52/46, w którym stwierdził, iż **Gitla ROTENBERG z Rotenbergów – córka Szlamy i Szndli Lai z Warszawskich, urodzona 05 lutego 1896r w Żarkach, zmarła 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXV, k- 13116-13122) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Cieszynie sygn. Zg 87/46 dot. stwierdzenia zgonu Lotta RIPPNEROWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 sierpnia 1946r Samuela Bettera- brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Lotta RIPPNEROWA ostatnio zamieszkała w Cieszynie, w czasie okupacji została w marcu 1944r została przewieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została umieszczona w bloku ofiar przeznaczonych do uśmiercenia w komorach gazowych. W marcu 1944r została wraz z innymi więźniami załadowana na auto i odwieziona do krematorium. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Olgę Lancerową i Lili Schlesingerową. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Cieszynie wydał w dniu 09 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 87/46, w którym stwierdzono, że: **Lotta z Betterów RIPPNEROWA – urodzona w dniu 30 grudnia 1896r w Zaborzu,**

c. Chiela i Jachetty zd. Schmeidler, ostatnio zamieszkała w Cieszynie, zmarła w dniu 08 marca 1944r w Oświęcimiu.

(t. XXXIV, k- 6867-6877) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 102/47 dot. stwierdzenia zgonu Mordka Hilel SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Szwajcera – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mordka Hilel SZWAJCER, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został w dniu 1 sierpnia 1943r zastrzelony podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki wraz z żoną i jej dwiema siostrami. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, który został przesłuchany przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 102/47, w którym stwierdził, iż **Mordka Hilel SZWAJCER, urodzony 1/13 kwietnia 1880r w Będzinie, c. Wolfa i Ruchli z Putermanów małżonków Szwajcer, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 468/1947.

(t. XXXV, k- 6943-6953) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 109/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Szwajcera – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera SZWAJCER, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w dniu 1 sierpnia 1943r zastrzelona podczas akcji likwidacji getta w Będzinie Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Chaje Rajzle Winer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 109/47, w którym stwierdził, iż **Estera SZWAJCER urodzona 10/22 lutego 1882r w Będzinie, c. Bendyta i Małki z Pozmantierów małżonków Fuks, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.**

(t. XXII, k- 4394-4411) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 13/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 marca 1946r przez Szmula Szwajcera – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera SZWAJCER, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w dniu 01 sierpnia 1943r wywieziona przez Niemców wraz z wszystkimi mieszkańcami Będzina pochodzenia żydowskiego do obozu koncentracyjnego

w Oświęcimiu, gdzie podczas podróży w wagonie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Genię Mołczadską i Fełę Kurc. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 15 kwietnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 13/46, w którym stwierdził, iż **Estera SZWAJCER z Zyngerów – c. Mojżesza i Sary z Rychterów, urodzona 13 stycznia 1874r w Chrzanowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu 329/1946.

(t. XXV, k- 5062-5085) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 55/46 dot. stwierdzenia zgonu Alty Chaji SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 czerwca 1946r przez Wolfa Szwajcera - męża w/wym, na podstawie którego ustalono, że Alta Chaja Szwajcer ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została umieszczona w getcie w Będzinie, gdzie w czerwcu 1943r została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Fajgę Zylberberg i Gienię Lokaj. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 55/46, w którym stwierdził, iż **Alta Chaja SZWAJCER – córka Lajbuna Gelborta i Sary zd. Silbersztajn, urodzona w 1910r, zmarła 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 582/1946.

(t. XXXV, k- 7063-7076) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 132/47 dot. stwierdzenia zgonu Abram Moszek SALOMONOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 maja 1947r przez Szyje Najmana na podstawie którego ustalono, że Abram Moszek SALOMONOWICZ ostatnio zamieszkały w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta Będzina, w dniu 12 sierpnia 1942r został zastrzelony przez Niemców na boisku Sarmacji w Będzinie na tzw. „punkcie”, podczas próby przejścia z grupy mężczyzn przeznaczonej do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, do grupy młodych mężczyzn przeznaczonych do pracy. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Izaaka Zaks, który został przesłuchany przed sądem w dniu 04 czerwca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 132/47, w którym stwierdził, iż **Abram Moszek SALOMONOWICZ, urodzony w dniu 01 kwietnia 1879r w Piotrkowie, s. Dawida Szlamy i Estery Małki z domu Zygmontowicz, zmarła w dniu 12**

sierpnia 1942r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 586/1947.

(t. XXXVII, k- 7475-7486) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 187/47 dot. stwierdzenia zgonu Chana STASZEWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1947r przez Moszka Fiszera - kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chana STASZEWSKA ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie została zastrzelona przez Niemców na tzw. „punkcie”, podczas akcji wysiedleńczej Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Ciesie Fiszer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 10 lipca 1947r. W/wym rozpoznała w stercie zwłok leżących na cmentarzu w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwie, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 187/47, w którym stwierdził, iż **Chana STASZEWSKA urodzona 19 stycznia 1915r w Będzinie, c. Nachemji Staszewskiego i Bajli z Hamplów, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. V, k- 872-883) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 140/47 dot. stwierdzenia zgonu Arona SZAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1947r Fajgi z Szyjowiczów Szwarcowej – siostrzenicy w/wym, na podstawie którego ustalono, że Aron Szajer, ostatnio zamieszkały w Dobieszowicach, gm. Bobrowniki, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r podczas likwidacji getta w Będzinie, zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Izaaka Nowaka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 140/47, w którym stwierdził, iż **Aron SZAJER – urodzony 1/13.09.1876r w Dobieszowicach, syn Lewka i Dwojry z Melcerów– zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. IV, k- 820-832) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 141/47 dot. stwierdzenia zgonu Izraela SZAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1947r Fajgi z Szyjowiczów Szwarcowej – bratanicy Izraela Szajera, na podstawie którego ustalono, że Izrael Szajer ostatnio zamieszkały w Dobieszowicach, gm. Bobrowniki, w sierpniu 1942r podczas likwidacji getta w Będzinie na boisku „Sarmacji” w Będzinie został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Izaaka Nowaka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 141/47, w którym stwierdził, iż **Izrael SZAJER, syn Lewka i Dwojry z Melcerów,**

urodzony 2/14 marca 1882r, ostatnio zamieszkały w Dobieszowicach – zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.

(t. V, k-861-871) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 139/47 dot. stwierdzenia zgonu Szyji SZAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1947r Fajgi z Szyjowiczów Szwarcowej – siostrzenicy w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szyja Szajer, ostatnio zamieszkały w Dobieszowicach, gm. Bobrowiniki, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r podczas likwidacji getta w Będzinie, zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Izaaka Nowaka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 139/47, w którym stwierdził, iż **Szyja SZAJER – urodzony 25.09/7.10.1882r w Dobieszowicach, syn Lewka i Dwojry z Melcerów– zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. XVIII, k- 3638-3651) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 88/48 dot. stwierdzenia zgonu Chany Minki SZAJER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 lutego 1948 r. Frymety Szajer – matki Chany Minki Szajer, na podstawie którego ustalono, że Chana Minka Szajer, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, zaginęła bez śladu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 listopada 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 88/48, w którym stwierdził, iż **Chana Minka SZAJER – córka Izraela Szymona i Frymety z Nirszmanów małżonków Szajer, urodzona 06 listopada 1932r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 31 grudnia 1946 r. w miejscu nieustalonym.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 212/1949.

(t. XXXIX, k- 7843-7854) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 56/48 dot. stwierdzenia zgonu Icyk i Chawa SZENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 stycznia 1948r przez Waclawa Buchwajca – wnuka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Icyk i Chawa SZENBERG ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali w dniu 01 sierpnia 1943r wysiedleni przez Niemców z Będzina do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu na dworcu zostali wysegregowani do grupy Żydów przeznaczonych do komory gazowej i tam straceni. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Zygmunta Baum, który został przesłuchany przed sądem w dniu 11 marca 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 56/48, w którym stwierdził, iż **Icyk SZENBERG – urodzony w 1868r w Warszawie, s. Judki i Itty i Chawa SZENBERG –**

urodzona 29 lipca 1870r w Będzinie, c. Dawida i Marguli z Fiszlów - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.

(t. VII, k- 1605-1612, 2191-2206) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 124/46 dot. stwierdzenia zgonu Rychli z Zylberszaców SZENBERGOWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 sierpnia 1946r Józefa Szenberga – męża w/wym na podstawie którego ustalono, że Rychla z Zylberszaców SZENBERGOWA ostatnio zamieszkała w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina poniosła śmierć z rąk okupanta niemieckiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 124/46, w którym stwierdził, iż że **Rychla z Zylberszaców SZENBERGOWA córka Henocha i Sury z Graubartów, urodzona 20 kwietnia 1899r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 825/1946.

(t. XXX, k- 6080-6097) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 132/46 dot. stwierdzenia zgonu Heny Szenberg i Mirjam SZENBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 sierpnia Józefa Szenberga - ojca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Hena i Mirjam Szenberg, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji zostały wysiedlone podczas akcji wysiedlania żydów z getta do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu zostały skierowane do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Jachetę Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 132/46, w którym stwierdził, iż **Hena SZENBERG – c. Józefa i Rechli zd. Zylberszac, urodzona 14 marca 1926r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu; Miriam SZENBERG – c. Józefa i Rechli zd. Zylberszac, urodzona 09 grudnia 1930r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 826/1946 i 827/1946.

(t. IX, k- 1844-1852) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 259/47 dot. stwierdzenia zgonu Icka Jonasa SZTYBLA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1947 r. Jakoba Sztybla – brata Icka Jonasa Sztybla, na podstawie którego ustalono, że Icek Jonas Sztybel, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 10 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku

postępowania przez świadka Majera Frajbergiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 259/47, w którym stwierdził, iż **Icek Jonas SZTYBEL, syn Herszlika i Cypry Małki z Dreslerów małżonków Sztybel, urodzony w dniu 26 kwietnia 1883 r. w Żarkach – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 716/1947.

(t. VII, k- 1635-1642, t. XII, k- 2271-2289) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 130/46 dot. stwierdzenia zgonu Chany SZUSTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 sierpnia 1946r Sary Feld – ciotki w/wym. na podstawie którego ustalono, że Chana SZUSTER ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie została również wysiedlona Chana Szuster, a zaraz po przybyciu na peron do Oświęcimia, razem ze swymi rodzicami została ona wysegregowana na śmierć i autem odtransportowana do krematorium. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 130/46, w którym stwierdził, iż **Chana SZUSTER, córka Lamela i Baci z Merynów, urodzona 9 lipca 1927r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXX, k- 6064-6079) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 133/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama SZUSTERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 sierpnia Sary Feld - ciotki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Abram Szuster, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został wysiedlony podczas akcji wysiedlania żydów z getta do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu wraz ze swoimi rodzicami został skierowany do komory gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Aleksandra Splewińskiego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 133/46, w którym stwierdził, iż **Abram SZUSTER – s. Lamela i Baci zd. Meryn, urodzony 29 marca 1922r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 845/1946.

(t. XXX, k- 6098-6114) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 131/46 dot. stwierdzenia zgonu Lamela SZUSTER i Baci SZUSTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 sierpnia 1946r Sary Feld – siostry i szwagierki w/wym. na podstawie którego ustalono, że Lamel Szuster i Bacia Szuster ostatnio zamieszkali w Będzinie,

w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta, zostali wysiedleni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu zostali skierowani do komory gazowej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 131/46, w którym stwierdził, iż **Lamel SZUSTER –s. Abrama i Grojnerzy zd. Rudower, urodzony 10 grudnia 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu; Bacia SZUSTER – s. Nuchima i Chawy zd. Hassenberg, urodzony 10 maja 1894r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 15 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 843/1946 i 844/1946.

(t. VII, k- 1533-1540) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 88/46 dot. stwierdzenia zgonu Cyrli SZYJEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r Fajgi Szyjowicz – kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Cyrła SZYJEWICZ ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943 r. podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, została również wysiedlona Cyrła SZYJEWICZ. Zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu przeznaczona została do komory gazowej i autem odtransportowana na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 88/46, w którym stwierdził, iż **Cyrła SZYJEWICZ, córka Joewa i Chai – Rywki z Lencznerów, urodzona 1 lipca 1913r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. VII, k- 1500-1508) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 84/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaima – Szlamy SZYJEWICZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r Fajgi Szyjewicz – kuzynki w/wym. na podstawie którego ustalono, że ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943 r., podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, został również wysiedlony Chaim – Szlama Szyjewicz, który zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu przeznaczony został do komory gazowej i autem odtransportowany na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 84/46, w którym stwierdził, iż **Chaim – Szlama SZYJEWICZ, syn Joewa i Chai - Rywki z Lencznerów, urodzony 24 marca 1910r w Chmielniku, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXII, k- 6433-6441) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 26/47 dot. stwierdzenia zgonu Bajli z Frajmanów SZYJEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1947r Fajgli Szyjewicz – szwagierki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Bajla z Frajmanów SZYJEWICZ - ostatnio zamieszkała w

Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Icka Waksman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. W/wym zeznał, iż Bajła Szyjewicz została zastrzelona przez Niemców w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie na boisku „Sarmacja” w momencie, gdy usiłowała zbiec z punktu zbornego Żydów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 26/47, w którym stwierdził, iż **Bajła z Frajmanów SZYJEWICZ – urodzona w dniu 28 lutego 1904r w Porąbce, córka Abrama i Frymety z Konopińskich – zmarła w dniu 12 sierpnia 1942 r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 229/1947.

(t. XXXII, k- 6442-6451) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 27/47 dot. stwierdzenia zgonu Arii SZYJEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1947r Fajgli Szyjewicz – siostry w/wym, na podstawie którego ustalono, że Aria SZYJEWICZ - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Icka Waksman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. Na podstawie jego zeznań ustalono, że Aria Szyjewicz została zastrzelony przez Niemców getcie w Będzinie, dokąd świadek został wezwany wraz z innymi Żydami do uprzątnięcia trupów, wśród których rozpoznał zwłoki Arii Szyjewicza. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 27/47, w którym stwierdził, iż **Aria SZYJEWICZ – urodzony w dniu 26 czerwca 1903r w Bobrownikach, syn Abrama Judki i Rywki z Szajnerów, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 235/1947.

(t. XXXII, k- 6452-6462) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 28/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajwel SZYJEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1947r Fajgli Szyjewicz – ciotki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Fajwel SZYJEWICZ - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Jakuba Bursztyna, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. Na podstawie jego zeznań ustalono, że Fajwel Szyjewicz został zastrzelony przez SS-mana w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie w chwili, gdy grupa Żydów przeznaczona do wywiezienia szła na dworzec. Z grupy tej wyłamał się z szeregu 10 – letni Fajwel Szyjewicz, który został zastrzelony przez Niemca. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki

w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 28/47, w którym stwierdził, iż **Fajwel SZYJEWICZ – urodzony w dniu 30 maja 1933r w Będzinie, syn Arii i Bajli z Frajmanów, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 236/1947.

(t. XXXII, k- 6463-6476) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 33/47 dot. stwierdzenia zgonu Gitla z Jakubowiczów SZWARC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 stycznia 1947r Chany Itli Szwarz, na podstawie którego ustalono, że Gitla z Jakubowiczów SZWARC - ostatnio zamieszkała w Będzinie ul. Koszarowa 17, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Helenę Chaim, która została przesłuchana przed sądem w dniu 21 lutego 1947r. Na podstawie jej zeznań ustalono, że Gitla z Jakubowiczów SZWARC zmarła po pobiciu przez gestapowca w dniu 22 czerwca 1943r, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 21 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 33/47, w którym stwierdził, iż **Gitla z Jakubowiczów SZWARC – urodzona w dniu 13 czerwca 1903r w Noworadomsku, córka Abrama Mordka i Goldy z Najmanów, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 347/1947.

(t. XXXII, k- 6477-6485) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 34/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera SZYCHTEROWA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 stycznia 1947r pełnomocnika Abrama Nachmusa Potasz – wnuczka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera SZYCHTEROWA - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w czerwcu 1943r w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Moryca Welnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 marca 1947r. Na podstawie jego zeznań ustalono, że w/wym widział zwłoki Estery SZYCHTEROWEJ. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 34/47, w którym stwierdził, iż **Estera SZYCHTEROWA – urodzona w 1876r w Wilnie, córka Nachmana Szwarzbauma i Dawida Sychtera, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 427/1947.

(t. IV, k- 806-819) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 142/47 dot. stwierdzenia zgonu Rywki SZYJOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 grudnia 1947r Fajgi z Szyjowiców Szwarcowej - córki Rywki Szyjowicz z Szajerów, na podstawie którego ustalono, że Rywka Szyjowicz, ostatnio zamieszkała w Dobieszowicach, w czerwcu 1943r podczas likwidacji getta na kamionkach w Będzinie została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Izaaka Nowak. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 22 grudnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 142/47 , w którym stwierdził, iż **Rywka SZYJOWICZ, c. Moszka Lajba i Dwojry z Melcerów, ur. 2/14 marca 1882r w Dobieszowicach, ostatnio zamieszkała w Dobieszowicach - zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. VII, k- 1525-1532) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 87/46 dot. stwierdzenia zgonu Tauby SZYJEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 lipca 1946r Fajgi Szyjowicz – kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Tauba SZYJEWICZ ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943 r. podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, została również wysiedlona Tauba SZYJEWICZ. Zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu przeznaczona została do komory gazowej i autem odtransportowana na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 87/46, w którym stwierdził, iż **Tauba SZYJEWICZ, córka Joewa i Chai – Rywki z Lencznerów, urodzona 20 kwietnia 1917r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXVI, k- 7285-7294) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 157/47 dot. stwierdzenia zgonu Majera SALOMONOWICZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 czerwca 1947 r. Szyji Nejmana – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Majer Salomonowicz ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony w dniu 22 czerwca 1943r przez Niemców w czasie wysiedlania ludności żydowskiej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Pinkusa Welnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podał, iż Majer Salomonowicz w obawie przed wywiezieniem do obozu ukrył się w bunkrze, z którego został wywleczonej przez Niemców i zastrzelony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 157/47, w którym stwierdził, iż: **Majer SALOMONOWICZ, syn Abrama – Moszka i Suajndli z domu Moneta, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe

ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 550/1947.

(t. XII, k- 2421-2436) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 210/46 dot. stwierdzenia zgonu Brandli z Kalbów SZAJEROWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 listopada 1946r pełnomocnika Izraeli Kalb - siostry zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Brandla z Kalbów SZAJEROWA, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została umieszczona w getcie w Będzinie Kamionce, a następnie wysiedlona do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Franję Szajer która została przesłuchana przed sądem w dniu 20 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 02 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, w wyniku przeprowadzonej segregacji została umieszczona w aucie i skierowana do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 210/46, w którym stwierdził, iż **Brandla z Kalbów SZAJER, córka Moszka Pereca i Szandli z Gertnerów, urodzona w dniu 25 maja 1902r w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XIII, k- 2566-2580) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 223/46 dot. stwierdzenia zgonu Brajndli SZTERN zd Grynkrout.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1946r Icka Hersz Sztern męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Brajndla SZTERN zd Grynkrout ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została umieszczona w getcie w Będzinie Kamionce, a następnie wysiedlona do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Felę Szwarz, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w dniu przyjazdu do Oświęcimia tj. 02 sierpnia 1943r na dworcu kolejowym w Oświęcimiu, bezpośrednio po przyjeździe, została wysegregowana na śmierć, umieszczona w aucie i skierowana do komory gazowej, gdzie została stracona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 223/46, w którym stwierdził, iż **Brajndla SZTERN zd Grynkrout, córka Jakuba Hersza i Rajzli z Helerów, urodzona 02 listopada 1904r w Będzinie, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 869/1947.

(t. XIII, k- 2652-2668) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 229/46 dot. stwierdzenia zgonu Izraela Mordki SZWAJCERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 listopada 1946r pełnomocnika Rachli Szwajcer - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izrael Mordka SZWAJCER ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 22 czerwca 1943r podczas wysiedlania z getta z Będzina Kamionki został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Samuela Gelbahar, który został przesłuchany przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. W/wym zeznał, iż widział zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 229/46, w którym stwierdził, iż **Izrael Mordka SZWAJCER, syn Chaima i Estery Rajzli ze Srebrnych, urodzony 08 września 1888r w Czeladzi, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. XIV, k- 2859-2874) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 273/46 dot. stwierdzenia zgonu Nuty SZWIMERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1946r pełnomocnika Izaaka Hersza Szwimera – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Nuta SZWIMER, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w czerwcu 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z Będzina. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Manię Arkusz, która została przesłuchana przed sądem w dniu 11 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż widziała w mieszkaniu na Kamionce zwłoki znanego mu pokrzywdzonego stałego mieszkańca Będzina. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 273/46, w którym stwierdził, iż **Nuta SZWIMER syn Moszka Dawida i Pesli ze Szwimerów, urodzony 11 lutego 1886r w Będzinie, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 311/1947.

(t. XV, k- 2886-2902) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 276/46 dot. stwierdzenia zgonu Matli SZWARC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 grudnia 1946r Mojżesza Szwarc – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Matla Szwarc ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu pracy w Parschnitz w Sudetach, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Ruchlę Grynkrout, która przebywała również w tym obozie kilka miesięcy wcześniej, i która została przesłuchana przed sądem w dniu 16 stycznia 1947r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona zmarła w dniu 30 listopada 1943r z wycieńczenia i choroby. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 276/46, w którym stwierdził, iż **Matla SZWARC, córka Symchy i Czarny**

z domu Brumer małż. Zylberger, urodzona 31 lipca 1909r w Książu Wielkim, zmarła w dniu 30 listopada 1943r w obozie pracy w Parschnitz. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 115/1947.

(t. XVII, k- 3407-3430) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 41/48 dot. stwierdzenia zgonu Joska SZWARCA i Hendli SZWARC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 stycznia 1948r Pesli Szwarc – córki Joska Szwarc i Hendli Szwarc, na podstawie którego ustalono, że Josek Szwarc i Hendla Szwarc, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie Josek Szwarc w czerwcu 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta, a Hendla Szwarc została zastrzelona w sierpniu 1943r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Samuela Gotliba. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 stycznia 1948r postanowienie o sygn. Zg 41/48, w którym stwierdził, iż: **Josek SZWARC – syn Moszka Dawida i Chendli z Nebenhausów, urodzony 05 listopada 1897r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 06 czerwca 1943r w Będzinie; Hendla SZWARC – córka Herszlika i Wity z Hertertów, urodzona 06 maja 1887r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 sierpnia 1943r w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o nr: 415/1948 i 416/1948.

(t. XV, k- 2903-2921) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 277/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli Rywki STUDNIBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 grudnia 1946r Joachima Lajba Studniberg – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Rywka STUDNIBERG ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została wysiedlona z getta z Będzina Kamionki do obozu w Oświęcimiu gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Adele Zylberberg, która przebywała również w tym obozie, która została przesłuchana przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona zmarła w dniu 23 stycznia 1944r na tyfus. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 277/46, w którym stwierdził, iż **Fajgla Rywka STUDNIBERG, córka Joska i Zysli z Zilbersztajnow, urodzona 17 kwietnia 1896r w Sławkowie, zmarła w dniu 23 stycznia 1944r w Oświęcimiu.**

(t. XV, k- 2922-2931) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 278/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Szaji SZPIGELMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 grudnia 1946r Chaima Szpigielmana – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Szaja SZPIGELMAN ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r został umieszczony w getcie na Środuli w Sosnowcu, gdzie został zastrzelony przez Niemców w dniu 10 stycznia w czasie próby ucieczki. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Gitmana Szpigielman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 16 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 278/46, w którym stwierdził, iż **Abram Szaja SZPIGELMAN, syn Joska i Zysli z domu Zylbersztajn, urodzony 17 kwietnia 1896r w Sławkowie, zmarł w dniu 10 stycznia 1944r w Sosnowcu.**

(t. XXXVI, k- 7165-7177) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 142/47 dot. stwierdzenia zgonu Pesli ze Szwimerów SZWIMEROWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 maja 1947 r. Izaaka Hersza Szmimera – wnuka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Pesla ze Szwimerów Szwimerowa ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji wraz z innymi osobami narodowości żydowskiej została umieszczona w getcie Kamionka w Będzinie. W sierpniu 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Manię Arkusz, która została przesłuchana przed sądem w dniu 01 lipca 1947r. W/wym dodatkowo podała, iż nie była bezpośrednim świadkiem zastrzelenia w/wym, lecz widziała jej zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 lipca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 142/47, w którym stwierdził, iż: **Pesla ze Szwimerów SZWIMEROWA, córka Mordki i Gitli z Błatmanów, urodzona w Będzinie w 1858r, zmarła w dniu 10 sierpnia 1943r w Będzinie.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 552/1947.

(t. XXXVII, k- 7414-7423) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 174/47 dot. stwierdzenia zgonu Bajli STASZEWSKIEJ zd. HAMPEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1947r Moszka Fiszera, zam. w Będzinie przy ul. Modrzejowskiej 58 – kuzyna Bajli Staszewskiej zd. Hampel w którym ustalono, że Bajla Staszewska zd. Hampel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie, zastrzelona przez Niemców na tzw. „punkcie” w Będzinie, podczas selekcji Żydów. Do wniosku dołączono skrócony odpis aktu urodzenia w/wym nr 267/1890 oraz zawnioskowano do przesłuchania w charakterze świadka Cesia Fiszer. Okoliczności śmierci w/wym zostały

potwierdzone w toku postępowania na rozprawie w dniu 10 lipca 1947r przez w/wym świadka, która następnego dnia po selekcji poszukując zwłok swojej siostry zastrzelonej podczas selekcji, wśród zmarłych rozpoznała zwłoki Bajli Staszewskiej zd. Hampel . Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając za wiarygodne zeznania świadka, wydał w dniu 10 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 174/47, w którym stwierdził, że **Bajla STASZEWSKA zd. Hampel, córka Nuchyma Hampla i Zeldy z domu Landau, urodzona 10 sierpnia 1890r w Będzinie, zamieszkała ostatnio w Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie** wskazując, iż fakt śmierci w/wym został niewątpliwie ustalony. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 682/1947.

(t. LXVIII, k- 13669-13673) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 41/49 dot. stwierdzenia zgonu Lejbus SZPIGELMAN i Rachela SZPIGELMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 listopada 1949r pełnomocnika Rywena vel Ryszarda Solnika - krewnego zmarłych na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Lejbus SZPIGELMAN i Rachela SZPIGELMAN, ostatnio zamieszkali w Będzinie, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, przy czym Lejbus Szpigelman w 1941r, zaś jego żona Rachela – w 1942r i tam zgładzeni. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawcę. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 31 marca 1950r wydał postanowienie o sygn. Zg 41/49, w którym uznał za zmarłych; **Lejbus SZPIGELMAN – syn Joachima i Hendli z domu Weksler, urodzony w dniu 24 lipca 1884r w Rzeżusni; Rachela SZPIGELMAN – z domu Szwajcer, córka Moszka Szwajcera i Frajdli z domu Meryn, urodzona 05 listopada 1890r w Będzinie - i datę ich śmierci ustalił na dzień 31 grudnia 1946r.**

(t. LXVIII, k- 13718-13721) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 42/49 dot. stwierdzenia zgonu Grojnety SZUSTER.

Powyższe postępowanie o stwierdzenie zgonu Grojnety Szuster zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 maja 1949r Sary Splewińskiej - krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Grojnety SZUSTER z domu Rudoler, urodzona 04 lipca 1868r w Będzinie, córka Lajzera i Laji z Zaksów - zamieszkiwała w Będzinie przy ul. Czeladzkiej 5. Podczas okupacji wraz z innymi Żydami została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została stracona w drugiej połowie lipca 1943r. W aktach nie ujawniono postanowienia Sądu Grodzkiego w Będzinie w przedmiocie stwierdzenia zgonu Grojnety Szuster bądź uznania za zmarłego. Ze znajdującego się odpisu skróconego aktu zgonu wystawionego przez Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie z dnia 07 maja 1949r wynika, że **Grojnety Szuster zmarła w dniu 15 listopada 1943r w Sosnowcu – Środuli.**

(t. LXVIII, k- 13564-13570) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 2/50 dot. stwierdzenia zgonu Rywka SZWIMER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 stycznia 1950 pełnomocnika Guty Telner - krewnej zmarłej na podstawie którego ustalono, że Rywka Szmimer - zamieszkała do chwili wybuchu wojny w Będzinie - w czasie okupacji została przesiedlona przez Niemców wraz z innymi Żydami do getta w Będzinie. W dniu 01 sierpnia 1942r na boisku Hakoach, podczas akcji wysiedlania Żydów z Będzina oraz selekcji, w czasie której została zakwalifikowana do grupy przeznaczonej do wysiedlenia, kiedy usiłowała przedostać się do innej grupy - została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Frajdlę Telner, przesłuchaną przed sądem w dniu 03 lutego 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lutego 1950r postanowienie o sygn. Zg 2/50, w którym stwierdził, iż: **Rywka SZWIMER – urodzona 29 sierpnia 1877r w Żarkach, córka Lejzora – Joska Śliwki i Chai – Sury z domu Liberman, zmarła w dniu 01 sierpnia 1942r w Będzinie.**

(t. LII, k- 10507-10514) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 435/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery Fajgli SAPER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 października 1946r pełnomocnika Józefa Sopera - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera Fajgla SAPER, stała mieszkanka Sosnowca, w dniu 14 sierpnia 1942r została wywieziona transportem z Sosnowca do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przyjeździe została skierowana do komory gazowej i tam zginęła. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Ignacego Reiner i Henryka Zynger przesłuchanych przed sądem w dniu 09 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 09 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 435/46, w którym stwierdził, iż: **Estera Fajgla SAPER zd. Michnik – c. Zelika i Goldy Biny z Ejchhornów, urodzona w dniu 08 stycznia 1867r w Krakowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Oświęcimiu.**

(t. LVII, k- 11377-11384) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 622/46 dot. stwierdzenia zgonu Laja Dobra SAPER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1946r pełnomocnika Józefa Sopera – szwagra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laja Dobra SAPER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 01 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufel, przesłuchanego przed sądem w dniu 18 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzątnięciu osób zastrzelonych, wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonej. Po

przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 622/46, w którym stwierdził, iż: **Laja Dobra SAPER zd. Leslau – c. Szmula Jakuba i Sury zd. Żmigród, urodzona w 1880r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11370-11376) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 621/46 dot. stwierdzenia zgonu Herszlik vel Henryk SAPERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1946r pełnomocnika Józefa Sopera – brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Herszlik vel Henryk SAPERA stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 01 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufel, przesłuchanego przed sądem w dniu 18 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzątnięciu osób zastrzelonych wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 621/46, w którym stwierdził, iż: **Herszlik vel Henryk SAPERA – s. Chaima Granka I Milki zd. Meriów, urodzony w dniu 17 lipca 1879r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 9987-9994) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 233/46 dot. stwierdzenia zgonu Mariem z Frajmanów SENDROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 czerwca 1946r Zofii Sendrowicz – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Mariem z Frajmanów SENDROWICZ w 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona z kamienicy w której zamieszkiwała w Sosnowcu przy ul. Ostrogórskiej 18 do getta w Sosnowcu – Środuli. W sierpniu 1943r podczas ogólnego wysiedlania żydów, Mariem Sendrowicz wraz z nieletnimi dziećmi została wywieziona do Oświęcimia, gdzie od razu po przybyciu transportu wraz z dziećmi została podczas selekcji przydzielona do grupy przeznaczonej do spalenia w krematorium, gdzie poniosła śmierć. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Frymety Wajnberg, przesłuchanej przed sądem w dniu 06 lutego 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 07 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 233/46, w którym stwierdził, iż: **Mariem z Frajmanów SENDROWICZ – c. Lejbusia i Basi z Ozrazowskich małżonków Frajman, urodzona w 1894r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 grudnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XLIX, k- 9893-9900) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 195/46 dot. stwierdzenia zgonu Aron SIELCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 czerwca 1946r pełnomocnika Mordki Sielcera – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Aron SIELCER ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji tj. w marcu 1943r wraz z rodziną został przesiedlony z getta w Sosnowcu Modrzejowie do getta w Środuli w Sosnowcu. Z nieustalonych powodów w czerwcu 1943r w/wym został aresztowany przez Niemców. Około 20 czerwca 1943r gestapo powiadomiło Komitet Żydowski o śmierci Arona Sielcera. Po wydaniu zwłok w dniu 23 czerwca 1943r Aron Sielcer został pochowany na cmentarzu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jadzi Kirszenblat, przesłuchanej przed sądem w dniu 03 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 195/46, w którym stwierdził, iż: **Aron SIELCER – s. Szmula i Rejli - Chany z Habermanów, urodzony w 1885r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11070-11076) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 634/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim STRÓŻ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 grudnia 1946r pełnomocnika Samuela Pergericht - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim STRÓŻ, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został umieszczony w getcie w Sosnowcu. W/wym został zastrzelony w dniu 19 maja 1943r podczas ucieczki z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Joska Zajdlera - przesłuchanego przed sądem w dniu 19 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 29 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 634/46 w którym, stwierdził, iż: **Chaim STRÓŻ – s. Eliasza i Bruchy małżonków Stróż, urodzony w dniu 03 maja 1896r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 19 maja 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11187-11194) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 562/46 dot. stwierdzenia zgonu Szprynca STRÓŻ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 listopada 1946r pełnomocnika Samuela Pergerycht – brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szprynca STRÓŻ, stale mieszkająca w Sosnowcu, przy ul. Kuźnica 14, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie znalazła schronienie w domu należącym do n/n chrześcijan, położonym nieopodal kopalni Renard w Sosnowcu przy ul. Krakowskiej. W lutym 1944r w/wym została schwytana i zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jana Nawarskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 30

listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 562/46, w którym stwierdził, iż: **Szprynca STRÓŻ zd. Pergerycht – c. Moszka Hersza i Hendli Małki małż. Pergerycht, urodzona w dniu 04 września 1888r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 grudnia 1944r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10152a-10153) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 311/46 dot. stwierdzenia zgonu Bajla Mindla SUSZEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 lipca 1946r pełnomocnika Moszka Jehudy Suszek - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajla Mindla SUSZEK, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w czasie likwidacji getta w dniu 02 lub 03 sierpnia 1943r, została zastrzelona przez n/n gestapowca za stawianie oporu przy wchodzeniu do wagonu na rampie kolejowej koło Środuli. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ali Majtek, przesłuchanej przed sądem w dniu 23 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 311/46, w którym stwierdził, iż: **Bajla Mindla SUSZEK – c. Litmana – Dawida Gałazki i jego małżonki Rywki –Ruchli zd. Fridman, urodzona w sierpniu 1897r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10609-10615) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 469/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim Josek SZACHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 października 1946r Moszka Szenkier - szwagra zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim Josek SZACHTER, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym na początku sierpnia 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 28 października 1946r, który w dniu 03 lub 04 sierpnia 1943r uprzętając zwłoki zabitych z getta rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 469/46, w którym, stwierdził, iż: **Chaim Josek SZACHTER- s. Lyzora i Sury Fajgli z domu Solarz, urodzony w dniu 03 września 1907r w Bodzentynie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10616-10622) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 470/46 dot. stwierdzenia zgonu Rachela SZACHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 października 1946r Moszka Szenkier - brata zmarłej, na podstawie którego

ustalono, że Rachela SZACHTER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym na początku września 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 28 października 1946r, który uprzatając zwłoki zabitych z getta rozpoznał zwłoki znanej mu Racheli SZACHTER. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 470/46, w którym stwierdził, iż: **Rachela SZACHTER – c. Arona Bera i Chany Sydli z domu Recht małżonków Szenkier, urodzona w dniu 06 stycznia 1906r w Jędrzejowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9760-9768) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 88/46 dot. stwierdzenia zgonu Chany SZAJER i Majera SZAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Altera Mordki Szajera– męża Chany Szajer, na podstawie którego ustalono, że w czasie okupacji rodzina Szajerów została przesiedlona do getta w Sosnowcu Środuli. W dniach 01 do 03 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Jej syn Majer Szajer w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukrył się w jednym z bunkrów na terenie getta, w którym został znaleziony przez Niemców i zastrzelony w dniu 15 sierpnia 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadków Zelmana Weinsztok i Ruchli Weinsztok, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 24 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 25 maja 1946r o sygn. Zg 88/46, stwierdził, iż: **Chana SZAJER – c. Majera i Fajgli z Pachterów małż. Szajer, urodzona w dniu 03 kwietnia 1910r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Majer SZAJER – s. Altera Mordki i Chany z Szajerów małżonków Szajer, urodzony w dniu 10 czerwca 1939r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 07 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9669-9775) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 89/46 dot. stwierdzenia zgonu Szlamy Szmula SZAJERA I Dawida Lejba SZAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Altera Mordki Szajera– szwagra i brata stryjecznego Szlamy Szmula Szajera, na podstawie którego ustalono, że w czasie okupacji rodzina Szajerów została przesiedlona do getta w Sosnowcu Środuli. W końcu lipca 1943r w czasie akcji likwidacji getta Szlama Szamul Szajer wraz z bratem Dawidem zostali aresztowani przez Niemców pod zarzutem uprawniania nielegalnego handlu i w dniu 30 lipca 1943r zastrzeleni. Zwłoki

zmarłych zostały wydane i pochowane przez rodzinę na cmentarzu. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Zelmena Weinsztoka, który został przesłuchany przed sądem w dniu 24 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 25 maja 1946r o sygn. Zg 89/46, stwierdził, iż: **Szlama Szmul SZAJER – s. Majera i Fajgli z Pachterów, urodzony w dniu 15/28 grudnia 1908r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Dawid Lejba SZAJER – s. Majera i Fajgli z Pachterów małż. Szajer, urodzony w 1912r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu - zmarli w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10515-10524) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 439/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Ruchla SZAPIRO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 września 1946r pełnomocnika Tamary Szapiro – córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że w 1942r Chaja Ruchla SZAPIRO, stała mieszkanka Sosnowca, została umieszczona w getcie w Sosnowcu Środuli. W sierpniu 1942r w trakcie zarządzanego przez Niemców masowego wysiedlenia Żydów w/wym została zastrzelona w dniu 12 sierpnia 1942r na boisku „Ruchu”, w czasie gdy segregowane przez Niemców grupy chciały się poruszać. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Zygmunta Zorskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 12 listopada 1946r, który widział zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 12 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 439/46, w którym stwierdził, iż: **Chaja Ruchla SZAPIRO – c. Mendla i Sury Krajndli zd. Frydrych małżonków Jasny, urodzona w dniu 26.06.1905r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. XLVIII, k- 9704-9715) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 83/46 dot. o uznanie za zmarłej Ryfka SZARF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 marca 1946r pełnomocnika Chaima Cukiera siostrzeńca zmarłej - na podstawie którego ustalono, że Ryfka SZARF ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w czasie okupacji niemieckiej, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu została wywieziona przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i od tej pory rodzina nie miała od niej żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonej do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków Jakóba Neufelda i Henocha Szenberg, którzy zostali przesłuchani przed sądem w dniu 28 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż przez wywiezienie zaginionej do Oświęcimia groziło jej szczególne niebezpieczeństwo utraty życia oraz wobec braku od niej wiadomości, wydał w dniu 28 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 83/46, w którym uznał za zmarłą; **Ryfka SZARF – c. Lejbusia Federmana i Marjem ze Szpringerów, urodzoną w 1895r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkałą w**

Sosnowcu - przyjmując datę jej śmierci na dzień 09 maja 1946r w Oświęcimiu.

(t. XLIX, k- 9825-9831) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 111/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakub Icyk SZAULEWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 maja 1946r pełnomocnika Porji Jachety Krakowskiej – bratanicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub Icyk SZAULEWICZ, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie został zastrzelony przez Niemców w dniu 02 sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ajzyka Skoczylas przesłuchanego przed sądem w dniu 05 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 21 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 111/46, w którym stwierdził, iż **Jakub Icyk SZAULEWICZ – s. Herszlika i Jachety z Lencznerów, urodzony w dniu 21 września 1879r w Żarnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LV, k- 11077-11083) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 638/46 dot. stwierdzenia zgonu Josek SZLACHCIC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1946r Rozalii Windheim - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Josek SZLACHCIC, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został umieszczony w getcie w Sosnowcu. W/wym w dniu 03 lub 04 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta został śmiertelnie pobity kolbą karabinu przez gestapowca. Obrażenia były tak rozległe i dotkliwe, że skutkowały jego natychmiastową śmiercią. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Maksymiliana Rek - przesłuchanego przed sądem w dniu 09 stycznia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 09 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 638/46, w którym stwierdził, iż: **Josek SZLACHCIC – s. Herszla i Ruchli Laji z domu Ickowicz, urodzony w dniu 29 lipca 1872r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 10015-10022) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 270/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram Wolf SZPIGIELMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 lipca 1946r Jachety Rechtman - siostry zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram Wolf SZPIGIELMAN w marcu 1943 wraz z całą rodziną został przesiedlony do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, po wysiedleniu w sierpniu 1943r ludności ukrywał się przez jakiś czas w podziemiach. Jego siostra – Fajgla Borensztajn pracująca przy likwidacji

getta donosiła w/wym jedzenie. W końcu sierpnia 1943r kryjówka została odkryta, a Abram Wolf Szpiegielman został zastrzelony na oczach siostry. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Fajgli Borensztajn, przesłuchanej przed sądem w dniu 19 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 270/46, w którym stwierdził, iż: **Abram Wolf SZPIGIELMAN – s. Majera i Ruchli zd. Altman, urodzony w dniu 01 lutego 1895r w Sławkowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. L, k- 9995-10005) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 262/46 dot. stwierdzenia zgonu Zysła SZPIGIELMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 lipca 1946r Jachety Rechtman – ciotki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Zysła SZPIGIELMAN w 1943 wraz z całą rodziną została przesiedlona do getta w Sosnowcu – Środuli. W lipcu 1943r podczas ogólnego wysiedlania Żydów, w czasie urządzonej przez Niemców łapanki młodych dziewcząt, przeznaczonych do wywiezienia do Niemiec, została zastrzelona podczas próby ucieczki. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Fajgi Borensztajn, przesłuchanej przed sądem w dniu 12 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 262/46, w którym stwierdził, iż: **Zysła SZPIGIELMAN – c. Abrama Wolfa i Fajgi z Szydłowskich małż. Szpiegielman, urodzona w dniu 07 kwietnia 1918r w Dąbrowie Górniczej, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXV, k- 4941-4958) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 50/46 dot. stwierdzenia zgonu Frajdli Ruchli SZPIGELMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 maja 1946 r. Dawida Bruknera – szwagra zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Frajdla Ruchla Szpiegielman, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943 w czasie akcji likwidacji getta, została wywieziona przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie w krótkim czasie, zmarła na skutek wycieńczenia. Jej ciało zostało spalone w krematorium. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Itę Krakauer. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 26 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 50/46, w którym stwierdził, iż **Frajdla Ruchla SZPIGIELMAN – córka Joska i Zysli ze Zylbersztajnow, urodzona 27 grudnia 1907r w Dąbrowie Górniczej, ostatnio zamieszkała w Będzinie – zmarła w dniu 30 listopada 1943 r. w Będzinie.**

(t. LVI, k- 11146-11152) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 553/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla Chaja SZPIGLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 listopada 1946r Laji Paluch – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla Chaja SZPIGLER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 02 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 22 listopada 1946r, który pracował w szpitalu jako sanitariusz. W/wym w kostnicy szpitala rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 553/46, w który, stwierdził, iż: **Fajgla Chaja SZPIGLER – c. Benjamina Wolfa i Szyfry z Rotmenschów, urodzona w dniu 04 czerwca 1921r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13365-13372) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 244/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakub SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Bernarda Gerstnera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub SZWAJCER ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarł na skutek wycieńczenia w końcu sierpnia 1943r, a zwłoki jego zabrane do krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Gliksmana, przesłuchanego przed sądem w dniu 07 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 07 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 244/46, w którym stwierdził, iż: **Jakub SZWAJCER – s. Mordki i Perli z Gliksmanów małżonków Szwajcer, urodzony 08 maja 1898r w Niwce, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LXVII, k- 13357-13364) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 245/46 dot. stwierdzenia zgonu Rozalja SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Bernarda Gerstnera - brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rozalja SZWAJCER ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w czasie okupacji tj. w marcu 1943r wraz z synem została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie zmarła na atak serca. Zwłoki w/wym zostały pochowane na miejscowym cmentarzu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Reginy Grinbaum, przesłuchanej przed sądem w dniu 07 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 07 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 245/46, w którym stwierdził, iż: **Rozalja SZWAJCER – c. Jakuba i Rywki z Gliksmanów małżonków Gerstner, urodzona 05 lutego 1900r w Niwce, zmarła w dniu 30 listopada 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13351-13356) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 246/46 dot. stwierdzenia zgonu Salomon SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Bernarda Gerstnera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że **Salomon SZWAJCER – s. Jakuba i Rozalii z Gerstnerów małżonków Szwajcer, urodzony w dniu 06 listopada 1922r w Sosnowcu** - w czasie okupacji został wywieziony do Oświęcimia, gdzie zmarł w lutym 1943r. W dniu 07 września 1946r na posiedzeniu wniosek został cofnięty, a postępowanie umorzono.

(t. LVI, k- 11220-11229) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 567/46 dot. stwierdzenia zgonu Bajla SZYFFER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukiermana – bratanka zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajla SZYFFER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się. W pierwszej połowie sierpnia 1943 w/wym została schwytana i zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana - przesłuchanego przed sądem w dniu 02 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 02 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 567/46, w którym stwierdził, iż: **Bajla SZYFFER – c. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów małżonków Cukierman, urodzona w dniu 23 stycznia 1884r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11839-11844) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 188/47 dot. stwierdzenia zgonu Juliusz SAPERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 31 marca 1947r pełnomocnika Leopolda Sopera - brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Juliusz SAPERA stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w/wym został zastrzelony przez Niemców podczas akcji wysiedlania Żydów z getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bronię Herszlikiewicz - przesłuchanej przed sądem w dniu 16 kwietnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 17 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 188/47, w którym stwierdził, iż: **Juliusz SAPERA – s. Granka i Milki z Merców, urodzony w dniu 27 stycznia 1881r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11503) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 29/47 dot. stwierdzenia zgonu Estera SŁOMNICKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Pesli Lis – siostry ciotecznej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera SŁOMNICKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 12 sierpnia 1942r, w czasie zarządzanej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym w Sosnowcu przy Alei Mireckiego, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jegiera, przesłuchanego przed sądem w dniu 24 stycznia 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 29/47, w którym stwierdził, iż: **Estera SŁOMNICKA c. Rubina i Rywki z Gutmanów małż. Kugelfresser, urodzona w dniu 10 sierpnia 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11497-11502) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 28/47 dot. stwierdzenia zgonu Chil SŁOMNICKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Pesli Lis – siostry ciotecznej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chil SŁOMNICKI, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 08 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta w/wym został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jegiera przesłuchanego przed sądem w dniu 24 stycznia 1947r, który rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 28/47, w którym, stwierdził, iż: **Chil SŁOMNICKI – s. Izraela i Bajli ze Studnibergów małżonków Słomnickich, urodzony w dniu 13/26 grudnia 1900r w Sławkowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 08 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXIII, k- 6589-6601) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 51/47 dot. stwierdzenia zgonu Bajli SŁOMNICKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1947r Krajdla Słomnickiej - syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Bajla SŁOMNICKA - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Eugenię Lokaj, która została przesłuchana przed sądem w dniu 11 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Bajla SŁOMNICKA i jej synowie Symcha i Szlama – Dawid zostali zastrzeleni przez gestapo podczas wysiedlenia z getta w Będzinie. Po

przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 51/47, w którym stwierdził, że **Bajla SŁOMNICKA – urodzona 02 maja 1889r w Wolbromiu, córka Szymona i Wity z Frajmanów - zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 421/1947.

(t. XXXIII, k- 6602-6611) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 52/47 dot. stwierdzenia zgonu Symchy SŁOMNICKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1947r Krajdla Słomnickiej - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Symcha SŁOMNICKI - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Eugenię Lokaj, która została przesłuchana przed sądem w dniu 11 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Symcha SŁOMNICKI został zastrzelony przez gestapo podczas wysiedlenia z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 52/47, w którym stwierdził, że **Symcha SŁOMNICKI – urodzony w dniu 05 marca 1921r w Będzinie, syn Bajli Słomnickiej - zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 423/1947.

(t. XXXIII, k- 6612-6621) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 53/47 dot. stwierdzenia zgonu Szlama Dawid SŁOMNICKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1947r Krajdla Słomnickiej - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szlama Dawid SŁOMNICKI - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Eugenię Lokaj, która została przesłuchana przed sądem w dniu 11 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Szlama Dawid SŁOMNICKI został zastrzelony przez gestapo podczas wysiedlenia z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 53/47, w którym stwierdził, że **Szlama Dawid SŁOMNICKI – urodzony w dniu 01 stycznia 1922r w Będzinie, syn Bajli Słomnickiej - zmarł w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 422/1947.

(t. LXI, k-12180-12189) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 410/47 dot. stwierdzenia zgonu Chana SOŁDYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 września 1947r Gerii Söldyn - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chana SOŁDYN stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W drugiej połowie sierpnia 1943r ,w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Kidawy przesłuchanego przed sądem w dniu 26 września 1947r, który zeznał, iż nie widział samego faktu zastrzelenia, ale widział zwłoki znanej mu pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 410/47, w którym stwierdził, iż: **Chana SOŁDYN – c. Lejbusia i Laji zd. Söldyn małż. Konajner, urodzona w dniu 20 października 1897r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXII, k-12432-12440) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 514/47 dot. stwierdzenia zgonu Maria SZAJA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 października 1947r pełnomocnika Bernarda Zyssa – brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Maria SZAJA stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została wysiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji likwidacji getta w pierwszej połowie sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jadwigi Lebowicz, przesłuchanej przed sądem w dniu 14 listopada 1947r, która pracując na terenie getta i sprzątając zabitych, wśród zwłok rozpoznała znaną jej pokrzywdzoną. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 14 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 514/47, w którym stwierdził, iż: **Maria SZAJA z Zysów – c. Izaaka i Michaliny z Kruszyńskich, urodzona w dniu 28 września/10 października 1896r w Łowiczu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11900-11905) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 227/47 dot. stwierdzenia zgonu Szajndla Rywka SZAPSZOWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 kwietnia 1947r Chaima Berlińskiego – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szajndla Rywka SZAPSZOWSKA ,stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 15 sierpnia 1943r, podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szulima Jungermana-przesłuchanego przed sądem w dniu 12 maja 1947r. W/wym zeznał, iż należąc do kolumny robotniczej zbierającej trupy, wśród zastrzelonych rozpoznał zwłoki krewnej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości,

wydał w dniu 12 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 227/47, w którym stwierdził, iż: **Szajndla Rywka SZAPSZOWSKA – c. Jekiela i Lily Bajli z Binsztoków małżonków Berluskich, urodzona w dniu 23 marca 1903r w Obiechowie pow. Włoszczowa, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11894-11899) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 226/47 dot. stwierdzenia zgonu Moszek SZAPSZOWSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 kwietnia 1947r Chaima Berlińskiego – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek SZAPSZOWSKI stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. W dniu 04 lub 05 sierpnia 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta, w/wym został zastrzelony przez Niemców w czasie ucieczki. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szulima Jungermana-przesłuchanego przed sądem w dniu 12 maja 1947r. W/wym zeznał, iż należąc do kolumny robotniczej zbierającej trupy, wśród zastrzelonych rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 12 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 226/47, w którym stwierdził, iż: **Moszek SZAPSZOWSKI – s. Izraela i Szajndli Rywki z Berlińskich, urodzony w dniu 27 stycznia 1924r w Raszkowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12063-12075) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 307/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla SZERER zd. Dreksler.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 czerwca 1947r Leona Szerer - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla SZERER zd. Dreksler stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 30 czerwca 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mariana Górskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 04 lipca 1947r. W/wym zeznał, iż będąc wraz z kilkunastoma innymi Żydami wyznaczony do uprzątnięcia bunkrów, w jednym z nich ujawnił zwłoki około 10 osób, wśród których rozpoznał zwłoki znanej mu z widzenia Ruchli SZERER zd. Dreksler. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 307/47, w którym stwierdził, iż: **Ruchla SZERER zd. Dreksler - c. Moszka Hersza i Zeldy Rywki zd. Laudon małż. Dreksler, urodzona w dniu 01 lipca 1881r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12038-12046) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 295/47 dot. stwierdzenia zgonu Chemia SZERER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r Arona Marianki – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chemia SZERER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się w bunkrze. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta jego kryjówka została ujawniona przez Niemców, a krewny zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda przesłuchanego przed sądem w dniu 28 czerwca 1947r, który będąc członkiem kolumny sprzątającej getto z trupów, ujawnił i pogrzebał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 295/47, w którym stwierdził, iż: **Chemia SZERER – s. Abrama Szymona i Frymety zd. Frydrych, urodzony w dniu 20.02.1902r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12029-12037) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 294/47 dot. stwierdzenia zgonu Gitla SZERER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r Arona Marianki - brata zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Gitla SZERER stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W dniu 05 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta jej kryjówka została ujawniona przez Niemców, a ona zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda, przesłuchanego przed sądem w dniu 28 czerwca 1947r, który będąc członkiem kolumny sprzątającej getto z trupów, ujawnił i pogrzebał zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 28 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 294/47 w którym, stwierdził, iż: **Gitla SZERER zd. Marianka – c. Moszka i Chaji Sury z Zilberbergów, urodzona w dniu 10 stycznia 1906r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-12021-12028) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 293/47 dot. stwierdzenia zgonu Marek SZERER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 czerwca 1947r Arona Marianki - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Marek SZERER stale mieszkający w Sosnowcu, wraz z rodzicami prowadził skład drewna, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji likwidacji getta, w pierwszej połowie sierpnia 1943r, został wraz z rodziną zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda, przesłuchanego przed sądem w dniu 28 czerwca 1947r, który będąc członkiem kolumny sprzątającej getto z trupów, ujawnił i pogrzebał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości

wydał w dniu 28 czerwca 1947r postanowienie o sygn. Zg 293/47, w którym stwierdził, iż: **Marek SZERER - s. Chemii i Gitli zd. Mariana, urodzony w dniu 02 września 1933r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11816-11828) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 163/47 dot. stwierdzenia zgonu Abram SZPIGIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 marca 1947r Chany Abramowicz - siostry zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram SZPIGIEL - stale mieszkający w Sosnowcu, został postrzelony przez policję niemiecką w dniu 31 sierpnia 1942r w Sosnowcu na punkcie zbornym – boisku sportowym przy ul. Alei, a następnie przewieziony do szpitala żydowskiego w Sosnowcu, gdzie w kilka godzin później zmarł. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Berlińskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 31 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 31 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 163/47, w którym stwierdził, iż: **Abram SZPIGIEL – s. Izraela Dawida i Temerli zd. Pierocka, urodzony w dniu 05 czerwca 1886r w Miechowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11808-11815) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 156/47 dot. stwierdzenia zgonu Zelman SZTAJNBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 marca 1947r Sury Rywki Klajnberg - ciotki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Zelman SZTAJNBERG - stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W połowie września 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Klajnberga, przesłuchanego przed sądem w dniu 26 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, wydał w dniu 26 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 156/47, w którym stwierdził, iż: **Zelman SZTAJNBERG – s. Moszka i Chany z Rozenfeldów, urodzony w dniu 06 grudnia 1932r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11999-12012) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 290/47 dot. stwierdzenia zgonu Lewek SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 czerwca 1947r pełnomocnika Stefana Wachnickiego - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Lewek SZWAJCER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukrył się w bunkrze. W grudniu 1943r został zastrzelony przez Niemców, którzy odnaleźli go ukrywającego się w bunkrze. Powyższe

okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Altera Moszkowicza, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 290/47, w którym stwierdził, iż: **Lewek SZWAJCER – s. Moszka Bajli Zysli zd. Mangel, urodzony w dniu 28 kwietnia 1884r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 grudnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXI, k-12190-12199) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 414/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 września 1947r pełnomocnika Rachmila Szwajcer - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla SZWAJCER stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie wraz z mężem ukryła się w bunkrze. Po zakończonej akcji likwidacji getta, w grudniu 1943r jej kryjówka została ujawniona, a Ruchla SZWAJCER na miejscu została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Altera Moszkowicza, przesłuchanego przed sądem w dniu 25 września 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 414/47, w którym stwierdził, iż: **Ruchla Laja SZWAJCER z Balickich – c. Szmula Aby i Sury Rywy z Bramów, urodzona w dniu 18 czerwca 1886r w Kielcach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 grudnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11956-11961) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 266/47 dot. stwierdzenia zgonu Aron Benjamin SZWIMER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 maja 1947r pełnomocnika Izaaka Hersza Szwimer - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Aron Benjamin SZWIMER stale mieszkający w Sosnowcu w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mani Arkusz, przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Dzierżoniowie w dniu 03 lipca 1947r do sprawy Zg 265/47. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 266/47, w którym stwierdził, iż: **Aron Benjamin SZWIMER – s. Moszka Dawida i Pesli ze Szwimerów, urodzony w dniu 1/13 marca 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LX, k-11945-11955) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 265/47 dot. stwierdzenia zgonu Szprynca z Landów SZWIMER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 maja 1947r pełnomocnika Izaaka Hersza Szwimer - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szprynca z Landów SZWIMER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w mieszkaniu Manii Arkusz. W końcu lipca 1943r, została zastrzelona w mieszkaniu przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mani Arkusz, przesłuchanej w drodze pomocy prawnej przed Sądem Grodzkim w Dzierżoniowie w dniu 03 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 265/47, w którym stwierdził, iż: **Szprynca z Landów SZWIMER – c. Kałmy i Ruchli z Bajtnerów małżonków Lando, urodzona w 1888r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12798-12807) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 473/48 dot. stwierdzenia zgonu Eliasza Zelik SENDEROWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 grudnia 1948r pełnomocnika Dawida Senderowicza – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Eliasza Zelik SENDEROWICZ, w czasie okupacji na stałe zamieszkały w Sosnowcu, został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 31 sierpnia 1943r - zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Marię Baumgartner, która została przesłuchana przed sądem w dniu 13 stycznia 1949r. W/wym widziała zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 13 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 473/48, w którym stwierdził, iż: **Eliasza Zelik SENDEROWICZ – s. Sendera i Estery Raizli z Frainkornów małżonków Senderowicz, urodzony w dniu 18 czerwca 1874r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12626-12640) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 142/48 dot. stwierdzenia zgonu Józefa SIMENAUER, Joanny SIMENAUER, Herszela POMERANCBŁUM, Heinza SIMENAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 września 1946r i 02 kwietnia 1948r pełnomocnika Chany Frymety Simenauer – wdowy po zmarłym Heizie Simenauer, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Józef SIMENAUER i Joanna SIMENAUER, oraz Herszel POMERANCBŁUM i Heinz SIMENAUER; stali mieszkańcy Sosnowca, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryli się w piwnicy. W dniu 04 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, ich kryjówka została odnaleziona przez Niemców, a Józef SIMENAUER,

Joanna SIMENAUER, Herszel POMERANCBUM, Heinz SIMENAUER - na miejscu zastrzeleni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Wolfa Pomerancblum, przesłuchanego przed sądem w dniu 05 września 1946r, któremu udało się uciec i który obserwował przebieg wydarzeń z ukrycia, a który jeszcze kilka dni później widział zwłoki pokrzywdzonych, leżące na ziemi z licznymi ranami postrzałowymi. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 kwietnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 142/48, w którym stwierdził, iż:

1. **Józef SIMENAUER – urodzony w dniu 04 października 1869r w Brzezince;**
2. **Joanna SIMENAUER – urodzona w dniu 03 czerwca 1872r w Wysokim Brzegu;**
3. **Herszel POMERANCBUM – s. Wolfa i Hany z Grinbaumów, urodzony w dniu 20 lutego 1869r w Stopnicy,**
4. **Heinz SIMENAUER – s. Józefa i Joanny zd. Nebel, urodzony w dniu 06 września 1914r w Bielszowie - ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, zmarli w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12570-12577) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 78/48 dot. stwierdzenia zgonu Chawa z Reichów SKOCZYLAS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1948r Ajzyka Skoczylas - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chawa z Reichów SKOCZYLAS stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie wraz z rodziną Wajntraubów ukryła się w piwnicy ich domu przy ul. Modrzejowskiej 12. W czasie akcji likwidacji getta ich kryjówka została odnaleziona, a osoby które na wezwanie nie opuściły kryjówki – w tym pokrzywdzona - zostały zastrzelone przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szyji Wajntrauba, przesłuchanego przed sądem w dniu 27 lutego 1948r, który zeznał, iż Chawa z Reichów SKOCZYLAS została wyciągnięta siłą z ukrycia i na jego oczach zastrzelona. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 78/48, w którym stwierdził, iż: **Chawa z Reichów SKOCZYLAS – c. Joska i Ruchli z Recichów, urodzona w dniu 02 października 1916r w Dąbrowie Górniczej, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13441-13449) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 347/48 dot. stwierdzenia zgonu Ajzyk SOŁDYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 sierpnia 1948r pełnomocnika Genta Feder – córki zmarłego na podstawie którego ustalono, że Ajzyk SOŁDYN stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został osadzony w getcie w Sosnowcu Środuli. We wrześniu 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów z getta w/wym został zastrzelony przez

Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Kazimierza Podsiadło, przesłuchanego przed sądem w dniu 19 sierpnia 1948r, który w tym czasie dostarczał żywość mieszkańcom getta. W/wym zeznał, iż będąc w getcie we wrześniu 1943r, wśród kilku leżących trupów, rozpoznał ciało Ajzyka Sołdyna, leżące twarzą do góry z widoczną raną postrzałową w okolicy prawego ucha. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 sierpnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 347/48, w którym stwierdził, iż: **Ajzyk SOŁDYN – s. Dawida i Chendli z Pendraków, urodzony w dniu 16 kwietnia 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 września 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12673-12681) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 193/48 dot. stwierdzenia zgonu Frajdla STAHL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 kwietnia 1948r pełnomocnika Marka Isakow - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Frajdla STAHL stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta, nie mogąc pospieszyć się do samochodu transportującego Żydów do obozu, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Kopla Hendlera, przesłuchanego przed sądem w dniu 21 czerwca 1948r, buchaltera prowadzącego pokrzywdzonej książki handlowe, który zeznał, iż zwłoki pokrzywdzonej leżały na placu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 21 czerwca 1948r postanowienie o sygn. Zg 193/48, w którym stwierdził, iż: **Frajdla STAHL zd. Isakow - c. Majera i Temerli z Warszawskich, urodzona w dniu 14 lipca 1902r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12649-12662) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 173/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaja Laja z Dancygierów SZANCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1948r i pełnomocnika Józefa Dancygera - krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chaja Laja z Dancygierów SZANCER – żona Lejbusia Szancera stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie ukryła się w bunkrze. W początkach sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, jej kryjówka została ujawniona, a Chaja Laja z Dancygierów SZANCER wraz z innymi Żydami została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Eliasza Westler, przesłuchanego przed sądem w dniu 22 czerwca 1948r, który wprawdzie nie był świadkiem zdarzenia, lecz widział zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 21 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 173/48,

w którym stwierdził, iż: **Chaja Laja z Dancygierów SZANCER – c. Izraela Icka i Gołdy z Dancygierów małż. Dancygier, urodzona w dniu 16 stycznia 1897r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12641-12648) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 172/48 dot. stwierdzenia zgonu Lejbuś SZANCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1948r i pełnomocnika Józefa Dancygera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Lejbuś SZANCER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W czerwcu 1943r podczas akcji likwidacji getta, wobec stawiania oporu, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda, przesłuchanego przed sądem w dniu 05 maja 1948r, który wprawdzie nie był świadkiem zdarzenia, lecz widział zwłoki pokrzywdzonego leżące na korytarzu domu ,w którym mieszkał. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 maja 1948r postanowienie o sygn. Zg 172/48, w którym stwierdził, iż: **Lejbuś SZANCER - s. Ajzyka i Brajndli ze Sztajnfeldów małż. Szancer, urodzony w 1896r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k-12740-12753) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 423/48 dot. stwierdzenia zgonu Joszyja SZARF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 września 1948r pełnomocnika Witli Szarf – wdowy po zmarłym, na podstawie którego ustalono, że Joszyja SZARF, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu. Do wniosku dołączono odpis aktu małżeństwa w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Marię Cytter, która została przesłuchana przed sądem w dniu 28 października 1948r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzony został zastrzelony przez Niemców w pierwszej połowie sierpnia 1943r, podczas próby ucieczki z getta żydowskiego na Środuli w Sosnowcu. Jego zwłoki świadek widziała porzucone na podwórzu jednej z kamienic. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 28 października 1948r postanowienie o sygn. Zg 423/48, w którym stwierdził, iż, **Joszyja SZARF – s. Kalmy i Bajli z Winterów, urodzony w dniu 02 marca 1903r w Modrzejowie, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12754-12762) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 402/48 dot. stwierdzenia zgonu Moszek SZECKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 września 1948r Bernarda Jegiera - krewnego zmarłego, na podstawie którego

ustalono, że Moszek Szecki, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w dniu 12 – 13 sierpnia 1942r został zastrzelony przez Niemców podczas częściowej akcji wysiedleńczej Żydów z getta w Sosnowcu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Mikołaja Szydłowskiego, który został przesłuchany przed sądem w dniu 01 października 1948r. W/wym zeznał, iż widział pokrwawione zwłoki znanego mu Moszka Szeckiego w dniu 14 lub 15 sierpnia 1942r na cmentarzu żydowskim w Sosnowcu, gdzie był dozorcą. Stwierdził wówczas, iż musiał być zastrzelony na punkcie zbornym, przy ulicy Aleji na boisku sportowym w Sosnowcu. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 01 października 1948r postanowienie o sygn. Zg 402/48, w którym stwierdził, iż, **Moszek SZECKI – s. Jakóba i Chany z Zylberbergów, urodzony w dniu 29 listopada 1900r, wyznania mojżeszowego, zmarł w dniu 14 lub 15 sierpnia 1942r w Sosnowcu..**

(t. LXVII, k- 13384-13392) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 287/48 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla SZTERNFINKIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 czerwca 1948r pełnomocnika Wolfa Szternfinkiel - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla SZTERNFINKIEL stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta, w/wym została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szymisie Wajnsztoka, przesłuchanego przed sądem w dniu 16 lipca 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 lipca 1948r postanowienie o sygn. Zg 287/48, w którym stwierdził, iż: **Ruchla SZTERNFINKIEL zd. Topf – c. Chila i Ajdli z Kroczaków małż. Topf, urodzona w dniu 28 czerwca 1888r w Wiślicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12774-12787) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 447/48 dot. stwierdzenia zgonu Aleksander SZYFER i Klara DAWIDOWICZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1948r pełnomocnika Estery Cukierman – krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Aleksander SZYFER i Klara DAWIDOWICZ, ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, zostali zastrzeleni przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu w sierpniu 1943r. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Bronię Herliszkiewicz, która została przesłuchana przed sądem w dniu 25 listopada 1948r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie mieszkała w

domu wraz z kuzynami Aleksandrem Szyferem i Klarą Dawidowicz. Z początkiem sierpnia 1943r Aleksander SZYFER i Klara DAWIDOWICZ ukryli się w bunkrze znajdującym się w mieszkaniu pod szafą. W czasie akcji likwidacji getta i przeprowadzonej kontroli mieszkania, Niemcy znaleźli bunkier, nakazali jego opuszczenie, a gdy w/wym odmówili wyjścia z kryjówki, wyciągnęli pokrzywdzonych i zastrzelili na miejscu. Zwłoki Aleksandra SZYFER i Klary DAWIDOWICZ tego samego dnia zostały wywiezione do Oświęcimia. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 25 listopada 1948r postanowienie o sygn. Zg 446/48, w którym stwierdził, iż: **Aleksander SZYFER – s. Hermana i Bajli z Cukiermanów małżonków Szyfer, urodzony w dniu 09 czerwca 1912r w Łodzi, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu oraz Klara DAWIDOWICZ – c. Herszona i Bajli z Cukiermanów małżonków Szyfer, urodzona w dniu 27 maja 1909r w Łodzi, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-14026-14039) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 350/55 dot. stwierdzenia zgonu Elżbiety SIMENAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 22 grudnia 1955r Eryka Simenauera – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Elżbiety SIMENAUER – ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w wyniku łapanki na osoby narodowości żydowskiej została zatrzymana. W czasie, gdy usiłowała się uwolnić została złapana i rozstrzelana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Józefa Kasza, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 kwietnia 1956r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 30 kwietnia 1956r postanowienie o sygn. II 2 Ns 350/55, w którym stwierdził, iż: **Elżbieta SIMENAUER – córka Artura i Augustyny małż. Cohn, urodzona 07 września 1900r w Urbanowicach powiat Pszczyna, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-14049-14058) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 870/53 dot. stwierdzenia zgonu Laji SZTEJNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 grudnia 1953r pełnomocnika Józefa Sztejnela – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Laja SZTEJNFELD – ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w 1943r w czasie ogólnego przesiedlenia Żydów została umieszczona w getcie na Środuli w Sosnowcu. W sierpniu 1943r została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarła w marcu 1944r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Frymetę Feder, przesłuchaną przed sądem w dniu 20 stycznia 1954r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 20 stycznia 1954r postanowienie o sygn. II 2 Ns 870/53, w którym stwierdził, iż: **Laja SZTEJNFELD z domu Raucher – córka Jakuba Raucher i Brajndli z**

Kowalskich, urodzona 23 kwietnia 1896r w Wolbromiu, żona Szlamy Szejnfelda, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 marca 1944r w Oświęcimiu – Brzezince.

(t. LXX, k-14008) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 37/56 dot. stwierdzenia zgonu Estera z Fuksów SZWAJCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lutego 1956r pełnomocnika Hersza Szwajcera, na podstawie którego ustalono, że Estera z Fuksów SZWAJCER – ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w czasie okupacji została umieszczona w getcie w Będzinie, gdzie we wrześniu 1942r została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Halę Wiener, przesłuchaną przed sądem w dniu 16 sierpnia 1956r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 05 grudnia 1956r postanowienie o sygn. II 2 Ns 37/56, w którym stwierdził, iż: **Estera SZWAJCER z domu Fuks – urodzona 22 lutego 1882r w Będzinie, córka Benedeta Fuks i Małki Fuks z Pozmantierów, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 września 1942r w Będzinie.**

(t. LXV, k- 13030-13035) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Bielsku sygn. Zg 77/47 dot. stwierdzenia zgonu Daniel SILBERMAN i Elżbieta SILBERMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 marca 1947r pełnomocnika Maurycego Silbermana – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Daniel SILBERMAN i Elżbieta SILBERMAN w czasie okupacji zostali przesiedleni z Dziedzic do getta w Sosnowcu. W lipcu 1942r, podczas akcji wymierzonej przeciwko Żydom zostali wywiezieni transportem do obozu w Oświęcimiu i tam wraz z całym transportem zginęli w komorze gazowej. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanych w dniu 01 kwietnia 1947r w charakterze świadków: Samuela Goldfingela i Maurycego Silbermana. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Bielsku wydał w dniu 01 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 77/47, w którym stwierdził, iż: **Daniel SILBERMAN – s. Gottlieba Silbermana i Sali zd. Reidman, urodzony w dniu 25 lipca 1892r w Andrychowie, zamieszkały do 01 wrzesnia 1939r w Dziedzicach – zmarł w dniu 30 maja 1943r w Oświęcimiu; Elżbieta SILBERMAN zd. Fuchs – c. Henryka Fuchsa i Róży zd. Silberstein, urodzona w dniu 14 marca 1900r w Dziedzicach, ostatnio zamieszkała w Dziedzicach, zmarła w dniu 30 sierpnia 1942r w Oświęcimiu.**

(t. LXV, k- 13036-13042) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Kłobucku sygn. Zg 7/46 dot. stwierdzenia zgonu – Chaskiel SKOWRONEK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 maja 1946r pełnomocnika Leona Bajma – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaskiel SKOWRONEK, w czasie okupacji został przesiedlony do getta w Sosnowcu, gdzie w lutym 1943r, podczas akcji wymierzonej przeciwko Żydom został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanych w dniu 31 maja 1946r w charakterze świadków: Joska Starzyńskiego i Chaskiel Roziewicz. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Kłobucku wydał w dniu 31 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 7/46, w którym stwierdził, iż: **Chaskiel SKOWRONEK – s. Jukiela-Fajwla i Sury z Dylewskich małżonków Skowronek, urodzony w dniu 20 stycznia 1887r w Jankach gm. Brzeźnica, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 27 lutego 1943r w Sosnowcu.**

(t. XI, k- 2108-2122) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 221/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery SZWARCBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947 Sary Kajli Gitler – kuzynki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Estera Szwarcbaum– ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942r podczas likwidacji getta została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Hersza Goldblata. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 221/47, w którym stwierdził, iż **Estera SZWARCBAUM – córka Berka i Hindy – Fajgli z Erlichów małżonków Plesner, urodzona w dniu 30 października 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe informacje Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 52/1948.

(t. XV, k- 2998-3014) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 336/47 dot. stwierdzenia zgonu Hany SAKS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane przez Abrama Saks – syna Hany Saks – w dniu 08 października 1947r. Na podstawie tego wniosku ustalono, że Hana Saks w czasie okupacji została ewakuowana do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Witkę Landaua. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 336/47, w którym stwierdził, iż **Hana SAKS – córka Joska i Udli z Potoków małżonków Mydlik, urodzona w dniu 17/29 kwietnia 1894r we wsi Porycice, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 205/1948.

(t. XVI, k- 3190-3201) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 240/47 dot. stwierdzenia zgonu Judesy SZTANKELLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1947 r. Moszka Wasermana, na podstawie którego ustalono, że Judesa Sztankeller, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie we wrześniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Feldmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 240/47, w którym stwierdził, iż **Judesa SZTANKELLER – córka Icka Lajzera i Estery Marii z Cimblerów małżonków Zysman, urodzona w 1890r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 689/1947.

(t. XVII, k- 3456-3467) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 49/48 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Wolfa SZWARCBERGA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lutego 1948 r. Estery Laji Meryn – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że, Hersz Wolf SZWARCBERG, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943r podczas akcji likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Esterę Laję Meryn. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 49/48, w którym stwierdził, iż **Hersz Wolf SZWARCBERG – syn Moszka Lajba i Rajzli z Magierów małżonków Szwarcberg, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarły w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 356/1948.

(t. XX, k- 3908-3923) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 130/46 dot. stwierdzenia zgonu Majera Szmula SPIEWAK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 marca 1948r Natana Pioruna, na podstawie którego ustalono, że Majer Szmul Spiewak ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942r został zastrzelony przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Sałę Bitter. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 130/48, w którym stwierdził, **Majer Szmul SPIEWAK – syn Herszli i Sory z Białowasów małżonków Spiewak, urodzony 19/21 marca 1880r w Nowym Korczyniu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 12 sierpnia 1943 r. w**

Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 174/1949.

(t. XX, k- 3924-3936) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 129/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery SPIEWAK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 marca 1948r Natana Pioruna, na podstawie którego ustalono, że Estera Spiewak ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 22 czerwca 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Salę Bitter. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 129/48, w którym stwierdził, **Estera SPIEWAK – córka Pinkusa i Chaji Sury z Lewkowiczów małżonków Bobszyc, urodzona w 1882r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 175/1949.

(t. XXI, k- 4185-4205) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 44/49 dot. stwierdzenia zgonu Frajdy SZTROCHLIC, Izaaka SZTROCHLIC i Rafaela SZTROCHLIC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 sierpnia 1949r Józefa Rozena – wuja w/wym, na podstawie którego ustalono, że Frajda SZTROCHLIC, Izaak SZTROCHLIC i Rafael SZTROCHLIC - zostali wywiezieni do getta w Będzinie, gdzie w sierpniu podczas wysiedlania Żydów zostali zastrzeleni. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez wnioskodawcę, podczas przesłuchania przed sądem. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 20 września 1949r postanowienie o sygn. Zg 44/49, w którym stwierdził, iż;

1. **Frajda SZTROCHLIC- syn Herszlika i Marii z Jastrzębskich, urodzony 10 lipca 1924r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942 r. w Będzinie;**
2. **Izaak SZTROCHLIC- syn Herszlika i Marii z Jastrzębskich, urodzony 23 marca 1921r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942 r. w Będzinie;**
3. **Rafael SZTROCHLIC- syn Herszlika i Marii z Jastrzębskich, urodzony 16 listopada 1917r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942 r. w Będzinie**

(t. XXI, k-4206-4223) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 40/49 dot. stwierdzenia zgonu Chemii SZTROCHLICA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1949r Józefa Rozena – szwagra w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chemia SZTROCHLIC – został zabrany w sierpniu 1942r przez Niemców z Czeladzi i przewieziony na boisko w Będzinie wraz z pozostałymi

mieszkańcami Czeladzi i Będzina pochodzenia żydowskiego, gdzie został zastrzelony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez wnioskodawcę, podczas przesłuchania przed sądem. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 30 lipca 1949r postanowienie o sygn. Zg 40/49, w którym stwierdził, iż **Chemia SZTROCHLIC – syn Herszla i Laji z grosmanów, urodzony w 1866r w Czeladzi, ostatnio zamieszkały w Czeladzi, zmarły w dniu 31 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 347/1949.

(t. XXI, k- 4255-4280) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 1/46 dot. stwierdzenia zgonu Dwojry SZTURNER i Chany ADLERFLIEGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 lutego 1946r Jachety Kirszenblat - ciotki w/wym. na podstawie którego ustalono, że Dwojra SZTURNER i Chana ADLERFLIEGER, ostatnio zamieszkałe w Będzinie, w czasie okupacji niemieckiej znalazły się w getcie w Będzinie, gdzie podczas likwidacji getta w sierpniu 1943r zostały zastrzelone przez Niemców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 marca 1946r postanowienie o sygn. Zg 1/46, w którym stwierdził, iż **Dwojra SZTURNER z Gutmanów – córka Jochima i Ity z Glecerów, urodzona w 1893r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie; zaś Chana ADLERFLIEGER z Gutmanów – córka Jochima i Miny z Kochmanów, urodzona 16 września 1900r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 327/1946 i 328/1946.

(t. XXI, k- 4287-4336) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 5/46 dot. stwierdzenia zgonu Samuela SIEGREICHA vel ZYGRAJCHA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 lutego 1946r Anny Zygrajch - żony w/wym. na podstawie którego ustalono, że Samuel SIEGREICH vel ZYGRAJCH, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został w styczniu 1943r wywieziony z obozu w Staszowie w niewiadomym kierunku i ślad po nim zaginął. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Zygmunta Zygrajcha. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 5/46, w którym stwierdził, iż **Izrael Samuel SIEGREICH vel ZYGRAJCH – syn Lewka i Chai Rejli z Londnerów, urodzony 06 listopada 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 28 lutego 1943 r. w miejscu nieustalonym.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 143/1948.

(t. XXIII, k- 4670-4686) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 35/46 dot. stwierdzenia zgonu Ruchli SZTAJER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946 r. Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Ruchla Sztajer ostatnio zamieszkała w Będzinie, została w sierpniu 1943 podczas likwidacji getta w Będzinie, wywieziona przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zamordowana. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Waldmana Rena i Wolfa Fuksbrauner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 35/46, w którym stwierdził, iż **Ruchla SZTAJER z Frajdmanów - c. Jochima i Bliny, urodzona w 1866r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 717/1946.

(t. XXIII, k- 4687-4700) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 36/46 dot. stwierdzenia zgonu Abrama Lajba SZTAJER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946 r. Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Abram Lajb Sztajer ostatnio zamieszkały w Będzinie, został w sierpniu 1943 podczas likwidacji getta w Będzinie wywieziony przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie został zamordowany. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Waldmana Rena i Wolfa Fuksbrauner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946 r. postanowienie o sygn. Zg 36/46, w którym stwierdził, iż **Abram Lajb SZTAJER - s. Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzony 04 sierpnia 1898r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 718/1946.

(t. XXIV, k- 4701-4714) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 37/46 dot. stwierdzenia zgonu Pinkusa Eliasza SZTAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946r Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Pinkus Eliasz Sztajer ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie został zamordowany. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 37/46, w którym stwierdził, iż **Pinkus Eliasz SZTAJER - s. Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzony 18 stycznia 1904r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 739/1946.

(t. XXIV, k- 4732-4750) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 39/46 dot. stwierdzenia zgonu Jonasa SZTAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946r Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Jonas Sztajer ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie został skierowany do komory gazowej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 39/46, w którym stwierdził, iż **Jonas SZTAJER – s Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzony 09 czerwca 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 733/1946.

(t. XXIV, k- 4751-4767) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 40/46 dot. stwierdzenia zgonu Nenocha SZTAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946r Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Nenoch Sztajer ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie został skierowany do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadków Rene Waldmana i Wolfa Fuksbrauner. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 40/46, w którym stwierdził, iż **Nenoch SZTAJER – s Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzony 23 stycznia 1901r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 733/1946.

(t. XXIV, k- 4783-4798) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 42/46 dot. stwierdzenia zgonu Zendla SZTAJERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 maja 1946r Jerzego Goldsztajna, na podstawie którego ustalono, że Zendel Sztajer ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu został przewieziony samochodem wprost do komory gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Rena Woldmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 39/46, w którym stwierdził, iż **Zendel SZTAJER – s Moszka i Ruchli z Frajdmanów, urodzony 20 maja 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 741/1946.

(t. XXVI, k- 5273-5286) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 200/46 dot. stwierdzenia zgonu Dawida SZLEZYNGERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 października 1946r Abrama Wolfa Szlezyngera - syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Dawid Szlasynger, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie bezpośrednio po przybyciu podczas wstępnej selekcji został skierowany do komory gazowej, gdzie został stracony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jakuba Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 200/46, w którym stwierdził, iż **Dawid SZLEZYNGER – syn Efroima Jakiera i Nechi zd. Hocherman, urodzony 17 lipca 1891r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 172/1946.

(t. XXVII, k- 5316-5327) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 146/46 dot. stwierdzenia zgonu Haliny SIEGEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Hendli Fogelgarn, na podstawie którego ustalono, że Halina Siegiel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 146/46, w którym stwierdził, iż **Halina SIEGEL – c. Juliana i Heleny zd. Till, urodzona 24 kwietnia 1923 r w Katowicach, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 919/1946.

(t. XXVII, k- 5344-5355) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 148/46 dot. stwierdzenia zgonu Hindy SIEGEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Hendli Fogelgarn, na podstawie którego ustalono, że Hinda Siegel, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 148/46, w którym stwierdził, iż **Hinda SIEGEL zd. Till – córka Szlamy i Estery Adlerfliegel zd. Wiener, urodzona 22 kwietnia 1895r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 690/1946.

(t. XXVII, k- 5356-5367) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 149/46 dot. stwierdzenia zgonu Maksymiliana SZARFA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Hendli Fogelgarn, na podstawie którego ustalono, że Maksymilian Szarf, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 149/46, w którym stwierdził, iż **Maksymilian SZARF – syn Hersza Nuchima i Złaty zd. Tyl, urodzony w dniu 23 kwietnia 1926r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 903/1946.

(t. XXVII, k- 5368-5383) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 150/46 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Nuchima SZARFA i Złaty SZARF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Hendli Fogelgarn, na podstawie którego ustalono, że Hersz Nuchim Szarf i Złata Szarf, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, zostali zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 150/46, w którym stwierdził, iż **Hersz Nuchim SZARF – syn Efroima i Itli zd. Minc, urodzony w 1897r w Sosnowcu i Złata SZARF zd. Till – córka Szlamy i Estery Adlerfliegler zd. Wiener, urodzona w 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkali w Będzinie - zmarli w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 689/1946 i 688/1946.

(t. XXXII, k- 6336-6350) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 16/47 dot. stwierdzenia zgonu Sura SZYCHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 stycznia 1947r Icka Dawida Szychtera – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Sura SZYCHTER ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w getcie w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Sura Szychter wraz rodzeństwem i 12 innymi osobami, w obawie przed wywiezieniem z getta schowała się w schronie, gdzie została ujawniona i na miejscu rozstrzelana przez Niemców. Świadek który zajmował się uprzątnięciem zwłok i ich ładowaniem na platformy, celem wywiezienia ich do krematorium do Oświęcimia rozpoznał zwłoki w/wym jak i pozostałych

rozstrzelanych z nią osób. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 16/47, w którym stwierdził, iż **Sura SZYCHTER – urodzona w dniu 2/15 stycznia 1912r w Będzinie, córka Lajzera i Symchy z Zelingerów małż. Szychter, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 258/1947.

(t. XXXII, k- 6351-6362) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 17/47 dot. stwierdzenia zgonu Kałmy SZYCHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 stycznia 1947r Icka Dawida Szychtera – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Kałma SZYCHTER ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w sierpniu 1943r w getcie w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Sura Szychter wraz rodzeństwem i 12 innymi osobami, w obawie przed wywiezieniem z getta schował się w schronie, gdzie został ujawniony i na miejscu rozstrzelany przez Niemców. Świadek który zajmował się uprzątnięciem zwłok i ich ładowaniem na platformy, celem wywiezienia ich do krematorium do Oświęcimia rozpoznał zwłoki w/wym jak i pozostałych rozstrzelanych z nią osób. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 17/47, w którym stwierdził, iż **Kałma SZYCHTER – urodzony w dniu 04 października w Będzinie, syn Lajzera i Symchy z Zelingerów małż. Szychter, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 257/1947.

(t. XXXII, k- 6363-6370) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 18/47 dot. stwierdzenia zgonu Altera SZYCHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 stycznia 1947r Icka Dawida Szychtera – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Alter SZYCHTER ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w sierpniu 1943r w getcie w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Alter Szychter wraz rodzeństwem i 12 innymi osobami, w obawie przed wywiezieniem z getta schował się w schronie, gdzie został ujawniony i na miejscu rozstrzelany przez Niemców. Świadek który zajmował się uprzątnięciem zwłok i ich ładowaniem na platformy, celem wywiezienia ich do krematorium do Oświęcimia rozpoznał zwłoki w/wym jak i pozostałych rozstrzelanych z nim osób. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 18/47, w którym stwierdził, iż **Alter SZYCHTER – urodzony w dniu 29 sierpnia**

1921r w Będzinie, syn Lajzera i Symchy z Zelingerów małż. Szychter, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 256/1947.

(t. XXXII, k- 6371-6380) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 19/47 dot. stwierdzenia zgonu Perli SZYCHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 stycznia 1947r Icka Dawida Szychtera – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Perla SZYCHTER ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w getcie w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Perla Szychter wraz rodzeństwem i 12 innymi osobami, w obawie przed wywiezieniem z getta schowała się w schronie, gdzie została ujawniona i na miejscu rozstrzelana przez Niemców. Świadek który zajmował się uprzątnięciem zwłok i ich ładowaniem na platformy, celem wywiezienia ich do krematorium do Oświęcimia rozpoznał zwłoki w/wym jak i pozostałych rozstrzelanych z nim osób. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 19/47, w którym stwierdził, iż **Perla SZYCHTER – urodzona w dniu 09 lipca 1914r w Będzinie, córka Lajzera i Symchy z Zelingerów małż. Szychter, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 255/1947.

(t. XXXII, k- 6381-6390) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 20/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaji SZYCHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 stycznia 1947r Icka Dawida Szychtera – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chaja SZYCHTER ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w getcie w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Chaja Szychter wraz rodzeństwem i 12 innymi osobami, w obawie przed wywiezieniem z getta schowała się w schronie, gdzie została ujawniona i na miejscu rozstrzelana przez Niemców. Świadek który zajmował się uprzątnięciem zwłok i ich ładowaniem na platformy, celem wywiezienia ich do krematorium do Oświęcimia rozpoznał zwłoki w/wym jak i pozostałych rozstrzelanych z nim osób. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 20/47, w którym stwierdził, iż **Chaja SZYCHTER – urodzona w dniu 28 września 1923r w Będzinie, córka Lajzera i Symchy z Zelingerów małż. Szychter, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 411/1947.

(t. XXXII, k- 6391-6400) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 21/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery Chawy SZYCHTER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 stycznia 1947r Icka Dawida Szychtera – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera Chawa SZYCHTER ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w getcie w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 29 stycznia 1947r zeznał, iż Chaja Szychter wraz rodzeństwem i 12 innymi osobami, w obawie przed wywiezieniem z getta schowała się w schronie, gdzie została ujawniona i na miejscu rozstrzelana przez Niemców. Świadek który zajmował się uprzątnieniem zwłok i ich ładowaniem na platformy, celem wywiezienia ich do krematorium do Oświęcimia rozpoznał zwłoki w/wym jak i pozostałych rozstrzelanych z nim osób. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 29 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 21/47, w którym stwierdził, iż **Estera Chawa SZYCHTER – urodzona w dniu 24 lutego 1926r w Będzinie, córka Lajzera i Symchy z Zelingerów małż. Szychter, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 412/1947.

(t. XXXII, k- 6500-6509) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 39/47 dot. stwierdzenia zgonu Cywi SZLEZYNGIER I voto Kokotek.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 stycznia 1947r pełnomocnika Mordki Hersza Trajmana – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Cywia SZLEZYNGIER I voto Kokotek - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w Będzinie podczas akcji likwidacji getta na Kamionce. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Reinera Salomon, który został przesłuchany przed sądem w dniu 19 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 39/47, w którym stwierdził, iż **Cywia SZLEZYNGIER I voto Kokotek – urodzona w 1873r, córka Majera i Estery z Lipmanów, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 461/1947.

(t. XXXIII, k- 6532-6543) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 44/47 dot. stwierdzenia zgonu Cyrla SZAJNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 lutego 1947r pełnomocnika Gitli Cyrli England - kuzynki w/wym, na

podstawie którego ustalono, że Cyrla SZAJNFELD - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w sierpniu 1943r w Oświęcimiu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Esterę Blumenfeld, która została przesłuchana przed sądem w dniu 28 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Cyrla SZAJNFELD w dniu 09 sierpnia 1943r została wysiedlona z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarła na czerwonkę. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 44/47, w którym stwierdził, iż **Cyrla SZAJNFELD – urodzona w dniu 01 lipca 1916r w Będzinie, córka Joska i Ruchli – Lai z domu Nachemia małżonków England– zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 498/1947.

(t. XXXIII, k- 6544-6552) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 45/47 dot. stwierdzenia zgonu Abram Lajzer SZAJNFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 lutego 1947r pełnomocnika Gitli Cyrli England - kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Abram Lajzer SZAJNFELD - ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Oświęcimiu. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę – Esterę Blumenfeld, która została przesłuchana przed sądem w dniu 28 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Abram Lajzer SZAJNFELD w dniu 09 sierpnia 1943r został wysiedlony z getta w Będzinie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie następnego dnia tj. 10 sierpnia 1943r po przybyciu do Oświęcimia został zastrzelony przez Niemców na peronie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 45/47, w którym stwierdził, iż **Abram Lajzer SZAJNFELD – urodzony w dniu 05 marca 1911r w Będzinie, syn Henocha Szlamy i Balbiny z domu Folman małż. Szajnfeld – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 419/1947.

(t. X, k- 1871-1882) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 399/47 dot. stwierdzenia zgonu Herszlika TROPAUERA i Rywki TROPAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 listopada 1947 r. Izraela Brandysa – zięcia Herszlika Tropauera i Rywki Tropauer, na podstawie którego ustalono, że oboje w/wym, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przeniesieni do getta w Będzinie na Kamionkę, skąd podczas likwidacji getta w Będzinie, zostali wywiezieni do obozu w Gliwicach, gdzie Herszlik Tropauer zmarł w dniu 20 lipca 1944 r., zaś Rywka Tropauer zmarła w dniu 5 sierpnia 1944 r.

Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jakuba Honiga. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 399/47, w którym stwierdził, iż **Herszlik TROPAUER, syn Jakuba i Symchy z Fiszlów małżonków Tropauer, urodzony w dniu 10/22 listopada 1885 r. w Czeladzi – zmarł w dniu 20 lipca 1944 r. w Gliwicach, zaś Rywka TROPAUER, córka Icka i Blimy z Heliszewiczów, urodzona w dniu 5/18 czerwca 1898 r. w Szczekocinach – zmarła w dniu 5 sierpnia 1944 r. w Gliwicach.**

(t. VII, k- 1574-1581) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 94/46 dot. stwierdzenia zgonu Chil TUCHSZNAJDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 29 lipca 1946r Dory Hendler – wnuczki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Chil TUCHSZNAJDER ostatnio zamieszkały w Będzinie, 12 sierpnia 1942 r. został rozstrzelany przez Niemców w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 94/46, w którym stwierdził, iż **Chil TUCHSZNAJDER, syn Tobiasza i Fremety z Ingsterów, urodzony 6 grudnia 1870r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 820/1946.

(t. XXVI, k- 5211-5230) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 71/46 dot. stwierdzenia zgonu Józefa vel Joska TUCHSZNAJDERA i Pesli TUCHSZNAJDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 lipca 1946r Doba Hendlera - siostrzenicy w/wym, na podstawie którego ustalono, że Józef vel Josek Tuchsznajder w 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Markstadt, gdzie zmarł z wycieńczenia w 1944r oraz Pesla Tuchsznajder, która została wywieziona przez Niemców w sierpniu 1943r do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji została skierowana do komory gazowej i tam stracona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Reginę Cukier i Arona Feldmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 71/46, w którym stwierdził, iż **Józef vel Josek TUCHSZNAJDER – syn Chila i Laji zd. Wolnerman, urodzony 16 grudnia 1895r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 29 lutego 1944r w Markstadt, oraz Pesla TUCHSZNAJDER zd. Paryzel – córka Josła Szlamy i Bajli Rajzli zd. Ajzenberg, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 812/1946 i 813/1946.

(t. LXVIII, k- 13615-13621) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 19/50 dot. stwierdzenia zgonu Hersza Icka TELNERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1950r Frajdli Telner – żony zmarłego na podstawie którego ustalono, że Hersz Icek TELNER - w czasie okupacji został osadzony w getcie w Będzinie - w pierwszych dniach sierpnia 1943r wraz z innymi Żydami został zakwalifikowany do grupy osób przeznaczonych do wywiezienia do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Po dotarciu na miejsce w wyniku przeprowadzonej selekcji został wraz z grupą innych Żydów skierowany na śmierć w komorze gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Zygmunta Bauma, przesłuchanego przed sądem w dniu 18 sierpnia 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 sierpnia 1950r postanowienie o sygn. Zg 19/50, w którym stwierdził, iż: **Hersz Icek TELNER – syn Henocha – Szyi i Fajgli z domu Honer, urodzony w dniu 29 maja 1904r w Pińczowie, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LIII, k- 10623-10632) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 471/46 dot. stwierdzenia zgonu Jacheta TAJCHNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 października 1946r pełnomocnika Natana Bomsa - brata ciotecznego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Jacheta TAJCHNER, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W/wym w sierpniu 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego - przesłuchanego przed sądem w sprawie Zg 472/46. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 471/46 w którym, stwierdził, iż: **Jacheta TAJCHNER - c. Zysmana i Perli z Sobkowskich, urodzona w dniu 16 sierpnia 1899r w Sędziszowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9933-9939) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 211/46 dot. stwierdzenia zgonu Jakub TAJCHNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 czerwca 1946r pełnomocnika Natana Bomsa – siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub TAJCHNER z zawodu felczer, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej 43, w czasie okupacji został przesiedlony z kamienicy do getta w Sosnowcu – Środuli, skąd usiłował zbiec. W dniu 12 kwietnia 1943r został schwytany przez funkcjonariuszy policji niemieckiej w Sosnowcu w pobliżu poczty i zastrzelony strzałem z rewolweru w pierś. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Idela Zylbersztajn, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 lipca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg

211/46, w którym stwierdził, iż: **Jakub TAJCHNER - s. Szmula i Liby z Sobkowskich, urodzony w 1863r w Przyrowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 kwietnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIII, k- 10632-10640) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 472/46 dot. stwierdzenia zgonu Samul vel Samuel TAJCHNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 października 1946r pełnomocnika Natana Bomsa - brata ciotecznego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Samul vel Samuel TAJCHNER, stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie wraz z siostrą Jachetą i innymi osobami ukrył się bunkrze. W dniu 05 sierpnia 1943r kryjówka została wykryta, a Samul vel Samuel TAJCHNER został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szlamy Kierkowskiego - przesłuchanego przed sądem w dniu 23 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 472/46, w którym stwierdził, iż: **Samul vel Samuel TAJCHNER - s. Zysmana i Perli z Sobkowskich, urodzony w dniu 23 marca 1903r w Sędziszowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13332-13339) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 251/46 dot. stwierdzenia zgonu Szymka vel Szymon TAJTELBAUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Dawida Tajtelbaum - brata zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szymka vel Szymon TAJTELBAUM - stały mieszkaniec Sosnowca, w okresie okupacji został wysiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, skąd został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Blehammer. We wrześniu 1944r zachorował on na czerwonkę i po dwutygodniowej chorobie zmarł. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Chaima Berlińskiego przesłuchanego przed sądem w dniu 30 lipca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 251/46, w którym stwierdzono, że: **Szymka vel Szymon TAJTELBAUM -s. Lejzora i Rywki z Szwarcbbaumów małżonków Tajtelbaum, urodzony w dniu 15 stycznia 1907r w Żarkach, zmarł w dniu 30 września 1944r w Blehammer.**

(t. L, k- 10120-10133) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 298/46 dot. uznania za zmarłego Benjamin TENCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 lipca 1946r pełnomocnika Elzy Tencerowej z Zazulów - żony zmarłego na podstawie którego ustalono, że Benjamin TENCER, w 1943 został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu - Środuli, z którego w dniu 02 sierpnia 1942r wraz z rodzicami został wysiedlony i przewieziony do

obozy koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie słuch o nim zaginął. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bronisławy Radzikowej z Rozenbergów, przesłuchanej przed sądem w dniu 27 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 298/46 w którym stwierdził, uznał za zmarłego **Benjamina TENCERA – s. Berka i Kajły ze Szlumperów małż. Tencer, urodzonego w dniu 27 września 1909r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkałego w Sosnowcu i datę jego śmierci ustalić na dzień 09 maja 1946r.**

(t. XLIX, k- 9736-9744) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 86/46 dot. stwierdzenia zgonu Maksa THALERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 maja 1946r pełnomocnika Jerzego Thalera – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że w czasie okupacji w marcu 1943r cała rodzina Thalerów została przesiedlona z Chorzowa do getta w Sosnowcu Środuli. W dniu 02 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta Maks THALER został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka – Altera Moszkowicza, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 20 maja 1946r o sygn. Zg 83/46, stwierdził, iż: **Maks THALER – s. Szymona i Idy z Karlinczów, urodzony w dniu 18 września 1871r w Dziechowicach – zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13324-13331) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 250/46 dot. stwierdzenia zgonu Dawid TOBIASZ i Zysła TOBIASZ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1946r pełnomocnika Jachety Rechtman - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Dawid TOBIASZ i Zysła TOBIASZ - stali mieszkańcy Sosnowca, w marcu 1943r zostali przesiedleni do getta na Środuli w Sosnowcu. W czasie akcji wysiedleńczej przeprowadzonej przez Niemców w sierpniu 1943r na terenie getta, Dawid Tobiasz przy próbie ucieczki został zastrzelony. Zysła Tobiasz została z getta wywieziona do obozu w Gliwicach, tam w kwietniu 1944r zachorowała na biegunkę i zmarła. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Fajgla Borensztajn, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 lipca 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 250/46, w którym stwierdzono, że: **Dawid TOBIASZ – s. Szymona – Mendla i Sury – Rywki z Mangłów małżonków Tobiasz, urodzony w dniu 02 września 1905r w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu; Zysła TOBIASZ – c. Majera i Ruchli z Altmanów małżonków Szpigielman, urodzona 16 grudnia 1904r w Dąbrowie Górniczej, zmarła w dniu 30 kwietnia 1944r w Gliwicach.**

(t. XLIX, k- 9808-9817) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 105/46 dot. stwierdzenia zgonu Simona vel Szymona-Mendla TOBIASZA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 maja 1946r pełnomocnika Róży Tobiasz – wnuczki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Simona vel Szymona-Mendla TOBIASZA, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukrył się w bunkrze. W czasie podjętej przez Niemców akcji likwidacji getta w dniu 05 sierpnia 1943r, bunkier ten został wykryty przez Niemców, a Simon vel Szymon-Mendla TOBIASZ został zastrzelony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Eliasza Jakubowicza, przesłuchanego przed sądem w dniu 14 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 14 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 105/46, w którym stwierdził, iż **Simon vel Szymon-Mendla TOBIASZ – s. Abrama-Fajwla i Cypry z Minców małż. Tobiasz, urodzony w dniu 08 stycznia 1873r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10238-10245) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 340/46 dot. stwierdzenia zgonu Icyk- Majer TROPAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r pełnomocnika Eugeniusza Wajsa - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Icyk- Majer TROPAUER w marcu 1943r został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Anny Aspis, przesłuchanej w trybie zabezpieczenia dowodu przez Sąd Grodzki w Dzierżanowie w sprawie Co 11/46. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 340/46, w którym stwierdził, iż: **Icyk- Majer TROPAUER – s. Dawida i Sury z Najmarków, urodzony w dniu 28 marca 1866r w Olkuszu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10221-10228) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 338/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek TROPAUER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r pełnomocnika Eugeniusza Wajsa - siostrzeńca zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Moszek TROPAUER w marcu 1943r został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Anny Aspis, przesłuchanej przed sądem w dniu 31 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym

nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 338/46, w którym, stwierdził, iż: **Moszek TROPAUER – s. Dawida i Sury z Najmarków, urodzony w dniu 18 grudnia 1871r w Olkuszu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XL, k- 7998-8004) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 43/46 dot. stwierdzenia zgonu Majer Berek TURNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 marca 1946r pełnomocnika Icka Pergerycht - siostrzeniec zmarłego, na podstawie którego ustalono, iż Majer Berek TURNER ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w 1943r został przesiedlony do getta w Sosnowcu na Środuli, gdzie w dniu 03 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta został zastrzelony przez f-szy żandarmerii niemieckiej. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka Leokadię Szpigiel, która została przesłuchana przed sądem w dniu 18 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 06 maja 1946r o sygn. Zg 43/46 stwierdził, iż **Majer Berek TURNER – s. Izraela Joska i Nachy z Testilierów, ur. 22.02.1876r w Będzinie, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11702-11709) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 101/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla TUCHSZNAJDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane w dniu 10 lutego 1947r wnioskiem pełnomocnika Sali Cukierman – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla TUCHSZNAJDER stale mieszkająca w Sosnowcu, wraz z mężem została zastrzelona przez Niemców w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu, podczas zarządzanej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym przy ulicy Aleja w Sosnowcu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Sandomierskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 22 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 101/47, w którym stwierdził, iż: **Fajgla Rajzla TUCHSZNAJDER – c. Gerszona i Laji z Erlichów małżonków Zauberman, urodzona w dniu 16 września 1893r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LVIII, k- 11695-11701) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 98/47 dot. stwierdzenia zgonu Szmul TUCHSZNAJDER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane w dniu 10 lutego 1947r wnioskiem pełnomocnika Sali Cukierman – siostrzenicy zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Szmul TUCHSZNAJDER stale mieszkający w Sosnowcu, wraz z żoną został zastrzelony przez Niemców w dniu 12 sierpnia

1942r w Sosnowcu, podczas zarządzanej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym przy ulicy Aleja w Sosnowcu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Chaima Sandomierskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 22 lutego 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 22 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 98/47 w którym, stwierdził, iż: **Szmul TUCHSZNAJDER – s. Szmula Wolfa i Chany z Sznajmanów małżonków Tuchszejder, urodzony w dniu 19 października 1893r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXVIII, k- 13841-13861) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 401/59 dot. stwierdzenia zgonu Berek TENCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1959r pełnomocnika Elzy Demacon – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Berek TENCER w czasie okupacji zamieszkiwał w Sosnowcu, a następnie został umieszczony przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W dniu 29 czerwca 1944r wraz z innymi Żydami został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji bezpośrednio po przybyciu transportu, przydzielony do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia i tego samego dnia został zgładzony. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Esterę Wrocławską, przesłuchaną przed sądem w dniu 21 września 1959r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 27 maja 1960r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 401/59, w którym stwierdził, iż: **Berek TENCER – syn Chaima i Frajdl z Szlumperów, urodzony w 1880r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 29 czerwca 1944r w Oświęcimiu;**

(t. LXVIII, k- 13807-13829) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. II 2 Ns 400/59 dot. stwierdzenia zgonu Kajla TENCER i Mojżesz TENCER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lipca 1959r pełnomocnika Elzy Demacon – krewnej zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Kajla TENCER i Mojżesz TENCER w czasie okupacji zamieszkiwali w Sosnowcu, a następnie zostali umieszczeni przez Niemców w getcie w Sosnowcu. W dniu 29 czerwca 1944r wraz z innymi Żydami zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie podczas selekcji bezpośrednio po przybyciu transportu, przydzieleni do grupy Żydów przeznaczonej do stracenia i tego samego dnia zostali zgładzeni. Powyższe okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Esterę Wrocławską, przesłuchaną przed sądem w dniu 21 września 1959r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Powiatowy w Sosnowcu w dniu 27 maja 1960r wydał postanowienie o sygn. II 2 Ns 400/59, w którym stwierdził, iż: **Kajla TENCER z domu Szlumper – córka Idela i Hanny Etli z Gielenterów małżonków Szlumper, urodzona 29 maja 1885r w Kaliszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu**

29 czerwca 1944r w Oświęcimiu; Mojżesz TENCER – syn Berka i Kajli ze Szlumperów, urodzony 20 listopada 1907r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 29 czerwca 1944r w Oświęcimiu;

(t. XXVI, k- 5287-5300) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 201/46 dot. stwierdzenia zgonu Rywki Ruchli TAUB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 października 1946r Alty Mariem Ernst - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rywka Ruchla Taub, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 01 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jerychem Frajmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 201/46, w którym stwierdził, iż **Rywka Ruchla TAUB zd. Englard – córka Icka Nuchima i Chindy Frajdli zd. Fisz, urodzona 07 czerwca 1883r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 160/1946.

(t. XXVII, k- 5301-5315) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 145/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery TILL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 września 1946r Hendli Fogelgarn, na podstawie którego ustalono, że Estera Till, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 145/46, w którym stwierdził, iż **Estera TILL zd. Werner – córka Majera Jakuba i Chaji zd. Szwajcer, urodzona w 1867r, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 691/1946.

(t. VII, k- 1517-1524) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 86/46 dot. stwierdzenia zgonu Mindli z Szyjowiczów URBAS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r Fajgi Szyjowicz – kuzynki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mindla z Szyjowiczów URBAS, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943 r. podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Kamionki w Będzinie do Oświęcimia, została również wysiedlona Mindla z Szyjowiczów Urbas, zaraz przy wstępnej selekcji na dworcu w Oświęcimiu przeznaczona została do komory gazowej i autem odtransportowana na śmierć. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 86/46, w którym stwierdził, iż **Mindla z Szyjowiczów URBAS, córka Joewa i Chai – Rywki z Lencznerów,**

urodzona 6 września 1905r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.

(t. LVII, k- 11525-11530) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 36/47 dot. stwierdzenia zgonu Chaim UNGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Chany Ungier - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim UNGIER stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r, w czasie rozpoczętej akcji likwidacji getta, został zastrzelony wraz z żoną przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Lejba Szlezyngiera, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 stycznia 1947r, który w pierwszych dniach sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki – znanego mu od 1939r - pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 36/47, w którym stwierdził, iż: **Chaim UNGIER – s. Izraela Chila i Szpryncy z Lipnerów małżonków Ungier, urodzony w dniu 05 lipca 1902r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11518-11524) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 35/47 dot. stwierdzenia zgonu Nena Frymeta UNGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Chany Ungier - córki zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Nena Frymeta UNGIER stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r, w czasie rozpoczętej akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Lejba Szlezyngiera, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 stycznia 1947r, który w pierwszych dniach sierpnia 1943r rozpoznał zwłoki – znanej mu od 1939r - pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 stycznia 1947r postanowienie o sygn. Zg 35/47, w którym, stwierdził, iż: **Nena Frymeta UNGIER – c. Abrama Mordki i Gitli Basi z Szajnbergów małżonków Blaudynger, urodzona w dniu 21 marca 1900r w Janowie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXIV, k- 4880-4902) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 46/46 dot. stwierdzenia zgonu Herszla UNGERA i Frajdli Tauby UNGEROWEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 24 maja 1946r Gołdy Zerykierowej, na podstawie którego ustalono, że Herszl Unger i Frajdla Tauba Ungerowa, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w dniu 03

sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, zostali wysiedleni do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarli w komorze gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Chaima Lewkowicza. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 12 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 46/46, w którym stwierdził, iż **Hersz UNGER – syn Wolfa i Chany z Blumenfrachtów, urodzony 25 lipca 1880r w Proszowicach i Frajdla Tauba UNGEROWA z Goldratów – córka Moszka i Zysli z Lelerów, urodzona 15 września 1888r w Kielcach, ostatnio zamieszkali w Będzinie – zmarli w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXXIV, k- 6830-6843) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 99/47 dot. stwierdzenia zgonu Maria WAJSFELD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Wolfa Szwajcera, na podstawie którego ustalono, że Maria WAJSFELD, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 1 sierpnia 1943r , podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Fełę Głajtman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 30 kwietnia 1947r. W/wym zeznał, iż została zastrzelona wraz z innymi starszymi osobami, przeznaczonymi do likwidacji w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 kwietnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 99/47, w którym stwierdził, iż **Maria WAJSFELD, urodzona w 1882r w Będzinie, c. Wolfa i Ruchli z Putermanów małżonków Szwajcer, zmarła w dniu 1 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 463/1947.

(t. XXXIV, k- 6844-6856) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 100/47 dot. stwierdzenia zgonu Alter Nuchym WINER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Chaji Rajzli Winer, na podstawie którego ustalono, że Alter Nuchym WINER, ostatnio zamieszkały w Będzinie, został w dniu 1 sierpnia 1943r , wywieziony podczas akcji wysiedleńczej Żydów z getta z Będzina Kamionki do Oświęcimia, gdzie został skierowany do komory gazowej i tam zagazowany. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Wolfa Szwajcera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 01 października 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 100/47, w którym stwierdził, iż **Alter Nuchym WINER, urodzony w dniu 06 maja 1902r w Będzinie, s. Herszla i Fajgli z Pańskich małżonków Winer, zmarł w dniu 31 grudnia 1943r w**

Oświęcimiu. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 5/1948.

(t. XXV, k- 4996-5007) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 267/47 dot. stwierdzenia zgonu Szajndli WAJNBŁUM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 sierpnia 1947 r. Gitli Rozenblum – córki Szajndli Wajnblum, na podstawie którego ustalono, że Szajndla Wajnblum, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w czerwcu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Michała Fuksbrennera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 267/47, w którym stwierdził, iż **Szajndla WAJNBŁUM, córka Chaskla i Dwojry z Sztenlichtów małżonków Kerner, urodzona w dniu 02 lipca 1862 r. w Olkuszu – zmarła w dniu 30 czerwca 1943 r. w Będzinie.** Na podstawie powyższych ustaleń Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 754/1947.

(t. XXXVII, k- 7496-7506) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 193/47 dot. stwierdzenia zgonu Sura WAJNSZTOK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 lipca 1947r przez Arona Szmula Wajnsztok - kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Sura WAJNSZTOK ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r w Będzinie została zastrzelona przez Niemców, podczas akcji wysiedleńczej Żydów. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Arona Feldman, który został przesłuchany przed sądem w dniu 06 sierpnia 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 193/47, w którym stwierdził, iż **Sura WAJNSZTOK urodzona 14 sierpnia 1905r w Częstochowie, c. Mordki i Estery z Bergmanów, zmarła w dniu 22 czerwca 1943r w Będzinie.**

(t. VII, k- 1418-1430) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 421/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajwła, Symchy Wolfa i Moszka Chila rodzeństwa WARGÓW.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 7 grudnia 1947 r. Icio Flapczakina – szwagra Fajwła, Symchy Wolfa i Moszka Chila Wargów, na podstawie którego ustalono, że rodzeństwo Fajwel, Symcha Wolf i Moszek Chil Wargowie, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przeniesieni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, zostali zamordowani przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Icka Waksmana. Po przeprowadzonej rozprawie

Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 421/47, w którym stwierdził, iż: **Fajwel WARGA syn Pinkusa i Chaji Sury z Sędziszów małżonków Warga, urodzony w dniu 27 grudnia 1904 r. w Jędrzejowie – zmarł w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie; Symcha Wolf WARGA, syn Pinkusa i Chaji Sury z Sędziszów małżonków Warga, urodzony w dniu 05 października 1890 r. w Jędrzejowie – zmarł w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie; Moszek Chil WARGA, syn Pinkusa i Chaji Sury z Sędziszów małżonków Warga, urodzony w dniu 8/20 stycznia 1894 r. w Jędrzejowie – zmarł w dniu 12 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 268/1948, 269/1948 i 270/1948.

(t. X, k- 1945-1955) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 366/47 dot. stwierdzenia zgonu Jachety WELNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 listopada 1947 r. Ruchli Gotfryd – szwagrowej Jachety Welner, na podstawie którego ustalono, że Jacheta Welner, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 1 maja 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Leokadię Grabowską. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 366/47, w którym stwierdził, iż **Jacheta WELNER, córka Berka i Chaji Sury z Pilrczów małżonków Welner, urodzona w dniu 03 lipca 1884 r. w Będzinie – zmarła w dniu 01 maja 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 199/1948.

(t. XXXVIII, k- 7705-7719) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 365/47 dot. stwierdzenia zgonu Wolfa WELNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 listopada 1947r przez Ruchlę Gotfryd, na podstawie którego ustalono, że Wolf WELNER ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w Będzinie w dniu 01 maja 1943r na boisku „Sarmacji” w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Leokadie Grabowską, która została przesłuchana przed sądem w dniu 20 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 365/47, w którym stwierdził, iż **Wolf WELNER – urodzony w 1887r w Będzinie, s. Michała i Cywii z Hellerów, zmarł w dniu 1 maja 1943r w Będzinie.**

(t. VI, k- 1142-1149) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 413/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery WELNY.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 3 grudnia 1947 r. Rajzli Wajnsztrot – ciotki Estery Wełny, na podstawie którego ustalono, że Estera Wełna, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 1 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Manię Baumgarten. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 413/47, w którym stwierdził, iż **Estera WEŁNA, córka Rachmila i Carki z Wajnsztrofów małżonków Wełna, urodzona w dniu 02 marca 1935 r. w Sędziszowie – zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 139/1948.

(t. XVII, k- 3335-3351) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 337/47 dot. stwierdzenia zgonu Jakuba Judki WEŁNY.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 października 1947 r. Rajeli Wajnsztrof – siostry Jakuba Judki Wełny, na podstawie którego ustalono, że Jakub Judka Wełna, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 12 sierpnia 1942 r. podczas likwidacji getta, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Landona Witkę. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 09 października 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 337/47, w którym stwierdził, iż: **Jakub Judka WEŁNA – syn Aba i Sury ze Szwarbergów małżonków Wełna, urodzony 01/14 lipca 1907r w Sędziszowie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 12 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 124/1948.

(t. XXXIX, k- 7810-7826) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 33/48 dot. stwierdzenia zgonu Mendel i Frajdla WINDHEIM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 listopada 1947r przez Rozalię Windheim – synową w/wym, na podstawie którego ustalono, że Mendel i Frajdla WINDHEIM ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali z początkiem sierpnia 1942r wysiedleni przez Niemców z Będzina do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu na dworcu, zostali wysegregowani do grupy Żydów przeznaczonych do komory gazowej i tam straceni. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Maksymiliana Rek, który został przesłuchany przed sądem w dniu 04 marca 1948r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 04marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 33/48, w którym stwierdził, iż **Mendel WINDHEIM – urodzony 06/18 lutego 1870r w Będzinie, s. Fiszla i Małki z domu Lajtner i Frajdla WINDHEIM – urodzona 1/13 kwietnia**

1873r w Będzinie, c. Mordki i Rywki z domu Fryszer- zmarli w dniu 05 sierpnia 1942r w Oświęcimiu.

(t. XII, k- 2407-2420) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 197/46 dot. stwierdzenia zgonu Pesli WAJSHAUS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 października 1946r pełnomocnika Stanisława Izraela Salomona syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Peslia WAJSHAUS, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w 1943r została umieszczona w getcie w Będzinie Kamionce, gdzie zmarła. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Tobiasza Siwek, który został przesłuchany przed sądem w dniu 13 listopada 1946r. W/wym zeznał, iż widział zwłoki zmarłej w Będzinie leżące na ulicy obok żydowskiego sierocińca. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 197/46, w którym stwierdził, iż **Pesla z Erlichów WAJSHAUS, córka Moszka i Symchy z Bugajerów, urodzona w dniu 14 lutego 1886r w Będzinie, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 169/1947.

(t. XII, k- 2436-2449) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 211/46 dot. stwierdzenia zgonu Carki WEŁNA zd. Wajnsztruf.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 listopada 1946r Rajzli Wajnsztruf - siostry zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Carka WEŁNA zd. Wajnsztruf ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r została umieszczona w getcie w Będzinie Kamionce, gdzie została zastrzelona przez Niemców, podczas oczyszczania getta w dniu 15 sierpnia 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Majera Frajberger, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 listopada 1946r. W/wym zeznał, iż następnego dnia on sam został wysiedlony do obozu we Wrocławiu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 211/46, w którym stwierdził, iż **Carka WEŁNA zd. Wajnsztruf, córka Hersza – Lajzera i Chany – Heny z Szklarzów, urodzona w 1909 roku we Wrocławiu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 195/1947.

(t. XII, k- 2450-2462) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 212/46 dot. stwierdzenia zgonu Rachmila WEŁNA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 listopada 1946r Rajzli Wajnsztruf – szwagierki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Rachmil WEŁNA ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców na boisku „Sarmacji” w Będzinie, podczas segregacji Żydów, czasie ucieczki. Okoliczności te zostały potwierdzone w

toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka Majera Frajberger, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 10 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 212/46, w którym stwierdził, iż **Rachmil WELNA, syn Aby i Sury z Szwarcbegów, urodzony w 1907r w Sędziszowie, zmarł w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 197/1947.

(t. LXVIII, k- 13688-13693) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 29/49 dot. stwierdzenia zgonu Muchim WAKSELMAN i Ruchla WAKSELMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 kwietnia 1949r pełnomocnika Hermana Kolbera i Zygmunta Perutza - synów zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Muchim WAKSELMAN i Ruchla WAKSELMAN do wybuchu wojny zamieszkiwali w Będzinie w swej nieruchomości przy ul. Czeladzkiej 35. W 1943r wraz z innymi Żydami zostali wysiedleni z ich domu i zgładzeni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez wnioskodawców. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 20 stycznia 1950r wydał postanowienie o sygn. Zg 29/49, w którym uznał za zmarłych: **Muchim WAKSELMAN – syn Majera i Fajgli z domu Bursztyn, urodzony w 1879r w Będzinie, kupiec; Ruchla WAKSELMAN – córka Icyka Dreslera i Lai z domu Wajsmark, urodzona 23 kwietnia 1883r w Będzinie - a datę ich śmierci oznaczył na dzień 31 grudnia 1946r w miejscu nieustalonym.**

(t. LXVIII, k- 13709-13712) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 52/49 dot. stwierdzenia zgonu Szmula Gerszona WINTER i Gołdy WINTER.

Powyższe postępowanie o uznanie w/wym za zmarłych z dniem 31 grudnia 1946r zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 30 czerwca 1949r pełnomocnika Gołdy WINTER córki zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie **Szmul Gerszon WINTER – szewc, syn Izraela i Estery z domu Waldman, urodzony w dniu 16 lutego 1867r w Żarkach i Gołda WINTER z domu Siwek, bez zawodu, córka Joska – Abrama i Gwendli z domu Mirowska, urodzona w 1867r - zamieszkiwali do 1942r w Będzinie.** Podczas okupacji wraz z innymi Żydami zostali wywiezieni do nieustalonego obozu zagłady, gdzie zostali straceni. W dniu 08 lutego 1950r wnioskodawca złożył wniosek o zawieszenie postępowania do czasu przedłożenia nowego pełnomocnictwa od wnioskodawcy. W aktach nie ujawniono postanowienia Sądu Grodzkiego w Będzinie w przedmiocie stwierdzenia zgonu Szmula Gerszona WINTER i Gołdy WINTER bądź uznania za zmarłego

(t. LXVIII, k- 13578-13582) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 8/50 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla WAJSBROT.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 maja 1950 pełnomocnika Gabriela Wajsbrota - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla WAJSBROT- zamieszkała w czasie okupacji w Będzinie przy ul. Rybnej 15, - w czasie oblawy Żydów na Warpiu w Będzinie ukryła się na strychu jednego z domów, gdzie została ujawniona przez Niemców i zastrzelona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Henryka Mandelbaum przesłuchanego przed sądem w dniu 04 maja 1950r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 04 maja 1950r postanowienie o sygn. Zg 8/50 w którym stwierdził, iż: **Ruchla WAJSBROT z domu Lipszyc – urodzona 10 sierpnia 1910r w Będzinie, córka Abrama i Estery Gitli z Miodowników małżonków Lipszyc, zmarła 30 czerwca 1941r w Będzinie.**

(t. L, k- 10087-10100) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 287/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek Aron WAJNSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lipca 1946r pełnomocnika Beli Gringras - wnuczki zmarłego na podstawie którego ustalono, że Moszek Aron WAJNSZTAJN, w marcu 1943 został przesiedlony przez Niemców do getta w Sosnowcu – Środuli. Tam w czasie likwidacji getta, został zastrzelony przez niemieckiego policjanta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Józefa Rozenfrucht, przesłuchanego przed sądem w dniu 16 sierpnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 287/46, w którym stwierdził, iż: **Moszek Aron WAJNSZTAJN – s. Jakuba i Gitli małż. Wajnsztajnow, urodzony w 1868r w Działoszycach, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVI, k- 11137-11147) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 547/46 dot. stwierdzenia zgonu Chawa z Landszaftów WAJNTRAUB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1946r Joska Biało Kamińskiego – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chawa z Landszaftów WAJNTRAUB, stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 03 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, Chawa z Landszaftów WAJNTRAUB została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajman - przesłuchanego przed sądem w dniu 29 listopada 1946r, który będąc w brygadzie sprzątajacej getto z trupów, rozpoznał na ulicy zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 547/46, w którym stwierdził, iż: **Chawa z Landszaftów WAJNTRAUB – c. Chajera i Ruchli zd. Saks,**

urodzona w dniu 10/22/ grudnia 1883r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LIV, k- 10827-10838) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 518/46 dot. stwierdzenia zgonu Rachla WAJNTRAUB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Arona Mordki Wajntraub – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rachla WAJNTRAUB została zastrzelona przez Niemców w sierpniu 1943r w Sosnowcu, podczas przeprowadzonej akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana, przesłuchanego przed sądem w dniu 16 grudnia 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 16 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 518/46, w którym stwierdził zgon: **Rachla WAJNTRAUB – c. Chaima Mordki Grynbaum i Kajli z Wajsalców, urodzona w dniu 08 czerwca 1882r w Zamościu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LI, k- 10229-10237) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 339/46 dot. stwierdzenia zgonu Szajndla – Chana z Tropauerów WAJS.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 sierpnia 1946r pełnomocnika Eugeniusza Wajsa - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szajndla – Chana z Tropauerów WAJS w marcu 1943r została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu. Tam w sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Anny Aspis, przesłuchanej w trybie zabezpieczenia dowodu przez Sąd Grodzki w Dzierżanowie w sprawie Co 11/46. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 339/46, w którym, stwierdził, iż: **Szajndla – Chana z Tropauerów WAJS – c. Dawida i Sury z Najmarków, urodzona w dniu 15 maja 1879r w Olkuszu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9878-9885) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 189/46 dot. stwierdzenia zgonu Chaim Szlama WARMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 czerwca 1946r Mordki Warmana – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Chaim Szlama WARMAN ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w dniu 02 sierpnia 1943r został zastrzelony przez Niemców podczas selekcji. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Beli Sznajderman, przesłuchanej przed sądem w dniu 27 czerwca 1946r, która rozpoznała zwłoki w/wym. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd

Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 27 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 189/46, w którym stwierdził, iż: **Chaim Szlama WARMAN – s. Ezyla i Rudy – Perli z Nowowiejskich, urodzony w dniu 15 maja 1886r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11336-11344) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 613/46 dot. stwierdzenia zgonu Fajgla WARSZAWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 grudnia 1946r pełnomocnika Zeldy Szpryngier – siostrzenicy zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Fajgla WARSZAWSKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 05 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Moszka Grylak, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzątnięciu osób zastrzelonych wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 613/46 w którym, stwierdził, iż: **Fajgla WARSZAWSKA – c. Pinkusa i Hindli z Rozenblumów małż. Szpryngier, urodzona w dniu 18 czerwca 1887r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11345-11353) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 614/46 dot. stwierdzenia zgonu Hinda Chawa WARSZAWSKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 grudnia 1946r pełnomocnika Zeldy Szpryngier – siostry ciotecznej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Hinda Chawa WARSZAWSKA stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 05 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelona przez Niemców wraz z matką i bratem. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Moszka Grylak, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzątnięciu osób zastrzelonych wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 614/46, w którym stwierdził, iż: **Hinda Chawa WARSZAWSKA – c. Joska i Fajgli z Szpryngerów małżonków Warszawskich, urodzona w dniu 08 września 1920r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11354-11361) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 615/46 dot. stwierdzenia zgonu Pinches WARSZAWSKI.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 grudnia 1946r pełnomocnika Zeldy Szprynger – siostry ciotecznej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Pinches WARSZAWSKI stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu i tam w dniu 05 sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta – zastrzelony przez Niemców wraz z matką i siostrą. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Moszka Grylak, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 grudnia 1946r. W/wym zeznał, iż będąc zatrudniony w getcie przy uprzążaniu osób zastrzelonych wśród zwłok rozpoznał ciało pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 615/46, w którym stwierdził, iż: **Pinches WARSZAWSKI – s. Joska i Fajgli z Szpryngerów małżonków Warszawskich, urodzony w dniu 07 września 1915r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXIX, k-5774-5776) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 2/47 dot. stwierdzenia zgonu Rachli WARSZAWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Icka Oplera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Rachla Warszawska, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wysiedlona z getta na Kamionce do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu, podczas selekcji została odtransportowana autem do komory gazowej, gdzie została stracona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Manię Opler. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 2/47, w którym stwierdził, iż **Rachla WARSZAWSKA – żona Icka Warszawskiego, urodzona 13 listopada 1896r w Będzinie, córka Joela i Nysli z Kugielfrezerów małżonków Opler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXIX, k-5777-5790) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 3/47 dot. stwierdzenia zgonu Frymety WARSZAWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 02 stycznia 1947r pełnomocnika Icka Oplera - brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Frymeta Warszawska, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została wysiedlona z getta na Kamionce do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz po przybyciu, podczas selekcji została odtransportowana autem do komory gazowej, gdzie została stracona. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Manię Opler. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd

Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 3/47, w którym stwierdził, iż **Frymeta WARSZAWSKA zd. Opler, urodzona 09 lipca 1893r w Będzinie, córka Joela i Nysli z Kugielfreserów małżonków Opler, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 05 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 414/1947.

(t. XLIX, k- 9818-9824) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 107/46 dot. stwierdzenia zgonu Abram WEINBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 maja 1946r pełnomocnika Heli Weinberg – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Abram WEINBERG, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie został zastrzelony przez Niemców w lipcu 1943r podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Wita Szarf przesłuchanego przed sądem w dniu 05 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 107/46, w którym stwierdził, iż **Abram WEINBERG – s. Simpela i Cyli z Sztajerów małż. Weinberg, urodzony w dniu 01 października 1882r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł dniu 01 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9848-9865) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 179/46 dot. stwierdzenia zgonu Estera Dwojra KLANBERG, Mila WEINBERG, Alter Chaim WEINBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1946r pełnomocnika Józefa Weinberg – przewodniczącego związku zrzeszeń religijnych i szwagra Estery Klanberg, na podstawie którego ustalono, że Estera Dwojra Klanberg ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w listopadzie 1943r została wraz ze swym dzieckiem Miłą Weinberg wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zaraz została skierowana do komory gazowej. Brat wnioskodawcy – Alter Chaim Weinberg został zastrzelony przez Niemców na terenie getta w październiku 1944. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Julii Rosen i Jakuba Magiera, przesłuchanych przed sądem w dniu 19 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 24 sierpnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 179/46, w którym stwierdził, iż: **Estera Dwojra KLANBERG zamężna WEINBERG – c. Szlamy Klanberga i Sury z Goldbruchów, urodzona 29 listopada 1911r w Sosnowcu, ostatnio zamieszka w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 listopada 1943r w Oświęcimiu; Mila WEINBERG – c. Altera Chaima Weinberga i Estry Dwojry z Klanbergów, urodzona 22 sierpnia 1938r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 31 grudnia 1943r w Oświęcimiu; Alter Chaim WEINBERG – s. Wolfa Weinberga i Chany**

dwojry z Rubinów, urodzony 10 października 1901r w Strzyżowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 listopada 1944r w Sosnowcu.

(t. XLIX, k- 9865-9871) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 184/46 dot. stwierdzenia zgonu Mała Gitla ZYCHEROWA zd. Landau.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 czerwca 1946r Nuchima Dawida Zychera – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Mała Gitla Zycherowa zd. Landau ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w dniu 02 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bronisławy Piła, przesłuchanej przed sądem w dniu 18 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 18 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 184/46, w którym stwierdził, iż: **Mała Gitla ZYCHEROWA z Landauów – c. Gerszona i Frajdl Chawy z Manelom, urodzona w dniu 03 stycznia 1874r w Szczekocinach, ostatnio zamieszka w Sosnowcu, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9840-9847) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 117/46 dot. stwierdzenia zgonu Izrael i Jacheta WAJNSZTROF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 maja 1946r pełnomocnika Rajzla Wajnsztruf, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Izrael i Jacheta WAJNSZTROF ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną zostali przesiedleni do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukryli się w przygotowanym do tego celu bunkrze. W/wym w dniu 02 sierpnia 1943r w godzinach rannych, podczas akcji likwidacji getta, zostali ujawnieni i zastrzeleni przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadków Izaaka Waksmana i Izaaka Moneta, przesłuchanych przed sądem w dniu 19 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 117/46, w którym stwierdził, iż: **Izrael WEINSZTROF – s. Chaima i Chaji – Fajgli, urodzony w dniu 18 lutego 1896r w Wodzisławiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, Jacheta WEINSZTROF – c. Hersza Leizora i Chany zd. Szklorz, urodzona w dniu 10 lutego 1906r w Wodzisławiu; ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXIX, k- 7887-7909) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 10/46 dot. stwierdzenia zgonu Artura WULFSON, Rozalii z Muckenbrunów WULFSON, Juliusza WULFSON, Rebeki

WULFSON, Samuela ZYBERTAŃSKIEGO, Franciszki z Wulfsonów ZYBERTAŃSKIEJ, Edwarda – Ezra ZYBERTAŃSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 lutego 1946r pełnomocnika Chasi Wolman, na podstawie którego ustalono, że Artur WULFSON, Rozalia z Muckenbrunów WULFSON, Juliusz WULFSON, Rebeka WULFSON, Samuel ZYBERTAŃSKI, Franciszka z Wulfsonów ZYBERTAŃSKA, Edward – Ezra ZYBERTAŃSKI - ostatnio zamieszkali w Sosnowcu, w sierpniu 1943r zostali wywiezieni przez Niemców z getta w Sosnowcu do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i od tej pory rodzina nie miała od nich żadnych wieści. Okoliczności wywiezienia pokrzywdzonych do obozu zostały potwierdzone zeznaniami świadków: Ignacego Reintera i Gustawa Zynger. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż przez wywiezienie zaginionych do Oświęcimia groziło im szczególne niebezpieczeństwo utraty życia, albowiem były to rodziny z dziećmi, a te od razu po przybyciu transportu, podlegały selekcji i jako – „nieproduktywne” przeznaczone były od razu na spalenie w krematorium oraz wobec braku od nich wiadomości, wydał w dniu 11 grudnia 1946r postanowienie o sygn. Zg 10/46, w którym uznał za zmarłych:

- 1. Artura WULFSON, s. Majera i Marii z Szykierów małż. Wulfson, urodzonego w dniu 30 grudnia 1901r w Sosnowcu; jego żonę**
- 2. Rozalię z Muckenbrunów WULFSON, c. Joachima i Ruchli z Birnmaumów z Muckenbrunów, urodzonej 03 maja 1903r w Nowym Targu;**
- 3. Juliusza WULFSON, s. Artura i Rozalii z Muckenbrunów małż. Wulf, urodzonego w dniu 12 czerwca 1935r w Katowicach;**
- 4. Rebeci WULFSON, c. Artura i Rozalii z Muckenbrunów małż. Wulf, urodzoną 12 czerwca 1935r w Katowicach;**
- 5. Samuela ZYBERTAŃSKIEGO, s. Majera i Cyny małż. Zylbertańskich, ur. w dniu 19 listopada 1901r w Łodzi;**
- 6. Franciszki z Wulfsonów ZYBERTAŃSKIEJ, - c. Majera i Marii z Szykierów małż. Wulfson, urodzonej w dniu 05 lutego 1907r w Sosnowcu;**
- 7. Edwarda – Ezra ZYBERTAŃSKIEGO, s. Samuela i Franciszki z Wulfsonów małż. Zybartański, urodzonego 14 stycznia 1935r w Sosnowcu;**

- przy czym chwilę ich śmierci ustalił na dzień 09 maja 1946r w Oświęcimiu.

(t. LX, k-12047-12053) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 300/47 dot. stwierdzenia zgonu Mosiek WAJNSZTOK.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1947r Arona Feldmana – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mosiek WAJNSZTOK stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszej dekadzie sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta 75 – letni Mosiek WAJNSZTOK został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Szmula Wajnsztoka,

przesłuchanego przed sądem w dniu 03 lipca 1947r, który będąc członkiem kolumny sprzątającej getto z trupów, rozpoznał zwłoki pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 300/47, w którym stwierdził, iż: **Mosiek WAJNSZTOK – s. Herszlika Berka Wajnsztoka i Sory Blimy z Fridmanów Wajnszok, urodzony w dniu 28 października 1868r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVII, k- 3372-3386) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 36/48 dot. stwierdzenia zgonu Dawida Machela WAJNSZTOKA i Brandli TRAUB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 stycznia 1948r Chaima Dawida Trauba – syna Brandli Traub, na podstawie którego ustalono, że Dawid Machel WAJNSZTOK i Brandla TRAUB, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie Dawid Michael Wajnszok został zastrzelony przez Niemców w dniu 15 maja 1943r, a Brandla Traub – w dniu 01 sierpnia 1943r - podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mosze Grylaka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 06 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 36/48, w którym stwierdził, iż: **Dawid Machel WAJNSZTOK – syn Joela i Symy ze Szpicbergów małżonków Wajnszok, urodzony 12 listopada 1901r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu, a Brandla TRAUB – córka Hersza i Gołdy z Perlmuterów, urodzona w dniu 24 kwietnia 1871r w Pilicy – zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu Dawida Wajnszok nr 249/1948.

(t. LX, k-12054-12062) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 305/47 dot. stwierdzenia zgonu Ruchla WAJSBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 czerwca 1947r Mariana Górskiego - syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla WAJSBERG stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r w czasie akcji likwidacji getta uciekła z getta ukrywając się w mieszkaniu Marii Urgacz w Sosnowcu przy ul. Starej 14. W pierwszej połowie października 1943r, wskutek donosu dzieci mieszkających w sąsiedztwie została aresztowana w pierwszej połowie października 1943r w Sosnowcu i tego samego dnia rozstrzelana. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Marii Urgacz, przesłuchanej przed sądem w dniu 05 lipca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 05 lipca 1947r postanowienie o sygn. Zg 305/47, w którym stwierdził, iż: **Ruchla WAJSBERG – c. Moszka Hersza i Zeldy Rywki z Laudonów małż.**

Dreksler, żona Wolfa Wajsberga, urodzona w dniu 01 lipca 1881r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 października 1943r w Sosnowcu.

(t. LXI, k-12170-12179) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 396/47 dot. stwierdzenia zgonu Szajndla WAJSBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 sierpnia 1947r Szmula Wajsberg – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Szajndla WAJSBERG stale mieszkająca w Sosnowcu, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W pierwszej połowie sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców z powodu ukrycia się w bunkrze. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Bernarda Jegiera, przesłuchanego przed sądem w dniu 13 września 1947r., który zeznał, iż nie widział samego faktu zastrzelenia, ale będąc wyznaczonym do „Arbeitskomando - kolumny roboczej do uprzątnięcia trupów, rozpoznał zwłoki znanej mu pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 14 października 1947r postanowienie o sygn. Zg 396/47, w którym stwierdził, iż: **Szajndla WAJSBERG – c. Abrama Szymona i Chany z Borensztajnow małż. Skórnickich, urodzona w dniu 29.02.1910r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LIX, k- 11751-11757) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 129/47 dot. stwierdzenia zgonu Wolf Herszel WĘGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 lutego 1947r pełnomocnika Estery Rozenberg - córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Wolf Herszel WĘGIER - stale mieszkający w Modrzejowie, a następnie w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 01 lub 02 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta i wysiedlania Żydów z getta na Środuli, jako niezdolny do dalszego transportu został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Chila Katza, przesłuchanego przed sądem w dniu 10 marca 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 10 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 129/47, w którym stwierdził, iż: **Wolf Herszel WĘGIER – s. Kiwy i Nacheli z Milsztajnow małż. Węgier, urodzony w dniu 12 listopada 1868r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12875-12893) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 483/48 dot. stwierdzenia zgonu Moszek WAJNGROD i Gołda z Masłowskich WAJNGROD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 grudnia 1948r pełnomocnika Lejbusia vel Leona Masłowskiego – siostry

zmarłych, na podstawie którego ustalono, że małżonkowie Moszek WAJNGROD i Gołda z Masłowskich WAJNGROD w czasie okupacji na stałe zamieszkali w Sosnowcu, zostali przesiedleni do getta w Dańdówce w Sosnowcu. Chcąc ratować się przed losem wywożonych gromadnie Żydów na zagładę do obozów koncentracyjnych, podczas podjętej próby ucieczki w dniu 19 maja 1942r zostali zastrzeleni przez Niemców. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez Lejbusia vel Leona Masłowskiego – Karola Węgier, który został przesłuchany przed sądem w dniu 17 stycznia 1949r. W/wym zeznał, iż widział zwłoki pokrzywdzonych. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 17 stycznia 1949r postanowienie o sygn. Zg 483/48, w którym stwierdził, iż: **Moszek WAJNGROD - s. Mordki i Mindli z Kołkowiczów, urodzony w 1895r, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; Gołda z Masłowskich WAJNGROD - c. Jankiela i Wachy z Dancygerów, urodzona 18 maja 1900r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarli w dniu 19 maja 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXIV, k- 12760-12773) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 446/48 dot. stwierdzenia zgonu Olga WAJNTRAUB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1948r pełnomocnika Estery Cukierman – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Olga WAJNTRAUB, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Sosnowcu w sierpniu 1943r. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Bronię Herliszkiewicz, która została przesłuchana przed sądem w dniu 25 listopada 1948r. W/wym zeznała, iż pokrzywdzona w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie mieszkała w domu wraz z kuzynami Aleksandrem Szyferem i Klarą Dawidowicz oraz wnioskodawczynią. Przed wojną prowadziła przedsiębiorstwo przy ul. Sienkiewicza 5. Z początkiem sierpnia 1943r Olga Wajntraub w czasie likwidacji getta, wraz z kuzynami ukryła się w bunkrze znajdującym się w mieszkaniu pod szafą. W czasie kontroli mieszkania przez żołnierzy, Niemcy znaleźli bunkier, nakazali jego opuszczenie, a gdy w/wym odmówiła wyjścia z kryjówki, wyciągnęli pokrzywdzoną i jej kuzynków i zastrzelili na miejscu. Zwłoki Olgi WAJNTRAUB tego samego dnia zostały wywiezione do Oświęcimia. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 25 listopada 1948r postanowienie o sygn. Zg 446/48, w którym stwierdził, iż **Olga WAJNTRAUB zd. Maschler - c. Markusa i Loli z Cukiermanów, urodzona w dniu 01 lipca 1912r w Tarnowie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12554-12561) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 70/48 dot. stwierdzenia zgonu Zysła WAJNTRAUB zd. Skoczyłas.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 10 lutego 1948r Szyji Wajntraub – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Zysła WAJNTRAUB zd. Skoczylas stała mieszkanka Sosnowca, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji likwidacji getta w dniu 03 sierpnia 1943r, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka brata - Ajzyka Skoczylasa, przesłuchanego przed sądem w dniu 20 lutego 1948r, który zeznał, iż wraz z siostrą, żoną i kilkunastoma innymi Żydami ukrył się w bunkrze. Gdy Niemcy odnaleźli kryjówkę, polecieli opuścić kryjówkę. Żydzi, którzy na wezwanie wyszli – ocalili. Pozostałych w bunkrze, w tym pokrzywdzoną zastrzelili na miejscu. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 20 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 70/48, w którym stwierdził, iż: **Zysła WAJNTRAUB zd. Skoczylas – c. Chila Arii i Tauby z Blumentalów, urodzona w dniu 14 grudnia 1907r w Zagórzcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12536-12545) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 64/48 dot. stwierdzenia zgonu Chinda Maria WERDYGIER i Rywka Giena vel Hera z Werdygierów FRENKIEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 lutego 1948r Bernarda Jegiera – krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że siostry Chinda Maria WERDYGIER i Rywka Giena vel Hera z Werdygierów FRENKIEL, stałe mieszkanki Sosnowca, w czasie okupacji zostały przesiedlone do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniach 12 – 13 sierpnia 1942r w czasie zarządzonej przez Niemców zbiórki Żydów na boisku sportowym przy ul. Aleja w Sosnowcu, zostały zastrzelone przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mikołaja Szydłowskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 23 lutego 1948r, który zeznał, iż zwłoki pokrzywdzonych zostały pochowane w masowym grobie na cmentarzu żydowskim w Sosnowcu, którego był dozorcą. Świadek ten dodał, iż pomagając grabarzowi w kopaniu dołów i chowaniu zmarłych, wśród trupów rozpoznał znane mu Chinda Maria WERDYGIER i Rywka Giena vel Hera z Werdygierów FRENKIEL. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 23 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 64/48, w którym stwierdził, iż: **Chinda Maria WERDYGIER – c. Nusyna i Lai ze Studnibergów, urodzona w dniu 10 września 1911r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu; Rywka Giena vel Hera z Werdygierów FRENKIEL - c. Nusyna i Lai ze Studnibergów, urodzona w dniu 23 sierpnia 1905r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu - zmarły w dniu 15 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12591-12598) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 133/48 dot. stwierdzenia zgonu Nusyn WERDYGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 kwietnia 1948r Bernarda Jegiera - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Nusyn WERDYGIER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 20 czerwca 1943r podczas akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Mikołaja Szydłowskiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 17 kwietnia 1948r, który będąc dozorcą cmentarza żydowskiego w Sosnowcu, w drugiej połowie czerwca 1943r wśród kilku zwłok przywiezionych na cmentarz przez Niemców rozpoznał ciało Nusyna WERDYGIER. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 17 kwietnia 1948r postanowienie o sygn. Zg 133/48, w którym stwierdził, iż: **Nusyn WERDYGIER – s. Icka Izraela i Szajndli z Narcyzów, urodzony w dniu 15 sierpnia 1879r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. XVI, k- 3220-3236) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 253/47 dot. stwierdzenia zgonu Itty WERDYGIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1947r Itli Rechnic, na podstawie którego ustalono, że Itta Werdygier, stała mieszkanka Będzina, w czasie okupacji została przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942r podczas akcji likwidacji getta została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Blimy Bermana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 sierpnia 1947r postanowienie o sygn. Zg 253/47, w którym stwierdził, iż: **Itta WERDYGIER córka Joska i Gitli z Blumenfruchtów, urodzona 31 grudnia 1895r w Wolbromiu, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 20 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 707/1947.

(t. LXVII, k- 13410-13421) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 331/48 dot. stwierdzenia zgonu Izaak WILKOM.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 lipca 1948r Szlamy Kierkowskiego - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Izaak WILKOM stały mieszkaniec Sosnowca, w dniu 19 maja 1943r - w bliżej nieustalonych okolicznościach - został zastrzelony przez Niemców w Modrzejowie, podczas ogólnego wysiedlania Żydów z Modrzejowa. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Rajzli Fryszer, przesłuchanej przed sądem w dniu 07 września 1948r, która zeznała, iż widziała zwłoki znanego jej osobiście pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 07 września 1948r postanowienie o sygn. Zg 331/48, w którym stwierdził, iż: **Izaak WILKOM – s. Hersza Wolfa i Estery z Będzińskich małżonków Wilkom, urodzony w**

dniu 18 grudnia 1902r w Sosnowcu - Modrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu- Modrzejowie, zmarł w dniu 19 maja 1943r w Modrzejowie.

(t. LXV, k- 13020-13029) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 78/50 dot. stwierdzenia zgonu - Dawid WAJNGARTEN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 września 1950r Lejzora Nunbergier – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Dawid WAJNGARTEN w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środuli w Sosnowcu i tam w dniu 05 października 1942r zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w dniu 14 września 1950r w charakterze świadka Chaskiela Lewit sąsiada w/wym który zeznał, iż w październiku 1942r Niemcy urządzili w getcie selekcję. Wybierali starsze osoby i rozstrzeliwali. Wzięli również pokrzywdzonego wraz z kilkunastoma mężczyznami i na miejscu rozstrzelili. Na polecenie Niemców świadek pochował zwłoki w/wym w zbiorowej mogile na cmentarzu w Środuli. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 14 września 1950r postanowienie o sygn. Zg 78/50, w którym stwierdził, iż: **Dawid WAJNGARTEN – s. Szymona i Sury – Małki z Uinskich, urodzony w dniu 03 marca 1884r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 października 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXVI, k- 13192-13202) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Krakowie sygn. I.3 Zg 387/46 dot. stwierdzenia zgonu Tauby SCHENKER, Miriam SCHENKER, Chaima Salomona SCHENKERA, Arona SCHENKERA, Bronisławy SCHENKER, Jadwigi SCHENKER, Rozalii z Lauferów WITTELSONN, Bernerda WITTELSONNA, Erny z Lauferów WASSERTHEILOWEJ, Dawida Wassertheila, Feli z Kreschów LAUFEROWEJ, Izraela LAUFERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 26 kwietnia 1946r pełnomocnika Barucha Laufera - krewnego zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Bernard Wittelsohn, Rozalia z Lauferów Wittelsohn oraz Erna z Lauferów Wassertheilowa ostatnio zamieszkali w Krakowie, w czasie okupacji zostali przesiedleni do getta w Sosnowcu, gdzie ukryli się w specjalnym schronie na terenie dzielnicy żydowskiej. W sierpniu 1943 w czasie akcji likwidacji getta zostali przez Niemców ujęci i rozstrzelani. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Adele Laufer, przesłuchaną przed sądem w dniu 29 kwietnia 1946r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Krakowie wydał w dniu 29 kwietnia 1946r postanowienie o sygn. I 3 Zg 387/46, w którym stwierdzono, że:

- 1. Erna z Lauferów WASSERTHEILOWA – ur. w 1896r w Jaworznie, c. Salomona i Hendli z Schenkerów, zmarła w Sosnowcu w dniu 01 sierpnia 1943r;**

2. **Rozalia z Lauferów WITTELSOHN – ur. w 1907r w Jaworznie, c. Salomona i Hendli Schenker, zmarła w Sosnowcu w dniu 01 sierpnia 1943r;**
3. **Bernard WITTELSOHN – ur. w 1931r w Karlsbadzie, s. Szaji i Rozalii z Lauferów, zmarł w Sosnowcu w dniu 01 sierpnia 1943r;**

Akta nie zawierały rozstrzygnięcia odnośnie stwierdzenia zgonu pozostałych osób wskazanych we wniosku.

(t. XVIII, k- 3666-3689) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 77/48 dot. stwierdzenia zgonu Mojżesza vel Moszka WAJSBEKIERA i Jachety WAJSBEKIER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 14 lutego 1948 r. Icka Wajsbekiera – brata zmarłych, na podstawie którego ustalono, że Mojżesz vel Moszek WAJSBEKIER i Jacheta WAJSBEKIER, ostatnio zamieszkali w Będzinie, w czasie okupacji zostali przeniesieni do getta w Sosnowcu – Środuli, gdzie w czerwcu 1943 r. podczas likwidacji getta, zostali zastrzeleni przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Samuela Gotliba. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 77/48, w którym stwierdził, iż **Mojżesz vel Moszek WAJSBEKIER – syn Szaji Kałmy i Elki z Krajcerów małżonków Wajsbekier, urodzony 18 lipca 1896r w Olkuszu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943 r. w Sosnowcu; Jacheta WAJSBEKIER – córka Rubina i Estery z Pachterów małżonków Rotsztajn, urodzona w 1896r w Pilicy, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1943 r. w Sosnowcu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu nr 358/1948 i 359/1948.

(t. XX, k – 4068-4083) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 117/46 dot. stwierdzenia zgonu Bronisława WOŁKOWYSKIEGO.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 sierpnia 1946r Reginy z Gutmenów Mehlowej – ciotki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Bronisław Wołkowyski, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w 1943r został wywieziony do obozu w Oświęcimiu, gdzie ślad po nim zaginął. Okoliczności te zostały potwierdzone przez świadka Emilię Cybulska. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 21 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 119/46, w którym stwierdził, iż **Bronisław WOŁKOWYSKI – syn Fajwła Morolucha vel Feliksa Wołkowyskiego i Chany z Gutmanów, urodzony 23 lipca 1932r w Zakopanem, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 31 grudnia 1946 r. w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 341/1947.

(t. XXVI, k- 5246-5258) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 76/46 dot. stwierdzenia zgonu Joska Szaji WEJSHAUSE.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Stanisława Weishausa - syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Josek Szaja Wejshause, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 15 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Jakóba Hendlera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 76/46, w którym stwierdził, iż **Josek Szaja WAJSHAUS – syn Izraela i Mindli zd. Przedborska, urodzony 11 grudnia 1884r w Pławnie, ostatnio zamieszkały w Będzinie - zmarł w dniu 20 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 170/1946.

(t. XXVII, k- 5436-5448) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 194/46 dot. stwierdzenia zgonu Frajdli WROCŁAWSKIEJ.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Mojżesza Zyskinda- kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Frajdla Wrocławska ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 21 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Lejba Szlezyniera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 194/46, w którym stwierdził, iż **Frajdla WROCŁAWSKA zd. Borzykowska – córka Abrama i Elki zd. Frochcwajg, urodzona 15 października 1893r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 886/1946.

(t. XXXIII, k- 6660 – 6669) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 60/47 dot. stwierdzenia zgonu Jentli WALDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 lutego 1947r pełnomocnika Samuela Tobiasza Waldmana - kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Jentla WALDMAN - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Wolfa Frymana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Jentla WALDMAN zmarła na boisku Hakoachu, na skutek ataku serca podczas akcji wysiedlenia Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 60/47, w którym stwierdził, że **Jentla WALDMAN – urodzona w dniu 10 maja 1896r w Będzinie, córka Joska i Bajli Brandli z Salomonowiczów, zmarła w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 425/1947.

(t. XXXIII, k- 6670-6682) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 59/47 dot. stwierdzenia zgonu Bajli Brajndli WALDMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 27 lutego 1947r pełnomocnika Samuela Tobiasza Waldmana - siostrzeńca w/wym, na podstawie którego ustalono, że Bajla Brajndla WALDMAN - ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Wolfa Frymana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 28 marca 1947r. Na podstawie zeznań w/wym ustalono, że Bajla Brajndla WALDMAN zmarła na boisku Hakoachu, na skutek ataku serca podczas akcji wysiedlenia Żydów z getta w Będzinie. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając iż fakt i data śmierci nie budzą wątpliwości, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 28 marca 1947r postanowienie o sygn. Zg 59/47, w którym stwierdził, że **Bajla Brajndla WALDMAN – urodzona w 1872r w Piotrkowie, córka Dawida Szlamy i Estery Małki z Zyguntowiczów małż. Salomonowicz, zmarła w dniu 22 czerwca 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 424/1947.

(t. LV, k- 11127-11136) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 546/46 dot. stwierdzenia zgonu Tszewa Laja WAJNTRAUB.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 listopada 1946r Arona Mordki Wajntraub – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Tszewa Laja WAJNTRAUB, stale mieszkająca w Sosnowcu przy ul. Wiejskiej, w czasie okupacji została przesiedlona do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 03 sierpnia 1943r w czasie akcji likwidacji getta, Tszewa Laja WAJNTRAUB została zastrzelona przez Niemców, albowiem była w podeszłym wieku i nie mogła szybko się poruszać. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajman - przesłuchanego przed sądem w dniu 29 listopada 1946r, który będąc w brygadzie sprzątającej getto z trupów, rozpoznał na ulicy zwłoki pokrzywdzonej. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 29 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 546/46, w którym stwierdził, iż: **Tszewa Laja GOLDBERG z domu Wajntraub – c. Uryna i Szandli zd. Borensztajn, urodzona w dniu 18/30 maja 1876r w Przonslawiu pow. Jedrzejów- ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXIV, k- 6808-6822) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 81/47 dot. stwierdzenia zgonu Simcha ZELINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 lutego 1947r Icka Dawida Szychtera, na podstawie którego ustalono, że Simcha ZELINGER, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 15 sierpnia 1943r, podczas akcji wysiedleńczej Żydów

z getta z Będzina Kamionki. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Icka Waksmana, który przesłuchany przed sądem w dniu 02 maja 1947r zeznał, iż w/wym została zastrzelona w schronie, znajdującym się w getcie na tzw. Kamionce w Będzinie, gdzie ukrywała się przed wysiedleniem. Świadek był członkiem brygady uprzątającej zwłoki i zastrzeloną widział na własne oczy i rozpoznał, gdyż ją dobrze znał. Po przeprowadzonej rozprawie, uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 02 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 81/47, w którym stwierdził, iż **Simcha ZELINGER, urodzona w dniu 28 lipca 1889r w Będzinie, c. Fajwla i Marii z Grosmanów, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 582/1947.

(t. XXXV, k- 7010-7021) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 117/47 dot. stwierdzenia zgonu Fajgli ZALCBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 kwietnia 1947r przez pełnomocnika Szmula Dawida Zalcberg – bratanek w/wym, na podstawie którego ustalono, że Fajgla ZALCBERG, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w połowie sierpnia 1942r w punkcie zbornym w sierocińcu, podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Blime Bermiana, który został przesłuchany przed sądem w dniu 07 maja 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 07 maja 1947r postanowienie o sygn. Zg 117/47, w którym stwierdził, iż **Fajgla ZALCBERG, urodzona 4/16 maja 1880r w Będzinie, c. Jakóba i Marii Gnendli z Ryńskich małżonków Dancyngier zmarła w dniu 31 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 476/1947.

(t. XXXVIII, k- 7617-7629) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 356/47 dot. stwierdzenia zgonu Szymona ZAJĄC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 listopada 1947r przez Wolfa Zająca – wujka w/wym, na podstawie którego ustalono, że Szymon ZAJĄC ostatnio zamieszkały w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców w Będzinie w dniu 10 sierpnia 1943r, podczas akcji wysiedlenia Żydów z getta na Kamionce w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Pinkusa Welnera, który został przesłuchany przed sądem w dniu 20 listopada 1947r. Po przeprowadzonej rozprawie uznając śmierć, jej datę i miejsce zgonu za niewątpliwe, Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 20 listopada 1947r postanowienie o sygn. Zg 356/47, w którym stwierdził, iż **Szymon ZAJĄC**

urodzony 03 kwietnia 1939r w Krakowie, s. Mordki i Rywki z Szarfów – zmarł w dniu 10 sierpnia 1943r w Będzinie.

(t. VII, k- 1613-1620, 2225- 2240) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 126/46 dot. stwierdzenia zgonu Arona Juma ZAJDWEBERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 23 sierpnia 1946r Izraela Hersza Zajdbewera – bratanka w/wym. na podstawie którego ustalono, że Aron Jura ZAJDWEBER ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie, podczas pierwszej wywózki Żydów z Będzina został przez Niemców zastrzelony. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 126/46, w którym stwierdził, iż **Aron Juma ZAJDWEBER, syn Lewka i Bajgli z Daneygierów, urodzony 01 października 1881r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł 12 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 851/1946.

(t. V, k- 884-897) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Czeladzi sygn. Zg 60/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaja ZAJDWEBER zd. Rajcensztein.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 maja 1948r Dawida Pinkusa, zam. Siemianowice, ul. 3-go Maja 11 – bratanka w/wym, na podstawie którego ustalono, że, Chaja Zajdweber zd. Rajcensztein ostatnio zamieszkała w Czeladzi, przy ul. Milowickiej, w 1941r została przymusowo przesiedlona do getta w Czeladzi, a następnie w 1943r do getta w Będzinie, skąd po kilku tygodniach w początkach sierpnia 1943r przewieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie po dokonanej selekcji jako osoba starsza zmarła w dniach 1-7 sierpnia 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Helenę Liberman . Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi wydał w dniu 20 maja 1948r postanowienie o sygn. Zg 60/48/47, w którym stwierdził, iż **Chaja ZAJDWEBER zd. Rajcensztein, c. Izraela Joska i Gnedli zd. Sztajnic, urodzona 10 lipca 1888r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Czeladzi, zmarła w dniu 06 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. XXI, k-4223-4231) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 184/48 dot. stwierdzenia zgonu Chaji ZAJDWEBER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 czerwca 1948r Izraela Hersza Zajdwebiera – kuzyna w/wym, na podstawie którego ustalono, że **Chaja ZAJDWEBER zd. Rajcensztein, c. Izraela Joska i Gnedli zd. Sztajnic, urodzona 10 lipca 1888r w Czeladzi, ostatnio zamieszkała w Czeladzi – została w lipcu 1942r zastrzelona w Będzinie przez Niemców.** Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Polę Głajtman. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Czeladzi sygn. Zg 72/48 (poprzednia sygnatura Zg 184/48) wydał w dniu 06 lipca 1948

postanowienie , w który umorzył postępowanie, przychylając się do wniosku wnioskodawcy.

(t. XXX, k- 6001-6016) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 135/46 dot. stwierdzenia zgonu Pinkusa ZAJDWEBERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 sierpnia 1946r Izraela Hersza Zajdwebera – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Pinkus Zajdweber w lipcu 1943r został zastrzelony przez Niemców w getcie w Będzinie, podczas próby ucieczki z getta. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 23 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 135/46, w którym stwierdził, iż **Pinkus ZAJDWEBER – s. Szulema i Chany zd. Federman, urodzony 20 marca/02 kwietnia 1906r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł 31 lipca 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 910/1946.

(t. XXX, k- 6017-6028) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 134/46 dot. stwierdzenia zgonu Frajdy ZAJDWEBER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 sierpnia 1946r Izraela Hersza Zajdwebera – krewnego w/wym, na podstawie którego ustalono, że Frajda Zajdweber w czerwcu 1942r została zastrzelona przez Niemców w getcie w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Icka Bachmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 14 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 134/46, w którym stwierdził, iż **Frajda ZAJDWEBER zd. Prusak- c. Motla i Rochli zd. Mazurska, urodzona 28 kwietnia 1910r w Strzemieszycach Wielkich, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła 30 czerwca 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 911/1946.

(t. VI, k- 1215-1222) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 434/47 dot. stwierdzenia zgonu Hirsza Fajwła ZOMBKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 grudnia 1947 r. Jakuba Bursztyna – wuja Hirsza Fajwła Zombka, na podstawie którego ustalono, że Hirsz Fajwel Zombek, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie podczas likwidacji getta w Będzinie, został wywieziony przez Niemców do obozu w Oświęcimiu i tam zginął w sierpniu 1943 r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jachetę Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 434/47, w którym stwierdził, iż **Hirsz Fajwel ZOMBEK, syn Pantela i Hindy Laji z Bursztynów małżonków Zombek, urodzony w dniu 15 stycznia 1935 r. w Będzinie – zmarł w dniu 05 sierpnia 1943 r. w Oświęcimiu.**

(t. X, k- 1969-1981) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 432/47 dot. stwierdzenia zgonu Pantela ZOMBKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 grudnia 1947 r. Jakuba Bursztyna – szwagra Pantela Zombka, na podstawie którego ustalono, że Pantel Zombek, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jachetę Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 432/47, w którym stwierdził, iż **Pantel ZOMBEK, syn Herszla i Chany z Rozenów małżonków Zombek, urodzony w dniu 15/28 kwietnia 1908 r. w Krzepicach – zmarł w dniu 04 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 353/1948.

(t. VI, k- 1223-1231) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 436/47 dot. stwierdzenia zgonu Szmula ZOMBKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 grudnia 1947 r. Jakuba Bursztyna – szwagra Szmula Zombka, na podstawie którego ustalono, że Szmul Zombek, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Jakuba Bursztyna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 18 grudnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 436/47, w którym stwierdził, iż **Szmul ZOMBEK, syn Berka i Szajndli z Rozenów małżonków Zombek, urodzony w dniu 18 grudnia 1883 r. w Truskolasach – zmarł w dniu 14 sierpnia 1942 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 346/1948.

(t. XII, k- 2371-2388) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 189/46 dot. stwierdzenia zgonu Pesli z Ginsbergów ZAJDEMAN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Estery Najer – siostry ciotecznej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Pesla z Ginsbergów ZAJDEMAN, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czerwcu 1943r została wysiedlona do getta w Sosnowcu Środuli, gdzie zmarła na tyfus w szpitalu. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Frajmana Jerychem, który został przesłuchany przed sądem w dniu 30 października 1946r. W/wym zeznał, iż widział zwłoki. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 189/46, w którym stwierdził, iż **Pesla z**

Ginsbergów ZAJDEMAN, córka Moszka Ginsberga i Chany Tauby z Welnerów, urodzona 20 sierpnia 1897r w Zawierciu, zmarła w dniu 31 lipca 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 799/1946.

(t. XIII, k- 2550-2565) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 222/46 dot. stwierdzenia zgonu Bronisławy zd. Wajsbard ZADEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 listopada 1946r pełnomocnika Joska Zadla – krewnego zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bronisława zd. Wajsbard ZADEL, ostatnio zamieszkała w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców w dniu 01 sierpnia 1943r podczas likwidacji getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego przez wnioskodawcę świadka Manię Puterman, która została przesłuchana przed sądem w dniu 27 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 222/46, w którym stwierdził, iż **Bronisława zd. Wajsbard ZADEL, córka Icyka i Szyfry z Arbusmanów, urodzona 13 stycznia 1876r w Mstowie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 192/1947.

(t. XX, k- 3893-3907) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 136/46 dot. stwierdzenia zgonu Tauby Blimy ZADEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 marca 1948r Natana Pioruna – męża Tauby Blimu Zadel, na podstawie którego ustalono, że Tauba Blima Zadel ostatnio zamieszkała w Będzinie, została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 15 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas likwidacji getta w Będzinie. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Natana Pioruna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 136/48, w którym stwierdził, że **Tauba Blima ZADEL – córka Rajzli Zadel i n/n ojca, urodzona 19 września 1919r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 178/1949.

(t. XX, k- 3937-3950) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 128/46 dot. stwierdzenia zgonu Rajzli ZADEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 marca 1948r Natana Pioruna, na podstawie którego ustalono, że Rajzla Zadel ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943r została zastrzelona przez Niemców podczas akcji likwidacji getta w Będzinie.

Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Salę Bitter i Natana Pioruna. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 marca 1948r postanowienie o sygn. Zg 128/48, w którym stwierdził, **Rajzla ZADEL – córka Abrama i Tauby małżonków Zadel, urodzona 18 marca 1897r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943 r. w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 176/1949.

(t. XXXVI, k- 7178-7188) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 145/47 dot. stwierdzenia zgonu Marii z Hendlerów ZYSKIND.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 28 maja 1947 r. pełnomocnika Jakuba Kopel Hendler – siostrzeńca zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Marii z Hendlerów ZYSKIND ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji wraz z innymi osobami narodowości żydowskiej umieszczona w getcie Kamionka w Będzinie, skąd w 1943r podczas akcji wysiedlania Żydów z getta została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie została zagazowana. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę świadka Zofię Zygrajch, która została przesłuchana przed sądem w dniu 25 czerwca 1947r. W/wym dodatkowo podała, iż na polecenie władz obozu w Brzezince, gdzie była osadzona została skierowana do pracy przy uprzątnięciu trupów osób straconych w komorze. W połowie października wśród osób narodowości żydowskiej, które przybyły do obozu, zauważyła znana jej z widzenia Marię z Hendlerów ZYSKIND, która z wieloma innymi osobami została skierowana wprost do komory gazowej i tam została stracona. Podczas prac porządkowych przy uprzątnięciu zwłok, wśród osób zagazowanych w komorze rozpoznała zwłoki Marii z Hendlerów ZYSKIND. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 25 czerwca 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 145/47, w którym stwierdził, iż: **Maria z Hendlerów ZYSKIND, córka Abrama Zyskinda i Udli z Hamburgierów małż. Hendler, urodzona 06 marca 1878r w Będzinie, zmarła w dniu 31 października 1943r w Oświęcimiu.** Wydanie orzeczenia nastąpiło na podstawie wniosku oraz dołączonych do niego dokumentów w postaci świadectwa urodzenia jak i zeznania świadka.

(t. XXVII, k- 5384-5399) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 190/46 dot. stwierdzenia zgonu Ajdli ZYSKIND.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 15 października 1946r Mojżesza Zyskind – syna w/wym, na podstawie którego ustalono, że Ajdla Zyskind, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w dniu 21 sierpnia 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Lejba Szlezyngiera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 30 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 190/46, w którym stwierdził, iż **Ajdla ZYSKIND zd. Borzykowska – córka Abrama i Elki zd.**

Frochowajg, urodzona 06 czerwca 1887r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 884/1946.

(t. LXVIII, k- 13553-13563) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 181/48 dot. stwierdzenia zgonu Frymeta ZYSKIND, Rywa ELBINGER, Estera WILNER, Chawa ZYLBER, Moszek Aron RECHNIC, Elezjer RECHNIC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 05 czerwca 1948 pełnomocnika Lejzora Fuks - krewnego zmarłych na podstawie którego ustalono, że Frymeta ZYSKIND, Rywa ELBINGER, Estera WILNER, Chawa ZYLBER, Moszek Aron RECHNIC, Elezjer RECHNIC - zamieszkali do chwili wybuchu wojny w Będzinie, gdzie byli współwłaścicielami nieruchomości - w czasie okupacji zostali przeniesieni przez Niemców wraz z innymi Żydami do getta w Będzinie. Gdy rozpoczęły się akcje wysiedleńcze w/wym ukryli się w bunkrze na terenie getta. W czerwcu 1943r ich kryjówka została ujawniona, a gdy na wezwanie Niemców nie opuścili schronienia – Niemcy wrzucili do bunkra granaty, od których wszyscy zginęli. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Dorę Kestenberg, przesłuchaną przed sądem. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 29 kwietnia 1949r postanowienie o sygn. Zg 181/48, w którym stwierdził, iż:

- 1. Frymeta ZYSKIND – córka Chila i Rywki z Wodzisławskich małż. Pachter, żona Fajwła Zyskinda, urodzona w 1869r w Będzinie;**
 - 2. Rywa ELBINGER - córka Chila i Rywki z Wodzisławskich małż. Pachter, żona Majlecha Elbingera, urodzona w 1883r w Będzinie;**
 - 3. Estera WILNER - córka Chila i Rywki z Wodzisławskich małż. Pachter, żona Szlamy Zelmana Wilnera, urodzona w 1875r w Będzinie;**
 - 4. Chawa ZYLBER - córka Chila i Rywki z Wodzisławskich małż. Pachter, urodzona 11/23 grudnia 1873r w Będzinie;**
 - 5. Moszek Aron RECHNIC –syn Herszlika Jakuba i Lai z Pachterów małż. Rechnic, urodzony 23 lutego 1899r w Będzinie;**
 - 6. Elezjer RECHNIC - syn Herszlika Jakuba i Lai z Pachterów małż. Rechnic, urodzony 14/27 kwietnia 1903r w Będzinie**
- wszyscy wyżej wymienieni zmarli w dniu 30 czerwca 1943r w Będzinie.**

Wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o wznowienie postępowania został oddalony postanowieniem tegoż sądu w dniu 10.10.1950r sygn. Zg 5/50. W wyniku jego zaskarżenia postanowieniem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 06.12.1950r wznowiono postępowanie w sprawie postanowienia Sądu Grodzkiego w Będzinie z dnia 29 kwietnia 1949r w części dotyczącej Rywy Elbinger i Estery Wilner i – w oparciu o zeznania świadków Dory Pilcar i Ruchli Zajda - zaskarżone **postanowienie zmieniono, określając datę zgonu Rywy ELBINGER i Estery WILNER na**

dzień 15 czerwca 1943r w Warszawie, bezpośrednio po stłumieniu powstania w getcie w Warszawie.

(t. LXVIII, k- 13727-13730) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 32/49 o uznanie za zmarłej Ruchla – Bajla ZAWADZKA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 kwietnia 1949r pełnomocnika Natana Zawadzkiego – syna zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Ruchla – Bajla ZAWADZKA - zamieszkiwała w Będzinie. Podczas okupacji w wraz z innymi Żydami została wysiedlona i wywieziona do nieustalonego obozu koncentracyjnego, gdzie została stracona. Po przeprowadzeniu postępowania, postanowieniem Sądu Grodzkiego w Będzinie z dnia 10 lutego 1950r sygn. Zg 32/49 uznano za zmarłą: **Ruchla – Bajla ZAWADZKA – córka Berka Goldberga i Gnendli z domu Rechnic, urodzona 14 stycznia 1884r w Będzinie i oznaczono datę jej śmierci na dzień 31 grudnia 1946r.**

(t. LXVIII, k- 13674-13680) Akt archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 38/49 dot. stwierdzenia zgonu Dawid ZYGRAJCH.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 maja 1949r pełnomocnika Izraela Zygrajcha - krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Dawid ZYGRAJCH zamieszkiwał w Będzinie, gdzie prowadził sklep spożywczy przy ul. Kolałataja 38. W czerwcu 1942r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina, Niemcy wezwali wszystkich Żydów na boisko Hakoach, gdzie przeprowadzili selekcje. Dawid Zygrajch z uwagi na to, że był chory umysłowo został zakwalifikowany do grupy drugiej, gdzie byli starcy i chorzy. Gdy usiłował przedostać się do grupy pierwszej został zastrzelony przez Niemców. Zwłoki pokrzywdzonego przez co najmniej trzy dni pozostawały na boisku. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Jakuba Żmigrodzkiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 27 maja 1949r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie w dniu 27 maja 1949r wydał postanowienie o sygn. Zg 38/49, w którym stwierdził, iż: **Dawid ZYGRAJCH – urodzony 17 kwietnia 1874r w Pilicy, syn Fiszla i Chai z domu Waldliberant, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 30 czerwca 1942r w Będzinie.**

(t. LII, k- 10354-10361) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 400/46 dot. stwierdzenia zgonu Liba z Lencznerów ZAROMPF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 września 1946r pełnomocnika Szlamy Henocha Zarompf – syna zmarłej na podstawie którego ustalono, że Liba z Lencznerów ZAROMPF w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu w czasie akcji likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców z powodu jej podeszłego wieku i niemożności transportu, podczas wprowadzania do wagonu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szlamy Sztajnfelda -

członka brygady roboczej sprzątającej getto - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 400/46, w którym stwierdził, iż: **Liba z Lencznerów ZAROMPF – c. Mordki i Rywki z Warszawskich małżonków Lenczner, urodzona w dniu 12 grudnia 1879r, zamieszkała w Sosnowcu od 1910r, zmarła w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10347-10353) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 399/46 dot. stwierdzenia zgonu Szyja Jakub ZAROMPF.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 07 września 1946r pełnomocnika Szlamy Henocha Zarompf – syna zmarłego na podstawie którego ustalono, że Szyja Jakub ZAROMPF w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu w czasie akcji likwidacji getta, z powodu jego podeszłego wieku i niemożności transportu został zastrzelony przez Niemców podczas wprowadzania do wagonu. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Szlamy Sztajnfelda - członka brygady roboczej sprzątającej getto - przesłuchanego przed sądem w dniu 30 września 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 399/46, w którym stwierdził, iż: **Szyja Jakub ZAROMPF – s. Chaskiela i Dyny z Blumenfeldów małżonków Zarompf, urodzony w dniu 10 lipca 1875r, zamieszkały w Sosnowcu od 1910r, zmarł w dniu 02 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13479-13488) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 239/46 dot. stwierdzenia zgonu Dwojra ZELINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lipca 1946r pełnomocnika Perli Zelinger – krewnej zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Dwojra ZELINGER stale mieszkająca w Niwce, w czasie okupacji została wywieziona do obozu w Parsznicach w Sudetach, gdzie zmarła w czerwcu 1944r. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Perli Landau przesłuchanej przed sądem w dniu 25 lipca 1946r, która przebywała w obozie wraz z pokrzywdzoną. Z jej zeznań wynika, że Dwojra Zelinger została przywieziona do obozu wraz z córką Ruchlą HERBERT, gdzie w czasie epidemii tyfusu zachorowała i po krótkim czasie zmarła. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 239/46, w którym stwierdził, iż: **Dwojra ZELINGER – c. Majera – Jakuba i Perli z Finkelsztajnow, urodzona 25 lutego 1894r w Będzinie, zmarła w dniu 30 czerwca 1944r w miejscowości Parsznice koło miasta Trautenau w Niemczech.**

(t. XL, k- 8113-8122) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 75/46 dot. stwierdzenia zgonu Lejzor ZELINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 25 kwietnia 1946r pełnomocnika Zajnwelda Zelinger – syna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że w czasie okupacji cała rodzina Zelinger została przesiedlona do getta w Sosnowcu Środuli. W dniu 12 sierpnia 1942r w czasie zarządzonej przez Niemców zbiórki wszystkich Żydów na placu sportowym przy ul. Jana, w czasie podjętej przez Lejzora Zelinger próby przedostania się z grupy Żydów przeznaczonej do wysłania do obozu w Oświęcimiu do grupy, w której znajdował się jego syn, został zastrzelony przez n/n gestapowca. Okoliczności te zostały potwierdzone zeznaniami świadka – Adeli Laufer, która została przesłuchana przed sądem w dniu 23 maja 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości, postanowieniem z dnia 23 maja 1946r o sygn. Zg 75/46, stwierdził, iż: **Lejzor ZELINGER – s. Dawida –Szmula i Chany Fajgli z Fiszerów małżonków Zelinger, urodzony w dniu 04 września 1890r w Będzinie - zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13459-13468) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 241/46 dot. stwierdzenia zgonu Moszek Binem ZELINGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 04 lipca 1946r pełnomocnika Perli Zelinger – córki zmarłego na podstawie którego ustalono, że Moszek Binem ZELINGER stale mieszkający w Modrzejowie, w czasie okupacji w marcu 1942r został wywieziony do obozu w Markstadt (Łaskowice) koło Wrocławia, gdzie zmarł w listopadzie 1942r w wieku 50 lat. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Lejbusa Przechadzkiego, przesłuchanego przed sądem w dniu 26 lipca 1946r, który przebywał w obozie wraz z pokrzywdzonym w jednej izbie. Z jego zeznań wynika, że znany mu osobiście Moszek Binem ZELINGER zmarł wskutek ogólnego wyczerpania. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 241/48, w którym stwierdził, iż: **Moszek Binem ZELINGER –s. Szlamy i Goldy z Binsztoków, urodzony 08 stycznia 1897r w Wąchocku, zmarł w dniu 31 listopada 1942r w Markstadt koło Wrocławia.**

(t. LII, k- 10457-10463) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 420/46 dot. stwierdzenia zgonu Lejbuś ZENDEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 19 września 1946r pełnomocnika Wity Szarf – siostry stryjecznej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Lejbuś ZENDEL w sierpniu 1943r został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w obawie przed wysiedleniem ukrywał się w bunkrze. Około 07 sierpnia 1943r został wykryty przez Niemców i na miejscu zastrzelony w obecności Marii Cytter. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami Marii Cytter, przesłuchanej przed sądem w dniu 15 października 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności

śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 13 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 420/46, w którym stwierdził, iż: **Lejbuś ZENDEL – s. Szymona Wolfa i Gitli z Wajnbergów, urodzony w dniu 28 marca 1877r w Modrzejowie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 31 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XLIX, k- 9832-9839) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 113/46 dot. stwierdzenia zgonu Rojza ZYLBERSZAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 maja 1946r pełnomocnika Józefa Zylberszac – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rojza ZYLBERSZAC, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w czasie okupacji wraz z rodziną została przesiedlona do getta na Środuli w Sosnowcu, gdzie w obawie przed wywiezieniem do obozu koncentracyjnego ukryła się w przygotowanym bunkrze. W/wym została ujawniona i zastrzelona przez Niemców w dniu 05 sierpnia 1943r, podczas akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Eliasza Jakubowicz, przesłuchanego przed sądem w dniu 05 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu, uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 31 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 113/46, w którym stwierdził, iż **Rojza ZYLBERSZAC – c. Szymona Mendla i Sury Rywki z Mangłów małż. Tobiasz, urodzona w dniu 16 lipca 1903r w Sosnowcu, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła dnia 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LII, k- 10429-10436) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 414/46 dot. stwierdzenia zgonu Aron ZYNGER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1946r pełnomocnika Gustawy Zynger – krewnej zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Aron ZYNGER w sierpniu 1943r został umieszczony przez Niemców w sosnowieckim getcie na Środuli, gdzie w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta został przez Niemców zastrzelony. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Jakuba Neufeld, przesłuchanego przed sądem w dniu 25 września 1946r, który zeznał ponadto iż pochował zwłoki pokrzywdzonego i kilku innych zastrzelonych wówczas Żydów. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 25 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 414/46, w którym stwierdził, iż: **Aron ZYNGER – s. Rachmila i Laii zd. Rozenblum, urodzony w dniu 26 kwietnia 1894r w Końskich, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXVII, k- 13489-13497) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 237/46 dot. stwierdzenia zgonu Bajla Fajgla ŻABNER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1946r pełnomocnika Sali Żabner i Natalii Żabner – córek zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Bajła Fajgla ŻABNER stale mieszkająca w Sosnowcu przy ul. Piłsudskiego 60, w czasie okupacji w sierpniu 1943r została przesiedlona do getta w Sosnowcu Środuli, skąd w czasie wysiedlenia żydów w sierpniu 1943r została przewieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i tam przeznaczona do grupy starców, którzy mieli być straceni w komorze gazowej. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Eliasza Jurkowskiego i Szlamy Szajnermana, przesłuchanych przed sądem. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 lipca 1946r postanowienie o sygn. Zg 237/46, w którym stwierdził, iż: **Bajła Fajgla ŻABNER z domu Kutner – c. Ruchli Kutner, ojciec nieznany, urodzona 02 sierpnia 1882r w Oświęcimiu, zmarła w dniu 31 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

(t. LV, k- 11032-11039) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 539/46 dot. stwierdzenia zgonu Chana ŻMIGRÓD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 listopada 1946r pełnomocnika Bronisława Cukierman – bratanek zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chana ŻMIGRÓD została zastrzelona przez Niemców w sierpniu 1943r w Sosnowcu, podczas przeprowadzonej akcji likwidacji getta. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Izraela Klajmana, przesłuchanego przed sądem w dniu 30 listopada 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 listopada 1946r postanowienie o sygn. Zg 539/46, w którym stwierdził, iż **Chana ŻMIGRÓD – c. Nuchyma i Rywki ze Żmigrodów małż. Cukierman, urodzona w dniu 4-16 stycznia 1883r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. XXXII, k- 6416-6432) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 24/47 dot. stwierdzenia zgonu Luzera ŻMIGRÓD i Bajli ze Żmigrodów RUDZYN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 20 stycznia 1947r pełnomocnika Jakuba Żmigród – brata w/wym, na podstawie którego ustalono, że Luzer ŻMIGRÓD i Bajła ze Żmigrodów RUDZYN - ostatnio zamieszkali w Będzinie, zmarli w sierpniu 1943r w Będzinie. Do wniosku dołączono odpis aktu urodzenia w/wym. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez zawnioskowanego do przesłuchania przez wnioskodawcę bezpośredniego świadka – Felę Parasol, która została przesłuchana przed sądem w dniu 06 lutego 1947r. W/wym zeznała, iż Luzer ŻMIGRÓD zmarł w sierocińcu nagle, podczas przeprowadzanej akcji likwidacji getta w Będzinie. Bajła ze Żmigrodów RUDZYN wraz z dzieckiem została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie na dworcu kolejowym, podczas segregacji została skierowana do komory gazowej ze starcami i innymi osobami niezdolnymi do pracy i tam

zagazowana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 24/47, w którym stwierdził, iż **Luzer ŻMIGRÓD – urodzony w dniu 13 października 1894r w Będzinie, syn Dawida i Fauli zd. Żmigród – zmarł w Będzinie w dniu 02 sierpnia 1943r, a Bajla ze Żmigrodów RUDZYN – urodzona w dniu 14 maja 1906r w Będzinie, córka Dawida i Fauli zd. Żmigród - zmarła w dniu 03 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach: 228/1947, 227/1948.

(t. LXII, k-12354-12397) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 506/47 (Zg 170/46) dot. stwierdzenia zgonu Jakub Lajb ZADEL.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 06 czerwca 1946r pełnomocnika Berek i Arona Jakuba Zajdlerów - krewnych zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Jakub Lajb ZADEL ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W dniu 23 czerwca 1943r w czasie akcji wysiedlania Żydów oraz selekcji, Jakub Lajb ZADEL został przydzielony do drugiej grupy Żydów przeznaczonej do ponownego przeglądu, z której samowolnie przedostał się do grupy pierwszej, przeznaczonej do wywozu na roboty do Niemiec. Wówczas został zastrzelony w głowę przez policjanta niemieckiego jednym strzałem z rewolweru z odległości jednego kroku. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami bezpośredniego świadka Manii Opler, przesłuchanej przed sądem w dniu 28 czerwca 1946r. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 30 czerwca 1946r postanowienie o sygn. Zg 506/47, w którym stwierdził, iż: **Jakub Lajb ZADEL – s. Szmelki i Fajgli Lai z Wajcmanów, urodzony w dniu 4/17 listopada 1903r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 23 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LVII, k- 11464-11470) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 16/47 dot. stwierdzenia zgonu Mendla ZYLBERGA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 grudnia 1946r pełnomocnika Icka Katza – krewnego zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mendel ZYLBERG stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu. W sierpniu 1943r, w czasie akcji likwidacji getta - z uwagi na podeszły wiek - został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jerzego Feder, przesłuchanego przed sądem w dniu 21 stycznia 1947r. W/wym zeznał, iż sprzątając w getcie zwłoki zmarłych ujawnił wśród zastrzelonych swojego krewnego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 03 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 16/47, w którym stwierdził, iż: **Mendel ZYLBERG – s. Arona Zachariasza i Rywki z Horowiczów, urodzony w dniu 23 lipca**

1887r w Połańcu, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu; zmarł w dniu 31 grudnia 1943r w Sosnowcu.

(t. LVIII, k- 11647-11654) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 77/47 dot. stwierdzenia zgonu Nuchym ŻMIGRÓD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem pełnomocnika Hani Żmigród – córki zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Nuchym ŻMIGRÓD stale mieszkający w Sosnowcu, w czasie okupacji został przeniesiony do getta na Środulę w Sosnowcu. Tam w pierwszych dniach sierpnia 1943r, w czasie akcji likwidacji getta został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Jakuba Neufelda, przesłuchanego przed sądem w dniu 26 lutego 1947r. W/wym zeznał, iż poznał pokrzywdzonego w lutym 1943r. W dniach 03 lub 04 sierpnia 1943r wśród zwłok rozpoznał pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 26 lutego 1947r postanowienie o sygn. Zg 77/47, w którym stwierdził, iż: **Nuchym ŻMIGRÓD – s. Emanuela i Estery Liby z Plawnerów, urodzony w dniu 25 kwietnia 1871r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 04 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXIII, k-12562-12569) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg. 71/48 dot. stwierdzenia zgonu Mendel ZADEL vel ZAJDLER.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 09 lutego 1948r pełnomocnika Hanny Zachariasz – siostry zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Mendel ZADEL vel ZAJDLER stały mieszkaniec Sosnowca, w czasie okupacji został przesiedlony do getta na Środulę w Sosnowcu, gdzie w czasie akcji likwidacji getta w dniu 03 sierpnia 1943r, został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone zeznaniami świadka Henryka Rozenes, przesłuchanego przed sądem w dniu 19 lutego 1948r, który zeznał, iż wprawdzie nie widział okoliczności śmierci pokrzywdzonego, niemniej jednak w nocy z 02/03 sierpnia 1943r uciekając z getta do śródmieścia Sosnowca w drodze natknął się na większą ilość zwłok zastrzelonych Żydów, pomiędzy którymi rozpoznał dobrze mu znanego pokrzywdzonego. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Sosnowcu uznając, iż okoliczności śmierci w/wym nie budzą wątpliwości wydał w dniu 19 lutego 1948r postanowienie o sygn. Zg 71/48, w którym stwierdził, iż: **Mendel ZADEL vel ZAJDLER – s. Szmula Zadla vel Zajdera i Chenki z Zonenfeldów, urodzony w dniu 17 kwietnia 1903r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Sosnowcu, zmarł w dniu 03 sierpnia 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXV, k- 12966-12977) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Sosnowcu sygn. Zg 194/49 dot. stwierdzenia zgonu Rajzla ZILBERSZTAJN zd. Goldszer.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 16 grudnia 1949r Zacharyja Zilbersztajn – męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Rajzla ZILBERSZTAJN zd. Goldszer w czasie okupacji na stałe zamieszkiwała w Sosnowcu, skąd w 1942r została przesiedlona do getta na Środulę. Tam w czasie próby ucieczki z getta została ranna i przewieziona do szpitala żydowskiego w Sosnowcu, gdzie w wyniku odniesionych obrażeń zmarła w dniu 30 czerwca 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez przesłuchanego w charakterze świadka Zacharyja Zilbersztajn, który został przesłuchany przed sądem w dniu 19 grudnia 1949r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Sosnowcu wydał w dniu 19 grudnia 1949r postanowienie o sygn. Zg 194/49, w którym stwierdził, iż: **Rajzla ZILBERSZTAJN zd. Goldszer – c. Abrama i Gitli z Wajłów, urodzona w 1901r w Szczekocinach, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w dniu 30 czerwca 1943r w Sosnowcu.**

(t. LXX, k-14059-14074) Akta archiwalne Sądu Powiatowego w Sosnowcu sygn. Ns 315/52 dot. stwierdzenia zgonu Chawa Rojza ZYLBERBERG.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 13 września 1950r Izraela Chaima Zylberberg - męża zmarłej, na podstawie którego ustalono, że Chawa Rojza ZYLBERBERG – ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, w 1942r została wywieziona do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarła w listopadzie 1943r. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez bezpośredniego świadka Reginę Rozenzwajg, przesłuchaną przed sądem w dniu 09 października 1952r. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Powiatowy w Sosnowcu wydał w dniu 09 października 1952r postanowienie o sygn. Ns 315/52 w którym stwierdził, iż: **Chawa Rojza ZYLBERBERG z domu Feder – urodzona 28 kwietnia 1909r w Strzemieszycach, córka Abrahama i Goldy z domu Goldlust małżonków Federów, ostatnio zamieszkała w Sosnowcu, zmarła w listopadzie 1943r w Oświęcimiu.**

(t. X, k- 2032-2045) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 280/47 dot. stwierdzenia zgonu Estery ZYLBERSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 12 sierpnia 1947 Abrahama Icka Zylbersztajna, na podstawie którego ustalono, że Estera Zylbersztajn – ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji przesiedlona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1943r podczas likwidacji getta została zamordowana przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Majera Frajbergiera. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 11 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 280/47, w którym stwierdził, iż **Estera ZYLBERSZTAJN – córka Icka i Chaji z Sztalów małżonków Zylbersztajn, urodzona w dniu 03 października 1869r w Częstochowie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 15 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe informacje Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 84/1948.

(t. XVII, k- 3352-3371) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 35/48 dot. stwierdzenia zgonu Geli ZYLBERSZTAJN.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 21 stycznia 1948 r. Dawida Honigmana, na podstawie którego ustalono, że Gela Zylbersztajn, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w czasie okupacji została przeniesiona do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w dniu 01 sierpnia 1943 r. podczas likwidacji getta, została zastrzelona przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Moszka Gryleka. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 lutego 1948 r. postanowienie o sygn. Zg 35/48, w którym stwierdził, iż: **Gela ZYLBERSZTAJN – córka Altera i Estery Fajgli z Fiszelów małżonków Honigman, urodzona 07/19 kwietnia 1876r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 05 sierpnia 1943r w Będzinie.** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 289/1948.

(t. XI, k- 2093-2108) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 224/47 dot. stwierdzenia zgonu Witolda Leona ZAJDWEBERA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 03 lipca 1947 Izraela Hersza Zajdwebera – kuzyna zmarłego, na podstawie którego ustalono, że Witold Leon ZAJDWEBER – ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przesiedlony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942r podczas likwidacji getta został zamordowany przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Blimę Bermana. Po przeprowadzonym posiedzeniu Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 17 września 1947r postanowienie o sygn. Zg 224/47, w którym stwierdził, iż **Witold Leon ZAJDWEBER – syn Pinkusa i Frajdy z Prusaków małżonków Zajdweber, urodzony w dniu 16 września 1934r w Strzemieszycach, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 20 sierpnia 1942r w Będzinie.** W oparciu o powyższe informacje Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 132/1948.

(t. XVI, k- 3145-3164) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 243/47 dot. stwierdzenia zgonu Szmula Lewka Zysmana.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1947 r. Moszka Wasermana, na podstawie którego ustalono, że Szmul Lewek Zysman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Feldmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 243/47, w którym stwierdził, iż **Szmul Lewek ZYSMAN – s. Icka i Dwojry z Lanefeldów małżonków Zysman, urodzony w dniu 03 lipca 1901r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Będzinie – zmarł w dniu 12 sierpnia 1943**

r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 705/1947.

(t. XVI, k- 3178-3189) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 241/47 dot. stwierdzenia zgonu Izraela Nuchima ZYSMANA.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 01 sierpnia 1947 r. Moszka Wasermana, na podstawie którego ustalono, że Izrael Nuchim Zysman, ostatnio zamieszkały w Będzinie, w czasie okupacji został przeniesiony do getta w Będzinie na Kamionkę, gdzie w sierpniu 1942 r. podczas likwidacji getta w Będzinie, został zastrzelony przez Niemców. Okoliczności te zostały potwierdzone w toku postępowania przez świadka Arona Feldmana. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 06 sierpnia 1947 r. postanowienie o sygn. Zg 241/47, w którym stwierdził, iż **Izrael Nuchim ZYSMAN – syn Icka i Dwojry z Lanefeldów, urodzony 14 maja 1903r w Pilicy, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 12 sierpnia 1942r w Będzinie** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 690/1947.

(t. XXVIII, k- 5626-5638) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg. 168/46 dot. stwierdzenia zgonu Estery ZMIGROD.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 18 września 1946r Blanki Zmigród - córki w/wym, na podstawie którego ustalono, że Estera Zmigrod, ostatnio zamieszkała w Będzinie, w sierpniu 1943r podczas akcji likwidacji getta w Będzinie, została zastrzelona przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Henryka Gelbarda. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 16 października 1946r postanowienie o sygn. Zg 168/46, w którym stwierdził, iż **Estera ZMIGROD – c. Mendla i Laji zd. Cudzynowska, urodzona 16 listopada 1895r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie - zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Będzinie** W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 888/1946.

(t. XX, k- 4084-4101) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 116/46 dot. stwierdzenia zgonu Henocha ZYLBERSZAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 sierpnia 1946r Józefa Szenberga, na podstawie którego ustalono, że Henoch Zylberszac ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 22 czerwca 1942r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 116/46, w którym stwierdził, iż **Henoch ZYLBERSZAC – syn Icka i Laji, urodzony w 1895r w Radomiu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 31 sierpnia**

1942 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 824/1946.

(t. XXIII, k- 4520-4547) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 28/46 dot. stwierdzenia zgonu Berka ZYLBERSZAC, Chany ZYLBERSZAC, Abrama Lajby ZYLBERSZAC i Sury Heny ZYLBERSZAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 08 maja 1946r Józefa Zylberszaca – syna, brata i szwagra w/wym, na podstawie którego ustalono, że Berek ZYLBERSZAC, Chana ZYLBERSZAC, Abram Lajba ZYLBERSZAC i Sura Hena ZYLBERSZAC, ostatnio zamieszkali w Będzinie, zostali w sierpniu 1943r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina wywiezieni przez Niemców do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie zmarli w komorze gazowej, a ich ciała zostały spalone w krematorium. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Szmul Bauma. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 27 maja 1946r postanowienie o sygn. Zg 28/46, w którym stwierdził, iż:

- 1. Berek ZYLBERSZAC – s. s. Noecha i Hendli z Hercygierów, urodzony 05 grudnia 1896r w Będzinie, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu;**
- 2. Chana ZYLBERSZAC z Rozenblatów, c. Herszlika i Mirli z Rozenportów, urodzona w 1874r w Radomsku, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu;**
- 3. Abram Lajb ZYLBERSZAC – s. Berka i Hany z Rozenblatów, urodzony 25 kwietnia 1896r w Noworadomsku, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarły w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu;**
- 4. Sura Hena ZYLBERSZAC z Szlezyngerów – c. Moszka i Ity z Szlezyngerów, urodzona 02 stycznia 1897r w Będzinie, ostatnio zamieszkała w Będzinie, zmarła w dniu 01 sierpnia 1943r w Oświęcimiu.**

W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akty zgonu o numerach: 579/1946, 578/1946, 577/1946, 580/1946.

(t. XX, k- 4084-4101) Akta archiwalne Sądu Grodzkiego w Będzinie sygn. Zg 116/46 dot. stwierdzenia zgonu Henocha ZYLBERSZAC.

Powyższe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 17 sierpnia 1946r Józefa Szenberga, na podstawie którego ustalono, że Henoch Zylberszac ostatnio zamieszkały w Będzinie, w dniu 22 czerwca 1942r podczas akcji wysiedleńczej Żydów z Będzina został zastrzelony przez Niemców. Powyższe okoliczności zostały potwierdzone przez świadka Abrama Szlezyngera. Po przeprowadzonej rozprawie Sąd Grodzki w Będzinie wydał w dniu 5 września 1946r postanowienie o sygn. Zg 116/46, w którym stwierdził, iż **Henoch ZYLBERSZAC – syn Icka i Laji, urodzony w 1895r w Radomiu, ostatnio zamieszkały w Będzinie, zmarł w dniu 31 sierpnia**

1942 r. w Będzinie. W oparciu o powyższe ustalenia Urząd Stanu Cywilnego w Będzinie wystawił akt zgonu nr 824/1946.

W oparciu o wyniki przeprowadzonych oględzin, na podstawie danych ze zbioru pesel, w toku śledztwa podjęto działania zmierzające do ustalenia osób najbliższych zmarłych. W tym zakresie z Wydziałów Spraw Obywatelskich Urzędów Miejskich głównie w Sosnowcu, Będzinie, Katowicach pozyskano informacje, dotyczące ich bliższych danych tożsamości oraz aktualnego miejsca zamieszkania. Czynności te okazały się do tej pory bezskuteczne, albowiem jak wynika z odpowiedzi w/wym Urzędów pokrzywdzeni jak i członkowie ich najbliższej rodzin nie figurują w zbiorach i spisach byłych mieszkańców Będzina bądź Sosnowca. Równoległe tożsame sprawdzenia podejmowano wobec świadków wnioskowanych do przesłuchania przed sądem w sprawach o stwierdzenie zgonu, bądź uznanie za zmarłego, którzy jak wynika z analizy wniosków w większości przypadków byli bezpośrednimi świadkami śmierci pokrzywdzonych. Z udzielonych odpowiedzi wynikało jednak, iż osoby te nie figurują w spisach mieszkańców Będzina lub Sosnowca lub w latach 60-tych wyjechały do Izraela.

(t. VII, k- 1469b) Jedynie z informacji Wydziału Spraw Obywatelskich Referat Ewidencji Mieszkańców Urzędu Miejskiego w Sosnowcu wynikało, że:

1. Chaim (Henryk) Berliński – ur. 14.07.1897r w Obiechowie, s. Issera i Sury Doliwoda był zameldowany w Sosnowcu przy ul. Modrzejowskiej 26 od 05.11.1950r do 30.10.1963, po czym wyjechał do Izraela.
2. Jakub Langier – w książce meldunkowej zapis Langier Jakób, ur. 08.02.1906r w Sosnowcu, s. Nachmana i Pesle Gittler – był zameldowany w Sosnowcu ul. 3 Maja 17/2 od 09.04.1946 do 16.09.1969, po czym wyjechał do Izraela; **(t. X, k- 1968)**;

W ramach oceny prawnej czynów będących przedmiotem śledztwa należy stwierdzić, iż stanowiły one w czasie ich popełnienia oraz stanowią obecnie przestępstwa będące zbrodniami przeciwko ludzkości oraz zbrodniami wojennymi – w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 1998r o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., Nr 1075). Obecnie w płaszczyźnie międzynarodowej najbardziej precyzyjną definicję zbrodni przeciwko ludzkości zawiera art. 7 Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego ratyfikowany w dniu 12 listopada 2001r (Dz. U z 2003r, Nr 78 poz. 708) i stanowi najnowszą regulację prawnomiędzynarodową w tym zakresie o powszechnym znaczeniu, jeżeli weźmie się pod uwagę, że po raz pierwszy pojęcie „zbrodni przeciwko ludzkości” pojawiło się w sensie normatywnym w Karcie Międzynarodowego Trybunału Wojskowego w Norymberdze. Mając na względzie, że art. 118 a kk wprowadzony do kodeksu karnego po nowelizacji z 2010r stanowi implementację m.in. art. 7 Statutu i z tego względu ten właśnie przepis kodeksowy wyznacza dziś na gruncie polskiego prawa treść zbrodni przeciwko ludzkości. Nie sprzeciwia się temu brzmienie art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998r o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zawierającego definicję legalną zbrodni przeciwko ludzkości. Ma ona charakter ogólny i nie odwołuje się

bezpośrednio do opisów czynów zabronionych zawartych w ustawie karnej. Ma ona nadto charakter otwarty, co podkreślone jest zwrotem „w szczególności”. Artykuł 118 a zawiera znamiona zbrodni przeciwko ludzkości i dlatego został powołany do opisanie zbrodni będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Eksterminację Żydów w Będzinie i w Sosnowcu przeprowadzili funkcjonariusze policji bezpieczeństwa, policji porządkowej, żandarmerii. Pomocniczo wykorzystywano Żydowską Służbę Porządkową, jednostkę policyjną wewnątrz gett. Jej funkcjonariusze brali udział w rekwizycjach, łapaniach, eskortowaniu przesiedleńców oraz akcjach deportacyjnych. Akcja eksterminacyjna nasiliła się zwłaszcza w 1942r, w wyniku rozpoczętej wiosną tegoż roku Akcji „Reinhard”. Żydów masowo kierowano do obozów zagłady.

Wobec czego czyny polegające na pozbawianiu życia pokrzywdzonych określonych w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia stanowią zbrodnię zabójstwa określoną w art. 1 pkt 1 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944r *o wymiarze kary dla faszystowsko – hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego* (Dz. U z 1946r nr 69 poz. 377 z późn. zm) oraz art. 123 § 1 pkt 4 kodeksu karnego z 1997r, pozostających w zbiegu kumulatywnym (właściwym) unormowanym w art. 11 § 2 kk. Przyczyną uzasadniającą konieczność zastosowania w tym wypadku zbiegu właściwego jest to, że obydwa przepisy normują postacie szczególne przestępstwa zabójstwa, które w typie podstawowym unormowane jest obecnie w art. 148 § 1 kk. Czyny te jednocześnie wyczerpują znamiona przestępstwa określonego w art. 118a § 1 kk, albowiem celem popełnionych zabójstw i pozbawienia wolności było działalnie sprawców stanowiące wsparcie polityki III Rzeszy umotywowane każdorazowo przyczynami narodowościowymi, co wynika z faktu, iż zbrodnicze zachowania popełniano wyłącznie wobec Polaków i Żydów, w związku właśnie z taką ich przynależnością narodową. Pokrzywdzonych, których pozbawiano życia, wcześniej pozbawiano wolności ze szczególnym udręczeniem, poddawano ich okrutnemu i nieludzkiemu traktowaniu. Nadto przestępcza działalność była umotywowana politycznie. Odnosi się to do zbrodni popełnionych wobec osób, które podejmowały działalność konspiracyjną wymierzoną przeciwko III Rzeszy.

W roku śledztwa udowodniono również, że przestępstwa te zostały popełnione z zamiarem kierunkowym określonym w przepisie art. 118a § 1 kk. Wynika to z faktu, iż nie ma jakichkolwiek wątpliwości, że celem działania sprawców było umotywowane w w/wym sposób zniszczenie całej grupy ludności polskiej i żydowskiej.

W czasie popełnienia opisanych czynów, w miejscu ich popełnienia obowiązywał kodeks karny z 1932r penalizujący zabójstwo. Przepisy przedwojennego prawa karnego jak również prawa karnego innych państw europejskich nie znały pojęcia zbrodni przeciwko ludzkości, które jak wspomniano po raz pierwszy zostało wprowadzone w Karcie

Międzynarodowego Trybunału Wojskowego w Norymberdze. Z uwagi na fakt, iż wojna ujawniła szereg nowych stanów faktycznych odnośnie popełnianych zbrodni nieznanymi dotychczasowemu prawu karnemu, Statut pozwolił również sądzić zbrodniarzy wojennych bez żadnego ograniczenia pod względem czasu ze złamaniem zasady *“nullum crimen sine lege”* (nie jest przestępstwem czyn, który nie był zabroniony w momencie jego popełnienia). Dlatego też dla oceny prawnokarnej zbrodni będących przedmiotem niniejszego postępowania przyjęto przepisy obecnie obowiązującego kodeksu karnego.

Główni sprawcy opisanych zbrodni zostali osądzeni w tzw. procesach norymberskich przed Międzynarodowym Trybunałem Wojskowym oraz przed amerykańskimi trybunałami okupacyjnymi.

Pierwszy z procesów zakończył się wyrokiem ogłoszonym w dniach 30.09. i 01.10.1946r w Norymberdze i obejmował 21 oskarżonych: *Hermanną Göringą, Rudolfa Hess’a, Joachima von Ribbentropa, Wilhelma Keitl’a, Ernesta Kaltenbrunera, Alfreda Rosenberga, Hansa Franka, Wilhelma Fricka, Juliusa Streicher’a, Waltera Funka, Hjalmara Schacht’a, Karla Donitz’a, Ericha Raeder’a, Baldura von Schirach, Fritza Sauckel’a, Alfreda Jodl, Franza von Papen’a, Artura Seyss-Inquart’a, Alberta Speera, Constantina von Neurath’a, Hanza Fritzsche’a i Martina Bormanna*. Tego ostatniego sądzono zaocznie, gdyż zaginął w niewyjaśnionych okolicznościach. Heinrich Himmler natomiast popełnił samobójstwo w dniu 23 maja 1945r i tym samym nie zdołano go postawić przed sądem. Wyrok zawierał odrębną część poświęconą opisowi prześladowania Żydów jako zbrodni przeciwko ludzkości.

Akt oskarżenia zawierał cztery rozdziały określające przedmiot przestępstwa. Rozdział trzeci odnosił się do zbrodni wojennych polegających m.in na: mordowaniu i dręczeniu ludności cywilnej, pochodzącej z okupowanych terytoriów oraz na dręczeniu i więzieniu osób cywilnych w nieludzkich warunkach bez przeprowadzenia postępowania sądowego. Rozdział czwarty dotyczył zbrodni przeciwko ludzkości, a oskarżenie w tym zakresie opierało się na faktach objętych rozdziałem trzecim, czyli m.in na umieszczaniu ludności cywilnej w obozach koncentracyjnych, poniżaniu, prześladowaniu, gnębieniu, torturowaniu i mordowaniu.

Odpowiedzialność oskarżonych dotyczyła różnych form popełnienia przestępstw. Byli oni sądzeni zarówno za dokonywanie zbrodni, jak i za kierowanie działalnością innych osób, za które byli odpowiedzialni zgodnie z art. 6 statutu MTW. Wynikało to stąd, że osoby te popełniając zbrodnie wojenne, działały w wykonaniu wspólnego planu, czyli spisku mającego na celu popełnienie tych zbrodni. W toku postępowania ustalono również, że wszyscy oskarżeni brali udział w opracowaniu i wykonaniu tego planu oraz w spisku jako przywódcy, podżegacze i pomocnicy.

Poza tym przez amerykańskimi trybunałami w Norymberdze toczyło się dwanaście procesów, które objęły łącznie 177 oskarżonych.

Jednym z nich był tzw „proces RuSHA” przeciwko *Ulrichowi Greifeltowi* i 13 innym osobom. Akt oskarżenia obejmował m.in. wysiedlanie ludności z terenów okupowanych celem repatriowania ludności pochodzenia niemieckiego, zmuszanie obcych obywateli do pracy w Niemczech oraz grabież mienia prywatnego w krajach okupowanych. Wyrokiem z 10 marca 1948 wymierzono za w/w czyny karę dożywotniego pozbawienia wolności wobec *Greifelta* oraz długoletniego pozbawienia wolności wobec pozostałych oskarżonych. Ponadto w tzw „procesie Pohla” prowadzono postępowanie przeciwko funkcjonariuszom SS oskarżonym o systematyczne łamanie umów i traktatów międzynarodowych dotyczących sposobu prowadzenia wojny lądowej, obchodzenia się z jeńcami i ludnością okupowanych terenów, głównie przez zmuszanie obcych robotników i jeńców wojennych do pracy na rzecz potencjału wojennego III Rzeszy. W sprawie tej wyrokiem Międzynarodowego Trybunału Wojskowego *Oswald Pohl, Georg Loerner, Karl Sommer i Franz Eirenschmalz* skazani zostali na karę śmierci zaś pozostałych 11 oskarżonych na kary dożywotniego pozbawienia wolności lub wieloletniego pozbawienia wolności.

W tzw. 3 procesie „sprawa prawników”, skazano 12 wysokich urzędników Ministerstwa Sprawiedliwości III Rzeszy, prokuratorów i sędziów: *Franza Schlegelberga, Oswalda Rothaug’a, Herberta Klemm’a i Rudolfa Oeschley’a* - na kary dożywotniego więzienia, *Curta Rothenberger’a* - na 7 lat więzienia, *Wilhelma von Ammon’a, Gunthlera Joel’a, Ernesta Lautz’a i Wolfganga Mettenberg’a* - na 10 lat więzienia, a *Josefa Alstoetter’a* - na 5 lat. Pociągnięto ich do odpowiedzialności za degradację i deprawację prawa w hitlerowskiej Rzeszy poprzez wprowadzenie ustaw i rozporządzeń urągającym elementarnym zasadom sprawiedliwości, tajne okólniki i zarządzenia decydujące o życiu i śmierci miliona ludzi. Akt oskarżenia zarzucał im udział w spisku, mającym na celu popełnianie zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, popełnianie zbrodni wojennych przeciwko ludności cywilnej na okupowanych terytoriach, popełnianie zbrodni przeciwko ludzkości, łącznie ze zbrodniami przeciwko niemieckiej ludności cywilnej oraz ludności okupowanych terytoriów. Zarzuty obejmowały m.in morderstwa, prześladowania ze względów politycznych i rasowych.

W tzw. 4 procesie norymberskim przedmiotem postępowania było zarządzanie obozami koncentracyjnymi, a akt oskarżenia obejmował m.in zarzuty zbrodni polegających na maltretowaniu i mordowaniu więźniów obozów koncentracyjnych. Trybunał skazał za popełnienie tych przestępstw wysokich urzędników organizacji SS: *Oswalda Pohla, Augusta Frank’a, Georga Loerner’a, Hansa Boberminn’a, Heinza Fanslau, Maxa Keifera, Hansa Loerner’a, Karla Mummenthey, Hermanna Pooka, Karla Sommer’a, Erwina Tschentschnera, Leo Volka i Hansa Hohberga.*

Powyższe okoliczności wskazują na to, że w zakresie odpowiedzialności za czyny polegające na kierowaniu, podleganiu i pomocnictwie do zbrodni, objętych przedmiotem niniejszego postępowania, wydano prawomocne orzeczenie i dlatego też śledztwo należy umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. t.j. wobec prawomocnego zakończenia postępowania co do tego samego

czynu tej samej osoby, a w stosunku do bezpośrednich sprawców – na zasadzie art. 322 § 1 kpk wobec ich niewykrycia.

Ratyfikowana przez Polskę Konwencja o niestosowaniu przedawnienia wobec zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ z dnia 26 listopada 1968r stanowi, iż zbrodnie przeciwko ludzkości nie przedawniają się.

Czyny, których dopuścili się funkcjonariusze niemieccy ścigane są obecnie na podstawie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu co wynika z przyjęcia, iż stanowią one zbrodnie przeciwko ludzkości określone między innymi w artykule 3 tejże ustawy. Z brzmienia tego przepisu wynika, że „Zbrodniami przeciwko ludzkości są w szczególności zbrodnie ludobójstwa w rozumieniu *Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa*, przyjętej w dniu 9 grudnia 1948r., a także inne poważne prześladowania z powodu przynależności osób prześladowanych do określonej grupy narodowościowej, politycznej, społecznej, rasowej lub religijnej, jeżeli były dokonywane przez funkcjonariuszy publicznych albo przez nich inspirowane lub tolerowane”. Zgodnie z tą konwencją ludobójstwem są zabójstwa członków grupy narodowej w zamiarze jej zniszczenia.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż ponieważ opisanych wyżej czynów dopuścili się, funkcjonariusze władz III Rzeszy i doszło do niego w czasie II wojny, wyczerpane zostały znamiona zbrodni nazistowskiej w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku, o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz czyny te stanowią według prawa międzynarodowego zbrodnię wojenną. Jednocześnie zgodnie z art. 3 przywołanej ustawy stanowią zbrodnię przeciwko ludzkości, albowiem nosi znamiona poważnego prześladowania przez funkcjonariuszy władz III Rzeszy pokrzywdzonych z powodu ich przynależności do narodowości polskiej. Czyny ten jako zbrodnia wojenna oraz przeciwko ludzkości nie ulega przedawnieniu (art. 4 ust. 1 ustawy).

Mając na uwadze powyższe postanowiono jak w sentencji.

**Prokurator
Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach**

Marzena Matysik – Folga